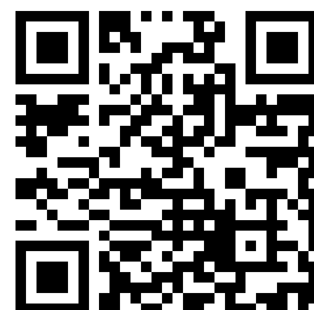
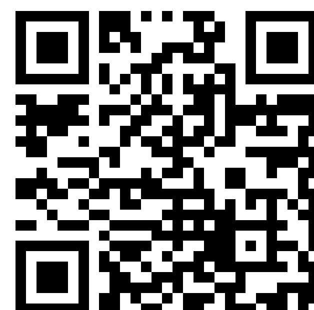

Hardt

CATALOGUS
CODICUM
MANUSCRIPTORUM
BIBLIOTHECAE REGIAE
BAVARICAE.

SUB AUSPICIIS

MAXIMILIANI IOSEPHI

BOIOARIAE REGIS

EDIDIT NOTISQUE ILLUSTRAVIT

IO. CHRISTOPH. L. BARO DE ARETIN,

BIBLIOTHECAE REGIAE PRAEFECTUS.

VOLUMINIS PRIMI,

CODICES GRAECOS

AB

IGN. HARDT

EIUSDEM BIBLIOTHECAE SUBPRAEFECTO RECENSITOS

COMPLEXI

TOM. IV.

MONACHII,

MDCCCX.

Typis J. E. Seidelii.

CATALOGUS
CODICUM
MANUSCRIPTORUM
GRAECORUM
BIBLIOTHECAE REGIAE
BAVARICAE.

AUCTORE
IGNATIO HARDT
EIUSDEM BIBLIOTHECAE SUBPRAEFECTO.

TOMUS QUARTUS
COD. CCCXLVIII—CCCCLXXII. CONTINENS.

MONACHII,
MDCCCX.
Typis J. E. Seidelii.

P r a e f a t i o.

Quemadmodum breuem laboris mei conspectum ad notitiam Codicum graecorum Monacensium ante aliquot annos dedi tam in sermone academico, quàm in praefatione catalogo graeco praemissa, ut cuilibet, quid ibi praestiterim, clarè innotesceret, sic et ad hanc codicum Augustanorum graecorum notitiam, similem conspectum hìc dabo, ut, quid discriminis inter meum aliorumque catalogos intersit, uel ex unico intuitu conspici possit.

Utrinque prae oculis habui, ut plenam codicum notitiam praeberem, et ad implendum hunc scopum, proprietates boni utilisque catalogi, non superficiarii obuiique, quales plerumque esse solent, considerandas mihi semper proposui.

Sunt uerò hae proprietates quàm plurimae, omnes uerò ad generalissimam, seu plenam codicum notitiam reducuntur. Consideraui igitur:

I. An Codex membranaceus, bombycinus, chartaceusue sit? Nam ad tres has materiae

formas omnes reducuntur codices. Permagni uerò interest, hoc scire, cum membranacei et bombycini semper antiquiores chartaceis censeantur. Conservari etiam membranacei plus bombycinis chartaceisque solent. Rara uerò bombycinorum conseruatio est, utpote corrosiuis tinearum dentibus magis expositorum.

II. Consideraui, quae uoluminis forma, in folio, quarto, aut octauo etc.? Ex hac enim etiam ad codicis statum concluditur, praesertim si cuilibet etiam codici foliorum numerus statuitur. Si enim pari forma et scriptione numerus in uno maior sit, quàm in altero, auctius etiam opusculum censendum est.

III. An non ornamentis, picturis, iconibusque instructum sit? Maximi enim momenti hoc quoque habendum. Ex his enim ad codicis aetatem, ualorem et aestimationem secura conclusio fit, cum non omni tempore, et in omni codice hoc factum sit.

IV. An tituli et initiales miniatae sint, aut non miniatae? Obseruaui autem in confectione catalogi, plerosque titulos et initiales, subinde etiam textum et marginales esse miniatas.

V. An forma literarum maiuscula et uncialis, an minuscula, cursiua, abbreuiataque sit, an praua, nitidaue? Si enim uncialis oblonga, seu quadrata est, ad Saec. VIII. IX. referuntur. Si forma minuscula et ligata est, Saec. IX, X, XI, XII etc. esse solent.

VI. A quo codex sit scriptus, docto scilicet, an indocto? Obseruaui autem, codices hos orthographicè ut plurimum esse scriptos. Ubi codex sit scriptus, sc. in Graecia, aut alibi, et quonam saeculo? Quin et in cuius usum? Aeque enim hoc scire interest. Meretur enim eiusmodi uir, ut uel minima eius memoria conseruetur, utpote qui pro posteris etiam laborem fieri curauit. Et haec quidem sunt, quae externam codicis formam constituunt. Ad internam uerò codicis formam spectare uidetur:

I. Titulus, et quidem graecus, ut statim de re iudicari possit. Scimus enim, eundem titulum ab aliis aliter esse elatum. Obseruaui etiam eosdem saepe titulos, diuersos tamen tractatus.

II. Initium et finis. Ex hoc enim solo rectè intelligi potest, an idem opus sit, quamuis subinde aliqua uerba eadem sint. Sciri etiam potest, an opusculum integrum, muti-

lumue sit, an etiam auctius. Equidem labor maximus et taedio plenus foret, si omnium tractatuum, qui ubique existunt, graecorum initia et fines ordine alphabetico sisterentur. At simul et utilissimus foret. Sic enim saepius auctores opusculorum anonymorum detegi, aequalitas aut diuersitas cognosci, et certum quid statui posset.

III. An in libros capitaue, et in quot diuisio facta sit? Haec enim omnia ad plenam opusculi notitiam pertinent; occurrebant enim codices, in quibus librorum et capitum diuisio facta est, in aliis uerò nec libri, nec capita notabantur. Et tamen idem liber erat. Unde tanta diuersitas?

His omnibus praestitis processi ad collationem instituendam cum libris editis, uel catalogis, ubi plenior codicis descriptio data fuit, ut de editis uel ineditis rectius iudicarem. Tales catalogi nominari merentur: Fabricii bibl. graeca. Ph. Labbei noua Msc. bibliotheca, Lambecii Commentarii, Nesselii supplementa, Montfauconii bibl. Coisliniana, Iriarte bibl. Madritensis, Bandinii bibl. Laur. Medic. Mingarelli Naniana, Muccioli Malatestiana, Matthaei bibl. Mosquensis, Morellii bibl. graeca et lat. et Pasini bibl. Taurinensis.

Plerique alii ad plenam codicum notitiam acquirendam ferè inutiles dici possunt, licet chartae nitore, marginum amplitudine, et literarum elegantia conspicui emicent.

Quid enim praestat catalogus codicum Parisiensium, nisi ieiunam codicum notitiam? Ex solo enim titulo sine aliis datis, ne quidem de opusculo certus esse poteris.

Quid praestat bibl. bibl. Montfauconii, de qua Pasinus in sui catalogi praefatione sic loquitur?

Montfauconius in bibl. bibl. perbreuem et male compositum ab imperito quodam codicum Taurinensium indicem protulit. Praetermisit codices multos, quos recensere intererat.

Titulo exteriori deceptus multos falsò inscripsit.

Recensuit saepe unius auctoris opusculum, ubi plura eiusdem et aliorum continebantur. —

Nil dicam de aliis eruditionibus, quae utrinque subministrari potuissent, scriptores,

et possessores cognosci, aetasque certò dignosci.

Iam si omnes indices eiusmodi cum ipsis codicibus conferrentur, uereor, ne plurimi, nisi omnes idem iudicium reportarent.

Sic de catalogo Msc. graecorum bauarico ibidem inserto iudicandum, ut in edito meo catalogo clarè et fusè ostendi.

Non mitius iudicium Hoeschelii catalogus ibidem insertus meretur. Eosdem enim errores commisit, quos dein Reiserus in suo catalogo repetiit. Equidem Posseuinus, et Sauilius omni eum laude extulerunt. At si collationem cum ipsis codicibus instituere potuissent, longè aliter iudicassent. Praeter enim doctrinam iudiciumque acutum summa diligentia patientiaque habenda est. Quam si habuisset, fieri non potuisset, ut tot errores, et tot omissiones factae fuissent.

Plures uerò codicum graecorum Augustanorum catalogi extant.

1us. A. 1575. anonymi. (Hier. Wolfii.)

2us. A. 1595. Dau. Hoeschelii bibliothecarii.

3tius. A. 1599. Georg. Henischii, medic. et math. Prof.

4tus. A. 1633. Eliae Ehingeri bibliothecarii.

5tus. A. 1675. Ant. Reiseri bibliothecarii.

Hoeschelii catalogo inscriptum erat: Quisquis reipublicae literariae faues, siue lector, siue typographe, horum omnium codicum siue interpretandi, siue conferendi, siue edendi ita tibi futura est copia, si de iis incolumibus restituendis caueris.

De Ehingeri catalogo Ioecherus memorat, illum hominibus persuadere uoluisse, non nisi 100 exemplaria esse impressa, ut eo citius emptores acquireret. Hoc uerò gratis dici, Iac. Brucker de uita et scriptis Ehingeri ostendit, laudabiliter tot editiones esse factas, earum raritas, et Msc. graecorum praestantia effecit, ut ex solo hoc conspectu doctorumque uirorum testimoniis illucescit.

Hottinger in suo bibliothecario scribit: Bibl. Aug. Msc. graec. cum primis ualde commendata est, ut multis aliis facilè palmam praeripiat.

Conringius de bibl. Luneb. asserit: Fortassis graecorum saltem Msc. copia uicerit Ba-

uarica et Augustana. Merebatur igitur haec bibliotheca, ut praeter plures catalogos, etiam accuratos perfectosque haberet.

Reiserus quidem appellat catalogum suum euolutionem non superficiariam, sed diligentem et studiosam. Contrarium uerò ostendam, non ut tanti uiri despectum, sed solam ueritatem prae oculis habeam. Nam plurima opuscula prorsus absunt.

Theod. Sophiani astronomica et musica.
Magni de urinis.
Nili Calauri libellus poenitentiae.
Mithridatis epistolae.
Pilgrimi Arch. epistola.
Sophoniae in categorias.
Aegyptii in Ptolemaeum.
Porphyrii in Ptolemaeum.
Theod. Rhentii opuscula.
Hipsiclis lib. XIV^{us} cum Marini praefat.
Heronis de automatis.
Io. Pediasimi synopsis.
Scholia in Demosthenis olynthiacas.
M. Pselli opuscula.
Chrysost. homil. XVII. in Matthaeum.

The-

Thesaurus rhetorum.
Galeni de purgandis.
Rufi Mil. de satyriasmo.
Lysiae epitaphius.
Theod. Gazae frustula.
Io. Damasceni fragmenta geographica.
Eutocii in Archimedem.
Greg. Naz. epitaphia.
Moysis Abb. capita.
Hermaei mon. epistola.
Nili exhortatio.
Palladii historia Lausiaca.
Basilii obedientiae filii doctrinae patrum.
Ioan. Cyz. responsio.
Aristotelis de lineis insecabilibus.
Philothei de Barlaamo etc.
Ioan. Cantacuzeni tom. III. synod.
Pilati relatio de Christo.
Andreae Libadeni opuscula.
Aristidis epistola.
Piccolomini de generatione etc.
Adriani de theologia.
Cosmae uest. in Chrysost. reliquias.
Orphei et Procli hymni.

Nicephori CP. somniorum interpres.
Hieroclis et Philagrii philogelus.
Phacrasae dialogus.
Constantii Hierom. dialogus.
M. Phile in monachum et imp.

Auctores omissi.

Zonarae lexicon.
Zigabeni panoplia.
Oecumenii in actus Apost. etc.
Matth. Camariotae in Hermogenem.
M. Pselli dialogus.
M. Planudis in somnium Scipionis.
Niconis mon. collectanea.
Io. Damasc. ad Cosmam.
S. Marci consultatio mentis.
Philippi dioptra.
Gregorae epistolae.
— — philomathes.
Gregorii mon. tetrabiblus.
M. Pselli de anima.
Sethi ichnelates.
Nicephori CP. in Andream stultum.
Palamae Theophanes.

Choerobosci de tropis.
Hieronymi narratio.
Syntypae phil. fabulae.

Auctores falsò positi.

Demetrii de canum medicina. Abest enim.
Io. Hieros. catecheses. Sunt enim Cyrilli.
Georgii Syncelli chronicon. Est Hamartoli.
Ascl. Troiani scholia. Sunt Tralliani.
Theodori Magistri eclogae. Abest.
Andronici ad Secundinum. Est inuerse.
Somnium Scipionis auctore Macrobio.
Est Ciceronis sine comment.
Carpathii centuriae. Sunt Thalassii.
Pselli dioptra. Est Philippi Solitarii.
Leontis uersus. Sunt Leonis gramm.
Theodoreti in Cantica. Abest.
Phurnuti Pollucis. Perperam additur Pollucis.

Alii errores.

Actuarii lib. II. de urinis. Sunt VII.
Polybii lib. XVIII. Sunt XVII.
Platonis de sanitate. Est de sanctitate.

Liber cantionum. Est sticherarium.

Synesii epistolae aliquot. Sunt CLVII.

In canticum Moysis. Est in omnia.

De Hieronymo. Est Hieronymi narratio.

De successione ecclesiast. Est expositio precum ecclesiast.

Ilias a lib. V. Est a lib. XIII.

Philosophi cuiusdam. syntypa. Sunt Syntypae fabulae.

Incerti epistolae. Sunt Gregorae.

Logica et metaphys. Est Piccolomini de generatione et Adriani de theologia.

Callistrati statuae IX. Sunt XIV.

Georg. Trapez. de Manuele rege. Est de Machometo Turc. Imp.

Versus in Theodosium. Legitur in Theodorum.

Haec sunt Reiseri errata, quae nullam prorsus diligentiam, sed potius priorum errorum repetitionem ostendunt. Quae enim Hoeschelius iam peccauerat, hìc iterum repetuntur.

Quantam uerò ego diligentiam praestiterim, ex his emendationibus iam illucescit, quin

plura ad inanem gloriam adstruam, prodesse tantum uolens. Memorabo tamen, singula me folia perlustrasse, titulosque omnes sedulò indagasse, notasse scriptores ac possessores, et inedita collegisse, uariarum classium auctores ordinasse, ut quilibet, quod in ipsius usum esse possit, facile perspiciat; demum indicem completum tàm auctorum, quàm materiarum confecisse.

Quantum uerò molis laborisque sit difficillimi, ueteres Msc. codices sedule indagare, nemo intelligit, nisi qui ipse indagandis insudauit, et diu noctuque tractauit.

Hinc licet labor leuis uideatur ignaris multis. Scio enim, quàm impudenter loquantur, illotisque manibus aliena pertractent. Alii uerò de studio meo diligentiaque rectius iudicabunt. Sciant uerò omnes, me hoc ad opus manus non applicuisse, ut eruditionem ostentarem, sed solum ut prodessem iis, quorum studia adiuuanda essent. Hinc nulli peperci labori, ut omnia studiosè adnotarem et, qua potui, summa fide enarrarem. De methodo autem et ordine non est, quod pluribus dicam. Sciant tantum, me Reiseri ordinem non obseruasse, sed secundum uoluminis formam immutasse, parum de ordine systematico

in tanta materiarum diuersitate uoluminumque inaequalitate solicitum.

Ea enim mihi semper inhaesit opinio, nil interesse, num hoc uel illo ordine ponantur, modo aspectus oculis iucundus, et liber facilè inueniendus sit. Id quod catalogi tàm auctorum, quàm materiarum accurati praestabunt. Si uerò ordo quicunque demum stabilitus est, necessaria bibliothecae lex foret, ut nil amplius immutaretur, quo praesentes catalogi inutiles reddi possent. Alias nunquam habebitur ordo, nunquam habebitur catalogus, ut exemplum domesticum tàm antiquum, quàm modernum clarè ostendit. Quid enim iam sunt cl. Oefelii indices tàm copiosi, tanto labore temporisque impendio elaborati, ne de pluribus aliis dicam? Superest, ut de usu Msc. concedendo quaedam dicam.

Ut ex inscriptione catalogorum Monacensis et Augustani intelligitur, utrinque et Monachii, et Augustae laudabilis semper usus uiguit, ut cautione data, codices Msc. in longinquas etiam regiones missi ad usum concederentur. At malignorum hominum abusus hanc optime principis liberalitatem eò restinxit, ut accessus quidem ad bibliothecam, Msc. uerò traditio extra illam prorsus prohiberetur.

Huic malo, quamuis tum necessario, ut aliquam adferrem medelam, ipse in extraneorum utilitatem, collationem Msc. suscepi, et qua potui, diligentia ac fide praestiti. Uffenbachiana uerò bibliotheca non cuilibet obuio patuit priuatos ad usus: quin authentica, et Msc. codices prorsus denegabantur mittendi. Ponderosas uerò eius rationes, qui uelit, legere potest in epistola Maii catalogo praemissa, ne sinistrum fiat iudicium.

Haec igitur sunt, quae mihi dicenda uidebantur, ut quilibet primo statim intuitu codicum multitudinem, quae in utraque bibliotheca iam ad DLXXIV. ascendit, eorum praestantiam et raritatem conspiciat. Merebatur proin accuratiorem codicum descriptionem, cum priores càtalogi ualdè imperfecti uitiosique existant. Conuenit etiam, ut iam unus, similisque utriusque bibliothecae catalogus habeatur, ex quo cl. Harlesius supplenda quàm plurima adhuc in Fabricii bibl. graeca inueniet. Ego uerò praestita hac opera me consolor, ratus, eam non fuisse superfluam. Is enim meus semper scopus erat, ut reipublicae literariae quomodocunque prodesse possem. Optarem etiam unicè, ut editione huius properata, paratus iam Msc. latinorum catalogus continuo ederetur. Beneuolum uerò lectorem precor,

ne quid in sinistram accipiat partem, uel mihi succenseat. Nihil enim in laudem meam dicere neminemque unquam offendere uolui. Dixi, quod mihi uerum uidebatur. Hoc neminem offendet. Quodsi hoc non sit, cogitandum mihi est, neminem omnibus placere posse. Dixi.

Monachii, mense Decembris 1808.

Descriptio

Descriptio

Mscrum. graecorum Augusta Vindelicorum

in

bibl. regiam Monac. translatorum.

Cod. CCCXLVIII.

Membranaceus, in assere, corio badio tectus, in fol. M. titulis, initialibus et marginalibus miniatis, bipartito scriptus, literis minutis et nitidis, abbreviationibus antiquis, Saec. X. in foliis 132, cum argumentis marginalibus, usu tritus, caeterum probe conservatus et inscriptus.

Τά δε ένεςιν έν τῇ δε τῇ βίβλῳ. Ἡ ἑρμηνεία τῶν πράξεων ἀπὸ φωνῆς τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰω. τοῦ χρυσοςόμου διὰ λόγων νε. ἐν οἷς καὶ τὰ ἠθικά. πάντες οὖν οἱ λόγοι ἔχουσι καὶ τὰ ἠθικὰ αὐτῶν, καὶ συναξαρισμὸν εἰς μίαν ἑκαςην ἡμέραν αὐτῶν, ἐν ᾗ ἀναγινώσκονται.

Δεῖ δὲ εἰδέναι, ὅτι εἰς ἕκαςον ῥητὸν τὸ παρὰ τοῦ χρυσοςόμου ἑρμηνευόμενον ἐν τῇ ἀρχῇ τῆς τούτου ἑρμηνίας κεφάλαιον κεῖται, καὶ τοῦ ῥητοῦ τοῦ ἑρμηνευομένου ὄπισθεν κεῖται σημεῖον, ὡς δασεῖα. Ὅσα δὲ ῥητὰ ἔξωθεν ἀφ' ἑτέρων πραγματείων, ἢ εὐαγγελικὰ, ἢ ἀποςολικὰ, ἢ προφητικὰ, ὡς μαρτυρίαι παρήχθησαν παρὰ τοῦ χρυσοςόμου.

Haec insunt huic libro. Interpretatio actuum Apostolorum a voce S. patris nostri Io. Chrysost. per homilias LV, in quibus etiam moralia. Omnes igitur homiliae continent etiam sua moralia et synaxaria in singulos dies, in quibus leguntur.

Oportet autem scire, in quodvis dictum a Chrysostomo expositum initio interpretationis caput haberi et a tergo dicti sequi signum tanquam vocalis aspiratae. Quaecunque vero externa, seu ab aliis tractatibus sive evangelica, sive apostolica, sive prophetica sunt, tanquam testimonia allata sunt a Chrysostomo.

Τούτων ὄπισθεν ἀπόστροφοι ἐτέθησαν εἰς δήλωσιν, τοῦ εἶναι γνώριμα τά τε ῥητὰ τῆς ἀνὰ χεῖρας πραγματείας, καὶ τὰ ἄλλοθεν παραχθέντα.	Illorum a tergo apostrophi positi sunt, ut scilicet dicta praesentis commentationis et illa ex aliis adducta innotescant.

Sequitur

Συναξάριον σὺν θεῷ τῶν πράξεων. Ἑβδομὰς πρώτη μετὰ τὸ πάσχα.

Διὰ τῶν κεφαλαίων τῶν πράξεων τῶν ἀποστόλων περὶ τῆς ἐξ ἀναστάσεως διδασκαλίας χυ. κ. τ. λ.

Διὰ τῶν ἠθικῶν τῶν πράξεων. περὶ τοῦ μὴ δεῖν ἀναβάλλεσθαι τὸ βάπτισμα.

Τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ κυριακῇ τοῦ πάσχα. τὸν μὲν πρῶτον λόγον. τὸ αὐτὸ καὶ εἰς τὴν ἀνάληψιν.

Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰω. τοῦ χρυσοστόμου ὑπόμνημα εἰς τὰς πράξεις τῶν ἀποστόλων.

Α. πολλοῖς τουτὶ τὸ βιβλίον.	Τ. πάντα ῥᾶστα. πάντα εὔκολα.

Πράξεις ἐπιγράφεται τὸ βιβλίον, ὡσεὶ ἔλεγε, κόποι καὶ πόνοι τῶν ἀποστόλων, δι᾽ ὧν τὴν οἰκουμένην προσήγαγε. Εἰ γὰρ καὶ τῶν κορυφαίων ἐμφέρονται μόνον, ἀλλὰ τῶν πάντων ὀνομάζειν εἰκός. κοινὰ γὰρ πᾶσι διὰ τὴν ὁμοψυχίαν αὐτῶν.

†. Moralia praemittuntur quidem initio, at in marginibus non semper apparent. Primum est: περὶ τοῦ μὴ δεῖν ἀναβάλλεσθαι τὸ βάπτισμα.

Praeter capita et moralia etiam observo in marginibus notata scholia.

Sic in homil. I. post haec verba: ὧν ἤρξατο Ἰησοῦς ποιεῖν τε καὶ διδάσκειν. in edit. Venet. gr. lat. fol. p. 3. in fine, hoc scholium sequitur.

Δύο βίβλους ὁ μακάριος ἀνατάξας λουκᾶς, πρώτην μὲν τὴν εὐαγγελικὴν, τὴν δὲ παροῦσαν δευτέραν ἐν προοιμίοις ἀμφοτέρων, θεωφίλω προσφωνεῖ, μονονουχὶ. βοῶν παντὶ θεοφίλεῖ γεγράφθαι αὐτάς. καὶ ἐκ προοιμίων αὐτῶν πάντα τὸν φιλόχριςον λάον προσκαλούμενος εἰς ἀκρόασιν τῶν γραφομένων. Διὸ κράτιςον αὐτὸν ὀνομάζει, δεικνὺς αὐτῷ τῆς πίςεως τὸ βέβαιον, καὶ τῆς πρὸς θεὸν ἀγάπης τὸ γνήσιον καὶ προσηνές. — τίνος ἕνεκεν κ. τ. λ.

Quod scholium in editione citata non occurrit. Et eiusmodi scholia in omnibus observo homiliis.

Initia homiliarum ab editis diversa sunt haec:

Homil. IV. *ὅτε τὸ δρέπανον ἐπιβάλλειν ἔδει.*

Homil. V. finis et homil. VI. initium deest.

Homil. XII. *Μέλλων διηγεῖσθαι.*

Homil. XXV. *ὅρα, οὐκ εἶπε, φύγοντες.*

Homil. XXXIV. *Καὶ τοῦτο ἠγνόει εἰκότως.*

Finis ultimae est aliquantum mutilus. Illud verò, quod initio in titulo dictum est, post quodvis dictum initio homiliae caput haberi, in omnibus, excepto primo, falsum est. Nullum enim amplius caput sequitur.

Sunt verò homil. LV. in quarum singulis discrepantem identidem nostri Codicis lectionem licuit animadvertere.

Isti commentarii Io. Chrysostomi in actus Apostolorum in pluribus bibliothecis, ut in Laurent. Medic. apud Bandin. tom. 1. p. 593. apud Morellium in bibl. S. Marci p. 75. In nostro Cod. 147. et alibi continentur.

Inscriptionem verò positam initio nullibi inveni, et quae in inscriptione indicantur haberi.

Reiserus p. 1. n. 7. nimis brevis est, dicendo tantum optimae notae codicem.

Cod. CCCXLIX.

Membranaceus, in assere, corio badio tectus et aere munitus, in folio, duplici columna, titulis et initialibus miniatis, primo titulo literis capitalibus exarato, charactere ligato et eleganti, in foliis 312, Saec. XI. optime conservatus et inscriptus.

Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου ἀρχιεπισκόπου κωνςαντίνου πόλεως τοῦ χρυσοςόμου ὁμιλία πρώτη λεχθεῖσα ἐν ἀντιοχείᾳ, ὄντος αὐτοῦ πρεσβυτέρου εἰς τὸ ἀποςολικὸν ῥητόν· οἴνῳ ὀλίγῳ χρῶ διὰ τὸν ςόμαχον σοῦ, καὶ εἰς πυκνάς σου ἀσθενείας.

Sancti patris nostri Ioannis Chrysostomi homilia prima habita Antiochiae, cum adhuc esset Presbyter, in dictum Apostolicum: Vino modico utere propter stomachum tuum et frequentes infirmitates tuas.

A. Ακούσατε τῆς ἀποςολικῆς σάλπιγγος.

T. καταλλάξομεν, καὶ τῶν μελλόντων κ. τ. λ.

†. Eodem ordine sequuntur in edit. Veneta excepta vigesima in Episcopi Flaviani reditum, quae in editione XXI. est. Vocantur statuae et sunt numero XXI. Hic verò tantum sunt XX.

Post quas in Msc. sequuntur catecheses duae.

1. τῶν πρώην εἰρημένων.

2. περὶ μνησικακίας, ἤτοι ὀργῆς, καὶ περὶ τοῦ πάσῃ σπουδῇ φεύγειν τοὺς ὅρκους.

Πρὸς τὸ τέλος κ. τ. λ. ultima demum signata est XXIII. εἰς τὴν παραβολὴν τοῦ τὰ μυρία τάλαντα ὀφείλοντος, καὶ τὰ ἑκατὸν δηνάρια ἀπαιτοῦντος, καὶ ὅτι

παντὸς ἁμαρτήματος τὸ μνησικακεῖν χεῖρον. ὡς ἐκ μακρᾶς.

Eaedem orationes continentur adhuc in Cod. 190. Reiserus p. 2. n. 13. videtur etiam tres ultimas dicere ἀνδριάντας. Quod non est.

Cod. CCCL.

Chartaceus, in assere, corio albo tectus et aere clausus, in folio M. titulis quibusdam et initialibus miniatis, literis minutis et nitidis, in foliis 74, cum correctionibus marginalibus alterius manus et eiusdem, ut videtur, saeculi, optime conservatus et inscriptus.

Ἀρεταίου καππαδόκου ἰατρῶν ἀρίστου. — Aretaei Cappadocis medicorum optimi.

A. Ἀμβλύτητες, ἴλιγγοι, τενόντων βάρεα.

T. ἡ δὲ τῆς ἡλικίης εὐτηχίη ἐν τῷ δε τῷ πάθη.

†. Aretaei Medici et philosophi pneumatici Paulo Aegin. et Aetio antiquioris titulus verus est. Ἀρεταίου καππαδόκου ὀξέων παθῶν ἄιτια καὶ σημεῖα, ut ad librum secundum habetur. Alias est:

Ἀρεταίου καππαδόκου περὶ αἰτίων, καὶ σημείων, καὶ θεραπείας ὀξέων καὶ χρονίων παθῶν.

Aretaei Cappadocis de acutorum et diuturnorum morborum causis et signis et curatione lib. VII.

Incipit hîc a cap. V. lib. I. ut editio latina Veneta 1552. 4. Paulo Crasso interprete. Reiserus p. 63. n. 70. a principio mutilum dicit etiam. At fallitur dicendo, capita quaedam.

Φύλ. ιε.	Fol. 15.
Ἀρεταίου καππαδόκου χρονίων σημειωτικόν.	Aretaei Cappadocis morborum diuturnorum signa.
A. χρονίων νούσων.	T. οὐκ ἄπιςον ἐς τέρατος ἰδέην.

†. Sunt lib. II., quorum primus Cap. XVI., et secundus Cap. XIII. continet, ut in edit. cit. libri IV. prodiere Lugd. 1735. f.

Φύλ. μβ.	Fol. 42.
Ἀρεταίου καππαδόκου ὀξέων θεραπευτικῶν α.	Aretaei Cappadocis acutorum morborum curat. lib. I.
A. ὀξέων νούσων ἄκεα.	T. ἢ ἅπασι χρέεσθαι.

†. Sunt etiam lib. II. et cuiuslibet libri tot capita, quot in editione. Idem ordo tamen non est.

Φύλ. ξζ.	Fol. 67.
Ἀρεταίου καππαδόκου χρονίων θεραπευτικῶν α.	Aretaei Cappadocis diuturnorum curat. lib. I.
A. ἐν τῇσι χρονίαισι.	T. λίπαι σχέδον τά.

†. Desinit in Cap. V. libri primi, nec eo integro cit. editionis, ubi post ultima verba dicitur in margine multa deficere. G. Henischius Medicus Augustanus, Codicibus Veneto, Bavarico et hoc Augustano usus, Aretaeum de integro recensuit et edidit Aug. Vind. 1603. f.

Wigani autem editio dicitur omnium, quae hactenus prodiere, splendidissima, accuratissima, plenissima, cuius titulus est:

Aretaei Cappadocis de causis et signis acutorum et diuturnorum morborum lib. IV. De curatione acutorum et diuturnorum morborum lib. IV. Cum

Cum MSS. duobus Harleyano et Vaticano contulit, novamque versionem dedit Io. Wigan A.M. Aedis Christi alumnus. Accedit praefatio, dissertationes in Aretaeum, variae lectiones, notae et emendationes, tractatus de Ionica Aretaei dialecto, quodque difficiliores huius auctoris voces exponit, lexicon. Oxoniae e typog. Clarendon. 1723. f. M. Cuius verò trecenta tantum exemplaria fuisse impressa docet. H. Boerhaave in praef. in Aretaeum. v. Fabricii Harles. edit. bibl. gr. Vol. 4. p. 711. Exemplar in regia nostra bibliotheca etiam asservatur.

Cod. CCCLI.

Chartaceus, charta solida, in assere, corio albo tectus et aere clausus, in folio, titulis, initialibus et marginalibus miniatis, scriptura minuta et nitida, in foliis 150. Saec. XV. quondam a Xisto Betuleio adhibitus, cum ipsius etiam notis marginalibus, optime conservatus et inscriptus.

Οἱ τῆς σιβύλλης χρησμοί. Σιβύλλης βιβλίον α. περὶ τοῦ ἀνάρχου θεοῦ.	Sibyllae oracula. Sibyllae lib. I. de Deo principii experte.
A. *εἷς θεὸς μόνος, ὃς ἄρχῃ.*	T. *ἐπὶ θρησκείην κατέχοντες.*

Δόξα τῷ ἁγίῳ θεῷ, τῷ δόντι τέλος τῷ σιβυλλιακῶν χρησμῶν.

†. Praemissi sunt versus VII., quorum initium supra positum. Tum sequitur.

Tit. 1. Ἐκ *τοῦ πρώτου λόγου. Ἀρχομένη πρώτης.*

T. *βασιλεῦ μεγάλης βασιλείας.*

Tit. 2. *Πάλιν ἐν τῷ τρίτῳ αὐτῆς τόμῳ τάδε φησίν. ἐκ τοῦ δευτέρου λόγου περὶ θεοῦ. ὑψιβρεμέτα μάκαρ οὐράνιε, ὃς ἔχεις τὸ χερουβίμ.*

T. *μέροπες κακότητα φέρουσιν.*

Tit. 3. Μετὰ τάδε προβαίνουσα τοῖς λόγοις περὶ τοῦ ἀπατεῶνος δαίμονος τοῦ ἀντιχρήστου Φησὶν ὧδε πη. Ἐκ δὲ σεβαστηνῶν ἥξει βελίας.

T. τάδ' ἀληθινὰ πάντα λελέχθω.

Tit. 4. Λόγος τέταρτος. περὶ θεοῦ, καὶ διαφόρων χωρῶν, καὶ νήσων. Κλαῖε λεὼς ἀσίης.

T. ος ἐς χρόνον ἔσσεται ἀνήρ.

Tit. 5. Λόγος πέμπτος. Λείπει στίχος. Ἀλλ' ἄγε μοι στονόεντα χρόνον.

T. ἔμεινε δ' ἀνάστερος αἰθήρ.

Tit. 6. Λόγος ἕκτος. Ἑτέρας εἶναι ταῦτα δοκεῖ. Videntur esse alterius. Ἀθανάτου μέγαν υἱόν.

T. θεοῦ ἔμπυρον ὄμμα.

Tit. 7. Ἐκ τοῦ ἑβδόμου λόγου. Ἔσσῃ δὲ πρώτη πόλεων.

T. ἐς οὐρανὸν ὄμματα πήξας.

Tit. 8. Λόγος ὄγδοος. Ἐρχομένης μεγάλης ὀργῆς.

T. ἐπὶ θρησκείην κατέχοντες.

In folio praecedente haec notata sunt.

Τοῦ χήστου τοῦ βιρκίου ἐς τὰς σιβύλλας.

Διὰ θεοῦ βουλὴ μεγάλου, νοερή τε σιβύλλη ἐξ ἱερῆς κραδίης πνεῦμα τὸ ἀέναορ.

Ἐν γαρ πνεῦμα θεοῦ χρησμοῖς στήθεσσι σιβύλλων καὶ τὸ προφητείας, ἧς λόγος οὐρανόθεν.

Ὥσπερ κ' ἑβραιόις ἀνόμοις προλέγουσι προφῆται, ἔθνεσιν, ὡς προλέγει δόγμα σιβύλλα θεοῦ.

Xystus Betuleius candido lectori S. Hoc Codice, candide lector, usi fuimus, cum Sibyllina oracula in lucem ederemus. (graece Bas. 1545. 8.) Dedissemus profecto initio ea castiora, si emenda-

tius exemplum fuisset. Antimacho multum debemus, cuius opera editio altera propediem in lucem prodibit (gr. lat. Bas. 1555. 8.). Adiecimus interim atque castigavimus plura ex Theophilo (Antiocheno) et Lactantio. Antimachi emendatiore lectione Castallio noster in transscribendo usus est. Ex cuius Codice hunc ab indocto quodam librario descriptum arbitror. Vale ex nostro phrontisterio pridie Cal. Iun. 1550.

Oracula haec a Christianis ex V. et N. T. confecta confictaque videntur, licet antiquissima, quibus S. Patres quoque usi sunt. Apud Reiserum occurrit p. 22. n. 6.

Φύλ. μθ.	Fol. 49.
Τοῦ μακαρίου θεοδωρήτου εἰς τὰ ἄπορα τῆς θείας γραφῆς κατ᾽ ἐκλογήν. ἐρώτησις.	Beati Theodoreti in S. Scripturae dubia per delectum. Quaestio.
Τί δή ποτε τῆς τῶν ἀγγέλων.	T. ἐν τοῖς ἅιμασιν καὶ τὰ ἑξῆς.

†. Sunt Cap. CX. in genesin. Cap. LXXII. in exodum. Cap. XXXVIII. in leviticum. Cap. LII. in numeros. Cap. XLVI. in deuteronomium. Cap. XXI. in Iosue. Cap. XX. in iudices.

Ultima quaestio est.

Τί δή ποτε συνεχώρησεν ὁ δεσπότης θεὸς τὸν Ἰεφθάε σφαγῆναι τὴν θυγατέρα.

Quae in editione prima quaestio est, hic deest. Post quaest. VI. editionis haec in Msc. sequitur:

Ποίου τοίνυν φωτὸς ἄμοιρος αἰφνιδίως ὁ ἐν τῷ κόσμῳ τόπος εὑρέθη, ὥστε τὸ σκότος ἐπάνω εἶναι τοῦ ὕδατος λογιζόμεθα.

Haec verò in editione deest.

Post quaest. XCII. sequitur quaestio:

Τί ἐςιν. ουτος ἐςιν ὁ ἄεναος ἕυρεν τον ιαμὴν ἐν τῇ ἐρήμῳ, ὅτε ἔνεμεν τὰ ὑποζύγια σεβεγὼν τοῦ πατρὸς ἀυτοῦ. —

Ὁ σύρος λέγει, πληγὴν ἀυτὸν ἑυρηκέναι.

ἡ γάρ πληγὴ ἀινᾶ καλεῖται τῇ σύρων Φωνῇ.

In fine genesis legitur:

Τέλος τῆς γενέσεως τῶν ἀπόρων ζητημάτων κεΦ. ρα. Erravit autem librarius, desinit enim in Cap. 110.

In fine exodi legitur:

Τέλος τῶν οβ. κεΦαλαίων τῆς ἐξόδου.

Nec pauciora, nec plura in editione sunt. Quaestio XVIII. in levitico sic effertur:

Πῶς ἐν τοῖς ἱματίοις λέπρα ἐγένετο.

Et sunt in edit. non minus, quam in Msc. Cap. XXXVIII.

Quaestiones in iudices sunt tantum XX. sc. interpretis Ioan. Pici. Reliqua Gentiani Herveti etc. sunt.

Conţuli omnia ad edit. Paris. 1642. f. tom. 1. quae in quaest. ad paralipomena desinit. vide Cod. 82. 209.

Cod. CCCLII.

Membranaceus, membrana veteri, in assere corio albo tectus et aere clausus, in folio, titulis et initialibus miniatis et auratis, literis minutis et nitidissimis, bipartitò exaratus, atramento flavescente, in foliis 270. Saec. XI. optime conservatus et inscriptus.

Λόγος πρῶτος τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰω. Ἀρχιεπ. Κωνςαντ. τοῦ χρυσοςόμου	Homilia prima sancti patris nostri Ioan. Chrysostomi, Archiep. Con-

εἰς τὴν ἀποςολικὴν ῥῆσιν τὴν λέγουσαν· Ὄιδαμεν, ὅτι τοῖς ἀγαπῶσι τὸν θεὸν κ. τ. λ. stant. in dictum apostolicum: Scimus, diligentibus Deum etc.

Α. ὡς διὰ μακροῦ τοῦ χρόνου. T. δυνηθῶμεν, καὶ τῶν αἰωνίων.

Φύλ. η. Fol. 8.

Λόγος β. τοῦ αὐτοῦ ὁμιλία εἰς τὴν ἀποςολικὴν ῥῆσιν τὴν λέγουσαν· ἔχοντες δὲ τὸ αὐτὸ πνεῦμα. Homilia II. eiusdem in dictum apostolicum: habentes eundem spiritum.

Α. Ὁι σοφώτατοι τῶν ἰατρῶν. T. ἐπιδείξασθαι καρπὸν κ. τ. λ.

Φύλ. ιζ. Fol. 17.

Λόγος γ. εἰς τὸ αὐτό. Homil. III. in idem.

Α. Ἀποςολικῆς ἡμῖν ἐξηγήσεως. T. ἐπιτύχωμεν ζωῆς κ. τ. λ.

Φύλ. κε. Fol. 25.

Λόγος δ. τοῦ αὐτοῦ ὁμιλία πάλιν εἰς τὴν αὐτὴν ῥῆσιν. Eiusdem homilia IV. in idem dictum.

Φύλ. λε. Fol. 35.

Λόγος ε. τοῦ αὐτοῦ ὁμιλία περὶ προσευχῆς. Eiusdem homilia V. de oratione.

Α. Ἀμφοτέρων ἕνεκα προσήκει. T. ἀπεργάσηται τῆς τῶν κ. τ. λ.

Φύλ. μ. Fol. 40.

Λόγος ϛ. τοῦ αὐτοῦ ὁμιλία περὶ προσευχῆς. Eiusdem homilia VI. de oratione.

Α. Ὅτι μὲν παντὸς ἀγαθοῦ. T. ζήσαντες τύχωμεν κ. τ. λ.

Φύλ. με.

Λόγος ζ. τοῦ αὐτοῦ ὁμιλία περὶ τοῦ μὴ δημοσιεύειν τὰ ἁμαρτήματα τῶν ἀδελφῶν.

A. Μακαρίζω τῆς σπουδῆς ὑμᾶς.

Fol. 45.

Eiusdem homilia VII. de non publicandis fratrum peccatis.

T. ἡμῖν ἀποδιδοὺς. ᾗ κ. τ. λ.

Φύλ. νδ.

Λόγος η. τοῦ αὐτοῦ ὁμιλία εἰς τὸ ἀποστολικὸν ῥητὸν· διὰ δὲ τὰς πορνείας ἕκαστος την ἑαυτοῦ γυναῖκα ἐχέτω.

A. Πρὸς τὰς τοῦ μέλιτος πηγὰς.

Fol. 54.

Eiusdem homilia VIII. in dictum apostolicum: Propter verò fornicationes quilibet uxorem suam habeat.

T. ἐπιτύχωμεν. χάριτι κ. τ. λ.

Φύλ. ξγ.

Λόγος θ. τοῦ αὐτοῦ ὁμιλία εἰς τὸ, γυνὴ δέδεται νόμῳ, ἐφ' ὅσον χρόνον ζῇ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς.

A. Περὶ γάμου πρώην.

Fol. 63.

Eiusdem homilia IX. in id, mulier alligata est legi, quam diu vivit eius vir.

T. ἴλεων, τῆς βασιλείας κ. τ. λ.

Φύλ. οα.

Λόγος ι. τοῦ αὐτοῦ λόγος εἰς νεωτέραν χηρεύσασαν.

A. Ὅτι μὲν χαλεπὴν ἔλαβε.

Fol. 71.

Eiusdem homilia X. in iuniorem viduam.

T. Πολλῷ καὶ βελτίων.

Φύλ. πα.

Λόγος ια. τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὴν αὐτὴν περὶ μονανδρίας.

A. τὸ μὲν τὰς ἀπείρους.

Fol. 81.

Eiusdem homilia XI. ad eandem de coniugio solitario.

T. καὶ προσήνησις σὺν τῷ κ. τ. λ.

Φύλ. ϟ.	Fol. 90.
Λόγος ιβ. τοῦ αὐτοῦ πρώην ὁμιλήσας εἰς τὸν Φαρισαῖον.	Eiusdem homilia XII. Nuper dicens in Pharisaeum.
A. Τοῦ Φαρισαίου, καὶ τοῦ.	T. ἐλπίδων. ὧν γένοιτο κ. τ. λ.
Φύλ. ρ.	Fol. 100.
Λόγος ιγ. τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ ἀποςολικὸν ῥητὸν τὸ λέγον· Δεῖ δὲ καὶ αἱρέσεις εἶναι ἐν ὑμῖν, ἵνα οἱ δόκιμοι φανεροὶ γένωνται.	Eiusdem homilia XIII. in dictum apostolicum: Oportet verò et haereses esse in vobis, ut probi fiant manifesti.
A. ἱκανῶς πρώην ἡμῖν.	T. χαρᾶς. χάριτι κ. τ. λ.
Φύλ. ρζ.	Fol. 107.
Λόγος ιδ. τοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν ἐπίλυσιν. τῆς χαναναίας.	Eiusdem homilia XIV. in dimissionem Chananaeae.
A. Πολὺς ὁ χειμών.	A. εὐχαριςήσωμεν τῷ θεῷ κ. τ. λ.
Φύλ. ριζ.	Fol. 117.
Λόγος ιε. τοῦ αὐτοῦ ὁμιλία εἰς τὴν εἰρήνην.	Eiusdem homilia XV. de pace.
A Πολλὰ μέν ἐςι τά.	A. ἀνθρώπινον νοῦν. ἐν χῷ.
Φύλ. ρκϛ.	Fol. 126.
Λόγος ιϛ. τοῦ αὐτοῦ περὶ τελείας ἀγάπης.	Eiusdem homilia XVI. de perfecta charitate.
A. Πᾶσα πρᾶξις ἀγαθή.	T. ἀγαθῶν. χάριτι κ. τ. λ.

Φύλ. ρλζ.	Fol. 137.
Λόγος ιζ. τοῦ ἀυτοῦ ὁμιλία περὶ τῆς ἐκ νεκρῶν ἀναςάσεως.	Eiusdem homilia XVII. de resurrectione a mortuis.
Α. Περὶ δογμάτων ἡμῖν.	T. ἀνθρώπινον, ὧν γένοιτο κ. τ. λ.
Φύλ. ρνα.	Fol. 151.
Λόγος ιη. τοῦ ἀυτοῦ περὶ ἐλεημοσύνης κ. τ. λ.	Eiusdem homilia XVIII. de eleemosyna.
Α. Πρεσβείαν τινὰ δικαίαν.	T. Τύχωμεν. ἧς γένοιτο κ. τ. λ.
Φύλ. ρξγ.	Fol. 163.
Λόγος ιθ. τοῦ ἀυτοῦ σύγκρισις βασιλικῆς δυναςείας, καὶ πλούτου, καὶ ὑπεροχῆς.	Eiusdem homilia XIX. Comparatio regiae potentiae, et divitiarum, et eminentiae.
Α. Ὁρῶν ἐγὼ τοὺς πολλούς.	T. καὶ πρόνοιαν, ᾧ κ. τ. λ.
Φύλ. ρξη.	Fol. 168.
Λόγος κ. τοῦ ἀυτοῦ ἐις τὴν γενέθλιον ἡμέραν τοῦ σωτῆρος ἡμῶν ιυ. χυ.	Eiusdem homilia XX. in diem natalem Salvatoris nostri Iesu Christi.
Α. Ἃ πάλαι πατριάρχαι.	T. ἀγαθῶν. χάριτι κ. τ. λ.
Φύλ. ροη.	Fol. 178.
Λόγος κα. τοῦ ἀυτοῦ ὁμιλία ἐις τὸν προφήτην ἰωνᾶν.	Eiusdem homilia XXI. in prophetam Ionam.
Α. Φαιδρὰ σήμερον ἡμῖν.	T. τῶν ὀυρανῶν. χάριτι κ. τ. λ.

Φύλ.

Φύλ. ρπϛ.	Fol. 186.
Λόγος κβ. τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν Ἀδὰμ.	Eiusdem homilia XXII. in Adamum.
A. Φιλῶ μὲν τὴν νηστείαν.	T. ἐπιτύχωμεν. χάριτι κ. τ. λ.
Φύλ. ρπθ.	Fol. 189.
Λόγος κγ. τοῦ αὐτοῦ εἰς τό· διὰ τί τὸ ξύλον γνωστὸν καλοῦ καὶ πονηροῦ εἴρηται;	Eiusd. homilia XXIII. cur lignum scientiae boni et mali dictum?
A. Πολλὰ παρεκάλεσα χθὲς.	T. ἀναπέμψωμεν τῷ θεῷ κ. τ. λ.
Φύλ. ρϟζ.	Fol. 197.
Λόγος κδ. τοῦ αὐτοῦ ὁμιλία εἰς τὸ ἀποστολικὸν ῥητόν· Ὄφελον ἀνείχεσθέ μου μικρὸν τῇ ἀφροσύνῃ.	Eiusd. homilia XXIV. in dictum apostolicum: Utinam sustineretis modicum insipientiae meae.
A. Ἅπαντας μὲν φιλῶ.	T. τῆς ἄνω κλήσεως. χάριτι κ. τ. λ.
Φύλ. σε.	Fol. 205.
Λόγος κε. τοῦ αὐτοῦ ὁμιλία, ὅτι τὸ μὴ λέγειν, ἅπερ ἴσμεν.	Eiusd. homilia XXV. de non dicendo, quae scimus.
A. ἱκανῶς ἐν ταῖς ἔμπροσθεν.	T. ἐπιτυχεῖν. χάριτι κ. τ. λ.
Φύλ. σιϛ.	Fol. 216.
Λόγος κϛ. τοῦ αὐτοῦ: ἀρχῇ τῆς τεσσαρακοστῆς ἐλέχθη ὁμιλία περὶ νηστείας.	Eiusd. homilia XXVI. Principio quadragesimae dicta est homilia de ieiunio.
A. Ἡδὺ μὲν ναύταις τὸ ἔαρ.	T. τῶν ἱερέων. χάριτι κ. τ. λ.

Φύλ. σκβ. Fol. 222.

Λόγος κζ. τοῦ αὐτοῦ περὶ τοῦ μὴ ἐπαισχύνεσθαι ὁμολογεῖν τὸν τίμιον ςαυρόν.

A. τοῦτο ἐςὶν ἀδελφοί.

Eiusd. homilia XXVII. Ne pudeat confiteri pretiosam crucem.

T. ἀῤῥήτου. ἧς γένοιτο κ. τ. λ.

Φύλ. σκϛ. Fol. 226.

Λόγος κη. τοῦ αὐτοῦ. τί δήποτε ἐπὶ μὲν ἡλίου καὶ σελήνης.

A. Ἆρα μέμνησθε τῶν.

Eiusd. homilia XXVIII. Cur ad solem et lunam.

T. ἐπιτυχεῖν. ὧν γένοιτο. κ. τ. λ.

Φύλ. σκθ. Fol. 229.

Λόγος κθ. τοῦ αὐτοῦ. τί ἐςιν τὸ καθ' ὁμοίωσιν;

A. ὥσπερ τῶν σπειρόντων.

Eiusd. homilia XXIX. Quid est hoc ad similitudinem.

T. διηνεκῶς εἰς δόξαν κ. τ. λ.

Φύλ. σλβ. Fol. 232.

Λόγος λ. τοῦ αὐτοῦ, ὅτι δουλείας τρόπους τρεῖς εἰσήγαγεν ἡ ἁμαρτία.

A. Ἠκούσατε χθὲς, πῶς μὲν.

Eiusd. homilia XXX. peccatum tres servitutis modos induxisse.

T. σωτηρίας, αὐτῷ γὰρ.

Φύλ. σλη. Fol. 138.

Λόγος λ. τοῦ αὐτοῦ, ὅτι ουδιὰ τὸν ἀδὰμ κολαζόμεθα.

A. ὑμεῖς μὲν ἴσως νομίζετε.

Eiusd. homilia XXXI. nos non propter Adamum puniri.

T. τόπον. χάριτι κ. τ. λ.

φύλ. σμγ. Fol. 243.

Λόγος λβ. τοῦ αὐτοῦ ἐις τὸν ςαυρὸν. — Eiusd. homilia XXXII. de cruce.

Α. ἑορτὴν ἄγομεν σήμερον. — T. ἐπιτύχωμεν. χάριτι κ. τ. λ.

φύλ. σνδ. Fol. 254.

Λόγος λγ. τοῦ αὐτοῦ ἐις τὸ ὄνομα τοῦ κοιμητηρίου. — Eiusd. homilia XXXIII. de nomine coemeterii.

Α. Πολλάκις ἐζήτησα. — T. τύχωμεν. χάριτι κ. τ. λ.

φύλ. σνη. Fol. 258.

Λόγος λδ. τοῦ αὐτοῦ ἐις τὸν τάφον, καὶ ἐις τὴν ἀνάςασιν τοῦ χυ. — Eiusd. homilia XXXIV. de sepultura et resurrectione Christi.

Α. ἔιδετε χθὲς ληςοῦ. — T. ἐπιτυχεῖν. χάριτι κ. τ. λ.

φύλ. σξε. Fol. 265.

Λόγος λε. τοῦ αὐτοῦ ἐις τὴν ἀναςάσιμον καὶ λαμπρὰν ἡμέραν τοῦ ἁγίου πάσχα. — Eiusd. homilia XXXV. de splendido resurrectionis die S. paschatis.

Α. Ἔυκαιρον σήμερον. — T. ἐπιτυχεῖν. χάριτι κ. τ. λ.

†. Quae in fine deerant, recentiore aliquantum manu suppleta sunt in charta. In ora membranae ultimae infima, recentiore multum manu exaratum lego. ὦ δέσποιναι περάγαθε ἐλπίς μου θεοτοκέ ἀνάδοχαι τὸν ὀρφανὸν τὸν ξένον προςασία τὸν θληβόμενον ἤχυρα, καὶ ἀδικούμενον. δρόσος ἤ δέ μου τὴν κατάπτοσιν, ἤδε μου καὶ τὴν θλήψη, ἐπισκαίψαι μαι, ὃς ἀσθενῆν Κηρέρνισε μαι ἐς ξένον τὴν ἀδικίαν μου. Omnes istae homiliae in variis operum tomis editae

sunt, quarum omnium initia in indice operum ipsius alphabetico inveni. Apud **Reiserum** indicantur p. 3. n. 14.

Cod. CCCLIII.

Membranaceus, membrana veteri, in assere, corio albo tectus, laminisque aereis clausus, in folio, duabus columnis, titulis et initialibus miniatis, literis minutis et nitidissimis, Saec. X., in foliis 242. optime conservatus et inscriptus.

Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου Ἀρχιεπισκ. κωνςαντ. τοῦ χρυσοςόμου ὑπόθεσις τῆς πρὸς ἐφεσίους ἐπιςολῆς.	Sancti patris nostri Ioannis Chrysostomi, Archiepisc. Constantinop. argumentum in epistolam ad Ephesios.

A. Ἡ ἔφεσος ἐςι μὲν τῆς ἀσίας μητρόπολις.
T. κληρονομίας αὐτοῦ ἐν τῷ χῷ.

Τοῦ αὐτοῦ ἑρμηνεία εἰς τὴν πρὸς ἐφεσίους ἐπιςολήν.	Eiusdem expositio epistolae ad Ephesios.
Παῦλος ἀπόςολος κ. τ. λ.	Paulus Apostolus etc.

A. Ἰδοῦ τὸ διὰ τῷ πατρὶ δέδωκε.
T. ἀπαλλαγῆναι, χάριτι κ. τ. λ.

†. Extant hae homiliae, quorum initia sunt:

1. Ut supra.
2. Πανταχοῦ τὴν ἄφατον.
3. Ὀυδεν ἦν ἴσον τῶν σπλάγχνων.
4. Ἔςι νέκρωσις σωματική.
5. Πολλὰ δείκνυσι τοῦ θεοῦ.
6. Ὀυ δι' ἑτέρου φησὶ ἔπεμψεν.
7. Τοὺς εἰς ἰατρεῖον ἐρχομένους.
8. Διδασκάλων ἐςὶν ἀρετή.
9. Ἀπεδείχθη τῆς ἁλύσεως τοῦ παύλου.
10. Ὅταν ἐπί τι μεῖζον παρακαλῇ.

11. Ἀγάπην ζητεῖ παρ' ἡμῶν ὁ παῦλος.
12. Τὸν διδάσκαλον ου μόνον.
13. Ὀυ πρὸς ἐφεσίους ταῦτα ἐιρηται.
14. Ἐιπὼν τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον.
15. ὥσπερ ἐις σκευος ἀκάθαρτον.
16. Ὀυκ ἀρκεῖ κακίας ἀπαλλαγῆναι.
17. Τὰ παρελθόντα τῶν μελλόντων.
18. Ἦσαν, ὡς ἔοικέ, τινες.
19. Ἔτι τὴν τῆς πικρίας ἐκκαθαίρει ῥίζαν.
20. Σοφός τις ἀνὴρ πολλὰ.
21. Καθάπερ ὁ σῶμα πλάττων.
22. ὥϛε ὀυκ ἀνὴρ μόνον.
23. Συντάξας τὸ ϛρατόπεδον τοῦτο.
24. Περιζωσάμενοί φησι τὴν ὀσφρῦν.

Ad margines adscripta sunt moralia, quorum ultimum signatum XXIII. Observavi etiam percurrendo et conferendo varias differentias, quarum quaedam iam ex adductis innotescunt. Extant verò homiliae istae XXIV. tom. XI. Inveni etiam easdem homilias apud Bandin. tom. 1. f. 527. Apud Reiserum p. 2. n. 10.

Φύλ. ρϟη.	Fol. 198.
Λόγος πρῶτος. τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου ἀρχιεπ. κωνϛαντ. τοῦ χρυσοϛόμου ἑρμηνεία ἐις τὴν πρὸς τῖτον ἐπιϛολήν.	Homilia prima. Sancti patris nostri Ioannis Archiep. Constant. Chrysostomi expositio epistolae ad Titum.
Παῦλος δοῦλος θεοῦ.	Paulus servus Dei.
Α. Τῶν Παύλῳ συνόντων.	Τ. ἐπιτύχωμεν. ἐν χῷ κ. τ. λ.

†. Ext. in edit. Montfauc. tom. XXI., quarum initia sunt:

1. Τῶν Παύλῳ συνόντων δόκιμος.
2. Τοῖς μὲν παλαίοις ἀνδράσιν.
3. Πολλὰ ἐνταῦθά ἐςι τὰ ζητούμενα.
4. Ἔςιν ἃ καὶ τὸ γῆρας ἐλαττώματα ἔχει.
5. Πολλὴν παρὰ τῶν οἰκετῶν ἀπαιτήσας.
6. Εἰπὼν περὶ τοῦ θεοῦ φιλανθρωπίας.

Cod. CCCLIV.

Membranaceus, membrana veteri et maculata, in assere, corio albo tectus et aereis laminis clausus, in folio, columna duplici, titulis et initialibus miniatis, Saec. XI., in foliis 321. quondam Philothei Monachi, ut in superna folii primi ora legitur, probe conservatus et inscriptus.

Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰω. Ἀρχιεπ. κωνςαντ. τοῦ χρυσοςόμου, ἔτι περιόντος ἀυτοῦ ἐν ἀντιοχείᾳ, καὶ ἀπόντος τοῦ ἐπισκόπου πρὸς ἀνομοίους περι ἀκαταλήπτου.

A. *τί τοῦτο ὁ ποιμὴν.*

Sancti patris nostri Ioan. Chrysostomi Archiep. Constantinop. cum adhuc Antiochiae esset, absente Episcopo ad Anomoeos de incomprehensibili.

T. *ἐπιτυχεῖν. χάριτι κ. τ. λ.*

†. Sunt homiliae VII. extantes in edit. Montfauc. tom. 1. quarum initia sunt:

1. ut supra.
2. Φέρε δὴ πάλιν πρὸς τούς.
3. Οἱ φιλόπονοι τῶν γεωργῶν.
4. Ἤρκει μὲν δείξαντα πρώην.
5. ἐπειδ' ἂν μέλλῃ τις μακροτέρας.
6. Μίαν ὑμῖν διελέχθη ἡμέραν.
7. Πάλιν ἱπποδρομίαι, καὶ πάλιν. Λόγος ἀκόλουθος.

Φύλ. ξβ. Fol. 62.

Ἀρχὴ τῶν κατὰ Ἰουδαίων λόγων.

Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰω. Ἀρχιεπ. κωνςαντ. τοῦ χρυσοςόμου ὁμιλία κατὰ Ἰουδαίων. ἐλέχθη δὲ πρὸς τοὺς Ἰουδαΐζοντας καὶ μετ' ἐκείνων νηςεύοντας.

A. Ἐβουλόμην ὑμῖν ἀποδοῦναι.

Initium homiliarum contra Iudaeos.

Sancti patris nostri Ioan. Chrysostomi Archiep. Constant. homilia contra Iudaeos. Habita autem fuit ad iudaïzantes et cum illis ieiunantes.

T. εἰς τὴν χαρὰν τοῦ κυ. κ. τ. λ.

†. Sunt homiliae VI. editae tom. 1. p. 787. Est autem error librarii, cuius ultima signatur ε. Sunt verò initia:

1. Ut supra.
2. Πάλιν οἱ δείλαιοι, καὶ πάντων.
3. Πόθεν ἡμῖν ἄρα πλείων.
4. Τὰ θηρία ἕως μὲν τὰς ὕλας.
5. Ἆρα κόρον ἐλάβετε τῆς.
6. Παρῆλθεν ἡ νηςεία τῶν Ἰουδαίων.

Φύλ. ρμ. Fol. 140.

Ἀρχὴ τῶν περὶ ἱερωσύνης λόγων λόγος πρῶτος. Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰω. τοῦ χρυσοςόμου πρὸς τὸν ἐγκαλοῦντα ἐπὶ τὸ διαφυγεῖν τὴν ἱερωσύνην, ἀπολογητικὸς α.

Initium homiliarum de sacerdotio. Homil. I. Sancti patris nostri Ioan. Chrysostomi in accusantem, quod sacerdotium fugisset, apologetica I.

A. Ἐμοὶ μὲν πολλοὶ ἐγένοντο.

T. κινδυνεύοντας. εἰς τὸν αἰώνιον κ. τ. λ.

†. Sunt homiliae VI., quarum index capitum cuilibet homiliae suae praemittitur, excepto primo,

qui deest. Reliqui indices cum editis conveniunt. Sunt autem harum homiliarum initia:

1. Ut supra.
2. Ὅτι μὲν οὖν ἐστι καὶ ἐπὶ καλῷ.
3. Τῆς μὲν οὖν ὕβρεως ἕνεκεν.
4. Ταῦτα ὁ βασίλειος ἀκούσας.
5. Ὅσης μὲν ἐμπειρείας τῷ διδασκάλῳ.
6. Καὶ τὰ μὲν ἐνταῦθα τοιαῦτα.

Quae cum editis tom. 1. p. 362. conveniunt. Inscriptio est ad Basilium, quem alii Caesareensem, Seleuciensem alii putant, Montfaucon autem episcopum Raphaneae, qui synodi Constantinop. A. 381. interfuit. Omnes laudant has homilias et reliquis Chrysostomi scriptis praeferunt. D. Hoeschelii editio ex bibl. Palatina et Augustana praestans et rarior dicitur Aug. Vind. 1599. 8.

Φύλ. ση.	Fol. 208.
Περὶ τοῦ πλουσίου καὶ τοῦ Λαζάρου.	De divite et Lazaro.
Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰω. Ἀρχιεπ. κωνσταντινοπ. τοῦ χρυσοστόμου. Μετὰ τὰς καλάνδας. τῇ ἑξῆς. κατὰ μεθυόντων, καὶ περὶ εἰς καπηλεῖα εἰσιόντων.	Sancti patris nostri Ioan. Chrysostomi Archiep. Constantinop. postridie calendas. Contra ebrios et de iis, qui cauponas adeunt.
Α. τὴν χθὲς ἡμέραν ἑορτήν.	Τ. τῆς παῤῥησίας. ἧς κ. τ. λ.

†. Sunt homiliae IV. quarum initia sunt:

1. Ut supra.
2. Ἐθαύμασα τὴν ἀγάπην ὑμῶν.
3. Ὀυ τὰ τυχόντα ἡμᾶς.
4. Τῆς τοῦ λαζάρου παραβολῆς.

Sunt

Sunt verò omnes editae in Montfauc. edit. tom. I. p. 707.

Φύλ. σνθ. Fol. 259.

Τοῦ αὐτοῦ ὁμιλία εἰς τὸ ῥητὸν ἀποστόλου.

Eiusdem homilia in dictum apostoli:

Περὶ δὲ τῶν κεκοιμημένων οὐ θέλω ὑμᾶς ἀγνοεῖν, ἀδελφοὶ, ἵνα μὴ λυπεῖσθε, ὡς καὶ οἱ λοιποί.

De mortuis verò nolo vos ignorare fratres, ne tristemini, sicut et reliqui.

A. Ἡμέρας τέσσαρας ἀνηλώσαμεν.

T. διενεγκεῖν καὶ τῆς.

†. In cit. edit. posita est post 4or. priores, et insignita V., ut in multis vetustis codicibus fit ob eandem argumenti rationem.

Φύλ. σξη. Fol. 268.

Τοῦ αὐτοῦ ὁμιλία εἰς τὸ, χήρα καταλεγέσθω μὴ ἐλάττων ἐτῶν ἑξήκοντα καὶ περὶ παίδων ἀνατροφῆς, καὶ περὶ ἐλεημοσύνης.

Eiusdem homilia in id, vidua eligatur non minor annorum sexaginta. Et de liberorum educatione et de eleemosyna.

A. Εἰς καιρὸν ἡ τοῦ πνεύματος ᾠκονόμησεν.

T. ἀπολαύσωμεν. ἧς γένοιτο κ. τ. λ.

†. Est tom. III. p. 311. cit. edit.

Φύλ. σπγ. Fol. 283.

Λόγοι τῶν εἰς τὰ σεραφίμ. τοῦ αὐτοῦ ἔπαινος τῶν ἀπαντησάντων ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ. καὶ περὶ εὐταξίας τῆς ἐν ταῖς δοξολογίαις. καὶ εἰς τὸ· Εἰ-

Homiliae in Seraphim. Eiusdem laus ad ecclesiam ventitantium. Et de ordine in doxologiis. Et in id: Vidi Dominum

δον τὸν κν. καθήμενον ἐπὶ θρόνου ὑψηλοῦ καὶ ἐπηρμένου.

sedentem in throno excelso et elato.

A. Πολλὴν ὁρῶ τὴν σπουδήν.

T. ἐπιτυχεῖν. χάριτι κ. τ. λ.

†. Est tom. VI. p. 93. cit. edit.

φύλ. σϟβ. Fol. 292.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ ῥητὸν τοῦ προφήτου ἠσαΐου τὸ λέγον· ἐγένετο τοῦ ἐνιαυτοῦ, οὗ ἀπέθανεν ὀζίας ὁ βασιλεύς, εἶδον τὸν κύριον καθήμενον ἐπὶ θρόνου ὑψηλοῦ καὶ ἐπηρμένου.

Eiusdem in dictum prophetae Isaiae dicentis: In anno, quo mortuus est rex Ozias, vidi Dominum et sedentem super throno excelso et elato.

A. χαίρω συντρέχοντας.

T. ἐπιτυχεῖν. χάριτι κ. τ. λ.

†. Tom. VI. p. 306. cit. edit.

φύλ. τβ. Fol. 302.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ ῥητὸν τοῦ προφήτου ἠσαΐου τὸ λέγον· ἐγένετο τοῦ ἐνιαυτοῦ, οὗ ἀπέθανεν ὀζίας ὁ βασιλεύς, εἶδον τὸν κύριον. καὶ ἔπαινος τῆς πόλεως ἀντιοχείας, καὶ κατὰ τῶν κωλυόντων τὸν γάμον. ἔνθεος ἀπόδειξις.

Eiusdem in dictum Isaiae dicentis: In anno, quo mortuus est Ozias rex, vidi Dominum. Et laus Antiochiae, et contra eos, qui matrimonium prohibent. Divina demonstratio.

A. λαμπρὸν ἡμῖν τήμερον.

T. ἀναπέμψωμεν τῷ πατρί.

†. Tom. p. 120. cit. edit.

φύλ. τι. Fol. 310.

Τοῦ ἀυτοῦ ἐις τὸ ἀυτὸ ῥητὸν τοῦ προφήτου ἠσαΐου· ἶιδον τὸν κύριον, καὶ ἡ ἀπόδειξις ὅτι δικαίως ἐλεπρώθη ὀζίας, ἀναξίως θυμιάσας, ὅπερ ὀυκ ἔξεςιν βασιλεῦσιν, ἀλλ' ἱερεῦσιν.

Eiusdem in idem dictum prophetae Isaïae: Vidi Dominum, et demonstratio, iuste Oziam leprosum esse factum, cum indigne sacrificaret, id quod non licet regibus, sed sacerdotibus.

A. Φέρε τήμερον τοῖς. T. Φανῆναι, χάριτι κ. τ. λ.

†. Tom. VI. p. 131. cit. edit.

φύλ. τιε. Fol. 315.

Τοῦ ἀυτοῦ ὁμιλία ἐις τὰ σεραφὶμ.

Eiusdem homilia in Seraphim.

A. Μόλις πότε τὸ κατὰ. T. τοῦ βήματος τοῦ χ̄ῡ. κ. τ. λ.

†. In fine notatum: Ἰω βιργήδης. Item alia manu. Georgii Margo. Extat. tom. V. p. 137. cit. edit. In primi autem folii ora superiore legitur: φιλοθέου μοναχοῦ ἡ βίβλος ἄυτη. Sequitur tum index homiliarum cum earum initiis, quarum ultima est XXXI. Reiserus p. 5. n. 15. has homilias enarrat, ultimam verò omisit.

Cod. CCCLV.

Chartaceus, in assere, corio albo tectus et laminis aereis clausus, in folio M., initialibus miniatis, in paginis 148, literis minutis et nitidis, sine abbreviationibus, cum lacunulis frequentibus, Saec. XV., maculatus, caeterum probe conservatus et inscriptus, quantum ex titulo fere toto evanescente erui potuit.

Σύνταγμα σὺν θεῷ.. Φυ.. (fors πεφυλαγμένων τῶν) κατὰ κύρ. Ἀλέξιον κομνηνὸν, πονηθὲν παρὰ τῆς θυγατρὸς ἀυτοῦ κυρίας Ἄννης τῆς πορφυρογεννήτου τῆς βασιλίσσης, ὃ καὶ ἐκλήθη Ἀλεξίας παρ' ἀυτῆς.

Syntagma cum Deo rerum gestarum ab Alexio Comneno compositum a filia ipsius Anna Porphyrogenita Caesarissa, quod et Alexias vocatum fuit ab ea.

A. Ῥέων ὁ χρόνος ἀκάθεκτα.

T. ἔςη ὄχλος πολύς.

†. Sunt libri VIII. Prologus hic incipit et desinit, καὶ ἱςορικώτερος ὁ λόγος γενήσεται. Tum sine titulo (ex sequentibus deberet esse τόμος πρῶτος Ἀλεξίου τοῦ κομνηνοῦ) sequitur liber I. βασιλεὺς Ἀλέξιος καὶ ἐμὸς πατὴρ κ. τ. λ.

Hos octo libros mutilos ex hoc codice edidit D. Hoeschelius Aug. Vind. 1610. (In quibusdam titulis 1618.) 4. Numerantur alias lib. XV. editi è bibl. Barberina in corpore hist. Byzant. Aliud adhuc exemplar occurrit apud Bandin. tom. 2. p. 656. cum alio autem titulo, sc. Ἀλεξίας ἱςορία υἱοῦ Ἀλεξίου τοῦ ἀυτοκράτορος τῶν ῥωμαίων. Alexias historia filii Alexii Rom. Imp. lib. XIV. In Montfauconii bibl. Coisliniana lectiones variae ad edit. Paris. 1651. habentur.

Anna Comnena Porphyrogenita et Caesarissa erat nata A. C. 1083, quae hoc opus acri iudicio et singulari elegantia conscripsit. Quantum ad facta, cum latinis historicis haud convenit — His enim Alexius fraudulentus et perfidus audit — verisimile est, Latinos suo in Graecos odio, et filiam suo in patrem amori amplius, quàm historicae licuit, indulsisse. Reiserus p. 67. n. 2. dicit diligenter exaratum, sed non absque lacunis.

Cod. CCCLVI.

Membranaceus, in assere, corio fusco tectus, et aere munitus, in folio, titulis et initialibus miniatis, literis minutis et nitidissimis, bipartitò scriptus, quondam monasterii Mangonorum, ubi Ioan. Cantacuzenus Monachus factus est nomine Ioasaph, lectus a Marco Monacho Eugenico, Saec. X., in foliis 229. praeter maculas optime conservatus et inscriptus.

Ἰω. Ἀρχιεπισκ. κωνςαντιν. τοῦ χρυσοςόμου ἑρμηνεία εἰς τὴν πρὸς ἑβραίους ἐπιςολήν, ἐκτεθεῖσα ἀπὸ σημείων μετὰ τὴν κοίμησιν αὐτοῦ παρὰ κωνςαντίνου πρεσβυτέρου ἀντιοχείας.

Ioan. Chrysostomi Archiep. Constantinop. expositio in epistolam ad Hebraeos ex notis edita post illius obitum a Constantino, presbytero Antiocheno.

A. Ῥομαίοις γράφων ὁ.

T. δόξαν ἀναπέμψαντες τῷ κῷ κ. τ. λ.

†. Sunt homiliae XXXIV. quarum initia sunt:

Arg. ut supra.

1. Ὄντως ὅπου ἐπλεόνασεν ἡ ἁμαρτία.
2. Πανταχοῦ μὲν εὐλαβοῦς διανοίας.
3. Ὁ μὲν κς ἡμῶν ις χς τὴν παρουσίαν.
4. Ἐβουλόμην γνῶναι σαφῶς.
5. Τὴν πολλὴν φιλανθρωπίαν τοῦ θεοῦ.
6. Διαλεχθεὶς περὶ ἐλπίδος ὁ παῦλος.
7. Μέγα μὲν πίςις καὶ σωτήριον.
8. θέλει δεῖξαι λοιπὸν ὁ μακάριος.
9. Ἠκούσατε, ὅσα ἑβραίοις.
10. Μετὰ φόβου τῶν λογίων ἀκούω.
11. Καθαψάμενος γενναίως τῶν ἑβραίων.
12. Βουλόμενος ὁ παῦλος τὸ διάφορον.
13. Ἐι μὲν οὖν τελείωσις.

14. Ἀναμίγνυσι ταπεινὰ τοῖς ὑψηλοῖς.
15. Ἔδειξεν ἀπὸ τοῦ ἱερέως.
16. Εἰκὸς ἦν πολλοὺς τῶν.
17. Μέγα ἐφρόνουν οἱ ἰουδαῖοι.
18. Ἐν μὲν τοῖς ἔμπροσθεν ἔδειξεν.
19. Ἔχοντες οὖν ἀδελφοί — Δείξας τὸ μέσον κ. τ. λ.
20. Τῶν δένδρων ὥσπερ ἄν.
21. Οἱ τῶν ἰατρῶν ἄριστοι.
22. Τὸ τῆς πίστεως γενναίας.
23. Πίστει φησὶ χρηματισθεὶς νῶε.
24. Ἡ πρώτη, καὶ ἡ πᾶσα ἀρετή.
25. Μέγα ὄντως ἡ πίστις. Edit. Μεγάλη.
26. Πολλοί φησι προφῆται.
27. Πολλὰ μεταξὺ κατασκευάζειν.
28. Ἀεὶ μὲν. μάλιστα δὲ ὅταν.
29. Ἔστη εἴδη παρακλήσεως δύο.
30. Οἱ τα φάρμακα καταπίνοντες. Edit. πίνοντες.
31. Πολλὰ μὲν εἰσι τὰ χαρακτίζοντα. Edit. ἐστι.
32. Ἦν μὲν τὰ κατὰ τὸν ναὸν.
33. Ὅπερ ἀλλαχοῦ φησι.
34. Κακὸν μὲν ἡ ἀναρχία καὶ πολλῶν.

Omnes istae homiliae editae sunt in edit. Montfauc. tom. XII. p. 1. etc. Ne quis autem putet, solum Constantinum colligendis his homiliis operam navasse. Multi alii et felicius quidem tunc temporis collegerunt et in his operam posuere. Ex notis autem tachygraphorum, non ex ipsius commentariis, titulus intelligendus est. Qui enim notis utebantur, σημειογράφοι vocabantur. Inde tanta earum varietas. In ora superiore folii primi legitur:

Ἡ βίβλος αὕτη τῆς μονῆς τῶν μαγκάνων γεωργίου μάρτυρος, οὗ μέγα κλέος.

Hic liber est monasterii Manganorum Georgii Martyris, cuius magna fama.

In ultimo autem folio notatum:

Καὶ τήνδε τὴν βίβλον τοῦ σοφοῦ χρυσοςόμου μάρκος μοναχὸς ἐυγενικὸς ἀνέγνω.

Etiam hunc librum sapientis Chrysostomi Marcus Monachus Eugenicus legit.

Et hoc antiqua manu est exaratum. **Reiserus** p. 2. n. 12. adscribit: **Codex pervetus.**

Cod. CCCLVII.

Membranaceus, in assere, corio fusco tectus, in folio, titulis et initialibus miniatis, binis columnis, charactere nitidissimo, cum indice praemisso, in fine mutilus, Saec. XI. in foliis 390. usu tritus, oris ad finem laceris, caeterum sat conservatus et inscriptus.

Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν βασιλείου Αρχιεπ. καισαρείας καππαδοκίας ὁμιλία ἐις τὴν ἀρχὴν τοῦ πρώτου ψαλμοῦ.	Sancti patris nostri Basilii Archiep. Caesar. Cappadoc. homilia in initium psalmi primi.
Α. Πᾶσα γραφὴ θεόπνευςος.	Τ. ἠκούσατε. χάριτι κ. τ. λ.
Φύλ. ι.	Fol. 10.
Λόγος β. τοῦ ἀυτοῦ ἐις τὸν ἕβδομον ψαλμόν.	Homilia II. in psalmum VII.
Α. Δοκεῖ πῶς ἐναντίως.	Τ ὕδωρ ἀυτοῖς συνέχειν.
Φύλ. ιθ.	Fol. 19.
Λόγος γ. τοῦ ἀυτοῦ ἐις τὸν ιδ. ψαλμόν.	Homilia III. Eiusdem in psalmum XIV.
Α. Τέλειον ὁ λόγος.	Τ. ἡ βασιλεία τῶν ὀυρανῶν.

Φύλ. κε.

Λόγος δ. τοῦ ἀυτοῦ ἐις μέρος τοῦ ιδ. ψαλμοῦ κατὰ τοκιζόντων.

Α. χθὲς ἐις τὸν ιδ. ψαλμόν.

Fol. 25.

Homilia IV. Eiusdem in partem psalmi XIV. contra foeneratores.

T. ἀποληψόμενος. ἐν χῷ κ. τ. λ.

Φύλ. λβ.

Λόγος ε. τοῦ ἀυτοῦ ἐις τὸν κη. ψαλμόν.

Α. ὁ ἐικοσὸς ὄγδοος ψαλμός.

Fol. 32.

Homilia V. Eiusdem in psalmum XXVIII.

T. ἐν ἐιρήνῃ. ἐν χῷ κ. τ. λ.

Φύλ. μγ.

Λόγος ς. τοῦ ἀυτοῦ ἐις κη. ψαλμόν. ἐις τὸ, προσκυνήσατε τῷ κῷ ἐν ἀυλῇ ἁγίᾳ ἀυτοῦ.

Α. ἔξω τῆς ἁγίας.

Fol. 43.

Homilia VI. Eiusdem in psalmum XXVIII. In id: Adorate Dominum in atrio sancto eius.

T. τοῖς ἀξίοις ἀυτοῦ.

Φύλ. μζ.

Λόγος ζ. τοῦ ἀυτοῦ ἐις ἐικοσὸν θ. ψαλμόν.

Α. ψαλτήριον μὲν τροπικῶς.

Fol. 47.

Homilia VII. Eiusdem in psalmum XXIX.

T. ἐμποιῆσαι δυνήσεται.

Φύλ. νε.

Λόγος η. τοῦ ἀυτοῦ ἐις τὸν τριακοσὸν δεύτερον ψαλμόν.

Α. Ἀγαλλιᾶσθε. κ. τ. λ. συνήθης.

Fol. 55.

Homilia VIII. Eiusdem in psalmum XXXII.

T. τῆς δόξης ἀυτοῦ τοῦ χυ.

Φύλ.

φύλ. ξζ.	Fol. 67.
Λόγος θ. τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν τριακοςὸν τριτὸν ψαλμόν.	Homilia IX. Eiusdem in psalmum XXXIII.
A. ἐπὶ δύο ὑποθέσεις ἕλκει.	T. ἐλπιζόντων ἐπ' αὐτόν.
φύλ. πδ.	Fol. 84.
Λόγος ι. τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν τριακοςὸν ἕβδομον ψαλμόν.	Homilia X. Eiusdem in psalmum XXXVII.
A. Οἱ τῆς θεοπνεύςου γραφῆς.	T. Φύλαξ τῆς ἐμῆς σωτηρίας.
φύλ. ϟδ.	Fol. 94.
Λόγος ια. τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν τεσσαρακοςὸν τέταρτον ψαλμόν.	Homilia XI. Eiusdem in psalmum XLIV.
A. Φαίνεται μὲν καὶ οὗτος.	T. ἐξομολόγησις τῶν λαῶν.
φύλ. ρζ.	Fol. 107.
Λόγος ιβ. τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν τεσσαρακοςὸν ε. ψαλμόν.	Homilia XII. Eiusdem in psalmum XLV.
A. Προφητείαν μοι δοκεῖ.	T. εἰς ἓν καινὸν ἄνον.
φύλ. ριε.	Fol. 115.
Λόγος ιγ. τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν τεσσαρακοςὸν η. ψαλμόν.	Homil. XIII. Eiusdem in psalmum XLVIII.
A. ἐφαντάσθησαν μέν τινες.	T. καὶ ὡμοιώθη αὐτοῖς.
φύλ. ρκη.	Fol. 128.
Λόγος ιδ. τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν πεντηκοςὸν θ. ψαλμόν.	Homilia XIV. Eiusdem in psalmum LIX.
A. Πρὸς τὸ πρόθυμον ἀφορῶν.	T. ςηριζόμενος. ἐν χῶ κ. τ. λ.

Φύλ. ρλγ.	Fol. 133.
Λόγος ιε. τοῦ ἀυτοῦ ἐις τὸν ξα. ψαλμόν.	Homilia XV. Eiusdem in psalmum LXI.
A. Δύο ψαλμοὺς ἔγνωμεν.	T. διαφυγεῖν. ἐν χῷ κ. τ. λ.
Φύλ. ρμζ.	Fol. 147.
Λόγος ις. τοῦ ἀυτοῦ ἐις τὸν ριδ ψαλμόν.	Homilia XVI. Eiusdem in psalmum CXIV.
A. Πάλαι καταλαβόντες.	T. ζωὴν τὴν ἐν χῷ κ. τ. λ.
Φύλ. ρνγ.	Fol. 153.
Λόγος ιζ. τοῦ ἀυτοῦ ἐις τὸν ριε. ψαλμόν.	Homilia XVII Eiusdem in psalmum CXV.
A. ἐπίςευσα.... πίςις κ. τ. λ.	T. ἐντολαῖς τοῦ κυ, ῷ κ. τ. λ.

†. Omnes istae homiliae XVII. in tom. I. Edit. Garner. editae sunt, earumque initia etiam in indice homiliarum Fabriciano tom. IX. p. 77. occurrunt.

Garnier observat, psalmi XXXVII. interpretationem esse Eusebii, non Basilii.

Psalmi XXVIII. interpretationem esse opus Plagiarii. Orationem I. in psalmum XIV. non esse genuinam. Orat. in psalm. CXV. esse ineptam.

Φύλ. ρνθ.	Fol. 159.
Τοῦ ἀυτοῦ ἐις τὸ ῥητὸν τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἐυαγγελίου.	Eiusd. in dictum evangelii secundum Lucam.
A. Διπλοῦν τὸ ἔιδος τῶν.	T. ἀγαθά. χάριτι κ. τ. λ.

†. Est homilia de avaritia tom. 1. p. 383. edita.

Φύλ. ρξζ. Fol. 167.

Περὶ πλουτούντων. De ditescentibus.

A. ἔιρηται καὶ πρώην ἡμῖν. T. ἐνοικῆσαι. ἐν χῷ κ. τ. λ.

†. Est eiusdem tom, 1. p. 403. Hic ordo foliorum turbatus, verusque ab alio indicatus in oris.

Φύλ. ροζ. Fol. 177.

Τοῦ ἀυτοῦ ἐις τὴν μάρτυραν Ἰουλίτταν. Eiusdem in Iulitham Martyrem.

A. Ἡ μὲν ὑπόθεσις τῆς ἐκκλησίας. T. ζωῆς τῆς ἐν ἀυτῷ τῷ χῷ.

†. Est tom 1. p. 367.

Φύλ. ρπζ. Fol. 187.

Τοῦ ἀυτοῦ ἐις τὸ ἐν ἀρχῇ ἦν λόγος. Eiusdem in id: In principio erat verbum.

A. Πᾶσα μὲν ἡ τῶν ἐυαγγελίων. T. τῶν λειπομένων. ἐν χῷ.

Φύλ. ρϟβ. Fol. 192.

Τοῦ ἀυτοῦ περὶ ἐυχαριστίας. Eiusdem de gratiarum actione.

A. Ἠκούσατε τῶν ῥημάτων. T. τῆς χάριτος τοῦ κυ. κ. τ. λ.

†. Est tom. 1. p. 354. edit. cit.

Φύλ. ρϟη. Fol. 198.

Τοῦ ἀυτοῦ, ὅτι ὀυκ ἔστιν ἄιτιος τῶν κακῶν ὁ θεός. Eiusdem, Deum malorum auctorem non esse.

A. Πολλοὶ τῆς διδασκαλίας. T. τῶν καλῶν. ἐν χῷ κ. τ. λ.

†. Est tom 1. p. 420. cit. dit.

Φύλ. σιβ.	Fol. 212.
Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ· πρόσεχε σεαυτῷ.	Eiusdem in id: Attende tibi ipsi.
A. τοῦ λόγου τὴν χρῆσιν.	T. Προσέχης θεῷ. ᾧ κ. τ. λ.

†. Est tom. 1. p. 341.

Φύλ. σκβ.	Fol. 222.
Τοῦ αὐτοῦ κατὰ ὀργιζομένων.	Eiusdem de irascentibus.
A. Ὥσπερ ἐπὶ τῶν ἰατρικῶν.	T. τὴν γῆν. ἐν χῷ κ. τ. λ.

†. Est tom. 1. p. 434. cit. edit.

Φύλ. σλβ.	Fol. 232.
Τοῦ αὐτοῦ περὶ φθόνου.	Eiusdem de invidia.
A. Ἀγαθὸς ὁ θεὸς καί.	T. ἐχαρίσατο ἡμῖν. ἐν χῷ κ. τ. λ.

†. Est tom. 1. p. 445.

Φύλ. σμ.	Fol. 240.
Τοῦ αὐτοῦ περὶ πίστεως.	Eiusdem de fide.
A. χυ μεμνῆσθαι μέν.	T. ἀπολιμπάνειν. ἐν χάριτι κ. τ. λ.

†. Est tom. 1. p. 498. ubi θεοῦ pro χυ legitur.

Φύλ. σμδ.	Fol. 244.
Τοῦ αὐτοῦ ὁμιλία ῥηθεῖσα ἐν Λακίζοις.	Eiusdem homilia habita in Lacizis.
A. Ἀνταγωνίζεται ὁ ἐχθρός.	T. φιλανθρωπίας. αὐτῷ κ. τ. λ.

†. Est tom. 1. p. 535. cit. edit.

Φύλ. σνε. Fol. 255.

Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τοὺς νέους. Eiusdem ad iuvenes.

Α. Πολλὰ μετὰ παρακαλοῦντα. T. Τῶν λογισμῶν ἀποφεύγοντες.

†. Est de legendis gentilium libris. tom. 1. p. 570.

Φύλ. σξθ. Fol. 269.

Τοῦ αὐτοῦ ὁμιλία ἐν λιμῷ καὶ αὐχμῷ. Eiusdem homilia de fama et siccitate.

Α. Λέων ἐρεύξεται. καὶ τίς. T. ἀντιμετρισθήσεται. αὐτῷ κ. τ. λ.

†. Est tom. 1. p. 407.

Φύλ. σπβ. Fol. 282.

Τοῦ αὐτοῦ περὶ νηστείας. Eiusdem de ieiunio.

Α. Σαλπίσατε φησὶν ἐν. T. δικαιοκρισία τοῦ χυ κ. τ. λ.

Φύλ. σϞβ. Fol. 292.

Τοῦ αὐτοῦ περὶ νηστείας. Eiusdem de ieiunio.

Α. Παρακαλεῖτε φησὶν ἱερεῖς. T. εὐφροσύνης. ἐν χῳ κ. τ. λ.

†. Est homil. II. de ieiunio tom. 1. p. 333.

Φύλ. σϞθ. Fol. 299.

Τοῦ αὐτοῦ κατὰ μεθυόντων. Eiusdem in ebriosos.

Α. Κινεῖ μέν με πρὸς τὸν λόγον. T. δικαιοκρισίας τοῦ θεοῦ κ. τ. λ.

†. Est tom. 1. p. 487.

Φύλ. τη. Fol. 308.

Τοῦ αὐτοῦ προτρεπτικὴ εἰς τὸ βάπτισμα. Eiusdem adhortatoria ad baptismum.

Α. Ὁ μὲν σοφὸς σολομὼν. T. κατὰ τὴν δωρεὰν τοῦ χυ κ. τ. λ.

†. Est tom. 1. p. 475.

Φύλ. τιθ. Fol. 319.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τοὺς τεσσαράκοντα μάρτυρας. — Eiusdem in quadraginta martyres.

Α. Μαρτύρων δὲ μνήμης. — Τ. κατεκοσμήθησαν. εν χῷ.

†. Est tom. 1. p. 526.

Φύλ. τκη. Fol. 328.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς γόρδιον τὸν μάρτυρα. — Eiusdem in Gordium martyrem.

Α. Νόμος ἐςὶ φύσεως ταῖς. — Τ. δικαίῳ κριτῇ. ᾧ κ.τ.λ.

†. Est tom. 1. p. 515.

Φύλ. τλς. Fol. 336.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς βαρλαὰμ τὸν μάρτυρα. — Eiusdem in Barlaam martyrem.

Α. Πρότερον μὲν τῶν ἁγίων. — Τ. ἀγωνοθέτης χριςὸς κ. τ. λ.

†. Est tom. 1. p. 512.

Φύλ. τμδ. Fol. 344.

Τοῦ αὐτοῦ πρὸς μονάζοντα ἐκπεσόντα. — Eiusdem ad monachum elapsum.

Α. Διττός μοι φόβος ἐνέσκηψε. — Τ. ὑμᾶς. τίνες ἐςὲ.

†. Est tom. II. p. 747. et homilia moralis VIII.

Φύλ. τμς. Fol. 346.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν χῦ γενναν. — Eiusdem in Christi natalem.

Α. χῦ γέννησις. ἡ μὲν. — Τ. εἰς δόξαν. αὐτῷ κ.τ.λ.

†. Est tom. 1. p. 585.

Φύλ. τνδ. Fol. 354.

Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τοὺς συκοφαντοῦντας αὐτὸν, ὅτι τρεῖς θεοὺς λέγει. — Eiusdem ad calumniantes, quod tres Deos dicat.

Α. Μεγάλη παράκλησις. — Τ. Οἶδεν, ᾧ ἡ δόξα κ.τ.λ.

†. Est tom. 1. p. 620.

Φύλ. τνη.	Fol. 358.
Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τοὺς συκοφαντοῦντας αὐτὸν, ὅτι τρεῖς θεοὺς λέγει.	Eiusdem ad calumniantes ipsum, quod tres Deos esse dicat.
Α. Μάχεται ἰουδαϊσμος.	Τ. Περὶ τοῦ πνεύματος.

†. Est contra Sabellianos tom. 1. p. 601.

Φύλ. τξε.	Fol. 365.
Τοῦ αὐτοῦ κατὰ σαβελλιανῶν, ἀρείου καὶ τῶν ἀνομοίων.	Eiusdem contra Sabellianos, Arium et Anomaeos.
Α. ἐγὼ μὲν ὤμην, ἀγαπητοί.	Τ. διαβρέψῃ. αὐτῷ κ. τ. λ.

†. Est tom. I. p. 555. Non adhaerendum rebus saecularibus.

Φύλ. τοζ.	Fol. 377.
Τοῦ αὐτοῦ περὶ ταπεινοφροσύνης.	Eiusdem de humilitate.
Α. ὤφειλεν ἀνος ἐν τῇ.	Τ. ψυχαῖς ἡμῶν. ᾧ κ. τ. λ.

†. Est tom. I. p. 516.

Φύλ. τπδ.	Fol. 384.
Τοῦ αὐτοῦ περὶ νηστείας.	Eiusdem de ieiunio.
Α. Νηστείας καὶ ἱλασμοῦ.	Τ. βασιλείας. ἐν χῷ κ. τ. λ.

†. Est homil. III. de ieiunio tom. II. inter spuria.

Φύλ. τπς.	Fol. 386.
Τοῦ αὐτοῦ περὶ ἀκαταλήπτου.	Eiusdem de incomprehensibili.
Α. σαρκὸς μὲν ὀφθαλμοῖς.	Τ. καὶ μὴ περιεργάζου κ. τ. λ.

†. Est catechesis IX. S. Cyrilli Hierosol. Basilio perperam tributa in quibusdam codicibus. Pleraeque homiliae occurrunt adhuc in Cod. 141. Ultimae finis est mutilus. Mirum, alium ordinem haberi in Reiseri catalogo p. 15. n. 57. Perperam etiam psalm. XIII. pro XIV. scribit.

Cod. CCCLVIII.

Membranaceus, in assere, corio albo tectus, in folio, sine minio, charactere titulorum unciali, reliquo ligato, elegantissimo, Saec. IX., cum notis marginalibus recentioris manus, quondam Papae Nicandri Archidiaconi, mutilus, in foliis 453. optime conservatus et inscriptus.

Ἀρχὴ σὺν θεῷ τῆς εἰς τὴν γένεσιν τῶν ἐκλογῶν ἐπιτομῆς προκοπίου χριστιανοῦ σοφιστοῦ.	Principium cum Deo epitomae eclogarum Procopii Christiani Sophistae in genesin.
A. Ἤδη μὲν καὶ πρότερον.	T. ἀπὸ τρυγὸς καθαιρόμενον.
Φύλ. ρξε.	Fol. 165.
Εἰς τὴν ἔξοδον.	In exitum.

A. Τοῖς κατεχομένοις ὑπὸ τοῦ νοητοῦ Φαραώ.
T. κατὰ τὸ γεγραμμένον. χῷ τελείῳ χάρις.

Φύλ. σμζ.	Fol. 247.
Εἰς τὸ λευιτικόν.	In leviticum.

A. Ἀναγκαῖος ὁ περὶ θυσίων λόγος.
T. ἀνθρωπίνην ἄγεσθαι κρίσιν.

Φύλ. σϞγ.	Fol. 293.
Εἰς τοὺς ἀριθμούς.	In numeros.

A. Πᾶς ἄρσην ἀπὸ εἰκοσαετοῦς, καὶ ἐπάνω.
T. Τὸν λαὸν προνοούμενος.

Φύλ.

φύλ. τμα. Fol. 341.

Εις τὸ δευτερονόμιον. In deuteronomium.

A. Ὅσα μὲν ἐν τῷ παρόντι βιβλίῳ.

T. ὑποτάσσει θεὸς, καθὰ φησὶν ὁ Δαυὶδ.

φύλ. τπγ. Fol. 383.

Ἐις τὸν ἰησοῦν. In Iesum.

A. Δεινὸν ὀργὴ καὶ ἀπιςία μὴ συγχωροῦντα.

T. καὶ ἰς ὁ ἀληθινὸς. αὐτῷ κ. τ. λ.

φύλ. υ. Fol. 400.

Ἐις τοὺς κριτὰς. In Iudices.

A. Τοῖς ἀγνοοῦσι τοῦ παρόντος βιβλίου.

T. Ἐι καὶ τῷ θεῷ δικαίως.

φύλ. υιγ. Fol. 413.

Ἐις τὰς βασιλείας. In Reges.

A. Πλεῖςοι προφῆται γεγένηνται.

T. αὐτὸν ἰασαμένου θεοῦ.

φύλ. υμη. Fol. 448.

Ἀρχὴ σὺν θεῷ σχολίων εἰς τὰς παραλειπομένας. Principium cum Deo scholiorum in paralipomena.

A. Ὅσα παρέλειπεν ὁ τὰς βασιλείας συγγραφὰς.

T. μετὰ χρόνον γεγενημένων.

Χρίςῳ τελείῳ χάρις προκοπίου σοφιςοῦ γαζαίου. βιβλίον παπᾶ νικάνδρου Ἀρχιδιακόνου.

†. In fine adhuc notatus annus ἔτ. ϛϠξη. N. η. 6968. Indict. VIII. et aera nostra deductis 5508, 1460.

Notat possessor quidam, hoc anno hunc vel illum esse mortuum. νη. ἐκυμύθη ὁ κοςαντινὸς ὁ γαργάροις νοευρίῳ κ. τ. λ.

In ultimo folio scriptum est:

Hoc codice usus est interpres, puta, Gotfridus Olearius, qui cum versione sua et notis octateuchum edidisset, nisi morte prohibitus fuisset. Hactenus tantum latine habemus ex versione Conradi Clauseri et Hartm. Hambergeri Tiguri 1555. f. Scholia in lib. IV. Regum, et duos chronicorum cum versione Lud. Lavateri, vel potius H. Hambergeri edidit Jo. Meursius in opp. gr. lat. tom. VIII.

In suprema folii primi ora lego:

χριςὸς ἐμοῖς ἐπέεσσι πέλη καὶ τέρμα, καὶ ἀρχή.

Christus verbis meis sit finis: et principium. In eadem ora ad latus monochondilium est, quod lego: Ἰω. *νοτάριος ὁ γραψάμενός με.* Ioannes Notarius, qui me scripsit, nisi vehementer fallar.

Ad oram alteram index contentorum graecè manu multum recentiore adscriptus est. Teste Cl. Harlesio in nova Fabricii editione laudat hunc codicem Georg. Hieron. Welschius de vena Medinensi p. 66. vocatque perantiquum atque perelegantem, qui olim Papae Nicandri Archidiaconi fuerit, eumque ipsum, quo usus Claud. Thrasybulus. Adeoque etiam ad ipsum nota superior pertinere potest. Saeculum, quo scriptus est hic codex, determinare non est ausus Welschius. Scholia in cantica canticorum occurrunt in Cod. 369. Reiserus p. 13. n. 33. heptateuchum scribere debuisset, addendo, libros porrò Regum.

Cod. CCCLIX.

Membranaceus, in assere, corio albo tectus, et laminis aereis clausus, in folio, titulis et initialibus miniatis, charactere minuto, antiquo et nitidissimo, bipartitò scriptus, cum quibusdam notis marginali-

bus variorum, Saec. X. in foliis 264, optime conservatus et inscriptus, sine titulo.

S. Sebastiani, et sociorum martyrium.

A..... οἱ δὲ ἐν ταύτῃ δυσφυρωτάτῃ βασάνῳ.
T. ῥεῖ δὲ πάντα καὶ φέρεται. καὶ βίος.....

†. Cum initium et finis desint, certi nil determinari potest. Eiusmodi verò martyrium in bibl. Coislin. occurrit. Num idem sit, nescio.

φύλ. ια. Fol. 11.

A. ἐνεπάγησαν ἔθνη ἐν διαφθορᾷ, ᾗ ἐποίησαν.
T. ἢ χιμάρους, εἶτα ἐσφάζετο μὲν.....

†. Est psalterium cum catena SS. Patrum, qui sunt, Theodoretus, Eusebius, Didymus, Asterius, Basilius M., Cyrillus, Georgius, qui semper scribitur sic [symbol]

Primi octo psalmi desunt. Incipit hìc psalmi IX. v. 16., ut citatum initium indicat, et desinit psalmi L. v. 21. Adeoque non, ut quidam inscripsit, a psalm. II. usque 52. Reiserus p. 21. n. 1. perperam Theodoreto Episc. Cyrensi tribuit.

In fine possessor quidam, ut videtur, monachus, adscripsit:

Πολλάκις ὑμνῳδίαν ἐκτελῶν, ἐβρέθην τὴν ἁμαρτίαν ἐκπληρῶν. τῇ μὲν γλώττῃ ᾄσματα φθεγγόμενος, τῇ δὲ ψυχῇ ἄτοπα λογιζόμενος, ἀλλ' ἑκκάτερα διόρθοσε χς ὁ θεὸς διὰ τῆς μετανοίας, καὶ ἐλέησόν με.

Saepe hymnodiam perficiens, inveniebar peccatum explens, linguâ cantus sonans, animâ absurda cogitans, sed utrumque corrige Christe Deus per poenitentiam, et miserere mei.

Similes catenae et in hac bibl. et in D. Marci apud Morellium, et in Fabricii bibl. occurrunt.

Prorsus eandem, quantum ad interpretes, non inveni.

Cod. CCCLX.

Chartaceus, membrana tectus, in folio oblongo, sine minio, literis minutis et nitidis, Saec. XVI., in foliis 115., quondam Theodori Rhentii et Constantini Patricii Chii, probe conservatus et inscriptus.

Ἀριϛοτέλους ποιητικὴ.	Aristotelis poetica.
A. Περὶ ποιητικῆ αὐτῆς.	T. καὶ λύσεων. εἰρήσθω τοσαῦτα.

†. Est edit. Venet. 1546. 12. apud Io. Gryph. cuius foliola separata et chartae oblongae adglutinata sunt.

Praemittuntur capitula CLVII. poeticae Aristotelicae. Sequuntur prolegomena εἰς τὴν Ἀριϛοτέλους ποιητικὴν manu scripta, et libri divisio.

Inc. ἐν ἀρχῇ εὐθὺς — τὰ περὶ ὧν ἕξει, καὶ τὴν τάξιν προτίθησιν· ἔϛι δὲ ταῦτα.

1. Περὶ ποιητικῆς καθόλου, καὶ τῶν εἰδῶν καθ' ἑκάϛην τὴν Φύσιν αὐτοῦ.

2. Πῶς δεῖ κανόσι χρῆσθαι, συντιθέναι τοὺς μύθους — μῦθον δὲ νοεῖν τὴν συνθήκην τῶν πραγμάτων.

3. Ἀκολούθως περὶ τῶν μερῶν ἑκάϛου εἴδους ποιήσεως — ἅ ἐϛι, ποσὰ καὶ ποιάς.

4. Περὶ τῶν παρεπομένων τῇ ποιήσει κατὰ μέθοδον.

Ἡ τάξις, ὡς λέγει, τῶν ῥηθησομένων ἔϛαι ἀεὶ πρῶτα τὰ συμβαλλόμενα εἰς γνῶσιν τῶν ἑπομένων.

In fine subscriptum: θεόδωρος ῥέντιος μετέΦρασε παραΦράσας ἐν ταυρίνῳ αφξθ. τοῦ εὐαγγελισμοῦ.

Est proin Theodori Rhentii metaphrasis et paraphrasis poeticae Aristotelicae Taurini facta A. S. 1569.

De quo in Fabricii bibl. gr. nulla mentio occurrit, nec in Reiseri catalogo. Inde est, quod non innotuerit. Ioecherus meminit Andreae Rentii S. I. ex insula Chio, defuncti A. 1673. in 88. aetatis anno.

φύλ. α. Fol. 1.

In Horatii poeticam.

Inc. Epistola ad Pisones de arte poetica. Humano capiti cervicem pictor equinam.

Des. nisi plena cruoris, hirudo.

†. Praemittuntur etiam Cap. XLVI. 1. περὶ τῆς συςάσεως τοῦ μυθοῦ· γραφεῖς, καὶ ποιηταὶ, ἐι ποιοῦσιν, ὡς θέλουσι, τὴν σύςασιν κ. τ. λ.

Incipit paraphrasis: Ἀριςοτ. in Cap. 90. τὴν ὁμήρου ποίησιν ἐις δύο διαιρῶν, ἐις μῦθον καὶ ἐπισόδια, λέγει· ἀποδημοῦντος τινὸς ἔτη πολλὰ κ. τ. λ.

Desinit. διὸ ὀυδὲν τοιοῦτο παρ' ἀριςοτέλει. Cum haec eadem prorsus, qua priora, manu exarata sint, et quidem Theodori Rhentii, etiam haec illius paraphrasis in Horatii poeticam est. In primo folio scriptum: Κωνςαντίνου πατρικίου κτῆμα καὶ δῶρον ἐκ τῶν τοῦ σοφωτάτου κυρίου θεοδώρου ῥεντίου βιβλίων. 1579. δεκεμβρίου 20.

Constantini Patricii possessio et donum ex sapientissimi Domini Theodori Rhentii libris. Constantini Patricii Chii.

Cod. CCCLXI.

Bombicinus et chartaceus, titulis et initialibus miniatis, in charta spissiore, in folio, literis minutis-

simis et nitidissimis, cum scholiis marginalibus, diversa manu, Saec. XIII, XIV, XV., in foliis 136. male conservatus oris laceris etc. et inscriptus.

Chartae mathematicae.

Initio mutilo, tituloque absente.

Inc. Κέντρα ἐστὶ τῶν μ. ν. σ. λ. ζ. τ. ξ. κ. κύκλων.

Des. νῦν δὲ γεγράφαμεν, ὡς ἐγνώκαμεν, ἐι τέως καὶ τὴν τῶν σοφῶν ἀρέσουσι γνώμην· διὸ καὶ τὴν συγγνώμην αἰτούμεθα.

†. Nulla alia inscriptio habetur, nec scitur, cuiusnam sit. Est verò in charta communi, et in margine notatur Nro. XXVI.

φύλ. ζ. Fol. 7.

Sine titulo.

A. Καὶ ἡ ζν. ἐξαλλάσσει τὸ φανερὸν ἡμισφαίριων, ἤπερ ἡ θκ.

Τοῦ τῶν ζωδίων κύκλου αἱ ἴσαι περιφέρειαι οὐκ ἐν ἴσῳ χρόνῳ ἐξαλλάσουσι τὸ φανερὸν ἡμισφαίριον, ἀλλ' ἐν πλείονι ἡ ἔγγιον τῆς συναφῆς τοῦ θερινοῦ τροπικοῦ κ. τ. λ.

Ἔσω ἐν κόσμῳ ορίζων ὁ αβγ. καὶ μέγιστος κ. τ. λ.

T. καὶ ἡ τυχοῦσα τῆς τυχούσης.

†. Sunt Euclidis phaenomenorum theoremata XIV, XV, XVI, XVII, XVIII, XIX. ut ex collatione facta perspexi, sed cum differentiis. In Reiseri catalogo de his nil occurrit p. 83. n. 26. etc.

φύλ. η. Fol. 8.

Τὰ πρὸ τῶν ἐυκλείδου ὀπτικῶν. Eclidis optica.

A. Ἀποδεικνὺς τὰ κατὰ τὴν ὄψιν.

T. καθάπερ καὶ ἐν τοῖς κύκλοις.

†. Edita sunt in eius opp. Oxonii 1703. f. una cum scholiis, quae ad latera hic scripta sunt. Initium et finis prorsus conveniunt. Haec optica in Reiseri catalogo p. 83. n. 26. etc. omnino non indicantur, ut et sequentium plura.

φύλ. ιδ. Fol. 14.

Εὐκλείδου δεδομένα. Euclidis data.

A. Δεδομένα τῷ μεγέθει λέγεται χωρία τε.

T. δοθὲν δὲ τὸ γζ. δοθὲν ἄρα καὶ τὸ αη.

†. Desinunt iam in propos. XIII. nec eadem integra. Reliqua recurrent fol. 23. turbato scilicet foliorum ordine.

φύλ. ιε. Fol. 15.

Εὐκλείδου κατοπτρικά. Euclidis catoptrica.

A. ὑποκείσθω ὄψιν εἶναι εὐθεῖαν.

T. ὥστε ἐνταῦθα συπτίον τεθὲν ἐξαφθήσεται.

†. Initium et finis conveniunt cum editis. Propositionum verò numerus differt. In editione enim sunt XXXI. In Msc. XLI.

φύλ. ιζ. Fol. 17.

Εὐκλείδου φαινόμενα. Euclidis phaenomena.

A. ἐπειδὴ ὁρᾶται τὰ ἀπλανῆ ἄστρα.

T. ἤπερ ἡ θκ. ἐν πλείονι ἄρα χρόνῳ καὶ.....

†. Sunt phaenomenorum theoremata XIV. prima. Reliqua sunt fol. 7. adeoque male compacta.

φύλ. κγ. Fol. 23.

XIV. ἐὰν δύο μεγέθη πρὸς ἄλληλα λόγον ἔχῃ. T. ἀλλὰ τὸ δ. χωρίον μετα.....

†. Sunt Euclidis datorum propositiones, incipiendo a XIV. usque ad LXXX., nec eandem in-

tegram. Priores propositiones XIII. habentur fol. 14. et posteriores usque ad XCV. et finem, qui est, *δοθεῖσα ἄρα ἐστὶ τὸ ὑπὸ τῶν αδ. εζ.* fol. 46.

φύλ. μγ. Fol. 43.

Ἀριστοτέλους, ὅσα περὶ ἁρμονίαν.

Aristotelis, quae de harmonia sunt.

A. *Διὰ τί οἱ πονοῦντες, καὶ οἱ ἀπολαύοντες.*

T. *ὅτι μιᾶς ἔχει χορδῆς φωνὴν τὰ ἀντίφωνα.*

†. Sunt tantum quaestiones unius folii.

φύλ. με. Fol. 45.

Θεοδώρου τοῦ σοφιανοῦ ἀστρονομικὰ καὶ μουσικά.

Theodori Sophiani astronomica et musica.

Τμῆμα β.

Sectio II.

A. *Πάλιν μὲν ὄντος τοῦ αυγδ. τετραχόρδου εἰλήφθω ἰσότονος τῷ μ.*

T. *Ποιήσουσιν αἱ αὐταὶ πρὸς ἀλλήλας τὰς ἀκολούτους.*

†. Est fragmentum unius folii, in quo titulus minio exaratus occurrit.

Περὶ χρήσεως τοῦ κανόνος παρα τὸ καλούμενον ὄργανον ἑλικῶνα. Αἱ μὲν οὖν περὶ τὰ γένη τῶν τετραχόρδων διαφοραὶ κ. τ. λ.

Gesnerus tantum memorat in pandectis etc. p. 82. Theodorum Sophianum de musica graece scripsisse, ut Fabricius testatur. In Reiseri catalogo Augustano p. 83. nec syllaba de hoc habetur, licet titulus expressus sit, nec alibi eum inveni.

φύλ.

φύλ. ν. Fol. 50.

Κλαυδίου πτολεμαίου ἁρμονικῆς α. β. γ. — Claudii Ptolemaei Harmonicae lib. III.

A. Ἁρμονικὴ μέν ἐςι δύναμις.

T. παρήκαμεν ὥραις. τέλος τοῦ γ. βιβλίου τῶν πτολεμαίου ἁρμονικῶν.

†. Sunt tres libri, quorum cuilibet index capitum praemittitur. Lib. I. Cap. XV. Lib. II. Cap. XVI. Lib. III. Cap. XVI. Ad Cap. XV. libri III. (alias ad Cap. XIV.) in margine scholium habetur: Τὸ παρὸν κεφάλαιον, καὶ τὸ ἐφεξῆς, ἰςέον, ἀπὸ πάντων τῶν παλαιῶν βιβλίων λείπουσιν, οὐκ οἶδα, δι' ἣν αἰτίαν κ. τ. λ. Quod cum in Fabricii bibl. gr. iam extet, nolo totum exscribere. Innuit autem, tria ultima capita ab omnibus codicibus antiquis abesse, et a Gregora esse addita.

Foliorum ordo etiam hic turbatus est. Nam a fol. 59. recurrendum est ad fol. 31. et ad fol. 44. ubi titulus lib. III. et index habetur. Huc denuo revertendum ad fol. 37. etc. et in fol. 42. demum libri tertii finis et scholium marginale occurrit. Hi tres libri extant in editione Wallisii Oxon. 1682. 4. et in eius operibus v. Morellii bibl. gr. etc. p. 199. 202. 211. ubi etiam simile scholium affertur et epistola Gregorae citatur, qua eruitur, ipsum totum opus valde corruptum emendasse. Barlaamus Calaber haec tria capita cum auctoris doctrina non convenire demonstrat et veluti suppositia reiicit. Reiserus de hoc scholio marginali altum silet. p. 83.

φύλ. νθ. Fol. 59.

Τοῦ αὐτοῦ ἰαμβλίχου εἰς τὴν ἐπιςολὴν Πορφυρίου. — Eiusdem Iamblichi in epistolam Porphyrii.

A. ἰςέον, ὅτι ὁ φιλόσοφος πρόκλος.

T. καὶ κρίναντα, καὶ ἰςορήσαντα.

†. Est potius anonymi breve testimonium seu scholium hic praefixum, quod Proclus in comment. in Plotinum affirmet, Iamblichi esse responsionem ad Porphyrii epistolam sub Abamonis nomine. Et hoc testimonium gr. lat. etiam extat in edit. Oxon. 1678. f. et in Fabricii bibl. gr. tom. IV. p. 285.

Ἀβάμμωνος διδασκάλου πρὸς τὴν πορφυρίου πρὸς Ἀνεβὼ ἐπιςολὴν ἀπόκρισις, καὶ τῶν ἐν αὐτῇ ἀπορημάτων λύσις.

Abamonis Magistri responsio ad epistolam, quam Aneboni misit Porphyrius, ac dubitationum in ea solutio.

A. θεὸς ὁ τῶν ὅλων ἡγεμών.

T. Φιλίας τῆς πρὸς ἀλλήλους.

†. Est Iamblichi liber de mysteriis gr. lat. editus Oxon. 1678. f.

Collatum hunc esse codicem cum alio aut aliis, ex variantibus aut correctionibus marginalibus aliena manu exaratis innotescit.

Sine ulla sectionum, aut capitum divisione continuatur. In marginibus tantum argumenta brevia minio notata sunt. Msc. adhuc occurrit in bibl. Medic. apud Bandinium tom. I. p. 496. In bibl. Taurin. apud Pasinum f. 238. cum scholio.

Ipsius patria et aetas ex nota in cl. de Matthaei catalogo Msc. Mosquensium f. 23. occurrente notificatur:

Ἰάμβλιχος ἐκ χαλκίδος τῆς συρίας, ἐπὶ κωνςαντίνου διδάσκαλος σωπάτρου, καὶ μαξίμου τοῦ ἠπειρώτου.

Cod. CCCLXII.

Chartaceus, in assere, corio fusco tectus et aere munitus, in folio, titulis et initialibus miniatis, li-

teris minutissimis et nitidis, Saec. XVI., in foliis 231. quondam M. Franc. d'Argent nella queca Medici, cum correctionibus marginalibus, optime conservatus et praemisso indice Cap. CCC. inscriptus.

Νόνου φιλοσοφικὸν μετὰ ἰατρικοῦ.	Noni philosophicum et medicum.

A. Πρὸς Κωνσταντῖνον τὸν θεοσεβῆ καὶ πορφυρογέννητον βασιλέα. Τὰς προσαχθείσας ἐπιτομὰς παρὰ τῆς σῆς θειότητος.

T. καὶ μόσχον ὁμοῦ. τέλος.

†. Edidit ex hoc Msc. codice Augustano cum versione sua Hier. Martius Medicus August. Arge t. 1568. 8. Graecus adhuc titulus est:

Περὶ πάντων τῶν νοσημάτων ἀπὸ τῆς κεφάλης ἕως τῶν ποδῶν.

De omnibus morbis a capite utque ad pedes. Martius verò inscripsit:

Noni de omnium particularium morborum curatione etc.

In primo folio legitur: in Ferrara. M. Franc. d'Argent nella queca medico. Iste Nonus vixit Saec. X., non auctor, sed plagiarius Aetii, Tralliani et Aeginetae, teste Ioechero.

Noni autem nomen videtur petitum ex ordine nascendi, uti Prima Romuli filia. In bibl. Coislin. apud Montfaucon anonymo et in Codd. 3. Viennens. Theophani inscribitur. Apud Reiserum occurrit p. 65.

Φύλ. ξζ.	Fol. 67.
Περὶ πάντων τῶν ἐδωδίμων κατὰ ἀλφάβητον, συγ-	De omnibus esculentis, ordine alphabetico con-

γραφὲν παρὰ συμεὼν μαγίστρου ἀντιοχέως τοῦ σὴθ, καὶ δοθὲν μιχαήλῳ τῷ βασιλεῖ.

scriptum a Simeone Seth, Magistro Antiocheno, et oblatum Michaeli Imp.

A. Ἡ ἐκ τῶν ἄρτων τροφή.

T. περὶ ἐκείνων λόγου διαγνωσθήσεται.

†. In Montfaucon. catalogo bibl. Coislin. p. 448. sic sonat: Explanatio Aetii Asnideni dicti, comparata ex Dioscoridis libro de alimentis, digesta ordine alphabetico et descripta a Simeone Magistro dicto Seth, et oblata Michaeli Ducae Imp. liber est Simeonis Sethi, qui vixit sub Michaele Duca anno Christi 1075. Is verò longe auctior eo nuper edito Paris. 1658. 8. Msc. desinit in Cap. περὶ ὠτίδων.

Prologus autem, qui in codice Parisino et Medicaeo apud Bandinium tom. I. p. 264. habetur, hìc deest. Post finem sequitur titulus: Ἄλλα τινά. περὶ ὀρύζης. περὶ χόνδρου. περὶ πυρῶν. περὶ κρηθῶν. περὶ ὀσπρίων. περὶ κυάμων. περὶ αἰγυπτίου κυάλμου. περὶ θέρμων. περὶ τίλεως. περὶ φασίλων καὶ ὤχρων. περὶ λαθύρων. περὶ ἀράκων. περὶ δολιχῶν. περὶ ὀρόβου. περὶ μήκωνος σπέρματος. περὶ κανάβεως σπέρματος. περὶ ζεας καὶ βράμης. περὶ βρόμου, κρίμνου καὶ πόλτου. περὶ κέγχρου καὶ ἐλύμου, ἣν καὶ μελίνην ονομάζουσιν. περὶ πισῶν. περὶ λίνου. περὶ πεπόνων. περὶ μηλοπεπόνων. περὶ μεσπίλων καὶ ὄυων. περὶ κάρπου βάτου. Quae huc adhuc pertinere videntur, tanquam similia, licet aperte non dicatur. Etiam in codice Medicaeo apud Bandinium tom. III. p. 150. capita eiusdem argumenti occurrunt et videntur esse eadem, etiam extra alphabeti ordinem.

Mirum, in aliis codicibus aliam haberi inscriptionem. Sic in Viennensi et Veneto: συμεὼν Μα-

γίςρου καὶ Φιλοσόφου τοῦ σῆθ τοῦ ἀντιοχίτου περὶ ὑγιεινῆς πραγματείας διὰ τῆς τῶν ἐξαιτίων συμμετρίας. ςοιχεῖον α. Ἡ ἐκ τῶν ἄρτων.

In codice Veneto legitur expresse ἐξ αἰτίων, ut adeoque Cotelerii lectio ἐξ σιτίων, vel τῶν ρξ σιτίων necessaria non sit. v. Morellii bibl. gr. etc. p. 171. cum prologo. In aliis περὶ τροφῶν δυνάμεως. hoc. tit. σύνταγμα κατὰ ςοιχεῖον περὶ τρυφῶν δυνάμεως συγγραφὲν παρὰ ψέλλου καὶ σημεὼν μαγίςρου ἀντιοχέως τοῦ σῆθ, καὶ δοθὲν μιχαὴλ τῷ Δουκᾷ, ut in bibl. Mosquensi apud Cl. de Matthaei p. 302. et Viennensi apud Nessel. Part. III. p. 46.

Prodiit hic Sethi liber gr. et lat. Basil. 1538. 8.

Observat Hoeschelius, G. Laubium medicum hoc codice usum, redintegratum et emendatum Sethi Syntagma edere voluisse, ut testatur Reiserus p. 65.

Φύλ. ριβ. Fol. 112.

Ὀκτουάριος περὶ οὔρων. Actuarius de urinis.

A. Πάλαι μὲν ἴσως φιλοτιμίας ἔργον τιθέμενος.

T. αὐτῶν δὲ τῶν λόγων ἀκριβὴς ἐπίσκεψις.

†. Ioannis, cognomine Actuarii, Zachariae filii, Saec. XIV. florentis lib. VII. de urinis, latine quidem, non verò graece editi. Praemittitur index capitum et incipit prooemium cum duobus aliis: ὅτι χρήσιμος ἡ ἐκ τῶν οὔρων ἐπισκέψις. cap. ultimum est: περὶ τάξεως, καὶ ἀταξίας ἑκάςου τούτων. Desinit autem: τῶν μετὰ τούτων λόγων ἁψώμεθα. Sequuntur tum fol. 127. lib. II. περὶ διαγνώσεως οὔρων. ἐπειδὴ τὸ μανθάνειν ἐθέλειν, praemisso cuilibet libro indice. Desinunt verò: ὁ θεὸς δὲ δοίη κἀκεῖνα συμπερᾶναι λόγοις ἀληθείας πιςούμενα.

Fol. 153. *Περὶ αἰτίας οὔρων* lib. II. praemisso cuilibet indice. Inc. *ἐπειδὴ τῷ περὶ τινος αἱρουμένῳ γράφειν ζητήματος.* Des. *ἐναρκτέον δ' ἤδη καὶ τοῦ περὶ προγνώσεως οὔρων.*

Fol. 190. *Περὶ προγνώσεως οὔρων* lib. II. praemisso cuilibet indice. Inc. *ἐδόκει τισὶ τῶν τὰς προγνώσεις διαβάλλειν προχείρων.* Des. *αὐτῶν δὲ τῶν λόγων ἀκριβὴς ἐπίσκεψις.*

Sunt adeoque lib. VII. de urinis, non verò lib. II. ut in Reiseri catalogo Augustano legitur. Occurrunt adhuc hi lib. VII. apud Nanios in Mingarelli catalogo, scripti *ἔτους ςωπε μηνὶ σεπτεβρίῳ ἰνδικτίωνος ιε.* Id est, 6885. aera nostra 1377.

Et in bibl. Vindob. apud Nessel. P. III. p. 50. et in bibl. Veneta apud Theupolum p. 139. Compara adhuc Cod. 70. in bibl. Monacensi.

Φύλ. σις.	Fol. 216.
Περὶ οὔρων ἐκ τοῦ ἀβικένα τὰ κρείττω δόξαντα κατὰ σύνοψιν.	De urinis ex Avicena meliora visa in Synopsi.
Α. *τὸ κατὰ τὴν ἐπιφάνειαν.*	T. *πνευμάτων διὰ γλισχρότητα. τέλος τῆς τῶν οὔρων πραγματείας.*

†. Idem adhuc occurrit in bibl. Naniorum apud Mingarelli p. 439. n. 5. tit. *Περὶ οὔρων πραγματεία ἀρίστη τοῦ σοφωτάτου παρὰ μὲν ἰνδοῖς. ἀλλῆ. παρ' ἰταλοῖς δὲ ἀβιτζιάνου περὶ τοῦ ἐπιπολάζοντος ὕδατος. τὸ κατὰ τὴν ἐπιφάνειαν.*

In bibl. Taurinensi apud Pasinum p. 243. *τοῦ σοφωτάτου παρὰ μὲν ἰνδοῖς 'Αλῆ, παρ' ἕλλησι δὲ ἀβιτζιάνου πραγματεία περὶ οὔρων ἀρίστη βαρβάρως εἰς*

τὴν ἑλλάδα μετενεχθεῖσα παρὰ τοῦ ἰατρικωτάτου χρισοδούλου. εἰς ῥυθμὸν δὲ καὶ τάξιν ἑλληνικὴν ἐκτεθεῖσα παρὰ τοῦ σοφωτάτου καὶ ἰατρικωτάτου τοῦ ἀκτουαρίου κυρίου ἰωάννου τοῦ ζαχαρίου, περὶ δὲ ὑδατώδεος οὔρου, τοῦ ἔχοντος ἄνω τῆς ἐπιφανείας κύκλον, διονεὶ σέφανον, ὡς λευκὸν ὕδωρ. Hinc non videtur esse verum, quod apud Fabricium bibl. gr. tom. XII. p. 637. lego: Ex arabico graece vertisse dicitur Actuarius. In Cod. LXX. bibl. reg. Monac. titulus est: περὶ οὔρων πραγματεία ἀρίση τοῦ σοφωτάτου παρὰ μὲν ἰνδοῖς ἀλλῆ ἐμπνι τοῦ σινᾶ, ἤτοι ἀλλὴ υἱοῦ τοῦ σινᾶ, παρὰ δὲ ἰτάλοις ἀβιτζίανου· τὸ κατὰ τὴν ἐπιφάνειαν.

φύλ. σκδ. Fol. 224.

Περὶ οὔρων.	De urinis.

A. ἐπὶ τῶν πυρεκτικῶν νοσημάτων, ἡ ἐκ τῶν οὔρων σημείωσις χρησιμωτάτη καθέστηκεν.

T. καὶ τὸ μέλαν ἄυξεις κονδ. καὶ ἐκλείπει τὸ ῥέον.

φύλ. σκθ. Fol. 229.

Ἰδικῶς περὶ οὔρων ἐκ τῶν γαληνοῦ, μάγνου τοῦ καὶ πρωτοσπαθαρίου θεοφίλου βασιλέως.	Specialiter de urinis ex Galeno, Magno et Protosphathario Theophilo Imperatoris.

A. τὴν περὶ τῆς τῶν οὔρων διαφορᾶς πραγματεία.

T. ἐσὶ τὸ ἐρυθρὸν τοῦ ξάνθου.

†. In Cod. Vindobon. apud Nessel. P. III. p. 23. titulus est: θεοφίλου μοναχοῦ περὶ οὔρων, eiusdem initii. Et in codice Naniano apud Mingarelli p. 438: Ἀρχὴ σὺν θεῷ τῶν οὔρων ἀπὸ φωνῆς θεοφίλου. Eiusdem initii, alterius autem finis. Ibi enim adhuc epilogus habetur, qui hic deest. In

codice Bodleiano inscriptio est: περὶ οὔρων μάγνου ἀπὸ φωνῆς θεοφίλου. Contraria verò subscriptio: τέλος τῶν οὔρων θεοφίλου ἀπὸ φωνῆς μάγνου. In Codice Medicaeo apud Bandinium tom. III. p. 132. 137. περὶ οὔρων Γαληνοῦ, eiusdem initii et prooemii cum nostro. Galeni igitur non est, sed ex Galeno et Magno confectum opusculum, et Theophilo Protospathario in aliis codicibus attributum. In Reiseri catalogo Magnus omissus est.

Theophilus Medicus, Protospatharius, Monachus et Philosophus Christianus fuit, ut ex ipsius prologo et epilogo, quem Fabricius adducit, constat et circa tempora Heraclii vixit.

Magnus dicitur in prologo Iatrosophista seu medicinae professor, ἰατρὸς μὲν τῷ λόγῳ, ἄπειρος δὲ τῷ πράγματι, Saec. IV. et Galeno posterior. v. Philostorgium. Graece et latine edidit Morellus Paris. 1608. 12. sub Iatrosophistae nomine. Extat et latine in articella sic dicta.

Cod. CCCLXIII.

Membranaceus, in assere, corio albo tectus et aere clausus, titulis et initialibus miniatis, charactere minutissimo et nitidissimo, manu diversa, binis columnis, in foliis 562. Saec. XII. cum marginalibus, optime conservatus et praemisso indice, inscriptus.

Μαξίμου μοναχοῦ πρόλογος τῶν παρακειμένων ἐν τοῖς μετωπίοις σχολίων.	Maximi monachi prologus adiacentium in frontibus scholiorum.
A. Φυσικόν μεν τοῖς λογικοῖς.	T. παντελῶς κολοβούμενος.

†. Mo-

†. Monetur lector, ne scholia marginalia negligat. Extant etiam in bibl. Mosquensi apud de Matthaei p. 85. ubi nota est. Intelligit scholia, quae in hoc codice partim in fronte, partim in margine, partim in calce foliorum leguntur. De hoc prologo nil ait Reiserus p. 14. n. 36.

Φύλ. β.	Fol. 2.
Μαξίμου α λόγος πρὸς θαλάσσιον ὁσιώτατον πρεσβύτερον, καὶ ἡγουμένον περὶ διαφόρων ἀπόρων τῆς ἁγίας γραφῆς.	Maximi Monachi ad Thalassium sanctissimum Presbyterum et Praepositum de variis S. Scripturae dubiis.

A. Τῆς σαρκὸς κατὰ τὴν σχέσιν.

T. ὑπάρξεως. ἐν χῷ κ. τ. λ.

†. Sunt quaestiones et responsiones, quarum ultima notatur LXV., ut in bibl. Mosquensi p. 85. Comitantur ubique scholia marginalia, quorum auctor graecus anonymus est Saec. XI.

Φύλ. ος.	Fol. 76.
Τοῦ αὐτοῦ περὶ διαφόρων ἀπόρων τῶν ἁγίων διονυσίου καὶ γρηγορίου πρὸς θωμᾶν τὸν ἡγιασμένον.	Eiusdem de variis dubiis SS. Dionysii et Gregorii ad Thomam praepositum.

A. Ἀπλανοῦς θεωρίας ἐξ ἐμμελοῦς.

T. πληρώσαντας. αὐτῷ δόξα κ. τ. λ.

†. Sunt: 1. τοῦ ἁγίου γρηγορίου ἐκ τοῦ περὶ υἱοῦ α. λόγου, καὶ πάλιν ἐκ τοῦ β. εἰρηνικοῦ. 2. τοῦ αὐτοῦ ἐκ τοῦ αὐτοῦ λόγου· τοῦ αὐτοῦ ἐκ τοῦ β. περὶ υἱοῦ λόγου. 3. εἰς τὴν πρὸς γάϊον τον θεραπευτὴν ἐπιςολὴν τοῦ ἁγίου Διονυσίου τοῦ ἀρεοπαγίτου.

Adeoque ex S. Gregorii sermone I. et II. de filio, eiusdemque de pace, et in epistolam 4. Dionysii Areopagitae ad Caium.

Maximi scholia in Dionysii epist. ad Caium prorsus differunt ab editis. Inc. ἐπειδὴ κατὰ τὴν ἁπλὴν ἐκδοχὴν τῆς ἁγίας γραφῆς. Eadem haec scholia iam occurrebant in Cod. 225.

Φύλ. πα.	Fol. 81.
Τοῦ αὐτοῦ πρὸς Ἰωάννην Ἀρχιεπ. κυζίκου.	Eiusdem ad Ioannem archiep. Cyzici.
A. ἐπαινοῦνται μὲν καὶ τύχον.	T. εἰς ἀλλήλους φιλανθρωπίαν.

Τέλος τῶν σχολαίων τοῦ ἁγίου μαξίμου τὰ εἰς τὸν θεόλογον.

•†. Sunt Maximi Conf. Commentarii in Gregorii Naz. orationes inediti. Capita non numerantur. Oudinus adversus Caveum nos docet, opus esse diversum ab excuso Oxon. 1681. f. tom. I. p. 1639. In variis bibliothecis passim obvii, ut in Medic. Taurinensi etc. in Cod. 83. bibl. Monac. iam obvenere.

Φύλ. ρμδ.	Fol. 144.
Τοῦ αὐτοῦ ἁγίου μαξίμου περὶ τῶν β. φύσεων τοῦ κυ. καὶ θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰυ. χυ. καὶ ὅτι ἄρειος μὲν καὶ νεςόριος τόν τε τῆς θεολογίας καὶ τῆς οἰκονομίας λόγον. σαβέλλιος δὲ καὶ εὐτυχὴς ἀπεναντίας τούτων συγχέουσιν.	Eiusdem sancti Maximi de duabus naturis Domini Dei et Salvatoris nostri Iesu Christi. Et quod Arius et Nestorius theologiae et oeconomiae rationem, Sabellius autem et Eutyches e contrario confundunt.

A. ὁ Ἄρειος τὰς τρεῖς ὑποςάσεις ὁμολογεῖ.

T. ἐπὶ τοῦ ἑνὸς τῆς ἁγίας τριάδος.

†. Ex ipso iam titulo clarescit, haec Cap. X. adversus Arium et Nestorium; Sabellium et Eutychen eadem esse, quae sunt de duabus in Christo naturis. Pasinus verò in catalogo Taurin. p. 300. separat, quasi diversi tractatus forent.

Incertum autem est, an Maximi, Timotheive Presb. sit. Combefisius in auctario novo bibl. PP. pro Timotheo pugnat et Io. Meursius hoc nomine graece vulgavit in variis divinis.

Nesselius autem p. 120. asserit, hoc factum esse sub falso Timothei Presb. Constant. nomine.

Φύλ. ρμε.	Fol. 145.
Τοῦ ἀυτοῦ πρὸς τὸν ἁγιώτατον Ἀρχιεπ. Ἰωάννην περὶ τοῦ, ὅτι ἀσώματός ἐςιν ἡ ψυχή.	Eiusdem ad sanctissimum Archiepisc. Ioannem quod incorporea sit anima.
A. τὸ τίμιον. τῆς ὑμετέρας.	T. τὸν ὀρθῶς βαίνειν ἐπιθυμοῦντα.

†. Est ad Ioannem Cyzici Archiepisc.

Φύλ. ρμϛ.	Fol. 146.
Τοῦ ἀυτοῦ πρὸς Ἰορδάνην πρεσβύτερον περὶ τοῦ, καὶ μετὰ θάνατον ἔχειν τὴν ψυχὴν τὴν νοερὰν ἐνέργειαν, καὶ μηδὲ μιᾶς ἐξίςασθαι φυσικῆς.	Eiusdem ad Iordanem Presbyterum, quod anima etiam post mortem habeat intelligendi vim, nec ulla facultate naturali excidat.
A. τῇ δευτέρᾳ τοῦ ἐνεςῶτος.	T. ἐρείδουσαν ὀλισθήματα.

†. In editionibus et apud Fabricium tom. VIII. p. 737. inscribitur ad Ioannem. In Codicibus verò Msc. apud Bandinium, Pasinum etc. ad Iordanem. Id quod etiam Oudino observatum fuit tom. I. p. 1645.

Φύλ. ρμζ.	Fol. 147.
Τοῦ αὐτοῦ πρὸς ἡγουμένην περὶ ἀσκητρίας ἐξελθούσης τῆς μονῆς, καὶ μετανοησάσης.	Ad Praepositam de moniali monasterio egressa, et resipiscente.
A. οἱ τῆς ἀληθείας κήρυκες.	T. καὶ πάντων τῶν ἁγίων, ἀμήν.

Φύλ. ρμη.	Fol. 148.
Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν προσευχὴν τοῦ πάτερ ἡμῶν πρός τινα φιλόχριστον ἑρμηνεία σύντομος.	Eiusdem in orationem, Pater noster, ad quemdam Christi amantem brevis expositio.
A. Αὐτὸν ἐδεξάμην τόν.	T. δεδοξασμένος εἰς τοὺς αἰῶνας.

†. Hic ad finem observo, foliorum ordinem turbatum esse. In margine enim proximus notatur sermo XX., cum nonus secundum ordinem deberet esse. Recurrit autem fol. 182. Habentur etiam scholia marginalia, quorum primum est:

Ἐπαίνου φησὶ καὶ ψόγου κατὰ φύσιν ὑπάρχων ὁ λόγος ἐλεύθερος, ἀπαθῆ ποιεῖ τὸν μόνῳ λόγῳ ζῆν προαιρούμενον, χωρίζειν πάθων τῶν φθειρομένων τῆς ψυχῆς την ἐπιθυμίαν, ἧς ἀπογενομένης τῶν ὑλικῶν, οὔτε τῶν ἐπαινούντων, οὔτε τῶν ψεγόντων, ὡς πάσχων ὁ καθέξιν πρᾶος αἰσθάνεται.

Φύλ. ρνδ.	Fol. 154.
Τοῦ αὐτοῦ περὶ τῆς κατὰ θεὸν λύπης.	Eiusdem de tristitia secundum Deum.
A. Χαίρω καὶ εὐφραίνομαι.	T. δόξαν τε καὶ βασιλείαν.

†. In margine notatur: πρὸς κουβικουλάριον. Apud Pasinum p. 93. incipit: Καιρῶς εὐφραίνομαι.

Φύλ. ρνε.	Fol. 155.
Τοῦ αὐτοῦ ἐπιςολὴ ἄλλη.	Eiusdem epistola alia.
A. ὁ κατὰ σάρκα πόθος.	T. τῶν ὅλων παρατεθῆναι.

†. In margine alia manu inscriptum: πρὸς ἰορδάνην. Apud Fabricium verò p. 737. ad Ioannem, uti et apud Pasinum p. 95. de caritate.

Φύλ. ρνς.	Fol. 156.
Τοῦ αὐτοῦ πρὸς θαλάσσιον πρεσβύτερον.	Eiusdem ad Thalassium presbyterum.
A. τρία καθώς φασιν.	T. καὶ μαθητοῦ τίμιε πάτερ.

Φύλ. ρνζ.	Fol. 157.
Τοῦ αὐτοῦ πρὸς γεώργιον ἔπαρχον πλεύσαντα ἐν κωνςαντίνου πόλει.	Eiusdem ad Georgium praefectum, cum Constantinopolin navigasset.
A. Οὐδεὶς οὕτως τῶν φωτός.	T. σὺν πᾶσι τοῖς ἁγίοις. ἀμήν.

†. Inscriptum alibi: Ad Gregorium. Habentur scholia marginalia, quorum primum est: σ$^{\eta}_{η}$. ὅτι τὸ ἄρχειν, καὶ τὸ ἄρχεσθαι, καὶ πλουτεῖν, καὶ πένεσθαι οὔτε φύσεώς ἐςι οὔτε γνώμης, ἀλλὰ τῆς ἀγούσης τὰ πάντα προνοίας. De principatu non ambiendo, sed et nec contemnendo sermo hortatorius.

Φύλ. ρξβ.	Fol. 162.
Τοῦ αὐτοῦ πρὸς πύῤῥον τὸν ὁσιώτατον πρεσβύτερον.	Eiusd. ad Pyrrhum sanctissimum presbyterum.
T. τὴν ἁγίαν σοῦ θεοτίμητε.	T. τοῦ βίου θεραπεύεις.

Φύλ. ρξγ.	Fol. 163.
Τοῦ αὐτοῦ πρὸς ἰωάννην κουβικουλάριον περὶ τῶν ὀρ-	Eiusdem ad Ioannem Cubicularium de rectis

θῶν τῆς ἐκκλησίας δογμάτων, καὶ κατὰ σευήρου.

ecclesiae dogmatis et contra Severum.

A. Καλῶς ἔχειν λογισάμενος.

T. *μένειν ἀνελάττωτον.*

Φύλ. ρξε. Fol. 165.

Περὶ διαφορᾶς, *καὶ πῶς εὐσεβῶς δεῖ δύο φύσεις ὁμολογεῖν ἐπὶ χυ. μετὰ τὴν ἕνωσιν.*

De differentia et quomodo pie confitendum sit, duas esse in Christo naturas post unionem.

A. *τούτων οὕτως σοφῶς.*

T. *ἄπταιστον γνῶσιν. ἔρρωσθε.*

†. Reperitur etiam in bibl. Taurinensi apud Pasinum p. 95.

Φύλ. ροζ. Fol. 177.

Τοῦ *αὐτοῦ περὶ κοινοῦ καὶ ἰδίου, τουτέστιν, οὐσίας καὶ ὑποστάσεως, πρὸς κοσμᾶν θεοφιλέστατον διάκονον ἀλεξανδρείας.*

Eiusdem de communi et proprio, hoc est, de essentia et hypostasi, ad Cosmam, diaconum Alexandrinum.

A. *ἐπειδήπερ πολλὺς ἡμῖν.*

†. Est Maximi Sermo XXVIII. Redit iam ad IX.

Φύλ. ρπγ. Fol. 183.

Παρασημείωσις *τῆς γενομένης ζητήσεως χάριν τῶν κεκινημένων περὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν δογμάτων κ. τ. λ. τοῦ αὐτοῦ πρὸς πύῤῥον πατριάρχην διάλεξις.*

Adnotatio factae quaestionis motuum ergo de ecclesiasticis dogmatis etc. Eiusdem dialogus cum Pyrrho patriarcha.

A. *τί σοι κακὸν ἐποιήσαμεν.*

T. *καὶ ἀποστολικὴ ἐκκλησία κ. τ. λ.*

†. Locum habuit in Africa coram Gregorio Patricio et episcopis de duabus Christi voluntatibus etc. Antea hic Africae praefectus Georgius, nunc verò Gregorius diserte inscribitur. Titulus longior est, quàm ut integrum exscribere vellem. Ideoque illum, qui in indice est, substitui. In codice romano, teste Holstenio, inscriptum quoque: *ἡ γενομένη ἐν ἀφρικῇ διάλεξις τοῦ ἁγίου μαξίμου πρὸς πύῤῥον.* Notandum, in nostro titulo auctorem semel *Μάξιμον* et bis *Μέγιςον* appellari.

Φύλ. ρϟδ. Fol. 394.

Τοῦ αὐτοῦ πρὸς Μαρῖνον τὸν ὁσιώτατον πρεσβύτερον.	Eiusdem ad Marinum sanctissimum presbyterum.
A. *Σκόπον θέμενος σαυτῷ.*	T. *τῆς κτίσεως. σὺν πατρὶ κ. τ. λ.*

†. Duo tantum scholia marginalia apparent.

I. *σημ. εἰς τὸ, δι' αὐτὸν ζῶμεν, καὶ κινόμεθα, καὶ ἔσμεν, ἤτοι περὶ οὐσίας, δυνάμεως, καὶ ἐνεργείας.*

II. *Ἐνέργεια φύσεώς ἐςι, ἡ ἀυθαίρετος, ἤτοι λογικὸς, καὶ αὐτεξούσιος ζωὴ, καὶ τοῦ καθ' ἡμᾶς εἴδους συςατικόν. ἦ. οἱ ἀποςεροῦντες τὸν κν, πῶς αὐτὸν θεὸν ἐνανθρωπήσαντα λέγουσι.*

Tractatus est de duabus Christi voluntatibus.

Φύλ. ρϟη. Fol. 198.

Τοῦ αὐτοῦ ἐκ τῆς περὶ ἐνεργείων καὶ θελημάτων πραγματείας κεφάλαιον πεντήκοςον.	Eiusdem ex opusculo, de operationibus et voluntatibus Caput L.
A. *Ἀλλὰ τούτοις σευῆρος.*	T. *συνεπιθεωρεῖται διαίρεσις.*

Φύλ. ρϟθ.

Τοῦ ἀυτοῦ ἐκ τῆς ἀυτῆς πραγματείας κεφ. να. ὅτι δύο θελήματα λέγοντες ὁι πάτρες ἐπὶ χυ τοὺς Φυσικοὺς νόμους, ὀυ τὰς γνώμας ἐσήμαναν.

A. Ἀλλὰ μηδεὶς ἐυθυνέτω.

Fol. 199.

Eiusd. ex eodem opusculo Caput LI. quod Patres duas voluntates in Christo dicentes, naturales leges, non sententias significarunt.

T. τολμηρῶς κατακρίναντες.

†. Iam ante Combefisium haec duo capita vertit ediditque Turrianus.

Φύλ. σα.

Τοῦ ἀυτοῦ πρὸς γεώργιον τὸν ὁσιώτατων πρεσβύτερον καὶ ἡγούμενον ἐρωτήσαντα δι' ἐπιςολῆς περὶ τοῦ κατὰ χν. μυςηρίου.

A. Νοῦν μὲν τὸν ὀικεῖον.

Fol. 201.

Eiusdem ad Georgium sanctissimum presbyterum et abbatem per epistolam de Christi mysterio interrogantem.

T. χαριζομένῳ, ᾧ ἡ δόξα κ. τ. λ.

Φύλ. σβ.

Τοῦ ἀυτοῦ πρὸς τοὺς λέγοντας, ὅτι μίαν χυ χρὴ λέγειν ἐνέργειαν κατ' ἐπικράτειαν διὰ τὸ, ὡς δραςικωτέραν τὴν θείαν ἀυτοῦ κατεπικρατεῖν τῆς ἀνθρωπίνης.

A. Πρῶτον μὲν δύο ἐνεργείας.

Fol. 202.

Eiusdem ad dicentes, unam Christi dicendam operationem ex praevalenti, eoquod divina prae humana praevaleat.

T. καθ' ὧν ἀυτὴ κατηγορεῖται.

†. Sequentia sc. πρὸς τοὺς λέγοντας, ὅτι ὥσπερ ὀργάνου. Et πρὸς τοὺς λέγοντας σύνθετον τοῦ χυ ἐνέργειαν, nec hic, nec in indice separantur, quasi duo diversi a priore tractatus. Contra fit in elencho Fabriciano.

Φύλ.

Φύλ. σβ.	Fol. 202.
Τοῦ αὐτοῦ τόμος δογματικὸς ϛαλεὶς ἐν κύπρῳ πρὸς Μαρῖνον διάκονον.	Eiusdem tomus dogmaticus missus in Cyprum ad Marinum diaconum.
A. οὐ μᾶλλον σου τῆς πολλῆς.	T. παραθέσθαι τῷ σὺν πατρὶ κ. τ. λ.

†. Duo brevissima scholia etiam occurrunt, sc. σ$^{\mu}_{\eta}$. ὅτι ἡ θέωσις τὴν ἕνωσιν σημαίνει κ. τ. λ.

Φύλ. σϛ.	Fol. 206.
Τοῦ αὐτοῦ περὶ τοῦ, πάτερ, εἰ δυνατὸν παρελθέτω ἀπ' ἐμοῦ τὸ ποτήριον.	Eiusdem de hoc, Pater, si fieri potest, transeat a me calix iste.
A. εἰ τὸ πάτερ, εἰ δυνατόν.	T. αὐτουργήσας μυϛήριον.

†. Nullum hic scholium, quod in elencho Fabriciano memoratur, observo.

Φύλ. σϛ.	Fol. 206.
Ὅροι διάφοροι.	Definitiones variae.
A. Οὐσία, καὶ φύσις ταυτόν.	T. ὁρμή τε καὶ κίνησις.

†. Ex hoc Msc. has eiusdem definitiones et alia edidit D. Hoeschelius Aug. 1599. 8.

Φύλ. σζ.	Fol. 207.
Ἴσον ἐπιϛολῆς γενομένης πρὸς τὸν ἁγιώτατον ἐπίσκοπον κῦριν νίκανδρον παρὰ τοῦ ἐν ἁγίοις μαξίμου.	Exemplum epistolae ad sanctissimum episcopum Dom. Nicandrum a S. Maximo.
A. Αὐτὸς θεοτίμητε, καὶ.	T. καὶ φρουρεῖσθαι. ἀμήν.

†. Est de duabus Christi operationibus.

Φύλ. σια. Fol. 211.

Τοῖς κατὰ τήν δε τὴν σικελῶν Φιλόχριςον νῆσον παροικοῦσιν ἁγίοις πατράσιν ἡγουμένοις τε καὶ μονάζουσι, καὶ ὀρθοδόξοις λαοῖς μάξιμος ταπεινὸς, καὶ ἁμαρτωλὸς ἀνάξιος δοῦλος.

Sanctis patribus, abbatibus et monachis et recte sentientibus populis Christi amantem Siciliae insulam incolentibus Maximus humilis et peccator indignus servus.

A. εἰρήνη πολλὴ τοῖς.

T. προσκύνησις. νῦν καὶ ἀεὶ κ. τ. λ.

Φύλ. σιε. Fol. 215.

Περὶ τοῦ, τίνων σύμβολα τὰ κατὰ τὴν ἁγίαν ἐκκλησίαν ἐπὶ τῆς θείας συνάξεως τελούμενα καθέςηκεν.

De illo: Quorum signa sunt, quae in sancta ecclesia ad divinam synaxin peraguntur.

A. Πῶς σοφώτερος γίνεται.

T. ψυχῆς. ᾧ ἡ δόξα κ. τ. λ.

†. Haec mystagogia ex hoc Msc. prius Augustano primum a D. Hoeschelio edita continet Cap. XXIV. et plures marginales σημειώσεις. In codice Vindobon. inscribitur apud Nessel. p. 314. n. 8. et in Monacensi Cod. 66. περὶ ἐκκλησιαςικῆς μυςαγωγίας. Et in Laurent. Medic. apud Bandinium tom. I. p. 494. πρὸς θεοχάρισον.

Φύλ. σκζ. Fol. 227.

Τοῦ αὐτοῦ ἑρμηνεία εἰς τὸν νθ. ψαλμὸν εἰς τὸ τέλος.

Eiusdem expositio psalmi LIX.

A. εἰς τὸ τέλος τοῖς.

T. δημιουργός. αὐτῷ κ. τ. λ.

Φύλ. σλα. Fol. 231.

Ἀνομοίου ἤτουν ἀριανιστου ἀντιλογία μετὰ ὀρθοδόξου.	Anomoei seu Arianistae antilogia cum orthodoxo.

A. χριστιανὸς εἶ; ὀρθ. καὶ πάνυ.
T. τὰς φύσεις εἰσηγούμενοι.

Φύλ. σλϛ. Fol. 236.

Ἄλλη διάλεξις ἀνομοίου καὶ ὀρθοδόξου.	Alius dialogus Anomoei et orthodoxi.
A. Πᾶσι τοῖς νοῦν ἔχουσι.	T. προσηγορίαν ἐβαπτίσθης.

†. Extant hi duo dialogi adversus Anomoeos inter Athanasii et Maximi opera. Utrique enim adscribuntur. In codice Vindobon. cum iisdem titulis, Eunomii scholiis etc. habentur, ut et sequentes.

Φύλ. σμ. Fol. 240.

Αἱρετικοῦ φρονοῦντος τὰ τοῦ πνευματομάχου μακεδονίου ἀντίθεσις πρὸς ὀρθόδοξον.	Haeretici sentientis cum pneumatomacho Macedonio antithesis adversus orthodoxum.

A. Ποῦ γέγραπται θεὸς τὸ πνεῦμα.
T. Περὶ ὧν κατηχήθης λόγων.

Διάλεξις μακεδονιαστοῦ καὶ ὀρθοδόξου περὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος.

Φύλ. σμθ. Fol. 249.

Τοῦ ἁγίου ἀθανασίου πρὸς ἀπολλινάριον διάλεξις.	S. Athanasii ad Apollinarium dialogus.
T. ὀρθ. σῶμα ἀνθρώπινον.	T. τῆς ἀνθρωπότητος.

Φύλ. σνα. Fol. 251.

Τοῦ αὐτοῦ ἀπολλιναρίςου κεφαλαίωσις, καὶ γρηγορίου ἐπισκόπου ὀρθοδόξου.

Eiusdem Apollinaristae disputatio cum Gregorio, episcopo orthodoxo.

A. θεοῦ ἐνεργήσαντος ἀνθρώπῳ.
T. οἱ ἐπιγραφόμενοί σε διδάσκαλον.

Τέλος τῶν συλλογισμῶν ἀπολλιναρίου, καὶ τῶν πρὸς αὐτὸν ἀντιθέσεων καὶ λύσεων.

†. Adscibu ntur etiam in Cod. Vindobon. hi duo dialogi S. Maximo Conf. et in utriusque editionibus reperiuntur.

Φύλ. σνε. Fol. 255.

Τί τὸ καταληπτικὸν τῆς ψυχῆς κριτήριον.

Quid comprehensivum animae criterium.

A· Ἅπαντα τὰ ὄντα, ἢ αἰσθήσει.
T. πάσης κινήσεως προηγουμένη.

†. Extat etiam separatum in bibl. Taurin. apud Pasinum p. 141. et in bibl. Medic. apud Bandinium tom. I. p. 297. Et constat quaestionibus. In indice autem Fabriciano separatim non notatur.

Φύλ. σνϛ. Fol. 256.

Τῷ πανευφήμῳ πατρικίῳ κυρίῳ πέτρῳ μάξιμος ταπεινὸς μονάζων. Ἐξήγησις κεφαλαιώδης περὶ τοῦ κατὰ χν τὸν θεὸν ἡμῶν σωτηρίου πάσχα, τὸ διαγραφὲν κανόνιον ἑρμηνεύουσα.

Clarissimo Patricio D. Petro Maximus humilis monachus. Brevis enarratio christiani paschatis, qua descripti laterculi ratio declaratur.

A. ἐπειδή σε πανεύφημε.

φύλ. σπ. Fol. 280.

Τοῦ αὐτοῦ λόγος ἀσκητικὸς κατὰ πεῦσιν, καὶ ἀπόκρισιν. — Eiusdem sermo asceticus per quaest. et respons.

A. Ἀδελφὸς ἠρώτησε γέροντα. — T. ὑμνήσωμεν τὸν κύριον κ. τ. λ.

†. In Codice 25. insignitur κατὰ διάλογον. In Codd. verò Viennens. et Taurin., ut in praesenti.

φύλ. σϟ. Fol. 290.

Τοῦ αὐτοῦ πρὸς ἐλπίδιον πρεσβύτερον περὶ ἀγάπης πρόλογος. — Eiusdem ad Elpidium presbyterum de caritate prologus.

A. Ἰδοὺ πρὸς τῷ περὶ. — T. ἀγάπη ἐςὶν. αὐτῷ κ. τ. λ.

†. Sunt centuriae IV. et in variis bibliothecis occurrunt. Brevia autem anonymi scholia, quorum meminit Fabricius, hic desunt.

φύλ. τθ. Fol. 309.

Τοῦ αὐτοῦ ἁγίου μαξίμου τοῦ ὁμολογητοῦ περὶ θεολογίας, καὶ ἐν τῆς ἐνσάρκου οἰκονομίας τοῦ υἱοῦ τοῦ θεοῦ ἑκατοντὰς α. — Eiusdem sancti Maximi confessoris de theologia et Dei filii in carne dispensatione centuria I.

A. εἷς θεὸς ἄναρχος. — T. γεγονὼς κατοικητήριον.

†. Sunt centuriae II., quae in aliis codicibus, ut Cod. 25. cum prioribus coniunguntur. Vocantur autem γνωςικὰ κεφάλαια. Et hoc titulo editae sunt. Ineditas censui in Cod. 25. ratus, sub priore titulo ad Elpidium de caritate contineri. Hoc autem non est. Photius etiam horum meminit, sed separatim, ut hic sunt. Brevia autem anonymi graeci scholia desunt.

φύλ. τκδ.	Fol. 324.
Τοῦ αὐτοῦ ἑκατοντὰς τρίτη. κεφάλαια διάφορα θεολογικά τε καὶ οἰκονομικὰ, καὶ περὶ ἀρετῆς καὶ κακίας.	Eiusdem Centuria III. varia capita theologica et oeconomica et de virtute ac vitio.
A. ἔνεστι τὸ ὑπεράναρχον.	T. τὸν πόθον ἐλάβομεν. κ. τ. λ.

†. Centuria VII. notatur ultima, tanquam coniunctae essent cum prioribus. In aliis verò Codd. et in elencho Fabriciano separantur, et Cap. D. notantur sub eodem titulo. Sequitur fragmentum commentarii in illud: Herodes videns, se illusum a Magis.

Sunt in omnibus Maximi Conf. opuscula XL. veris illorum titulis allata. Reiserus non nisi XXIV. recenset, nec eadem sat praecise.

Cod. CCCLXIV.

Membranaceus, in assere, corio fusco tectus, et laminis aereis clausus, in folio, sine minio, charactere eleganti, duabus columnis, usu tritus, Saec. XI. in foliis 253. probe conservatus et inscriptus.

Μηνὶ νοεμβρίῳ. α. Μεταφραστοῦ.	Mens. Novemb. I. Metaphrastae (Simeon).
Βίος καὶ πολιτεία καὶ ἀνάπαυσις τῶν θαυματουργῶν, καὶ ἁγίων ἀναργύρων κοσμᾶ καὶ δαμιανοῦ.	Vita, institutum et requies thaumaturgorum et SS. anargyrorum Cosmae et Damiani.
A. Ἄρτι τῆς εὐσεβείας.	T. ἐπιλείψουσιν. ἐν χῷ κ. τ. λ.

†. Est inedita, et in Cod. 143. adhuc occurrit, et in bibl. Coislin. apud Montfaucon p. 422.

Apud Fabricium tom. IX. p. 68. initium idem adfertur, et, utpote asterisco notata, Simeoni Metaphrastae adscribitur. In bibl. Laurent. apud Bandinium tom. I. p. 497. ut et sequentes.

φύλ. ϛ. Fol. 6.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ. β̄. — Eiusdem mens. II.

Μαρτύριον τῶν ἁγίων μαρτύρων ἀκινδύνου, πηγασίου, ἀνεμποδίστου, ἀφθονίου καὶ ἐλπιδοφόρου. — Martyrium SS. MM. Acindyni, Pegasii, Anempodisti, Aphthonii et Elpidophori.

A. Ἐι καὶ πρῶτοι πέρσαι. — T. καὶ αἴνεσις σὺν τῷ κ. τ. λ.

†. Latine apud Surium Nov. 2. Extat adhuc in Cod. 143.

φύλ. ιθ. Fol. 19.

Μαρτύριον τῶν ἁγίων μαρτύρων ἀνεψιμᾶ, ἰωσὴφ καὶ ἀειθαλᾶ. — Martyrium sanctorum martyrum Acepsimae, Iosephi et Aithalae.

A. Ἐλύττα κατὰ χριανῶν σαβώριος.

T. βοηθείᾳ καὶ χάριτι χ̅υ̅ κ. τ. λ.

†. In actis SS. gr. et. lat. tom. 3. ad 22 April. Extat adhuc in Cod. 143.

φύλ. λδ. Fol. 34.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ. δ̄. — Eiusdem mens. IV.

Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου πατρὸς ἰωαννικίου. — Vita et institutum S. patris Ioannicii.

A. Τὴν πρὸς ἀρετὴν ὁδὸν. — T. καὶ μεγαλύνεται νῦν κ. τ. λ.

†. Extat latine apud Surium Nov. 4. et Lippomannum. Occurrit adhuc in Cod. 143.

Φύλ. ξγ. Fol. 63.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ. ε. — Eiusdem mens. V.

Βίος καὶ πολιτεία καὶ μαρτύριον τῶν ἁγίων γαλακτίωνος καὶ ἐπιςήμης. — Vita, institutum et martyrium SS. MM. Galactionis et Epistemes.

A. Τῆς πρὸς τῷ λιβάνῳ. — T. μεγαλοπρεπεία νῦν κ. τ. λ.

†. Latine apud Surium Nov. V. et Lipomannum occurrit adhuc in Cod. 143.

Φύλ. οα. Fol. 71.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ. ς. — Eiusdem mens. VI.

Βίος τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Παύλου τοῦ ὁμολογητοῦ. — Vita sancti patris nostri Pauli Conf.

A. Ἡνίκα κωνςάντιος ὁ τοῦ. — T. γέγονεν ἄξιος. ἐν χῷ κ. τ. λ.

†. Latine apud Surium 7 Iun. Occurrit adhuc in Cod. 143.

Φύλ. οζ. Fol. 77.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ. ζ. — Eiusdem mens. VII.

Μαρτύριον τοῦ ἁγίου μάρτυρος ἱέρωνος καὶ τῶν σὺν αὐτῷ ἐν μελιτήνῃ ἀθλήσαντων. — Martyrium sancti martyris Hieronis, et sociorum Melitenae passorum.

A. ἱέρωνι τῷ γενναίῳ πατρί. — T. θεὸν ἡμῶν, ᾧ πρέπει κ. τ. λ.

†. Latine apud Surium 7 Nov. et Lipomannum. Occurrit adhuc in Cod. 143.

Φύλ. πβ. Fol. 82.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ. η. — Eiusdem mens. VIII.

Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἰωάννου ἀρχιεπ. κωςαντ. — Sancti patris nostri Ioan. Chrysostomi

τοῦ

του χρυσοςόμου ὁμιλία εἰς τὰ σεραφίμ. | Arch. Constant. homilia in Seraphim.

A. Μόλις πότε τὸ κατὰ τόν. | T. τοῦ βήματος τοῦ χυ κ. τ. λ.

†. Extat in eius operibus et occurrit adhuc in Cod. 143.

Φύλ. πη. Fol. 88.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ. θ. | Eiusdem mens. IX.

Βίος καὶ πολιτεία τῆς ὁσίας ματρώνης. | Vita et institutum S. Matronae.

A. τοὺς σύμφρονας τὸν βίον. | T. τριάδος δοξάζοντι, ᾗ κ. τ. λ.

†. Latine apud Surium 8 Nov. et Lipomannum. Occurrit adhuc in Cod. 143.

Φύλ. ρε. Fol. 105.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ. ι. | Eiusdem mens. X.

Βίος τῆς ἁγίας θεοκτίςης τῆς λεσβίας. | Vita sanctae Theoctistae Lesbiae.

A. εἰκόνες καὶ ςῆλαι. | T. γενόμενον ἐν πολέμῳ κ. τ. λ.

†. Latine apud Surium 10 Nov. et Lipomannum. Occurrit adhuc in Cod. 143. Apud Fabricium πάλαι loco ςῆλαι legitur.

Φύλ. ριε. Fol. 115.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ. ια. | Eiusdem mens. XI.

Μαρτύριον τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος μηνᾶ τοῦ αἰγυπτίου, τοῦ ἐν τῷ κοτυαείῳ μαρτυρήσαντος. | Martyrium sancti magni martyris Menae Aegyptii in Cotyaeo passi.

A. Βασιλεύοντος Διοκλητιανοῦ. | T. προμηθείας, ᾧ κ. τ. λ.

†. Latine apud Surium XI. Nov. et Lipomannum. Occurrit adhuc in Cod. 145.

Φύλ. ρκ. Fol. 120.

Μηνὶ τῷ ἀυτῷ. ιβ.	Eiusdem mens. XII.
Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου ἀρχ. ἀλεξανδρ. τοῦ ἐλεήμονος.	Vita et institutum sancti patris nostri Ioan. Eleemonis, arch. Alex.
A. τὰς τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν.	T. καὶ δύναμιν νῦν κ. τ. λ.

†. Ext. latine apud Surium, et cum notis apud Bollandum. In Vindob. bibl. apud Nessel. P. V. p. 68. n. 15. In Codice Monac. 145.

Φύλ. ρνε. Fol. 155.

Μηνὶ τῷ ἀυτῷ. ιγ.	Eiusdem mens. XIII.
Βίος τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἰω. ἀρχεπ. κωνςαντ. τοῦ χρυσοςόμου.	Vita S. patris nostri Ioan. Chrysostomi, archiep. Constantinop.
A. Καὶ πάντων μὲν τῶν.	T. τριάδος, ᾗ πρέπει κ. τ. λ.

†. Extat in eius operibus gr. lat. Ex nota Cod. 143. in fine colligitur, ex hoc Msc. membranaceo illum descriptum esse. Eaedem vitae mensis Novemb. a die I. usque ad XIII. occurrunt in bibl. Laur. Med. apud Bandinium tom. I. p. 497. ubi ait, Io. Alb. Fabricium tom. IX. p. 68. easdem Symeoni Metaphrastae adiudicare. Sed nec verbulum de hoc in cit. loco inveni. Hinc error typographi videtur esse, et substituenda p. 48. ubi ait, vitas asterisco notatas Symeoni Metaphrastae a viris doctis adiudicari.

Cod. CCCLXV.

Membranaceus, in assere, corio fusco tectus, laminisque aereis clausus, in folio, titulis et initialibus miniatis, literis nitidissimis, columnis binis, in fine mutilus, in foliis 378. Saec. X. atramento flavescente, usu tritus, sat conservatus et inscriptus.

Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰω. ἀρχ. κωνϛαντ. τοῦ χρυσοϛόμου ὑπόμνημα ἐις τὸν ἅγιον ματθαῖον τὸν ἐυαγγελιϛήν.

Sancti patris nostri Ioan. Chrysostomi arch. Constant. commentarius in sanctum Matthaeum Evangelistam.

†. Sunt homiliae XLV, quarum initia sunt:

1. Ἔδει μὲν ἡμας μὴ δὲ δεῖσθαι.
2. Ἆρα μέμνησθε τῆς παραγγελίας.
3. Ἰδοὺ τρίτη διάλεξις, καὶ τὰ.
4. Ἐις τρεῖς διεῖλε μερίδας.
5. Πολλῶν ακούω λεγόντων, ὅτι.
6. Πολλῆς ἡμῖν δεῖ τῆς ἀγρυπνίας.
7. Ἔιδες ἅπαντα ἐις ἔλεγχον γινόμενα.
8. Πῶς οὖν Φησὶ ὁ λουκᾶς, ὅτι.
9. Καὶ μὴν ὀυκ ἐχρῆν θυμωθῆναι.
10. Ποίαις ἡμέραις ἐκείναις. ὀυδὲ γὰρ.
11. Πῶς οὖν Φησὶ ὁ χς, ὅτι.
12. Μετὰ τῶν δούλων ὁ δεσπότης.
13. Τότε, πότε. μετὰ τὴν τοῦ πνεύματος.
14. Τίνος ἕνεκεν ἀναχωρεῖ πάλιν.
15. Ὅρα τὸ ἀΦιλότιμον καὶ ἀκόμπασον.
16. Τίς γὰρ τοῦτο ὑπώπτευσεν.
17. Ἀπαρτίσας τοίνυν τὴν προτέραν ἐντολὴν.
18. Ὁρᾶς, ὅτι ὀυ περὶ ὀΦθαλμοῦ.
19. Τὸ τυραννικώτερον πάντων λοιπὸν.
20. Καλὸν ἐνταῦθα ϛενάξαι μέγα.
21. Ὁρᾶς, πῶς κατὰ μικρὸν τῶν ὄντων.

22. Ἐιπὼν περὶ τῆς ἀναγκαίας τροφῆς.
23. Τί οὖν. ὀυ χρὴ τοὺς ἁμαρτάνοντας.
24. Διὰ τί μὴ ἔιπεν, ἀλλ' ὁ ποιῶν.
25. Καὶ μὴν ἀκόλουθον ἦν ἀλγεῖν.
26. Ὁ μὲν λεπρὸς καταβάντι ἀπὸ τοῦ ὄρους.
27. Ὁ δὲ μάρκος. Καὶ ἐυθέως προσέθηκε.
28. Ὁ μὲν λουκᾶς ἀπαλλάττων ἑαυτόν.
29. Ἰδίαν αὐτοῦ πόλιν ἐνταῦθα.
30. Ποιήσας γὰρ τὸ θαῦμα, ὀυκ ἐπέμεινεν.
31. Κατέλαβε τοὺς λόγους τὸ ἔργον.
32. Τί δήποτε παρέλκει αὐτούς.
33. Ἐπειδὴ περὶ τῆς ἀναγκαίας τροφῆς.
34. Ἐιπὼν τοίνυν ἐκεῖνα τὰ φοβερά.
35. Πάλιν τὰ φορτικώτερα τίθησιν.
36. Ἐπειδὴ γὰρ αὐτοὺς ἔπεμψεν.
37. Τὰ μὲν γὰρ κατὰ τοὺς μαθητάς.
38. Ὅρα, διὰ πόσων αὐτοὺς ἐνάγει.
39. Ὁ δὲ λουκᾶς φησὶν ἐν σαββάτῳ.
40. Πάλιν ἐν σαββάτῳ θεραπεύει.
41. Καὶ ἤδη τοῦτο κατηγόρησαν.
42. Πάλιν ἑτέρως αὐτοὺς καταισχύνει.
43. Ἆρα τί γίνοιτ' ἂν τούτων.
44. Ὅπερ πρώην πρὸς ὑμᾶς ἔλεγον.
45. Ἄξιον δὲ θαυμάσαι τοὺς μαθητάς.

Quae homiliae in cit. edit. opp. tom. VII. extant. Moralia in oris superioribus continentur, scholia verò nulla apparent, ut in quibusdam codicibus. Eaedem homiliae habentur in bibl. Laur. Med. apud. Bandinium tom. I. p. 336. In bibl. Vind. apud Nessel. p. 1. etc. In Monacensi saepius.

Cod. CCCLXVI.

Membranaceus, in assere, corio albo tectus et laminis aereis clausus, in folio M. sine minio, bipar-

tito exaratus, literis elegantissimis, cum marginalibus, in foliis 243. Saec. XI., quondam Athanasii sc. monachi, probe conservatus et inscriptus, praemisso indice.

Μηνὶ μαΐῳ. α.	Mens. Maii. I.
Διήγησις περὶ τῆς κοιμήσεως τοῦ ἁγίου προφήτου Ἱερεμίου.	Narratio de dormitione sancti Prophetae Ieremiae.
A. Ἱερεμίας ἦν ἐξ ἀναθώθ.	T. καὶ ὁμοῦ εἰσιν ἕως σήμερον.

†. In ora superiori legitur: μὴν μάϊος ἀρτεμίσιος ἔχει ἡμέρας λα. Mensis Maius Artemisius (Graecorum) dies habet XXXI. Marginalia sunt explicationes v. g. ἀσπίδων. εἶδος ὄφεως. ἄντως, ὁμοίως. τὸ πέρας, τὸ τέλος. ξύλον, τουτέστι τὸν σαυρόν. Et haec sunt in primo folio. In indice vitarum Fabriciano de hoc Hieremia nil occurrit. In Reiseri catalogo hae vitae Simeoni Metaphrastae adscribuntur, eoquod ante indicem in ora superiori legatur, Μεταφράστης, sed ab alia manu adscriptum. p. 31. n. 34.

Φύλ. δ. Fol. 4.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ. β.	Eiusdem mens. II.
Βίος ἤτοι ἄθλησις τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἀθανασίου ἐπισκόπου γενομένου ἀλεξανδρείας.	Vita seu certamen S. patris nostri Athanasii episcopi Alexandrini.
A. πολλοὶ μὲν τῶν ἁγίων.	T. χαρᾶς, ἧς γένοιτο κ. τ. λ.

†. In indice vitarum Fabriciano occurrit asterisco notata, adeoque Metaphrastae adscripta. In hac vita insertum quoque exemplum ipsius epi-

stolae hoc titulo: ἴσον ἐπιςολῆς ἀθανασίου. Καὶ γὰρ εἰς ἀλεξάνδρειαν πάλιν ἐπεφύησαν ζητοῦντες πάλιν ἡμᾶς ἀποκτεῖναι κ. τ. λ. Quod est ex ipsius apologetico sermone de sua fuga, ut et hic indicatur: ἐν γὰρ τῷ ἀπολογητικῷ αὐτοῦ τῷ περὶ τῆς ἑαυτοῦ φυγῆς λόγῳ τάδε κατὰ λέξιν περὶ τῶν ἐκεῖ γεγενημένων φησίν. Vita et epistola gr. et lat. in eius operibus edita est.

Sed et Constantii Imp. epistolae pars ad Athanasium hic continetur: ἔχων τοίνυν τῆς ἐμῆς βουλῆς τὸ γνώρισμα. Quin duae adhuc aliae ad eundem.

φύλ. κς.	Fol. 26.
Τῇ αὐτῇ ἡμέρα.	Eiusdem diei.
Μαρτύριον τῶν ἁγίων μαρτύρων ἑσπέρου καὶ ζωῆς καὶ τῶν τέκνων αὐτῶν, κυριακοῦ καὶ θεοδούλου.	Martyrium SS. MM. Hesperi et Zoes et ipsorum filiorum, Cyriaci et Theoduli.
Α. Μετὰ τὴν οὐρανόθεν.	Τ. καὶ τελείῳ ἀγῶνι. ἐν χῳ κ. τ. λ.

†. Passi sunt sub Hadriano Imp. Fabricius non habet.

φύλ. λα.	Fol. 31.
Μηνὶ τῷ αὐτῷ. δ.	Eiusdem mens. IV.
Μαρτύριον τοῦ ἁγίου ὀλβιανοῦ.	Martyrium sancti Olbiani.
Α. Κατὰ τοὺς καιροὺς ἐκείνους.	Τ. βασιλεύοντος τοῦ κυ. κ. τ. λ.

†. In Fabriciano vitarum indice non occurrit. Passus est autem imperante Maximiano, consulibus Alexandro et Maximo, praefecto Asiae Aeliano, Olbianus episcopus in urbe ἀνεάτων nonis Maii.

φύλ. λδ. Fol. 34.

Μηνὶ τῷ ἀυτῷ. ε.	Eiusdem mens. V.
Μαρτύριον τῆς ἁγίας ἐνδόξου καὶ καλλινίκου μάρτυρος ἐιρήνης.	Martyrium sanctae nobilis et victricis egregiae Irenes.
A. Κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρόν.	T. δοξάζων πρα καὶ υἱν κ. τ. λ.

†. Extat in indice vitarum Fabriciano, diverso aliquantum initio. Non tamen notatur, Apellianum huius vitae auctorem esse. Haec enim in fine leguntur: ταῦτα συνεγράψατο ἀπελλιανὸς ὁ γέρων διὰ πνεύματος ἁγίου. Passa est autem Licinio Imp., ut initio legitur.

φύλ. νβ. Fol. 52.

Μνήμη τοῦ δικαίου ἰώβ.	Memoria iusti Iobi.
Μηνὴ τῷ ἀυτῷ. ς.	Eiusdem mens. VI.
Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰω. ἀρχ. κωνςαντ. τοῦ χρυσοςόμου ἐγκώμιον ἐις τὸν δίκαιον ἰώβ.	S. patris nostri Ioan. Chrysostomi arch., Constant. encomium in iustum Iobum.
A. Ἧκεν ἡμῖν ἐνιαύσιος.	T. ἐυλογήμενον νῦν κ. τ. λ.

†. Est opus spurium, editum tom. VI. p. 579. edit. Montfaucon.

φύλ. νζ. Fol. 57.

Μηνὶ τῷ ἀυτῷ. ζ.	Eiusdem mens. VII.
Μνήμη τοῦ ἐν ὀυρανοῖς φανέντος ςαυροῦ.	Memoria apparentis in coelo crucis.
A. Ἐπὶ κωνςαντίου τοῦ βασιλ.	T. ὑπάρχεις ἐις τοὺς ἀιῶνας.

†. Admodum brevis narratio crucis visae Hierosolymae imperante Constantio, et archiep. Hierosol. Cyrillo. Illius autem non fit mentio apud Fabricium tom. IX. p. 90.

Φύλ. νζ.	Fol. 57.
Μηνὶ τῷ αὐτῷ. η.	Eiusdem mens. VIII.
Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν θεοδώρου τοῦ ϛουδίτου ἐγκώμιον ἐις τὸν ἅγιον Ἰωάννην ἀπόϛολον καὶ ἐυαγγελιϛὴν τοῦ χυ.	S. patris nostri Theodori Studitae in S. Ioannem Apostolum et Evangelistam Christi encomium.
Α. Ὄυνου προκειμένου ἡμῖν.	T. βλέποντες ἐν χῷ κ. τ. λ.

Est editum latine a Combefisio in bibl. concionat. A Fabricio autem omissum.

Φύλ. ξε.	Fol. 65.
Τῇ αὐτῇ ἡμέρα.	Eodem die.
Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν θεοδώρου ἡγουμένου τοῦ ϛουδ. ἐγκώμιον ἐις τὼν ἅγιον ἀρσένιον.	S. patris nostri Theodori Abbatis Studii encomium in sanctum Arsenium.
Α. Ἀϛὴρ ἀειφανὴς ἡμῖν.	T. καὶ προσκύνησις σὺν κ. τ. λ.

†. In indice vitarum Fabriciano deest. Memoratur autem inter eius inedita, de quo locum adfert Allatius in lib. de purgatorio. p. 133.

Φύλ. οϛ.	Fol. 76.
Τῇ αὐτῇ ἡμέρα.	Eodem die.
Μαρτύριον τοῦ ἁγίου ἀκακίου. -	Martyrium sancti Acacii.
Α. Τρίτον τοῦτο τοῦ μισοκάλλου.	T. βασιλεύοντος τοῦ κυ κ. τ. λ.

†. S.

†. S. Acacii, non Achatii, martyrium, ut in Reiseri catalogo legitur. Apud Fabricium asterisco notatum, Metaphrastae attribuitur. Gr. et lat. extat in actis SS. X. May etc.

Φύλ. πδ.	Fol. 84.
Μηνὶ τῷ αὐτῷ. θ.	Eiusdem mens. IX.
Κοίμησις ἠσαίου τοῦ προφήτου.	Dormitio Isaiae prophetae.
A. Ἡσαΐας ἦν ἀπὸ ἰλημ.	T. ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης.

†. In elencho vitarum Fabriciano deest. Est verò brevis admodum narratio.

Φύλ. πδ.	Fol. 84.
Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ.	Eodem die.
Μαρτύριον τοῦ ἁγίου χριστοφόρου.	Martyrium sancti Christophori.
A. Ἔτους δ. τῆς βασιλείας Δεκίου.	T. βασιλεύοντος τοῦ κυ κ. τ. λ.

†. Etiam hoc non est in indice Fabriciano. Vocabatur autem antea Reprobus, ut initio legitur, et numero Maritarum militabat. Erat genere Cynocephalorum et patria Anthropophagorum et passus est IX. May, at in fine scriptum.

Φύλ. ϟδ.	Fol. 94.
Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ.	Eodem die.
Μαρτύριον τοῦ ἁγίου κοδράτου καὶ τῆς συνοδίας αὐτοῦ.	Martyrium sancti Codrati et comitatus eius.

A. Ἐκ πολλῶν καὶ διαφόρων πόλεων.

†. Frustra quaeris apud Fabricium. Finis autem illius est mutilus et alia de S. Patricio sequun-

tur, qui passus est Iuliano Proconsule XIX. May, ut in fine legitur. Plura igitur desunt, aut turbato foliorum ordine in alio loco occurrunt.

φύλ. ϟζ.	Fol. 97.
Μηνὶ τῷ αὐτῷ. κ.	Eiusdem mens. XX.
Μαρτύριον τοῦ ἁγίου θαλλελαίου.	Martyrium sancti Thallelaei.
Α. Ἐν ὑπατείᾳ νουμεριανοῦ.	T. ὁ ἅγιος θαλλέλαιος ἐν χῶ. κ. τ. λ.

†. Extat gr. et lat. in actis SS. XX. May. Adfertur etiam a Fabricio, nullo autem asterisco notatum.

φύλ. ρ.	Fol. 100.
Μηνὶ τῷ αὐτῷ. κα.	Eiusdem mens. XXI.
Τῶν ἐν εὐσεβεῖ τῇ μνήμῃ γενομένων ἡμῶν βασιλέων κωνςαντίνου καὶ ἑλένης.	Piae memoriae Imperatorum nostrorum Constantini et Helenae.
Α. Ὁ ἅγιος κωνςαντῖνος.	T. δόξαν ἀναπέμψῃ νῦν κ. τ. λ.

†. Apud Fabricium non occurrit. In Reiseri catalogo legitur, auctore Andrea Cretensi. Quo fundamento? nescio.

φύλ. ρα.	Fol. 101.
Μηνὶ τῷ αὐτῷ. κβ.	Eiusdem mens. XXII.
Μαρτύριον τοῦ ἁγίου μάρτυρος βασιλίσκου.	Martyrium sancti Basilisci.
Α. Κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρόν.	T. δοξάζουσι πρα κ. τ. λ.

†. In indice vitarum Fabriciano deest.

Φύλ. ρδ. Fol. 104.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ. λ.	Eiusdem mens. XXX.
Βίος ἤτοι πολιτεία τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν καὶ ὁμολογητοῦ γενομένου Ισακίου.	Vita seu institutum sancti patris nostri et confessoris Isacii.
Α. Μετὰ τὴν ἀνερεύνησιν.	T. καὶ ζωοποίῳ πνεύματι κ. τ. λ.

†. Passus est sub imperio Valentis μηνὶ μαΐῳ πληρουμένῳ, ut in fine legitur. In indice Fabriciano non indicatur, nisi sit, Isaaci conf. Abbatis. At initium differt. In ora inferiore scriptum manu recentiore: τὸ παρὸν τετράδιον ὤφειλε δεθῆναι εἰς τὸ τέλος τοῦ βιβλίου πρὸ τοῦ τελευταίου. Hinc ordo foliorum turbatus.

Φύλ. ρθ. Fol. 109.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ. λα.	Eiusdem mens. XXXI.
Μαρτύριον τοῦ ἁγίου μάρτυρος ἑρμείας.	Martyrium sancti martyris Hermiae.
Α. Ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις.	

†. Passus est Antonio imp. et Sebastiano duce. Fabricius meminit quidem Hermiae. Initium verò martyrii nullum adfert. v. Bolland. ad 31. Maii.

Φύλ. ριβ. Fol. 112.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ. κδ.	Eiusdem mens. XXIV.
Βίος ἤγουν ἄσκησις καὶ πολιτεία τοῦ ἁγίου πατρὸς ἡμῶν συμεὼν τοῦ ἐν θαυμαστῷ ὄρει.	Vita seu ascesis et institutum sancti patris nostri Symeonis in monte mirabili.
Α. Εὐλογητὸς ὁ θεὸς ὁ πάντας.	T. θεῷ ἡμῶν, ᾧ κ. τ. λ.

†. Est hic Simeon Stylita, cuius variae vitae afferuntur a Fabricio. Hoc verò initium ibi non occurrit.

Φύλ. σιδ.	Fol. 214.
Μηνὶ τῷ αὐτῷ. κε.	Eiusdem mens. XXV.
Βίος ἤτοι πολιτεία τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν καὶ ὁμολογητοῦ Ἰωάννου ἡγουμένου μονῆς τῆς παναγίας δεσποίνης ἡμῶν θεοτοκοῦ τοῦ ψιχᾶ.	Vita seu institutum sancti et divini patris nostri et confessoris Ioan. praepositi monasterii Psicha sanctissimae Dominae nostrae Dei genitricis.

A. Νίκαι μὲν καὶ τρόπαια.

†. Apud Fabricium illius non fit mentio.

Φύλ. σκδ.	Fol. 224.
Μηνὶ τῷ αὐτῷ. κζ.	Eiusdem mens. XXVII.
Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἀνδρέου ἐπισκόπου κρήτης ἐγκώμιον ἐις τὸν ἅγιον ἱερομάρτυρα θεράποντα.	Sancti patris nostri Andreae Cretent. episc. encomium in sanctum hieromart. Therapontem.

A. Πολλή μοι τῶν ἀγώνων νῦν ἡ πανήγυρις.
T. ἐις τοὺς ἀτελευτήτους αἰῶνας τῶν αἰώνων. ἀμήν.

†. Apud Fabricium quidem occurrit, diverso aliquantum initio, non verò dicitur, cuiusnam sit. Extat gr. et lat. in actis SS.

Φύλ. σκζ.	Fol. 227.
Μηνὶ τῷ αὐτῷ. κθ.	Eiusdem mens. XXIX.
Τῆς ἁγίας μάρτυρος θεοδωσίας τῆς παρθένου πέμπτῳ ἔτει τοῦ καθ' ἡμᾶς διωγμοῦ	Sanctae martyris Theodosiae virginis quinto anno nostrae persecutionis

τῇ πρὸ τεσσάρων νώνων ἀπριλλίων ἐν καισαρείᾳ.	ante 4 nonas Aprilias Caesareae.

A. Ἐπὶ πέμπτον μὲν ἔτος.

†. Hoc initio apud Fabricium non est. Initium tantum adest, reliquis in alio loco quaerendis.

Φύλ. σκη.	Fol. 228.
Μηνὶ μαΐῳ. δ.	Mens. Maii IV.
Βίος ἤτοι πολιτεία τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν νικηφόρου ἡγουμένου γεγονότος τοῦ μιδικίου.	Vita seu institutum sancti patris nostri Nicephori hegumeni Midicii.

A. Πολλοὶ πολλάκις τήν.

†. Adscribitur in Reiseri catalogo Michaeli monacho. Hic verò nomen auctoris non est indicatum, nec in Fabriciano vitarum indice occurrit. v. sequ.

Φύλ. σλϛ.	Fol. 236.
Μάϊος. Μηνὶ τῷ αὐτῷ. ια.	Maius. Eiusdem mens. XI.
Μιχαὴλ μοναχοῦ ἐγκώμιον εἰς τὸν πανένδοξον τοῦ χυ ἱερομάρτυρα Μώκιον.	Michaelis monachi encomium in gloriosum Christi martyrem Mocium.
A. Μωκίου τοῦ πανενδόξου.	T. μεθ' ὃν τῷ πατρὶ κ. τ. λ.

†. De hoc Mocio nil apud Fabricium occurrit. Ex his omnibus iam intelligitur, folia pleraque in suo ordine non esse. Secundum tabulam libri praemissam et eadem manu exaratam hic ordo deberet esse:

1. S. Prophetae Ieremiae dormitio.
2. Certamen S. Athanasii archiep. Alexandr.
3. Martyrium Hesperi et Zoes etc.
4. Martyrium SS. MM. Timothei et Maurae.*
5. Martyrium S. mart. Olbiani.
6. Vita S. Nicephori hegumeni.
7. Martyrium S. Irenes.
8. Encomium in iustum Iobum p Chrysostomum.
9. Narratio brevis de cruce in coelo visa.
10. Encomium in S. Ioan. Evang. p Theod. Studitam.
11. Vita S. Arsenii per eundem.
12. Martyrium S. Acacii.
13. Dormitio Esaiae prophetae.
14. Martyrium S. Christophori.
15. Martyrium S. Codrati etc.
16. Martyrium SS. Alphii, Philadelphi et Cyrini.*
17. Narratio de S. Simeone Zelota Apostolo.
18. Martyrium S. Mocii.
19. Eiusdem per Michaelem Mocium.
20. Vita S. Epiphanii episc. Cypri.*
21. Eiusdem alia.*
22. Martyrium S. Glyceriae.*
23. Vita S. Germani patr. Const.*
24. Martyrium S. Alexandri.*
25. Martyrium S. Isidori.*
26. Vita S. Pachomii.*
27. Dormitio S. Zachariae.*
28. Martyrium SS. Petri, Dionysii et Christinae.*
29. Martyrium S. Patricii episc. Prusae.*
30. Martyrium S. Thallelaei.
31. Constantini M. et Helenae narratio.
32. Martyrium S. Basilisci.

33. Vita S. Symeonis Stylitae.
34. Vita S. Ioannis conf. et mon.
35. Encomium Andreae Cret. in Therapontem.
36. Martyrium S. Theodosiae V.
37. Vita S. Isacii conf.
38. Martyrium S. Hermiae.

Quorum vitae asterisco notatae sunt, eorum tituli in contextu desunt. Iam si quis haec cum Reiseri catalogo p. 31. comparet, videbit, quantum imperfectus et vitiosus sit et quantum incuriae in veteribus catalogis commissum sit. In ultimo folio, evanescentibus iam literis, legitur:

Τὸν δακτύλοις γράψαντα καὶ κεκτημένον
τὸν δ' ἀναγινώσκοντα, τ' ἐυσεβεῖς τοὺς
τρεῖς ἁγία φύλαττε τριάς.

Ἡ βίβλος αὐτὴ, τοὺς δὲ τοὺς λόγους φ.
μοῦ ὑπάρχει τοῦ ἐμπτυῖς τοῦ ξ.

Θεὸς φυλάξει τοὺς ταυτῇ οἰκοῦντας ἀπὸ
τῶν ἐναντίων βλάβης.

Scriptorem, possessorem et lectorem pios tres sancta custodi trinitas.

Liber hic, sermones istos continens, meus est Emptnis.

Deus custodiet hic habitantes ab inimicorum noxa.

Cod. CCCLXVII.

Bombicinus, in assere, corio fusco tectus et aere munitus, in folio, titulis et initialibus miniatis, literis maiusculis et elegantibus, mutilus, cum marginalibus, Saec. XIII., in foliis 411. prius notatus

p. 22. n. 10., male conservatus et deficiente vero titulo inscriptus, Panoplia dogmatica.

†. Quantum ex elencho Fabriciano intellexi, est haec panoplia dogmatica Euthymii Zigabeni Saec. XII. clarescentis. Constat alias tit. XXVIII. Hic verò nonnisi tit. XIII. nec iis integris et ultimi initium tantum adest. Primus titulus est:

Τίτλος α͞. συλλογιςικὴ ἀπόδειξις, ὅτι εἷς ἐςι θεὸς, καὶ ὅτι καὶ λόγον ἔχει ὁμοούσιον ἑαυτῷ, καὶ πνεῦμα ὁμοίως, ἅπερ εἰσὶν ὁ υἱὸς καὶ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον. τοῦ νύσσης ἐκ τοῦ κατηχητικοῦ λόγου. ὅταν πρός τινα.

Ex quo iam constat, esse Euthymii Zigabeni. Hinc miror, quod Reiserus p. 22. n. 10. in catalogo suo auctorem omiserit. Cl. Harlesius, illius esse iam suspicatus, indicavit, Augustae asservari Zigabeni panopliam dogmaticam, licet non diceretur, cuiusnam sit auctoris. In variis bibliothecis asservatur et in nostra Monacensi saepius v. g. Cod. 55. 56. Graece prodiit Tergovisti 1710. f. Latine saepius.

Cod. CCCLXVIII.

Membranaceus, in assere, corio albo tectus et laminis aereis clausus, in folio, titulis et initialibus miniatis, scriptura minuta et nitidissima, cum marginalibus diversae manus, - Saec. XII. in fol. 283. initio mutilus, antea notatus p. 11. n. 30., probe conservatus et inscriptus.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὰ ἅγια φῶτα. Eiusdem in S. lumina.

A. Πανηγυρικὸς καὶ οὗτος ὁ λόγος.

T. ὑπεδέξασθε ἐν αὐτῷ χ͞ω τῷ κ͞ω ἡμῶν.

φύλ.

φύλ. κζ. Fol. 27.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν τῶν ἑκατὸν πεντήκοντα ἐπισκόπων παρουσίαν.

Eiusdem in praesentia CL episcoporum.

A. Ὁι ἑκατὸν πεντήκοντα ἐπίσκοποι.
T. μετὰ πάντων ὑμῶν.

φύλ. πδ. Fol. 84.

Τοῦ αὐτοῦ περὶ φιλοπτωχίας.

Eiusdem de pauperum amore.

A. Συμβουλευτικὸς ὁ παρὼν λόγος.
T. εἰς τοὺς αἰωνίους σκηνάς.

φύλ. ρκα. Fol. 121.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν πατέρα σιωπῶντα διὰ τὴν πληγὴν τῆς χαλάζης.

Eiusdem in patrem silentem propter plagam grandinis.

A. Ὅυτος ὁ λόγος εἴρηται τῷ ἁγίῳ.
T. καὶ τὰ ἡμέτερα προσάγοντος.

φύλ. ρμη. Fol. 148.

Τοῦ αὐτοῦ λόγος εἰς τὸ βάπτισμα. ὑπόθεσις.

Eiusdem oratio in baptismum. Argumentum.

A. Ὁ μὲν τῶν φώτων λόγος.
T. καὶ ὑμεῖς οἱ μανθάνοντες.

φύλ. σια. Fol. 211.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν μέγαν ἀθανάσιον.

Eiusdem in sanctum Athanasium.

A. Ὅυτος ὁ λόγος ἐρρήθη τῷ μεγάλῳ πατρί.
T. καὶ μέγα τοῦτο αἴτω.

Φύλ. σνα. Fol. 251.

Τοῦ αὐτοῦ λόγος εἰς γρηγόριον τὸν νύσσης ἀδελφὸν βασιλείου τοῦ μεγάλου. — Eiusdem oratio in Gregorium Nyssenum fratrem Basilii M.

A. Ἐπίσκοπος σασίμων ἄκων χειροτονηθείς.

T. τουτέςι διὰ τὴν ἀρετὴν αὐτῶν.

Φύλ. σξα. Fol. 261.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς κυπριανὸν μάρτυρα. — Eiusdem in Cyprianum martyrem.

A. Τὴν σύντροφον ἡσυχίαν ὁ θεόπνευςος.

T. . . . .

†. Sunt Gregorii Nazianz. orationes VIII. cum Nicetae Heracleensis expositione. Praemittitur argumentum, sequitur textus et expositio. Deberent autem esse orationes XVI. In totidem enim illius est expositio. Hìc verò desunt reliquae, earumque expositio, ut ex primo titulo iam clarum est. Expositio latine extat in Gregorii operibus, cum Billii versione, at mutile admodum. Graece adhuc Msc. in multis bibliothecis delitescit. v. Codd. Monac. 121. 216. 277.

Sed et scholia marginalia hic habentur, quorum primum in orat. 1. eadem manu minutissime scriptum occurrit.

Τῶν ἑλλήνων ἐν αὐλίδι τῆς βοιωτίας πόλει ἀρθέντων καὶ τῶν πλοίων κατασχεθέντων κάλχας ἐξεφώνησε, μὴ ἄλλως εἰς ἴλιον δύνασθαι πλεῦσαι κ. τ. λ.

Primum in orat. II. τὸ σχῆμα ἀποςροφὴ πρὸς τοὺς ἐν κωνςαντινουπόλει.

In orat. III. καθὸ αἱ ἀρεταὶ πᾶσαι ἐπίσης τὸ ἐπαινετὸν ἔχουσιν.

In orat. IV. nullum prorsus scholium apparet.

In orat. V. Duo argumenta habentur, quorum secundum incipit: ὁ παρὼν οὗτος λόγος ἀγωνιστικὸς ἀποδείκνυται.

Et scholium I. est: ἐμπεριεκτικώτερα, ἢ ὑψηλότερα ἐκ τοῦ ὑπερέχειν καὶ ὡς ἁγιώτερα.

In orat. VI. prooemium ab aliis diversum est, et oratio marginali caret scholio, ut et sequens.

In orat. VII. argumentum est, quod in aliis deest.

In orat. VIII. et ultima duo argumenta adsunt, quorum secundum est: Ἀνωτέρω ναζιάνζου ὄρος ἐςὶ. Finis est mutilus et oratio sine scholio.

Cod. CCCLXIX.

Chartaceus, charta spissiore tectus, in folio, titulis et initialibus rubris, charactere minuto et eleganti, cum abbreviationibus, Saec. XV., in foliis 69. optime conservatus et inscriptus, p. 36. n. 18.

Προκοπίου χριςιανοῦ σοφιςοῦ εἰς τὰ ᾄσματα τῶν ᾀσμάτων ἐξηγητικῶν ἐκλογῶν ἐπιτομὴ ἀπὸ φωνῆς γρηγορίου νύσσης καὶ κυρίλλου ἀλεξανδρείας, ὠριγένους τε καὶ φίλωνος τοῦ καρπαθίου, ἀπολλιναρίου, εὐσεβίου καισαρείας καὶ ἑτέρων διαφόρων, ἤγουν διδύμου, τοῦ ἁγίου ἰσιδώρου, θεοδωρήτου καὶ θεοφίλου.

Procopii christiani sophistae in cantica canticorum expositionum selectarum epitome ex voce Gregorii Nyss. Cyrilli Alexandr. Origenis et Philonis Carpathii, Apollinarii, Eusebii Caesar. et aliorum variorum, nempe Didymi, S. Isidori, Theodoreti et Theophili.

A. Γρηγ. νυσσ. Διὰ τῶν ἐνταῦθα γεγραμμένων.
T. δηλούντων τὸ εὐῶδες τῶν οὐρανίων καὶ καθαρόν.

†. Extat adhuc in bibl. Taurinensi apud Pasinum p. 382. eodem titulo, at sine initio et fine. Pag. verò 155 contra quàm cl. Harlesio visum, non nisi in genesin est. Graece et latine nondum prodiit, edi dignissima, ut doctissimis quibusvis visum. Quod Welschius dicat codicem perantiquum, intelligendum de Cod. 358. membranaceo in octateuchum, quocum praesens opusculum colligatum fuisse videtur.

Cod. CCCLXX.

Membranaceus, in assere, corio fusco tectus et laminis aereis clausus, in folio, sine minio, literis minutis et nitidissimis, atramento flavescente, bipartitò scriptus, in fine mutilus et laceratus, cum indice contentorum. Saec. X, in foliis 410. signatus p. 13. n. 55., usque ad ultima folia probe conservatus et inscriptus.

Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν γρηγορίου ἐπισκόπου νύσσης λόγος περὶ θεότητος υἱοῦ καὶ πνεύματος καὶ εἰς τὸν ἀβραάμ.

Sancti patris nostri Gregorii episc. Nysseni oratio de divinitate filii et spiritus et in Abrahamum.

A. *῞Οιον τι πάσχουσι πρὸς τοὺς.*

T. *τοῦ ἁγίου πνεύματος. ἐν χῳ. κ. τ. λ.*

†. Occurrit adhuc in Cod. 107. eodem titulo, initio et fine. Videtur, ex hoc codice Augustano graece edidisse D. Hoeschel Aug. Vind. 1591. 8.

Φύλ. ιγ. Fol. 13.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν ἁγίαν τοῦ χυ γέννησιν.

Eiusdem in sanctum Christi natalem.

A. *Σαλπίσατε ἐν νεομηνίᾳ.*

T. *εὐλογητὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.*

†. Occurrit etiam in Cod. 107. D. Hoeschel videtur edidisse ex hoc codice Aug. Vind. 1578. 8., ut et sequentes.

Φύλ. ζκ.	Fol. 27.
Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν ἅγιον στέφανον τὸν πρωτομάρτυρα.	Eiusdem in S. Stephanum protomartyrem.
A. Ὦι καλὴ τῶν ἀγαθῶν.	T. τῶν ἀντιδίκων. εἰς δόξαν.

†. Occurrit adhuc in Cod. 92. 107.

Φύλ. νε.	Fol. 55.
Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ ἅγιον βάπτισμα.	Eiusdem in sacrum baptisma.
A. Νῦν γνωρίζω τὴν ἐμήν.	T. ἐσόμενος εὐλογητός. νῦν κ. τ. λ.

†. Habetur adhuc in Cod. 107.

Φύλ. ξθ.	Fol. 69.
Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ ῥητὸν τοῦ εὐαγγελίου· ἐφ' ὅσον ἐποιήσατε ἑνὶ τούτων καὶ τὰ ἑξῆς.	Eiusd. in dictum evangelii: Quantum fecistis uni horum et deinceps.
A. Ἔτι πρὸς τῷ θεάματι.	T. ὁ θεὸς ἡμῶν, ᾧ κ.τ.λ.

†. Extat tit. de pauperibus amandis et occurrit adhuc in Cod. 107.

Φύλ. π.	Fol. 80.
Τοῦ αὐτοῦ λόγος εἰς τοὺς κοιμηθέντας.	Eiusdem oratio in defunctos.
A. Ὁι τῆς ἀναγκαίαν τῆς.	T. οἰκτιρμῶν αὐτοῦ, ὅτι κ. τ. λ.

†. In elencho Fabriciano titulus est: πρὸς τοὺς πενθοῦντας, et occurrit adhuc in Cod. 107.

Φύλ. ρϛ.	Fol. 106.
Τοῦ αὐτοῦ ἐγκώμιον ἐις τὸν ἅγιον μέγαν μάρτυρα θεόδωρον.	Eiusdem encomium in magnum martyrem Theodorum.
A. ὑμεῖς ὁ τοῦ χυ λαὸς.	T. τῷ ἁγίῳ πνεύματι, δόξα κ. τ. λ.

†. Occurrit adhuc in Cod. 107.

Φύλ. ριβ.	Fol. 112.
Τοῦ αὐτοῦ ἐπιτάφιος ἐις τὸν μέγαν μελέτιον ἐπίσκοπον ἀντιοχείας.	Eiusdem funebris in magnum Meletium episc. Antiochiae.
A. Ἤυξησεν ἡμῖν τὸν ἀριθμὸν.	T. τὸ πένθος. ἐν χῳ κ. τ. λ.

†. Extat adhuc in Codd. 92. 107. eodem titulo, initio et fine. Apud Fabricium ἤυξησεν deest. In quibusdam Msc. male tribuitur Basilio M.

Φύλ. ριθ.	Fol. 119.
Τοῦ αὐτοῦ ἐγκώμιον ἐις τοὺς ἁγίους μ μάρτυρας.	Eiusdem encomium in SS. 40 martyres.
A. Ὄις ἀνιᾶσθαι τοὺς πολλοὺς.	T. πληρωθήσεται. αὐτῷ κ. τ. λ.
Φύλ. ρκγ.	Fol. 123.
Τοῦ αὐτοῦ ἐις τοὺς ἁγίους μ. μάρτυρας. λογ. β.	Eiusdem in SS. 40 martyres. Orat. II.
A. Χθὲς οἱ μάρτυρες πρὸς.	T. ἐν παρρησίᾳ. λειπει.

†. Sunt alias orat. III. Tertia, quae reperitur in Cod. 92. inc. οἱ μὲν ὁπλῖται τῶν ῥωμαίων. Primae duae adhuc in Codd. 92. 107. occurrunt. Quam verò citat cl. Harlesius in Cod. Monac. 52. nunc 192, non est de 40 MM., sed ἐις τοὺς κοιμηθέντας, et apud Fabricium πρὸς τοὺς πενθοῦντας. οἱ τὴν ἀναγκαίαν τῆς φύσεως, et diversa a prioribus.

Φύλ. ρκζ. Fol. 127.

... ὁλοκαρπώσεως ξύλα. — ὁρᾷς, πῶς ὁ πάντα φέρων.
T. Ἀγαθῆς ἐλπίδος. ἐν χω̄ ῑυ τῷ κω̄ κ. τ. λ.

†. Initium est mutilum. Tit. est: εἰς τὸ ἅγιον πάσχα καὶ περὶ τῆς τριημέρου προθεσμίας τῆς τοῦ χῡ ἀναστάσεως. εἴ τις πατριαρχῶν.

Quam verò citat cl. Harlesius in Cod. Monacensi 114, nunc 221, non est eadem, sed alia tit. εἰς τὸ ἅγιον καὶ σωτήριον πάσχα. Ἡ μὲν ἀληθινὴ τοῦ σαββάτου.

Φύλ. ρμβ. Fol. 142.

Τοῦ αὐτοῦ περὶ τῆς ἀναστάσεως τοῦ κῡ ἡμῶν ῑυ χῡ. Καὶ ὅτι κατὰ μηδὲν ἀλλήλοις ἐναντιωθέντες οἱ εὐαγγελισταὶ διαφόρως τὰ συμβεβηκότα τῇ ἀναστάσει τοῦ ἐμμανουὴλ ἱστόρησαν. Λόγ. β.

Eiusd. de resurrectione Dom. nostri Iesu Christi. Et quod nullo modo sibi invicem contrarii Evangelistae varie factum resurrectionis Emmanuel narrarint. Orat. II.

A. Πάντες μὲν, ἀγαπητοί. — T. καὶ ποιεῖν ἀγαθόν. χάριτι κ. τ. λ.

Φύλ. ρνα. Fol. 151.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ ἅγιον πάσχα, καὶ περὶ τῆς ἀναστάσεως. Ἐλέχθη τῇ μεγάλῃ κυριακῇ. Λόγ. γ.

Eiusdem in sacrum pascha et de resurrectione. Dicta est magna Dominica. Orat. III.

A. Οἱ πένητες τῶν ἀνθρώπων. — T. ἀναπέμποντες τῷ πατρὶ κ. τ. λ.

†. Omnes hae tres orationes occurrunt adhuc in Cod. 107.

Φύλ. ροα. Fol. 171.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν λεγομένην τῷ ἐπιχωρίῳ τῶν καπ-

Eiusdem in diem, quae patrio Cappadocum more

παδοκῶν ἔθει ἐπισαζομένην, ἥτις ἐςὶν ἡ ἀνάληψις τοῦ κυ ἡμῶν ἰυ χυ. conservata dicitur, quae est ascensio Dom. nostri Iesu Christi.

A. *ὡς γλυκὺς συνέμπορος.* T. *χειραγωγία. ἐν χῷ κ. τ. λ.*

†. Occurrit adhuc in Cod. 107.

Φύλ. ροδ. Fol. 174.

Τοῦ αὐτοῦ πρὸς εὐςάθιον καὶ κατὰ τῶν πνευματομάχων, ὅτι θεὸς τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον. Eiusdem ad Eustathium et contra Pneumatomachos, quod S. spiritus Deus sit.

A. *Ἐςι μὲν καὶ πᾶσιν ὑμῖν.* T. *παραςατικοῦ ταυτῇ ὀνόματος.*

†. In ora superiore scriptum recentiore manu: *ὁ παρὼν λόγος, ὅς καὶ ἐν ἔιδει ἐπιςολῆς ἐγγέγραπται πρὸς τινα φιλόσοφον εὐςάθιον τὸν ἰατρὸν, ἐγράφη παρὰ τοῦ ἐν ἁγίοις μεγάλου βασιλείου, καθὼς ἀσφαλῶς ἐν ἑτέρῳ βιβλίῳ ἕυρον, καὶ ὀυ τοῦ δε τοῦ μεγάλου γρηγορίου ἐςίν. Ὁμοίως καὶ ὁ ἕτερος ὁ περὶ διαφορᾶς ὀυσίας καὶ ὑποςάσεως πρὸς τὸν ἴδιον ἀδελφὸν πέτρον. Καὶ δῆλος ἐςιν ὅυτος, κἀκεῖνος ἀπὸ τῆς φράσεως τοῦ μεγάλου βασιλείου.*

Praesens sermo, qui et in forma epistolae inscriptus est ad philosophum quemdam Eustathium medicum, scriptus est a S. Basilio M., prout certô in altero libro inveni, et huius magni Gregorii non est. Similiter et alius de differentia essentiae et hypostasis ad fratrem suum Petrum. Et manifestus est uterque ex dictione Basilii M. Qui igitur circumspecto iudicio dictionem utriusque examinant, rem sic habere scient.

Et

Et reverà inter Basilii M. opera p. 333. uterque extat. At Nysseni nomine citatur primus ab Euthymio in panoplia, et Scholiastes graecus eum Nysseno tribuit propter scribendi rationem. Aliud dicendum de sermone secundo, qui est de differentia essentiae et hypostasis, qui in plerisque codicibus nomine Basilii M. habetur et illius stilum prae se fert. Et tamen in codice alio Monac. 107. etiam Gregorio Nisseno tribuitur.

Φύλ. ρπβ. Fol. 182.

Τοῦ αὐτοῦ περὶ τοῦ μὴ οἴεσθαι λέγειν τρεῖς θεοὺς πρὸς ἀβλάβιον.

Α. ὑμᾶς μὲν δίκαιόν ἐςι.

Τ. μοναδικῶς ἐξαγγέλλεται.

Eiusdem, non putandum se tres Deos dicere ad Ablabium.

Φύλ. ρϟδ. Fol. 194.

Τοῦ αὐτοῦ πρὸς πέτρον τὸν ἴδιον ἀδελφὸν περι διαφορᾶς ὀυσίας καὶ ὑποςάσεως.

Α. Ἐπειδὴ πολλοὶ τόν δε.

Τ. ἐναργῆ τῶν ὑποςάσεων.

Eiusdem ad Petrum fratrem de differentia essentiae et hypostasis.

†. In ora superiore eadem, qua prius, manu scriptum: *ὁ παρὼν λόγος ἐςὶ τοῦ μεγάλου βασιλείου γραφεὶς καὶ ςαλεὶς ἐις τὸν παρόντα ἅγιον γρηγόριον, ὡς ἐν ἑτέρῳ βιβλίῳ κέκτημαι, καὶ δῆλος ἐςιν ἀπὸ τοῦ φράσεως, καὶ τοῦ χαρακτῆρος. Διὸ καὶ ὀφείλει γραφῆναι, βασιλείου πρὸς γρηγόριον τὸν ἴδιον ἀδελφὸν περὶ διαφορᾶς ὀυσίας καὶ ὑποςάσεως.*

Praesens sermo Basilii M. est scriptus et missus ad S. Gregorium, ut in alio libro reperi. Et manifestus est ex ratione dicendi et charactere. Adeoque scribendum est, Basilii ad Gregorium

fratrem suum de differentia essentiae et hypostasis. v. notam priorem.

Φύλ. σβ.	Fol. 207.
Τοῦ αὐτοῦ περὶ τῶν πρὸ ὥρας ἀφαρπαζομένων νηπίων πρὸς ἱέριον. Λόγ. ιθ.	Eiusdem de abreptis praemature infantibus ad Hierium. Orat. XIX.
A. Σοὶ μὲν, ὦ ἄριστε πάντες.	T. προμηθείας ἀνάξιον.

†. Occurrit adhuc in Cod. 107.

Φύλ. σκβ.	Fol. 222.
Τοῦ αὐτοῦ πρὸς σιμπλίκιον περὶ πίστεως.	Eiusdem ad Simplicium de fide.
A. Κελεύει ὁ θεὸς διὰ τοῦ.	T. εἰ μὴ ἐν πνεύματι ἁγίῳ.

†. Occurrit adhuc in Cod. 107.

Φύλ. σκϛ.	Fol. 226.
Τοῦ αὐτοῦ πρὸς ἁρμόνιον περὶ τοῦ, τί τὸ χριστιανῶν ὄνομα ἢ ἐπάγγελμα.	Eiusd. ad Harmonium de eo, quid christianorum nomen professiove sit.
A. Ὅπερ ποιοῦσι πρὸς τούς.	T. καὶ ἡμῖν καταθύμιον.

†. Ext. adhuc in Cod. 107.

Φύλ. σλγ.	Fol. 233.
Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ, τότε καὶ αὐτὸς ὁ υἱὸς ὑποταγήσεται τῷ ὑποτάξαντι αὐτῷ τὰ πάντα. Λόγ. κβ.	Eiusdem in id, tunc ipse quoque filius subiicietur ei, qui sibi subiecit omnia. Orat. XXII.
A. Πάντα μὲν τὰ λόγια.	T. ἡ τῶν κρυφίων φανέρωσις.

†. Scholia marginalia hic occurrunt, quorum unum seligam scriptum recentiore manu ad hoc:

οἷον τινος ὕλης κιβδήλου διὰ τῆς τοῦ καθαρσίου πυρὸς χωνείας ἀναλυθείσης. Καθαρτικὸν πῦρ ὀυ λέγομεν, ὅτι τὸ ἄϋλον ὑλικῷ πυρὶ ὀυχ ἅψεταί ποτε. Ἐι μή ποτ᾽ ἐςιν ἕτερον πῦρ τὸ τὰς ψυχὰς καθαῖρον ἀνάλογον τῇ ψυχῇ. Ἰςέον δὲ, ὅτι ὀυ πᾶσαι ψυχαὶ καθαίρονται μετὰ τὴν διάλυσιν τοῦ σώματος. Ἀλλ᾽ ὅσαι σύγγνωςὰ ἁμαρτήματα πεπλημμελήκασι. καὶ μετανοήσασαι τὴν προσήκουσαν ὀυκ ἐνεδείξαντο μετάνοιαν. Ἐπεὶ πῶς σωθήσεται Φήσομεν ἡ ἀνείκεςα πλημμελήσασα, καὶ ὀυδὲν ἄξιον ἐν ἑαυτῷ μετανοίας ἐπιδείξασα. Ἆυται γὰρ ἀληθῶς εἰς τὸ μὴ ὂν μεταχωρύσουσιν, ἐπεὶ τὸ κακὸν ὀυκ ἔςι. Ἐι οὖν τὸ κακὸν ὀυκ ἔςι τι, ἀλλ᾽ ἡ ἀπουσία τοῦ ἀγαθοῦ, ἔυδηλον, ὁ ἐν τῷ κακῷ μείνας, εἰς τὸ μὴ ὂν ἑαυτὸν μετέςησεν.

Purgatorium ignem non dicimus, quia ignis materialis immateriale quid nunquam attinget, nisi alius ignis, qui animas purgat, animae analogus sit. Sciendum verò, non omnes animas purgari post solutionem corporis, sed illas, quae qui ignoscenda commisere delicta et poenitentes debitam monstrarunt poenitentiam. Nam quomodo salvabitur anima, quae insanabilia committens, nil dignum poenitentiae in se ostendit? Tales enim vere in nihilum abibunt, cum malum non sit. Si igitur malum nil aliud est, quàm absentia boni, clarum est, illum, qui in malo manet, in nihilum abiturum.

Caeterum homilia dicitur repleta erroribus Origenianus v. Oudin. I. p. 599. Ab aliis igitur interpolata dici potest. Si tamen Gregorii Nysseni sit. v. Cod. 107. ubi eadem oratio occurrit.

Φύλ. σμη. Fol. 248.

Τοῦ αὐτοῦ ἐις πουλχερίαν. Λογ. κδ.

Eiusdem in Pulcheriam. Orat. XXIV.

A. Ὀυκ οἶδα, ὅπως τῷ λόγῳ.

T. ἐλπὶς δὲ ἐςιν ὁ χς κ. τ. λ.

†. Occurrit etiam in Cod. 107.

Φύλ. σνζ. Fol. 257.

Τοῦ αὐτοῦ ἐις πλάκιλλαν. Λόγ. κε.

Eiusdem in Placillam. Orat. XXV.

A. Ὁ πίςος καὶ φρόνιμος.

T. ἀξιωθείημεν ἐν χῷ κ. τ. λ.

†. Extat adhuc in Cod. 107.

Φύλ. σνς. Fol. 267.

Τοῦ αὐτοῦ ἐις τὸν ἕκτον ψαλμὸν περὶ τῆς ὀγδόης.

Eiusdem in psalmum VI. de octava.

A. Ὁι ἐκ δυνάμεως ἐις δύναμιν.

T. μὴ καταλήγουσα. χάριτι.

†. Extat etiam in Cod. 107.

Φύλ. σοβ. Fol. 272.

Τοῦ αὐτοῦ ἐις τὸν βίον τοῦ ἁγίου γρηγορίου τοῦ θαυματουργοῦ. Λόγ. κζ.

Eiusd. in vitam S. Gregorii Thaumaturgi. Orat. XXVII.

A. Ὁ μὲν σκόπος ἕις ἐςι.

T. ὁυ προσεθήκαμεν.

†. Occurrit adhuc in Cod. 107. 179.

Φύλ. τιβ. Fol. 312.

Τοῦ αὐτοῦ ἐις τοὺς μακαρισμούς.

Eiusdem de beatitudinibus.

A. Τίς ἄρα τοιοῦτος ἐςιν.

T. ἡ βασιλεία τῶν ὀυρανῶν. χάριτι.

†. Sunt homiliae VIII., quae adhuc in Cod. 107. occurrunt.

φύλ. τογ.	Fol. 573.
Γρηγορίου ἐπισκόπου νύσσης ἐις τὴν προσευχήν.	Gregorii Nysseni in orationem Dominicam.
A. Προσευχῆς ἡμῖν διδασκαλίαν.	T. fine mutilo.

†. Sunt alias homil. V. et occurrunt adhuc in Cod. 107. quem cl. Harlesius in omnibus etiam praecedentibus non indicavit.

Cod. CCCLXXI.

Chartaceus, non ligatus, in fol. M. sine minio, charactere minutissimo et nitidissimo cum tab. genealogicis, initio mutilus, abbreviatus, laceratus, non signatus, male conservatus, Saec. XV. in foliis 7. et inscriptus.

Chronicon succinctum ab origine mundi usque ad Christum.

†. Verus titulus deest, ubi fors auctoris nomen additum est. Incipit verò: *ἐνταῦθα ἔρχεται ὁ καιρὸς τοῦ φυσικοῦ νόμου, καὶ ἐκτείνεται ἄχρι τοῦ καιροῦ.*

Praemittitur etiam prooemium, quod incipit: *....τῆς ἱερᾶς ἱςορίας κατανοήσας ἐγὼ μῆκος οὐχ ἥκιςα δὲ καὶ τὴν δυσχέρειαν, τήν τε τῶν ἐισαγομένων ἀμέλειαν, περὶ τὴν τῆς ἱερᾶς ἀναγνώσεως μελέτην τῆς ἐν τῷ τῶν νησειῶν μάλιςα καταςρεφομένης καλῶς τῇ τῶν βίβλων ἐνδείᾳ — ἐν ᾧ ἀπὸ ἀδὰμ οὖν ἀρξάμενος, καὶ διὰ πατριαρχῶν, κριτῶν, βασιλέων, προφητῶν. καὶ τῶν συγχρόνων αὐτοῖς μετελθὼν ἱερέων ἄχρι τέλους, ἤτοι τοῦ χυ πέρας τῷ ἔργῳ τῷ δὲ καὶ τάξιν περίεσχον.*

Auctores vero citantur:

Iosephus, Methodius, Philo, Chrysostomus Hieronymus *ὁ διδάσκαλος τῶν ἱϛορίων* etc.

Ultima verba sunt:

Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ σωθήσεται ὁ λαός μου πᾶς, ὅς εὑρεθήσεται γεγραμμένος ἐν τῇ βίβλῳ ζωῆς ζωὴν αἰώνιον. ἀμήν.

6 Iun. 1615. possessor notavit.

Cod. CCCLXXII.

Membranaceus, in assere, corio albo tectus et aere clausus, in folio, titulis et initialibus rubris, literis titulorum capitalibus, charactere eleganti, in foliis 228. Saec. XI. possessus quondam a Petro quodam A. 1409, lectus a Mart. Crusio, ut ipse in fine notavit Tybingae 1572., optime conservatus et inscriptus, cum signat. p. 10. n. 28.

Βίβλος *ἰϲ υἱὸς* Νάβη. — Liber Iosue filius Navae.

A. Κα*ὶ ἐγένετο μετὰ τὴν τελευτὴν* Μωυσῆ.

φύλ. λθ. — Fol. 39.

Βίβλος Ῥούθ. — Liber Ruth.

A. Κα*ὶ ἐγένετο ἐν τῷ κρίνειν τοὺς κριτάς.*

T. *καὶ ἰεσσαὶ ἐγέννησε τὸν δαδ.*

φύλ. μβ. — Fol. 42.

Ἑρμηνεία θεολόγου. — Expositio theologi.

A. *Ἔδει δὲ καὶ τὴν αἰτίαν δηλῶσαι τῆς πάσης.*

T. *τὸ ὑπισχνούμενον, ἢ τὸ διδασκόμενον.*

†. Est de duobus testamentis admodum brevis expositio, et, ut videtur, ex eius sc. Gregorii Naz.

operibus excerpta. Non enim memoratur in elencho operum Fabriciano.

φύλ. μγ. Fol. 43.

Μαξίμου περὶ τοῦ κατ' εἰκόνα καὶ ὁμοίωσιν.	Maximi de eo, ad imaginem et similitudinem.

A. Τέσσαρα τῶν θείων ἰδιωμάτων συνεκτικά.
T. καθ' ὁμοίωσιν δὲ μόνοι οἱ ἀγαθοὶ καὶ σοφοί.

†. Videtur esse Maximi Conf. excerptum utpote brevissimum ex ipsius dubiis in S. Scripturam.

φύλ. μδ. Fol. 44.

Βασιλείων. δ̄.	Regum. IV.

T. Ἄνθρωπός τις ἦν ἐξ ἀρμαθαὶμ σιφά.

†. Foliorum ordine turbato, quaere post iudices. Liber IV. non occurrit.

φύλ. ξς. Fol. 66.

Κριτῶν.	Iudicum.

A. Καὶ ἐγένετο μετὰ τὴν τελευτὴν ῑυ.
T. fine mutilo.

†. Reliqua quaere fol. 9. ubi finis verus occurrit.

φύλ. ροε. Fol. 175.

Ἀπὸ τῶν παραλειπομένων.	E paralipomenis.

A. Καὶ ἀπέστρεψεν ἰωσαφὰτ βασιλεύς.
T. ἔσται κ̄ς ὁ θ̄ς αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ καὶ ἀναβήτω.

†. De his paralipomenis nil legitur in Reiseri catalogo, licet titulus expressus sit.

φύλ. σις. Fol. 216.

Λόγος τωβίτ.	Liber Tobiae.

A. Βίβλος λόγων τωβὶτ, τοῦ τοβιήλ.
T. πρὶν ἀποθανεῖν αὐτὸν τωβίτ.

Φύλ. σκη. Fol. 228.

A. *Ἄσφαλτος εἶδος ὕλης ἐν ταῖς νεκραῖς.*

†. Est expositio quarundam vocum biblicarum. Ultima est: *τελεμῶνα, λεπτὸν ἱμάντα* etc. In primo folio membranaceo occurrit diploma Andronici Imp. graeci cum anno *τοῦ ἑξαχιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τριακοστοῦ τρίτου. ͵ςωλγ.* 6833. Et ad latus M. Crusius adscripsit Chri. 1324.

Et alius annus diplomatis alterius habetur: *τοῦ ἑξαχιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ ἑβδόμου ἔτους, ͵ςωμζ,* 6847 Ad cuius latus adscripsit Mart. Crusius Chri. 1338. Iuxta Montfaucon autem, subtrahendis 5508, erit 1. 1325. 2. 1339.

In eodem folio legitur: *τοῦτο βίβλιον ἐγοράσατο κυ πέτρος μπη τῆς δχε. μῖν.* lego *διατρεχομένου ἔτους αυθ τοῦ χυ κ. τ. λ.* Hunc librum emit Petrus currente anno Chri. 1409.

Cod. CCCLXXIII.

Membranaceus, in assere, corio albo tectus et aere munitus, sine minio, charactere nitido, columnis duabus, in foliis 416. Saec. X., ad finem laceratus, signatus p. 1. n. 9., alias probe conservatus et inscriptus.

Ioan. Chrysostomi homiliae XL. in priorem ad Corinthios.

†. Initium deest, immo 4 primae homiliae:

5. *Ἐιπὼν, ὅτι τὸ μωρὸν τοῦ θεοῦ.*
6. *Ὀυδὲν τῆς ψυχῆς ἀγωνιστικώτερον.*
7. *Τὸ σκότος τοῦ φωτὸς ἐπιτηδειότερον.*
8. *Καθελὼν τὴν φιλοσοφίαν τὴν ἔξωθεν.*
9. *Ὀυ μικρὸν ἡμῖν τοῦτο.*
10. *Ὅπερ ἔφθην εἰπὼν καὶ πρὸ.*

11. Μετὰ

11. Μετὰ τῶν ἄλλων κακῶν.
12. Ἕως μὲν αὐτῷ τῶν φορτικῶν. **Fabric.** αὐτῶν.
13. Πολλῆς βαρύτητος ἐμπλήσας τὸν λόγον.
14. Σκόπει μὲν κἀντεῦθεν τὴν γενναίαν.
15. Ὅτε μὲν περὶ τοῦ διεσπᾶσθαι.
16. Ἐπειδὴ γὰρ εἶπεν οὐχὶ μᾶλλον.
17. Τοὺς λαιμαργοὺς ἐνταῦθα αἰνίττεται.
18. Ἀπὸ τοῦ πεπορνευκότος ἐπὶ τὸ πλέον.
19. Διορθώσας τὰ χαλεπώτατα ἐγκλήματα.
20. Ἀναγκαῖον πρῶτον εἰπεῖν.
21. Ἐπειδὴ εἶπεν, ὅτι ἐὰν βρῶμα. **Fabric.** εἰπών.
22. Πολλὴν ποιεῖτε σπουδὴν, ὥςε.
23. Δείξας, ὅτι πολὺ χρήσιμον.
24. Ἐπειδὴ γὰρ ἐφόβησεν αὐτούς.
25. Εἰπὼν, ὅτι ἀδύνατον ποτήριον.
26. Ἀπαρτίσας τὸν περὶ τῶν.
27. Ἀναγκαῖον καὶ τοῦ παρόντος.
28. Τί βούλεται ταῦτα τὰ ῥήματα.
29. Τοῦτο ἅπαν τὸ χωρίον σφόδρα.
30. Παραμυθησάμενος ἐκ τοῦ.
31. Κατασείλας τῶν ἐλαττόνων τὸν φθόνον.
32. Ἵνα γὰρ μή τις λέγῃ.
33. Ἐπειδή περ ἀπεφήνατο. **Fabr.** ἐπειδὴ γάρ.
34. Δείξας τῆς ἀγάπης τὴν ὑπεροχήν.
35. Ἐπειδὴ γὰρ μετὰ ἀκριβείας.
36. Εἰκότως μετὰ τὴν πολλήν.
37. Περικόψας τὸν θόρυβον.
38. Ἀπαρτίσας τὸν περὶ τῶν.
39. Ἐπάρας τοὺς ἀποςόλους.
40. Ἑτέρῳ πάλιν ἐπιχείρει.
41. Ἥμερος ὢν σφόδρα, καί.
42. Ἀλλ' ἐπειδὴ ψυχικὸν εἶπεν. **Fabr.** Ἀλλ' omisit.
43. Ἀπαρτίσας τὸν περὶ τῶν.
44. Τάχα τις ἡγεῖται ἀνάξιον.

Hae homiliae prodierunt in edit. Montfauc. In Msc. etiam moralia continentur, marginibus adscripta.

Φύλ. τιη. Fol. 318.

Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἰωάννου τοῦ χρυσοςόμου ἑρμηνεία εἰς τὴν πρὸς γαλάτας ἐπιςολὴν, μὴ ἰδίᾳ ἐχούσης τὸν ἠθικόν.

Sancti patris nostri Ioan. Chrysostomi expositio epistolae ad Galatas, non proprie habentis moralia.

Παῦλος ἀπόςολος κ. τ. λ. Paulus Apostolus.

A. Πολλοῦ τὸ προοίμιον γέμει.

T. τῶν τοιούτων δογμάτων ἡ ἀπάτη.

†. Ext. cum versione Erasmi in opp. gr. lat.

Φύλ. τοζ. Fol. 377.

Λεοντίου ἐπισκόπου νεαπόλεως τῆς κυπρίων νήσου εἰς τὰ λείποντα τοῦ βίου τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν καὶ ἀρχιεπισκόπου ἀλεξανδρείας ἰωάννου τοῦ ἐλεήμωνος.

Leontii episcopi Neapolitani Cypriorum in vitae paralipomena sancti patris nostri et archiepiscopi Alexandrini Ioannis Eleemonis.

A. Ὁ μὲν σκόπος εἷς ἐςιν ἡμῶν.

†. Extat. lat. cum versione Anastasii bibl. in vitis Rosweidi et apud Bollandum. Graece asservatur adhuc in bibl. Vindob. Finis in Msc. nostro est mutilus. In ultimo folio notatum: Ἰω τοῦ μύλ.

Cod. CCCLXXIV.

Bombycinus, in assere, corio fusco tectus et aere munitus, in folio, literis nitidissimis, titulis et initialibus miniatis, parum abbreviatus, Saec. XV. in foliis 382. cum marginalibus, ad editionem adhibi-

tus a D. Hoeschelio et Schweighäuser, signatas p. 67. n. 4. optime conservatus et inscriptus.

Ἀππιανοῦ σοφιστοῦ ἀλεξανδρέως ῥωμαϊκῆς ἱστορίας προοίμιον.	Appiani sophistae Alexandrini romanae historiae prooemium.
A. Τὴν ῥωμαϊκὴν ἱστορίαν ἀρχόμενος συγγράφειν.	T. κατὰ τὴν μόναρχον ἐξουσίαν. ῥωμαϊκῶν ἰλλυρικὴ ιθ.

†. Licet Codex non sit membranaceus et antiquus, est tamen ex probato exemplari magna fide et diligentia descriptus, teste cl. Schweighäuser, qui hoc usus codice Appianum edidit Lips. 1785. 8. in Vol. VI. Praemittitur graeci anonymi testimonium de Appiano incip. τὸ προοίμιον μόνον τῆς ἰταλικῆς τοῦ ἀππιανοῦ ἱστορίας τῇ παρούσῃ ἐνέταξα δέλτῳ. Quod in vol. III. P. I. p. 10. editum est. Sequitur alterius graeci anonymi librorum divisio incipiens: τοῦ ἀππιανοῦ ῥωμαϊκὴ ἱστορία ἐν λόγοις εὕρηται περικλειομένη κβ. etc. et desinit: ἐξ ὧν ἐν τῷ παρόντι βιβλίῳ εἰσὶν θ μόνοι.

Tituli autem sunt sequentes:

Ἀππιανοῦ ῥωμαϊκῶν λιβυκὴ, συριακὴ, παρθικὴ, μιθριτάτειος, ἐμφυλίων ε. ἰλλυρική.

Iuxta verò graecum anonymum prius citatum haec librorum divisio habetur:

Καὶ ὁ μὲν πρῶτος λόγος περιέχει τῶν ἀπὸ ῥωμύλου μέχρι ταρκυνίου βασιλέων ἑπτὰ πράξεις. Ἐπιγράφεται δὲ ῥωμαϊκων βασιλικὴ ἱστορία.

ὁ δὲ β. ῥωμαϊκῶν ἰταλική.
ὁ δὲ γ. ῥωμαϊκῶν σαυνιτικὴ, ὅς καὶ π ἐτῶν περιέχει πλοέμους.
ὁ δὲ δ. ῥωμαϊκῶν κελτική.
ὁ δὲ ε. ῥωμαϊκῶν σικελική.

ὁ δὲ ϛ̄. ῥωμαϊκῶν ἰβηρική.
ὁ δὲ ζ̄. ῥωμαϊκῶν ἀννιβαϊκή.
ὁ δὲ η̄. ῥωμαϊκῶν λυβικὴ καὶ καρχηδονική.
ὁ θ̄. ῥωμαϊκῶν μακεδονική.
ὁ ῑ. καὶ ῑᾱ. ῥωμαϊκῶν ἑλληνικὴ καὶ ἰονική.
ὁ ῑβ̄. ῥωμαϊκῶν συριακή.
ὁ ῑγ̄. ῥωμαϊκῶν παρθική.
ὁ ῑδ̄. ῥωμαϊκῶν μιθριτάτειος.
ὁ ῑε̄. ῥωμαϊκῶν ἰλλυρική.
ὁ ῑϛ̄. ἀράβιος.

Ἐπὶ δὲ τούτοις εἰσὶν οἱ ἐπιγραφόμενοι ῥωμαϊκων ἐμφυλίων πέντε.

Ὁ δε ἐφεξῆς κβ̄. ἐπιγράφεται ἑκχτονταετία. ὁμοῦ λόγοι κβ̄. ἐξ ὧν ἐν τῷ παρόντι βιβλίῳ εἰσὶν θ̄. μόνοι.

Apud Bandinium tom. 2. p. 659. idem, paucis mutatis in lib. 9. 10. et 11. occurrit.

Alia divisio lib. XXIV. apud Fabricium tom. V. p. 245. novae editionis habetur.

Cod. CCCLXXV.

Membranaceus, in assere, corio albo tectus, laminisque aereis clausus, in fol. M. titulis et initialibus rubricatis, atramento flavescente, literis minutis et elegantibus, cum scholiis marginalibus, Saec. X. in foliis 381., signatus p. 23. n. 12., optime conservatus et inscriptus.

Προοίμιον τῆς ἑρμηνείας τῶν πράξεων.	Prooemium expositionis actuum Apostolorum.
A. Ἐι καὶ πράξεις τὸ βιβλίον ἐπιγέγραπται.	T. ἀπὸ δὲ σωτηρίου πάθους τριάκοντα καὶ ἕξ.

†. Ex initio et fine, licet aliquantum diverso, sat constat, esse commentarium Oecumenii

Episcopi Triccae in Thessalia, judicio, et perspicuitate commendandi in actus Apostolorum, ut facta collatione cum edit. Paris. 1630. f. in tom. II. vidi. Finito enim prooemio: Τὰς πράξεις δὲ τοῦ παναγίου πνεύματος, commentarius sic incipit: πρῶτον λόγον εἶπεν, καὶ οὐκ εὐαγγέλιον, καίτοι παύλου εὐαγγέλιον αὐτὸν καλοῦντος. Titulus autem editionis est:

Ἐξήγησις τῶν πάλαι ἁγίων ἀνδρῶν ὑπὸ ἀνωνύμου, ἢ καὶ ὑπὸ οἰκουμενίου ἐκ διαφόρων ὑπομνημάτων συλλεχθεῖσα τε καὶ ἀκριβωθεῖσα εἰς σύνοψιν εἰς τὰς πράξεις τῶν ἀποςόλων.

In Msc. sunt adhuc scholia aliquot marginalia, ut et in sequentibus.

φύλ. νε. Fol. 55.

Ὑπόθεσις τῆς ἰακώβου ἐπιςολῆς.	Argumentum Jacobi epistolae.

Α. Ταύτην ἐπιςέλλει αὐτὸς ἰάκωβος τοῖς.

Τ. ὑπὸ τὴν αὐτὴν πίςιν χριςιανοῖς τελοῦσιν.

Ἐπιςολὴ τοῦ ἁγίου ἰακώβου.	Epistola S. Jacobi.

Α. Ὁ ἰάκωβος κ. τ. λ. θεοῦ μὲν τοῦ πατρὸς κ. τ. λ.

Τ. καὶ τὴν διαθήκην ἀναλαμβάνειν διὰ ςόματος.

†. Est eiusdem Oecumenii Episc. commentarius in S. Jacobi epistolam catholicam cum eodem argumento editus in edit. cit. ut ex collatione perspexi.

φύλ. ξθ. Fol. 69.

Ὑπόθεσις τῆς πέτρου ἐπιςολῆς.	Argumentum epist. Petri.
Α. Ταύτην γράφει ὁ πέτρος.	Τ. οὕτως τελειοῖ τὴν ἐπιςολήν.
Τοῦ ἁγίου ἀποςόλου πέτρου ἐπιςολὴ α	Sancti Apostoli Petri epistola I.

A. Πέτρος κ. τ. λ. μεθ' ὑπερβατὸν ἀκουστέον.
T. Καὶ τὴν νομίμην σύζυγον.

†. Est eiusdem Oecumenii commentarius in S. Petri epistolam I editus. Initium quidem aliquantum differt, et in fine quaedam desunt, ut inspicienti clarum est.

Φύλ. πδ.	Fol. 84.
Ὑπόθεσις τῆς πέτρου δευτέρας ἐπιστολῆς.	Argumentum Petri secundae epistolae.
A. Καὶ ταύτην πάλιν αὐτός.	T. τελειοῖ τὴν ἐπιστολήν.
Τοῦ ἁγίου ἀποστόλου ἐπιστολὴ β̄.	Sancti Apostoli Petri epist. II.

A. Συμεὼν πέτρος - ἐκ προοιμίων ἀνίστησι.
T. Καὶ αὔξησιν αὐτοῖς ἐπευχομένοις.

†. Est eiusdem commentarius in epist. II. Initii quaedam desunt. Reliqua conveniunt.

Φύλ. ϙγ.	Fol. 93.
Ὑπόθεσις τῆς ἰωάννου ἐπιστολῆς ᾱ.	Argumentum Joannis epist. I.
A. Ἐπειδὴ αὐτὸς ὁ ἰω̄.	T. ἀπὸ τῶν εἰδώλων.
Τοῦ ἁγίου ἰωάννου τοῦ ἀποστόλου ἐπιστολὴ ᾱ.	Sancti Joannis Apostoli epist. I.

A. Τοῦτο καὶ πρὸς ἰουδαίους, καί.
T. Τὸ ἐνόλισθον αὐτῶν ὑφορώμενος.

†. Est eiusdem commentarius editus, ut ex initio et fine intellexi, cum argumento.

Φύλ. ρζ.	Fol. 107.
Ὑπόθεσις τῆς ἰωάννου β̄ ἐπιστολῆς.	Argumentum secundae Joannis epistolae.

A. Ταύτην ὡς πρεσβύτερος.

T. τελειοῖ τὴν ἐπιςολήν.

Τοῦ ἁγίου Ιωάννου τοῦ ἀποςόλου ἐπιςολὴ β̄.	Sancti Joannis Apostoli epist. II.

A. Τινὲς ᾠήθησαν ταύτην τὴν ἐπιςολήν.

T. οὐδὲν τῷ βουλομένῳ διενεχθείην.

†. Est eiusdem commentarius in epistolam II[m] Joannis ibidem cum argumento editus.

Φύλ. ρῑ. Fol. 110.

Υ'πόθεσις τῆς Ιωάννου γ ἐπιςολῆς.	Argumentum Joannis epist. III[ae].

A. Καὶ ταύτην τὴν ἐπιςολήν. T. ἐν τῇ πρώτῃ ἐπιςολῇ.

Τοῦ ἁγίου Ιωάννου τοῦ ἀποςόλου ἐπιςολὴ γ̄.	Sancti Joannis Apostoli epist. III[a].

A. Ε'ν ἀληθείᾳ ἀγαπᾷ, ὁ κατὰ κ̄ν̄ ἀγαπῶν.

T. κἀγὼ πάντα πᾶσιν ἀρέσκω.

†. Est eiusdem commentarius in epist. III. Joannis ibidem editus, licet initium et finis differant. Reliqua enim post initium conveniunt, et tertium, idque ultimum caput deest in Msc.

Φύλ. ρῑα. Fol. 111.

Υ'πόθεσις τῆς Ιουδᾶ ἐπιςολῆς.	Argumentum epist. Iudae.

A. Ταύτην τὴν ἐπιςολὴν γράφει.

T. τελειοῖ τὴν ἐπιςολήν.

Ε'πιςολὴ Ιούδα τοῦ ἀποςόλου.	Epistola Iudae Apostoli.

A. Η'ρκεσεν αὐτῷ τῷ παρόντι ἀποςόλῳ.

T. ἐπισφραγίζει τὴν ἐπιςολήν.

†. Est eiusdem commentarius ibidem editus initio, et fine eodem.

Φύλ. ριε. Fol. 115.

Ὑπόθεσις τῆς πρὸς ῥωμαίους ἐπιςολῆς. — Argumentum epistolae ad Romanos.

A. Ταύτην ἐπιςέλλει ἐκ κορίνθου.

T. διδάξας τελειοῖ τὴν ἐπιςολήν.

Πρὸς ῥωμαίους. — Ad Romanos.

A. Παῦλος ἀπόςολος πᾶσι τοῖς ἐν ῥώμῃ.

T. περιτίθησι διὰ τὸ ἀνεπιβούλευτον.

†. Est eiusdem commentarius in Pauli epistolam ad Romanos ibidem cum argumento editus, licet finis aliquantum diversus sit.

In ora initii superiore scriptum:

Ὅνπερ πέπομφε παῦλος ἐν ῥώμῃ λόγον.

Et in fine ad latus:

Πρὸς ῥωμαίους ἐγράφη ἀπὸ κορίνθου διὰ Φοίβης τῆς διακόνου. ςίχων |H̄| H̄. H̄. H̄. Δ̄. Δ̄. Id est, 820. Alias sunt 920.

Φύλ. ρξ. Fol. 160.

Ὑπόθεσις τῆς πρὸς κορινθίους ᾱ ἐπιςολῆς. — Argumentum epist. I. ad Corinthios.

A. Ταύτην ἐπιςέλλει ἀπὸ ἐφέσου.

T. καὶ οὕτως τελειοῖ τὴν ἐπιςολήν.

Πρὸς κορινθίους ᾱ. — Ad Corinthios I.

A. Οἱ ἐν κορίνθῳ σοφοὶ, καὶ πλούσιοι.

T. καὶ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας. ἀμήν.

†. Est eiusdem commentarius in Pauli epist. I. ad Corinthios cum argumento ibidem editus, licet initium et finis differant. Haec enim in Msc. praemittuntur:

Οἱ ἐν κορίνθῳ σοφοὶ καὶ πλούσιοι διανειμάμενοι τὸν λαὸν αὐτοχειροτόνητοι ἐξ ἀπονοίας γεγόνασι διδάσκαλοι, ὡς ἐκ τούτου σχίσματα γίνεσθαι ἐν τοῖς πιςοῖς, τῶν μὲν

τῶ

τῷ δεῖνι προσχωρούντων, τῶν δὲ ἑτέρῳ, καὶ ἀπὸ τούτων ἑαυτοὺς προσαγορευόντων. Τὸ τῆς ἀπονοίας οὖν ἐν πρώτοις διορθοῦται πάθος, ἐκ τοῦ κλητὸν ἑαυτὸν καλέσαι, καὶ αὐτὸ γὰρ τὸ προοίμιον τὸν τῆς κατηγορίας σημαίνει σκόπον, αὐτὸς ἐγώ φησι οὐκ αὐτοχειροτόνητός εἰμι κ. τ. λ.

Et fic in sequentibus etiam aliquantum differt, et in fine etiam, qui est: συνδεῖ πάντας τῷ πνευματικῷ ἀσπασμῷ, ὡς ἀλλήλων μέλη. τοῦ ἀκύλα δὲ μέμνηται, ὡς ὁμοτέχνου, παρ' ὃυ διὰ τοῦτο καὶ κατέλυεν. ὅρα δὲ ὅπως τὴν οἰκείαν ἐκκλησίαν ἐποίησαν. δἰ ἀρετὴν καὶ πίϛιν. ἀσπάσασθε ἀλλήλους ἐν φιλήματι ἁγίῳ κ. τ. λ.

Et sic differt usque ad finem, ad cuius latus subscriptum est: ἐγράφη ἀπὸ φιλίππων διὰ ϛεφανᾶ, καὶ φουρτουνάτου, καὶ ἀχαϊκοῦ καὶ τιμοθέου. ϛίχων |H̄| H̄ H̄ H̄ |Δ̄| Δ̄ Δ̄. Id est, 870.

φύλ. σ. Fol. 200.

Ὑπόθεσις τῆς πρὸς κορινθίους β. ἐπιϛολῆς.	Argumentum epist. IIae ad Corinthios.

A. Ταύτην ἀποϛέλλει ἀπὸ μακεδονίας.

T. ἡ κατὰ μέρος ἑρμηνεία διδάξει.

Πρὸς κορινθίους β.	Ad Corinthios IIa.

A. Ζητῆσαι ἄξιον, διὰ τί καὶ δευτέραν.

T. ἐν ἄλλοις γὰρ ἐναντίως ταῦτα εἴρηκεν.

†. Est eiusdem commentarius in epist. IIm. Pauli ad Corinthios ibidem cum argumento editus, licet initium et finis differant. Idem tamen reipsa est, licet cum differentiis. In fine non est scriptum, unde, per quem, et quot versibus.

φύλ. σκη. Fol. 228.

Ὑπόθεσις τῆς πρὸς γαλάτας.	Argumentum illius ad Galatas.

A. Α'πὸ ῥώμης ταύτην ἐπιϛέλλει.
T. οὐκ ἀπ' ἀνων λέγων καὶ ἑξῆς.

Πρὸς γαλάτας. Ad Galatas.

A. Εὐθὺς τὸ προοίμιον τὴν γεγενημένην ἐλέγχει.
T. ὥσπερ τινι σφραγῖδι κατέκλεισεν.

†. Est eiusdem commentarius in epist. ad Galatas ibidem cum argumento editus, licet cum differentiis. In ora initii superiore legitur:

Ο' πρὸς γαλάτας εὐσεβὴς παύλου λόγος.
Et in fine ad latus notatum est:
Πρὸς γαλάτας ἐγράφη ἀπὸ ῥώμης. ϛιχων Η̅ Η̅. |Δ̅|
Δ̅ Δ̅ Δ̅ Δ̅ Ι̅ Ι̅ Ι̅. 293.

Duo hic prooemia praemittuntur, quorum 2um Theodoreti est, ut in editione.

φύλ. σμϛ. Fol. 246.

Υ'πόθεσις τῆς πρὸς ἐφεσίους ἐπιϛολῆς. Argumentum epistolae ad Ephesios.

A. Ἡ ἔφεσός ἐϛι μὲν μητρόπολις.
T. ἤρκεσε μέχρι τραϊανοῦ.

Πρὸς ἐφεσίους. Ad Ephesios.

A. Κατὰ τὸ ἑιωθὸς ἀυτῷ τῆς ἐπιϛολῆς.
T. ἧς ῥυσθείημεν χάριτι τοῦ χ̅υ̅ κ. τ. λ.

†. Est eiusdem commentarius in epist. ad Ephesios cum argumentis duobus, sc. et Theodoreti, ut in editione, conjunctis editus, licet cum pluribus differentiis. In ora initii superiore scriptum:

Ἐπιϛολὴ γραφεῖσα τοῖς ἐφεσίοις. Et in fine: πρὸς ἐφεσίους ἐγράφη ἀπὸ ῥώμης διὰ τυχικοῦ ϛίχων. Η̅. Η̅. Η̅. |Δ̅.| Ι̅ Ι̅, id est, 352.

Φύλ. σξδ. Fol. 264.

Ὑπόθεσις τῆς πρὸς Φιλιππησίους. — Argumentum epistolae ad Philippenses.

A. Ταύτην ἐπιςέλλει ἀπὸ ῥώμης.

T. τελειοῖ τὴν ἐπιςολήν.

Πρὸς Φιλιππησίους. — Ad Philippenses.

A. Ὡς πρὸς ὁμοτίμους ἐπιςέλλων.

T. μετὰ πάντων ὑμῶν, ἀμήν.

†. Est eiusdem commentarius in epist. ad Philippenses ibidem cum argumento editus, licet cum differentiis. Initio in ora superiore legitur: ἐπιςολὴ γραφεῖσα Φιλιππησίοις. Et in fine: πρὸς Φιλιππησίους ἐγράφη ἀπὸ ῥώμης δι᾽ ἐπαφροδίτου ςίχων Η̄. Η̄. Π̄. Ῑ Ῑ Ῑ. 208. Scholium etiam marginale Isidori Pelusiotae habetur: οὐχ ἁρπαγμὸν ἡγήσατο τὸ εἶναι ἴσα θεῷ, Φιλιππησίοις γράφει ὁ θεῖος ἀπόςολος ἀνθρώποις δεισιδαίμοσι, καὶ τῶν ἑλληνικῶν δογμάτων προμάχοις, καὶ φυλάξει — desinit: Τῆς τοῦ θανάτου τυραννίδος ἀφαιρούμενος. Quod in editione ad hunc locum non habetur.

Φύλ. σοη. Fol. 278.

Ὑπόθεσις τῆς πρὸς κολοσσαεῖς ἐπιςολῆς. — Argumentum epistolae ad Colossenses.

A. Ταύτην ἀποςέλλει ἀπὸ ῥώμης.

T. ἃ δὴ καὶ διορθοῦται γράφων.

Πρὸς κολοσσαεῖς. — Ad Colossenses.

A. Ἐπεὶ τοῖς ἀπατήσασιν ὑπαχθέντες.

T. ὡς ἡμεῖς τὸ χαίρειν ἐν κῷ.

†. Est eiusdem commentarius in epist. ad Colossenses ibidem cum duobus argumentis Sc. et Theodoreti conjunctis, cum multis verò differentiis. Initio supra scriptum: Κολοσσαεῦσι ἐν θέοις γράφη

παύλου. Et in fine: ἐγράφη ἀπὸ ῥώμης διὰ τυχικοῦ καὶ ὀνησίμου. ϛίχων H̅. H. Π̅ I̅ I̅ I̅. id est, 208.

φύλ. σϟ. Fol. 290.

Ὑπόθεσις τῆς πρὸς θεσσαλονικεῖς α̅ ἐπιϛολῆς. Argumentum epistolae ad Thessalonicenses.

A. Ταύτην ἐπέϛειλεν ἐξ ἀθηνῶν.

T. τὴν ἐπιϛολὴν ἅπασι.

Πρὸς θεσσαλονικεῖς α̅. Ad Thessalonicenses I[a]

A. Διὰ τι οὐδὲ ἀπόϛολον, οὔτε δοῦλον χ̅υ̅.

T. πάντα τὰ ἀγαθὰ παρομαρτεῖ.

†. Est eiusdem commentarius in epist. I. ad Thessalonicenses ibidem cum argumento editus, licet cum differentiis. Initio supra scriptum: τὰ θετταλοῖς γραφέντα τὸ πρῶτον παύλου. Et in fine: ἐγράφη ἀπὸ ἀθηνῶν. ϛίχων H̅ |Δ̅| Δ̅ Δ̅ Δ̅ Δ̅ I̅ I̅ I̅, id est, 193.

φύλ. τ̅α̅. Fol. 301.

Ὑπόθεσις τῆς πρὸς θεσσαλονικεῖς β̅ ἐπιϛολῆς. Argumentum epist. II[ae] ad Thessalonicenses.

A. Ταύτην ἐπιϛέλλει ἀπὸ ῥώμης.

T. τελειοῖ τὴν ἐπιϛολήν.

Πρὸς θεσσαλονικεῖς β̅. Ad Thessalonicenses II[a].

A. Τοὺς συνεργοὺς τοῦ κηρύγματος.

T. καὶ ἀρχόμενος καὶ παυόμενος.

†. Est eiusdem commentarius in epist. II[am] ad Thessalonicenses ibidem cum argumento editus, quamquam initio et fine diverso. Quoad rem conveniunt.

Initio supra scriptum: τὸ δεύτερον γραφέντα θετταλοῖς παύλου. Et in fine: πρός .... ἐγράφη ἀπὸ ἰταλίας διὰ τιμοθέου. ϛίχων |H| H̅ H̅ I̅ I̅ I̅, id est, 703. In editione: ἐγράφη ἀπὸ ἀθηνῶν.

φύλ. τζ. Fol. 307.

Ὑπόθεσις τῆς πρὸς τιμόθεον α̅ ἐπιϛολῆς. Argumentum epistolae I. ad Timotheum.

A. Τῶν τοῦ παύλου μαθητῶν.

T. νεότητα ἐμποδίσαι.

Πρὸς τιμόθεον α̅. Ad Timotheum I.

A. Μέγα ἦν τὸ τοῦ ἀποϛόλου ἀξίωμα.

T. ὡς ἀρειανοὶ καὶ νεϛοριανοί.

†. Est eiusdem commentarius in epist. I. ad Timotheum, quamvis argumento, initio et fine diverso ibidem editus cum multis aliis differentiis. Initio legitur: Τῷ τιμοθέῳ παῦλος α̅ πρῶτον γράφει. Et in fine: ἐγράφη ἀπὸ λαοδικείας, ἥτις ἐϛιν μητρόπολις Φρυγίας τῆς πακατιανῆς. ϛίχων Ḣ Ḣ Δ Δ Δ, id est, 230.

φύλ. τκγ. Fol. 323.

Ὑπόθεσις τῆς πρὸς τιμόθεον β̅ ἐπιϛολῆς. Argumentum epist II. ad Timotheum.

A. Ταύτην ἐπιϛέλλει ἀπὸ ῥώμης.

T. ἀγαγεῖν καὶ τὰ βιβλία.

Πρὸς τιμόθεον β̅. Ad Timotheum II[a].

A. Ἀπόϛολός εἰμί φησιν ἐπὶ τῇ.

T. χάρισμα ἔχειν πνευματικόν.

Χειροτονηθέντα πρῶτον τῆς ἐφεσίων ἐκκλησίας.

†. Est eiusdem commentarius in epist. II. ad Timotheum ibidem cum argumento editus, initio et fine eodem. Initio superiori orae inscriptum. Πρὸς τιμόθεον δευτέρα γραφὴ παύλου.

Et in fine. ἐγράφη ἀπὸ ῥώμης, ὅτε ἐκ δευτέρου παρέϛη παῦλος νέρωνι τῷ καίσαρι ῥωμαίων. ϛίχων Ḣ |Δ| Δ Δ Ι Ι, id est, 172.

Φύλ. τλγ. Fol. 333.

Ὑπόθεσις τῆς πρὸς τῖτον ἐπιςολῆς. Argumentum epistolae ad Titum.

A. Ταύτην ἐπιςέλλει ἐκ νικοπόλεως.

T. ἐι μή τις ἐςιν ἕτερος ὁ ἐν ταῖς πράξεσι.

Πρὸς τῖτον. Ad Titum.

A. Ὁρᾶς, ὡς ἀδιαφόρως ταῦτα τίθησι.

T. τὸ δὲ ἐν πίςει, ὅιον διὰ τῆς πίςεως.

†. Est eiusdem commentarius in epist. ad Titum ibidem cum argumento editus, initio et fine eodem. Suprà inscriptum initio: ἐπιςολὴ γραφεῖσα τῶ τίτῳ παύλου. Et in fine: Πρὸς τῖτον τῆς κρητῶν ἐκκλησίας πρῶτον ἐπίσκοπον χειροτονηθέντα. ἐγράφη ἀπὸ νικοπόλεως τῆς μακεδονίας. σίχων Η Η Π Ī Ī, id est, 207.

Φύλ. τλη. Fol. 338.

Ὑπόθεσις τῆς πρὸς Φηλήμονα ἐπιςολῆς. Argumentum epistolae ad Philemonem.

A. Ταύτην ἐπιςέλλει ἀπὸ ῥώμης.

T. κερδανοῦμεν ἐκ τῆς ὑφῆς.

Πρὸς Φιλήμονα. Ad Philemonem.

A. Ὑπερ οἰκέτου ταῦτα πρὸς δεσπότην.

T. ἑαυτοὺς διηλημένου βίου κατασκευάζομεν.

†. Est eiusdem commentarius in epist. ad Philemonem ibidem cum argumento editus, licet initio et fine aliisque differentibus. Initio supra inscriptum: Φιλήμονι γραφεῖσα ῥῆσις ἐκ παύλου. Et in fine:

Πρὸς Φιλήμονα ἐγράφη ἀπὸ ῥώμης διὰ ὀνησίμου οἰκέτου. σίχων Δ̄ Δ̄ Δ̄ Π̄ Ī Ī, id est, 37.

Φύλ. τμα. Fol. 341.

Ὑπόθεσις τῆς πρὸς ἑβραίους ἐπιςολῆς. Argumentum epistolae ad Hebraeos.

A. Ταύτην ἐπιςέλλει ἀπὸ ἰταλίας.
T. καὶ φροντίζων ὑπὲρ αὐτῶν.

Πρὸς ἑβραίους. — Ad Hebraeos.

A. Διαφόρως φησι καὶ ποικίλως ἐλάλησε.
T. καὶ ἡμᾶς διὰ τοῦ χ̄υ, ᾧ ἡ δόξα κ. τ. λ.

†. Est eiusdem commentarius in epist. ad Hebraeos ibidem cum argumento editus, initio et fine eodem. Supra inscriptum: Τοῖς εὐσεβοῦσι παῦλος ἑβραίοις τάδε. Et in fine nulla subscriptio est, parte folii exscissa. Et hi sunt Oecumenii commentarii, non quidem diserte huic inscripti, ut et in aliis codicibus fit, sed tantum, ἐξηγήσεις ἐκ διαφόρων τῶν ἁγίων πατέρων. Argumentis tamen probabilibus a viris doctis Oecumenio iure tribuuntur, licet alii contractiores, alii ampliores sint. Est verò expositio literalis cum delectu et judicio.

Cod. CCCLXXVI.

Chartaceus, in assere, corio fusco tectus et aere clausus, in folio, titulis et initialibus miniatis, literis minutissimis et nitidissimis, cum paucis abbreviationibus, cum lacunulis, Saec. XVI. in foliis 114. optime conservatus, signatus p. 78. n. 12. et inscriptus.

Ἑρμηνεία ἀνώνυμος εἰς τὸν ἑρμογένην. — Expositio anonyma in Hermogenem.

A. Ῥητορική ἐςι δύναμις τεχνικὴ πιθανοῦ λόγου ἐν πράγματι πολιτικῷ τέλος ἔχουσα τοῦ εὐλέγειν, οὗτος οὖν ὁ ὅρος ἐκρίθη καλῶς τε ἔχειν καὶ ἐδοκιμάσθη μάλα σοφῶς.

T. τὸ νόμιμον, τὸ σύμφερον, τὸ δυνατὸν, καὶ τὰ ἐπίλοιπα.

†. Non anonymi, ut hic et in **Reiseri** catalogo p. 78. n. 12. inscriptio est, sed **Matthaei** Camariotae esse commentarium in Hermogenem de statibus, ex dicendis apparebit. Sic apud **Nessel.** P. IV. p. 161. titulus occurrit:

Τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου κυροῦ.
Ματθαίου τοῦ καμαριώτου ῥητορικῆς.
Ἐπιτομὴ ἐκ τοῦ ἑρμογένους. Ὅρος ῥητορικῆς.
Ῥητορική ἐστι δύναμις τεχνικὴ πιθανοῦ λόγου.

In bibl. Mosquensi apud cl. Matthaei p. 203. n. 24. eodem titulo et initio.

In bibl. Taurin. apud Pasinum p. 516. eodem titulo et initio, paucis mutatis, ut in codice nostro, ubi ex Fabricio tom. VI. p. 119. novae edit. monet, diversam esse synopsin ab alia, quam D. **Hoeschelius** edidit graece Aug. Vind. 1597. 4. adeoque **ineditam.**

In Codice nostro praemittitur auctoris prologus, ubi adhuc titulus minio exaratus occurrit. *Τί παράδειγμα, καὶ τί παραβολή, καὶ τί διαφέρει παράδειγμα παραβολῆς.*

Hermogenis etiam brevis vita continetur. *Ἑρμογένης, ταρσεὺς μὲν ἦν τῷ γένει, υἱὸς δὲ καλίππου. ἑπτὰ καὶ δέκα οὖν ἐτῶν γεγονὼς, τὸ βιβλίον ἔγραψεν. εἰς τρίτον δὲ καὶ εἰκοστὸν προελθὼν χρόνον, τὸ περὶ ἰδεῶν ἐξέδωκε σύνταγμα. ἐν δὲ τῷ εἰκοστῷ πέμπτῳ ἐξελάθετο. καί φησιν ὁ τύραννος, ὅτι ἀπὸ πολλῆς θερμότητος εἰς ἕξιν ἦλθε τῆς τέχνης ὅτι τάχιστα, μεταβληθείσης τῆς ἡλικίας, εἰκότως καὶ τοῦ πλεονεκτήματος ἐστερήθη. αἱ γὰρ εἰς ἄκρον εὐεξίαι σφαλεραὶ καθ' ἱπποκράτην. Πρὸς ὃν καὶ ἀντίοχος ὁ σοφιστὴς ἀντίτεχνος ὢν αὐτῷ, ἐπεῖπε τάδε. Ἑρμογένης ὁ ἐν παισὶ μὲν γέρων, ἐν δὲ γέρουσι παῖς. v.* **Iriarte.** Tum sequitur **tit.** *Ἑρμογένους ῥητορική.* **Κείμενον.** *Πολλῶν ὄντων καὶ μεγάλων.*

Ἑρμηνεία. Πολλῶν ἤτοι βιβλίων, οἷον τοῦ περὶ γυμνασμάτων, περὶ ϛάσεων, περὶ εὑρύσεων, περὶ σχημάτων, περὶ ἰδεῶν, περὶ μεθόδου δεινότητος ἢ προοιμίων, διηγήσεων, ἀγώνων ἐπιλόγων. Ultimi tituli sunt περὶ συλλογισμοῦ, περὶ ἀμφιβολίας, περὶ τῶν ἐπιλόγων. Ex quibus omnibus constat, esse commentarium in Hermogenem de statibus, qui in cod. 123. titulo anonymi quoque, eodem initio et fine occurrit.

Cod. CCCLXXVII.

Membranaceus, in assere, corio fusco tectus, et aere munitus, in folio, titulis, initialibus et ethicis miniatis, charactere minutissimo et nitidissimo, columna duplici, cum moralibus, quondam monachi Sioi, et monasterii Studii, Saec. X. in foliis 304. atramento flavescente, sat conservatus et inscriptus, praemisso indice, cum sign. p. 2. n. 11.

Λόγος α̅ τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἰω̅. Ἀρχιεπ. κωνϛαντινοπ. τοῦ χρυσοσόμου ἑρμηνεία εἰς τὴν πρὸς θεσσαλονικεῖς α̅ ἐπιϛολήν.

Homilia I. Sancti patris nostri Joannis Chrysostomi Archiep.. Constant. expositio in epist. ad Thessalonicenses.

†. Sunt homiliae XI. quarum initia sunt:

1. Τί δή ποτε ἐφεσίοις μέν.
2. Καθάπερ μῦρον εὐῶδες.
3. Τὸν διδάσκαλον οὐδὲν ἐπαχθές.
4. Ζήτημα πρόκειται τήμερον ἡμιν.
5. Ὅταν πρὸς τὰ κατεπείγοντα.
6. Τί δή ποτε περὶ σωφροσύνης.
7. Πολλὰ τῶν πραγμάτων ἐξ ἀγνοίας.
8. Ὅτι προφῆται μὲν τὸ ἀξιόπιϛον.
9. Οὐδὲν οὕτω περίεργον. Edit. ὡς ἔοικε.

10. Πολλὰς ἀνάγκη τὸν ἄρχοντα.
11. Ἀχλύς τις παχεῖα, ζόφος.

Habentur etiam moralia, et scholia brevia marginalia, recentioris tamen manus. Extant verò homilae XI. in edit. Montfauc. tom. XI. p. 425.

φύλ. λη. Fol. 38.

Τοῦ αὐτοῦ ὑπόθεσις τῆς πρὸς θεσσαλονικεῖς β̄ ἐπιστολῆς.	Eiusdem argumentum in epist. II. ad Thessalonicenses.

†. Sunt homiliae V. quarum initia sunt:

1. Εἰπὼν ἐν τῇ προτέρᾳ ἐπιστολῇ.
2. Οἱ πλείους τῶν ἀνθρώπων.
3. Εἰσὶ πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων.
4. Ζητήσειεν ἄν τις πρῶτον.
5. Οὔτε τὸ πᾶν ταῖς εὐχαῖς.

†. Sunt cum moralibus et scholiis brevibus marginalibus editae cum prioribus.

φύλ. νδ. Fol. 54.

Τοῦ αὐτοῦ ὑπόθεσις τῆς πρὸς τιμόθεον ᾱ ἐπιστολῆς.	Eiusdem argumentum epist. I. ad Timotheum.

†. Sunt homiliae XVIII, quarum initia sunt:

1. Μέγα τὸ τοῦ ἀποστόλου ἀξίωμα.
2. Οὐδὲν οὕτω λυμαίνεται.
3. Τὴν ταπεινοφροσύνην πολὺ μέν.
4. Οὕτω μεγάλαι εἰσὶν αἱ εὐεργεσίαι.
5. Τὸ τῇ διδασκαλίας καὶ τῆς ἱεροσύνης.
6. Ὥσπερ κοινός τίς ἐστι πατήρ.
7. Εἰ τοὺς κοινοὺς βούλεται λύεσθαι.
8. Ὅταν προσεύχεσθε φησὶν ὁ χς̄.
9. Πολλὴν ἀπαιτεῖ τὴν αἰδῶ.
10. Μέλλων καθιέναι εἰς τόν.
11. Διαλεγόμενος περὶ ἐπισκόπων.

12. Ὥσπερ οἱ τῆς πίστεως ἐχόμενοι.
13. Τῶν πραγμάτων τὰ μὲν.
14. Πολλοὶ νομίζουσιν ἀρκεῖν ἑαυτοῖς.
15. Πολὺν ὑπὲρ τῶν χηρῶν.
16. Διαλεχθεὶς περὶ ἐπισκόπων.
17. Οὐκ αὐθεντίας δεῖ τῷ.
18. Πάλιν τὸν θεὸν μαρτύρεται.

Sunt cum moralibus et scholiis brevibus ibidem editae.

φύλ. ργ. Fol. 103.

Τοῦ αὐτοῦ ἑρμηνεία τῆς πρὸς τιμόθεον δευτέρας ἐπιςολῆς.

Eiusdem commentarius in epistolam II. ad Timotheum.

†. Sunt homiliae XI. quarum initia sunt:

1. Τί δή ποτε καὶ δευτέραν.
2. Οὐδὲν χεῖρον ἢ ὅταν τις.
3. Οὐ διὰ γραμμάτων μόνον.
4. Φέρει μὲν καὶ ἐν θαλάττῃ.
5. Πολλοὶ τῶν ἀσθενεςέρων ἀνθρώπων.
6. Πολλοὺς τῶν ἀνθρώπων θορυβεῖ.
7. Ἐν τῇ προτέρᾳ ἐπιςολῇ.
8. Εἴ τις ἐπὶ τοῖς αἱρετικοῖς ἀσχάλλει.
9. Πολλὴν παράκλησιν ποιησάμενος.
10. Ἄξιον ζητῆσαι, πῶς καλεῖ.

Τέλος τῆς πρὸς τιμόθεον β̄ ἐπιςολῆς. ἐν λόγοις ῑ.
Sunt cum moralibus in fronte et in calce.

φύλ. ρλδ. Fol. 134.

Τοῦ αὐτοῦ ἑρμηνεία εἰς τὴν πρὸς τίτον ἐπιςολήν.

Eiusdem commentarius in epist. ad Titum.

†. Sunt homiliae VI. a Reisero p. 2. n. 11. prorsus omissae, quarum initia sunt:

1. Τῶν παύλῳ συνόντων δόκιμος.
2. Τοῖς μὲν παλαιοῖς ἀνδράσιν.
3. Πολλὰ ἐνταῦθα ἐςι τὰ ζητουμενα.
4. Ἔςιν, ἃ καὶ τὸ γῆρας ἐλαττώματα.
5. Πολλὴν παρὰ τῶν οἰκετῶν.
6. Εἰπὼν περὶ τῆς τοῦ θεοῦν.

Φύλ. ρνγ. Fol. 153.

Ὑπόθεσις τῆς πρὸς Φιλήμονα ἐπιςολῆς.

Argumentum epistolae ad Philemonem.

†. Sunt homiliae tres cum moralibus ibidem editae, quarum initia sunt:

1. Ὑπερ οἰκέτου πρὸς δεσπότην.
2. Οὐκ εὐθέως ἐκ προοιμίων.
3. Οὐδὲν οὕτω πρᾶγμα περαινεῖν.

Φύλ. ρξα. Fol. 161.

Τοῦ αὐτοῦ ἑρμηνεία εἰς τὴν πρὸς ἑβραίους ἐπιςολὴν ἐκτεθεῖσα ἀπὸ σημείων μετὰ τὴν κοίμησιν αὐτοῦ παρὰ κωνςαντίνου πρεσβυτέρου ἀντιοχείας.

Eiusdem commentarius in epist. ad Hebraeos ex notis editus post ipsius mortem a Constantino Presbytero Antiochiae.

Ὑπόθεσις τῆς ἐπιςολῆς κεφαλαιώδης.

Argumentum epistolae summarium.

Α. Ῥωμαίοις γράφων ὁ μακάριος.
Τ. κληρονομούντων τὰς ἐπαγγελίας.

†. Sunt homil. XXXIV, quarum initia sunt:

1. Ὄντως ὅπου ἐπλεόνασεν.
2. Πανταχοῦ μὲν ἐυλαβοῦς.
3. Ὁ μὲν κς ἡμῶν ις χς.
4. Ἐβουλόμην γνῶναι σαφῶς.
5. Τὴν πολλὴν τοῦ θεοῦ φιλανθρωπίαν.

6. Διαλεχθεὶς περὶ ἐλπίδος ὁ παῦλος.
7. Μέγα μὲν ἡ πίϛις, καὶ σωτήριον.
8. Θέλει δεῖξαι λοιπὸν ὁ μακάριος.
9. Ἠκούσατε, ὅσα ἑβραίοις.
10. Μετὰ φόβου τῶν λογίων.
11. Καθαψάμενος τῶν ἑβραίων.
12. Βουλόμενος ὁ Παῦλος τὸ διάφορον.
13. Εἰ μὲν οὖν τελείωσις.
14. Ἀναμίγνυσι τὰ ταπεινά.
15. Ἔδειξεν ἀπὸ τοῦ ἱερέως.
16. Εἰκὸς ἦν πολλοὺς τῶν.
17. Μέγα ἐφρόνουν οἱ ἰουδαῖοι,
18. Ἐν μὲν τοῖς ἔμπροσθεν ἔδειξεν.
19. Δείξας τὸ διάφορον, ὅσον.
20. Τῶν δένδρων, ὅσαπερ ἄν.
21. Οἱ τῶν ἰατρῶν ἄριϛοι.
22. Τὸ τῆς πίϛεως γενναίας.
23. Καθάπερ ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ.
24. Ἡ πρώτη ἀρετὴ καὶ ἡ πᾶσα.
25. Μεγάλη ὄντως ἡ πίϛις.
26. Πολλοί φησι προφῆται.
27. Πολλὰ μεταξὺ κατασκευάζειν.
28. Ἀεὶ μὲν, μάλιϛα δὲ ὅταν.
29. Ἔϛιν εἴδη παρακλήσεων δύο.
30. Οἱ τὰ φάρμακα πίνοντες.
31. Πολλὰ μέν εἰσι χαρακτηρίζοντα.
32. Ἦν μὲν τὰ κατὰ τὸν ναόν.
33. Ὅπερ ἀλλαχοῦ εἶπεν. Τὰ γάρ.
34. Κακὸν μὲν ἡ ἀναρχία.

Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰω τοῦ χρυσοϛόμου ἑρμηνεία εἰς τὴν πρὸς ἑβραίους ἐπιϛολὴν ἐν λόγοις λδ.

Sancti patris nostri Joan. Chrysostomi commentarius in epist. ad Hebraeos in homil.

XXXIV. Ad homil. III. duo scholia in frontibus exarata leguntur. Sunt autem:

1. σχολ. τί δή ποτε πολλάκις καὶ καθαρὸν ἔχοντες βίον οὐ λαμβάνουσι χαρίσματα, καὶ ὅτι μᾶλλον τοῖς ἀφελεστέροις, καὶ ἁπλουστέροις δίδοται πρὸς τὸ σύμφερον. καὶ περὶ τοῦ μὴ δεῖν χαρισμάτων ἐπιθυμεῖν.

2. σχολ. ὅτι μεῖζον τοῦ θαυματουργεῖν τὸ ἀγάπην ἔχειν, παρόσον καὶ τὸν χριστιανὸν τοῦτο χαρακτηρίζει, καὶ τὸ μὲν ὅλον ἐστὶ τῆς τοῦ χάριτος, τὸ δὲ καὶ τῆς τοῦ κεκτημένου σπουδῆς.

Item ad homiliam V. in fronte:

σχολ. ὅτι τὸ ἐνταῦθα κακοπαθεῖν ἄφεσιν ἁμαρτίων χαρίζεται. Τὸ δὲ εὐπραγεῖν βαρυτέραν τὴν μέλλουσαν κόλασιν ἐργάζεται, ἀντὶ τῶν προσόντων τισὶν ὀλίγων ἀπάθων τήρουσαν ἄνεσιν χαριζόμενον, καὶ ἀγῶνος καὶ θλίψεως, ἀλλ' οὐκ ἀδείας ἢ ἀπολαύσεως ὁ παρὼν καιρός.

Φύλ. σξζ. Fol. 267.

Τοῦ αὐτοῦ περὶ φυσικῶν νόμων.

Eiusdem de legibus naturalibus.

A. Πᾶσα γραφὴ θεόπνευστος καὶ ὠφέλιμος.
T. ἡ ἀκατάληπτος δόξα τοῦ πατρός κ. τ. λ.

†. Est alias inscriptum: de fide et lege naturae, et spiritu S. inter spuria. Quid Reiserus sua inscriptione voluerit p. 2. n. 11. — Item epistolae VII. de legibus naturae — sane nescio. Nullae hic sunt epistolae. Quod verò in indice praemisso inscriptum sit. Ἐπιστολαὶ ἐξηγημέναι παρὰ τοῦ χρυσοστόμου ἑπτά, hoc respicit epistolas septem priores expositas.

Φύλ. ροα. Fol. 171.

Κλήμεντος τῶν πέτρου ἐπιδημιῶν κηρυγμάτων ἐπιτομή.	Clementis peregrinationum Petri epitome.

Α. Κλήμης ἰακώβω.— Γνώριμον ἔςω σοι.

Τ. καὶ οὕτω διαπέμψαι σοι ἐπιγραφάς.

Κλήμεντος τῶν πέτρου ἐπιδημιῶν κηρυγμάτων ἐπιτομή.

†. Occurrit adhuc in Codd. 52. 54. et 179.

Sed alio titulo, quem vide sis.

Post huius finem recentiore manu titulus in calce positus est:

Μαρτύριον τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος κλήμεντος. Ἀλλ' αὕτη μὲν ἡ πλήρης οὐρανίου καὶ πνευματικῆς σοφίας διήγησις.— et des. μέχρι τῆς σήμερον ἡμέρας. αὐτῷ κ. τ. λ.

Martyrium S. Martyris Clementis. In margine autem haec nota habetur recentioris anonymi, qui plura adscripsit: Οὐ Κλήμεντος ἡ Φράσις αὕτη τυγχάνει. οἶμαι δ' ἰακώβου τ' ἀδελφοῦ κυρίου, ἢ τοῦ ἁγίου κλήμεντος μαθητῶν κορνηλίου καὶ Φοίβου

Non est Clementis haec dicendi ratio. Puto autem, Jacobi, fratris domini, aut sancti Clementis, discipulorum Cornelii et Phoebi.

Prodiit utrumque in Cotelerii P. P. Apostolicis.

Φύλ. τ. Fol. 300.

Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἀρχιεπισκόπου χερσῶνος καὶ μάρτυρος εἰς τὸ θαῦμα τοῦ ἁγίου κλήμεντος, τὸ εἰς τὸν παῖδα.	Sancti patris nostri archiepiscopi Chersonis et martyris in miraculum Clementis de puero.

A. *θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ.*

T. *ἐπιτυχεῖν ἀγαθῶν. χάριτι κ. τ. λ.*

†. Est hic Ephraem Cherson, quem Cotelerius in PP. gr. et lat. cum notis edidit.

Φύλ. τβ. Fol. 302.

Μαρτύριον τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος βλασίου. Martyrium sancti Hieromartyris Blasii.

A. *Βλάσιος ὁ μάρτυς ἄξιον τοῦ τοιοῦδε τέλους.*

T. *σωτῆρι πάντων. ᾧ πρέπει κ. τ. λ.*

†. Apud Fabricium attribuitur Simeoni Metaphrastae. Post. praemissum in primo codicis folio contentorum indicem eadem manu notatum:

> *βιβλίον προδρόμου μονῆς τοῦ ςουδίου. Ἐδώθη τὸ παρὸν βιβλίον εἰς τὴν μονὴν τοῦ ςουδίου παρὰ τοῦ τιμιωτάτου ἱερομονάχου σισῶι ψυχικῆς σωτηρίας ἕνεκα. Καὶ ὅςις βουλήθη, ἵνα ἐπάρῃ αὐτὸ, ἵνα ἔχῃ τὸν πρόδρομον ἀντίδικον ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως.* Liber hic datus est monasterio Studio a colendissimo hieromonacho Sisoi animae salutis causa. Volens auferre adversarium habeat Praecursorem in die judicii.

Cod. CCCLXXVIII.

Membranaceus, in assere, corio albo tectus, et laminis aereis clausus, in folio, titulis et initialibus miniatis, charactere minuto et nitido, bipartitò scriptus, atramento flavescente, antiquis abbreviationibus, Saec. X. in foliis 303. signatus p. 1. n. 1., probe praeter finem conservatus et inscriptus.

Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἰωάννου ἀρχιεπισκόπου κωνςαντινουπόλεως τοῦ Sancti patris nostri Joannis Chrysostomi, archiepiscopi Constantinopoli-

χρυσοςόμου λόγ. εἰς τὴν εἴσοδον τῆς ἁγίας τεσσαρακοςῆς.	politani, homiliae in introitum sacrae quadragesimae.

†. Est commentarius illius in genesin, cuius homiliarum initia sunt:

1. Χαίρω καὶ εὐφραίνομαι.
2. Πολλῆς σήμερον πληροῦμαι.
3. Θησαυρῷ τινὶ προσέοικεν.
4. Ὁρῶν ὑμῶν ἀγαπητοὶ τήν.
5. Φέρε καὶ σήμερον ἐκ τῶν.
6. Βούλομαι τῆς συνήθους ἅψασθαι.
7. Ἱκανῶς χθὲς καθηψάμεθα.
8. Φέρε καὶ σήμερον ἐπειδή.
9. Οἱ φιλόπονοι τῶν γηπόνων.
10. Ἔλαττον ἡμῶν ὁ σύλλογος.
11. Οἶδα, ὅτι κατετείναμεν.
12. Φέρε δὴ σήμερον πληρώσωμεν.
13. Ὁρῶν ὑμῶν τὸν πόθον.
14. Πάλιν, εἰ βούλεσθε καὶ σήμερον.
15. Πολλὰς ὑμῖν ἔχω χάριτας.
16. Βούλομαι σήμερον ἀγαπητοί.
17. Ἱκανῶς οἶμαι κατὰ δύναμιν.
18. Ἴδετε χθὲς δικαςοῦ φιλανθρωπίαν.
19. Καθάπερ τὰ ἀνίατα τῶν τραυμάτων.
20. Φέρε πάλιν τῆς ἀκολουθίας.
21. Πολὺς καὶ ἄφατος ὁ θησαυρός.
22. Τὰ λείψανα τῆς χθεσινῆς.
23. Ἴδετε ἐν τοῖς ἤδη ῥηθεῖσιν. Edit. Εἴδετε.
24. Οὐ τὰ τυχόντα ἡμᾶς.
25. Τῆς ὑποθέσεως βούλομαι.
26. Μεγάλη καὶ ἄφατος ἐν τοῖς.
27. Ἴδετε χθὲς τοῦ φιλανθρώπου. Edit. εἴδετε.
28. Τὴν εὐλογίαν εἰς τὸ μέσον.
29. Πρὸς τὸ τέλος λοιπὸν ἐφθάσαμεν.

30. Ἰδοὺ πρὸς τὸ τέλος λοιπόν.
31. Πολλὰς ὑμῖν ἔχω χάριτας.
32. Πολὺς ὁ θησαυρὸς καὶ ἄφατος.
33. Ὁρῶν ὑμῶν σήμερον. Edit. ἡμῶν.

†. Non sunt igitur homiliae XXXVI. ut Reiserus p. 1. n. 1. in suo catalogo scribit. Ultima enim signata XXXIII. Editae autem sunt in tom. IV. Montfauc. et quidem eodem ordine. Graecus anonymus in vita S. Chrysost. cap. 36. notat, eas exceptas esse a tachygraphis.

Cod. CCCLXXIX.

Membranaceus, in assere, corio albo tectus, et laminis aereis clausus, in folio, titulis et initialibus miniatis, literis minutis et nitidissimis, Saec. XI, in foliis 268. signatus p. 1. n. 2. optime conservatus et inscriptus.

Ἰωάννου τοῦ χρυσοστόμου ὁμιλίαι μέχρι ξζ.	Joannis Chrysostomi homiliae usque LXVII.

†. Est altera pars homiliarum in genesin. Incipiunt verò:

33. Ὁρῶν ὑμῶν σήμερον τήν.
34. Κατεμάθετε χθὲς ἀγαπητοί.
35. Μέγα ἀγαθὸν ἀγαπητοί.
36. Θησαυρῷ τινὶ προσέοικεν.
37. Μεγάλη τῆς θείας γραφῆς.
38. Πάλιν τὰ σήμερον ἀναγνωσθέντα.
39. Ἴδετε, ἀγαπητοί, πῶς οὐδέν.
40. Φέρε τὰ λείψανα τῆς χθεσινῆς.
41. Ὀκνῶ καὶ ἀναδύομαι σήμερον.
42. Ἐμάθομεν ἐκ τῶν χθές.
43. Καθάπερ λειμών τις εὐανθής.
44. Ἡ κατὰ τὴν σαμαρίτην ὑπόθεσις.

45. Χαίρω ὁρῶν ὑμᾶς συντρέχοντας.
46. Φέρε καὶ σήμερον ἀγαπητοί.
47. Πολὺ τῶν σήμερον ἡμῖν.
48. Ἴδετε χθὲς τοῦ πατριάρχου. Edit. εἴδετε.
49. Πάλιν ὑμας ἐπὶ τὰ συνήθη.
50. Βούλεσθε σήμερον τὰ λείψανα.
51. Πάλιν ἐκ τῆς ἀκολουθίας.
52. Τὰ λείψανα τῶν χθὲς εἰρημένων.
53. Φέρε καὶ σήμερον, εἰ δοκεῖ.
54. Ἴδετε χθὲς καὶ τοῦ τελώνου. Edit. εἴδετε.
55. Ἱκανῶς ἡμᾶς χθὲς τὰ προοίμια.
56. Ἀπὸ τῆς ἀγάπης τοῦ ἰακώβ.
57. Τὰ λείπομενα τῶν χθές.
58. Οἶδα, ὅτι κεκμήκατε χθές.
59. Ἴδετε χθὲς καὶ τοῦ κοινοῦ. Edit. εἴδετε.
60. Φέρε καὶ σήμερον, εἰ βούλεσθε.
61. Πάλιν ἐπὶ τὴν συνήθη τράπεζαν.
62. Ἱκανῶς ἡμᾶς πρώην ἡ κατά.
63. Τὰ λείψανα τῶν χθὲς ἡμῖν.
64. Βούλεσθε καὶ σήμερον τῇ κατά.
65. Ἴδετε ἐκ τῶν χθὲς εἰρημένων.
66. Φέρε καὶ σήμερον τὸ τέλος.
67. Πρώην ἐπαγγειλάμενος τέλος.

Περιέχων λόγους λε̅.

Tum recentiore manu notatum: *Διανέγνων τῇ ις̅ ἰαννουαρίου ἔτει ͵αχιβ. σὺν θεῷ*, id est, legi 16 Jan. an. 1612.

Prodire ibidem eodem ordine.

Cod. CCCLXXX.

Bombycinus, in assere, corio fusco tectus, et aere munitus et clausus, in folio, initialibus miniatis literis minutis et nitidis, cum notis marginalibus

Saec. XIV. in pag. 568., signatus p. 9. n. 24., praemisso contentorum indice, male conservatus et inscriptus.

φύλ. ς.	Fol. 6.
Σχόλιον εἰς τὸν ἕκτον κανόνα τῆς ἐν νικαίᾳ πρώτης συνόδου, ἐν ᾧ φησὶ, κρατείτω ἡ τῶν πλειόνων ψῆφος.	Scholium in Canon. VI. concilii primi Nicaeni, ubi dicit, plurimorum vota valeant.
Καὶ εἰς τὸν ιθ κά. τῆς ἐν ἀντιοχείᾳ σηνόδου, ἔνθα φησὶ, ὅτι ἡ τῶν πλειόνων ψῆφος κρατείτω.	Et in can. XIX. Concilii Antiocheni, ubi ait, plurimorum sententia valeat.

A. βιβ. ζ. τίτ. α. κεφ. τελευτ. Ν ρκε.
ὅτι ὁ νόμος ἐςὶ, ὅταν διαφωνία γένηται.

σχόλιον εἰς τὸν λβ κά. τοῦ ἁγίου βασιλείου Μ.	Scholium in can. XXXII. S. Basilii M.

A. Ἔςι κυρίως ἡ πρὸς θάνατον ἁμαρτία.

φύλ. ζ.	Fol. 7.
Ὁ λίβελλος τῆς μετανοίας τοῦ Νείλου.	Libellus poenitentiae Nili.

A. Ἐπειδὴ τῆς οἰήσεως πάθει, καὶ φυσιώσει κατασχεθεὶς ἔδοξά τις εἶναι.

†. Est hic Nilus Monachus dictus Calaurus, ut ipse ad finem ait: Πάντας τοὺς μὴ φρονοῦντας κατὰ τὴν ἐκκλησίαν ἀναθεματίζω, καὶ ἀσφαλίζομαι διὰ τοῦ παρόντος λιβέλλου τῆς μετανοίας. νεῖλος ἐγὼ ὁ καλαυρος, μήτε περὶ δόγματος ὅλως τοῦ λοιποῦ διαλέγεσθαι, μήτε διδάσκειν μηδένα περὶ πίςεως, μήτε δογματικὰ βιβλία μεταχειρίζεσθαι, μήτε συγγράμματα ποιεῖν μήτ' ἐπιςέλλειν περὶ ἐκκλησιαςικοῦ ζητήματος,

ἀλλ' ἡσυχάζειν καθ' ἑαυτὸν, καὶ διὰ θερμοτέρας μετανοίας ἐξιλεοῦσθαι τὸν κύριον — et desinit: *καὶ ποινὴν τῆς παραβάσεως ὁρίζομαι γλώσσης ἅμα, καὶ δεξιᾶς χειρὸς ἐκτομὴν, καταλληλότατον ἐπιτίμιον.*

Neque de hoc Nilo, neque de eius poenitentiae libello in cap. VIII. ullum vestigium in Fabricii bibl. gr. habetur. Neque in praemisso contentorum indice continetur, ut et priora duo scholia. Sequens in indice primum est.

Φύλ. θ. Fol. 9.

Περὶ τῆς ἁγίας τριάδος τοῦ κυροῦ ςυλιανοῦ.	De sancta trinitate dom. Styliani.

A. *Εἰ τοῦ λόγου τυχεῖν καταλλήλου.*

T. *ἰδιοτρόπως τῶν τριῶν ἀποφέρεται.*

†. Extat gr. lat. in Montfauc. bibl. Coislin. p. 88. his additis:

Stylianus, Mappa cognominatus, Neocaesareas in Euphratesia Metropolita synodo Constantinopolitanae IV. subscripsit A. 870. Photiique adversarius, Ignatio semper favit.

Φύλ. ι. Fol. 10.

Μιχαὴλ συγκέλλου ἱεροσολύμων λίβελλος περὶ τῆς ὀρθοδόξου πίςεως. β.	Michaelis Syncelli Hierosol. libellus de orthodoxa fide II.

A. *Πιςεύω εἰς ἕνα θεὸν πατέρα ἀγέννητον.*

T. *καὶ οὓς ἀνεθεμάτισαν, ἀναθεματίζω.*

†. Extat gr. lat. in bibl. Coislin. Montfauc. p. 90. eodem titulo, initio et fine. Occurrit etiam libellus in bibl. Vindobon. apud. Nessel. p. 117. n. 65. Et in bibl. Taurin. apud Pasinum p. 301.

De hoc Michaele Presbytero et Syncello v. Dionysii Areop. operum tom. II. p. 407. ubi M. Delrius

in vindiciis Areop. de eo scribit. Et Theodori Studitae lib. 11. epist. 213. ubi idem laudatur. Vixit Ludovici pii tempore.

φύλ. ιβ. Fol. 12.

Λίβελλος θεοδώρου ἐπισκόπου σκυθοπόλεως τῷ εὐσεβεςάτῳ καὶ θεοφυλάκτῳ μετὰ θεὸν δεσπότῃ ἰουςινιανῷ, καὶ τοῖς μακαριωτάτοις πατριάρχαις εὐτυχίῳ, ἀπολιναρίῳ, δομνίνῳ, εὐςοχίῳ θεόδωρος ἐλέι θεοῦ ἐπίσκοπος τῆς σκυθοπολιτῶν γ̅.

Libellus Theodori Episcopi Scythopolitani piissimo et in Dei custodia posito, post Deum domino Iustiniano, et beatissimis Patriarchis Eutychio, Apolinario, Domnino, Eustochio Theodorus misericordia Dei Episc. Scythopol. 111.

A. Ἐπειδὴ πρώην, ὡς ἄνθρωπος.

T. λίβελλον ὁλόγραφον ἐν χειρὶ ἐμῇ.

†. Extat gr. et lat. in Montfaucon. bibl. Coislin. p. 94. ubi impia doctrinae Origenianae proscribit.

φύλ. ιδ. Fol. 14.

Περὶ τῶν ἁγίων ἑπτὰ συνόδων τῶν οἰκουμενικῶν, πότε ἑκάςη τούτων γέγονεν ἀπὸ τοῦ χ̅υ̅ ἕως τῆς α συνόδου ἔτη τιη.

De sacris septem synodis oecumenicis, quando quaelibet harum fuerit. A Christo usque ad synodum I. 318 anni.

A. Πρώτη σύνοδος γέγονεν οἰκουμενικὴ ἐν νικαίᾳ.

T. καὶ τῆς τῶν δεσποτικῶν πασῶν ἐντολῶν ἐκπληρώσεως.

†. Non solum quo tempore, sed et quam ob causam fuerint celebratae, qui ipsis interfuerint, qui in ipsis damnati haeretici, eorum dogmata, ipsisque opposita a synodis doctrina orthodoxa cum scholiis, quorum primum est in secunda synodo.

Σχολ. ἰςέον, ὡς ἡ τοῦ Φωτεινοῦ αἵρεσις ἦν, ὅτι ἀπὸ μαρίας εἶχε τὴν ἀρχὴν τῆς θεότητος, καὶ τῆς σαρκὸς ὁ χς, καὶ οὐκ ἦν προαιώνιος κατὰ τὴν ἄκτιςην αὐτοῦ θεότητα.

Videtur esse idem opusculum, quod in Montfaucon. bibl. Coislin. p. 86. occurrit. Nec et ibi inscriptum, cuiusnam sit.

Φύλ. ιη. Fol. 18.

Ἐπιςολὴ ἀποςαλεῖσα τῇ ἀλεξανδρέων ἐκκλησίᾳ παρὰ τῆς ἐν νικαίᾳ τῶν τιη ἁγίων πατρῶν ε.

Epistola missa ad ecclesiam Alexandrinam a sancta synodo Nicaena 318 sanctorum patrum V.

A. Ἐπειδὴ τῇ τοῦ θεοῦ χάριτι, καὶ τοῦ.

T. σὺν ἁγίῳ πνεύματι εἰς τοὺς αἰῶνας. ἀμήν.

†. Ext. in Labbei act. Conc. tom. 2. p. 260.

Φύλ. θι. Fol. 19.

Συνοδικὰ τῶν οἰκουμενικων συνόδων, ἤγουν ὅροι ς.

Synodica oecumenicorum conciliorum, sive definitiones VI.

†. Hoc titulo comprehenduntur sequentia:

Ὅρος τῆς ἁγίας καὶ οἰκουμενικῆς ἐν χαλκεδόνι συνόδου. Ἡ ἁγία, καὶ μεγάλη... ὁ κύριος ἡμῶν, ut in edit. Conc.

Ἔκθεσις πίςεως τῶν ἐν νικαίᾳ τιη ἁγίων καὶ μακαρίων πατρῶν. Πιςεύομεν.

Ἔκθεσις πίςεως τῶν ἐν κωνςαντινουπόλει ρν ἁγίων, καὶ μακαρίων πατρῶν. Πιςεύομεν, cum scholio.

Ὅρος τῆς ἁγίας, καὶ μεγάλης συνόδου τῆς κατὰ ταύτην τὴν βασιλίδα συνελθούσης πόλιν κατὰ δυσσεβοῦς σευήρου, καὶ τῶν τὰ ὅμοια αὐτῷ φρονησάντων αἱρετικῶν.

σύνοδος ε̄. ἀναγινώσκεται Κυ. τῶν ἀλλακτῶν. εἰ καί τι νεώτερον ἦν. Ut in edit. conc.

Ὅρος τῆς ἁγίας, καὶ οἰκουμενικῆς ἐν κωνςαντινουπόλει ἕκτης συνόδου. Ἡ ἁγία μεγάλη — ὁ τοῦ θεοῦ καὶ πατρός. Tom. VI. Conc. p. 1019.

Ὅρος τῆς ἁγίας μεγάλης καὶ οἰκουμενικῆς ἐν νικαίᾳ συνόδου τὸ δεύτερον. Ἡ ἁγία ὁ τὸ Φῶς. Tom. VII. Conc. p. 552.

Συνοδικὸν τῆς ὀρθοδοξίας. Ἐποφειλομένη πρὸς θεὸν ἐτέσιος εὐχαριςία — Προφητικαῖς ἑπόμενοι ῥήσεσιν.

†. Ext. in Montfauc. bibl. Coislin. gr. et lat. p. 96. Alio autem titulo. Ibi enim dicitur epistola synodi Nicaenae ad Alexandrin. ecclesiam.

Ἔκθεσις, ἤτοι ἀνάμνησις τῆς γενομένης τῆς ἐκκλησίας ἑνώσεως ἐπὶ κωνςαντίνου καὶ ῥωμανοῦ, τοῦ μὲν βασιλεύοντος, τοῦ δὲ τηνικαῦτα τῷ τοῦ βασιλεοπάτορος ἀξιώματι διαπρέποντος. Ὁ κύριος ἡμῶν.

†. Omnia haec in Montfauc. bibl. Coislin. p. 86. seorsim etiam occurrunt.

φύλ. μα̅. Fol. 41.

Ἐκλογὴ τοῦ παρὰ θεοῦ διὰ τοῦ μωϋσῆ δοθέντος νόμου τοῖς ἰσραηλίταις.	Ecloga datae Israelitis a Deo per Moysen legis.
Περὶ κρίματος, καὶ δικαιοσύνης. Κεφ. ξθ. τῆς ἐξόδου.	De judicio et justitia Cap. LXIX. Exodi.

A. *Οὐ παραλήψῃ ἀκοὴν ματαίαν.*

T. *καὶ τὰ τέκνα ὑμῶν ὀρφανά.*

†. Sunt cap. L. in marginibus rubrè signata. Eadem ecloga iam occurrit in cod. 309. Extat autem gr. et lat. in Cotelerii monumentis. tom. 1.

φύλ.

φύλ. μθ. Fol. 49.

Τῆς γενομένης συνόδου ἐπὶ κυπριανοῦ τοῦ ἁγιωτάτου ἀρχιεπισκ. καρχηδόνος ἐπισκόπων πδ συναχθέντων εἰς τὴν αὐτὴν καρχηδόνα περὶ τοῦ δεῖν βαπτίζεσθαι τοὺς αἱρετικοὺς, ἥτις σύνοδος προγενεστέρα μὲν ἐστι τῆς ἐν νικαίᾳ. δευτερεύει δὲ διὰ τὴν τῆς οἰκουμενικῆς αὐθεντίαν.

Habitae synodi sub Cypriano sanctissimo archiepisc. Carthaginensi coram episcopis LXXXIV. congregatis ibid. de baptizandis haereticis. Quae synodus prior quidem est Nicaena, secundas autem fert propter oecumenicae auctoritatem. VIII.

A. Ἀναγκαῖον δὲ ἡγησάμην, ὦ θεόφιλε.
T. καὶ ἐξ ἀντιχρίστων χριστιανοί.

†. Extant quidem concilii huius Carthaginensis acta in Jo. Zonarae syntagmate p. 271. Apud Theod. Balsamon p. 587, et in editione Concil. Labbeana. tom. 1. et in S. Cypriani operibus. Operae autem pretium foret, ut cum hoc Msc. conferantur. Occurrit adhuc in Cod. Vindobon. apud Nessel. P. V. p. 24. Et codex dicitur praestantissimus.

φύλ. νθ. Fol. 59.

Τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος παμφίλου ἐκ τῆς ἐν ἀντιοχείᾳ τῶν ἀποστόλων συνόδου, τουτέστιν ἐκ τῶν συνοδικῶν αὐτῶν κανόνων μέρος τῶν ὑπ' αὐτοῦ εὑρεθέντων εἰς τὴν ὠριγένους βιβλιοθήκην θ.

Sancti hieromartyris Pamphili ex synodo Apostolorum Antiochena, hoc est, ex synodicis ipsorum canonibus, pars ab ipso inventorum in Origenis bibliotheca IX.

A. Μετὰ τὴν τοῦ μεγάλου θεοῦ καὶ σωτῆρος.
T. διαφόρων κεφαλαίων τὸν ἀριθμὸν πε.

†. Non est expositio capitum actuum Apostolorum edita in Montfaucon. bibl. Coislin. p. 78.

Sed sunt tantum can. IX.

1. de Galilaeis vocandis christianis.
2. de non circumcidendis baptizatis.
3. de praedicando ubique evangelio.
4. de vitandis idolis etc.
5. de non assimilando Judaeis Christianos.
6. de non quaerendis divitiis.
7. de vitandis engastrimargiis etc.
8. de abstinendo a scurrilitate etc.
9. de abstinendo a sanguine etc.

Iste Pamphilus Eusebii Caesareensis amicus erat, et plures codices sua manu descripsit. De hac autem collectione alibi nil inveni. Post finem prioris opusculi sequitur brevis enarratio conciliorum his verbis:

Ἐγένοντο δὲ σύνοδοι πρὸ τῆς ἐν νικαίᾳ ἁγίας οἰκουμενικῆς συνόδου αὗται. Ἐν τοῖς χρόνοις αὐρελιανοῦ τῶν ῥωμαίων βασιλέως. Des. *Τὰ δόξαντα καλῶς ἔχειν διατυπώσασαι.*

Sunt verò concilia XIV, quorum ultimum Constantinop. V. est. Haec enarratio in praemisso indice non continetur, quasi ad priora adhuc pertineret. Hoc autem non est, et insuper signo marginali, ut reliqua, a priore separatur. Idem apud Bandinium occurrit tom. I. p. 397. tit. *Περὶ τοπικῶν συνόδων.*

Φύλ. ξβ. Fol. 62.

Διδασκαλία τῶν ἁγίων ἀποςόλων περὶ χαρισμάτων ῑ.	Doctrina sanctorum Apostolorum de gratiarum donis X.

A. *Τοῦ θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν ῑυ̅ χῡ.*
T. *καὶ τρέμοντά μου τοὺς λόγους.*

†. Extat in Cotelerii constitut. Apostol. tom. I. p. 330. etc. in cap. 2. In Msc. autem nulla capitum fit divisio. Occurrit adhuc Msc. in bibl. Medic. apud Baudinium tom. I. p. 396. eodem titulo, initio et fine. Item in bibl. Vindob. apud Nessel. P. V. p. 20. n. 1. eodem initio, at non eodem titulo. Ibi enim legitur: Constitutionum Apostolicarum S. Clementis liber VIII^us seu ultimus. Hoc etiam respici videtur in laterculo marmoreo scriptorum Hippolyti, ubi *περὶ χαρισμάτων ἀποςολικὴ παράδοσις* memoratur.

φύλ. ξε. Fol. 65.

Διατάξεις τῶν ἁγίων ἀποςόλων περὶ χειροτονίων διὰ ὑππολύτου ια.	Constitutiones sanctorum Apostolorum de ordinationibus per Hippolytum XI.

A. *Ἅμα τοίνυν ὑπάρχοντες ἡμεῖς οἱ ιβ.*
T. *λεγέτω πρὸς θεόν.*

†. Extat ibidem p. 335. et est cap. IV. 16. etc. subsequitur adhuc: *Εὐχὴ χειροτονίας ἐπισκόπων. Ὁ θεὸς καὶ πατήρ.* Subsequuntur adhuc tituli, *περὶ χειροτονίας πρεσβυτέρου. ἐγὼ ὁ φιλουμένος.* cum orat.

Περὶ χειροτονίας διακόνου. Ἐγὼ φίλιππος cum orat.
Περὶ χειροτονίας διακονίσσης. Ἐγὼ βαρθολ. cum orat.
Περὶ χειροτονίας ὑποδιακόνου. Ἐγὼ θωμᾶς. cum orat.
Περὶ ἀναγνώςου. Ἀναγνώςης. Sine orat.
Περὶ ὁμολογητῶν. Ἐγὼ ἰάκωβος ἀλφαίου.
Ὁ αὐτὸς περὶ παρθένων. Ἐγὼ ἰάκωβος ἀλφαίου.
Περὶ χηρῶν. Ἐγὼ λευναῖος ὁ ἐπικληθεὶς θαδδαῖος.
Ὁ αὐτὸς περὶ ἐπορκιςῶν. Ἐπορκιςής.
Σίμωνος τοῦ κανανaίου, ὑπὸ ποσῶν ἐπισκόπων ὀφείλει χειροτονεῖσθαι ἐπίσκοπος. ὑπὸ τριῶν ἢ δύο.

Τοῦ αὐτοῦ κανόνες ἐκκλησιαστικοὶ θ̄. Ἐπίσκοπος εὐλογεῖ.

Περὶ ἀπαρχῶν καὶ δεκάτων.

Περὶ εὐλογιῶν des. *ἀλλ' εὐταξίας ἐστὶ διδασκαλία.*

Apud Bandinium tom. 1. p. 396. habentur eodem etiam ordine. In editione a cap. XVI. usque ad cap. XXXI. sine benedictione aquae et olei. Apud Nessel. P. V. p. 20. n. 2. 4. v. S. Clementis constit. Apostol. lib. VIII. cap. 4. etc.

Φύλ. ξθ̄. Fol. 69.

Παύλου τοῦ ἁγιωτάτου διατάξεις κανόνων ἐκκλησιαστικῶν ιβ̄. Pauli sanctissimi constitutiones Canonum ecclesiasticorum XII.

A. *Οἱ πρώτως προσιόντες τῷ μυστηρίῳ.*

T. *καὶ ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς διετάξαμεν.*

†. Sunt cum notis brevibus marginalibus. Apud Bandinium tom. 1. p. 396. titulus est: *Περὶ κανόνων ἐκκλησιαστικῶν. Τίνες ὀφείλουσι προσάγεσθαι πρὸς τὸ βάπτισμα.* Et apud Nessel. P. V. p. 21. *Περὶ ἐκκλησιαστικῶν.* Est verò cap. XXXII. Clementis constitut. eccles. lib. VIII.

Φύλ. ο̄. Fol. 70.

Πέτρου καὶ παύλου τῶν ἁγίων ἀποστόλων διατάξεις περὶ τοῦ φυλάττειν ἕκαστον τάξιν καὶ λειτουργίαν. Petri et Pauli sanctorum Apostolorum constitutiones de servando ordine et liturgia.

A. *Ἐγὼ Πέτρος καὶ Παῦλος διατάσσομεν.*

T. *τῷ πυρὶ τῷ αἰωνίῳ καταδικασθήσεται.*

†. Est quoque cum scholiis brevibus marginalibus. Sunt autem Clementis constit. eccles. lib. VIII. cap. XXXIII—XLVI. eodem ordine, ut

apud Bandinium in citato loco. Finis tantum diversus est. In nostro enim codice aliqua adhuc addita sunt. In horum fine hic titulus occurrit: Σχόλιον τῶν ὄπιθεν γεγραμμένων τῶν ἐκ τῶν ἀποσόλων διατάξεων, ὧν ἡ ἀρχὴ, τῶν ἐπὶ σκηνῆσι καὶ ἀρρητοποίιος. Σχόλιον. λουδεμπιςὴς ἑρμηνεύεται ὁ διακορητὴς, ἤγουν ὁ παρθενοφθόρος, λοῦδος γὰρ παρὰ τῇ ῥωμαίων διαλέκτω, ἡ φθορὰ. In notis verò marginalibus sic explicatur: ὁ τῶν παιγνίων ἄρχων. λοῦδα γὰρ παρὰ ῥωμαίοις εἰσὶ τὰ παίγνια.

φύλ. οε. Fol. 75.

Πρόλογος. ιγ.	Prologus. XIII.

A. Οἱ τοῦ μεγάλου θεοῦ, καὶ σωτῆρος.
T. τοῦ μεγάλου βασιλείου κανόνες ξη.

†. Ex initio et fine constat, esse prooemium collectionis ecclesiasticorum canonum in Justelli bibl. jur. tom. 2. p. 499. editum. Occurrit etiam apud Bandinium in citato loco cum hoc discrimine, quod ibi Basilii M. can. πδ id est, 84 numerentur.

φύλ. ος. Fol. 76.

Πρόλογος Φωτίου πατριάρχου ιδ.	Prologus Photii Patriarchae XIV.

A. Τὰ μὲν σώματα καταλλήλως ἐνύλου.
T. καὶ προθυμίας τὸν μισθὸν ἀπενέγκασθαι.

†. Apud Bandinium tom. 1. p. 595. et apud Nessel P. V. p. 21. n. 10. titulus est ex bibl. Oxoniensi: Εἰς τὸν νομοκάνονα πρόλογος. Finis diversus a Bandinio allegatur ex eo, quod in nostro codice alius adhuc titulus sequatur, nempe: πρόλογος Φωτίου πατριάρχου ιε. ὁ μὲν παρὼν λόγος, et des. τὴν

προκειμένην πρᾶξιν προήνεγκεν. Qui finis apud Bandinium ad priorem prologum refertur, ut adeo ex duobus ibi unus factus sit. Exstat in Justelli bibl. jur. tom. 2. p. 789.

Φύλ. οθ.	Fol. 79.
Ἐκ ποίων συνόδων τε καὶ προσώπων, καὶ πόσων κανόνων τὸ παρὸν ἠθροίσθη σύνταγμα. ις.	Ex quibusnam synodis et personis, quotque canonibus praesens liber sit compositus. XVI.

A. *Οἱ λεγόμενοι τῶν ἁγίων ἀποστόλων.*
T. *ἔτει μετὰ τελευτὴν κωνσταντίνου.*

†. Extat ibidem p. 793. et occurrit etiam apud Bandinium tom. 1. p. 395. In nostro etiam codice est cum scholiis: *ὅτι ἡ ἔκθεσις τῶν προκειμένων συνόδων οὐ γέγονε πρὸς τὴν τάξιν τῶν χρόνων, καθ' ὃν συνῆλθον.* Videntur autem esse Theod. Balsamonis, ut ibidem Bandinius ait.

Φύλ. πα.	Fol. 81.
Πίναξ τῶν τίτλων τοῦ κανονικοῦ συντάγματος, καὶ τῶν ἁρμαζόντων ἑκάστῳ τίτλῳ κεφαλαίων. ιζ. περὶ θεολογίας, καὶ ὀρθοδόξου πίστεως, καὶ κανόνων, καὶ χειροτονιῶν.	Tabula titulorum canonici syntagmatis, et capitum singulis titulis convenientium. XVII. De theologia, et orthodoxa fide, et de canonibus et ordinationibus.

†. Iste index habet tit. XIV. Cum suis cap. Tit. I. cap. XXXVIII. Tit. II. cap. III. Tit. III. cap. XXII. Tit. IV. cap. XVII. Tit. V. cap. III. Tit. VI. cap. III. Tit. VII. cap. V. Tit. VIII. cap. XIX. Tit. IX. cap. XXXIX. Tit. X. cap. VIII. Tit. XI. cap. XV. Tit. XII. cap. XVIII. Tit. XIII. cap. XLI. Tit. XIV. cap. VII.

Ext. ibidem p. 796. Occurrit etiam apud Bandinium tom. 1. p. 395. cum assignat. tit.

φύλ. πθ. Fol. 89.

Συναγωγὴ κανόνων ἐκκλησιαστικῶν διῃρημένων εἰς ιδ τίτλους, καὶ τὰ ἁρμάζοντα ἑκάστῳ τίτλῳ κεφάλαια. ιη.	Collectio canonum ecclesiasticorum divisorum in tit. XIV. et convenientia singulis titulis capita. XVIII.
Τίτ. α. περὶ θεολογίας.	Tit. I. de theologia.

†. Est hic secundus index, qui a Bandinio in citato loco memoratur, cum notis marginalibus et scholiis, ut Bandinius ait, Theod. Balsamonis et extat ibidem in cit. edit. p. 815. etc.

φύλ. ρνβ. Fol. 152.

Περὶ τῶν πέντε τόπων, καὶ βαθμῶν τῶν μετανοούντων. ιθ.	de quinque locis, et gradibus poenitentium. XIX.

†. Vocantur προσκλαύσεως, ἀκροάσεως, ὑποπτώσεως, συστάσεως, καὶ μετοχῆς, et explicantur. Tum sequuntur duo scholia, quorum 1m est: Τέσσαρας τόπους ἀναπληροῖ ὁ ἐν ἐπιτιμίοις. Item nota de infante infirmo statim baptizando. v. ibidem.

φύλ. ρνγ. Fol. 153.

Κανόνες τῶν ἁγίων ἀποστόλων κ.	Canones SS. Apostolorum XX.

A. Ἐπίσκοπος χειροτονείσθω ὑπὸ ἐπισκόπων.

T. καὶ καταξιώσει τῆς αἰωνίου ζωῆς.

†. Sunt can. LXXXV. Ultimus est de S. Scripturae libris auctior, quàm in collectione Balsamonis, et Beveregii. sc. Ταῦτα καὶ περὶ κανόνων διατετάχθω ὑμῖν παρ' ἡμῶν ὦ ἐπίσκοποι κ. τ. λ.

ut apud Bandinium p. 397. et apud Pasinum p. 195. In Cotelerii constit. Apostolicis numerantur tantum LXXVI. eo quod plura interdum capita eodem numero conjungantur. Sunt in hoc codice cum notis marginalibus usque ad finem. Similes, aut eaedem occurrunt in bibl. Vindob. apud Nessel. P.V. p. 101. In nostro codice remittunt lectorem ad alios synodorum canones, iisdem similis.

φύλ. ρξα. Fol. 161.

Κανόνες τῶν ἁγίων πατρῶν τῶν ἐν νικαίᾳ συνελθόντων τιη ἐν ὑπατείᾳ Παυλίνου καὶ ἰουλιανοῦ τῶν λαμπροτάτων ἔτους χλϛ ἀπὸ ἀλεξάνδρου ἐν μηνὶ Δεσίῳ ἐννέα καὶ δεκάτῃ πρὸ ιγ καλανδῶν ἰουλίων. κα.	Canones sanctorum Patrum Nicaeae congregatorum CCCXVIII. sub consulatu Paulini et Juliani clarissimorum anni 636 ab Alexandro mensis Junii XIX. Cal. XIII. Julii. XXI.

A. Εἴ τις ἐν νόσῳ ὑπὸ ἰατρῶν ἐχειρουργήθη.
T. τὰς εὐχὰς ἀποδιδόναι τῷ θεῷ.

†. Sunt can. XX. in pandectis can. Beveregii a pag. 58 etc. Item in conc. Labbei tom. 2. Hic sunt cum notis marginalibus et insertis scholiis vg. ad Can. 2.

Σκόπει, ὅπως τὸν νεόφυτον ἡ ἐν νικαίᾳ σύνοδος ὀρθῶς νοεῖ, καὶ ἀκολούθως τοῖς τῶν ἀποςόλων π καν'. καὶ οὐχ ὡς ἡ ῥωμαικὴ ἄνο.α, καὶ ἀμαθία κατὰ τὸν I. τῆς ἐν σαρδικῇ κανόνα.

Apud Nessel P.V. p. 101. etiam citantur scholiastis cuiusdam graeci annotationes marginales etc. Utrum eaedem sint, et cum insertis etiam scholiis, nescio.

Apud

Apud Bandinium tom. I. p. 397. idem titulus, initium et finis habentur. Annus apud Pasinum p. 195. perperam statuitur 736.

In nostro codice post finem canonum habetur adhuc expositio fidei SS. PP. Nicaenorum CCCXVIII.

Φύλ. ρξϛ. Fol. 166.

Κανόνες τῶν ἐν ἀγκύρᾳ συνελθόντων μακαρίων πατέρων, οἵτινες προγενέστεροι μέν ἐισι τῶν ἐν νικαίᾳ ἐκτεθέντων κανόνων. δευτερέουσι δὲ διὰ τῆς οἰκουμενικῆς συνόδου αὐθεντίαν. πβ.

Canones beatorum Patrum Ancyrae convenientium, qui priores quidem sunt Nicaenis canonibus. Posteriores verò propter oecumenici concilii authoritate XXII.

A. Πρεσβυτέρους τοὺς ἐπιθύσαντας.
T. κατὰ τοὺς ὡρισμένους βαθμούς.

†. Sunt can. XXV. cum scholiis, editi a Beveregio tom. 1. p. 375. et in concil. Labbei. Occurrunt etiam apud Bandinium, Nesselium et Pasinum in cit. prius locis.

Φύλ. ρξθ. Fol. 169.

Κανόνες τῶν ἐν νεοκαισαρείᾳ συνελθόντων ἁγίων πατρῶν, οἵτινες δεύτεροι μέν εἰσι τῶν ἐν ἀγκύρᾳ, τῶν δὲ ἐν νικαίᾳ προγενέστεροι, διὰ δὲ σεβασμιότητα προτέτακται αὐτῶν ἡ ἐν νικαίᾳ κγ.

Canones sanctorum Patrum, qui Neocaesareae convenerunt, qui posteriores quidem sunt Ancyranis, priores verò Nicaenis, ob reverentiam verò Nicaena synodus praeposita est. XXIII.

A. Πρεσβύτερος ἐὰν γήμῃ, τῆς τάξεως.
T. πεισθήσῃ δὲ ἀπὸ τῆς βίβλου τῶν πράξεων.

†. Sunt canones XV. cum scholiis, ibidem editi p. 402. Occurrunt adhuc apud Bandinium, Nesselium et Pasinum in cit. antea locis. Apud Nesselium etiam cum Scholiastae graeci annotationibus marginalibus. Statuuntur autem can. XIV.

Apud Bandinium errore calami scriptum, qui Nicaae convenerunt. Ibidem Canones Gangrenses praeponuntur contra, quàm hìc et apud Nesselium factum est.

φύλ. ρο. Fol. 170.

Κανόνες τῶν ἐν γάγγρᾳ συνελθόντων ἁγίων πατέρων, οἵτινες μετὰ τὴν ἐν νικαίᾳ σύνοδον ἐξετέθησαν κυρίοις τιμιωτάτοις ἐν ἀρμενίᾳ συλλειτουργοῖς, εὐσέβιος, αἰλιανὸς, εὐγένιος, ὀλύμπιος, βιθυνικὸς, γρηγόριος, φιλητὸς, πάππος, εὐλάλιος, ὑπάτιος, προαιρέσιος, βασίλειος, βάσος, εὐγένιος, οἱ συνελθόντες εἰς τὴν κατὰ γάγγραν ἁγίαν σύνοδον ἐν κῷ χαίρειν. κδ.

Canones Gangrae congregatorum sanctorum Patrum, qui post Nicaenam synodum editi sunt, reverendissimis in Armenia consacerdotibus. Eusebius, Aelianus, Eugenius, Olympius, Bithynicus, Gregorius, Philetus, Pappus, Eulalius, Hypatius, Proaeresius, Basilius, Basus, Eugenius Gangrae congregati in domino salutem. XXIV.

A. *Ἐπειδὴ συνελθοῦσα ἡ ἁγιωτάτη σύνοδος.*

T. *τοιούτων, τοῦτο παραφυλάξασθαι.*

†. Sunt Can. XX. cum tribus scholiis, ibidem editi p. 415. etc. Can. 1. est: *εἰ τὸν γάμον μέμφοιτο,* et ultimus: *Εἴ τις αἰτιῶτο κ. τ. λ.* et desinit: *Ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ γίνεσθαι εὐχόμεθα.*

Praemittitur epistola, ubi se contra Eustathium decrevisse aiunt, dicitur autem Sebastianensis in Armenia Episcopus apud Nessel. P. V. p. 104. Baro-

nio autem et Binio visum, esse contra Eutactum Monachum Armenum, nuptias damnantem. Occurrit apud Bandin. et Pasinum in cit. loco cum eadem epistola. v. conc. Labbei tom. 2.

φύλ. ροδ. Fol. 174.

Κανόνες τῶν ἐν ἀντιοχείᾳ συνελθόντων πατέρων. κε.

Canones Patrum Antiochiae congregatorum XXV.

A. Ἡ ἁγία — Ἡ χάρις καὶ ἡ ἀλήθεια.

T. τὸ πρέπον δοκιμαζούσης τῆς ἁγίας συνόδου.

†. Sunt Can. XXV. cum notis marginalibus ibidem editi p. 429. et in conc. Labbei tom. 2. p. 559. Occurrunt adhuc apud Bandin., Nesselium et Pasinum in cit. locis.

φύλ. ροη. Fol. 178.

Κανόνες τῶν ἐν λαοδικείᾳ τῆς Φρυγίας συνελθόντων μακαρίων πατέρων κϛ.

Canones beatorum Patrum Laodicea in Phrygia congregatorum XXVI.

A. Ἡ ἁγία σύνοδος ἡ κατὰ λαοδικείαν.

T. προς Φιλήμονα. α.

†. Sunt can. LIX. cum notis marginalibus et insertis scholiis, ibidem editi p. 553. Occurrunt adhuc apud Nesselium cum notis Scholiastae graeci, uti priores; apud Bandinium et Pasinum in cit. locis. Apud Nesselium legitur: Πακτιάνης.

φύλ. ρπβ. Fol. 182.

Κανόνες τῶν ρν πατέρων, τῶν ἐν κωνςαντινουπόλει συνελθόντων ἐν ὑπατείᾳ Φλαβίου εὐχερίου, καὶ Φλαβίου ἐυαγρίου τῶν λαμπροτάτων πρὸ ἑπτὰ εἰδῶν ἰουλίων. κζ.

Canones CL. Patrum Constantinopoli congregatorum sub consulatu Flavii Eucherii, et Flavii Evagrii clarissimorum VII. idus Julii XXVII.

Προσφωνητικὸς τῆς αὐτῆς ἁγίας συνόδου πρὸς τὸν εὐσεβέστατον βασιλέα Θεοδόσιον τὸν μέγαν, ᾧ ὑπέταξαν τοὺς παρ' αὐτῶν ἐκτεθέντας κανόνας.

Allocutio eiusdem sanctae synodi ad piissimum Imperatorem Theodosium Magnum, cui subiecerunt statutos ab ipsis canones.

A. Ἀρχὴ μὲν ἡμῖν τοῦ πρὸς τήν.
T. καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. ἀμήν.

†. Sunt can. VII. cum notis marginalibus, ibidem editi p. 85. excepta synodi allocutione. Occurrunt adhuc apud Bandinium, ubi καὶ εὐαγρίου legitur, et diversus finis est; Apud Nesselium cum scholiastae graeci annotationibus, et apud Pasinum in cit. loc.

φύλ. ρπε. Fol. 185.

Κανόνες τῶν σ̄ ἁγίων πατέρων τῶν ἐν ἐφέσῳ συνελθόντων μετὰ τὴν ὑπατείαν Φλαβίου, θεοδοσίου τὸ ιγ̄, καὶ Φλαβίου Οὐαλεντινιανοῦ τὸ γ̄ τῶν αἰωνίων αὐγούστων πρὸ δέκα καλανδῶν ἰουλίων. κη̄.

Canones CC sanctorum Patrum Ephesi congregatorum post consulatum Flavii Theodosii XIII°. et Flavii Valentiniani III. semper Augustorum X cal. Julii. XXVIII.

A. Ἡ ἁγία— συναχθέντων ἡμῶν κατὰ τὸ εὐσεβές.
T. καὶ ἔδοξε τῇ ἁγίᾳ πάσῃ, καὶ οἰκουμενικῇ συνόδῳ.

†. Sunt can. IX. cum notis marginalibus, ibidem editi. In nostro codice can. 2us incipit: ἐπεὶ δὲ ἐχρῆν. Et in fine subiicitur epistola synodi Ephesinae ad Pamphiliae synodum, ut apud Bandinium in cit. loco. Nesselius plus, quàm ducentorum PP. synodum in cit. loc. ait. Scholiastae autem graeci annotationes non memorat.

φύλ. ρπη.	Fol. 188.
Ἀντίγραφον ἐπιστολῆς γραφείσης παρὰ τοῦ θεοφιλεστάτου ἐπισκόπου ἀλεξανδρείας κυρίλλου πρὸς νεστόριον, ἐπίσκοπον μηνὶ μεχὶρ ἰνδ. ιγ. κθ.	Exemplum epistolae scriptae a Dei aman issimo Alexandriae episcopo Cyrillo ad Nestorium episcopum mense Feb. indict. XIII. XXIX.

A. Καταφλυαροῦσι μὲν, ὡς μανθάνω.
T. ἀρραγὴς διαμένῃ τοῖς ἱερεῦσι τοῦ θεοῦ.

†. Vide conc. general. edit. Vatican. 1608. f. tom. 1. p. 25. Occurrit adhuc apud Nessel. p. 110.

φύλ. ρϞα.	Fol. 191.
Ἐπιστολὴ γραφεῖσα τῷ θεοφιλεστάτῳ ἐπισκόπῳ ἀντιοχείας ἰωάννῃ παρὰ τοῦ ὁσιωτάτου κυρίλλου ἀρχ. ἀλεξανδ. λ.	Epistola scripta Dei amantissimo Antiochiae episcopo Joannis à sanctissimo Cyrillo archiep. Alexand. XXX.

A. Εὐφραινέσθωσαν οἱ οὐρανοὶ, καὶ.
T. ἀπεστείλαμεν τὰ ἴσα τῇ σῇ ὁσιότητι.

†. Extat ibidem p. 556. Occurrit adhuc apud Nessel. p. 115. n. 55. addendo, caeterosque episcopos Orientales de pace.

φύλ. ρϞδ.	Fol. 194.
Κανόνες τῶν χλ ἁγίων πατέρων τῶν ἐν χαλκηδόνι συνελθόντων, ἐν ὑπατείᾳ μαρκιανοῦ τοῦ αἰωνίου αὐγούστου, καὶ τοῦ δηλωθησομένου τῇ πρὸ ὀκτὼ καλανδῶν νοεμβρίων. λα.	Canones DCXXX. sanctorum patrum Chalcedone congregatorum, in consulatu Marciani semper Augusti, et proclamandi VIII. Cal. Nov. XXXI.

A. Τοὺς παρὰ τῶν ἁγίων πατέρων.
T. τῆς ἀλεξανδρέων μεγαλοπόλεως.

†. Sunt can. XXVIII. in margine signati, cum scholiis marginalibus, ibidem editi. Occurrunt adhuc apud Nessel. P. V. p. 103. Cum antiqui scholiastis graeci anonymi annotationibus, et eodem titulo, ubi infra notatur, in edit. Paris. Labbaeana legi: τῇ πρὸ ὀκτὼ ἰδῶν ὀκτωβρίων. Et sunt Can. XXX.— Apud Bandinium p. 398. hoc tit. Ἐπὶ μαρκιανοῦ τοῦ εὐσεβεςάτου βασιλέως cum can. XXX. — Et apud Pasinum p. 195. eodem prorsus titulo, ut in nostro codice. Legitur autem proclamati. Numerus canonum ibi non est indicatus.

Φύλ. σ. Fol. 200.

Ἐπιςολὴ ἐγκύκλιος, ἤγουν συνοδικὴ τοῦ ἁγιωτάτου Ἀρχιεπ. ῥώμης λέοντος γραφεῖσα πρὸς Φλαβιανὸν Ἀρχιεπ. κωνςαντινουπ. λβ.	Epistola encyclica seu synodica sanctissimi Archiep. Rom. Leonis scripta ad Flavianum Archiep. Constantinop. XXXII.

A. Ἀναγνόντες τὰ γράμματα τῆς σῆς ἀγάπης.
T. ὁ θεὸς ἐρρωμένον σε διαφυλάξει, ἀδελφέ.

†. Occurrit adhuc apud Nessel p. 115. n. 56. hoc tit. Ἐπιςολὴ τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν λέοντος πάπα ῥώμης γραφεῖσα πρὸς τὸν ἐν ἁγίοις Φλαβιανὸν πατριάρχην κωνςαντινουπόλεως κατὰ εὐτυχοῦς αἱρεσιάρχου, ἡ ὀνομασθεῖσα παρὰ τῆς ἁγίας τετάρτης συνόδου ςήλη ὀρθοδοξίας. Cum hac Nesselii nota v. edit. conc. general. vatic. tom. 2. p. 204. ubi agitur de concilio generali IV. A. C. 451. Chalcedone celebrato adversus Eutychetis haeresin. — Et apud Bandinium tom. 1. p. 79. tit. Ἐπιςολὴ τοῦ ἁγίου λέοντος πάπα ῥώμης ἡ λεγομένη ςήλη ὀρθοδοξίας πρὸς Φλαβιανόν, eodem initio et fine.— Item p. 395. sine titulo, eo-

dem autem initio, diverso tamen fine. Nullibi autem memoratur scholium in fine epistolae ad marginem scriptum hoc initio: *Ὅτε μὲν οὖν ὁ μακάριος Φλαβιανὸς τῷ τρισκαταράτῳ, καὶ δυςυχεῖ εὐτυχεῖ ἔλεγεν, εἰ ἡ μήτηρ ἡμῖν ὁμοούσιος ἐςὶ, καὶ ὁ χριςὸς κατὰ σάρκα ὁμοούσιός ἐςιν ἡμῖν, ὁ κατάρατος ἔλεγε. Πρώην μὲν τοῦτο οὐκ ἔλεγον κ. τ. λ.*

Φύλ. σς. Fol. 206.

Κανόνες τῶν ἐν σαρδικῇ συνελθόντων ἁγίων πατέρων. Ἡ ἁγία — λγ.	Canones sanctorum patrum Sardicae congregatorum. Sancta — XXXIII.

A. *Ὅσιος ἐπίσκοπος πόλεως κορδούνης.*

T. *ἅπαντες εἶπαν. ὁριζέσθω καὶ τοῦτο.*

†. Sunt can. XXI. cum scholiis marginalibus ibidem editi. Occurrunt adhuc apud Nessel. P. V. p. 104. Cum antiqui scholiastis graeci anonymi annotationibus, et citatur edit. Conc. Paris. Labbaeanae tom. 2. ubi de hoc concilio eiusque canonibus agitur. — Et apud Bandinium p. 398. eodem titulo, initio et fine cum can. XXI. uti hîc et apud Nesselium. — Item apud Pasinum, sine initio autem et fine, nec canonum numerus statuitur.

Φύλ. σιβ. Fol. 212.

Κανόνες τῶν ἐν καρθαγένῃ συνελθόντων σιζ μακαρίων πατέρων. λδ.	Canones congregatorum Carthagine CCXVII. beatorum patrum XXXIV.

A. *Μετὰ τὴν ὑπατείαν τῶν ἐνδοξοτάτων.*

T. *καὶ ςέργομεν πάντες οἱ ἐκκλησιαςικοί.*

†. Sunt Can. CXXXVIII. in margine signati, cum scholiis marginalibus, ibidem editi. Occurrunt adhuc apud Nessel. P. V. p. 104., ubi ait, esse can. X. et claudi symbolo Nicaeno; tunc sequi alia cap.

CXXXVIII. Priores X. in nostro codice nullo signantur numero, et initium fit à cap. CXXXVIII. In fine can. 133. subscriptiones sequuntur. Et can. 134. est epistola synodi Africanae ad Bonifacium episc. Rom.

Can. 135. Est rescriptum Cyrilli Alexandr. episc. ad Africanam synodum.

Can 136. Epistola Attici, episc. Constantinop.

Can. 137. Exempla synodi Nicaenae missa VI. Cal. Septemb.

Can. 138. Epistola Africanae synodi ad Celestinum Papam.

Demum monumenta actorum Constantinop. de Agapio et Bagadio, utroque episcopatum Bostrensem sibi vindicante, ut apud Bandinium in cit. loc., ubi monet, haberi p. 509 etc. — quae in indice praemisso a prioribus non separentur, separantur ausem a Nesselio, et titulus affertur, nec non indicatur, ea haberi in conc. Labbaeanis, et in Theod. Balsamonis syntagmate.

Φύλ. σξα. Fol. 261.

Κανόνες τῶν ἐν κωνσαντινουπόλει ἐν τῷ τρούλλῳ τοῦ βασιλικοῦ παλατίου συνελθόντων ἁγίων πατέρων ἐπὶ Ἰουσινιανοῦ τοῦ εὐσεβεσάτου, καὶ Φιλοχρίσου ἡμῶν βασιλέως. λε.

Canones Constantinopoli in Trullo palatii Imperatorii congregatorum sanctorum Patrum, Imperante Justiniano piissimo et Christi amante. XXXV.

A. Προσφωνητικὸς — *Τῆς ἀρρητου καὶ θειας.*
T. *Μαριανὸς ἀνάξιος ἐπίσκοπος κιθαρίζων — σκζ.*

†. Sunt

†. Sunt Can. CII. cum scholiis marginalibus. Occurrunt adhuc apud Nessel. in loc. cit. cum tot canonibus, et antiqui scholiastae graeci annotationibus, atque cum nota Nesselii, male legi in edit. conc. Labbaean. Ἐν τῷ τρούλλῳ βασιλικῷ παλατίῳ. — Item apud Bandinium in cit. loc. ubi titulo adhuc additum: Ἐκγόνου ἡρακλείου, cum totidem etiam subscriptionibus. Apud Pasinum nonnisi titulus legitur, v. Jo. Zonarae, et Theod. Balsamonis syntagma, et conc. edita.

φύλ. σϟγ.	Fol. 293.
Κανόνες τῶν ἐν νικαίᾳ πατέρων συνελθόντων τὸ δεύτερον ἔτει ͵ςσϟϛ. τῆς τοῦ κόσμου κτίσεως ἰνδ. ια εὐσεβῶς βασιλευόντων κωνςαντίνου καὶ εἰρήνης τῆς αὐτοῦ μητρός. α ὅτι δεῖ τοὺς κανόνας κατὰ πάντα φυλάττειν λϛ.	Canones Patrum secundò Nicaeae congregatorum anno 6296. a creatione mundi ind. XI. piè regnantibus Constantino, et Irene ipsius matre. 1. divini canones in omnibus sunt observandi. XXXVI.

A. Τοῖς τὴν ἱερατικὴν λαχοῦσιν ἀξίαν.

T. ὡς τῆς χρείας κατεπειγούσης.

†. Sunt Can. XXII. cum singulorum summa, et notis marginalibus, ibidem editi. Occurrunt adhuc apud Nessel. in cit. loc. cum graeci scholiastis antiqui annotationibus, et cum nota Nesselii, anno a creatione mundi secundum vulgarem supputationem ecclesiae Constantinopolitanae 6296. ind. II. anno autem Christi 787. die 24 Sept. — Apud Bandinium verò in cit. loc. scribitur annus ςσϟ, 6290, et aera vulgari 782. —

Apud Pasinum eodem titulo statuitur annus ςσϟϛ, Christi 788. deductis scilicet secundum Montfaucon 5508. annis.

φύλ. τβ.	Fol. 302.
Τῷ τὰ πάντα ἁγιωτάτῳ καὶ μακαριωτάτῳ ἀδελφῷ καὶ συλλειτουργῷ κυρ. ἀδριανῷ πάπα τῆς πρεσβυτέρας ῥώμης, ταράσιος ἀνάξιος ἐπίσκοπος ἐν κῳ̅ χαίρειν. λζ.	Sanctissimo et beatissimo fratri et comministro dom. Hadriano Papae Senioris Romae, Tarasius indignus episcopus in domino salutem. XXXVII.

A. Πολυμερῶς καὶ πολυτρόπως εὐαγγελικῶς.

T. ἐπὶ τῇ τῶν χρημάτων δόσει.

†. Est contra Simoniam cum subjunctis decem testimoniis eò pertinentibus, quae desinunt: ζωῆς κληρονόμους ἀναδεικνύοντες, ut apud Nesselium, Bandinium et Pasinum in cit. loc.— Prodiit autem tom. 2. p. 184. Beveregii.

φύλ. τδ.	Fol. 304.
Κανόνες ἐκτεθέντες παρὰ τῆς ἁγίας καὶ μεγάλης ἐν κωνςαντινουπόλει α̅ καὶ β̅ συνόδου, τῆς συςάσης ἐν τῷ πανσέπτῳ ναῷ τῶν ἁγίων, καὶ πανευφήμων ἀποςόλων. λη̅.	Canones editi a sancta et magna Constantinopolitana 1 et 2 synodo, congregata in venerabili sanctorum et celebratorum Apostolorum templo. XXXVIII.

A. Πρᾶγμα σεμνὸν ὄντω καὶ τίμιον.

T. νῦν νενομισμένον χρόνον ἀποπληρῶν.

†. Sunt can. XVII. cum notis marginalibus. Occurrunt adhuc apud Nesselium, Bandinium et Pasinum in cit. loc. v. Jo. Zonarae, et Theod. Balsamonis syntagma canonum. Item conc. Labb.

φύλ. τι.	Fol. 310.
Κανόνες ἐκτεθέντες παρὰ τῆς ἁγίας συνόδου τῆς ἐν τῷ	Canones editi a sancta synodo in celebri et cog-

περιωνύμῳ ναῷ καὶ ἐπωνύμῳ τοῦ θεοῦ λόγῳ συςάσης τὴν ζ. καὶ οἰκουμενικὴν σύνοδον ἐπιβεβαιωσάσης, πᾶσαν δὲ σχισματικὴν καὶ αἱρετικὴν πλάνην ἀπελασάσης.	nominato Dei verbi templo, septimam et oecumenicam synodum confirmante, omnem verò schismaticum et haereticum errorem propulsante.

A. ὥρισεν ἡ ἁγία καὶ οἰκουμενικὴ σύνοδος.
T. ὁ τοιοῦτος ἀνάθεμα ἔςω.

†. Sunt can. III. sine notis marginalibus. Occurrunt etiam apud Nessel. in cit. loc. ubi in nota monet, legendum: τῆς τοῦ θεοῦ λόγου σοφίας. Apud Bandinium in cit. loc. idem quidem titulus est, λόγου autem legitur. v. Jo. Zonarae, Theod. Balsamonii syntagma canonum, et conc. edit. Labb.

Φύλ. τι. Fol. 310.

Τοῦ μακαρίου διονυσίου ἀρχιεπ. ἀλεξανδρείας. Διονύσιος βασιλείδῃ τῷ ἀγαπητῷ μου υἱῷ, καὶ ἀδελφῷ συλλειτουργῷ καὶ θεοπρεπεῖ ἐν κῳ χαίρειν μ.	Beati Dionysii, archiepisc. Alexandrini, Dionysius Basilidi dilecto meo filio et fratri comministro et divino in domino salutem. XL.

A. Ἐπέςειλας μοι πιςότατε καὶ λογιώτατε.
T. λειτουργοῦντα τῷ κῳ εὔχομαι.

†. Est de diversis capitibus canonicis cum notis marginalibus. Numerantur verò cap. IV. Occurrit adhuc apud Nesselium, Bandinium et Pasinum. Nullibi autem indicatur, scholium in margine exaratum de hoc Dionysio:

Ἰςέον, ὅτι γέγονε μὲν ὁ μακάριος διονύσιος οὗτος ἀκροατὴς ὠριγένους ἐν δὲ τῷ τετάρτῳ τῆς βασιλείας ἔτει Φιλίππου τοῦ μετὰ γορδινὸν βασιλεύσαντος, τὸν βίον μεταλλάξαντος ἡρακλᾶ τοῦ τρὶς καὶ δεκάτου τῆς ἀλεξαν-

θρέων ἐκκλησίας, τὴν προστασίαν ταύτης οὗδε ὑπολαμβάνει, καὶ προστὰς ἐπὶ δέκα καὶ ἑπτὰ ἔτεσιν, ἤτοι τοῖς λοιποῖς τρισὶ Φιλίππου, καὶ τῷ ἑνὶ Δεκίου, καὶ τῷ ἑνὶ γάλλου, καὶ ὑολουσιανοῦ τοῦ υἱοῦ Δεκίου, καὶ τοῖς δώδεκα οὐαλεριανοῦ τοῦ παιδὸς αὐτοῦ, πρὸς κύριον ἐξεδήμησεν, ὁ δὲ βασιλείδης ἦν τῶν κατὰ τὴν πεντάπολιν τῆς λιβύης παροικιῶν ἐπίσκοπος, ὥς φησι εὐσέβιος, ἔν τε τῷ ς. καὶ τῷ ἑβδόμῳ τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἱστορίας λόγῳ.

Sciendum, beatum hunc Dionysium Origenis auditorem fuisse. Cum verò quarto Philippi post Gordianum imperantis anno, Heraclas XIII. Alexandrinus Episcopus vitam cum morte commutasset, huius ecclesiae Episcopatum ipse suscipit, et hoc officio XVII. annos functus, scilicet tribus reliquis Philippi, uno Decii, et uno Galli, et Volusiani Decii filii, et duodecim Valeriani ipsius filii, ad dominum profectus est. Basilides autem Pentapolis Libyae Episcopus erat, ut ait Eusebius in VI et VII lib. hist. eccles. de hac epistola v. Theod. Balsamonis syntagma p. 879. Beveregii tom. 2. p. 1. et conc. Labbaean. tom. 1. p. 831.

Φύλ. τιγ.	Fol. 313.
Τοῦ ἁγίου πέτρου ἀρχιεπ. Ἀλεξανδρείας, καὶ μάρτυρος κανόνες φερόμενοι ἐν τῷ περὶ μετανοίας αὐτοῦ λόγῳ. μα.	Sancti Petri Archiep. Alexandrini et Martyris Canones, qui feruntur in ipsius sermone de poenitentia. XLI.

A. *Ἐπεὶ τοίνυν τέταρτον ἤδη πάσχα.*

T. *ἐνώπιον πολλῶν μαρτύρων.*

†. Sunt can. XIV. cum notis marginalibus. Apud Nesselium verò, Bandinium et Pasinum numerantur Can. XV. computato scilicet, qui hìc separatur, canone sequenti, cuius titulus est:

Τοῦ αὐτοῦ ἐκ τοῦ λόγου εἰς τὸ πάσχα. μβ.
Οὐκ ἐγκαλέσει τίς ἡμῖν.
Eiusdem ex sermone in pascha.

Quod Bandinius non animadvertit, nec Pasinus, bene tamen Nesselius dicendo: Inscribitur separatim. v. Beveregium, Balsamon. et conc. Labb.

Φύλ. τιθ. Fol. 319.

Ἐπιςολὴ κανονικὴ τοῦ ἁγίου γρηγορίου ἐπισκ. νεοκαις. τοῦ θαυματουργοῦ περὶ τῶν ἐν τῇ καταδρομῇ τῶν βαρβάρων ειδωλόθυτα φαγόντων, ἢ καὶ ἕτερα πλημμελησάντων. μγ.

Epistola cánonica sancti Gregorii Neocaes. episc. Thaumaturgi de iis, qui in barbarorum incursione idolothyta comederant, aut alia peccata commiserant. XLIII.

A. Οὐ τὰ βρώματα ἡμᾶς βαρεῖ.
T. ᾧ ὀνόματι καλοῦσιν, ἀπαιτοῦντες.

†. Est cum notis marginalibus, et occurrit apud Nesselium, Bandinium et Pasinum. In Can. XI. divisa gr. et lat. extat in Th. Balsamon. Beveregii etc.

Φύλ. τκα. Fol. 321.

Τοῦ ἁγίου ἀθανασίου ἐπισκ. ἀλεξανδ. ἐπιςολὴ πρὸς ῥουφιανὸν ἐπίσκ. περὶ τῶν δι' ἀνάγκην ὑποσυρέντων μὲν, μὴ φθαρέντων δὲ ἐν τῇ κακοπιςίᾳ. μδ.

Sancti Athanasii episc. Alexandrini epistola ad Rufianum episc. de necessitate quidem abstractis, non verò in malitia corruptis. XLIV.

A. Σὺ μὲν τὰ υἱῷ ἠγαπημένῳ πρέποντα.
T. σε ἡ σὺν ἡμῖν ἐν κῳ προσαγορεύει.

†. Est sine notis marginalibus, et occurrit adhuc apud Nesselium P. V. p. 109. Apud Bandinium tom. I. p. 74. Apud Pasinum p. 197. Extat verò in Th. Balsamonis syntagmate p. 925.

φύλ. τκβ. Fol. 322.

Τοῦ αὐτοῦ ἐπιςολὴ πρὸς ἀμμοῦν μονάζοντα. με.	Eiusdem epistola ad Ammum monachum XLV.

A. Πάντα μὲν καλὰ καὶ καθαρά.

T. καὶ ἀσάλευτον ἐν χῷ ιυ. κ. τ. λ.

φύλ. τκδ. Fol. 324.

Τοῦ αὐτοῦ ἐκ τῆς λθ ἑορτασικῆς ἐπιςολῆς. μϛ.	Eiusdem ex ep. XXXIX de festis. XLVI.

A. Ἀλλ' ἐπειδὴ περὶ μὲν τῶν αἱρετικῶν.

T. ἀπαντᾶν ἐκ τούτου τοὺς ἀκεραίους.

†. Epistola prior et hoc fragmentum sunt sine notis marginalibus, et occurrunt adhuc apud Nesselium, Bandinium et Pasinum in cit. loc. Extant verò in Beveregii et Balsamonis syntagmate, et in conc. Labbaeanis.

φύλ. τκε. Fol. 325.

Τοῦ ἁγίου Βασιλείου ἐπισκόπου καισ. καππαδοκίας ἀμφιλοχίῳ ἐπισκόπῳ ἰκονίου περὶ κανόνων πε ἐπιςολὴ α. μζ. μη. μθ.	Sancti Basilii episc. Caesar. Cappad. Amphilochio, episcopo Iconii de can. LXXXV. epist. I. XLVII. XLVIII. XLIX.

A. Ἀνοήτῳ φησὶν ἐπερωτήσαντι σοφίαν.

T. Τῆς αἰωνίου κατακρίσεως περισώσασθαι.

†. Sunt epist. III. canonicae de Can. LXXXV. cum notis marginalibus et insertis scholiis. Occurrunt adhuc apud Nesselium cum scholiastae graeci antiqui annotationibus. Apud Bandinium et Pasinum in cit. locis. Extant verò in Th. Balsamonis et Beveregii editionibus.

φύλ. τλθ. Fol. 339.

Τοῦ αὐτοῦ ἐκ τῆς πρὸς τὸν αὐτὸν μακάριον ἀμφιλόχιον	Eiusdem ex scripta ad eundem Amphilochium

γραφείσης ἐπιςολῆς, περὶ τοῦ μὴ ἀγνοεῖν τὸν κύριον τὴν ἡμέραν τοῦ τέλους καὶ τὴν ὥραν. ν̄.	epistola de eo, quod dominus non ignoret diem consummationis et horam. L.

A. Τοῖς δὲ κομψοῖς ἐγκρατίταις πρός.

T. ὡς ὅγε φαγὼν, οὐκ ἠνόμησεν.

†. Est cum scholio marginali, quod incipit: Οὗτοι οἱ ὀνομαζόμενοι ἐγκρατιταὶ τὰ μὲν τῶν βρωμάτων ἐβδελύσσοντο, ὡς ἀκάθαρτα, τὰ δὲ ἤσθιον, ὡς καθαρά. καί ἐςι τοῦτο ἰουδαϊκόν κ. τ. λ.

Occurrit adhuc apud Nesselium, Bandinium et Pasinum in cit. locis. Notandum verò, particulam μὴ apud Pasinum etiam in titulo esse positam, apud Nesselium verò recentiore manu insertam, cum hac ipsius nota, quia videlicet S. Basilius responso suò affirmat, et demonstrat, Christum diem et horam consummationis mundi non ignorare, tanquam eiusdem cum patre substantiae. v. Balsamon. et Beveregium etc.

φύλ. τλθ.	Fol. 339.
Τοῦ αὐτοῦ πρὸς Διόδωρον τὸν τάρσου κατὰ τῶν δύο ἀδελφὰς γαμούντων, ἢ ἀδελφοῖς δυσὶ γαμουμένων. νᾱ.	Eiusdem ad Diodorum Tarsensem adversus eos, qui ducunt duas sorores, aut quae nubunt duobus fratribus. LI.

A. Ἀφίκετο ἡμῖν γράμματα.

T. ἐτολμήθη τόποις ἐναπομεῖναι.

†. Est cum notis marginalibus, et occurrit adhuc apud Nesselium, Bandinium et Pasinum in cit. loc. Extat verò in Beveregii, Balsamon. et Labbaeanis editionibus.

φύλ. τμβ.	Fol. 342.
Τοῦ αὐτοῦ πρὸς γρηγόριον πρεσβύτερον, ὥςε χωρισθῆ-	Eiusdem ad Gregorium Presbyterum, ut mulie-

ναι αὐτὸν τοῦ συνοίκου γυναίου. νβ.	rem sibi cohabitantem dimittat. LII.

A. Ἐνέτυχον σου τοῖς γράμμασι.

T. κατὰ πᾶσαν ἐκκλησίαν γενήσονται.

†. Est cum notis marginalibus, et occurrit adhuc apud Nesselium, Bandinium et Pasinum. Extat verò ibidem in cit. loc.

Τοῦ αὐτοῦ χορεπισκόποις, ὥστε μὴ γίνεσθαι χωρὶς αὐτοῦ ὑπηρέτας παρὰ τοὺς κανόνας. νγ.	Eiusdem ad chorepiscopos, ne sine ipso fiant ministri praeter canones. LIII.

A. Πάνυ με λυπεῖ, ὅτι ἐπιλελοίπασι.

T. εἰς ὑπηρεσίαν δεχθείς.

†. Occurrit adhuc apud Nesselium, Bandinium et Pasinum in cit. loc. Extant verò, ut priora, in cit. loc.

φύλ. τμγ.	Fol. 343.
Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τοὺς ὑφ' ἑαυτὸν ἐπισκόπους, ὥστε μὴ χειροτονεῖν ἐπὶ χρήμασιν. νδ.	Eiusdem ad episcopos sibi subiectos, ne pecuniis ordinent. LIV.

A. Τὸ τοῦ πράγματος ἄτοπον, περὶ οὗ.

T. ἀκελδαμᾶ κληθήσεται.

†. Est cum nota marginali: ἀνάγνωθι ὅλην τὴν ἐπιστολήν. λίαν ἐστὶ ὡραῖον κ. τ. λ. Occurrit adhuc apud Nesselium, Bandinium et Pasinum. Ext. in cit. loc.

φύλ. τμδ.	Fol. 344.
Τοῦ αὐτοῦ ἐκ τοῦ κζ κεφαλαίου περὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος πρὸς τὸν μακάριον ἀμφιλόχιον. νε.	Eiusdem ex cap. XXVII. de sancto spiritu ad beatum Amphilochium LV.

A. Τῶν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ πεφυλαγμένων.

T. τοῦ μυστηρίου δύναμιν εἰσφερομένην.

φύλ.

Φύλ. τμϛ.	Fol. 346.
Τοῦ αὐτοῦ ἐκ τοῦ κϑ. κεφ. τῆς αὐτῆς πραγματείας. νϛ.	Eiusdem ex cap. XXIX. eiusdem tractatus. LVI.

A. Πρὸς γαμὴν τὸ ἀμάρτυρον.

T. τῇ ἀρχαιότητι τὸ αἰδέσιμον ἔχοντα.

†. Sunt haec duo Basilii M. fragmenta cum notis marginalibus et scholio.

Occurrunt adhuc apud Nesselium, Bandinium et Pasinum, et extant in cit. loc.

Φύλ. τμϛ.	Fol. 346.
Ἐπιϛολὴ κανονικὴ τοῦ ἁγίου γρηγορίου ἐπισκόπου νύσσης πρὸς τὸν ἐν ἁγίοις λητόϊον ἐπίσκοπον μελιτινῆς. νζ.	Epistola canonica sancti Gregorii Nysseni episc. ad sanctum Lethoium episc. Melitin. LVII.

A. Ἐν καὶ τοῦτο εἰς τὴν ἁγίαν ἑορτήν.

T. κἂν μικρότερον τῆς σῆς μεγαλοφείας ᾖ.

†. Constat cap. VIII. et est cum notis marginalibus. Occurrunt adhuc apud Nessel. P. 1. p. 137. Apud Bandinium et Pasinum in cit. loc. et extant cum prioribus.

Φύλ. τνβ.	Fol. 352.
Τοῦ ἁγίου γρηγορίου τοῦ ϑεολόγου ἐκ τῶν ἐμμέτρων αὐτοῦ συγγραμμάτων. νη.	Sancti Gregorii Theol. ex metricis eius operibus. LVIII.

A. Ὄφρα δὲ μὴ ξείνησιν νόον.

T. ἐκτὸς οὐκ ἐν γνησίαις.

†. Est fragmentum de legendis libris et occurrit adhuc apud Nesselium et Bandinium, sed in aliis locis et apud Pasinum ibidem.

Φύλ. τνγ.	Fol. 353.
Τοῦ ἐν ἁγίοις ἀμφιλοχίου ἐπισκόπου τοῦ ἰκονίου ἐκ τῶν πρὸς σέλευκον ἰάμβων. νϑ.	Sancti Amphilochii episc. Iconiensis ex iambis ad Seleucum. LIX.

A. Πλὴν ἀλλ ἐκεῖνο προσμαθεῖν μάλιςα.

T. κανὼν ἂν εἴη τῶν θεοπνεύςων.

†. Occurrunt adhuc apud Nessel. P. 2. p. 24. apud Bandinium p. 75. et apud Pasinum p. 197. Extant in eius operibus editis et in Balsamonis syntagmate.

Φύλ. τνδ. Fol. 354.

Ἀποκρίσεις κανονικαὶ τιμοθέου τοῦ ἁγιωτάτου ἀρχ. ἀλεξανδ. ἑνὸς τῶν ρν. ἁγίων πατέρων τῶν ἐν κωνςαντινουπόλει πρὸς τὰς προσαχθείσας ἐπερωτήσεις παρά τινων ἐπισκόπων καὶ κληρικῶν. ξ.

Responsiones canonicae Timothei sanctissimi archiep. Alexandrini unius è CL patribus concilii Constantinop. ad quaestiones propositas a quibusdam episc. et clericis. LX.

A. Ἐρώτ. α. ἐαν παιδίον κατηχούμενον.

T. καὶ περὶ τούτου τί ἀποκρίνασθαι οὐχ εὑρίσκω.

†. Sunt quaestiones et responsiones XV. cum notis marginalibus et scholio praemisso:

Σχ. ἰςέον, ὅτι μετὰ διονύσιον τὸν μέγαν ιδ ἀλεξανδρείας γεγόνασιν ἐπίσκοποι οἵδε· ἐπίσκοπος μάξιμος, θεωνᾶς, πέτρος ὁ ἱερόμαρτυρ, ἀχιλλᾶς, ἀλέξανδρος, ἀθανάσιος, γρηγόριος ἀρειανὸς, ἀθανάσιος τὸ δεύτερον, γεώργιος ἀρειανὸς ὁ καππαδόκης, ἀθανάσιος πάλιν, εἶτα πέτρος ὁ παρὰ οὐαλέντος ὑπερορισθεὶς, λούκιος ἀρειανὸς, πέτρος πάλιν, εἶτα τιμόθεος οὗτος μέγας ἀναχθεὶς μὲν ἐπὶ τὸν θρόνον κατὰ τὸ δ ἔτος τῆς βασιλείας θεοδοσίου τοῦ μεγάλου. παρὼν δὲ ἐν τῇ κατὰ μακεδονίου τοῦ πνευματομάχου συνόδῳ τῶν ἁγίων ρν πατρῶν. μετὰ δὲ ἑπταετίαν ἐκδημήσας πρὸς κύριον καὶ διάδοχον ἐσχηκὼς θεόφιλον.

Schol. Sciendum, post Dionysium M. XIV episcopos Alexandrinos fuisse hosce:

Episcopus Maximus, Theonas, Petrus Hieromartyr, Achillas, Alexander, Athanasius, Gregorius

Arianus, Athanasius secundò, Georgius Arianus Cappadox, Athanasius rursus, dein Petrus a Valente in exilium missus, Lucius Arianus, Petrus rursum, dein Timotheus hic magnus sedem hanc nactus 4to Theodosii M. imp. anno. Praesens verò in concilio contra Macedonium Pneumatomachum a CL. PP. habito. At post 7 annos ad dominum migravit et successorem Theophilum reliquit.

Occurrunt adhuc apud Nesselium in cit. loc. ubi per errorem calami scribit, qui unus fuit trecentorum quinquaginta. Apud Bandinium et Pasinum in cit. loc. Extant autem in Theod. Balsamonis syntagmat. conc. Labb. etc.

φύλ. τνϛ. Fol. 356.

Θεοφίλου τοῦ ἀρχιεπ. ἀλεξανδρ. τῶν θεοφανίων ἐπιστάντων ἐν κυριακῇ προσφώνησις. ξα. — Theophili archiep. Alexandrini, cum theophania die dominico instarent, edictum. LXI.

A. Καὶ τὸ ἔθος, καὶ τὸ πρέπον.

T. ἀπὸ ὥρας ἐννάτης ἐνταῦθα.

Τοῦ αὐτοῦ ὑπομνηστικὸν, ὅπερ ἔλαβεν ἀμμὼν διὰ τὴν λυκῶ. ξβ. — Eiusdem admonitorium quod accepit Ammon propter Lyco. LXII.

A. Περὶ τῶν κοινησάντων τοῖς ἀρειανοῖς.

T. δεῖ τὸν λειτουργὸν τοῦ θεοῦ.

†. Sunt Canones X cum notis marginalibus.

φύλ. τνζ. Fol. 357.

Τοῦ αὐτοῦ ἀφυγγίῳ περὶ τῶν λεγομένων καθαρῶν. ξγ. — Eiusdem ad Aphyngium de dictis Catharis. LXIII.

A. Δεδήλωκέ μοι ἡ σὴ εὐλαβεία.

T. καὶ μηδὲν τούτοις ἀντίκειται.

†. Est cum nota marginali.

Τοῦ αὐτοῦ ἀγάθῳ ἐπισκόπῳ. ξδ̄. Eiusdem ad Agathum episc. LXIV.

A. Ἀγνοῶν τοὺς τῆς ἐκκλησίας νόμους.

T. μᾶλλον εἰδέναι δύνασαι.

Φύλ. τνη. Fol. 358.

Τοῦ αὐτοῦ μηνᾶ ἐπισκόπῳ. ξε̄. Eiusdem ad Menam episc. LXV.

A. Νόμιμον πρᾶγμα πεποιήκασιν.

T. μετὰ τῶν λαῶν συνάγεσθαι.

†. Haec Theophili scripta canonica occurrunt adhuc apud Nesselium, Bandinium et Pasinum. Extant in Theod. Balsamon. etc.

Φύλ. τνη. Fol. 358.

Τοῦ ἐν ἁγίοις κυρίλλου ἀρχ. ἀλεξ. Δόμνῳ. ξϛ̄. Sancti Cyrilli archiep. Alex. Domno. LXVI.

A. Ἕκαστα τῶν καθ' ἡμᾶς πραγμάτων.

T. ἡ σὺν ἡμῖν ἐν κῳ̄ προσαγορεύει.

†. Constat. cap. III. et est cum notis marginalibus.

Φύλ. τνθ. Fol. 359.

Τοῦ αὐτοῦ τοῖς κατὰ λιβύην καὶ πεντάπολιν ἐπισκόποις. ξζ̄. Eiusdem ad episcopos Libyae et Pentapolis. LXVII.

A. Παντὸς τοῦ χρησίμου καὶ ἀναγκαίου.

T. ἡ σὺν ἡμῖν ἐν κῳ̄ προσαγορεύειν.

†. Constat cap. IV. cum nota marginali. Extat verò utraque in Theod. Balsamonis etc.

Φύλ. τξ. Fol. 360.

Ἐγκύκλιος ἐπιστολὴ γενναδίου τοῦ ἁγιωτάτου πατριάρχου κωνσταντινουπ. καὶ τῆς σὺν Epistola encyclica Gennadii sanctissimi patriarchae Constantinop. et san-

αὐτῷ ἁγίας συνόδου πρὸς ἅπαντας τοὺς ὁσιωτάτους μητροπολίτας περὶ τοῦ μὴ ἐπὶ χρήμασι χειροτονεῖν. ξη.

ctae ipsius synodi ad omnes sanctissimos Metropolitas, de non ordinando propter pecunias. LXVIII.

A. Ὁ δεσπότης ἡμῶν καὶ θεὸς καὶ.

T. ἰωυῖνος ἐπισκ. διυέλτου.

†. Est cum hoc scholio marginali:

Οὗτος ὁ μακάριος γεννάδιος ἀναχθεὶς εἰς τὸν θρόνον κατὰ τὸ δεύτερον ἔτος τῆς βασιλείας λέοντος τοῦ μεγάλου, κατὰ τὸ ιδ. μετέστη πρὸς κύριον.

Beatus iste Gennadius archiepiscopus factus anno secundo imperii Leonis M., ad dominum anno XIV° abiit.

Subscriptiones non sunt numero signatae. Apud Nesselium, Bandinium et Pasinum sunt LXXXI. Nesselius ait, hunc Gennadium obiisse A. C. 471. Extat haec epistola in Theod. Balsamonis, Leunclavii etc.

Φύλ. τξβ.

Fol. 362.

Ἐπιστολὴ γραφεῖσα ἀπὸ κωνσταντινουπόλεως μαρτυρίῳ ἐπισκόπῳ ἀντιοχείας, περὶ τοῦ, ὅπως χρὴ δέχεσθαι τοὺς αἱρετικοὺς προσερχομένους τῇ ἁγίᾳ καὶ καθολικῇ ἐκκλησίᾳ. ξθ.

Epistola scripta Constantinopoli ad Martyrium episc. Antiochen. quomodo recipiendi sint haeretici ad sanctam et catholicam ecclesiam reversuri. LXIX.

A. Τίνα διηλέχθη μοι ὁ θεοφιλέστατος.

T. ταῦτα, ὡς ἡμέτερος, ἐσπούδασα σημᾶναι.

†. Est cum hoc scholio marginali:

Οὗτος εἰς τὸν τῆς ἀντιοχίας ἀνήχθη θρόνον κατὰ τὸ τελευταῖον ἔτος τῆς βασιλείας μαρκιανοῦ, καὶ κατὰ τὸ ια τοῦ μετ' αὐτον βασιλεύσαντος λέοντος τοῦ μεγάλου μετέστη πρὸς κύριον.

Hic ad sedem Antiochenam provectus est anno ultimo imperii Marciani, et undecimo successoris in imperio Leonis M. ad dominum abiit.

Occurrit adhuc haec epistola apud Bandinium tom. 1. p. 400. ubi autem verus finis non est allegatus, sed sunt adhuc initii verba, post quae notatum:

προεγράφη ὅλον καὶ ζήτει εἰς τὴν β οἰκουμενικὴν σύνοδον τὴν ἐν τῇ κωνσταντινουπόλει. καν. ζ.

Scriptam totam quaere in concil. II. oecumenico Constantinop. Can. VII.

Apud Nesselium et Pasinum in cit. loc. Extat verò in Leunclavii iure tom. 1. p. 290.

Φύλ. τξγ.	Fol. 363.
Τοῦ μακαριωτάτου ἀρχ. κωνσαντ. σισιννίου τόμος συνοδικός. ο.	Beatissimi archiep. Constantinop. Sisinnii tomus synodicus. LXX.

Α. Οὗτος ὁ τόμος ὁ γεγονὼς κατὰ Φεβρουάριον.

Τ. καθαιρέσει τελείᾳ ὑποπεσεῖται.

†. Est, ne duo fratres ducant duas consobrinas, promulgatus ἐν ἔτει ϛφε. 6505. id est 997 indict. X. Occurrit apud Nesselium P. 5. p. 61. Apud Bandinium tom. I. p. 9. 48. 79. Extat verò in cit. edit. p. 197.

Φύλ. τξγ.	Fol. 363.
Διὰ τοὺς φύσιν ἀσελγαίνοντας. καὶ τοὺς ὀμνύοντας κατὰ τριχός τε καὶ κεφαλῆς, καὶ τῶν τοιούτων, κελεύει ταῖς ἐσχάταις ὑποβάλλεσθαι τιμωρίαις. οα.	Propter eos, qui lasciviunt et iurant per capillum, et caput, et similia, jubet, ut extremis subiiciantur suppliciis. LXXI.

Α. Πᾶσιν ἀνθρώποις τοῖς εὐφρονοῦσι.

Τ. καὶ τὴν ἐξ ἡμῶν ἀγανάκτησιν ὑποστήσεται.

†. Est Justiniani novella constitutio LXXVII. quae in editionibus inscribitur: *Διάταξις περὶ τοῦ τοὺς ὀμνύοντας κατὰ τοῦ θεοῦ, καὶ τοὺς βλασφημοῦντας τιμωρεῖσθαι.* Constitutio de puniendo iurantes in Deum, et blasphemantes.

Φύλ. τοδ.

Ἐκ τῶν μετὰ τὸν κώδικα θείων νεαρῶν διατάξεων τοῦ τῆς θείας λήξεως Ἰουστινιανοῦ διάφοροι διατάξεις, συνᾴδουσαν ἐξαιρέτως τοῖς θείοις καὶ ἱεροῖς κανόσι, καὶ ἐκ περιουσίας τὴν οἰκείαν ἰσχὺν νέμουσαι, αἷς τάξιν τινὰ, καὶ ἀριθμὸν ἐπεθήκαμεν πρὸς σύντομον εὕρεσιν τοῦ ἐπιζητουμένου κεφαλαίου, διὰ τὸ, ὡς εἴρηται, ἐκ διαφόρων διατάξεων εἶναι τὰ συναχθέντα ὡς ὑποτέτακται. οβ.

Fol. 374.

Ex editis post codicem novis divinisque constitutionibus Justiniani variae constitutiones, consentientes eximiè divinis, et sacris canonibus, et ex abundanti vim propriam sortientes, quas ordine quodam et numero disposuimus ad compendiosam cuiusvis capitis inventionem, propterea quod, uti dictum, ex variis constitutionibus haec collecta sint, ita et subiecta. LXXII.

†. Huic titulo immediatè subiecta est tabula cap. LXXXVII, quorum Ium *περὶ τῶν πρώτων, καὶ μεγίστων θεοῦ δωρέων κ.τ.λ.* et ultimum. *περὶ τοῦ μὴ ἐξεῖναι μηδενὶ κεχρῆσθαι, ἢ ἐμπαῖξαι εὐλαβεῖ σχήματι κ.τ.λ.* Tum novus titulus priori consentaneus ponitur: *εἰς δόξαν τοῦ μεγάλου θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν ιυ χυ. Καὶ τὰ νῦν συντεθειμένα κ.τ.λ.* et sunt cum quibusdam notis marginalibus.

Auctor huius collectionis est Theodorus Balsamon, cuius nomen in bibl. Taurinensi apud Pasinum p. 96. aperte praefigitur. Ibi etiam analysin totius operis dedit Pasinus, ita, ut superfluum foret, capita omnia hîc etiam enumerare. Ex hac

autem analysi constat, hanc collectionem non esse editam in Voelli et Justelli bibliotheca, ut Nesselio visum P. 2. p. 22. n. 3. Occurrit adhuc apud Bandinium tom. 1. p. 402. et in cod. Monac. 214. Nullibi autem auctoris nomen continetur, nisi in codice Taurinensi. In nostro codice hoc post finem, qui est: *κατὰ ταύτην τὴν βασιλίδα πόλιν προτιθεμένων, ἀγάθοι* — sequuntur adhuc duo scholia brevia de privatis, et publicis, et de largitionibus. Quae etiam in cod. 214. occurrunt, cuius ultimi finis est: *καὶ δημόσιος τοῦ φίσκου.* Tum *ἐδώθη τῇ νουμενίᾳ βασιλείας τοῦ δεσπότου αἰωνίου ἔτει εἰκοστῷ ὑπατείαν μεταδάτα καλάνδαις μαΐαις ἰμπεριῒ δομίνου ἰουστινιανοῦ, περπετούου, αὐγούστου, ἄννους* XX. *κονσουλι. πός. βασιλείου βικαρίου τούτεστι, ἐδώθη, καὶ ἐξεφωνήθη τῇ νουμενίᾳ τοῦ μαΐου, βασιλείας τοῦ δεσπότου ἰουστινιανοῦ αἰωνίου αὐγούστου, ἔτει εἰκοστῷ μετὰ τὴν ὑπατείαν βασιλείου τοποτηρητοῦ.* *Ἰστέον δὲ, ὅτι ἐν τοῖς τῶν ἀριθμῶν σημαντικοῖς τὸ μὲν* X *δηλοῖ τὰ δέκα.* *Τὸ δὲ* V *τὰ πέντε. τὸ δε* I. *τὸ ἕν.* v. Morellii bibl. p. 97.

Φύλ. τπϛ.	Fol. 386.
Διατάξεις νόμων πολιτικῶν ἐκ τῶν νεαρῶν ἰουστινιανοῦ βασιλέως συνηγοροῦσαι, καὶ ἐπικυροῦσαι τοὺς τῶν ἁγίων πατρῶν ἐκκλησιαστικοὺς κανόνας. ογ.	Constitutiones legum politicarum ex novellis Justiniani imp. consentientes, et subsidium praebentes ecclesiasticis SS. PP. canonibus. LXXIII.

A. *Αὐτοκράτορες θεοδόσιος καὶ οὐαλεντινιανός.*
T. *καὶ τὴν οὐσίαν αὐτοῦ τῷ δημοσίῳ προσκυρωθῆναι.*

†. Hic alter Theod. Balsamonis tractatus constans cap. XXV. quorum ultimum est: *ἴσον θείου νόμου*, a Voello et Justello pariter non est editus. Hinc Pasinus p. 105. totius operis analysin dedit. Occur-

Occurrit adhuc in cod. Monac. 214. v. Morelli bibl. gr. p. 97. Observandum adhuc, hoc opusculum notis marginalibus esse instructum.

φύλ. υλβ. Fol. 432.

Συναγωγὴ τῶν εἰρημένων ἐν τοῖς κώδιξι, καὶ τοῖς διγέςοις, καὶ ταῖς διατάξεσι τῶν νεαρῶν. περὶ ἐπισκόπων, καὶ κληρικῶν, καὶ μοναχῶν, καὶ πραγμάτων αὐτῶν, ἔτι δὲ καὶ ἰουδαίων αἱρετικῶν. οδ.

Collectio expositorum in codice, digestis et novellis. De episcopis, et clericis, et monachis, et rebus ipsis, insuper et de judaeis et haereticis. LXXIV.

A. Ὁ μὴ δοξάζων τὴν ἁγίαν τριάδα.

T. οἰκέτας ἐν ἐκκλησίᾳ ἐλευθεροῦν.

†. Praemittitur index tit. XIII. cui positus titulus subiicitur. Haec collectio extat in Voelli et Justelli bibliotheca tom. 2. p. 1225. Occurrit adhuc apud Pasinum in cit. loco et in codicibus nostris 214. 149.

Huius etiam auctor est Theod. Balsamon.

φύλ. υοδ. Fol. 475.

Συναγωγὴ τῶν σποράδην ἐν τοῖς διγέςοις κειμενῶν περὶ ἱερῶν τόπον τε καὶ πραγμάτων, καὶ τῶν ἐν αὐτοῖς γενομένων, ἔτι δὲ καὶ ἰουδαίων, καὶ θυσίων. καὶ τῶν ἀπαγόντων τινὰς πρὸς ἀπηγορευμένην θρησκείαν, καὶ περὶ ἀποτροφῆς παίδων, γερόντων καὶ ἀσθενῶν. οε.

Collectio sparsim positorum in digestis de sacris locis et rebus, et de iis, quae ibi fiunt. Insuper et de judaeis et sacrificiis et de iis, qui aliquos ad religionem prohibitam abducunt, deque puerorum, senum et infirmorum alimentatione. LXXV.

A. B. τῶν διγ. τ. η. τὰ σάρκα, τουτέςι, ἱερά.

T. ὡς ἐν ζωῇ μου διῆγον.

Φύλ. υπ. Fol. 480.

Καὶ ἐκ τῶν μετὰ τὸν κώδικα νεχρῶν διατάξεων. τίτλος α. περὶ ἐπισκόπων καὶ κληρικῶν, κxὶ μοναχῶν, καὶ μοναςηρίων. ος.

Et ex editis post codicem novellis. Tit. I. De episcopis et clericis et monachis, et monasteriis. LXXVI.

A. Νόμος περὶ τοῦ, πῶς δεῖ.

T. κογνατικὰ διατυπούσης. δόξα κ. τ. λ.

†. Ista omnia in Justelli bibliotheca continentur. Occurrunt adhuc apud Pasinum et in cod. 149 et 214. In indice praemisso hic titulus positus est: ἕτερος πίναξ τῶν ὑποτιτλώσεων ἀθανασίου σχολαςικοῦ. ἐκ τῶν μετὰ τὸν κώδικα νεαρῶν διατάξεων, ἐν τρισὶ τίτλοις διηρημένος, καὶ τὰ ὑποκείμενα καθεξῆς κεφάλαια τῶν νομίμων τῶν εἰρημένων τίτλων, καὶ παρατίτλων. Et apud Nessel. P. 2. p. 32. n. 7. Athanasii scholastici, sive advocati Emeseni ecloga, sive delectus legum ex Justiniani Imp. codice, et novellis, et ex paratitlis dicitur.

Φύλ. φια. Fol. 511.

Νόμος βεβχιῶν τοῖς ὁσιωτάτοις ἐπισκόποις, κxὶ τοῖς θεοφιλεςατάτοις κληρικοῖς, καὶ μονάζουσι παρὰ τῶν προβεβασιλευκότων αὐτοῖς δεδωρημένα προνόμια, περὶ τοῦ μὴ ἐνάγεσθαι χρηματικῶς, προστιθεὶς ἐκ καινῆς, ὥςε μηδὲ μίαν, πάροδον κατ' αὐτῶν ἔχειν πολιτικοὺς, ἢ ςρατιωτικοὺς ἄρχοντας. οζ.

Lex confirmans sanctissimis episcopis, et Dei amantissimis clericis, et monachis privilegia ipsis ab antecessoribus Imperatoribus concessa, de non agendo, sive pecunialiter, sive criminaliter, addens de novo, de non habendo forum contra eos, nec civile, nec militare. LXXVII.

A. Ἐν ὀνόματι — ἡράκλειος — σεργίῳ — οὐκ ἀλουργίς.

T. καὶ μακαριώτατε πατέρ.

Ἐγράφη καλάνδ. ἀπρίλ. ιβ̄. βασιλείας ἡρακλείου τοῦ εὐσεβεστάτου ἔτους ιθ̄, καὶ ἡρακλείου τοῦ νέου κωνσταντίνου ἔτους ιζ̄.

†. Est Heraclii imp. constitutio, quae apud Bandinium tom. 1. p. 480. hoc titulo effertur: νόμος ἡρακλείου βασιλέως περὶ ἐπισκόπων, καὶ κληρικῶν, καὶ μοναχῶν, ποῦ δεῖ αὐτοὺς ἐνάγειν. Lex Heraclii imp. de episcopis, clericis et monachis, ubi eos convenire oporteat. Haec et sequentes extant in Leunclavii iure. tom. 1. p. 73.

Φύλ. φιγ. Fol. 513.

Περὶ τοῦ ὡρισμένον εἶναι τὸν ἀριθμὸν τῶν κληρικῶν τῆς ἁγιωτάτης μεγάλης ἐκκλησίας κωνσταντινουπόλεως, καὶ τῆς ἁγίας θεοτόκου ἐν βλαχέρναις τιμωμένης, ἔτι μὲν καὶ τῶν ἐν τοῖς ὀφφικίοις ἐξυπηρετουμένων τῇ τε εἰρημένῃ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ, καὶ τῷ ἁγιωτάτῳ πατριάρχῃ. οη̄.

De definito numero clericorum sanctissimae magnae ecclesiae Constantinopolis, et sanctissimae Deiparae in Blachernis honoratae, insuper et in officiis inservientium dictae magnae ecclesiae, et sanctissimo Patriarchae. LXXVIII.

A. Ἐν ὀνόματι — ἡράκλειος — σεργίῳ — καὶ τοῖς ἄλλοις.
T. καὶ μακαριώτατε πατέρ.

Δ^τ ά. καλάνδ. μαΐαις κωνσταντιν. ἰνδ. ιε̄.

†. Est eiusdem ad Sergium Patriarcham constitutio, cuius ad marginem habetur hoc scholium: οὗτος καὶ ὁ ἑπόμενος τύπος καινίζονται ἐκ τῆς μετ' αὐτοὺς κελεύσεως. Et paulo inferius ad vocabulum: εἰς πολιτικήν. ὥρα, μὴ γράφειν εἰς πολλήν. Apud Bandinium in cit. loc. titulus est: τίτλος δεύτερος περὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν εὐσεβεστάτων κληρικῶν. In priori et hac et sequentibus constitutionibus latine etiam effertur finis ita: διβινιτας τε σερβετ περ μυλτος αννος

σαγςτισιμε ας βεατισιμε πατερ. Divinitas te servet ter multos annos, sanctissime ac beatissime pater. Id quod innuere videtur Bandinius dicendo, subscriptiones arcano quodam scripturae genere exaratas esse.

Φύλ. Φις. Fol. 516.

Ὁ αὐτὸς βασιλεὺς σεργίῳ τῷ ἁγιωτάτῳ καὶ μακαριωτάτῳ ἀρχ. κωνςαντ. καὶ οἰκουμενικῷ πατριάρχῃ. οθ.

Idem imperator ad Sergium, sanctissimum ac beatissimum archiep. Constantinop. et oecumenicum Patriarcham. LXXIX.

A. Καὶ τὰ καλῶς τοῖς ἀνθρώποις πολλάκις.
T. λανθάνειν ὀφείλουσαν τοὺς πολλούς.

†. Subscriptio est: *ἐδόθη τῇ η. καλάνδ. μαΐῳ ἐν κωνςαντινουπόλει τῶν εὐσεβεςάτων, καὶ αἰωνίων ἡρακλείου ἔτους θ, καὶ μετα τὴν ὑπατείαν αὐτοῦ ἔτους η, καὶ ἡρακλείου τοῦ νέου κωνςαντίνου τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ ἔτους ζ.* Id quod et latine exaratum, sed a latinae linguae prorsus ignaro.

Tertia haec constitutio apud Bandinium tom. 2. p. 311. anepigrapha dicitur, titulo desiderato. Est verò eiusdem initii et finis.

Φύλ. Φιη. Fol. 518.

Περὶ τοῦ μὴ ἐξεῖναι τινὰ σχῆμα περιβεβλημένον ἱερατικὸν, οἵου δήποτε βαθμοῦ, ἢ τάγματος ὄντα ἐξ ἑτέρας πόλεως, ἢ κώμης, ἢ ἑτέρου τὸ σύνολον τόπου τῇ βασιλίδι τὸν ταύτῃ παραγενόμενον πόλει ἔν τινι τῶν αὐτῆς ἐκκλησίων, ἢ τῆς ἐνορίας αὐτῆς χωρὶς δοκιμασίας, καὶ ἐπι-

Non licere alicui habitu sacerdotali induto, cuiusvis demum sit gradus aut ordinis, ex alia urbe, aut vico, aut alio quocunque loco existenti, et ad urbem hanc regiam advenienti in quadam huius ecclesia, aut illius finibus, sine approbatione, aut man-

τάγματος τοῦ τὸν ἀποστολικὸν ταύτης διέποντος θρόνου οἰκουμενικοῦ πατριάρχου καταπέμπεσθαι, εἴτε ἐκ τῶν θείων οἴκων, εἴτε ἐκ τοῦ εὐαγοῦς ὀρφανοτροφίου, ἢ ξένων, ἢ μοναστηρίων, ἢ ἑτέρου τινὸς τοιούτου οἴκου, μήτε μὲν ἐν δύο ἐκκλησίαις κληρικὸν κατ᾽ οἷον δήποτε τάττεσθαι τρόπον. π.

dato Apostolicam hanc sedem administrandis oecumenici Patriarchae edicta emittere, sive ex sacris locis, sive ex sacro orphanotrophio aut xeniis, aut monasteriis, aut altera tali domo, neque in duabus ecclesiis clericum quocunque demum modo collocari. LXXX.

A. Ἐν ὀνόματι — ἡράκλειος — σεργίῳ — τὴν κοινήν.
T. καθιστώσης τῆς σῆς μακαριότητος.

†. Ex quo fine constat, has Heraclii filiique constitutiones etiam haberi in Cod. 214. Extant verò in Leunclavii et Justelli etc.

Φύλ. φκ. Fol. 520.

Διάταξις περιέχουσα κεφάλαια διαφόρων ὑποθέσεων. πα.

Constitutio capita variorum argumentorum continens. LXXXI.

A. Πάντα τῆς ἡμῶν ἀρχιερατικῆς.
T. εἰς ἀθώωσιν τῆς βεβηλώσεως μεταστήσει.

†. Numerus capitum non est assignatus.

Φύλ. φκδ. Fol. 524.

Νικολάου πατριάρχου τοῦ παλαίου, περὶ τοῦ τὰς πατριαρχικὰς ἐπιστολὰς ἀμισθὶ δεδωθῆναι τοῖς αἰτοῦσιν, ὡς γέγραπται ἐν τῷ χαρτοφυλακίῳ. πβ.

Nicolai patriarchae de literis patriarchalibus gratis concedendis petentibus, ut scriptum extat in chartophylacio. LXXXII.

A. Χαλεπὸν μὲν πάθος σαρκός.
T. τοῖς ἔργοις παρέχεται ἀμοιβήν.

†. Cogitanti diu, quis ille Nicolaus esset ὁ παλαιὸς, in mentem demum incidit, esse mysticum, antiquiorem Chrysoberge, Muzalone et grammatico. Fabricius tom. X. p. 295. ait, Patriarcham CPoC. fuisse ab a. 895 ad 925. hocque ipsius decretum extare in iure gr. rom. Lib. IV. p. 249. Et hic est Nicolaus in catalogo Patr. CP. secundò octogesimus nonus et ultimus, occurrens apud Montfaucon in bibl. Coislin. codice scripto A. 912. Cum hìc mentio Nicolai Muzalonis fiat, observare volui, illum apud Bandinium tom. 1. p. 17. et in codice Monac. 14. Muzanum vocari, illiusque commentarium in Isaïam describi. Codex Laurentianus est membranaceus et sec. XII., nec proin, cum de alio non constet, dubito, quin noster Saec. XVI[i]. codex ex illo descriptus sit.

φύλ. φκε. Fol. 525.

Τοῦ αὐτοῦ περὶ τῆς κατὰ τὴν καθέδραν τάξεως τῶν μητροπολιτῶν, καὶ ἀρχιεπισκόπων, καθὼς ἐν τῷ χαρτοφυλακίῳ νῦν ἀναγράφονται. πγ.	Eiusdem de ordine Metropolitarum et archiepiscoporum in sedibus suis, quemadmodum nunc in chartophylacio describuntur. LXXXIII.

A. Ἔδει τὰς πόλεις, αἱ τὸν τῆς ἀρχιεροσύνης.
T. ἀκηράτῳ κατακοσμεῖ, καὶ ἀποσεμνύνει.

†. Sequuntur post hoc decretum Metropoles et archiepiscopatus suo quique ordine his titulis:

Αἱ μετροπόλεις, ἡ καισαρεία — ult. ἡ πομπειουπόλις n°. LIX.

Αἱ ἀρχιεπίσκοπαι, ἡ βιζύη — ult. τὰ ταμάταρχα. n°. XLV.

Τάξις τῶν ὑποκειμένων μητροπόλεων τῷ πατριαρχικῷ θρόνῳ τῆς θεοφυλάκτου πόλεως. Ἐπαρχία κατ-

παδοκίας πρώτη. ὁ καισαρείας. ult. ἐπαρχία Φρυγίας. ὁ ἱεραπόλεως. no. XXXIII.

Εἰσὶ δὲ οἱ ἀποσπασθέντες ἐκ τῆς ῥωμαϊκῆς διοικήσεως, νῦν δὲ τελοῦντες ὑπὸ τὸν θρόνον κωνςαντινουπόλεως, προςεθέντες τῇ συνόδῳ κωνςαντινουπόλεως, διὰ τὸ ὑπὸ τῶν ἐθνῶν κατέχεσθαι τὸν πάπαν τῆς πρεσβυτέρας ῥώμης. α. ὁ θεσσαλονίκης. β. ὁ συρακούσης. γ. ὁ κρήτης. δ. ὁ κορίνθου. ε. ὁ τοῦ ῥιγίου. ϛ. ὁ νικοπόλεως. ζ. ὁ ἀθηνῶν. η. ὁ πατρῶν.

Τῶν ἀρχιεπισκόπων. ἐπαρχ. μυσίας. α. ὁ δύσσου. μα. ἐπαρχ. παμφυλίας. ὁ σέλγης. τάξις τῶν μητροπόλεων, καθὼς ἐν τῷ χαρτοφυλακίῳ ἀναγράφονται. α. ἡ καισαρεία. νθ. ἡ πομπηιούπολις.

Τάξις τῶν ἀρχιεπισκόπων. α. ηβιζύη. νγ. τὰ ταμάταρχα.

Ὅσοι ἑκάςῃ μητροπόλει ὑπόκεινται θρόνοι. τῇ καισαρείᾳ καππαδοκίας, ὁ νύσσης — et statuuntur metropoles no. LI. ult. τοῖς εὐχαΐτοις ἐλενοπόντου. τέλος τῶν μητροπόλεων, καὶ τῶν ἀρχιεπισκόπων, καὶ τῶν ἐπισκόπων.

Compara haec cum variis editis tam apud Leunclavium, quam apud Bandurium in imperio orientali, et ad calcem Codini de officiis etc. et apud Pasinum p. 201. Occurrit adhuc hoc Nicolai Patr. CP. decretum de ordine sedium metropolitanarum, et archiepiscoporum in Morellii bibl. gr. p. 97. ubi ait, esse emendatius et auctius, quam in iure orientali Enimundi Bonefidii p. 118. Ex quo mireris sane, hoc decretum esse omissum a Fabricio vol. X. p. 295. v. Theupolum p. 98. de his duobus.

Φύλ. Φλγ.	Fol. 533.
Πόνημάτι μικρὸν περὶ ὀρθολεξίας, πῶς δεῖ γράφεσθαί τε καὶ λέγεσθαι. πδ.	Elucubratio quaedam parva, quomodo recte scribendum et legendum sit. LXXXIV.

†. Cum ad geographos graecos minores pertineat et brevis sit, hic integrum exhibebo.

Οἱ Φίλιπποι ῥητέον. πλούταρχος γὰρ ἐν τῷ τέλει τοῦ καίσαρος βίου φησὶν οὕτως. βροῦτος ὄψιν εἶδε φοβερὰν ἀνδρὸς ἐκφύλου τὸ μέγεθος. ὡς δ' ἠρώτα, ὅςις ἐςὶ, ἀποκρίνεται τὸ φάσμα αὐτῷ· ὁ σὸς, ὦ βροῦτε, δαίμων κακός. ὄψει δὲ με περὶ Φιλίππους. τῷ δὲ ἰκνουμένῳ χρόνῳ, περὶ τοὺς Φιλίππους ἀντετάχθη ἀντωνίῳ καὶ καίσαρι.

Καὶ ὁ ὑδροῦς, ῥητέον. ςράβων μὲν γὰρ πρὸς τῷ τέλει τοῦ ς̄ φησὶν οὕτως. κατέρουσιν ἐν ἀριςέρᾳ ἐκ τῆς σάσωνος πρὸς τὸν ὑδροῦντα. ςέφανοι δὲ ἐν τοῖς ἐθνικοῖς οὕτως. ὑδροῦς, φρούριον ἀρσενικῶς. τὸ ἐθνικὸν ὑδρούντιος, ὡς σελινούντιος.

Ἡ ἄπρος, ῥητέον. φησὶ γὰρ ὁ ςέφανος, ἄπρος θηλυκῶς, πόλις θράκης, ὡς θεόπομπος κς. τοῦ δ' αντιπάτρου διατρίβοντος περὶ τὴν ἄπρον. τὸ ἐθνικὸν ἀπραῖος.

Καὶ ἡ κότρατις, δεκτέον. τὸ γὰρ ἐθνικόν φησι ςέφανος, κοτραδεώτης ἀπὸ γενικοῦ τῆς κοτράδεως.

Μετὰ τὴν σελεύκειαν τῆς ἰσαυρίας ἐςὶ τὸ κουρικὸν, ὃ ἦν ἀποθετικὸν αἰγύπτου. εἶτα πομπηιούπολις ἡ τῶν ἁγίων πρόβου, ταράχου, καὶ ἀνδρονίκου.

Ἡ ταρσὸς, ἠμαλὸς, ἐπισκοπὴ ταρσοῦ. ἡ ἄδανα. ἡ μομψουεςία. ἡ ἀνάβαρζα πρὸς ἤπειρον. αἱ αἰγαὶ πρὸς τῇ θαλάσσῃ. ἡ πάγρα, ἤτοι ἡ φλαυίας. ἡ ἀλέξανδρος. ἡ ῥοσός. ἡ σελεύκεια τῆς ἠπείρου. ἡ ἀντιοχεία ἡ μεγάλη τὸ ποσίδειον. ἡ λαοδίκεια. τὸ ζέβελ, ἤτοι γάβαλα. ἡ πάλσος. αἱ βαλανέαι. ἡ ἄραδος. ἡ ἀντάραδος, ἡ καὶ κωνςάντεια. ἡ ἄρκη, ἤτοι ἡ ὀρθοσίας. ἡ τρίπολις. ἡ βύβλος. ἡ βήρυτος. ἡ βότρυς. ἡ πτολεμαΐς. ἡ σιδών. ἡ τύρος. ἡ καισάρεια τῆς παλαιςίνης, ἤτοι ςράτωνος πύργος. τὸ ἰάφα, ἤτοι ἰόππη. τὸ ῥάμβλη, ἤτοι ἡ λύδδα. ἡ ἀσκάλων. ἡ σκυθόπολις. ἡ ἰάμνια. ἡ γάζα. ἡ μαϊουμᾶς. Τὸ ταμιάθιν.

μιάθιν. τὸ πηλούσιον, ἤτοι ῥηνοκούρουρα. ἡ ῥασμεσὴ, ἤτοι τὸ μέσαρ. ἡ ἠλιούπολις. ἡ ἀλεξανδρεία.

Πρὸς δὲ τὴν ἀνατολην. μετὰ τὴν ἀντιόχειαν μεγάλην, τὸ χάλεπ, ἤτοι ἡ βέρροια. ἡ κόρος, ἤτοικύρρος. τὸτελοῦχ, ἤτοι ἡ δολίχη. ἡ γερμανίκεια. ἡ ἄδατα, ἤτοι εὐρόπολις. τὰ σαμόσατα. τὸ ζεῦγμα τοῦ ξέρξου. ἐν τῷ εὐφράτῃ. πέραν δὲ τοῦ εὐφράτου ἡ πέρρη, ἤτοι τὸ ῥάπα. ἡ χαρράν. τὸ ῥωχὰ, ἤτοι ἡ ἔδεσα. ἡ κωνςάντεια. αἱ βάρραι. αἱ βάτναι. τὸ μιεφερκεὶμ. ἤτοι ἡ μαρτυρόπολις. ἡ ἄμιδα, ἤτοι τὸ ἔμετ. τὸ δάρας. ἡ νίσιβις.

Πρὸς δὲ τὴν αὐτόθι μεσόγειον, τὸ ῥωσάφα, ἤτοι ἡ σεργιούπολις. τὸ ῥάκα. τὰ φέμια, ἤτοι ἀπάμεια. τὸ μαρτενομᾶ. ἡ ἀρέθουσα. αἱ ῥαφανέαι. ἡ ἐπιφάνεια. ἡ σαλαμιάς. τὸ χέμψ, ἤτοι ἡ ἔμισα. τὸ ζουσίε, ἤτοι τὰ βενέθαλα. τὸ βάλβεκ, ἤτοι ἡ ἠλιούπολις. ἡ πάλμυρα πρὸς τὸν λίβανον. ἡ καισάρεια φιλίππ. ἡ κεπανεάς. ἡ γεννησαρέτ. ἡ ἰουλιάς. ἡ δαμασκός. τὰ κάςρα τῆς ἀραβίας, ἔνθα πόλεις ἄλλαι τε πολλαὶ, καὶ ἡ γέρασα, καὶ ἡ μικρὰ ὄασις. ἡ γὰρ μεγάλη τῆς αἰγύπτου ἐςί. ἡ ἄβρουδα, τιβερία. v. Hudson in appendice tom. IV. geogr. gr. minorum.

φύλ. φλδ.	Fol. 534.
Συνοδικὸς τόμος περὶ ἀθεμιτογαμίας σισιννίου πατρ. κωνςαντ. νέας ῥώμης. πε.	Synodicus tomus Sisinnii Patriarchae Constant. novae Romae de illegitimo matrimonio. LXXXV.

A. Καὶ ἰατρὸς ἠδίων ἐκεῖνος, καὶ πολλῶν.

T. τοῖς ἐσομένοις ἐπρυτανεύθη κατὰ τὴν κα τοῦ φε. μην. τῆς δεκάτης ἰνδ. ἐν ἔτει ϛφε.

†. Ex quo fine intelligitur esse XXI° Februarii indict. X. anno 6505. qui est annus Christi 997. Tomus autem synodalis est, ne duo fratres duas ducant consobrinas, contra quem Nicolaus scriba

sermonem antirrheticum scripsit, qui apud Theupolum p. 202. cum tomo synodali indicatur.

Alio longe titulo occurit apud Nessel. P. V. p. 61. et apud Bandinium tom. I. p. 948. 79. Est enim *εἰς τὴν ἐπ' ὀλέθρῳ γάμου ἐπεισφρήσασαν ἤδη τῇ χριστοῦ ποίμνῃ ἀθεμιτογαμίαν* etc. Apud Bandinium p. 79. non *γάμου*, sed *κόσμου* legitur. In reliquis autem numeris hic est titulus: *τόμος σισιννίου πατριάρχου περὶ τοῦ μὴ λαμβάνειν δύο ἀδελφοὺς ἐξαδέλφας δύο.*

Extat verò in Leunclavii iure rom. tom. 1. p. 197.

Φύλ. φλθ. Fol. 539.

Ὑπόμνημα τοῦ κυροῦ εὐσταθίου τοῦ μαγίστρου περὶ γάμου. πϛ.

Commentarius domini Eustathii magistri de nuptiis. LXXXVI.

A. *Διχόθεν ἐπεχείρησε καλῶς ἐσῶτα.*
T. *καὶ δι' ὑπομνήματος ἐπεκύρωσεν.*

†. Ex initio et fine constat, non esse Eustathii Patricii romani *ὑπόμνημα* de nuptiis consobrinorum editum in Leunclavii iure rom. tom. 1. p. 414. Quod infra fol. 552. occurit, et idem videtur esse, quod in Nicetae Choniatae thesauro occurrere dicitur a Fabricio tom. VI. p. 419. Eustathii Romani *περὶ δύο ἀδελφῶν λαβόντων δύο ἀδελφάς.* Initium enim libelli non citatur.

Φύλ. φμα. Fol. 541.

Ὑπόμνημα τοῦ μητροπολίτου κυζίκου. οἱ δὲ τοῦ ῥωμαίου. πλείονες δὲ τοῦ κυζίκου λέγουσι περὶ γάμου. πζ.

Commentarius Metropolitae Cyziceni. Alii verò romani, plures autem Cyziceni esse aiunt, de nuptiis. LXXXVII.

A. Πολλάκις ἡμῖν ἐπῆλθε τῶν ἀνδρῶν.

T. συνιέναι πρὸς γάμον ἀλλήλοις.

†. Est Demetrii Syncelli Metropolitae Cyziceni declamatio edita in Leunclavii iure rom. tom. 1. p. 397. Finis quidem diversus est, quia in nostro codice post finem editionis duo alia sequuntur, quin dicatur, esse eiusdem, aut alterius.

Inc. 1. Εἵλετό τις νόμῳ γάμου συνοικῆσαι τῇ θυγατρὶ κ. τ. λ.

2. Ὁ τοῦ λιπόντος τὸν βίον ῥωμανοῦ πατρικίου τοῦ σαρουιτ᾽ υἱὸς κ. τ. λ.

φύλ. φμθ. Fol. 549.

Συνοδικὴ ψῆφος, ἡ ἐκτεθεῖσα ἐπὶ μηχαὴλ τοῦ ἁγιωτάτου πατριάρχου παρὰ νικήτα τοῦ ὁσιωτάτου πρωτοσυγκέλλου, καὶ χαρτοφύλακος τῆς μεγάλης ἐκκλησίας κατὰ τὸ ϛφξ̈ ἔτος τῆς ε ἰνδικτ. περὶ γάμων κεκωλυμένων καὶ μή. πη.

Synodica sententia edita sub Michaele sanctissimo Patriarcha a Niceta sanctissimo protosyncello, et chartophylace magnae ecclesiae A. 6560. indict. V. de nuptiis prohibitis et non prohibitis. LXXXVIII.

Ἀνήνεγκας ὁ ἱερώτατος πρὸς τήν.

T. βεβαιωθὲν ἐξεδόθη μηνὶ καὶ N καὶ ἔτει τοῖς προγεγραμμένοις.

†. Occurrit adhuc apud Bandinium tom. 1. p. 9. 78. qui ait, forte eiusdem cum illo, qui postea Serrarum in Macedonia archiepiscopus, ac tandem Heracleae Ponti in Thracia fuit Metropolita. At hic dicitur diaconus et magister p. 270. Leunclavii iuris romani. Hi duo igitur sunt diversi, licet coaetanei. Protosyncellus enim hoc scripsit A. C. 1052. et diaconus A. 1072. Protosyncellus autem fuit tempore Michaelis Cerularii. Apud cl. de Mat-

thaei p. 331. in cod. Monac. 62. Ext. in E. Bonfidii iure orient. et Leunclavii iure rom. tom. 1, p. 206.

Φύλ. Φνα.

Ψηφίσματος ἴσον τοῦ ἁγιωτάτου, καὶ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου κυροῦ ἰωάννου πρός τινα μητροπολίτην περὶ κεκωλυμένων, καὶ μὴ κεκωλυμένων γάμων ἐκτεθέντος παρὰ νικήτα διακόνου καὶ χαρτοφύλακος. πθ.

Fol. 551.

Sententiae exemplum sanctissimi et oecumenici Patriarchae dom. Joannis ad quemdam Metropolitam de prohibitis et non prohibitis nuptiis editae a Niceta diacono et chartophylace. LXXXIX.

A. Ὅτι μὲν ἐπὶ τῶν ἀθεμίτων ἤ.

T. ἀπὸ τόκον προστιθεμένης.

†. Fabricius Vol. XII. p. 506. ait, Nicetae diaconi et chartophylacis fieri mentionem in Leunclavii iure rom. p. 270. Silet autem de eo, quod hoc ipsum decreti exemplum Joannis Xiphelini a Niceta diacono et chartophylace literis mandatum, esse editum in Leunclavii iure rom. tom. I. p. 266. Apud Xiphilinum ibidem p. 515. illud dicere tamen non omisit.

Φύλ. Φνβ.

Περὶ γάμων κωλυομένωνη καὶ μὴ κωλυομένων. ϟ.

Ἰςέον, ἡρμηνεύθη τὰ κατωτερω δηλωθησόμενα παρὰ τοῦ χαρτοφύλακος τῆς μεγάλης ἐκκλησίας.

Fol. 552.

De nuptiis prohibitis et non prohibitis. XC.

Sciendum, esse exposita, quae inferius declarabuntur a chartophylace magnae ecclesiae.

A. Δύο ἀδελφοὶ ἔλαβον γυναῖκας ξένας.

†. Tria initia huius epitomae occurrunt:

1. τὰ τοῖς νόμοις διηγορευμένα φυλάττειν τοὺς δικαςας.

T. τὸ ἰσχυρὸν καὶ πάγιον ἀποφέρεται.

2. τὰ τοῖς νόμοις διηγορευμένα περὶ κεκωλυμένων γάμων.
T. μήτε τῆς ἐγγράφου ἀσφαλίας.

3. ἐπεβάλετο μὲν νικήτας ὁ τὴν ἐπωνυμίαν βοθυρίτης.
T. τοὺς ἐξ αὐτῆς τικτομένους αὐτῷ. ἐγράφη ἔτους ϛφλγ.

Quod ultimum esse constat Eustathii Patricii romani commentarium de duobus consobrinis, qui duas consobrinas duxerant, editum ibidem tom. 1. p. 414. Annus autem datus est Christi 1025.

Priora duo determinare non audeo, cuius sint et ubinam extent.

φύλ. φξγ. Fol. 563.

Ἐκ τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἱστορίας εὐσεβίου τοῦ παμφίλου. ϟα. Ex historia ecclesiastica Eusebii Pamphili. XCI.

Ὅτι διονύσιος ὁ ἀλεξανδρείας τὸν ναυάτον ἐλέγχων, τοὺς παραπεσόντας ἐν τῷ διωγμῷ, καὶ μετανοήσαντας μὴ δεχόμενον πρὸς πολλοῖς ἄλλοις καὶ τὸ περὶ τοῦ σεραπίωνος ἐπάγει διήγημα. Quod Dionysius Alexandrinus Navatum arguens, lapsos in persecutione et poenitentes non recipientem, praeter multos alios, etiam de Serapione narrationem instituit.

A. Ὅτι σεραπίων τις ἦν γέρων.
T. ἀπέδωκε τὸ πνεῦμα.

Ἐπιστολὴ διονυσίου πρὸς τὸν ναυάτον. ϟβ. Epistola Dionysii ad Navatum. XCII.

A. Εἰ ἄκων, ὡς φῄς. T. ἐν κῳ εὔχομαι.

†. Male exhibent codices ad Novatum, ut et apud Eusebium legitur. Est enim ad Novatianum causantem, quod invitus Romae episcopus ordinatus esset. Ubi locus corruptus initio, ex hoc codice sic legendus est: καὶ ἦν οὐκ ἀδοξοτέρα τοῦ ἕνεκεν τοῦ μὴ εἰδωλολατρῆσαι γινομένης, ἢ ἕνεκεν τοῦ μὴ σχί-

σαι μαρτυρία. Quae Fabricius iam ex Nicephoro, Syncello et Rufino sic substituit.

φύλ. φξδ. Fol. 564.

Ἐκλογὴ σὺν θεῷ. Ἐκ τῶν θείων καὶ ἱερῶν κανόνων τῶν ἁγίων ἀποςόλων, καὶ τῶν ἁγίων π̄ρων εἰς τὸ κανονίζεσθαι καὶ διορθοῦσθαι τὰ ψυχικὰ σφάλματα. Ϟγ.

Ecloga cum Deo. Ex divinis et sacris canonibus sanctorum Apostolorum et sanctorum PP. ad regulanda et corrigenda animae peccata. XCIII.

A. Ἀφεςῶσιν ἡμῖν, καὶ μακράν.
T. καὶ μετὰ δικαιοσύνης ποιμανεῖτε. ἀμήν.

φύλ. φξζ. Fol. 567.

Τὸ ἴσον τοῦ συνοδικοῦ πιττακίου τοῦ γενομένου παρὰ τοῦ ἁγιωτάτου ἡμῶν δεσπότου κυρ. ἀρχ. θεσσαλ. κυρ. μιχαὴλ τοῦ χούμνου .... τοῦ χαρτοφύλακος. Ϟδ.

Exemplum brevis synodici sanctissimi domini nostri archiep. Thessalonici, dom. Michaelis Chumni .... chartophylacis. XCIV.

A. Τὸ παρὰ τῇ ἐκκλησίᾳ κρατῆσαν ἔθος.
T. ὡς ὁ κοινὸς τῆς ἐκκλησίας δίδωσιν νόμος.

†. Est de servandis quadragesimalibus ieiuniis. Fabricius quidem illius mentionem facit, eiusque opusculi de gradibus cognationis. De hoc autem synodali brevi altum silet. Nec alibi quid de eo memoratur.

φύλ. φξη. Fol. 568.

Ἀπόκρισις τοῦ δικαιοδότου κυρ. κωνςαντίνου τοῦ μανουητᾶ, γεγονῆα ἐπὶ τῷ συναλλάγματι τοῦ λυκοπολίτου μιχαὴλ, καὶ τῆς θυγατρὸς τοῦ

Responsum iurisdatoris dom. Constantini Manuetae factum de contractu Lycopolitae Michaelis et filiae dom. Constantini ad

ἐρῶ κυρ. κωνςαντίνου πρὸς τὸν ἐπίσκοπον ῥεδεσοῦ κυροῦ σάβαν. ϟε. episcopum Redesti dom. Saban. XCV.

A. Τὸ μὲν εἰς πλάτος γράμμα σου.

T. μεθ' ἡμῶν ἡ ἁγία εὐχή σου.

†. Mirum in tanto catalogorum numero de hoc Constantino Manueta, eiusque responso nec verbulum haberi. Ex hoc autem et praecedentibus apparet, quantum operae pretium fuisset Reisero, enarrandi omnia hic contenta, dicenti tantum p. 9. n. 24. Codex continens synodos et constitutiones ecclesiasticas etc.

Cod. CCCLXXXI.

Bombycinus, in assere, corio albo tectus, et laminis aereis clausus, in fol. M. titulis et initialibus miniatis, literis minutis et nitidissimis, cum imag. SS. Evangelistarum IV., cum earum superscriptionibus, initio mutilus, et laceratus, Saec. XIII. in foliis 335, signatus p. 22. n. 7. sat conservatus et inscriptus.

Theophylacti Bulgariae episcopi scholia in Evangelistas IV.

†. Titulus et initium deest. In codice autem Vindob. apud Nessel. p. 200. haec inscriptio est: θεοφυλάκτου ἀρχιεπισκ. βουλγαρίας ἑρμηνία κατὰ συνοψιν εἰς τὸ τετραευάγγέλιον. Theophylacti archiepiscopi Bulgariae expositio in synopsi in evangel. IV.

Ἀρχὴ τοῦ κατὰ ματθαῖον. οἱ μὲν οὖν πρὸ τοῦ νόμου, des. συντελέσομεν ἐνταῦθα τὴν ἐξήγησιν. αὐτῷ γὰρ πρέπει. Ἐυαγγέλιον κατὰ ματθαῖον, ὅπερ ἐγράφη, καὶ ἀντεβλήθη ἐκ τῶν ἱεροσολύμων παλαῖ ἀντιγράφων, τῶν ἐν τῷ ἁγίῳ ὄρει ἀποκειμένων ἐν ςίχοις ͵αυπδ. κεφαλαίων

τνζ. ἐξεδόθη δὲ παρὰ τοῦ αὐτοῦ ἀποςόλου ἐν ἱερουσαλήμ τῇ ἑβραΐδι διαλέκτῳ μετὰ χρόνους ὀκτὼ τῆς τοῦ σωτῆρος χυ. καὶ θεοῦ ἡμῶν ἀναλήψεως.

Evangelium secundum Matthaeum, quod scriptum et collatum est ad antiqua Hierosolymae exemplaria in sacro monte reposita, in versibus 1484. cap. 357. Editum verò est ab ipso Apostolo Hierosolymae lingua hebraica annos octo post salvatoris nostri, et Dei Christi ascensionem. Tum sequuntur alii tituli: ἱππολύτου τοῦ θηβαίου. Hyppoliti Thebani p. 65. de genealogia Christi etc. ἰάκωβος ὁ γεγονὼς ἐπίσκοπος ἱεροσολύμων. des. δεκὰ πρὸς τοῖς ἑκατόν.

v. Canisii lect. ant. tom. III. et Nessel. p. 436. n. 4.

Εὐσεβίου τοῦ παμφίλου, Eusebii Pamphili in Matthaei locum. Serò Sabbat.

A. Πῶς παρὰ μὲν ματθαίῳ ὀψὲ σαββάτου.

T. καὶ παρὰ τοῖς πᾶσιν ἐμνημονεύθη.

v. Combefisii auct. tom. 1. p. 781. et Bandin. tom. 1. p. 101. 159.

Ἰσιδώρου τοῦ πελουσιώτου. περὶ τῆς τοῦ σωτῆρος ἡμῶν ἀναςάσεως.

A. Λίαν θαυμάζω, καὶ ἐκπλήττομαι.

T. μὴ ἠληθευκέναι διισχυριζόμενοι.

Est Isidori Pelusiotae epistola ad Presbyterum de salvatoris nostri ascensione. Occurrit adhuc apud Bandinium tom. 1. p. 159. adnectitur autem adhuc Eusebio Pamphili, quin ad eum pertineat.

Ἡσυχίου πρεσβυτέρου τοῦ ἱεροσολυμίτου.

A. Πῶς παρὰ μὲν τῷ ματθαίῳ ἡ μαγδαληνή.

T. οἱ παρὰ τῷ ἰω. μνημονευθέντες.

Est Hesychii presbyteri Hierosolymitani de angelis ad monumentum visis. Apud Bandinium verò

verò tom. 1. p. 159. adscribitur Eusebio Pamphili, et extare dicitur in Combefisii auctario novo tom. 1. p. 781.

Ὑπόθεσις τοῦ κατὰ ματθαῖον εὐαγγελίου.

A. Κατὰ *ματθαῖον τὸ εὐαγγέλιον ἐπιγέγραπται.*

T. *ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος.*

Argumentum evangelii secundum Matthaeum occurrit etiam apud Bandinium tom. 1. p. 154. ubi dicitur extare in catena PP. edita a Petro Possino Tolosae 1648.

Τοῦ χρυσοστόμου. *εὐαγγέλιον εἰκότως ὁ ματθαῖος.*

T. *καὶ ἀκίνητα ἀγαθά.*

2. Ματθαῖος *ὁ μακάριος ἅτε ἑβραίοις γράφων.*

T. *ὡς ἀπὸ τοῦ σῶσαι τὸν λαὸν αὐτοῦ εἴρηται.*

φύλ. ξθ. Fol. 69.

Σχόλια εἰς τὸ κατὰ μάρκον θεῖον εὐαγγέλιον. — Scholia in divinum Marci evangelium.

A. Κατὰ *μάρκον εὐαγγέλιον μετὰ δέκα ἔτη*

T. *ἡ διὰ λόγων καὶ ἔργων δόξα. ἀμήν.*

φυλ. ρθ. Fol. 109.

Σχόλια εἰς τὸ κατὰ λουκᾶν θεῖον εὐαγγέλιον. — Scholia in divinum Lucae evangelium.

A. Λουκᾶς *ὁ θεῖος ἀντιοχεὺς μὲν ἦν.*

T. *δόξα πᾶσα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. ἀμήν.*

φύλ. σ. Fol. 200.

Ἑρμηνεῖαι καὶ σχόλια εἰς τὸ κατὰ ἰωάννην θεῖον εὐαγγέλιον. — Interpretationes et scholia in divinum Joannis evangelium.

A. Ἡ *τοῦ πνεύματος δύναμις ἐν ἀσθενείᾳ.*

T. *ᾧ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας. ἀμήν.*

†. Occurrunt adhuc isti commentarii in bibl. Vindob. apud Nessel. p. 38. in bibl. Laurent. apud Bandin. tom. 1. p. 150. In bibl. Coislin. apud Montfaucon. p. 200. Editi autem sunt gr. et lat. Paris. 1631. f. digni editione meliori, utpote ex Chrysostomo et antiquis PP. confecti a Theophylacto Saec. XI.

Cod. CCCLXXXII.

Chartaceus, charta spissiore tectus, in folio M. titulis, initialibus et marginalibus rubris, charactere minuto et nitido, cum correctionibus marginalibus, in foliis 479, Saec. XV, signatus p. 74. n. 23. 24. optime conservatus et inscriptus.

Πρόκλου διαδόχου εἰς τὸν τιμαῖον πλάτωνος.	Procli diadochi in Timaeum Platonis.

A. Ὅτι μὲν ἡ τοῦ πλατωνικοῦ τιμαίου πρόθεσις.
T. περὶ τῆς ψυχῆς λόγον, δηλαδὴ τῆς θνητῆς.

†. Lacunas in libris primis IV. non observavi. Sed primum in V. eoque ultimo, ubi in fine ad marginem haec scripta leguntur: ἕως τῶν προκειμένων εὕρηται τὰ εἰς τιμαῖον τοῦ πρόκλου. εἰ δὲ καὶ τὰ ἑπόμενα ἐξηγήσατο, ἄδηλον. Hucusque inventa sunt Procli scholia in Timaeum. An verò et sequentia exposuerit, ignotum est. Idem Bessario in codice Marciano adscripsit, hoc solum discrimine, quod ibi ἐντὸς loco ἕως, et ἐξηγῆται legatur, v. Morellii bibl. gr. p. 115.

Post finem libri tertii sine inscriptione scholium, ut videtur, legitur hoc initio: τί βούλεται ἡ ψυχογονία. ἐπειδὴ ἡ ψυχὴ πλῆθος, καὶ πρώτη τῶν συνθέτων κ. τ. λ. et desinit: ἔδειξε γὰρ ὁ πτολεμαῖος, ὅτι κατὰ τοὺς ἁρμονικοὺς λόγους ἐστὶ τὰ ἀποστήματα. Sic et in editione. Miror, quod insignem hunc codi-

cem cl. Harlesius indicare omiserit. Iste enim, quem Fabricius in Reiseri catalogo adfert, alius est, et ibi p. 82. n. 10. occurrit.

Continetur idem adhuc commentarius in bibl. Vindob. apud Nessel. P. IV. p. 15. in bibl. Marciana apud Theupolum p. 108. Marinus Procli discipulus in vita Procli refert, insignes hos commentarios a Proclo aetatis anno XXVIII° conscriptos esse. Fabricius ait, obiisse Proclum A. C. 485. aetatis LXXV. a Iuliani imperio 124. Hinc Bandinius fallitur dicendo, eum saeculo post Christum sexto floruisse. v. Lambec. comment. l. VII. p. 44.

Cod. CCCLXXXIII.

Membranaceus, in assere, corio albo tectus et aere clausus, in folio, titulis et initialibus miniatis, charactere unciali crasso, oblongo et erecto, nec ad sinistram vel dextram reclinante, cum accentibus et spiritibus, cum notulis musicis, bipartitò exaratus, atramento flavo, in foliis 265, Saec. IX., signatus p. 9. n. 21. a cl. de Matthaei adhibitus ad usum suae editionis, probe conservatus et inscriptus.

Evangelistarium:

A. Τῇ Γ τῆς διακαινησίμου. ὅπου ἦν ἰωάννης βαπτίζων. ἐκ τοῦ κατὰ λουκᾶν. τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ὁ πέτρος ἀναςὰς ἔδραμε ἐπὶ τὸ μνημεῖον.

T. οὐδὲ δένδρον σαπρὸν καρποὺς καλούς.

†. Initio in ora superiore scriptum: τῇ γ. τῆς διακαινησίμου σημαίνεται ἡμῖν διὰ τούτου τοῦ ὀνόματος ὅλη ἡ πρώτη ἑβδομὰς τῆς ἀναςασίμου τοῦ σωτῆρος ἡμῶν ἑορτῆς. Max. Margun.

Διακαινήσιμος (renovatio) apud Graecos dicitur tota hebdomas festum Paschatis subsequens, quia

tunc Christiani in resurrectione Domini renovantur. Subsequentes tituli capitales sunt: *σάββατον πρῶτον μετὰ τὴν ν̄. εὐαγγ. ᾱ ἐκ τοῦ κατὰ ματθαῖον. εἶπεν ὁ κύριος. σάββατον πρῶτον τοῦ νέου ἔτους. ἐκ τοῦ κατὰ λουκᾶν. τῷ καιρῷ ἐκείνῳ.*

Σάββατον πρῶτον τῶν νηστειῶν, ἤτοι τοῦ ἁγίου M. *θεοδώρου. Ἐκ τοῦ κατὰ μάρκον. τῷ καιρῷ ἐκείνῳ.*

Ἐυαγγέλια τῶν ἁγίων παθῶν τοῦ κυ ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ. ἐκ τοῦ κατὰ ἰωάν. εἶπεν ὁ κύριος.

Μηνὶ σεπτεμβρίῳ ᾱ. αφ̅ρ̅. ἰνδ. τοῦ νέου ἔτους, καὶ μνήμη τοῦ ἁγίου συμεῶνος τοῦ στυλίτου. εὐαγγέλιον ἐκ τοῦ κατὰ λουκᾶν. Et sic deinceps usque ad Ianuarium et a Ianuario usque ad Augustum inclusive. Tum *εὐαγγέλια διάφορα.*

Cod. CCCLXXXIV.

Chartaceus, charta spissiore tectus, in fol. M. titulis et initialibus miniatis, charactere minuto et nitido, manu diversa, maculatus, in foliis 59, signatus p. 36. n. 32. sat conservatus et inscriptus.

Θαλασσίου ταπεινοῦ μοναχοῦ περὶ εἰλικρινοῦς ἀγάπης καὶ ἐγκρατείας ἀληθοῦς καὶ τῆς κατὰ νοῦν πολιτείας πρὸς παῦλον πρεσβύτερον.

Thalassii humilis monachi de sincera charitate et continentia vera et mentis regimine, ad Paulum Presbyt.

Ἑκατοντὰς πρώτη, ἧς, ἡ ἀκροστιχὶς αὕτη. Πνευματικῷ ἀδελφῷ, καὶ ἀγαπητῷ κυρίῳ παύλῳ θαλάσσιος, τῷ μὲν φαινομένῳ ἡσυχαστὴς τῇ δὲ ἀληθείᾳ πραγματευτὴς κενοδοξίας.

†. Sunt centuriae IV, quarum quaelibet acrostichide continetur. In prima acrostichide Fabricius tom. X. p. 167. in nota ait, esse legendum *κενόδοξος*, non *κενοδοξίας*. At ex ipsa acrostichide

facile refellitur. Sunt enim ultima: ἵνα ἀνθρώπους ἀγγέλοις συνάψας. — ἁγιασμὸς, καὶ θέωσις καὶ ἀγγέλων. — συγχώρησις ἁμαρτιῶν, παθῶν ἐςι. — Adeoque ιας non ος prodit ex primis literis. Occurrunt adhuc in bibl. Naniana apud Mingarelli, sed mutile, et hoc titulo: τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν θαλασσίου τοῦ λίβυος καὶ ἀφρικανοῦ περὶ ἀγάπης, καὶ ἐγκρατείας, καὶ τῆς κατὰ νοῦν πολιτείας κ.τ.λ. et ubi etiam κενοδοξίας legitur.

In bibl. Mosquensi apud de Matthaei ter habetur in cod. 260. 378. 398.

In bibl. Vindob. apud Nessel. p. 428. Extant verò huius Thalassii, Abbatis monasterii in desertis Libyae Saec. VII. in bibl. gr. lat. PP. tom. XI.

φύλ. η. Fol. 8.

Τοῦ σοφωτάτου ψέλλου ἑρμηνεία εἰς τὸ ᾆσμα ᾀσμάτων διὰ ςίχων πολιτικῶν.	Sapientissimi Pselli expositio in cantica canticorum versibus politicis.

A. Ἐπείπερ τὸ φιλομαθὲς τὸ σον.

T. ἵλεως γένοιτό μοι.

†. Occurrit adhuc in bibl. Vindob. apud Nessel. p. 207. In bibl. Monac. cod. 64. 107. 189. 293. Extant verò cum Eusebio et Polychronio in edit. Meurs. Lugd. 1617. 4.

φύλ. ιβ. Fol. 12.

Συμεὼν μαγίςρου τοῦ σῆθ τοῦ ἀντιοχέως, καὶ φιλοσόφου προοίμιον περὶ τροφῶν δυνάμεως κατὰ ςοιχεῖον.	Symeonis Sethi, magistri Antiocheni et philosophi, prooemium de cibariorum facultatibus ordine alphabetico.

A. Πολλῶν καὶ λογίων, ὦ μέγιςε.

T. περὶ ἐκείνων λόγων διαγνωσθήσεται.

†. Praemittitur prooemium ad Michaelem Ducam, quod Bandinius ab editione Basileensi diversum edidit Tom. 1. p. 264. a quo nostrum in his sequentibus differt sc. προσαγόντων. ἄλλως μὲν ἡ κοινὴ ὀνομάτων συνήθεια, καὶ τῶν γνωρίμων πομάτων. Sequitur index cap. CXLIV. quorum 1. περὶ ἄρτων, et ultimum περὶ ὠτίδων est. Demum incipit: ἡ ἐν τῷ ἄρτῳ τροφὴ διαφέρει τετραχῶς. v. cod. 362. et desinit, ut supra. Fol. 24. occurrit adhuc, quod huc pertinet: περὶ ἀμυγδάλων. τὸ ἐπίλοιπον κεφάλαιον τοῦ κατὰ ϛοιχεῖον τροφῶν, τοῦ ὕδατος. Demum subsequuntur alia capita eiusdem et diversi argumenti. Titulorum vero minium fere evanuit, quo minus omnes adferre possem. Incipit sine titulo, scripto tantum ad marginem: Ἀναγκαῖα. τὴν ἀρίϛην γῆν δυνατὸν ἦν καταμαθεῖν καὶ ἀπ' αὐτῆς τῆς ὄψεως κ. τ. λ. περὶ γλεύκους. περὶ σίτου. περὶ ῥοιῶν. περὶ ἀμυγδάλων. περὶ πετεινῶν. περὶ ἐλαίας. περὶ τερεβίνθου. περὶ φλέγματος. περὶ ῥαφανίδος. περὶ πλήγης. περὶ τοῦ βλισκονίου κ. τ. λ. Et ultimum demum: περὶ φυσικῶν συμπαθειῶν καὶ ἀντιπαθειῶν. Des. κόριδοι ἀγρώϛιν. ἀπολήιος. Quae omnia non conveniunt cum capitibus diversis cod. 362. Reiserus haec indicare omisit.

φύλ. κα. Fol. 21.

Γαληνοῦ περὶ κρισίμων ἡμερῶν. Ἐκ τοῦ πρώτου.	Galeni de diebus criticis. Ex primo.

A. Ὅτι πολλαὶ μέν εἰσιν αἱ κατά.

T. μήπω κεκριμμένους ἀναγκαῖον.

†. Extat in eius operibus.

φύλ. κβ. Fol. 22.

Ἱπποκράτους διαφοραὶ περὶ φλεβοτομίας.	Hippocratis differentiae de phlebotomia.

A. Μέγεθος νοσήματος καὶ ῥώμης δυνάμεως.

T. σύμμετρον διδόναι ἐπὶ γ̄ ἢ δύο ἡμέρας.

†. Sunt inter spuria inedita, et a Reisero omissae. Sequuntur adhuc brevia de eadem, de elleboro et somno.

φύλ. κε. Fol. 25.

Characteres zodiaci, planetarum et cometarum.

φύλ. κϛ. Fol. 26.

Ἀρχὴν σὺν θεῷ τῶν ἀφορισμῶν τοῦ ἱπποκράτους.	Principium cum Deo aphorismorum Hippocratis.
Τμῆμα πρῶτον.	Sectio prima.

A. Ὁ βίος βραχὺς, ἡ δὲ τέχνη μακρά.

T. οἶνος ἴσος ἴσα διδόμενος λύει.

†. Sunt in sectiones VII. divisi, et occurrunt adhuc apud Nessel. P. III. p. 30. n. 6. ita divisi, et in bibl. Monac. cod. 71.

φύλ. λ. Fol. 30.

De eclipsibus solis et lunae, eorumque significationibus in mense Martio etc. cum methodo inveniendi eclipses lunares et solares.

φύλ. λβ. Fol. 32.

Τοῦ σοφωτάτου ὑπερτίμου τοῦ ψέλλου ἀποκρίσεις συνοπτικαὶ, καὶ ἐξηγήσεις πρὸς ἐρωτήσεις διαφόρους καὶ ἀπορίας, γραφεῖσαι πρὸς τὸν βασιλέα κυρὸν μηχαὴλ τὸν δούκαν. περὶ πίστεως. πιστεύομεν εἰς ἕνα πατέρα.	Sapientissimi hypertimi Pselli responsiones synopticae et expositiones ad varias quaestiones et dubia, scriptae ad imperatorem dom. Michaelem Ducam. De fide. Credimus in unum patrem.

T. Τῶν τοιούτων ἀποριῶν διεξοδικώτερον.

†. Sunt nº CCV. Apud Nessel. p. 320. n. 3. idem titulus occurrit, quin numerus capitum indicetur. Videntur autem esse tantum quaestiones theologicae. In nostro autem codice tam theologicae, quam physicae continentur, ut adeoque titulus verus deberet esse διδασκαλία παντοδαπή, ut a Io. Alb. Fabricio gr. et lat. tom. 5. edita est.

Quaest. XV et XVI. in editione in unam contracta est.

Post Q. XXVI. Περὶ νοῦ. duo adhuc tituli de eodem sequuntur: 1. πᾶν νοερὸν εἶδος. 2. νοερὰ μὲν καὶ ἡ ψυχή.

Q. XXXI. Περὶ ψυχῆς. πᾶσα ψυχὴ κ. τ. λ. in editione non est.

Q. XXXII. Περὶ νοῦ καὶ ψυχῆς. ἔχομεν τὸ ἀείδιον, ibi deest.

Q. XXXV. Περὶ ψυχῆς. ἡ ψυχὴ ἐν σώματι. et

Q. XXXVI. De eadem. πλάτων ἐν τιμαίῳ. et sic reliquae desunt usque ad XLIV, quae in editione XXXIª est.

Q. XLV. XLVI. De eadem, pariter desunt in edit.

Q. LV. Τίς ἡ τῆς ψυχῆς δύναμις, ibi deest.

Q. LXV. Πῶς ἡ ψυχὴ συνέχεται. deest.

Q. LXX. Ἔτι περὶ ἀρετῶν. τῶν μὲν πολιτικῶν ἀρετῶν. deest.

Q. Q. LXXV. LXXVI. De iisdem. Δίττης οὔσης. 2. πᾶσα ἡ θειουργία.

Q. LXXVIII. Ὅτι ἀρετὴ ἐστιν ἕξις. deest, ut sequentes.

Q. LXXXI. De iisdem. ἦθος ἐστι, ποιότης.

Q. LXXXIV. Περὶ ἰδεῶν.

Q. LXXXV. Περὶ δαιμόνων καὶ ἡρώων.

Q. XCVI. Διὰ τί ὅλως ἐστὶ τὸ κακόν.

Q. XCVII. Τελεώτερον περὶ τοῦ κακοῦ.

Q. CXI. Πῶς ἄρενα καὶ θήλεα γίνεται.

Q. CXII. Διὰ τί γυνὴ πολλάκις.

Q. CXIII. Διὰ τί δίδυμα καὶ τρίδυμα.

Q. CXV.

Q. CXV. Εἰ καὶ τὸ ἔμβρυον ζῶον.
Q. CXIX. Διὰ τί πεινῶντες, εὰν πίνωσι.
Q. CXX. Εἴ ἐςί τι ἐκτὸς τοῦ οὐρανοῦ.
Q. CXXVI. Περὶ οὐσίας ἡλίου.
Q. CXXXVIII. Περὶ ἄςρων τῶν διοσκούρων.
Q. CXLI. Περὶ δρόσου αὖθις.

Demum post finem editionis aliae adhuc quaestiones sequuntur.

Q. CXCIV. Ἄλλο περὶ ψυχῆς τοῦ αὐτοῦ. ψυχῆς οὐσιώδεις.
Q. CXCV. Ἄλλο περὶ ψυχῆς τοῦ αὐτοῦ. πᾶσα ψυχὴ ἐνέργειαν.
Q. CXCVI. Ἄλλο περὶ ψυχῆς. ψυχὴ τελεία.
Q. CXCVII. Περὶ ψυχῆς. ψυχὴ πᾶσα.
Q. CXCVIII. Περὶ ὁμουποςάτου. Ὁμουπόςατα λέγονται.
Q. CXCIX. Περὶ τῆς κατὰ πυθαγόραν φιλοσοφίας. Πυθαγὸρας.
Q. CC. Τοῦ αὐτοῦ. περὶ δὲ χορευούσων.
Q. CCI. Ὁ πρὸς τῷ τέλει ἐπίλογος. Φιλοτιμησάμενος.
Q. CCII. Τοῦ αὐτοῦ ἀντιγραφὴ πρὸς ἄλλον ἐρωτήσαντα περὶ ὁρισμοῦ τοῦ θανάτου. Οὐχ ὡς ἠπόρηται.
Q. CCIII. Περὶ αἰῶνος. Αἰῶνος εἰκόνα.
Q. CCIV. Τοῦ αὐτοῦ εἰς ῥητὸν ἀποςολικόν. ἐπεζήτησας.
Q. CCV. Τοῦ αὐτοῦ λύσις τῆς κοινῆς ἀπορίας ἁπάντων τῶν ἔξω τοῦ ἡμετέρου δόγματος χριςιανῶν.

Iam Fabricius in fine editionis hanc notam habet. Ita in Msc., quo usus sum. quaestiones hae cap. CLVII. distinguntur, neque tamen pauciora argumenta continent, quàm codex Allatii divisus in cap. CXCIII. ut ex titulis suprà p. 51. adscriptis videbis. Itaque ne quis existimaret, me minus integrum illud Pselli opusculum dare, in titulo capita CXCIII. memoravi.

Per Deum immortalem! Tantus ne vir etiam tantum labi potuit? Triginta sex capita desunt et illis minus non haberi contendit. Provoco ad ipsum etiam Allatii codicem p. 51. descriptum, ubi quilibet clare videbit, tot et tot titulos prorsus diversos in editione abesse. Ne quis mihi dicat, plures titulos in unum contractos esse. Illud in cap. XV. et XVI. locum habuit. Nec tamen idem habetur. In reliquis omninò non factum.

Confirmatur adhuc a Bandinio tom. III. p. 346. ubi capita affert, quae prorsus in editione Fabriciana desiderantur. Capita, quae in nostro codice post cap. CXCIII. sunt, separata videntur, cum in titulo dicatur: *τοῦ αὐτοῦ*, eiusdem. At in cap. CCI° habetur epilogus? Reliqui quatuor tituli etiam apud Fabricium separantur.

φύλ. με. Fol. 45.

Συνοπτικὸν σύνταγμα φιλοσοφίας. Synopticum syntagma philosophiae.

A. *Ὥσπερ οἱ ἀναγινώσκοντες πρῶτον μὲν.*

T. *καὶ τέχνην ἰχνηλατεῖν. τέλος τῆς φιλοσοφίας.*

†. In superiore primi folii ora haec leguntur: *τὰ ἐντὸς τὰ δ᾽ἔγραψεν ἐν μονοτρόποις γρηγόριος τοῖς φιλομαθέσι τῶν εὐσεβῶν εἰς εὐμαθείαν εὐσύνοπτον αὐτοῖς τὸ τῆς φιλοσοφίας ὄργανον, ἅμα τῇ τῶν ἐπιϛημῶν τετρακτύϊ προθέμενος, ὡς μήτε κλόνοιντο τοῖς περὶ ταῦτα δεινοῖς, μήτε τριβὴν αὐτοῖς περὶ τὰ τοιαῦτα ἐγγίνεσθαι, ὧν καταφρονεῖν ἐκελεύσθησαν.*

Haec intus conscripsit in monotropis, seu solitariis Gregorius piis literarum amantibus, ut facili et compendiaria via ediscant philosophiae organum, una cum quatuor scientiis proponens ea mente, ut neque horum difficultatibus perturben-

tur, neque in talibus detineantur, quae contemnere iussi sunt.

Haec etiam a Bandinio tom. 2. p. 462. adferuntur. Apud Nessel. P. IV. p. 160. etiam Gregorio attribuitur tit. πόνημα τόδε μοναχοῦ γρηγορίου, eodem initio et fine.

Prodiit hic liber sub Nicephori Blemmidae nomine latine, Georgio Valla interprete. Basil. 1542. 8.

Librum gr. et lat. ex hoc codice sub Gregorii Aneponymi nomine edidit Ioan. Wegelin. Aug. Vind. 1600. 8. cum scholiis, ut notat Nessel. P. IV. p. 96. observo, Nicephori Blemmidae logicam aliter incipere, sc. ἐπειδήπερ ἡ λογικὴ ἐπιςήμη. v. codd. 180. 225. et Nessel. P. IV. p. 156. cum diverso fine, et apud Bandinium tom. 3. p. 6. et 399. Observo adhuc, in margine haberi notas manu recentiore adscriptas, nisi ipsius Wegelini sint. Primum est: ἐν δε τῳ περὶ ἑρμηνείας ἄνθρωπος τρέχει, βοῦς νικᾶ.

Subsequuntur demum duo tituli huc non pertinentes, sive quaestiones:

Πόσοις ὀνόμασι σημαίνεται ὁ σωτὴρ παρὰ τῷ θεοπνεύςῳ γραφῇ. τινὲς φησί.

Πόσοις ὀνόμασι καλεῖται ἡ ὑπεραγία θεότοκος μαρία.

Quibus nominibus significatur salvator in S. Scriptura?

Quibus nominibus vocatur sanctissima Deipara Maria?

φύλ. να. Fol. 51.

Tabula de paschate Christianorum etc. de eclipsi solari et lunari.

φύλ. νβ. Fol. 52.

Ἑρμηνεία εἰς τὸ· κύριε ιυ χε ὁ θεὸς ἡμῶν ἐλέησον ἡμᾶς. ἀμήν.	Expositio in id: domine Jesu Christe, Deus noster, miserere nostri. Amen.

A. Οὐχ ἁπλῶς, καὶ ὡς ἔτυχεν.
T. ἐν ἀληθείᾳ καὶ βεβαιότητι.

Τοῦ ψέλλου ἑρμηνεία εἰς τὸ κε ἐλέησον. — Pselli expositio in id: Miserere Domine.

A. Δοκεῖ τισιν ἁπλοῦν εἶναι ταῖς.
T. πασῶν αὐτοῦ τῶν δυνάμεων.

†. Est inter inedita Mich. Pselli iunioris scripta apud Fabricium tom. V. p. 58. Videtur autem hic esse exceptum, eo quod ibi aliud initium sit. Hoc et sequens Reiserus omisit.

Ἑρμηνεία τοῦ ἀλληλουΐα. — Expositio Alleluja.

†. Tres expositiones afferuntur breviter:

1. κραταιὸς θεὸς αὐτὸς μόνος.
potens Deus ipse solus.
2. ἔρχεται. ἐφάνη ὁ θεός.
Venit. Apparuit Deus. hebraicé.
3. αἰνεῖτε. ὑμνεῖτε τὸν κύριον. David.
Laudate. Cantate hymnis Dominum.

Φύλ. νγ. — Fol. 53.

Ὑπόθεσις τῶν προφητῶν. — Argumentum prophetarum.

A. Ἀρχαῖον μὲν τὸ τῆς προφητείας χάρισμα.
T. διὰ τοῦ ἀγαθοῦ κατειργάσθη θάνατος.

Φύλ. νδ. — Fol. 54.

Τοῦ πανσόφου ψέλλου πρὸς τὸν βασιλέα κυρ μιχαὴλ τὸν δούκαν ἐπιλύσεις σύντομοι φυσικῶν ζητημάτων. — Sapientissimi Pselli ad imperatorem dom. Michaelem Ducam solutiones quaestionum physicarum compendiariae.

A. Ὁ μὲν πλούταρχος, ὦ μέγιστε.
T. νὺξ παρ' ἑτέροις ἐστί.

†. Cap. 1. περὶ τοῦ εἶναι τὴν γῆν σφαιροειδῆ. ultimum: περὶ ἐκλείψεως σελήνης. Occurrit eodem titulo et initio apud Fabricium tom. 5. p. 56. inter Mich. Pselli iunioris scripta inedita, ubi in duos libros divisae sunt.

Hic nulla fit librorum divisio. In Reiseri catalogo de hoc nihil.

Φύλ. νη. Fol. 58.

Ἀνατολίου περὶ δεκάδος, καὶ τῶν ἐντὸς αὐτῆς ἀριθμῶν.

Anatolii de denario, et numeris illo comprehensis.

A. Ἡ δεκάδος. καὶ τῶν ἐντὸς αὐτῆς.

T. τοῦτο δὲ τὸ σχῆμα γῆς ἐστι.

†. Anatolius est christianus Alexandrinus omni literarum genere instructus, et episcopus Laodicenus. Apud Bandinium tom. III. p. 15. titulus occurrit: τὰ θεολογούμενα ἀριθμητικῆς, seu ex Lucae Holsteinii interpretatione arithmetica theologica ex Anatolio et Nicomacho, diversi quidem initii, eiusdem autem finis. Anonymi liber hic insignis prodiit graece Paris. 1543. 4. v. Fabric. tom. IV. p. 9.

Cod. CCCLXXXV.

Chartaceus, in assere, corio fusco tectus et aere clausus, in folio, titulis, initialibus et marginalibus miniatis, literis minutis et nitidis, cum tabulis et figuris, in foliis 158, Saec. XV, signatus p. 76. n. 7. optime conservatus et inscriptus.

Κλαυδίου πτολεμαίου ἁρμονικῶν τῶν εἰς τρία τὸ πρῶτον.

Claudii, Ptolemaei harmonicorum libri tres.

A. Ἁρμονική ἐστι δύναμις καταληπτική.

T. καὶ διὰ πάντας ἐπισφαλεῖς.

Κλαυδίου πτολεμαίου ἁρμονικῶν τῶν εἰς τρία τοῦ τρίτου τέλος.

Cuilibet libro praemittitur index cap. XVI. In quibusdam codicibus ad lib. III. cap. XIV. scholium graecum marginale habetur, quo dicitur, tria ultima capita ab antiquis codicibus abesse, et Nicephori Gregorae esse. Hic autem nullum scholii vestigium apparet. Prodiere tres hi libri gr. et lat.

Φύλ. νη. Fol. 58.

Πορφυρίου εἰς τὰ ἁρμονικὰ πτολεμαίου ὑπόθεσις.	Porphyrii in Harmonica Ptolemaei argumentum.

A. Πολλῶν αἱρέσεων οὐσῶν ἐν μουσικῇ.

T. ἐπιλαμβάνον ἑτερότητα τοῦ ἤθους ποιεῖν.

†. Est Porphyrii Tyrii philosophi, tertio post Christum Saeculo clari commentarius in cap. XV. lib. I. et in cap. VII. lib. II. Apud Bandinium tom. II. p. 475. mutili sunt. In cl. Harlesii nota error calami est scribentis. Porro commentarius, quemadmodum in editione Wallisii sunt, haud ultra cap. II. lib. VIII. procedit. Scribere voluit cap. VIII. lib. II.

Cod. CCCLXXXVI.

Membranaceus, in assere, corio albo tectus et aere clausus, in folio, atramento flavescente, literis minutis et nitidis, oris foliorum ultimorum laceris, bipartitò scriptus, usu tritus, in foliis 174, signatus p. 1. n. 6. cum moralibus, Saec. X, inscriptus:

Ioan. Chrysostomi commentariorum in Ioannem tomus alter.

†. Homiliarum haec initia sunt:

48. Οὐδὲν φθόνου. καὶ βασκανίας χεῖρον.

49. Τὰ ἀνθρωπίνως ὑπὸ τοῦ χριστοῦ.

50. Οὐδὲν ἁπλῶς ἐν ταῖς θείαις γραφαῖς.
51. Τοὺς προσιόντας τῷ θείῳ κηρύγματι.
52. Οὐδὲν τῆς ἀληθείας σαφέστερον. Edit. 55.
53. Ὦ τῆς ἀνοίας τῆς ἰουδαϊκῆς.
54. Πολλῆς ὑπομονῆς δεῖται τὰ ἡμέτερα.
55. Ἀναίσχυντον ἡ κακία, καὶ ἰταμόν.
56. Καὶ παράγων ὁ ἰς εἶδεν.
57. Τοὺς μέλλοντάς τις παρὰ τῶν.
58. Ταῖς γραφαῖς οὐχ ἁπλῶς. Edit. τὰς γραφάς.
59. Οἱ διὰ τὴν ἀλήθειαν, καὶ τήν. Edit. 58.
60. Μέγα ἀγαπητοὶ μέγα ἐκκλησίας.
61. Πᾶσα μὲν ἀρετὴ καλόν.
62. Πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων. †. Sub Basilii Seleuc. nomine etiam prodiit homil. 40. uti sequens.
63. Μέγα ἀγαθὸν φιλοσοφία.
64. Ὃ πολλάκις εἶπον, τοῦτο καὶ νῦν.
65. Ἐνεπάγησαν ἔθνη ἐν διαφθορᾷ.
66. Ὥσπερ ὁ πλοῦτος τοὺς οὐ προσέχοντας. Ed. οὐ deest.
67. Γλυκὺς ὁ παρὼν βίος, καὶ πολλῆς. Edit. 66.
68. Εὐφώρατον ἡ πλάνη καὶ ἀσθενές.
69. Πάντα μὲν φεύγειν ὁμοίως.
70. Μιμηταί μου γίνεσθέ φησιν.
71. Χαλεπὸν, ἀγαπητοὶ, χαλεπόν.
72. Μεγάλη τῆς περὶ τοὺς δούλους.
73. Μέγα ἀγάπη. καὶ πυρός. Edit. καλόν.
74. Ὁ μὴν προφήτης ἔλεγεν.
75. Ἔργον ἡμῖν δεῖ πανταχοῦ. Edit. πανταχοῦ deest.
76. Δειλὴν καὶ ἄνανδρον τὴν ψυχήν.
77. Πάντα τὰ ἀγαθὰ τότε ἔχει.
78. Μεγάλη τῆς ἀθυμίας τυραννίς.
79. Τὴν ὀδυνωμένην ψυχήν.
80. Ὁ ποιήσας. καὶ διδάξας φησίν.
83. Φρικτὸν ὁ θάνατος καὶ φόβου.
84. Θαυμαστὸν ἡ μακροθυμία.
85. Αἱ εὐπραγίαι τοὺς οὐ προσέχοντας.

87. Ὥσπερ τὸ ἁπλῶς, καὶ ὡς ἔτυχεν.
88. Πολλὰ μέν ἐςι καὶ ἕτερα.

Cod. CCCLXXXVII.

Chartaceus, non ligatus, in folio, sine minio, charactere minuto et moderno, quadripartitò scriptus, in pag. 134, Saec. XVI. signatus 79, sat conservatus et inscriptus, rerum et verborum index.

A. Συνεσίου ἐνυπνίοις. — Ἀριςοτέλης τε καὶ ὁ λόγος φησίν. ἡ μὲν αἴσθησις μνήμην ἡ δὲ μνήμη πεῖραν, ἡ δὲ πεῖρα τέχνην ἐποίησεν. 127.

T. συνεσίου αἰγυπτίῳ. κατὰ τῆς καθεξῆς.

†. Sunt Aeschinis, Lysiae, Alcidamantis, Antisthenis, Demadis, Andocidis, Isaei, Dinarchi, Antiphontis, Lycurgi, Gorgiae, Lesbonactis, Herodis, Aristidis, Synesii et Libanii.

In primo folio a possessore notatus annus est, ἔτει ͵αφξδ μαιμακτηρίωνος μεσοῦντος τῇ ς.

Cod. CCCLXXXVIII.

Chartaceus, in assere, corio albo circa dorsum tectus, in folio, titulis, initialibus et marginalibus miniatis, charactere minutissimo et eleganti cum lacunulis, cum notis marginalibus, in foliis 159. Saec. XV, signatus p. 68. n. 31. collatus a Joan. Rhemo, Abusian. optime conservatus et inscriptus.

Πολυβίου ἱςοριῶν λόγοι ε. Polybii historiarum lib. V.

A. Εἰ μὲν πρὸ ἡμῶν ἀναγράφουσι.

T. κατὰ τὴν ἀρχαῖς ὑπόσχεσιν.

Πολυβίου τοῦ ςου λόγου κατ' ἐπιτομήν. Libri VI. epitome.

A. Τῶν μὲν γὰρ ἑλληνικῶν πολιτευμάτων.

T. ταῖς ἐξουσίαις αὐτῶν ἀπρεπῆ.

†. Ul-

†. Ultimus liber est XVII^us^, licet XVIII^us^ sit signatus. Factum est enim per errorem, quo deceptus Ehingerus notavit, decimi octavi quoque excerpta legi in illo codice. Eodem deceptus quoque Reiserus in suo catalogo ait: Polybii historiarum libri V. et reliquorum tredecim epitome.

In primo folio haec graece notata leguntur: *τὸ παρὸν βιβλίον ἦφεραν οἱ τούρκοι μετὴν ἀρμάδαν του ςεμπετανέβοντος, τοῦ ποτέ σουλτάνου ἀλητζέρϊς. νῦν δὲ πασία τῆς ἀρμάδης, καὶ πεγλερπεϋ τῆς αὐτῆς ἀλιτζέρις δεσποτάτου ναυπάκτου. εὐρίππου καὶ ῥόδου, τοῦ χὰρκτὴν πασία. κατὰ τῷ α͵φ̄λζ ἔτος, τὸ ἀπὸ τῆς ἐνσάρκου οἰκονομίας. καὶ θεγονίας, ἐπεὶ τῆς δυναςικωτάτης βασιλείας τοῦ μεγαλιοτάτου αὐθεντὸς σουλτᾶν σουλεημᾶν, αὐθευτεβοντος τοῦ εὐγενεςάτου καὶ λογιωτάτου αὐθευτὸς χουσεηνσαχπεϙ υἱοῦ ὄντος μεχεμέτπεει, τοῦ ἕλκοντος τὸ γένος ἀπὸ κκρούλων. μεγκάλων ὄντων αὐθευτῶν γεμονικῆς κρατῶν τὸν τόπον, καὶ Φλάμπυρον τοῦ ἀγγελοκάςου, ἁγιας μαύρας σουδίτζης, καὶ παντὸς δεσπότου.*

'Αρχιερατεύοντος τοῦ πανιερωτάτου μητροπολίτου κυρ. παχωμίου. Omnia sic. In eodem folio alia manu Polybii vita *ἐκ τοῦ σουδᾶ* desumpta legitur: *Πολύβιος λύκου υἱὸς κ. τ. λ.*

In secundo folio. Xystus Betuleius candido lectori.

Cum hoc codice contulimus illud exemplar, quo usus est Hervagius (Reiserus legit Hercoagius) in editione Polybiana. Facta est hinc accessio ad illam editionem non poenitenda. Quae autem in Hervagiano exemplari, quod hoc nostro melius erat, auctiora inveniebantur, marginibus hic nostris annotavimus. In conferendo usi sumus opera Joan. Rhemii Abusianensis, qui tum ad S. Antonii fovebatur, adolescentis me hercle ingenio foecundissimo praediti, qui nunc Tubingae publico fovetur

stipendio. Nostra post collatione in transferendo usus est W. Musculus, cum Tiguri exularet. Facta autem collatio est in hyeme 1548. Vale.

Cod. CCCLXXXIX.

Chartaceus, in assere, corio fusco tectus, in folio, initialibus et numeris marginalibus rubris, literis minutis et nitidis, cum notis marginalibus alterius manus, in foliis 61, Saec. XV, signatus p. 63. n. 72, optime conservatus et ab alio inscriptus.

Πεδακίου διοσκορίδου ἀναζάρβεως πρὸς ἀνδρόμαχον περὶ τῶ ἀπλῶν Φαρμάκων παράδοσις βιβ. β̄.	Pedacii Dioscoridis Anazarbei ad Andromachum de simplicibus medicinis lib. II.

A. Ἡ *τῶν ἀπλῶν Φαρμάκων παράδοσις.*

T. *καὶ σὺν ὀλισθένει διὰ τῆς ἕδρας.*

†. Praemittitur index cap. 1033. in duobus libris, quibus subiicitur titulus: *περὶ τοὺς πεποκότας κώνιον, καὶ ἄλλων τινῶν θανασίμων Φαρμάκων.* De iis, qui cicutam biberunt, aut alias medicinas mortiferas. In fine aliena manu additum: *ὅσα διὰ πεῖραν ἡμῖν, ὦ Φίλτατε ἀνδρόμαχε, τῶν ἀπλῶν Φαρμακῶν συνηλλεχότες ἀπεστάλκαμέν σοι.*

Quae experientiâ, ò amicissime Andromache, collecta de simplicibus medicinis, misimus tibi.

Ex notis margini adscriptis clarum est, Joan. Moibanum Medicum Augustanum in sua versione hoc codice usum esse, illoque mortuo, Conr. Gesnerum cum notis edidisse Argent. 1565. 8.

Dubitatum est, num duo hi libri Dioscoridis sint. Pro genuinis declararunt Joan. Moibanus, Conr. Gesnerus et Joan. And. Saracenus in praefatione. Non tamen negandum, graecas in hisce voces occurrere, tempore Dioscoridis non usi-

tatas. Apud Bandinium tom. III. p. 95. ubi auctoris nomen expunctum est, occurrit lib. I. cum priore subscriptione, mutila tamen.

Cod. CCCXC.

Chartaceus, in assere, corio fusco tectus, in folio, titulis et initialibus miniatis, charactere minuto et lisibili, manu diversa, cum aliquot correctionibus marginalibus, in pag. 108, Saec. XV, signatus p. 63. n. 71. probe conservatus et inscriptus.

Βιβλίον ὀρνεοσοφικόν. Liber orneosophicus.

A. *Ἐσπουδακότι σοι λίαν κράτιστε.*

†. Aliena manu suprà positus titulus est: *Δημητρίου κωνσταντινοπολίτου περὶ τῆς τῶν ἱεράκων ἀνατροφῆς τε, καὶ θεραπείας βιβ. β̄.* Demetrii Constantinopolitani de accipitrum nutritione et cura lib. II. Eadem manu praemissus est index cap. CXCVII. quorum primum est: *πῶς χρὴ θηρᾶσθαι τοὺς ἱέρακας, καὶ ποίῳ καιρῷ.* et ultimus: *καὶ ὅπως εἰς νήσσας ἐδίζει.* Des. *ἄνευ κωδωνίου. τέλος τοῦ ἑνὸς βιβλίου, ὃ μοι δοκεῖ καὶ πλείονος ἐπιστήμης εἶναι.* Finis unius libri, qui mihi videtur et maioris scientiae esse.

Tum nova capita XCIX sequuntur hoc tit. *ἐξ ἄλλου ἀντιγράφου ἀγρικότερον.* cap. 1. *εἰς ἀναπνοὴν ἱέρακος. φολβίου βοτάνης.* cap. XCIX. *εἰς αἰτίαν τῶν ἐντέρων.*

Des. *συχνῶς δίδου τῷ ἱέρακι, καὶ ἰαθήσεται. τέλος τοῦ περὶ ἱέρακος.*

Apud Nesselium P. III. p. 46. Apud Bandinium vol. II. p. 364. et in cod. Monac. 135. anonymi est. Demetrio autem Pepagomeno tribuitur, Michaelis Palaeologi medico. In cod. Monac. 164. adscribitur Leoni imp. eodem titulo, initio et fine.

Rigaltius edidit nomine Demetrii Pepagomeni Paris. 1612. 4. et non 1619, ut Fabricius scribit.

φύλ. ρα. Fol. 101.

Βιβλίον περὶ κυνῶν ἐπιμελείας.	Liber de cura canum.

A. Οὐκ ἔλαττον συντελεῖ καὶ κύων.

T. ἄλειψον τὸν κύνα καὶ ὑγιαίνει.

†. In praemisso indice dicitur κυνοσόφιον ἄριστον, et continet cap. LIII. quorum primum est περὶ ἐπιμελείας κυνῶν, et ultimum εἰς ψώραν αὖθις.

Neque in indice praemisso, neque in titulo praesenti scriptum Δημητρίου κωνσταντινοπολίτου, Demetrii Constantinop. etc. et tamen apud Fabricium tom. I. p. 155. scriptum legitur. Sane codex Augustanus, qui olim fuit Antonii Eparchi, et quem post absolutam suam editionem Aurifaber demum inspexit, variasque illius lectiones subiecit, ita inscribitur: Δημητρίου κωνσταντινοπολίτου κ. τ. λ. περὶ τῆς τῶν κυνῶν ἐπιμελείας.

Ex eo autem, quod aliena manu sit illi inscriptum ad opusculum primum, nondum sequitur, etiam ad sequentia referendum, licet quaedam initii relatio sit. Debuisset enim eadem inscriptio, ut in MSCis obvium, repeti. Horum verò nihil fit.

Quin et Reiserus ipse in catalogo p. 63. n. 71. contra expressam codicis inscripsionem scrisit. Demetrii Constantinopol. de canum et accipitrum medicina libri duo. In hoc adhuc fallebatur Reiserus, quod duos putarit libros. Quis enim non videt, simul esse tres?

Apud Bandinium vol. 2. p 364. auctoris etiam nomine destituitur, eodem titulo, initio et fine praeditum.

Cod. CCCXCI.

Chartaceus, membrana tectus, in folio, titulis et initialibus rubricatis, literis minutis et nitidissimis, in fine alia manu suppletus, Saec. XV, in foliis 477, signatus p. 81. n. 1. optime conservatus et inscriptus.

Γεοργίου εὐλαβεστάτου μοναχοῦ καὶ συγκέλλου γεγονότος ταρασίου τοῦ ἁγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου κωνσαντινουπόλεως σύνταξις, ἤτοι χρονογραφία ἐν ἐπιτόμῳ, ἀπὸ τῆς βασιλείας ἰουλίου καίσαρος ῥωμαίων ἔτους ἀπὸ κτίσεως κόσμου ͵ευλδ μεχρὶ τῆς βασιλείας τοῦ πρώτου ἔτους διοκλητιανοῦ, κόσμου ἔτει ͵εψοζ. ὁμοῦ ἔτων τμγ.	Georgii religiosissimi monachi et syncelli Tarasii sanctissimi archiepiscopi Constantinopolitani syntagma, seu chronographia in epitome ab imperio Iulii Caesaris Romanorum anno ab orbe condito 5434 usque ad imperium anni primi Diocletiani, mundi anno 5777, simul anni 343.

A. Πομπήϊος πολυορκία λαβὼν τὰ ἱεροσόλυμα.

T. ὑπὸ τῆς κοσμικῆς ἀρχῆς ἐξελαύνεται τῆς ἐκκλησίας.

†. Prodiit in corpore script. Byzantinorum. Ibi verò incipit ab Adamo. Cum verò plerique codices a Iulio Caesare incipiant, in editione hac nota separatum habetur eodem initio et fine. Fallitur autem Nesselius, dicens, hunc Hamartolum vocari. Georgius enim Hamartolus, cuius chronicon adhuc MSC[um] est, a me latine versum et praelo paratum, longe alius est, non confundendus cum Georgio Syncello Tarasii archiep. Constantinop.

Harlesius in nota ad hunc Georgium Syncellum ait, Velserum in epist. XX. Scaligero scripsisse inter L codd. gr. Venetiis venales fuisse Georgii Syncelli chronicon, cuius titulum Harlesius posuit. At error ibi in anno mundi irrepsit, legitur enim ͵ευχδ.

Suspicabatur adhuc, reliquias bibliothecae Victorianae fuisse. Verisimile autem non est, tot esse distractos de hac bibliotheca Monachium translata.

Φύλ. σιη. Fol. 218.

Θεοφάνους ἁμαρτολοῦ, καὶ ἡγουμένου τοῦ ἀγροῦ καὶ ὁμολογητοῦ χρονογραφία ἐτῶν φκη, ἀρχομένη ἀπὸ πρώτου ἔτους διοκλητιανοῦ, ἕως δευτέρου ἔτους μιχαὴλ καὶ θεοφυλάκτου υἱοῦ αὐτοῦ τουτέστιν, ἀπὸ τοῦ ͵εψοζ ἔτους τοῦ κόσμου ἕως ἔτους ͵ςτε κατὰ τοὺς ἀλεξανδρεῖς, κατὰ δὲ ῥωμαίους ͵ςτκα.

Theophanis Hamartoli, et abbatis Agri, et confessoris chronographia annorum 528, incipiendo a primo anno Diocletiani usque ad secundum annum Michaelis, et Theophylacti eius filii, ab anno mundi 5777 usque ad annum 6305 secundum Alexandrinos, secundum verò Romanos 6321.

A. Ὁ μὲν μακαριώτατος ἀββᾶς γεώργιος.
T. τῇ ἀδριανουπόλει καὶ ταύτην ἑλῶν.

†. Io. Bosius codicem hunc cum editione contulisse videtur. Sic enim Fabricius tom. VI. p. 151. scribit. Eam conferens Io. A. Bosius cum MSCo. codice Augustanae bibliothecae deprehendit, huius ope multo emendatiorem, alicubi et pleniorem expletis, quibus passim foedata est, lacunis aliquot, dare se posse. Extat verò in corpore hist. Byzant. eodem initio et fine.

Cod. CCCXCII.

Chartaceus, charta spissiore tectus, in folio, titulis et initialibus miniatis, manu diversa, charactere minuto et nitido, initio mutilus, scriptus ex parte a Valeriano monacho, in foliis 226, cum margina-

libus, Saec. XIV et XV. signatus p. 82. n. 14. ultra medium probe conservatus et inscriptus.

Liber mutilus principio et fine.

†. Perlegendo hunc librum perspexi, esse medicum, et ordine alphabetico compositum. Litera Π hic primum incipit, cuius initio Mithridatis epistola ad Graecorum regem ponitur: *ἐπειδή σε ὁρῶμεν σπεύδοντα τὴν αἰτίαν κατανοῆσαι, τί ἐσι, δι' ὃ συμβαίνει, μὴ δύνασθαι τέκειν τὴν ἀδελφὴν, τῶν ἄλλων οὔσην κατὰ τὸ σῶμα, καὶ τὸν τρόπον ὑπάρχουσαν, ἐφιλοτιμήθημεν διὰ προστάγματα πάντας παρατάξασθαι τοὺς τῆς οἰκουμένης ἰατροὺς, καὶ τῶν πάντων ἀξιολογωτάτων τὴν πεῖραν λαβόντες, ἀπεςάλκαμεν συν τῇ δυνάμει, ἥτις ἐςιν πρακτικωτάτη, καὶ σφόδρα ἡμῖν ἐπιτυχὴς, μόνων βασιλισσῶν δοκιμασθεῖσα ἐξ αὐτῶν τὴν τοιαύτην τοῦ πεσσοῦ δύναμιν.* Cum videamus, te studiosum sciendi causam, ob quam soror parere non possit, aliis et corpore et habitu similis, enixè contendimus mandatis omnes totius orbis medicos adsciscere, factoque de probatissimis periculo misimus tibi cum virtute, quae practicabilissima, nobisque opportunissima est, solis Reginis probata pessorum virtus.

Ultima litera est X. *χοιράδαι.* et finit n. 16. Fol. 11. Emplastra sequuntur hoc titulo: *ἔμπλαςρον τῆς ἀποςολικῆς σκευασίας πέτρου καὶ παύλου. ποιοῦν πρὸς πάντα τὰ ὑπογεγραμμένα θαυμαςῶς. ἄμωτος τραυματική κ. τ. λ.*

Emplastrum apostolicum Petri et Pauli mirabiliter operans etc.

Post emplastra veniunt trochisci et somnifera XI.

Mithridates rex Ponti aetatis suae regum maximus, omnes antecessores suos medendi scientia superavit. Eius commentationes Lenaeus, Pom-

peii libertus, latine transtulit. Nil tamen superest. Fabricius de hac ipsius epistola nil memorat.

Φύλ. ιη. Fol. 18.

Τοῦ σοφωτάτου, καὶ λογιωτάτου κυρ. δημητρίου τοῦ κυδώνη λόγος, ὅπως ἄλογον τὸ τοῦ θανάτου δέος ἀποδεικνύων.

Sapientissimi et doctissimi Demetrii Cydonii sermo, irrationalem mortis metum ostendens.

A. *Τὸν τῆς ψυχῆς ἀπὸ τοῦ σώματος χωρισμόν.*

T. *ἡδύονος αὐτῷ γένοιτο βίου λάβεσθαι. τέλος.*

†. Extat haec oratio Demetrii Thessalonicensis, qui A.C. 1355 cum imp. Ioanne Cantacuzeno monasterium ingressus est, gr. et lat.

In bibl. Monac. bis adhuc occurrit. In bibl. Vindob. et Medic. ubi Bandinius notat, ex Nemesii libello eiusdem argumenti transscriptam fuisse magnam partem usque ad verba, *τοσαῦτα ἡμῖν εἰρήσθω*. In fine librarius addidit: *Οὐαλεριᾶνος Φορολιβεὺς ὁ ἀλβίνου μοναχὸς ἔγραψε.* Valerianus Foroliviensis Albini filius, monachus scripsit: *πλούσιος ἀμαθὴς προβάτου χρυσόμαλλον*, dives inscius, ovis aureum vellus. Idem Valerianus occurrit apud Montfaucon. p. 88. 108. Sed alia subscriptione: *Ὁ οὐαλεριανὸς Φωρολιβεὺς ὁ ἀλβίνου, κανονικὸς τῆς πολιτείας καλουμένης τοῦ σωτῆρος ἡμῶν. ταύτην γε βίβλον ἐν τῷ τοῦ ἁγίου ἀντωνίου μοναστηρίῳ ἐνετίησιν ἔγραψε, ἔτει τοῦ κυ ἡμῶν ιυ χυ ͵αφμγ. τετάρτῃ μηνὸς σεπτεμβρίου ἱσταμένῃ. δόξα τῷ θεῷ ἡμῶν.*

Valerianus Foroliviensis, Albini filius, canonicus capituli S. salvatoris hunc librum scripsit in monasterio S. Antonii Venetiis anno Domini nostri Iesu Christi 1543 4 Septembris. Gloria Deo nostro.

Φύλ. λζ. Fol. 37.

Ὁ περὶ ἐνεργείας δαιμόνων διάλογος τιμοθέου, καὶ θρακὸς, καὶ κατὰ μάνεντος.

De operatione daemonum dialogus Timothei et Thracis et contra Manetem.

A. Χρόνιος, ὦ θρὰξ, ἐπὶ τὸ βυζάντιον.

T. συρρακουσίων δεκάτας καταθησόμεθα.

†. Reiserus auctorem opusculi ignorabat, cum in titulo deest. Ex initio autem et fine patet, esse Michaelis Pselli. In bibliothecis enim Vindob. Medic. et Monac. clarus titulus est: τοῦ σοφωτάτου ψέλλου κυρίου μιχαὴλ τιμόθεος, ἢ περὶ δαιμόνων. Sapientissimi domini Michaellis Pselli Timotheus, seu de daemonibus.

Alii tribuunt Michaeli Ephesio, ut Possevinus ait, et alii iterum Michaelem Ephesium et Psellum in unum confundunt. Distinguendos autem monet Allatius, licet utrumque Saec. XI. florentem.

Opusculum constat duobus libris editis Paris. 1615. 8. gr. et lat.

Φύλ. νγ. Fol. 53.

Πλήθωνος τοῦ καὶ γεμίςου περὶ ἀρετῆς.

Pletonis, qui et gemistus, de virtute.

A. Ἀρετή ἐςιν ἕξις, καθ' ἣν ἀγαθοί.

T. οὐδὲ κατὰ τὰς ἡδόνας.

†. Finis est mutilus. Nam alius est in codicibus Vindob. Monac. et Medic. Adolphus Occo ex hoc, ut videtur, et aliis primus gr. et lat. edidit Basil. 1552. 8. In aliis inscriptum: de virtutibus.

Φύλ. νζ. Fol. 57.

Ἰαμβλίχου χαλκιδέως λόγος περὶ τῆς πυθαγορικῆς αἱρέσεως.

Iamblichi Chalcideni sermo de secta Pythagorica.

α. Περὶ τοῦ πυθαγορικοῦ βίου,	1. De Pythagorica vita.
β. προτρεπτικὸς εἰς τὴν φιλοσοφίαν.	2. Adhortatio ad philosophiam.
γ. περὶ τῆς κοινῆς μαθηματικῆς ἐπιςήμης.	3. De communi scientia mathematica.
δ. περὶ τῆς νικομάχου ἀριθμητικῆς εἰσαγωγῆς,	4. De Nicomachi arithmeticae isagoge,
ὃς περιέχει περὶ ἀριθμητικῆς ἐπιςήμης καὶ περὶ γεωμετρίας, καὶ περὶ μουσικῆς τῆς παρὰ πυθαγορίοις.	qui continet etiam de scientia arithmeticae, geometriae et musicae apud Pythagoreos.

A. Ἐπὶ πάσης μὲν φιλοσοφίας ὁρμηθεὸν.
T. καὶ σφαιρικῆς ἡ παράδοσις γένηται.

†. Idem opus iam occurrit in cod. 102. ubi memoravi, omnes hos libros IV esse editos, non simul, sed separatim. Apud Bandinium vol. III. p. 286. post hos quatuor alii quinque sequuntur, nempe:

5. περὶ τῆς ἐν φυσικοῖς ἀριθμητικῆς ἐπιςήμης.
6. περὶ τῆς ἐν ἠθικοῖς ἀριθμητικῆς ἐπιςήμης.
7. περὶ τῆς ἐν θεοῖς ἀριθμητικῆς ἐπιςήμης.
8. περὶ γεωμετρίας τῆς παρὰ πυθαγορίοις.
9. περὶ μουσικῆς τῆς παρὰ πυθαγορίοις.

Quibus Fabricius addit decimum, ita, ut totum opus constet lib. X. quorum sex posteriores ibi inter deperdita numerantur. Est verò titulus decimi: εἰσαγωγὴ σφαιρική.

Cod. CCCXCIII.

Membranaceus, in assere, corio fusco tectus et aere clausus, in folio, titulis et initialibus miniatis, literis minutis et nitidissimis, bipartitò scriptus, atramento flavescente, lectus a M. Crusio, quondam Ioan.

Birgotis, in foliis 236. Saec. XI, signatus p. 8. n. 20. praeter maculas sat conservatus et inscriptus.

Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἀνδρέου ἐπισκόπου κρήτης λόγος εἰς τὸν εὐαγγελισμὸν τῆς παναγίας θεοτόκου.	Sancti patris nostri Andreae episcopi Cretensis sermo in annuntiationem sanctissimae Deiparae.

A. *Ἐπέστη σήμερον ἡ πάντων χαρά.*

T. *ἀπολαύειν ἡμᾶς χάριτι κ. τ. λ.*

†. Extat gr. et lat. in edit. Combefisii. Hic autem est mutila. Occurrit adhuc in cod. 3. 146. et in aliis bibliothecis.

Φύλ. ια. Fol. 11.

Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἀντιπάτρου ἐπισκόπου βόστρων εἰς τὸν εὐαγγελισμὸν τῆς παναγίας θεοτόκου.	Sancti patris nostri Antipatri episcopi Bostrens. in salutatione sanctissimae Deiparae.

A. *Προέδραμεν ἐν τῇ προτέρᾳ κυριακῇ.*

T. *παραγενομένῳ σωτῆρι χῷ, ᾧ κ.τ.λ.*

†. In fine additum: *τοῦ αὐτοῦ λόγος δ̄.* Tres igitur sermones ipsius praecessisse necesse est. Erat autem Bostrensium in Arabia Petraea episcopus, medio circiter saeculo post Christum quinto. Apud Nessel. p. 337. titulus est: *Ἀντιπάτρου βοστρῶν λόγος εἰς τὸν ἅγιον ἰωάννην, καὶ εἰς τὴν σιγὴν ζαχαρίου, καὶ εἰς τὸν ἀσπασμὸν τῆς ὑπεραγίας θεοτόκου.* Antipatri Bostrensis sermo in sanctum Joannem Baptistam, et in silentium Zachariae, et in salutationem sanctissimae Deiparae.

Edidit Combefisius in bibl. concionatoria.

Φύλ. ις. Fol. 16.

Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν γρηγορίου ἀρχιεπισκόπου νεοκαισαρείας τοῦ θαυ-	Sancti patris nostri Gregorii archiepisc. Neocaesareens. thaumaturgi ser-

ματουργοῦ λόγος εἰς τὸν εὐαγγελισμὸν τῆς θεοτόκου. mo in salutationem Deiparae.

A. *Ἑορτὰς μὲν ἁπάσας, καὶ ὑμνῳδίας.*

T. *μεθ' οὗ τῷ πατρὶ ἡ δόξα κ. τ. λ.*

†. Hanc orationem Gregorii A.C. 265 mortui edidit gr. et lat. Gerh. Vossius. Occurrit adhuc in Cod. 3. et apud Bandinium tom. 1. p. 285. ubi ait, tres ipsius in annunciationem Mariae ab eodem esse editas orationes.

Φύλ. κβ. Fol. 22.

Ἰωάννου ταπεινοῦ ἀρχιπρεσβυτέρου τοῦ δαμασκηνοῦ εἰς τὴν ἁγίαν ὑπερένδοξον κοίμησιν, καὶ μετάστασιν τῆς δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀεὶ παρθένου μαρίας.

Ioannis humilis archipresbyteri Damasceni in sanctam gloriosam dormitionem, et transpositionem dominae nostrae Deiparae Mariae.

A. *Ἔστι μὲν ἀνθρώπων οὐδ' εἷς, ὅς,*

T. *μεγαλοπρέπεια σὺν τῷ ἀνάρχῳ κ. τ. λ.*

†. Extat huius Damasceni Saec. VIII. clari oratio haec in eius operibus. Tres verò in idem argumentum scripsit ibidem editas, et sunt apud Bandinium tom. 1. p. 456. n. 33.

Φύλ. λε. Fol. 35.

Ἀνδρέου ἱεροσολυμίτου ἐπισκόπου κρήτης. ἐγκώμιον εἰς τὴν πανσεπτον κοίμησιν τῆς παναγίας δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου.

Andreae Hierosolymitani episc. Cretensis encomium in venerandam dormitionem beatissimae dominae nostrae Deiparae.

A. *Μυστήριον ἡ παροῦσα πανήγυρις.*

T. *ἀνακθέμενος, αὐτῷ ἡ δόξα κ. τ. λ.*

†. Extat gr. et lat. in Combefisii editione. Tres in hoc argumentum orationes scripsit, quae omnes apud Bandinium tom. 1. p. 442. et tom. 2. p. 600.

continentur, quarum una: *οἱ τὴν ἐν πνεύματι*, nondum edita occurrit in bibl. Coisl. 589. et apud Pasinum in bibl. Taur.

Φύλ. μγ. Fol. 43.

Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἀνδρέου ἀρχιεπισκόπου κρήτης ἐγκώμιον εἰς τὸν τετραήμερον λάζαρον.

Sancti patris nostri Andreae archiepisc. Cretens. encomium in quatreduanum Lazarum.

A. *Λάζαρος τὸν παρόντα συγκεκρότηκε.*

T. *ἐπίγνωσιν χυ̅ τοῦ ἀληθινοῦ θεοῦ κ. τ. λ.*

†. Extat gr. et lat. in editione Combefisii, et occurrit adhuc in cod. 24. 146.

Φύλ. νϛ. Fol. 56.

Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἀνδρέου ἀρχιεπισκόπου κρήτης τοῦ ἱεροσολυμίτου λόγος εἰς τὰ βαΐα.

Sancti patris nostri Andreae Cretensis archiepisc. Hierosol. in diem palmarum.

A. *Χθὲς ἡμᾶς μετὰ τοῦ δεσπότου.*

T. *καὶ ἡ προσκύνησις σὺν τῷ πατρὶ κ. τ. λ.*

†. Extat gr. et lat. in eius operibus. Reiserus ait: nonnusquam lectu difficilis. Percurri orationem, et inveni eadem manu scriptam, nec literas evanescentes. Occurrit adhuc in cod. 146.

Φύλ. ξθ. Fol. 69.

Γερμανοῦ τοῦ ἁγιωτάτου ἀρχιεπισκ. κωνσταντιν. νέας ῥώμης, καὶ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου λόγος εἰς τὴν θεόσωμον ταφὴν τοῦ κυ̅ ἡμῶν ιυ̅ χυ̅, ῥηθεὶς ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ ἁγίου καὶ μεγάλου σαββάτου.

Germani, sanctissimi archiepisc. Constantin. novae Romae, et oecumenici Patriarchae, sermo in sacram sepulturam domini nostri Iesu Christi, habitus in die sancti et magni sabbati.

A. Σάββατον μέν ἐςι σήμερον.
T. καὶ ζωοποιῷ πνεύματι. νῦν κ. τ. λ.

†. Extat gr. et lat. in Combefisii auctario novo p. 1469. Occurrit adhuc apud Nessel. p. 246. in sabbatum magnum.

Φύλ. πζ.	Fol. 87.
Γερμανοῦ τοῦ ἁγιωτάτου ἀρχιεπ. κωνςαντ. νέας ῥώμης, καὶ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου λόγος εἰς τὸν εὐαγγελισμόν.	Germani sanctissimi archiep. Constantinop. novae Romae, et oecumenici Patriarchae sermo in salutationem.

A. Ἐπ' ὄρος ὑψιλὸν ἀναβῆθι.
T. ἀτελευτήτους αἰῶνας τῶν αἰώνων. ἀμήν.

†. In fine adhuc additum: αἰωνία σου ἡ μνήμη ἀξίομα χάριςε γεώργιε μα ἀείμνηςε πατὴρ ἡμῶν. Aeterna tui memoria dignitas carissime Georgi Monache, et semper celebrande pater noster.

Apud Fabricium eodem titulo et initio occurrit, nec memoratur, extare gr. vel lat. At apud Nessel. p. 350. alio initio effertur: τῆς παρούσης τιμίας. et dicitur extare in auctario novo Combefisii, licet mutilè.

Φύλ. ρς.	Fol. 106.
Τοῦ αὐτοῦ λόγος εἰς τὴν πρώτην κυριακὴν τῶν νηςειῶν, καὶ εἰς τὴν τῶν ἁγίων καὶ σεπτῶν εἰκόνων ἀναςήλωσιν.	Eiusdem sermo in primam Dominicam ieiuniorum, et in restitutionem sacrarum ac venerandarum imaginum.

A. Ὡς ἀγαπητὰ τὰ σκηνώματα σου.
T. καὶ ζωοποιῷ πνεύματι. νῦν κ. τ. λ.

†. Extat gr. et lat. in Gretseri tom. 2. p. 549. Occurrit adhuc in bibl. Coislin. apud Montfaucon. Attribuitur verò Germano II. CP.

Φύλ. ριγ. Fol. 113.

Τοῦ αὐτοῦ λόγος τῇ τρίτῃ κυριακῇ τῶν νηϛειῶν, καὶ εἰς τὸν ζωοποιὸν ϛαυρόν.

Eiusdem sermo tertia ieiuniorum dominica et in vivificam crucem.

A. Ἰδοὺ ἡ κλίνη σαλωμών. ξ̄ δυνατοί.
T. καὶ ζωοποιῷ πνεύματι. νῦν κ. τ. λ.

†. Extat gr. et lat. apud eundem Gretserum p. 294. Attribuitur autem Germano II. CP.

Φύλ. ριθ. Fol. 119.

Τοῦ αὐτοῦ λόγος ἀναγνωσθεὶς εἰς τὴν προσκύνησιν τοῦ τιμίου, καὶ ζωοποιοῦ ϛαυροῦ ἐν τῷ καιρῷ τοῦ μεσονηϛίμου.

Eiusdem sermo lectus in adorationem pretiosae et vivificae crucis tempore medii ieiunii.

A. Φωτίζου, Φωτίζου, ἱερουσαλήμ.
T. καὶ ζωοποιῷ πνεύματι. κ. τ. λ.

†. Attribuitur Germano II. CP. et extat gr. et lat. apud Gretser. p. 308.

Φύλ. ρκζ. Fol. 127.

Τοῦ αὐτοῦ λόγος εἰς τὴν σφαγὴν τῶν ἁγίων νηπίων, καὶ εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ κατὰ μάρκον ἁγίου εὐαγγελίου ἀναγινωσκόμενος κυριακῇ πρὸ τῶν Φώτων.

Eiusdem sermo in caedem sanctorum infantum, et in initium evangelii sancti secundum Marcum, lectus dominica ante lumina.

A. Τίς θεὸς πλὴν τοῦ θεοῦ ἡμῶν.
T. τιμὴ καὶ προσκύνησις. νῦν κ. τ. λ.

†. Edidit graece ex hoc codice Augustano D. Hoeschelius, cuius notae marginibus adscriptae sunt, inter homilias sacras variorum PP. Aug. Vind. 1586. p. 154. Tribuitur etiam Germano II. CP.

Φύλ. ρλζ. Fol. 137.

Τοῦ αὐτοῦ λόγος εἰς τὴν ὕψωσιν τοῦ τιμίου ςαυροῦ καὶ κατὰ βογομίλων.

Eiusdem sermo in exaltationem pretiosae crucis, et contra Bogomilos.

A. Πάλιν ἑορτῆς μυςήριον, καὶ πάλιν,

T. εἰς τοὺς ἀτελευτήτους αἰῶνας. ἀμήν.

†. Additum in fine: τὸν δακτύλοις γράψαντα ςαυρικὸν λόγον Φύλαττε χε παμβασιλεῦ τῶν ὅλων, digitis scribentem de cruce sermonem custodi Christe rex omnium.

Tribuitur Germano II. CP. editus a Gretsero gr. et lat. tom. 2. p. 156.

Φύλ. ρμε. Fol. 145.

Τοῦ αὐτοῦ λόγος κατὰ τὴν κυριακὴν τὴν πρὸ τῆς χυ γεννήσεως, καὶ εἰς τοὺς ἁγίους τρεῖς παῖδας.

Eiusdem sermo in Dominica ante Christi nativitatem et in sanctos tres pueros.

A. Ἐπειδὴ πολυανθρωπότερον σήμερον.

T. καὶ πάντων τῶν ἁγίων. ἀμήν.

†. Tribuitur Germano II. CP. adhuc ineditus.

Φύλ. ρνα. Fol. 151.

Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν βασιλείου ἀρχιεπ. καισαρείας καππαδοκίας ὁμιλία εἰς τὴν τοῦ χυ γέννησιν.

Sancti patris nostri Basilii archiepisc. Caesar. Cappadoc. homilia in Christi nativitatem.

A. Χυ γέννησις. ἡ μὲν οἰκεία.

T. ἀπὸ δόξης εἰς δόξαν, ὅτι αὐτῷ κ.τ.λ.

† Est Basilii M. cum notis D. Hoeschelii marginalibus edita tom. 1. p. 584. Occurrit adhuc in cod. 141.

Φύλ. ρνη. Fol. 158.

Τοῦ αὐτοῦ ὁμιλία προτρεπτικὴ εἰς τὸ ἅγιον βάπτισμα.

Eiusdem homilia adhortatoria ad baptismum.

Ὁ μὲν

Ὁ μὲν σοφὸς σολομὼν τῶν.

T. κατὰ τὴν δωρεὰν τοῦ χ̅υ̅ κ. τ. λ.

μηνὶ νοεμβρίῳ κ̅α̅. Mens. Novemb. 21.

†. Extat in tom. 1. opp. et occurrit adhuc in cod. 141.

Φύλ. ρξζ. Fol. 167.

Γεωργίου μ̅ο̅ν̅α̅χ̅, καὶ χαρτοφύλακος τῆς μεγάλης ἐκκλησίας ἐγκώμιον εἰς τὴν ἀπόδωσιν τῆς ὑπεραγίας θεοτόκου ἐν τῷ ναῷ καὶ ἀφιέρωσιν τῷ θεῷ κατὰ τὴν ἱστορίαν.	Georgii Monachi, et chartophylacis magnae ecclesiae encomium in praesentationem sanctissimae Deiparae in templo, et consecratione Deo secundum historiam.

A. Φαιδρὸν τὸ τῆς παρούσης ἑορτῆς.

T. προσκύνησις τῷ πατρὶ κ. τ. λ.

Μηνὶ Φεβρουαρίῳ β. Mens. Februar. 2.

†. Extat gr. et lat. in Combefisii auct. novo. p. 1070.

Φύλ. ρεο. Fol. 175.

Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἀμφιλοχίου ἐπισκόπου ἰκονίου λόγος εἰς τὴν ὑπαντήν, καὶ εἰς τὸν σιμεῶνα, καὶ εἰς τὴν ἄνναν.	Sancti patris nostri Amphilochii episc. Iconiensis sermo in occursum, in Simeonem et Annam.

A. Πολλοὶ τῶν μεγάλων. ἀνθρώπων.

T. αὐτῷ ἡ δόξα σὺν τῷ πατρὶ κ. τ. λ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα. Eodem die.

†. Extat gr. et lat. in Combefisiana Amphilochii editione Paris. 1644. f. Occurrit adhuc in codd. 52. 221.

Φύλ. ρπ. Fol. 180.

Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἡσυχίου πρεσβυτέρου ἱεροσο-	Sancti patris nostri Hesychii, presbyteri Hiero-

λύμων λόγος εἰς τὴν ὑπαντὴν τοῦ κυ ἡμῶν ιυ χυ.	solymit. sermo in occursum domini nostri Iesu Christi.

A. Ἡ *μὲν ἑορτὴ λέγεται καθαρσίων.*

T. *ἐστήριξεν ἐν χῷ ιυ κ.τ.λ.*

†. Hesychii Saec. V. clari sermo ineditus est.

Φύλ. ρπε.	Fol. 185.
Τοῦ *μακαρίου ἰω. πρεσβυτέρου τοῦ δαμασκηνοῦ λόγος εἰς τὴν μεταμόρφωσιν τοῦ κυ καὶ σρς ἡμῶν ιυ χυ.*	Beati Presbyteri Ioannis Damasceni sermo in transfigurationem domini et salvatoris nostri Iesu Christi.

A. *Δεῦτε πανηγυρίσωμεν. ὦ.*

T. *εἰς τοὺς ἀτελευτήτους αἰῶνας κ. τ. λ.*

†. Attribuitur etiam Ioanni Antiocheno et extat gr. et lat. in Damasceni operibus. D. Hoeschelii notae marginibus adscriptae sunt. Occurrit adhuc in Cod. 146. eodem nomine auctoris.

Φύλ. ρϟη.	Fol. 198.
Τοῦ *ὁσίου πατρὸς ἡμῶν ἀντιπάτρου λόγος εἰς τὸν γενέσιον τοῦ ἁγίου ἰω. τοῦ προδρόμου.*	Sancti patris nostri Antipatri sermo in natalem sancti Ioan. praecursoris.

A. Ἐν *γεννητοῖς γυναικῶν οὐδένα.*

T. *καὶ μεγαλοπρεπεία. νῦν κ.τ.λ.*

†. Extat latine apud Lipoman. et Surium. Occurrit adhuc apud Nessel. p. 337. et apud Bandinium tom. I. et II.

Φύλ. σβ.	Fol. 202.
Τοῦ *ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἰω. ἀρχιεπ. κωνσταντ. τοῦ χρυσοστόμου λόγος εἰς τὴν ἀπο-*	Sancti patris nostri Ioan. Chrysostomi arch. Constant. sermo in decollatio-

τομὴν τοῦ προδρόμου καὶ βαπτιςοῦ ἰωάννου. | nem Ioan. Praecurs. et Baptistae.

A. Πάλιν ἡρωδίας μαίνεται. πάλιν.

T. ἀριθμῆτε. ἐν χῶ κ. τ. λ.

†. Extat in eius operibus tom. VIII. edit. Montfauc.

Φύλ. σζ. Fol. 207.

Τοῦ αὐτοῦ λόγος εἰς τὴν ὄρχησιν τῆς ἡρωδίαδος, καὶ εἰς τὴν ἀποτομὴν τῆς κεφαλῆς ἰω. τοῦ προδρόμου καὶ βαπτιςοῦ. | Eiusdem sermo in saltationem Herodiadis, et in decollationem Ioannis praecursoris et baptistae.

A. Ὥσπερ τὶς ἀνὴρ φιλέρημος.

T. ἐκδράμωμεν. ἐν χῶ κ. τ. λ.

†. Allatius Anatolio episc. Thessalonic. tribuit. Hoeschelius verò Chrysostomi nomine primus edidit, ut videtur, ex hoc codice A. 1587. 8. In editione Montfauconiana extat tom. VIII. inter spuria.

Φύλ. σια. Fol. 211.

Τοῦ αὐτοῦ λόγος εἰς τὸ· συνήγαγον οἱ ἰουδαῖοι συνέδριον, καὶ ἔλεγον, τί ποιήσωμεν. | Eiusdem sermo in id: convocarunt Iudaei concilium, et dixere, quid faciemus?

A. Ἐοίκασιν οἱ τῆς ἐκκλησίας.

T. καὶ ἡ μεγαλοπρεπεία. νῦν κ. τ. λ.

†. Est in spuriis editus tom. VIII. opp.

Φύλ. σιδ. Fol. 214.

Τοῦ αὐτοῦ λόγος εἰς τὰς δέκα παρθένους. | Eiusdem sermo in decem virgines.

A. Ὅταν τὸ εὐδαπάνητον τῆς ζωῆς.

T. ςεναγμὸς. ἐν θεῷ κ. τ. λ.

†. Extat in spuriis tom. VIII. opp. cit.

φύλ. σιη. Fol. 218.

Τοῦ αὐτοῦ λόγος εἰς τὴν πορνὴν τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ Δ̄. — Eiusdem sermo in meretricem sancta et magna IVa.

A. Πάντοτε μὲν ὁ θεὸς, ὡς φιλάνθρωπος.

T. καὶ ζωοποίῳ πνεύματι. νῦν κ. τ. λ.

†. Extat tom. VIII. cit. edit. in spuriis.

φύλ. σκβ. Fol. 222.

Τοῦ αὐτοῦ λόγος εἰς τὴν προδοσίαν τοῦ Ἰούδα. καὶ εἰς τὸ πάσχα, καὶ εἰς τὴν παράδοσιν τῶν μυστηρίων, καὶ περὶ τοῦ μὴ μνησικακεῖν τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ ε̄. — Eiusdem sermo in proditionem Iudae, et in pascha, et in traditionem mysteriorum, et de non reminiscendo iniuriae, sancta et magna V.

A. Οὐκ ὀλίγα ἀνάγκη σήμερον.

T. καὶ ἡ προσκύνησις. νῦν κ. τ. λ.

†. In Fabriciano homiliarum indice tom. VIII. novae edit. p. 500. οὐκ omissum et dicitur editus a D. Hoeschelio ex hoc, ut videtur, codice. v. cit. edit. vol. 2.

φύλ. σλα. Fol. 231.

Τοῦ αὐτοῦ λόγος τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ παρασκευῇ. — Eiusdem sermo sancta et magna parasceve.

A. Πεπλήρωται ἡμῖν λοιπόν.

T. συνεορτάσωμεν. ἐν χῷ κ. τ. λ.

†. Extat tom. 2. cit. edit. in spuriis.

In fine lego graece scriptum sequens: Διανέγνων ἐγὼ μαρτῖνος ὁ κρούσιος ὅλον τὸ τεῦχος τόδε ἐν τυβίγγῃ αφοη. παλαιὸν ὄν.

Legi ego Martinus Crusius totum opus hoc Tybingae 1578. quod est antiquum.

Hic igitur codex, quem Reiserus tum abesse scripsit, iterum restitutus fuit.

Cod. CCCXCIV.

Membranaceus, in assere, corio albo tectus, et laminis aereis clausus, in folio, titulis et initialibus miniatis, charactere minuto et nitidissimo, in foliis 261, Saec. X., signatus p. 13. n. 34. praeter maculas probe conservatus et inscriptus,

Τά δ' ἔνεσιν ἐν τῇ δε τῇ δέλτῳ προκατήχησις ᾱ. κατηχήσεις ιη̄ φωτιζομένων, καὶ μυςαγωγικαὶ ε̄.

Haec insunt huic tabulae Procatechesis. Catecheses XVIII illuminatorum, et mystagogicae V.

†. In hac tabula catechesis I. est:

α. Κατήχησις εἰσαγωγικὴ τοῖς τῷ βαπτίσματι προσελθοῦσι, καὶ ἀνάγνωσις ἐκ τοῦ ἠσαΐου. λούσασθε, καθαροὶ γίνεσθε, καὶ τὰ ἑξῆς.

ιη. Κατήχησις περὶ καθολικῆς ἐκκλησίας, καὶ περὶ νεκρῶν ἀναςάσεως, καὶ περὶ ζωῆς αἰωνίου, καὶ περὶ ἄλλων κατηχήσεων, καὶ ἐπίλογος σοφρωσύνης, καὶ ἀνάγνωσις ἐκ τοῦ ἰεζεκιὴλ. καὶ ἐγένετο ἐπ' ἐμὲ χεὶρ κυ̅, καὶ ἐξήγαγεν με ἐν πνεύματι κυ̅, καὶ τὰ ἑξῆς.

Tum sequitur titulus secundus:

Μυςαγωγικαὶ κατηχήσεις ε̄ ιωαννου ἐπισκόπου ἱεροσολύμων.

α. Μυςαγωγικὴ κατήχησις, καὶ ἀνάγνωσις ἐκ τῆς πέτρου καθολικῆς ἐπιςολῆς ᾱ. νήψατε, γρηγορήσατε, ὅτι ὁ ἀντίδικος ὑμῶν διάβολος, ἕως τοῦ, αὐτῷ τὸ κράτος καὶ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰωνῶν. ἀμήν.

ε. Κατήχησις μυςαγωγικὴ, καὶ ἀνάγνωσις ἐκ τῆς πέτρου ἐπιςολῆς ᾱ. Διὸ ἀποθέμενοι πᾶσαν κακίαν, καὶ δόλον, καταλαλίαν, καὶ τὰ ἑξῆς.

His demum finitis sequitur:

Προκατήχησις ᾱ περὶ τοῦ μὴ πειρᾶσαι.

A. Ἤδη μακαριότητος ὀσμὴ πρὸς ὑμᾶς.

T. ἀνεξάλειπτον εἰς τοὺς αἰῶνας κ. τ. λ.

Κατήχησις ᾱ. A. Καινῆς διαθήκης μαθηταί.

Κατήχησις ιη̄. T. καὶ νοήμασιν ἀγαθοῖς, ᾧ ἡ δόξα κ.τ.λ.

Cui scholium sequens subiectum est:

Πολλαὶ μὲν ἐῤῥήθησαν καὶ ἄλλαι κατηχήσεις κατ' ἐνιαυτὸν ἕκαστον, καὶ πρὸ τοῦ βαπτίσματος, καὶ μετὰ τὸ βαπτισθῆναι τοὺς νεοφωτίστους. Ταύτας δὲ μόνας ἐν τῷ λέγεσθαι τῶν σπουδαίων τινὲς ἐκλαβόντες ἔγραψαν ἐν τῷ τνβ̄ ἔτει τῆς τοῦ κῡ καὶ σρ̄ς ἡμῶν ιῡ χῡ παρουσίας, ἐν αἷς εὑρήσεις ἐκ μέρους κατὰ τὰς θείας γραφὰς περὶ πάντων ἀναγκαίων τῆς πίστεως δογμάτων, τῶν ὀφειλόντων εἰς γνῶσιν ἀνθρώπων ἐλθεῖν, καὶ τὰ πρὸς ἕλληνας, καὶ τοὺς ἐκ περιτομῆς, καὶ πρὸς τὰς αἱρέσεις, καὶ τὰ ἠθικὰ χριστιανῶν παραγγέλματα θεοῦ χάριτι.

Multae quidem habitae et aliae catecheses annis singulis et ante baptismum, et post baptismum illuminatorum. Has vero solas, cum haberentur, diligentes quidam exceptas scripserunt anno 352. Christi et saluatoris nostri adventus, in quibus ex parte secundum sacras scripturas de omnibus necessariis fidei dogmatis, ut ad cognitionem hominum venirent, invenies et illa ad ethnicos, et ad circumcisos, et ad haereticos omnimoda ethica Christianorum mandata Dei gratia.

Finito hoc scholio titulus sequitur: *Μυσταγωγία ᾱ Ἰωάννου ἐπισκόπου ἱεροσολύμων καὶ ἀνάγνωσις ἐκ τῆς πέτρου ᾱ καθολικῆς ἐπιστολῆς κ. τ. λ.*

Ἐπόθουν ὑμῖν καὶ πάλαι. Ultima desinit: *προσεύχου, μακάριε ποιμήν.*

Ex quibus omnibus constat, catechesibus XVIII nullum auctorem praefixum esse, et solarum mystagogiarum auctorem scribi Ioannem Hierosolymitanum. Iam non capio, quomodo Reiserus p. 13.

n. 34. scribere potuerit: Ioannis episcopi Hierosolymitani institutiones catecheticae illuminatorum, et mystagogicae; cum clarum sit, esse Cyrilli Hierosolymitani, ut in aliis cod. sc. 278. manifeste illi adiudicantur. Nec obest, quod indicis primi auctor, et Ehinger ita scripserint. Eundem enim errorem commisere, dicendo, Ioannem esse praefixum auctorem catechesium XVIII.

In codice Parisiensi quidem *προκατήχησις* seu prologus illis praemissus extat nomine Basilii, sed cum nota critici graeci adscripta margini:

Σαφῶς ἡμῖν δείκνυσι ὁ χαρακτὴρ τοῦ προκειμένου λόγου, ὅτι οὐκ ἔϛιν τοῦ ἁγίου βασιλείου.

Clare nobis ostendit character praesentis sermonis, non esse sancti Basilii. Ideoque Milesius eundem prologi, et et catechesium priorum auctorem esse contendit.

In codice Naniano LVI. apud Mingarelli haec nota est: *Κυρίλλου ἀρχιεπισκόπου ἱεροσολύμων κατηχήσεις ιη φωτιζομένων ἐν ἱεροσολύμοις ἐν τεσσαρακοϛῇ μιᾷ τοῖς σύροις δι' ἑρμηνευτοῦ ῥηθεῖσαι, σχεδιασθεῖσαι, καὶ μὴ ἐπιξεσθεῖσαι.* Cyrilli archiepiscopi Hierosolymitani catecheses XVIII. illuminatorum Hierosolymis pentecoste una Syris per interpretem dictae, insubide factae, et non exaratae. In cod. Vindobon. apud Nessel. p. 47. *Κυρίλλου ἀρχιεπισκόπου ἱεροσολύμων κατήχης α βαπτιζομένων ἐν ἱεροσολύμοις σχεδιασθεῖσα εἰσαγωγικὴ κ. τ. λ.*

Cyrilli archiepisc. Hierosolymitani catechesis I. baptizatorum Hierosolymis ex tempore facta isagogica etc. ubi notat, catecheses tàm illuminatorum, quàm mystagogicas manifestissimo, et prorsus incorrupto testimonio ibi sancto Cyrillo Hiero. attribui, quidquid S. Hieronymus dixerit. My-

stagogicas autem, qui laudet, vel Cyrillo Hierosolymitano tribuat, neminem veterum novi.

φύλ. σιδ. Fol. 214.

Τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Ἰγνατίου ἀρχιεπισκόπου θεουπόλεως ἀντιοχείας ἐπιςολὴ πρὸς Μαρίαν. α.	Sancti martyris Ignatii archiepisc. Theopolis Antiochiae epistola ad Mariam I.

A. Ἰγνάτιος — Κρεῖττον μὲν γράμματος ὄψις.
T. τυχοῦσα τοῦ ςεφάνου.

φύλ. σιε. Fol. 215.

Τοῦ αὐτοῦ ἐπιςολὴ πρὸς τραλλησίους. β.	Eiusdem epistola ad Trallenses. II.

A. Ἰγνάτιος — Ἄμωμον διάνοιαν, καὶ.
T. ὀναίμην ὑμῶν ἐν κῳ.

φύλ. σκ. Fol. 220.

Τοῦ αὐτοῦ ἐπιςολὴ πρὸς μαγνησίους. γ.	Eiusdem epistola ad Magnesios. III.

A. Γνοὺς ὑμῶν τὸ πολυεύτακτον.
T. ἐν χῳ ιυ διὰ θελήματος θεοῦ.

φύλ. σκε. Fol. 225.

Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τοὺς ἐν ταρσῷ. δ.	Eiusdem ad Tarsenses IV.

A. Ἰγνάτιος — Ἀπὸ συρίας μέχρι ῥώμης.
T. ἐπιλάθησθε. ὁ κύριος μεθ' ὑμῶν.

φύλ. σκη. Fol. 228.

Τοῦ αὐτοῦ πρὸς Φιλιππησίους περὶ βαπτίσματος. ε.	Eiusdem ad Philippenses de baptismo. V.

A. Ἰγνάτιος — Μεμνημένοι τῆς ἀγάπης ὑμῶν.
T. ἐν τῷ χάριτι τοῦ κυ ἡμῶν ιυ χυ.

φύλ.

φύλ. σλγ. Fol. 233.

Τοῦ αὐτοῦ ἐπιςολὴ πρὸς Φιλαδελφεῖς. ϛ̄.	Eiusdem epistola ad Philadelphienses. VI.

A. Ἰγνάτιος — θεασάμενος ὑμῶν τὸν ἐπίσκοπον.

T. ἐλπίδι ὑμῶν, ἐν ἁγίῳ πνεύματι.

†. In hac epistola locus est de Petro et Paulo uxoratis, sc. ὡς πέτρου, καὶ παύλου, καὶ τῶν ἄλλων ἀποςόλων τῶν γάμοις προσομιλησάντων, ut Petri et Pauli, et aliorum Apostolorum connubio iunctorum.

φύλ. σλθ. Fol. 239.

Τοῦ αὐτοῦ ἐπιςολὴ πρὸς σμυρναίους. ζ.	Eiusdem epistola ad Smyrnaeos. VII.

A. Ἰγνάτιος — Δοξάζω τὸν θεὸν καὶ πατέρα.

T. καὶ σοφίας θείας, καὶ ἱερᾶς.

φύλ. σμγ. Fol. 243.

Τοῦ αὐτοῦ ἐπιςολὴ πρὸς πολύκαρπον ἐπίσκοπον σμύρνης. η̄.	Eiusdem epistola ad Polycarpum episcopum Smyrnae. VIII.

A. Ἰγνάτιος — Ἀποδεχόμενος τὴν ἐνθεοῦ.

T. ἡ χάρις ἔῤῥωσθε ἐν κω̄.

φύλ. σμϛ. Fol. 246.

Τοῦ αὐτοῦ ἐπιςολὴ πρὸς ἀντιοχεῖς. θ̄.	Eiusdem epistola ad Antiochenos. IX.

A. Ἰγνάτιος — ἐλαφρά μοι καὶ κοῦφα.

T. πεφωτισμένον τῷ ἁγίῳ πνεύματι.

φύλ. σμθ. Fol. 249.

Τοῦ αὐτοῦ ἐπιςολὴ πρὸς Ἥρωνα διάκονον ἀντιοχείας. ῑ.	Eiusdem epistola ad Heronem diaconum Antiochiae. X.

A. Ἰγνάτιος — Παρακαλῶ σε ἐν θεῷ.

T. καὶ προσεύχου, ἵνα τελειωθῶ.

φύλ. σνα. Fol. 251.

Τοῦ αὐτοῦ ἐπιςολὴ πρὸς ἐφεσίους. ια. Eiusdem epistola ad Ephesios. XI.

A. Ἰγνάτιος — Ἀποδεξάμενος ὑμῶν ἐν θεῷ.

T. ἡ χάρις Ἰγνατίου ἐφεσίοις.

φύλ. σνη. Fol. 258.

Τοῦ αὐτοῦ ἐπιςολὴ πρὸς ῥωμαίους. xII. Eiusdem epistola ad Romanos. XII.

A. Ἰγνάτιος — ἐπεὶ εὐξάμενος τῷ θεῷ.

T. ἐν ὑπομονῇ ιυ χυ.

†. Sunt epistolae XII interpolatae, quas graece ex hoc codice Msco edidit Valent. Paceus, Dilingae 1557. 8.

Septem memorantur genuinae:

1. Ad Ephesios. 2. ad Magnesios. 3. ad Trallenses. 4. ad Romanos. 5. ad Philadelphienses. 6. ad Smyrnenses. 7. ad Polycarpum ex Eusebii testimonio.

Necdum vero omnis lis, quaenam Ignatii epistolae genuinae, aut an non omnes spuriae, saltem mirè interpolatae sint habendae, composita videtur. De hac controversia v. Fabricii bibl. gr. nov. edit. tom. VII. p. 35.

Cod. CCCXCV.

Membranaceus, in assere, corio albo tectus et aere clausus, titulis et initialibus miniatis, charactere minuto et nitidissimo, bipartitò scriptus, atramento iam flavescente, Saec. X., initio laceratus, in foliis 212, signatus p. 16. n. 38. optime conservatus et inscriptus,

Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν βασιλείου ἀρχιεπ. καισαρείας καππαδοκίας ἑρμηνεία εἰς τὸν προφήτην ἠσαΐαν. Sancti patris nostri Basilii archiep. Caes. Cappadoc. expositio in Prophetam Isaiam.

†. Haec expositio per homilias distributa est, quarum initia hic adducam:

1. Εὔξασθε, μὴ γενέσθαι τὴν φυγήν.
2. Τῶν παρ' ἡμῖν αἰσθητηρίων.
3. Εἰ ὅλον τὸ ἔθνος ἁμαρτωλόν.
4. Ἀπειρηκότος φωνὴ πρὸς τάς.
5. Θαυμαςικὴ ἡ ἐπαπόρησις.
6. Μετὰ τὴν περιγραφὴν τῆς προτέρας.
7. Τάχα πρώτη ἁμαρτία ὕβρις.
8. Μετὰ τὸ βουλεύσασθαι τὸν ἰουδαϊκόν.
9. Ταῦτα λοιπὸν ὁ προφήτης.
10. Εἰ καὶ μείζονά τινα προηγουμένως.
11. Τὰ ᾄσματα πάντα φαιδροτέραν.
12. Ταλανίζονται νῦν οἱ διὰ τήν.
13. Τῆς ἀποςολικῆς λέξεως τὴν ἐξήγησιν.
14. Οἱ ἁμαρτάνοντες δεσμοὺς ἑαυτοῖς.
15. Πρὸς τοὺς ἀπὸ κτίσεως ἀγίους.
16. Ὁ τῆς λέξεως νοῦς.
17. Ἐν μὲν τοῖς κατόπιν διὰ τοῦ.
18. Διό τι ἀπολεῖ τὴν σοφίαν.
19. Ἐν τῇ προσηγορίᾳ τοῦ ἰακώβ.
20. Μετὰ τὸ ἀποςεῖλαι κύριον.
21. Οὐκ αἰσθητή τις ἐςιν.
22. Φανερῶς τὴν συντέλειαν.
23. Ἔτι μέρη θρήνου ἐςιν.
24. Συνήγαγε τὰ περὶ τοῦ μωάβ.

Apud Bandinium tom. I. p. 518. in homil. XIII. divisus est hic Basilii M. commentarius, nec tamen noster plura continet. Duae enim saepe in unam contractae sunt. Quamquam in Msc[is] codd. nomine Basilii M. in variis bibliothecis existat, dubitatum tamen olim, et nunc, an huius Basilii sit. Certè S. Hieronymus de hoc Basilii M. commentario prorsus silet. v. Fabricii bibl. gr. N. E. vol. IX. p. 24. ubi fusius de hoc excurrit.

In ultimo folio labyrinthus Salomonis est hoc tit. ἡ λαβίρυνθος τοῦ σολόμοντος.

Cod. CCCXCVI.

Chartaceus, charta spissiore tectus, in folio, titulis, initialibus et marginalibus miniatis, literis minutis et nitidissimis, initio lacerus, Saec. XV, in foliis 265, maculatus, signatus p. 83. n. 25. et inscriptus,

Φυσικὰ Ιωάννου σοβαίου Physica Ioan. Stobaei βιβ. α͞. περὶ ἀριθμητικῆς. lib. I. de arithmetica.

A. Ἦν δ'οὐδὲν αὐτοῖς οὔτε χείματος τέκμαρ.

T. οὐδὲ ἥκει εἰς τὸν βίον ἔχων ὑποβολάς.

†. In folio separato chartaceo hic inserto haec leguntur: Has Stobaei eclogas a Guil. Cantero editas And. Schottus contulerat cum vetere libro Ant. Augustini archiep. Tarraconens. atque inde descripserat tum initium operis, tum loca veterum v. c. Platonis etc. quae in editis tantum quoad initium et finem saepe exhibentur. Excerpta illa extant hodie in bibl. Leidensi inter libros Vossianos. Itaque consultum putavi, inde initium operis hic describere, quoad illud in prioribus duobus huius codicis foliis, vetustate et usu detritis mancum admodum legitur. Ioh. Christophorus Wolfius.

Incipit cap. 1. περὶ ἀριθμητικῆς, et ultimum περὶ τῶν ἐφ' ἡμῖν, cuius finis mutilus est.

Has physicas et ethicas Stobaei Saec. V. clari eclogas in lib. II. ex bibl. Io. Sambuci primus gr. et lat. edidit G. Canterus Antwerp. 1575. f. De Stobaeo haec Suidas habet:

Ἰωάννης ὁ ἐπονομαζόμενος σοβαῖος ἔγραψε ἀνθολόγιον περίεχον τὰς παρὰ πᾶσι φιλοσόφων δόξας ἐν βιβλίοις Δ ἐνάρεται πανὺ, καὶ γέμοντα πάσης παιδεύσεως. γράφει δὲ ταῦτα πρὸς ἐπίμιον υἱὸν αὐτοῦ.

Ioannes cognominatus Stobaeus scripsit anthologium continens omnium philosophorum sententias in libris IV, praeclara valde, omnisque institutionis plena. Scribit verò haec ad Epimium filium suum.

Cl. Harlesius de codice hoc Augustano ita scribit: Ex egregio codice descriptus, tantam lectionum egregiarum copiam praebet, quantam praeter vaticanum nullus alius.

Cod. CCCXCVII.

Chartaceus, charta spissiore et membrana circa dorsum tectus, in folio, sine minio, literis modernis et elegantibus, exaratus ab Elia Ehinger, graecolatinus, in foliis 211, cum notis marginalibus, Saec. XVI, signatus p. 37. n. 35. probe conservatus et inscriptus,

Κανόνες τῶν ἀποςόλων καὶ τῶν ἁγίων συνόδων.	Canones Apostolorum et sanctorum conciliorum.

†. In primo folio notatum est:

E manuscripto Parisiensi. — Hunc conciliorum graecorum codicem *ἀντιδώρου* loco bibl. graecae Augustanae dedit *δόσιν ὀλίγην* M. Elias Ehinger, gymnasii patrii professor et bibliothecarius, postridie Petri et Pauli 1618. — Qui et eos edidit.

Canones Apostolorum sunt LXXXV. quorum primus est: *ἐπίσκοπος χειροτονείσθω ὑπὸ ἐπισκόπων δύο ἢ τριῶν.* Ultimus: *ἔςω δὲ ὑμῖν πᾶσι κληρικοῖς καὶ λαϊκοῖς βιβλία σεβάσμια καὶ ἅγια κ. τ. λ.*

Canones verò conciliorum sunt:

1. Nicaeni I. Can. XX.
2. Ancyrani. Can. XXV.
3. Neocaesareensis. Can. XV.
4. Gangrensis. Can. XX.
5. Antiocheni. Can. XXV.

6. Laodiceni. Can. LVIII.
7. Constantinop. I. Can. VII.
8. Ephesini I. Can. VIII.
9. Chalcedonens. Can. XXX.
10. Sardicensis. Can. XXII.
11. Carthaginensis. Can. CXXXVIII.
12. Constantinop. in Trullo. Can. CII.
13. Nicaeni II. Can. XXII.

Et huius finis est: ὡς τῆς χρείας κατεπειγούσης. τέλος τῶν ἁγίων κανόνων. ͵αφμ.

Sequitur tum index generalis. Dein Iohannis metropolitae Russiae epistola latina ad archiepisc. Romanum de conciliis agens, quem baro Sigismund in Heberstein etc. in rerum Moscoviticarum commentariis p. 30. reliquit. An. 1549.

Inc. Dilexi decorem tuum, domine ac pater beatissime etc.

Des. Charitas spiritus S. sit tecum, et cum omnibus tuis. Amen.

Demum symbolum fidei ecclesiarum germanicarum, quod tempore Othonis M. Ao. 971. Pilegrinus archiep. Laureacensis Bavaros, Austriacos et Hungaros docuit.

Inc. Confiteor sanctam et ineffabilem etc.

Des. et ab ea nunquam deviare me velle promitto.

V. Casp. Bruchii de Laureaco. p. 105.

Cod. CCCXCVIII.

Membranaceus, in assere, corio fusco tectus et aere clausus, in folio, titulis et initialibus rubricatis, charactere minuto et nitidissimo, cum notis marginalibus Vulcanii, in foliis 298, Saec. XI, signatus p. 21. n. 41. optime conservatus et inscriptus,

Τοῦ ἁγίου κυρίλλου ἀλεξανδρείας εἰς τὸν πρὸς ἑρμείαν περὶ τῆς ὁμοουσίου τριάδος	Sancti Cyrilli Alexandrini in dialogo ad Hermiam de consubstantiali trinitate.

†. Hunc titulum aliàs positum ex Nesselio sumpsi, cum hìc deesset. Incipit illius prologus:

Δυσέφυκτα τὰ μὲν κομιδῇ. et desinit: ἐν κῷ εὔχομαι ἀγαπητέ. Sequitur tabula: τάδε ἔνεστιν ἐν τῇ δὲ τῇ βίβλῳ.

1. Ὅτι συναΐδιός τε καὶ ὁμοούσιος τῷ θεῷ καὶ πατρὶ ὁ υἱός.
2. Ὅτι καὶ ἐξ αὐτοῦ κατὰ φύσιν γεννητὸς ὁ υἱός.
3. Ὅτι θεὸς ἀληθινὸς ὁ υἱὸς, καθὰ καὶ ὁ πατήρ.
4. Ὅτι οὐ κτίσμα ὁ υἱὸς, οὐδὲ ποίημα.
5. Ὅτι τὰ τῆς θεότητος ἴδια, καὶ ἡ δόξα φυσικῶς ἐν τῷ υἱῷ, καθὰ καὶ ἐν τῷ πατρί.
6. Ὅτι τὰ τῆς ἀνθρωπότητος ἴδια, καὶ τὰ μὴ σφόδρα θεοπρεπῶς εἰρημένα περὶ τοῦ υἱοῦ, πρέπει ἂν μᾶλλον τῇ μετὰ σαρκὸς οἰκονομίᾳ, καὶ οὐκ αὐτῇ τῇ φύσει τοῦ λόγου, καθὸ νοεῖται, καί ἐστι θεός.
7. Περὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος, ὅτι καὶ θεὸς, καὶ ἐκ θεοῦ κατὰ φύσιν.

Sequitur post hanc tabulam dialogus I.: τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν κυρίλλου πρὸς ἑρμείαν πρεσβύτερον κατὰ πεῦσιν, καὶ ἀπόκρισιν, ὅτι ὁ ὁμοούσιος, καὶ συναΐδιος τῷ θεῷ καὶ πατρὶ ὁ υἱός.

Inc. τὸν ἱερὸν ἡμῖν ἑρμείαν. et ultimus
Des. συντετάξεται δὲ αὖ τῷ υἱῷ κ. τ. λ.

Post hos septem dialogos sequuntur capita argumentorum, quae continentur in dialogo de sancto spiritu cum additione aliarum animadversionum hoc tit. ὡς ἐν κεφαλαίοις τὰ ἐγκείμενα τῷ λόγῳ. περὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος μετὰ προσθήκης ἑτέρων ἐννοιῶν.

Inc. εἰ τὸ δύνασθαι θεοποιεῖν. et

Des. κατὰ τήν τινων ἀβουλίαν.

Tum sequuntur eiusdem alii duo dialogi:

Fol. 218. τοῦ αὐτοῦ περὶ τῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ μονογενοῦς. καὶ ὅτι χς εἷς, καὶ κς κατὰ τὰς γραφάς. κεῖται δὲ ὁ λόγος ζ. ἐν τοῖς πρὸς ἑρμείαν.

A. Ἆρα σοι δοκεῖ. T. καὶ δι' αὐτοῦ τε κ.τ.λ.

Eiusdem de incarnatione unigeniti, et quod Christus unus, ac dominus secundum scripturas. Ponitur verò dialogus VII. (VIII) in dialogis ad Hermiam.

Fol. 254. Τοῦ αὐτοῦ. ὅτι εἷς ὁ χριστὸς κατὰ ἀντίστασιν πρὸς ἑρμείαν.

A. Μαθημάτων μὲν τῶν ἱερῶν.

T. ἐξομολογεῖται, ὅτι χς ις εἰς δόξαν τοῦ πατρὸς.

Eiusdem, quod unus Christus, ex oppositione ad Hermiam.

Apud Bandinium tom. I. p. 59. iidem dialogi excepto ultimo occurrunt iisdem initiis et finibus.

In ultimo folio hoc notatum legitur: Hos Cyrilli de trinitate dialogos ego Bonavent. Vulcanius, qua potui, diligentia ac fide latinos feci, quorum septem priores antea depravatissime versi fuerant. Octavus autem et nonus hoc titulo: Quod Christus sit unus, nunquàm antehac latine lecti fuerunt. Basileae anno Dñi CIƆ IƆLXXVI. kal. II. Xbris. —

Et hos duos postremos idem primus gr. et lat. edidit. Lugd. 1605. 4. Priores autem VII. Ioan. Aubertus cum B. Vulcanii versione graece dedit primus ex hoc codice Augustano, cuius apographum Elias Ehinger ad eum transmisit.

Omnes autem IX dialogi censentur genuini contra Garnerii suspicionem de duobus postremis.

Cod.

Cod. CCCXCIX.

Chartaceus, in assere, corio badio tectus et aere munitus, ac clausus, in folio, titulis et initialibus quibusdam rubris, literis minutis et nitidis cum marginalibus, in foliis 471, saec. XVI, signatus p. 77. n.3. optime conservatus et inscriptus,

Δαυὶδ φιλοσόφου ἑρμηνεία τῶν ε̄ φωνῶν.	Davidis philosophi expositio V vocum.
Ἀρχὴ σὺν θεῷ τῶν προλεγομένων τῶν ε̄ φωνῶν ἀπὸ φωνῆς Δαυὶδ τοῦ θεοφιλεςάτου καὶ θεόφρονος.	Principium cum Deo prolegomenorum V vocum à voce Davidis piissimi et religiosi.

A. Μέλλοντες σὺν θεῷ ἄρχεσθαι.

T. προλεγόμενα τῆς πορφυρίου εἰσαγωγῆς.

†. Actiones III. tantum notantur. Apud Bandinium vol. III. p.30. alius titulus est, initium verò et finis idem, praeter ultima. En!

Προλεγόμενα σὺν θεῷ τῆς πορφυρίου εἰσαγωγῆς ἀπο φωνῆς Ἡλίου φιλοσόφου. Μέλλοντες σὺν θεῷ.

Prolegomena cum Deo Porphyrii isagoges ab ore Heliae philosophi.

Φύλ. η. Fol. 8.

Ἀρχὴ σὺν θεῷ τῆς πορφυρίου εἰσαγωγῆς, ἤτοι τῶν πέντε φωνῶν.	Principium cum Deo Porphyrii isagogae, sive quinque vocum.

A. Ἐπειδὴ κόρον ἔχειν τῶν προοιμίων.

T. καὶ τῶν ἄλλων ἀναλόγως.

τέλος τῆς ἐξηγήσεως τῶν πέντε φωνῶν.

†. Haec quoque expositio in actiones dividitur. Non autem determinatur aut significatur, quot sint. Ultima est: περὶ εἴδους καὶ συμβεβηκότος, de specie et accidente.

In cod. 99. haec duo adhuc occurrunt et vocantur scholia. Etiam in aliis bibliothecis asservantur, ut in bibl. Taurin. apud Pasiuum.

φύλ. ογ. Fol. 73.

Ἐξήγησις σὺν Θεῷ τῶν δέκα κατηγοριῶν τῆς φιλοσοφίας ἀπὸ φωνῆς Δαυὶδ τοῦ φιλεσάτου φιλοσόφου.

Expositio cum Deo X categoriarum philosophiae ab ore Davidis piissimi philosophi.

A. Τῶν ἀριστοτελικῶν ἀρχόμενος λόγων.

T. παύεται δὲ αὐτὴ σὺν Θεῷ, καὶ τὰ σχόλια τῶν κατηγοριῶν.

†. In codd. 99 et 201 idem titulus occurrit eodem initio, diverso autem fine. Quot actiones sint, non determinatur. Apud Bandinium vol. III. p. 238. eiusdem initii et finis est. Inedita autem priora et haec censentur.

φύλ. ρμς. Fol. 146.

Τοῦ βλεμμίδου περὶ τῶν σοφιστικῶν ἐλέγχων.

Blemmidae de sophisticis elenchis.

A. Τρισκαιδέκα τρόποι τῶν σοφισμάτων.

T. ἐς ἓν τὸν σοφισμὸν συνεςήσαντο.

†. Videtur esse huius monachi ac philosophi doctissimi, qui circa A. C. 1272. obiit, excerptum ex eius logica, quae gr. et lat. prodiit Aug. Vind. Wegelini cura.

φύλ. ρξβ. Fol. 162.

Δαυὶδ φιλοσόφου ἐξήγησις εἰς τα πορφυρίου, καὶ ἀριστοτέλους συγγράμματα τῆς λογικῆς.

Davidis philosophi expositio in Porphyrii et Aristotelis scripta logica.

A. Ἐν τῇ προτεραίᾳ δι' ἀριθμητικῆς.

T. καὶ μὴ κατὰ τὴν γράμμην.

†. Praemittitur tabula contentorum in hoc libro, quae, cum nullibi occurrat, hic ponam:

Φύλ. σοη. Fol. 278.

Τοῦ αὐτοῦ Δαυὶδ ἐξήγησις εἰς τὰς ῑ κατηγορίας τοῦ ἀριϛοτέλους.

Eiusdem Davidis expositio in X categorias Aristotelis.

A. Τῶν ἀριϛοτελικῶν ἀρχόμενοι λόγων

T. καὶ τὰ σχόλια τῶν κατηγοριῶν.

†. Etiam huic praemittitur tabula contentorum, nullibi adhuc, quantum scio, edita.

Κεφ. α. Διὰ τί οὕτως ὠνομάσθησαν αἱ κατὰ φιλοσοφίαν αἱρέσεις. καὶ διὰ τί περιπατητικὴ ἡ τοῦ ἀριϛοτέλους ἐκλήθη φιλοσοφία.

Κατὰ πόσους τρόπους ὠνομάσθησαν αἱ κατὰ φιλοσοφίαν αἱρέσεις.

Διὰ τί τῶν φιλοσόφων κυνικοὶ ἐκλήθησαν.

Διὰ τί αἰτίαν ἑπτὰ μόνοι εἰσὶν οἱ τρόποι τῶν αἱρέσεων.

Κεφ. β. Τίς ἡ διαίρεσις τῶν ἀριϛοτελικῶν συνταγμάτων.

Κεφ. γ. Πῶς δεῖ ἄρχεσθαι τῶν ἀριϛοτελικῶν συγγραμμάτων.

Τίς ἡ ἀρχὴ, τί τὸ τέλος, τίς ἡ μεταξὺ ὁδός.

Κεφ. δ. Τί τὸ τέλος αὐτῶν. ὅπου ἀρχὴ καὶ τέλος. ἔϛι τι καὶ μεταξύ.

Κεφ. ε. Τίς ἡ μεταξὺ ὁδός.

Κεφ. ϛ. Ὁποῖον δεῖ εἶναι τὸν ἀκροατὴν τῷ τε βίῳ, καὶ τῇ γνώσει.

Κεφ. ζ. Ὁποῖον δεῖ καὶ τὸν ἐξηγητήν.

Κεφ. η. Τί τὸ εἶδος τῆς ἀριϛοτέλους ἐπαγγελίας.

Κεφ. θ. Διὰ τί τὴν ἀσάφειαν ἐπετήδευσεν ὁ ἀριϛοτέλης.

Κεφ. ι. Πόσα καὶ τίνα κεφάλαια δεῖ προλαμβάνειν ἐπὶ παντὸς ἀριϛοτελικοῦ συγγράμματος.

Ὅτι πενταχῶς τὰ βιβλία νοθεύονται.

α. Τίς ὁ σκόπος τοῦ παρόντος βιβλίου.

β. Περὶ τοῦ χρησίμου.

γ. Περὶ τῆς ἐπιγραφῆς τοῦ βιβλίου.

δ. Περὶ τοῦ γνησίου.

ε. Περὶ τῆς διαιρέσεως τοῦ βιβλίου.

Περὶ ὁμωνύμων καὶ συνωνύμων.

Περὶ διαιρέσεως ὁμωνύμων.

Περὶ συνωνύμων.

Διὰ τί δέκα αἱ κατηγορίαι.

Διὰ τί μὴ ἕνδεκα αἱ κατηγορίαι.

Διὰ τί μὴ ἐννέα κατηγορίαι τοῦ ποιεῖν καὶ πάσχειν ὑπὸ τοῦ κινεῖσθαι ἀναγομένου.

Διὰ τί μὴ ὀκτὼ κατηγορίαι, καὶ καθ' ἑξῆς μέχρι τῆς μιᾶς.

Περὶ τῆς οὐσίας τῆς ᾱ κατηγορίας.

α. Διὰ τί ἀπὸ τῆς οὐσίας ἤρξατο ὁ ἀριςοτέλης.

β. Ποσαχῶς ἡ οὐσία λέγεται.

γ. Διὰ τί φιλοκαθόλου ὢν ὁ ἀριςοτέλης καὶ ἀεὶ προτάττων τὰ καθόλου τῶν μερικῶν, νῦν τὴν μερικὴν, καὶ ἄτομον οὐσίαν προτάσσει τοῖς καθόλου.

δ. Ὅτι, εἰ δύνατο, ὡς γένος, διαιρεθῆναι ἡ οὐσία εἰς ᾱ καὶ β̄. ἐν τοῖς γὰρ, ὡς γένος εἰς εἴδη διαιρουμένη οὐκ ἔςι τὸ πρῶτον, καὶ τὸ δεύτερον, ἐςὶ ᾱ οὐσία καὶ β̄.

ε. Κατὰ ποῖον εἶδος διαιρέσεως διαιρεῖται ἡ οὐσία εἰς ᾱ καὶ β̄.

ς. Εἰ ὑγιῶς ἔχει ὁ ἀποδεδομένος ὁρισμὸς τῆς ἀτόμου οὐσίας.

Περὶ πόσου.

α. Τίς ἡ τάξις, τουτέςι, διὰ τί μετὰ τὴν οὐσίαν περὶ πόσου διαλαμβάνει.

β. Εἰ γένος τὸ ποσὸν συνεχῶς καὶ διωρισμένον.

γ. Εἰ τούτων μόνων γένος ἐςὶν ἢ καὶ τῆς ῥοπῆς, ὡς ὁ πλάτων εἶπε.

δ. Τί συνεχὲς καὶ τί διωρισμένον.

ε. Εἰ ὑγιῶς ἔχει ἡ διαίρεσις τοῦ διωρισμένου.

ς. Εἰ ὑγιῶς ἔχει ἡ διαίρεσις τοῦ συνεχοῦς.

Περὶ

Περὶ τῶν πρός τι.

α. Τίς ἡ τάξις τῶν πρός τι.

β. Ἀπαρίθμησις τῶν εἰδῶν πρός τι.

γ. Περὶ τῆς ὑπάρξεως αὐτῶν. ἆρα φύσει εἰσὶν, ἢ ἡμεῖς ποιοῦμεν αὐτά.

δ. Τίς ἡ διδασκαλία αὐτῶν.

ε. Πῶς δεῖ ἐπιγράφειν περὶ τῶν πρός τι ἑνικῶς ἢ πληθυντικῶς.

Περὶ ποιότητος.

α. Περὶ τῆς τάξεως τῆς ποιότητος τῆς πρὸς τὰς λοιπὰς κατηγορίας.

Διὰ τοίνυν δ̄ εἴληχε τάξιν μετὰ τὴν οὐσίαν καὶ τοῦ ποσὸν καὶ πρός τι.

β. Αἰτία τῆς ἐπιγραφῆς.

γ. Περὶ τῆς διαιρέσεως τῆς ποιότητος.

δ. Περὶ τῆς τάξεως τῶν διαιρεθέντων εἰδῶν.

Τέλος τοῦ β̄ τμήματος.

α. Περὶ τῶν ἀντικειμένων.

β. Περὶ τοῦ προτέρου καὶ ὑςέρου.

γ. Περὶ τῶν ἅμα.

δ. Περὶ κινήσεως.

ε. Περὶ τοῦ ἔχειν ἑτέρου ὄντος τῆς τοῦ ἔχειν κατηγορίας.

Τέλος ἐξηγήσεως τῶν δέκα κατηγοριῶν ἀριςοτέλους.

Apud Bandinium vol. III. p. 238. eadem videtur esse expositio, utpote titulo, initio et fine eodem. At non nisi paginarum XIV est. Unde magna pars deesse debet.

φύλ. υιβ. Fol. 412.

Ἑτέρα ἐξήγησις ἀνονύμου πάνυ ἀρίςη εἰς τὰ δέκα κατηγορίας τοῦ ἀριςοτέλους.	Alia expositio anonymi quàm optima in decem categorias Aristotelis.

A. Τῶν ὄντων τὰ μὲν ταυτώνυμα, τὰ δὲ μέσα.

T. ζητητέον ἐπὶ πλέον καὶ διαπορητέον.

†. Etiam huic praemittitur tabula, quam, ut auctor inde facilius eruatur, hic ponam. Miror autem, quod Reiserus in suo catalogo p. 77. n. 3. prorsus praeterierit, licet titulo expresse posito in indice praemisso.

K. α. Περὶ ὁμωνύμων καὶ συνωνύμων.
β. Περὶ παρωνύμων.
γ. Περὶ πολυωνύμων.
δ. Περὶ οὐσίας.
ε. Περὶ ποσοῦ.
ς. Περὶ τῶν πρός τι.
ζ. Περὶ ποιοῦ καὶ ποιότητος.
η. Περὶ τοῦ χρόνου, καὶ τοῦ ποτέ.
ϑ. Περὶ τοῦ ποῦ καὶ πότε.
ι. Περὶ τοῦ ποιεῖν καὶ πάσχειν.
ια. Πάλιν περὶ τοῦ πάσχειν.
ιβ. Περὶ τοῦ κεῖσθαι.
ιγ. Περὶ τοῦ ἔχειν.
Τέλος τῶν ἐξηγήσεων τῶν ῑ κατηγοριῶν.

Iam Labbeus p. 115. bibl. novae MSC. memorat Sophoniae Monachi in Aristotelis categorias tractationem de homonymis, synonymis, paronymis, heteronymis, polyonymis.

Quin Morellius in bibl. gr. etc. p. 128. adfert Aristotelis praedicamentorum paraphrasin sine auctoris nomine, quae inc. τῶν ὄντων τὰ μὲν ταυτώνυμα. Et quae, ut ait, Sophoniae Monacho tribui solet, prout etiam erat in codd. 78. 251. collegii Claromontani. S. 9. relatis in catalogo an. 1764. Parisiis impresso. Paraphrasis adhuc inedita.

Cod. CCCC.

Chartaceus, in assere, corio fusco tectus et laminis aereis clausus, in folio, titulis et initialibus minia-

tis, charactere minuto et nitido, cum marginalibus, a Christophoro Coneuleonte scriptus, saec. XVI, et possessus a Ioan. Birgetis, signatus p. 77. n. 5. in foliis 320, optime conservatus et inscriptus,

Πόνημα γεωργίου διακόνου πρωτεκδίκου, καὶ δικαιοφύλακος τοῦ παχυμέρου.	Elucubratio Georgii diaconi Protecdici et dicaeophylacis.

A. *Γεννᾶται παρ' ἡσιόδῳ καὶ Ἶρις.*

T. *εἰς τοῦτο δὲ ἀθροίζεται.*

†. Praemittitur titulus: *προοίμιον τοῦ συγγραφέως, καὶ πίναξ τοῦ παρόντος βιβλίου.* Prooemium auctoris et tabula praesentis libri. Inc. *Ἦν χρόνος, ὅτε φιλοσοφία σχολάζων, καὶ τοῖς κατ' αὐτήν.* et desinit: *ὡς ἐν τύπῳ περιέχοντα θεωρήματα.* Iam deberet sequi tabula secundum titulum, quae hîc deest. Continet verò libros XII, titulos XLVII, cap. CCXXXVIII. ut in fine prooemii dicitur.

Sequitur titulus: *τοῦ βλεμμίδου περὶ τῶν ε̄ φωνῶν, διὰ τί ε̄ εἰσι, καὶ πλείους, ἢ ἐλάττους.*

Inc. *Ἡ φωνὴ ἢ ἔναρθρός ἐστιν, ἢ ἄναρθρος.*

Des. *καὶ ἄγγελος ὢν μετὰ σώματος.*

Blemmidae de V vocibus, cur V sint, nec plures, nec pauciores.

Hoc Blemmidae excerptum etiam apud Bandinium tom. III. p. 285. post prooemium occurrit. Separatim verò apud Nessel. P. IV. p. 57. ubi dicitur, extare in Arsenii syntagmate logico, Paris. 1540. 12.

Tandem sequitur ipsum opus cum titulo prius posito.

Idem occurrit apud Nessel. P. IV. p. 74. et dicitur constare foliis 284, integrior multum, et probior. Cum in nostro codice folia 320 pressè scripta numerentur, illo non inferior censendus est.

Hoc Georgii Pachymeris circa A. C. 1340 defuncti opus prodiit gr. et lat. Oxon. 1666. Librarius in fine codicis haec notavit: τὸν κεκτημένον ἰδὲ γράψαντ' ὦ σῶτερ φρουρεῖ. τέλος εἴληφεν ἡ δέλτος αὕτη παρ' ἐμοῦ χρηστοφόρου τοῦ κονευλέοντος. ζκγ. μαΐῳ κθ.

Possessorem et scriptorem salvator custodi. Finem cepit liber hic per me Christophorum Coneuleontem 7023, id est, 1515. May 29.

Sequitur tabula imperfecta. Desinit enim in lib. III. tit. 2. cap. 1.

Subscripsit possessor Ioan. Birgetis.

Cod. CCCCI.

Chartaceus, charta spissiore tectus, in folio, titulis et initialibus rubricatis, literis minutis et nitidis, cum marginalibus, Saec. XV, manu diversa, mutilus, in foliis 373, signatus p. 83. n. 21. optime conservatus et inscriptus,

Πολυαίνου ςρατηγικά. Polyaeni strategemata.

A. Τὴν μὲν κατὰ τῶν περσῶν καὶ παρθυέων νίκην.

T. αἱ δὲ θυγατέρες τῶν .....

†. Hoc opus, ut in edit. Lugd. 1690. 8. et in aliis codicibus, mutilum est, praesertim in lib. VI et VIII, seu ultimo. Cuilibet libro praemittitur index, excepto ultimo, ita ut habeat

lib. I. cap. 107. 1. Διόνυσος ult. ξενοφῶν.
lib. II. cap. 218. 1. Ἀγησίλαος — ὀνόμαρχος
lib. III. cap. 134. 1. Δημοσθένης — Φιλοκλῆς
lib. IV. cap. 454. 1. Ἀργαῖος — Περσεύς.
lib. V. cap. 560. 1. Φάλαρις — σάτυρος. οὐκ ἔχει.
lib. VI. cap. 1. ἰάσων — Ἀμφίρητος.

Hic desunt duces IX. Strategemata XXV.

lib. VII. cap. 1. Δηιοκλῆς — Κελταί.
lib. VIII. cap. 1. Ἀμούλιος — λάκεναι.

Φύλ. ρϟ. Fol. 190.

Τοῦ ἁγίου γρηγορίου ἐπισκόπου νύσσης ἑρμηνεία, εἰς τὸν ἐκκλησιαςὴν διαλόγων ὀκτώ.

Sancti Gregorii episc. Nysseni expositio in ecclesiasten dialog. VIII.

†. Sunt alias homiliae VIII in eius operibus editae titulo: ἐξήγησις ἀκριβής. Harum verò initia sunt:

1. Πρόκειται ἡμῖν ὁ ἐκκλησιαςής.
2. Ἐγώ φησι ὁ ἐκκλησιαςής.
3. Τί μετὰ τοῦτο ἡ ἐκκλησιαςική.
4. Τί ἡμῖν ὁ τῆς ἐξομολογήσεως.
5. Νῦν ἡμῖν παρὰ τοῦ μεγάλου.
6. Τοῖς πᾶσιν ὁ χρόνος καὶ καιρός.
7. Καιρὸς τοῦ βαλεῖν λίθους. cum lacunulis.
8. Καιρὸς τοῦ φιλῆσαι καὶ καιρός. cum lacun.

Apud Reiserum non est in codice signato p. 83. etc. sed p. 36. n. 22. Exscissus ergo et huc translatus hic numerus.

Φύλ. σνβ. Fol. 252.

Anepigraphi commentarius in Ioannem evangelistam usque ad cap. XI.

A. Τίνος ἕνεκεν τῶν ἄλλων εὐαγγελιςῶν.
T. ὡς ἀδύνατον εἶναι νομίσασα τοῦ ἀναςῆναι.

†. Est in Ioannis evangelium usque ad Lazarum, ut ultima verba ostendunt. Occurrunt in bibliothecis eiusmodi commentarii. Cum verò sine initio et fine indicentur, determinare nequeo, num idem ibi contineatur.

Φύλ. τιη. Fol. 318.

Ἰατρομαθηματικά. Iatromathematica.

A. ... Κυνδυνεῦσαν εἰς χρόνον. τὰ δὲ πάθη.
T. κατακλίθη τίς κρόνου συνόντος.

†. Breve admodum initio et fine mutilum. Reiserus in loco citato ait, a D. Hoeschel editum Aug. 1597. 8.

Pag. 66. n. 75. dicitur iatromathematica Hermetis Trismegisti ad Ammon. Aegypt. Occurrit adhuc apud Bandinium vol. 2. p. 26. tit. Ἰατρομαθηματικὰ ἑρμοῦ τοῦ τρισμεγίστου πρὸς ἄμμωνα αἰγύπτιον. Inc. τὸν ἄνθρωπον, ὦ ἄμμον. Des. τοῖς ἀνθρώποις οὐδὲν ἐπιγίνεται. Fabricius vol. I. p. 59. de hoc opusculo agit eiusque editiones recenset.

Φύλ. τκβ. Fol. 322.

Ἐρεννίου φιλοσόφου ἐξήγησις εἰς τὰ μεταφυσικά.	Herennii philosophi expositio in metaphysica.

A. Μεταφυσικὰ λέγονται, ἅπερ φύσεως.

T. ἐν ἑαυτῇ συνήρηκε μονοειδῶς.

†. Est Herennius Philo, Domitiani temporibus clarus, cuius commentarius in metaphysica adhuc occurrit in codd. 302. 341. et est ineditus.

Cod. CCCCII.

Chartaceus, in assere, corio fusco tectus et aere munitus, in folio, titulis et initialibus miniatis, literis minutis et nitidis, Saec. XV, in foliis 354, signatus p. 74. n. 26. optime conservatus et inscriptus,

Τοῦ σοφωτάτου μεγάλου λογοθέτου κυρ. θεοδώρου τοῦ μετοχίτου φιλοσοφικά. Προοίμιον.	Sapientissimi magni logothetae dom. Theodori Metochitae philosophica. Prooemium.

A. Ἀλλ' ἡμῖν ἄρα τοῖς ὀψὲ τῶν χρόνων.

T. Καὶ τὰ μὴ ὄντα προσποιούμενος.

†. Praemittitur tabula cap. CXX, quae a Lambecio et Fabricio edita iam extat. Sunt verò capita philosophica et historica miscellanea, nondum

edita, edi verò dignissima. Praeit prooemium: *ἐν ᾧ ὅτι οὐκ ἔςιν νῦν λέγειν.* cap. I. *περὶ μνήμης, καὶ ὅτι ἀναγκαῖον.* cap. CXX. *ὅπως πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων ἀνεπιςήμονες εἰσὶν, ὡς ἀληθῶς τῆς τοῦ βίου χρήσεως ἐξ ὑποδειγμάτων.*

Vixit Theodorus Metochita sub Andronico Palaeologo I, et obiit sub Andronico Palaeologo II. A. C. 1332, scriptis clarissimus. De hoc agit Nicephorus Gregora hist. Byz. lib. 7.8.9. et alii adhuc. v. Vossii de hist. graecis lib. 2. c. 29. Occurrit adhuc MSC. in cod. 197. et apud Nessel. P. IV. p. 7.

Cod. CCCCIII.

Chartaceus, charta spissiore tectus, in folio, titulis, initialibus et marginalibus rubricatis, charactere minuto et eleganti, in foliis 144, Saec. XV, signatus p. 82. n. 7. optime conservatus et inscriptus,

Θέωνος σμυρναίου πλατωνικοῦ τῶν κατὰ τὸ μαθηματικὸν χρησίμων εἰς τὴν πλάτωνος ἀνάγνωσιν.	Theonis Smyrnaei Platonici de iis, quae in mathematicis utilia sunt ad Platonis lectionem.

A. *Ὅτι μὲν οὐχ οἷον τε συνεῖναι.*

T. *μνημονεῦσαι καὶ τῶν κατ' ἀςρονομίαν.*

Θέωνος σμυρναίου πλατωνικοῦ κ. τ. λ.

†. Scripsit Theon Smyrnaeus, Theone Alexandrino antiquior, incertae autem aetatis, de quatuor mathematicis disciplinis, geometria, arithmetica, musica et astronomia. Bullialdus ea tantum, quae sunt de arithmetica et musica, graecè edidit Paris. 1644. 4.

Et haec eadem in nostro hoc codice continentur. Occurrit adhuc in cod. 29. et tres codices recensentur apud Bandinium vol. 2. p. 22. eodem initio et fine. v. Morellii bibl. gr. etc. p. 179. ubi de eo plura habentur.

Φύλ. λθ. Fol. 39.

Τοῦ ψέλλου μιχαὴλ περὶ τὴν ψυχογονίαν τοῦ πλάτωνος. Mich. Pselli de psychogonia Platonis.

A. Τὸ μὲν λεγόμενόν ἐστιν, ὅτι.

T. τῆς ψυχῆς εἰς τὴν ἀκρότητα.

†. Recensetur a Fabricio vol. V. p. 38. 49. inter inedita huius Mich. Pselli Saec. XI, clari. Occurrit adhuc apud Nessel. P. IV. p. 67. et apud Bandinium vol. 2. p. 21. n. 11.

Φύλ. μθ. Fol. 49.

Τοῦ ψελλοῦ ἐξήγησις εἰς τὰ χαλδαϊκὰ λογία. Pselli expositio in chaldaica oracula.

A. Εἴδωλα λέγεται παρὰ τοῖς φιλοσόφοις.

T. ἐν ὑπάρξεσιν ὑφεστηκοτα ἀγνώστοις.

Φύλ. νθ. Fol. 59.

Τοῦ αὐτοῦ κεφαλαιωδῶς περὶ τῶν παρὰ χαλδαίοις δογμάτων. Eiusdem summariè de chaldaicis dogmatis.

A. Ἑπτὰ φασι σωματικοὺς κόσμους.

T. ἀσυλλογίστως ταῦτα ἐδέξαντο.

†. Utrumque prodiit Amst. 1689. 4. et occurrit adhuc in cod. 100.

Φύλ. ξα. Fol. 61.

Ἐκ τοῦ πρόκλου τοῦ διαδόχου. Ex Proclo Diadocho.

A. Οἱ περὶ τῶν θείων λόγοι συνήρηνται.

T. οἶμαι γεγονέναι καταφανές.

†. Eodem titulo, initio et fine occurrit apud Bandinium vol. 3. p. 256. ubi ait, esse ex ipsius, ut videtur, commentariis in Parmenidem excerpta.

Ipse Proclus haec in prima pagina habet: τὰς γὰρ ὅλας προόδους τῶν θεῶν καὶ τὰς παντελεῖς αὐτῶν διακο-

διασκομήσεις ἐνταῦθα κατὰ τὴν θεολογικὴν ἐπιςήμην ἐκ-φαινομένας θεωρήσωμεν. Ἐπεὶ γὰρ δέδεικται πρότερον, ὅτι τῆς ἐν τοῖς πράγμασιν ἀληθείας ςοχάζεται πλάτω-νος ἡ τοῦ παρμενίδου πραγματία.

Φύλ. π. Fol. 80.

Πρόκλου διαδόχου εἰς τὸν πλάτωνος πρῶτον ἀλκιβιάδην. — Procli Diadochi in Platonis Alcibiadem I.

A. Τῶν πλατωνικῶν διαλόγων, καὶ πάσης.

T. ἡ διὰ ταύτης τῇ μεσότητι . . . .

†. Occurrit adhuc in codd. 98. 307. ubi dicuntur, excerpta de anima et daemone esse edita. In bibl. Vindob. Ant. Herm. Gogavae versionem latinam extare meminit Lambecius lib. VII. p. 43.

Φύλ. ρδ. Fol. 104.

Ἐκ τῶν τοῦ φιλοσοφοῦ πρόκλου σχωλῶν εἰς τὸν κράτυλον πλάτωνος ἐκλογαὶ χρήσιμοι. — Ex Procli philosophi scholiis in Cratylum Platonis eclogae utiles.

A. Ὁ σκόπος τοῦ κρατύλου ἐν ἐσχάτοις.

T. καὶ ἐνιδρεύειν, καὶ φρουρεῖν . . . . .

†. Constat cap. CLXXXV, quorum ultimi finis mutilus est. Occurrit apud Bandinium tom. 2. p. 439. eodem titulo et initio, fine autem diverso ex eo etiam, quod ibi cap. CLXXXVI. numerentur. Idem etiam habetur in cod. 29. diverso licet fine.

Proclus hic philosophus A. C. 518 vel 19 plus quàm septuagenarius obiit.

Cod. CCCCIV.

Chartaceus, charta spissiore et corio albo circa dorsum tectus, in folio, sine minio, literis minutis et nitidis, cum correctionibus marginalibus alterius

manus, cum inscriptione aurata Γνῶθι σαυτον, mutilus, in foliis 60, Saec. XVI, optime conservatus, signatus p. 68. n. 29. et inscriptus,

Παυσανίου ἑλλάδος περιήγησις. τὰ ἀττικὰ βιβ. α. τὰ ἀργεῖα βιβ. β.	Pausaniae descriptio Graeciae. Attica lib. I. Argia lib. IIus.

A. Τῆς ἠπείρου τῆς ἑλληνικῆς.
T. τοῦ κρίου γεμιζούσῃ τῇ θυ- p. 94. v. 33.

†. Pausaniae Cappad. Caesareensis, qui sub impp. Hadriano, Antonino pio et Antonino philosopho claruit, tantum libri duo primi hic continentur. — In bibl. Vindob. apud Nessel. P. V. p. 47. et apud Bandinium vol. 2. p. 506. indicantur lib. X. editi gr. et lat. Hanoviae 1613 f. et Lipsiae 1696. f. Ex correctionibus marginalibus apparet, hunc codicem ad illius editionem esse adhibitum.

Cod. CCCCV.

Chartaceus, in assere, corio fusco tectus, aere munitus et clausus, in folio, titulis, marginalibus et initialibus rubricatis, charactere minuto ac nitido, cum correctionibus marginalibus alterius manus, Saec. XV, in foliis 57, cum versibus praemissis, signatus p. 68. n. 15. maculatus, caeterum sat conservatus et inscriptus:

Ποίημα εὐσταθίου πρωτονωβελισίμου, καὶ μεγάλου χαρτοφύλακος τοῦ παρεμβολίτου, τοῦ δὲ ὕστερον χρηματίσαντος μητροπολίτου θεσσαλονίκης τὸ καθ᾽ ὑσμίνην, καὶ ὑσμινίαν δρᾶμα, βιβλία περιέχων ια.	Poema Eustathii, protonobelissimi et magni chartophylacis Parembolitae, postea verò vocati metropolitae Thessalonicensis de Ismenes et Ismeniae amoribus drama continens lib. XI.

A. Πόλις εὐρύκωμις, καὶ τ' ἄλλα.
T. καὶ τὸν ὑσμινίαν ἐμέ.

†. Notandum, ab alio interpolata esse verba: τοῦ δὲ ὕστερον χρηματίσαντος μητροπολίτου θεσσαλονίκης, opinione sua eiusdem cum Eustathio Thessalonicensi. At Fabricius vol. VI. p. 814. ait: Vix dubitandum adeo mihi videtur, auctorem istum diversum esse ab Eustathio archiepisc. Thessalonicensi. Requirit autem, quo tempore vixerit. Praemittuntur versus, quos, cum in editionibus, quas consului, non invenerim, huc ponam:

Στίχοι πρὸς ἔρωτα.

Ἔρωτι βληθεὶς ὑσμινίας καρδίαν
ἔρωτα φεύγειν προτρέπει πᾶσι νέοις.
ἔρως γὰρ ὀξύτερον τιτρώσκει βέλους.

Versus in amorem.

Cor ictus Hysminias amore,
ut fugiant cuncti iuvenes, hortatur amorem,
Nam telo acutius vulnerat amor.

Ἕτεροι.

Τρωθεὶς ἔρωτι ὀξέσι ψυχοφθόροις
Τόξοις, κατάκρως ὑσμινίας καρδίαν
Ἄτακτον ὁρμὴν τῶν παθῶν πείθει νέους
Φεύγειν κραταιῶς, ὡς κακῶν παραιτίαν.
ἔρως ὅσαπερ προξενεῖ βλέπων πάθη,
φεύγειν τὰ τοῦδε κέντρα βουλήθητι μοι.

Alii.

Vulneratus amoris telo acuto
Alte cor Hysminias.
Inordinatum passionum impetum
Iuvenibus persuadet, ut malorum causam fugiunt.
Quascunque amor praebet videns passiones,
Ipsius aculeos fugias velim.

Ετεροι ϛιχοι.
Ὁ μὲν σολομὼν ἀσματοψαλμόγραφος
ἔφθη προείπων γραφικαῖς παροιμίαις.
Μήπω νικησάτω σε γυναικὸς τέκνον
Ἐπιθυμία πλὴν ἰδίας, ἀλόγου.
Καὶ γὰρ γλυκύ τι ἐκρέει τῶν χείλεων
αὐτῆς τὰ πρῶτα, κἂν δοκεῖ σοι τεκνίον
Μέλι γλυκαῖνων οὖσα, καθάπερ ἄλλο,
ἀλλ' ὕϛερον φεῦ προξενεῖ σοι πικρίαν.
πυκνοῖς οἴϛοις σου δαμάζουσα κέαρ,
καὶ ταῦτα γλώτῃ σολομώντειος ἔφη.

Alii versus.
Salomon Cantico-psalmographus,
Scripturisticis praemonuit proverbiis.
Ne te, fili, mulieris vincat
Concupiscentia, uxorem praeter tuam.
Nam dulce quid eius labris effluit
Primum, licet tibi fili videatur
Mel dulce, si quid aliud.
At postea heu amaritudinem praebet,
Crebris cor telis pungens tuum.
Et haec Salomonis os protulit.

Ετεροι ϛίχοι.
Ἄθρει θεατὰ τοι γὰρ οὖν τὴν τῆς βίβλου
ἐρωτικὴν πλασθεῖσαν ὑφήν, καὶ φρᾶσιν
Καὶ νοῦν ἔχουσαν ἀφροδισίων τρόπων,
ἥτις καθαρῶς ἐϛι πρώτη γλυκύτης.
Εἰς ὕϛερον δ' αὖ πικροπυρφόρον βέλος
ἀρχὴ τὸ λοιπὸν ἁπάσης σκόπει τέλος.

Alii versus.
Vide spectator quidem amatoriam
libri texturam et dictionem,
mores venereos tractantem,
quae prima dulcedo pura est.

In posterum verò telum ignitamarum.
Principium de caetero cuncti specta finem.

Cod. CCCCVI.

Chartaceus, charta spissiore, et corio albo circa dorsum tectus, in folio, titulis et initialibus miniatis, literis minutis et nitidis, cum marginalibus Saec. XVI, in foliis 91, signatus p. 77. n. 4. optime conservatus et inscriptus:

Ἰωάννου τοῦ Φιλοπόνου γραμματικοῦ εἰς τὰ πρότερα ἀναλυτικὰ τοῦ ἀριστοτέλους ὑπόμνημα.	Ioannis Philoponi grammatici commentarius in priora analytica Aristotelis.

A. *Πρῶτον εἰπεῖν περὶ τί καὶ τίνος ἡ σκέψις.*
T. *ὅσα αὐτοῖς κοινὰ ὑπάρχει, ἢ οὐχ ὑπάρχει.*

†. Constat tribus sectionibus sine prooemio. Titulus verò ab alio substitutus est, loco vacuo relicto.

Φύλ. μβ.	Fol. 42.
Τοῦ αὐτοῦ ἐκ τῶν τοῦ ἀμμωνίου συνουσίων εἰς τὸ α προτέρων ἀναλυτικῶν ἀριστοτέλους.	Eiusdem ex ore Ammonii in primum priorum analyticorum Aristotelis.

A. *Ἐπεὶ δὲ ἕτερον ἐστι — πληρώσας τόν.*
T. *καὶ ὁ τρόπος ἐντεῦθεν ἀσυλλόγιστος.*

†. Constat idem sectionibus tribus sine prooemio. Commentarius Ioannis Philoponi grammatici Alexandrini saeculo post Christum sexto clari in priora analytica Aristotelis prodiit graece Venet. 1536. f.

Occurrit adhuc apud Nesselium et Bandinium cum prooemio, ubi etiam primus et secundus commentarius separantur.

Cod. CCCCVII.

Chartaceus, charta spissiore tectus, in folio, titulis, initialibus et marginalibus miniatis, scriptura minuta et nitida, cum correctionibus marginalibus, Saec. XVI, in foliis 189, signatus p. 82. n. 6. optime conservatus et inscriptus:

Ἑρμείου φιλοσόφου τῶν εἰς τὸν πλάτωνος φαῖδρον σχολίων τῶν εἰς τρία.	Hermiae philosophi scholia in Platonis Phaedrum lib. I.

A. Ὁ σωκράτης ἐπὶ εὐεργεσίᾳ τοῦ.

T. ἅπερ ἂν ἑαυτοῖς εὐξαίμεθα.

τέλος καὶ τῷ θεῷ δόξα.

†. Praemittitur prooemium, cuius finis est: καὶ οἰκείοις τῇ νοητῇ καὶ θείᾳ οὐσίᾳ. Tum incipit Platonis textus: φίλε φαῖδρε. Sequitur dein expositio his verbis: ὅτι περὶ παντοῦ καλοῦ ὁ σκόπος etc. ut in margine his notatum: ἐντεῦθεν ἡ τοῦ πλατωνικοῦ ῥητοῦ ἐξήγησις ἑρμείου φιλοσόφου. At Bandinius P. III. p. 290. hoc initium secundi prooemii statuit, et expositionis initium: εὐλόγος ἐκ προοιμίων φίλον τὸν φαῖδρον καλεῖ, quod paulo inferius habetur, sine aliquo intervallo.

Librorum trium distinctio clarè habetur, contrà quàm in descripto Bandinii codice, ubi nulla distinctio apparet. Nondum nec graece, nec latine prodiit, licet in graecis Villoisonii anecdotis a cl. Baffi mox edi promissus commentarius. Locum ex his ineditis adfert Allatius cap. VIII. vitae Homeri et alibi. Rhetorica praecepta, et de rhetoribus antiquis iudicium ex Phaedro Platonis excerpsit et latine reddidit Bessarion lib. I. in calumniatorem Platonis cap. 4. Varia ab aliis fragmenta edita sunt, quorum recensionem vide in Fabricii bibl. gr. nova Harles. tom. III. p. 82. et in Morellii bibl. gr. etc. p. 116.

Occurrit adhuc iste commentarius in cod. XI. bibl. Monac. eodem initio et fine. Hermias philosophus erat natione Alexandrinus, Syriani discipulus, Damascii magister et Ammonii pater.

Cod. CCCCVIII.

Chartaceus, in assere, corio fusco tectus et aere clausus, in folio, sine minio, literis minutis et nitidis, scriptus ab Antonio Mediolanensi in Creta, Saec. XVI, cum praemissa tabula, signatus p. 73. n. 21. optime conservatus et inscriptus.

Πλάτωνος διάλογοι κβ. Platonis dialogi XXII.

α. εὐθύφρων, ἢ περὶ ὁσίου. 1. Euthyphron, seu de sancto.

A. Τί νεώτερον, ὦ σώκρατες.

T. ὅτι ἄμεινον βιωσοίμην.

†. Est ipsius dialogus de vera et falsa pietate, sive de iustitia adversus deos. Reiserus in citato loco inscripsit, vel de sanitate.

φύλ. θ. Fol. 9.

Τοῦ αὐτοῦ σωκράτους ἀπολογία. β. Eiusdem Socratis apologia. II.

A. Τί μὲν ὑμεῖς ἀθηναῖοι.

T. πλὴν ἢ τῷ θεῷ.

φύλ. κδ. Fol. 24.

Τοῦ αὐτοῦ κρίτων, ἢ περὶ πρακτοῦ. γ. Eiusdem Crito, seu de eo, quid agendum. III.

A. Τί τηνικάδε ἀφῖξαι, ὦ κρίτων.

T. ἐπειδὴ ταύτῃ ὁ θεὸς ὑφηγεῖται.

†. In editionibus inscribitur: περὶ δόξης ἀληθοῦς, καὶ δικαίου. Reiserus verò inscripsit: de eo, quod is egit in carcere. Est verò Socratis in carcere

è somno excitati cum Critone suadente, ut aufugeret, disputatio.

Φύλ. λβ. Fol. 32.

Τοῦ αὐτοῦ Φαίδων, ἢ περὶ ψυχῆς. δ. — Eiusdem Phaedo, seu de anima. IV.

A. Αὐτὸς, ὦ Φαίδων, παρεγένου.

T. Φρονιμωτάτου καὶ δικαιοτάτου.

†. Est de animi immortalitate, quam variis argumentis confirmat, licet fateatur, plane certam demonstrationem afferri in praesenti vita vel non posse, vel difficillimè posse. Traditur, Panaetius hunc dialogum frustra Platoni abiudicasse, utpote in hoc a Platone dissentiens. Sentiendum potius, ipsum dubitasse, an verò Socraticorum nomen mereatur.

Φύλ. οβ. Fol. 72.

Τοῦ αὐτοῦ Κρατύλος, ἢ περὶ ὀνομάτων ὀρθότητος. ε. — Eiusdem Cratylus, seu de rectitudine nominum. V.

A. Βούλει οὖν καὶ σωκράτει.

T. ἐννοεῖν ταῦτα ἤδη.

†. Est de recta nominum ratione, utrum natura, vel alterius auctoritate rebus imposita fuerint. Et disputat, quaedam divinioris facultatis, quàm humanae esse. Dicitur hic Plato infeliciter versatus in etymologiis exponendis. At spectari potest, contortas aliorum etymologias, tanquam risui expositurus.

Φύλ. ρδ. Fol. 104.

Τοῦ αὐτοῦ Θεαίτητος, ἢ περὶ ἐπιστήμης. ς. — Eiusdem Theaetetus, seu de scientia. VI.

A. Ἄρτι, ὦ τερψίων, ἢ πάλαι.

T. δεῦρο πάλιν ἀπαντῶμεν.

†. Est contra falsò iactatam Sophistarum scientiam, ubi etiam obscura Heracliti scripta perstringuntur:

guntur: et de non negligendo verae philosophiae studio.

Φύλ. ρμε. Fol. 145.

Τοῦ αὐτοῦ σοφιςής, ἢ περὶ τοῦ ὄντος. ζ. — Eiusdem Sophista, seu de ente. VII.

A. Ευ τὰ τὴν χθὲς ὁμολογίαν.

T. παντάπασι μὲν οὖν.

†. De Sophista, quod ita differat eius doctrina a vera sapientia, ut res falsa a vero ente.

Φύλ. ροε. Fol. 175.

Τοῦ αὐτοῦ πολιτικὸς, ἢ περὶ βασιλείας. η. — Eiusdem politicus, sive de regno. VIII.

A Πολλὴν χάριν ὀφείλω σοι.

T. ὦ ξένε, τὸν πολιτικόν.

†. De prudentia politica, ac de regno, eiusque origine, fine, et quod rex debeat esse pater ac pastor populorum.

Φύλ. σς. Fol. 206.

Τοῦ αὐτοῦ παρμενίδης, ἢ περὶ ἰδεῶν. θ. — Eiusdem Parmenides, seu de ideis. IX.

A. Ἐπειδὴ ἀθήναζε οἴκοθεν.

T. καὶ οὐ φαίνεται ἀληθέςατα.

†. Subtilis dissertatio de ideis et essentia rerum intelligibili. Aristoteles tom. III. p. 508. vocat σύγγραμμα θεῖον, scriptum divinum.

Φύλ. σλβ. Fol. 232.

Τοῦ αὐτοῦ γοργίας ἢ περὶ ῥητορικῆς. ι — Eiusdem Gorgias, seu de rhetorica. X.

A. Πολέμου καὶ μάχης φησί.

T. οὐδενὸς ἄξιος ὦ καλλίκλης.

†. Contendit, rhetoricam nil aliud esse, quàm artem persuadendi in foro etc. nec docere accurate rei naturam, adeoque colligit, parum utilem esse

artem, et cum sophistica pari passu ambulare. Clauditur dialogus insigni descriptione divini iudicii, cui post mortem anima cuiusque hominis, maxime Principum, subiiciatur.

Φύλ. σπ. Fol. 280.

Τοῦ αὐτοῦ μένων, ἢ περὶ ἀρετῆς πειραστικός. ια.	Eiusdem Meno, seu de virtute pirasticus. XI.

A. Ἔχεις μοι εἰπεῖν, ὦ σώκρατες.

T. ὅτε καὶ ἀθηναίους ὀνήσεις.

†. Est de virtute, an doceri possit, quod negat Socrates, eam divini muneris esse contendens. Neque aliud esse scientiam, quàm recordationem superioris vitae. Accuratius explicatur in Phaedone.

Φύλ. σϟη. Fol. 298.

Τοῦ αὐτοῦ ἱππίας μείζων ἢ περὶ τοῦ καλοῦ. ιβ.	Eiusdem Hippias maior, seu de pulchro. XII.

A. Ἱππίας ὁ καλός τε καὶ σοφός.

T. δοκεῖ μοι εἰδέναι.

†. Contendit, pulchrum differre a decoro, ab utili, a bono et ab eo, quod delectat et a voluptate coniuncta cum utilitate v. Crousaz traité du beau. Amst. 1723.

Φύλ. τια. Fol. 311.

Τοῦ αὐτοῦ συμπόσιον ἢ περὶ ἀγαθοῦ, ἢ περὶ ἔρωτος. ιγ.	Eiusdem convivium, seu de bono, seu de amore. XIII.

A. Δοκῶ μοι, περὶ ὧν πυνθάνεσθε.

T. εἰς ἑσπέραν οἴκοι ἀναπαύεσθαι.

†. Inscribitur vulgò convivium, sive de amore. Lambecius verò ait lib. VII. p. 2. verum esse titulum de bono. Disputatio tota est de amoris laude, qui definitur, adpetitio, qua bonum sibi semper esse cupit.

Φύλ. τμδ. Fol. 344.

Τοῦ αὐτοῦ τίμαιος, ἢ περὶ Φύσεως. ιδ. Eiusdem Timaeus, sive de natura. XIV.

A. Εἷς, δύο, τρεῖς. ὁ δὲ τέταρτος.

T. ὁ δὲ μονογένης ὤν.

†. Dicitur arx quaedam et vertex philosophiae de rebus naturalibus et universi constitutione. Hieronymus lib. II. comment. in Amosum ait: Obscurissimus Platonis liber, qui ne aureo quidem Ciceronis ore fit planior. Totus Platonis Timæus nil aliud videtur esse, quam aenigmatum catenae.

Φύλ. τϡγ. Fol. 393.

Τοῦ αὐτοῦ ἀλκιβιάδις α. ἢ περὶ Φύσεως ἀνθρωποῦ. ιε. Eiusdem Alcibiades I. seu de natura hominis. XV.

A. Παῖ κλεινίον· οἶμαι σε.

T. ἐμοῦ τε καὶ σοῦ κρατήση.

†. Docet, animum hominis esse hominem, corpus instrumentum animi.

Φύλ. υιγ. Fol. 413.

Τοῦ αὐτοῦ ἀλκιβιάδης β. ἢ περὶ προσευχῆς. ις. Eiusdem Alcibiades II. seu de oratione. XVI.

A. Ἀλκιβιάδη. Ἆρα γε πρὸς τὸν θεόν.

T. γενέσθαι τῶν σῶν ἐραστῶν.

†. Docet, plerosque nescire, quid orent, sibique imprecari mala imprudentes, et probat versus poetae.

Da bona, sive rogere, Deus, sive nulla rogere. At mala, quantumvis poscentibus, usque negato. Deum non munera, sed animum iustum respicere. Ad finem dialogi ait, expectandum, donec mittatur a Deo, qui rectè ad Deum et homines sese gerere doceat.

Φύλ. υκβ. Fol. 422.

Τοῦ αὐτοῦ ἀξίοχος, ἢ περὶ θανάτου. ιζ. Eiusdem Axiochus, seu de morte. XVII.

A. Ἐξιόντι μοι ἐς κυνόσαργες.

T. ὁπόθεν δεῦρο μετεκλήθην.

†. Est de morte non metuenda ob vitae praesentis miseriam et felicem animarum immortalitatem. Recensetur verò inter scripta Platoni supposita. Alii enim ad Aeschinem, alii ad Xenocratem, sed et alii ad Platonem referunt.

Φύλ. υκϛ. Fol. 426.

Τοῦ αὐτοῦ περὶ δικαίου ιη. Eiusdem de iusto. XVIII.

A. Ἔχεις ἡμῖν εἰπεῖν, ὅ, τι ἐστὶ δίκαιον.

T. τοῦτο γε αἰδός. οὐκ ἔοικεν.

†. Est dialogus, quid sit iustum. Nec tamen quid perspicui hic dicitur. Recensetur autem inter supposita et Aeschini tribuenda.

Φύλ. υκθ. Fol. 429.

Τοῦ αὐτοῦ περὶ ἀρετῆς. ιθ. Eiusdem de virtute. XIX.

A. Ἆρα διδακτόν ἐστιν ἡ ἀρετή.

T. θείᾳ μοίρᾳ παραγίνεται κτώμενοις.

†. Contendit, virtutem neque natura comparari, sed divini esse muneris. Refertur autem inter Socraticos Aeschinis dialogos.

Φύλ. υλα. Fol. 431.

Τοῦ αὐτοῦ δημόδοκος, ἢ περὶ τοῦ ξυμβουλεύεσθαι. κ. Eiusdem Demodocus, seu de consilio dando. XX.

A. Σὺ μὲν δὴ κελεύεις με.

T. πῶς σὺ νομίζεις.

†. Quaeritur, quinam ad dandum consilium idonei fideque digni habeautur. Est verò inter supposita Platoni.

Φύλ. υλϛ. Fol. 436.

Τοῦ αὐτοῦ σίσυφος, ἢ περὶ τοῦ βουλεύεσθαι. Eiusdem Sisyphus, seu de deliberando. XXI.

A. Ἡμεῖς δὲ καὶ χθὲς σε πολύν.

T. περὶ αὐτοῦ ἐνθυμηθῆναι, ὦ σίσυφε.

†. Disputat, quid sit deliberare, et quaerere, et quomodo inter se differant. Refertur autem ad Aeschinem.

φύλ. υλθ. Fol. 439.

Τοῦ αὐτοῦ ἀλκυὼν, ἢ περὶ μεταμορφώσεως. κβ. Eiusdem Alcyon seu de metamorphosi. XXII.

A. Τίς ἡ φωνὴ προέβαλε ἡμῖν.

T. πάνυ μὲν οὖν ποιῶμεν οὕτω.

†. Dialogus totus versatur in admirabilibus Dei operibus celebrandis, cuius potentiam homines ne cogitando quidem assequi valemus. Tribuitur autem Leoni academico, et extàt inter Luciani opp. tom. I. p. 176. edit. Amst.

In fine subscriptio est librarii: Ἀντώνιος μεδιολανεὺς καὶ ταύτην τὴν βίβλον ἐν κρήτῃ ἐξέγραψα, οὐκ ἄνευ μέν τοιγε μισθοῦ, τοῦ νοεμβρίου μηνὸς ἄγοντος κϛην ταύτην ἡμέραν αφϟ. ἀπὸ τῆς κυριακῆς ἐνανθρωπήσεως. Antonius Mediolanensis hunc quoque librum in Creta exscripsi, non quidem sine mercede mens. Novemb. XXVI. anno 1590. dominicae incarnationis. In Montfaucon. palaeogr. graeca saepius hic Antonius occurrit p. 84. ubi notatur, eum quoque vocari Antonium Damilam.

Cod. CCCCIX.

Chartaceus, non ligatus, in folio, titulis, initialibus et marginalibus rubris, charactere minuto et eleganti, Saec. XVI, in foliis 16, signatus p. 36. n. 17. optime conservatus et inscriptus.

Τοῦ μεγάλου βασιλείου ἐκ τῆς πρώτης ἐπιστολῆς κανόνες. ϟα. Basilii M. ex prima epistola Canones XCI.

A. Αἱρετικὸς ὁ κατὰ τὴν πίστιν ἀλλότριος.

T. ἡ σὺν τῷ πνεύματι δοξολογία.

†. Sunt omnes cum expositione. Prima incipit: Οἱ μὴ κοινονοῦντες τῇ καθολικῇ ἐκκλησίᾳ εἰς τρία διαιροῦνται, εἰς αἱρετικοὺς, εἰς σχισματικοὺς καὶ παρασυναγώγους κ. τ. λ.

Can. LXXXVI. est ex epistola ad Diodorum.
Can. LXXXVII. ad Gregorium Presbyt.
Can. LXXXVIII. ex epist. ad chorepiscopos.
Can. LXXXIX. ad episc. de non ordinando pecuniis.
Can. XC. ex cap. Amphilochii de S. spiritu.

Occurrit apud Nesselium P. II. p. 23. epitome canonum Basilii M. cum adiuncta brevi expositione et eodem initio. Numerus verò canonum non additus. Canones XCI. Basilii M. habentur etiam in cod. 122.

V. Alexii Aristini synopsin canonum p. 104. tom. 2. Iustell. bibl. iuris etc. et Theod. Balsamonis opera, Paris. p. 925.

Φύλ. ιϛ. Fol. 16.

Τοῦ αὐτοῦ παραγγελία πρὸς τοὺς ἱερεῖς περὶ τῆς θείας λειτουργίας.	Eiusdem praeceptum ad sacerdotes de divina liturgia.

A. Σπούδασον, ὦ ἱερεῦ, σαυτὸν παραστῆσαι.

T. σώσῃς καὶ τοὺς ἀκούοντας σου.

†. Ex initio et fine constat, esse ad sacerdotem, et sic inscribitur apud Nessel. P. V. p. 146. n. 5.

Τοῦ αὐτοῦ περὶ τῆς ἁγίας μεταλήψεως.	Eiusdem de sacra communione.

A. Τὸ καθ' ἑκάστην ἡμέραν μεταλαμβάνειν.

T. καὶ οὕτω πρόσαγε τῷ σώματι.

Τοῦ αὐτοῦ περὶ τῶν καταφρονούντων τῶν ἐπιτιμίων.	Eiusdem de contemptoribus epitimiorum.

A. Ὃν οὐ σωφρονίζει τὰ κοινά.
T. τοῦ διαβόλου κατάβρωμα.
†. Sunt duo brevissima ipsius excerpta.

Cod. CCCCX.

Chartaceus, in assere, corio fusco tectus, aere munitus et clausus in folio, titulis et initialibus miniatis, scriptura minuta et nitida, cum quibusdam marginalibus, Saec. XV, in foliis 422, signatus p. 22. n.8. optime conservatus et inscriptus:

Θεοφυλάκτου ἀρχιεπισκόπου βουλγαρίας ἐξήγησις εἰς τοὺς δώδεκα προφήτας. ὑπόθεσις εἰς τὸν ὠσηὲ τὸν προφήτην.	Theophylacti archiep. Bulgariae expositio in duodecim prophetas. Argumentum in Osee prophetam.

A. Ὠσηὲ ἑρμηνεύεται σωζόμενος.
T. παρ' αὐτου δωρεῶν χάριτι κ. τ. λ.
†. Prophetae et capita sunt in praemissa tabula: ὠσηὲ κεφ. ιδ. ἀββακοὺμ κεφ. γ. Ἰωνᾶς κεφ. ε. Ναοὺμ κεφ. γ. Μιχαίας. ζ. σοφονίας. γ. Ἀγγαῖος. β. Ζαχαρίας. ιδ. Μαλαχίας. δ. Ἰωὴλ. γ. Ἀμμώς. θ. Ἀβδίου. α. Incipiunt verò expositiones his verbis: Osee. cap. 1. sine expositione et cum lacunis.

Αββακοὺμ. εἰσί τινες, οἱ σφόδρα.
Ἰωνᾶς. Πάντας ἀνθρώπους δημιουργήσας.
Est cum schol. Ἰωνᾶς ἑρμηνεύεται.
Ναοὺμ. Ἐκήρυξε μὲν Ἰῶνας ὁ θαυμάσιος
cum schol. Ναοὺμ ἑρμηνεύεται.
Μιχαίας. σκόπος μὲν εἷς πᾶσι.
cum schol. Μιχαίας ἑρμηνεύεται.
Σοφονίας. Μετὰ τὸν ἐζεκίαν τὸν εὐσεβῆ.
Ἀγγαῖος. Κῦρος μὲν ὁ πρῶτος περσῶν.
Ζαχαρίας. σφόδρα πάλαι προθυμούμενος.
Μαλαχίας. Μωυσῆς μὲν ὁ μέγας.
Ἰωὴλ. Ἰωὴλ ὁ θεῖος προφήτης.

'Αμμώς. 'Ο πλάσας κατὰ μόνας.

'Αβδίας. 'Ιδουμαῖοι πρόγονον ἔχοντες.

Commentarius hic in prophetas V. priores prodiit in edit. Venet. gr. lat. ex codd. Marciano et Bavarico. At duo codices Bavarici sunt n. 19. et n. 178. Suspicor, Bongiovannium primo usum esse, qui quosdam, non omnes duodecim prophetas continet. Reliquorum septem prophetarum commentarii ibi editi non sunt, utpote ex Theodoreti commentariis descripti, ut Bongiovannius in praefatione docuit, licet in quibusdam codicibus nomine Theophylacti veniant.

Cod. CCCCXI.

Chartaceus, in assere, corio fusco tectus, aere munitus et clausus, in folio, titulis et initialibus miniatis, charactere minuto et eleganti, Saec. XVI, in foliis 203, signatus p. 23. n. 14, optime conservatus et inscriptus:

Πεύσεις προσαχθεῖσαι ὑπὸ κωνσαντίνου, θεοχαρίσου, ἀνδρέου, γρηγορίου, δόμνου, ἰσιδώρου, λεοντίου, ἐπὶ σικρίτῳ καισαρίῳ τῷ ἀδελφῷ τοῦ ἁγίου γρηγορίου, ἐπισκόπου ναζιανζου, ὁπηνίκα ἐκρατήθη ἐν κωνσαντινουπόλει διδάσκων ἐπὶ ἔτη εἴκοσι.	Quaestiones propositae a Constantino, Theocharisto, Andrea, Gregorio, Domno, Isidoro, Leontio, in secretario caesareo fratri sancti Gregorii episcopi Nazianzeni, quando Constantinopoli versabatur docens ad annos viginti.

A. Οἱ τὴν μεγάλην, καὶ εὐρύχωρον.

T. περὶ αὐτὴν ἐσχολακόσι.

"Εως ὧδε τοῦ καισαρίου λύσεις.

†. Τὸ ἐπὶ σεκρέτῳ in editione versum: à secretis. At inter Leontium et hoc interpunctio habetur, et

et articulus ὁ deest. Hinc verti in secretario. Sunt alias quaest. CXCV. Hic verò non numerantur. Caesario a quibusdam viris doctis abiudicantur. At Photius et Glycas eidem vindicant. Apud Nessel. p. 188. vocantur dialogi, et auctor appellatur expresse frater S. Gregorii Nazianz. v. Lambec. lib. IV. p. 32. Occurrunt adhuc in cod. 145.

Apud cl. de Matthaei in catalogo Mosquensi p. 171. numerantur capita 318 eodem titulo et initio. At Schiada statuit cap. 218. teste Harlesio. Unus ergo fallitur. Elias Ehingerus ex codd. MSC. Bavarico et Augustano gr. et lat. cap. LXXVIII tantum vulgavit Aug. Vind. 1626. 4. ratus, reliquas ex Gregorio Nysseno, Maximo et aliis adsutas.

Φύλ. πδ. Fol. 84.

Διαδόχου ἐπισκόπου Φωτικῆς τῆς παλαιᾶς ἠπείρου κεφάλαια Φωτιστικὰ ρ̄.	Diadochi episcopi Photices in veteri Epiro capita ascetica C̄.

A. Πάσης πνευματικῆς ἀδελφοὶ ἡγείσθω.
T. τῆς χρηστότητος αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα.

†. Apud Mingarelli p. 187. hic titulus habetur: τοῦ αὐτοῦ ἁγίου διαδόχου λόγος ἀσκητικὸς ἔχων κεφάλαια πρακτικὰ γνώσεως καὶ διακρίσεως πνευματικῆς ἑκατόν.

Eiusdem sancti Diadochi sermo asceticus continens capita practica cognitionis et discretionis spiritualis centum. Cum argumento operis, eodem initio et fine. Apud de Matthaei in catalogo Mosqu. saepius occurrit. In bibl. Bavarica in cod 63. Apud Nessel. p. 164. eodem titulo et initio.

Prodiere latine in bibl. PP. Lugd. Tuniano interprete. Graece extant Florent. 1578. 8. Diadochus autem circa A. C. floruisse creditur.

φύλ. ρια. Fol. 118.

Βιβλίον παραινετικὸν τοῦ εὐσεβεστάτου καὶ φιλοχρίστου μανουὴλ τοῦ παλαιολόγου πρὸς τὸν ἐρασμιώτατον υἱὸν αὐτοῦ καὶ βασιλέα Ἰωάννην τὸν παλαιολόγον.

Liber paraeneticus piissimi et Christi amantis Manuelis Palaeologi ad dilectissimum ipsius filium, et imp. Ioan. Palaeologum.

†. Praemittitur tabula contentorum in hoc libro. Incipit epistola prooemialis hoc titulo:

Ἐπιστολὴ προοιμιακὴ τῶν ἐφεξῆς κεφαλαίων. Ἐν πελοποννήσῳ σε λιπών. et desinit: ὁ δ' ἀγαθὸς ἐξ ἁπάντων. Sequitur titulus: Ἡ ἀκροστιχίς. βασιλεύς. βασιλεῖ. μανουὴλ. ἰωάννῃ. πατὴρ. υἱῷ. ψυχῇ. καρπὸν. τροφὴν. ἐμῆς. τῇ σῇ. ὁποίας οὖν. ἀκμαζούσῃ. Ἡ. ὁ θεος. εἴη. κοσμήτωρ. ὁμοῦ ἑκατὸν κεφάλαια. Βίοι τοῖς ἀνθρώποις διάφοροι, et des. ὥσπερ κἀκείνῳ.

Emmanuel Palaeologus Ioannis F. ab a. 1391. imp. et defunctus a. 1425. scripsit haec cap C. quorum titulus est apud Fabricium tom. X. p 509. ὑποθῆκαι βασιλικῆς ἀγωγῆς. Praecepta educationis regiae, quae cum versione Leunclavii prodiere Basil. 1578. 8 p. 12 etc. Epistola autem prooemialis ibi non memoratur.

φύλ. ροβ. Fol. 172.

Τοῦ αὐτοῦ προτρεπτικὸς εἰς λόγους καὶ περὶ ἀρετῆς καὶ ἀγαθοῦ ἄρχοντος.

Eiusdem oratio protreptica ad eloquentiae studium et de virtute ac bono Principe.

A. Τοῦ καλῶς ἐπίστασθαι λέγειν.

T. παντὶ δικαίῳ νοῦν ἔχουσιν.

†. Extat ibidem p. 154.

Φύλ. ρξε. Fol. 165.

Ὅτι τὸ μὲν ἀγαθὸν πᾶσι φιλούμενον ἐστι φυσικόν. ὁ δὲ κακὸς, καὶ ἑαυτῷ μισητός. Φιλοῦμεν δὲ καὶ τὸ κακὸν, ἔστιν ὅτε ἀγαθὸν κακεῖνον νομίζοντες, καὶ περὶ εὐδαιμονίας καὶ ἀρετῆς.

Bonum quidem naturaliter diligi ab omnibus, malum verò et sibi ipsi odiosum. Diligi verò malum a nobis, quando et illud bonum putamus, et de felicitate ac virtute.

A. Δέδεικται μὲν, ὡς ἡγοῦμαι.

T. κατὰ τὴν ἡμετέραν ἰσχύν.

†. Extat ibidem pag. 192. etc.

Φύλ. ρπβ. Fol. 182.

Περὶ ἡδονῆς, ὅτι κρεῖττον δὲ ἦν, μηδὲ τὴν ἀρχὴν συμπαρεῖναι τῷ βίῳ τούτῳ.

De voluptate, quod praestaret, illam prorsus abesse ab hac vita.

A. Ἀλλὰ γὰρ γιγνόμενόν ἐστι.

T. τῶν ὅλων εἶναι νομίζομεν.

†. Extat ibidem p. 228. Reiserus inscripsit: de voluntate, nisi error typographi sit.

Φύλ. ρϟγ. Fol. 193.

Περὶ ἡδονῆς ἀντίθεσις εἰς τὸν πρὸ τοῦδε λόγον.

De voluptate, antithesis in priorem orationem.

A. Ταυτὶ μὲν οὖν τὰ παρὰ τῶν.

T. τὴν σύμμετρον ἡδονὴν λέγειν.

†. Extat ibidem p. 260. et haec oratio in hoc codice ultima est. At in praemissa tabula aliae adhuc sequuntur, sc.

ἕτερος, ὅτι ἡ μὲν ἁμαρτία τὸ πάντων χείριστον. δεῖ δὲ μηδένα ἀπογινώσκειν μήτε ἑαυτὸν, μήτε ἕτερον. κρίνειν δὲ ἑαυτὸν, καὶ οὐχ ἕτερον, καὶ τοὺς ἡμαρτηκότας οὐ μισεῖν, ἀλλ' ἐλεεῖν, καὶ περὶ μετανοίας καὶ ἀγάπης καὶ φιλανθρωπίας.

ἡ ἀρχή. Περὶ ἡδονῆς προδι: — orat. VI.

Alia, quod peccatum omnium pessimum sit. Oportet verò neminem desperare, neque ipsum, neque alium, iudicare verò seipsum et non alium; et non odio habere peccatores, sed misericordia et de poenitentia, charitate et humanitate.

Ἕτερος περὶ ταπεινοφροσύνης, ἐκ μέρους δὲ καὶ περὶ ἀγάπης. ἡ ἀρχή. τῶν κεφαλαίων τὸ ὕςατον. Orat. VII. Fabric.

Alia de humilitate, ex parte etiam de charitate. Principium.

Ἐπίλογος ἐπιςολιμαῖος. ἡ ἀρχή. ταῦθ' ἡμῖν.

Epilogus epistolaris. Initium. Fabric. non notat.

Εὐχὴ δοξολογίαν ἔχουσα πρὸς θεὸν σὺν ὁμολογίᾳ τῆς εὐσεβείας. εἶτα δέησιν συγκεκραμένην εὐχαριςίᾳ καὶ ἐξομολογήσει. συνάγουσα δὲ πρὸς τῷ τέλει λήγει εἰς πίςιν. ἡ ἀρχή. Δόξα τῷ δεύξαντι.

Oratio doxologiam continens ad Deum cum confessione pietatis, dein precationem mistam cum gratiarum actione et confessione. Colligens autem in fine dicta, in fidem desinit. Initium. orat. X. apud Fabricium.

Εαρος εἰκὼν ἐν ὑφαντῷ παραπετάσματι ῥηγικῷ. ἡ ἀρχή. Ἧρος ὥρα.

Veris imago in texto tapeto regio. Initium. Orat. XIII. apud Fabric.

Τίνας ἂν εἶπε λόγους ὁ τῶν περσῶν τε καὶ σκυθῶν ἐξηγούμενος τῷ τυραννοῦντι τῶν τούρκων, μεγάλα τε καὶ φοβερὰ φθεγγομένῳ καὶ ἀφορήτῳ ὄντι ταῖς ἀπειλαῖς, ἡνίκα εὖ ἔπραττε, τραπέντι δὲ πρὸς τοὐναντίον μετὰ τὴν ἧτταν. ἡ ἀρχή. ὡς ἔοικε τὸ.

Quae verba fecerit Persarum simul et Scytharum dux Tyranno Turcarum magna et horrenda loquenti, nec tolerando minis, quando felix

erat, in contrarium autem mutato post cladem Orat. XIV. apud Fabricium.

Ἐν εἴδει ψαλμοῦ, περὶ κεραυνοῦ τοῦ ἀγαρηνοῦ, ὅποτε ἐσκέψατο ὁ θεὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ διὰ τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ τὸν παντοδαπὸν ἀπέκτεινε θῆρα. ἡ ἀρχή. ὕψιςος κύριος ἐν ἀρχῇ.

In forma psalmi, de fulmine Agareno, quando Deus visitavit plebem suam et hostium manibus omnem occidit belluam. Initium. Orat. XV. apud Fabricium.

Hae igitur orationes aut cum alio codice colligatae sunt, aut in antigrapho iam defuere, aut omissae, aut omninò perditae.

Cod. CCCCXII.

Membranaceus, in assere, corio albo tectus et aere clausus, in folio, sine minio, literis elegantibus, Saec. XII, in foliis 358, cum correctionibus marginalibus, signatus p. 9. n. 23. probe conservatus et inscriptus:

Catena in Pauli epistolam ad Romanos.

†. Incipit: Τί οὖν ἐροῦμεν. ὁ νόμος ἁμαρτία. μὴ γένοιτο. Adeoque a cap. VII. v. 7. usque ad cap. XVI. v. 24. Quod Chrysostomi desinit in hoc: ἀπολαύσωμεν εὐμενίας καὶ τῶν ἐπηγγελμένων τύχωμεν ἀγαθῶν χάριτι κ. τ. λ.

Catena autem incipit: τοῦ χρυσοςόμου. Ἀντίθεσιν πάλιν ἀνακύπτουσαν λύει. Interpretes occurrunt Chrysostomus, Theodoretus, Severianus, Cyrillus, Photius, Gennadius, Theodor. Mops. Isidorus, Basilius, Origenes, Caesarius, Oecumenius, Methodius Patr. Didymus, Joan. Damascen. Maximus, Theophilus, Gregorius Nyss. et Naz. Clemens, Dionys. Areop. Acacius, Diodorus, Dionysius Alex. Apolinarius, Euthalius.

Ex quo iam apparet, Reiserum non bene notasse interpretes. Attulit enim Athanasium et Charterium, qui non occurrunt, et omisit Theodorum Mops. et Apollinarium seu Apollinarem, qui saepius in margine notantur.

Ad cap. XI. v. 6. p. 447. εἰ δὲ χάριτι, οὐκέτι ἐξ ἔργων, ἐπεὶ ἡ χάρις οὐκέτι ἐςὶ χάρις. B. ἐπεὶ τὸ ἔργον οὐκέτι ἐςὶν ἔργον. εἰ δὲ ἐξ ἔργων, οὐκέτι ἐςὶ χάρις, in margine notatum: Notant adversarii, hunc textum esse omissum in vulgata latina. Et revera deest.

In codice Bavarico 110. catena graecorum patrum in Pauli epistolam ad Romanos eodem initio occurrit, ut in cap. IX°. iam desinit. Reliqua desunt. Iidem etiam sunt interpretes. Loco enim Adamus legendum ibi est Damascenus. Legitur ibi, haec catena esse descripta ex bibliotheca Augustana et, ut videtur, ex hoc codice, interruptione scilicet facta in cap. IX°.

Cod. CCCCXIII.

Chartaceus, in assere, corio fusco tectus, aere munitus et clausus, in folio, titulis, initialibus et numeris miniatis, scriptura minuta et nitida, cum correctionibus, Saec. XV, in foliis 136, optime conservatus et inscriptus:

Πρόκλου διαδόχου πλατωνικοῦ εἰς τὴν πλάτωνος θεολογίαν.	Procli Diadochi Platonici in Platonis theologiam.

A. Ἅπασαν μὲν τὴν πλάτωνος φιλοσοφίαν.
T. ἄκραν συνέχουσιν ἐν ἑαυτοῖς.

†. Sunt tres primi libri in Platonis theologiam. Cuilibet libro praemittitur capitularium. Libri tres posteriores occurrunt in codice 433.

Commentarius in lib. VI. divisus extat Hamburgi 1618. f. cum Aemilii Porti versione. Liber 4us et 6us occurrunt in codd. 98. 304.

Cod. CCCCXIV.

Chartaceus, in assere, corio fusco tectus, aere munitus et clausus, in folio, titulis et initialibus rubricatis, literis minutis et nitidis, cum scholiis in textu, Saec. XV, in foliis 276, signatus p. 68. n. 37. optime conservatus et inscriptus:

Χρονικὸν σύντομον ἐκ διαφόρων χρονογράφων, καὶ ἐξηγητῶν συλλεγὲν, καὶ συντεθὲν ὑπὸ γεωργίου μοναχοῦ, καὶ συγκέλου χρηματίσαντος ἐπὶ ταρασίου τοῦ ἁγιωτάτου πατριάρχου κωνσταντινουπόλεως νέας ῥώμης, προοίμιον.	Chronicon succinctum ex variis chronographis et historicis collectum et compositum a Georgio monacho et Syncello Tarasii sanctissimi Patriarchae CP. novae Romae. Prooemium.

A. Πολλοὶ τῶν ἔξω Φιλόλογοι καὶ χρονογράφοι.

T. ὅταν ὄφελος οὐδέν.

†. Praemittitur capitularium, cuius cap. 1. est: περὶ τῶν πρωτοπλάστων ἀδὰμ καὶ εὔας. Ultimum verò κεκαμμημένων.

Ex hoc et initio iam constat, hunc verum titulum non esse. Non enim Georgii Syncelli Tarasii hoc est syntagma, sed Hamartoli Saec. IX. clari, qui scripsit ab orbe condito usque ad Michaelem Theophili filium, ut in prooemio legitur. Prooemium, quod Allatius graece et latine edidit vol. X. p. 646. etiam in hoc codice lacunis scatet, ut in codice Bavarico CXXXIX. qui pertingit usque ad Romanum.

In isto autem codice usque ad Heraclonum additis adhuc quatuor titulis:

Περὶ τοῦ πλουσίου τοῦ ἀνελεήμονος.
Περὶ ἐλεημοσύνης.
Περὶ τοῦ πορνεύσαντος ςρατιώτου.
Περὶ τῶν κεκοιμημένων.

Integra haec historia nondum lucem vidit, fragmentis tantum sparsim editis. Allatius in libro de aetate et interstitiis ordinum apud Graecos p. 108. monet, neutiquam contemnendum esse auctorem, ex quo recentiores Graecorum historici sua fere omnia, neque verbis ipsis immutatis, hausere. Quod ut videas, latinum fecimus, et unacum textu graeco, si per tempora licuerit, tibi communicabimus. At Allatii versio et editio adhuc delitescit. Verti et ego, edendi autem nondum occasionem nactus. Priora Allatii verba potissimum tangunt Cedrenum, quem non tam auctorem, quàm compilatorem nominare fas est. Et tamen ante Georgium Hamartolum gr. et lat. prodiit. Observo, codicem Monacensem 139, et hunc Augustanum eadem manu esse scriptum.

Occurrit adhuc MSC. in bibl. Medic. apud Bandinium tom. 2. p. 671. dictus codex praestantissimus, et cum Syncelli chronico non confunditur. Confundit autem Reiserus statuendo, chronicon Georgii monachi, et Syncelli p. 68. n. 37. esse idem, ac eiusdem Georgii cum chronico p. 81. n. 1. Id quod non est. Primum enim est Georgii Hamartoli et secundum Georgii Syncelli, hoc editum, illud ineditum, utrumque prorsus diversum auctorum diversorum. Huic confusioni adscribendum, quod cl. Harlesius codicem hunc Augustan. in Fabricii bibl. gr. non indicarit. Confudit et Nessel. P. V. p. 81. dicendo, Georgii Monachi, Tarasii Patriarchae Syncelli, qui etiam ἁμαρτωλὸς, sive peccator dicitur, historia seu potius excerpta chronographica, cum foliis CCCXXVI constet, suspicor, totam

tam ipsius esse historiam. Mirum! In aliis codicibus describendis tam amplus est. Hic nec initium, nec finem indicavit, ut clarior, tanquam inediti, notitia haberetur.

Cod. CCCCXV.

Chartaceus, in assere, corio fusco tectus, aere munitus et clausus, in folio, titulis et initialibus miniatis, charactere minuto et eleganti, in foliis 283, Saec. XV. signatus p. 23. n. 15. optime conservatus et inscriptus:

Τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου κυροῦ μιχαὴλ τοῦ γλυκᾶ εἰς τὰς ἀπορίας τῆς θείας γραφῆς. κεφ. α̅.	Sapientissimi et disertissimi dom. Michaelis Glycae in sacrae scripturae dubia. cap. 1.
Τῷ τιμιωτάτῳ μοναχῷ καὶ στυλίτῃ κυρῷ ἰωάννῃ τῷ σιναΐτῃ, εἰ χρὴ συγκαταβαίνειν τοῖς πταίουσι καὶ μὴ κατὰ λόγον αὐτοῖς ἐπιτιμᾶν τὸν προσήκοντα.	Colendissimo monacho et stylitae dom. Ioanni Sinaitae, an condescendendum sit lapsis, et non secundum rationem convenientem increpandi.

A. *Καὶ τοῦτο μετὰ τὸν ἄλλων.*

T. *ἀλλὰ ἁμαρτωλοὺς εἰς μετάνοιαν.*

†. Sunt epistolae LVI. varii argumenti theologici, quorum tituli et initia:

2. *Τῷ τιμιωτάτῳ μοναχῷ κυρ. μαξίμῳ τῷ σμενιώτῃ, ὅτι μὲν γὰρ ὁ πρῶτος.*
   Ad colendissimum monachum dom. Maximum Smeniotam. fol. 5.
3. *Τῷ αὐτῷ. Ἐπειδὴ τοῦ σωτῆρος.* fol. 22.
4. *Τῷ τιμιωτάτῳ μ̅ο̅ν̅α̅χ̅ῷ κυρ. ἰωάννῃ τῷ ἀσπιώτῃ. ὁ κύριος ἡμῶν ι̅ς̅ χ̅ς̅.* fol. 24.
   Ad colendissimum monachum D. Ioan. Aspiotam.
5. *Τῷ αὐτῷ. εἰ δὲ καὶ τοῦτο μαθεῖν.* fol. 36.
6. *Ἐφ' οἷς ἠπόρησας ὁσιώτατε.* fol. 40.

7. Τῷ αὐτῷ. εἰ δέ τις καὶ περὶ. fol. 52.
8. Τῷ τιμιωτάτῳ μοναχῷ κυρ. ἠσαΐα. πρωτεῖον μὲν οὖν ἐπὶ τούτοις. fol. 58.
Ad colendissimum monachum D. Esaiam.
9. Τῷ αὐτῷ. εἰ δὲ καὶ περὶ αὐτοῦ. fol. 61.
10. Καὶ τοῦτο τοῦ κραταίου καὶ ἁγίου. fol. 67.
11. Τῷ τιμιωτάτῳ μοναχῷ κυρ. γρηγορ. τῷ ἀκροπολίτῃ. Ὅτι μὲν οὖν ὁ τὴν γλῶτταν χρυσοῦς fol. 69.
Ad colendissimum mon. D. Gregorium Acropolitam.
12. Ὁ μὲν οὖν χρυσοῤῥήμων, καὶ θεῖος. fol. 74.
13. Τῷ τιμιωτάτῳ μοναχῷ κυρ. ἠσαΐα. Ὅτι μὲν οὖν κατ' εἰκόνα. fol. 77.
Ad colendissimum mon. dom. Esaiam.
14. Τῷ αὐτῷ. Τοιοῦτον τι πάσχειν. fol. 79.
15. Ἔτι δὲ καὶ προσελεύσεται. fol. 96.
16. Εἰ καὶ τὰ κατὰ τὸ θεῖον. fol. 97.
17. Τῷ τιμιωτάτῳ μοναχῷ κυρῷ ἠσαΐᾳ. Ὅτι μὲν οὖν διορατικός τις. fol. 99.
18. Τῷ τιμιωτάτῳ μοναχῷ καὶ δομεστικῷ κυρῷ ἠσαΐα. Καὶ περὶ μὲν τῶν δικαίων. fol. 106.
Ad colendissimum mon. et domesticum dominum Esaiam.
19. Τῷ αὐτῷ. Ὅτι ἀπελθόντες ἅγιοι. fol. 109.
20. Τῷ τιμιωτάτῳ μοναχῷ κυρῷ ἀλυπίῳ τῷ ἐγκλειστῷ. περὶ δὲ τῶν συμβεβηκότων. fol. 115.
Ad colendissimum monach. D. Alipium inclusum.
21. Τῷ μεγαλοδοξοτάτῳ μεγάλῳ ἑταιριάρχῃ κυρ. ἰωάννῃ τῷ δουκί. fol. 119.
Ad magnificent. magnum Heteriarcham dom. Ioannem Ducam.
22. τῷ τιμιωτάτῳ μοναχῷ καὶ δομεστικῷ κυρῷ ἠσαΐᾳ. ὁ μὲν οὖν δι' ἡμᾶς ὁ θεός. fol. 122.
Ad colendissimum monachum et domesticum dom. Esaiam.

23. Τῷ τιμιωτάτῳ ⳩ κυρ. ὀνουφρίῳ. ὁ θεῖος ανασάσιος περὶ τούτου. fol. 124.

Ad colendissimum monachum d. Onuphrium.

24. τῷ οἰκειωτάτῳ ἀνθρώπῳ τοῦ κραταίου καὶ ἁγίου ἡμῶν αὐθέντου καὶ βασιλέως κυρ. νικηφόρῳ τῷ συναΐτῃ. Εἰ δὲ καὶ παντί.

Ad familiarissimum hominem potentis et sancti nostri domini et Imperat. d. Nicephorum Sinaïtam. fol. 125.

25. Ὅτι μὲν οὖν ὁ ἡμέτερος νοῦς. fol. 128.

26. Ὁ μὲν οὖν θειότατος κύριλλος. fol. 129.

27. Τῷ τιμιωτάτῳ ⳩ κυρ. Μαξίμῳ. τῷ σμενιώτῃ ὁ περὶ τῶν ἀζύμων λόγος. fol. 131.

Ad colendissimum monach. dom. Maximum Smeniotam.

28. Τῷ αὐτῷ.- Ἰδού σοι καὶ περί. fol. 152.

29. Τῷ τιμιωτάτῳ ⳩ κυρ. ὀνουφρίῳ. Ὅτι μὲν οὖν ἡγιασμένε. fol. 161.

30. Καὶ λίθος μὲν ἁπλῶς οὕτω καλεῖται. fol. 164.

31. Ἐςι καὶ λίθος ἀδάμας οὕτω καλούμενος. fol. 165.

32. Ὅρα καὶ ἕτερόν τι παράδοξον. fol. 166.

33. Καὶ τοῦτο μετὰ τῶν ἄλλων. fol. 166.

34. Τὸ τοῦ ἐν ἁγίοις θεωδώρου τοῦ ςουδίτου τροπαρίον. Πρὸς τὸ ἐυσεβέςερον. fol. 168.

Sancti Theodori Studitae troparium. v. in nota inf.

35. Τῷ πανσεβάςῳ σεβάςῳ κυρ. κωνςαντίνῳ τῷ παλεολόγῳ. εἰ δὲ καὶ ἀπαιδεύτους. fol. 169.

Pansebasto dom. Constantino Palaeologo.

36. Τῷ αὐτῷ. Ὅτι μὲν οὐκ ευσεβές. fol. 187.

37. Τῷ τιμιωτάτῳ ⳩ κυρ. ςεφάνῳ. Ὅτι μὲν οὖν ὁσιώτατε. fol. 211.

Ad colendissimum mon. dom. Stephanum.

38. Τῷ τιμιωτάτῳ ⳩ κυρ. ἀλυπίῳ τῷ ἐγκλειςῷ. τὰ τῆς μαθηματικῆς ἐπιςήμης. fol. 214.

Ad colendissimum mon. dom. Alypium inclusum.

39. Ἀνταπολογητικον. τολμῶν ὑπομιμνήσω. f. 218.

40. Τοῦ προφήτου καὶ βασιλέως Δαυίδ. fol. 229.

41. Τῷ πανσεβάςῳ — κωνςαντίνῳ τῷ παλαιολόγῳ. εἰ δὲ καὶ συ μετὰ τῶν ἄλλων. fol. 235.

Pansebasto — Constantino Palaeologo.

42. Τῷ τιμιωτάτῳ χ_α κυρ. ὀνουφρίῳ. ἔδει μὲν ἡμᾶς ἀδελφέ. fol. 233.

Ad colendissimum mon. dom. Onuphrium.

43. Τῷ μεγαλοδοξάτῳ κυρ. ἀνδροπουλῷ τῷ παλαιολόγῳ. εἰ δὲ καὶ σὺ μετά. fol. 235.

Ad clarissimum dom. Andropulum Palaeologum.

44. Τῷ τιμιωτάτῳ χ_α κυρ. ἀλυπίῳ τῷ ἐγκλειςῷ., Πολλοὶ μὲν οὖν καὶ πολλάκις. fol. 236.

Ad colendissimum monachum dom. Alypium inclusum.

45. Τῷ τιμιωτάτῳ χ_α κυρ. μελετίῳ τῷ κριτοπούλῳ, κς ἡμῶν ις χς. fol. 241.

Ad colendissimum monachum dom. Miletium Critopulum.

46. Τῷ τιμιωτάτῳ χ_α κυρ. ἠσαΐᾳ. Καὶ σήμερον ἐρωτηθέντες. fol. 244.

Ad colendissimum mon. dom. Esaiam.

47. Τῷ τιμιωτάτῳ χ_α κυρ. νείλῳ. Καὶ περὶ μὲν τῶν ἔξωθεν. 249.

Ad colendissimum mon. dom. Nilum.

48. Τῷ αὐτῷ. οἱ ἅγιοι διὰ τὴν ἀνάγκην. f. 251.

49. Τῷ αὐτῷ. Ὅτι μὲν οὖν οὐ χρή. fol. 253.

50. Τῷ τιμιωτάτῳ χ_α κυρ. ἠσαΐᾳ. εἰ δὲ καὶ τοῦτο πρὸς τοῖς. fol. 256.

Ad colendissimum mon. dom. Esaiam.

51. Τῷ τιμιωτάτῳ χ_α κυρ. λεοντίῳ τῷ ἐγκλειςῷ εἰ δέ τις περὶ τοῦ σοφοῦ. fol. 259.

Ad colendissimum mon. d. Leontium inclusum.

52. Τῷ μεγαλοδοξάτῳ μεγάλῳ ἑταιριάρχῃ καὶ σεβαςῷ κυρ. ἰωάννῃ τοῦ δουκᾶ. Ὅτι μὲν οὖν ὦ θεία, καὶ ἱερὰ κεφαλή. fol. 263.

Ad clarissimum magnum Hetaeriarcham, et Sebastum D. Ioannem Ducae.

53. Τῷ τιμιωτάτῳ μοναχῷ κυρ. χαρίτωνι. ὅτι μὲν οὖν εὕρηται χάρτης. fol. 270.

Ad colendissimum mon. dom. Charitonem.

54. Τοῦ αὐτοῦ περὶ τοῦ ἁγίου ἰω. τοῦ θεολόγου καὶ εὐαγγελιςοῦ, πότερον νόμῳ φύσεως κοινῷ θανάτῳ κεκοίμηται, ἢ οὐ. ὅτι μὲν οὖν οἱ τὰ τῶν ἀποςόλων. f. 277.

Eiusdem de sancto Ioanne theologo et Evangelista, utrum lege naturae communem mortem obierit, vel non.

55. Τοῦ αὐτοῦ περὶ τῆς τελευτῆς τοῦ ἀθλίου ἰουδᾶ τοῦ προδότου. Τὸν μὲν οὖν ἱςορικὸν ἐκεῖνον παππίαν. fol. 280.

Eiusdem de morte miseri Iudae proditoris.

56. Εἰ καὶ δεδιέναι προσήκει τὸ τοῦ θανάτου.

Est de poenitentia f. 282.

†. Apud Nesselium P. 1. p. 151. statuuntur quoque epistolae LVI. Mirum autem videtur, quod Fabricius vol. X. p. 228. ex illa bibl. Vindobon. non nisi L. memoret, nec reliquas recenseat. Primae tantum duae latine extant in bibl. P. P. Ioan. Theodori Studitae troparia graece edita in menaeis etc. Sermo de S. Ioan. Apostolo nec in Fabriciano vitarum indice occurrit.

Cod. CCCCXVI.

Bombycinus, in assere, corio fusco tectus, aere munitus et clausus, in folio, titulis et initialibus miniatis, scriptura eleganti, cum abbreviationibus anti-

quis, maculatus, in foliis 210, Saec. XII, signatus p. 7. n. 18. sat conservatus et inscriptus:

Τῇ δεσποίνῃ μου αἰδεσιμωτάτῃ, καὶ θεοφιλεςάτῃ διακονίσσῃ Ὀλυμπιάδι. Ἰωάννης ἐν χω̅ χαίρειν.

Dominae meae venerandissimae et Christi amantissimae Diaconissae Olympiadi in Xō. salutem.

†. Sunt Ioan. Chrysostomi epist. ad Olympiadem Diaconissam, quarum initia:

1. Φέρε δὲ πάλιν ἐπαντλήσω.
2. Ἤρκει μὲν καὶ ἡ πρώτη. f. 14.
3. Καὶ τὰ σώματα τὰ σφοδροῖς. f. 28.
4. Ἐπετάθη τὰ τῆς θλίψεως. f. 50.
5. Ἀπ' αὐτῶν ἀναβὰς τῶν τοῦ. f. 53.
6. Τίφης. οὐκ ἔςησας τρόπαιον. f. 57.
7. Οὐκ ἔμελλον ἄρα οὐδέ. f. 63.
8. Ὅταν ἴδω δήμους ἀνδρῶν. f. 63.
9. Ἀλλὰ καὶ τοῦτο σοι λελύσθω. f. 64.
10. Ὅσῳ τὰ τῶν πειρασμῶν. f. 64.
11. Τὴν ἀῤῥωςίαν διαφυγών. f. 65.
12. Μόλις πότε ἀνεπνεύσαμεν. f. 66.
13. Τὰ ἐν κκισαρείᾳ διηγεῖται τῇ αὐτῇ.

†. Ἐν ἄλλοις δὲ εὕρομαι οὕτως. ἐπιςολὴ ἰω̅. ἐπισκ. κωνςαντ. γραφεῖσα πρὸς ὀλυμπιάδην, ὁπηνίκα διέτριβεν, ἐξορισθεὶς ἐν λουκουσῷ τί θρηνεῖς. τί κόπτεις ἑαυτήν. f. 68. In aliis verò sic reperimus: Epistola Ioan. episc. Constant. scripta ad Olympiadem, quando Cucusi in exilio erat.

14. Συ δὲ προσεδέκησας τοσαύτην. f. 75.
15. Ἀμφοτέρα τῆς ἀφάτου τοῦ θεοῦ. f. 76.
16. Τῆς σοφρόδητος ἕνεκεν τοῦ χειμῶνος. f. 78.
17. Οὐδὲν ξένον, οὐδὲ ἀπεικός. f. 84.

Epistolae XVII etiam occurrunt apud Nesselium p. 171. Omnes verò sunt editae, et eodem quidem ordine. **Reiserus** inscripsit **epist.** XVIII.

Et tamen cl. Harlesius hoc non animadvertit. Decima verò octava primum occurrit fol. 94.

φύλ. πϛ. Fol. 86.

Ἐπιςολὴ πρὸς βρισσῶνα. Epistola ad Brissonem.

A. Ἑβδομήκοντα σχεδὸν ἡμέρας.

T. ἐκείνοις ἐπιςεῖλαι παρακλήθητι.

†. In editione inscriptum: Brisoni. Huius epistolae partem refert Nicephorus Callistus lib. XIII. c. 27. Edit. Montfauc. tom. III. p. 729. habet.

φύλ. πζ. Fol. 87.

Ἀλφείῳ. Alphio.

A. Ὁ θεός σοι τὸν μισθὸν δῷ.

T. ἀεὶ τῇ μνήμῃ τῆς ἀγάπης.

†. Extat in cit. edit. p. 613.

φύλ. πη. Fol. 88.

Κανδιδιανῷ. Candidiano.

A. Πολὺ τῆς ὁδοῦ τὸ μέσον.

T. μεγαλοπρεπείας τῆς σῆς.

†. Ext. in edit. cit. p. 616.

φύλ. πθ. Fol. 89.

Ἐλπιδίῳ ἐπισκόπῳ. Elpidio episcopo.

A. Ἡμεῖς οὔτε ὑπερορῶντες.

T. τὰ μέγιςα χαριούμεθα.

†. In cit. edit. p. 676. tom. III.

φύλ. ϟ. Fol. 90.

Πολυβίῳ. Polybio.

A. Ἄλλος μὲν ἄν τις ἀφόρητον.

T. περισπούδαςον τοῦτο μανθάνειν.

†. In cit. edit. p. 673.

φύλ. ϟα. Fol. 91.

Τοῖς ἐγκεκλεισμένοις ἐπισκόποις, πρεσβυτέροις καὶ διακόνοις. — Inclusis episcopis, presbyteris et diaconis.

A. Μακάριοι σοῦ δεσμωτηρίου.

T. ἐν τοσούτοις διαλάμψασι ἀγῶσιν.

†. In cit. edit. p. 526.

φύλ. ϟγ. Fol. 93.

Πολυβίῳ. — Polybio.

A. Τοῦ μὲν ἐδάφους καὶ τῶν τοίχων.

T. σοφίζεσθαι παρουσίας ἡδονήν.

†. In cit. edit. p. 683.

φύλ. ϟγ. Fol. 93.

Θεοδότῳ διακόνῳ. — Theodoto diacono.

A. Οὐδὲ αὐτὸς ἀγνοῶ, ὅτι.

T. ὡς ἄγνωμεν αὐτὸν τὰ λυποῦντα.

†. In cit. edit. 679.

φύλ. ϟδ. Fol. 94.

Πρὸς τὸν ἀντιοχέα. — Ad Antiochenum episc.

A. Ἔδει μὲν τὴν ὑμετέραν.

T. τοῦ ἀγροῦ τῶν φίλων ἡμερώτερα.

†. In cit. edit. ad Porphyrium p. 728.

φύλ. ϟδ. Fol. 94.

Ἐπιστολὴ ἰω. ἐπισκόπου πρὸς ὀλυμπιάδην περὶ τῶν σκανδαλισθέντων ἐν τῇ ἐξορίᾳ αὐτοῦ. — Epistola Ioan. episc. ad Olympiadem de scandalizatis in ipsius exilio.

A. Γέροντι γενομένῳ ποτὲ τῷ ἀβραάμ.

T. ὧν ἐπιτύχοιμεν ἐν χῶ κ. τ. λ.

†. Cum in elencho ipsius epistolarum hoc initium non occurrat, suspicor, esse alterius epistolae

lae partem, ex eo potissimum, quod in margine notetur primum cap. XI. et ultimum cap. XXIV. Cum verò hìc separata apparent, factum, ut Reiserus inscripserit: epist. XVIII. ad Olympiadem, hac scilicet adhuc addita ad praecedentes XVII.

Post finem huius epistolae fol. 126. in ora superiore leguntur versus:

Πᾶς εὐτρεπίζου. πλησίον γὰρ ἡ κρίσις.
Πέρας λόγου. δισσὴ τις ἄρνησις θεοῦ.
Ἔργῳ, λόγῳ τε. μὴ κλαπῆς περισκόπεις.
Ἀεὶ δίωκε λαθρίοις παλαίσμασι.
Μὴ πῶς δεηθῆς ἐσχάτων καθαρσίων.
Quilibet se paret. Propè est iudicium.
Finis sermonis. duplex Dei negatio,
Opere et verbo. Ne furtum circumspice.
Semper occulta persequere consilia,
Ne ultimis opus sit piaculis.

In margine verò notatur. Epilogus tetrastichon, ut adeo ad priora adhuc pertinere videatur.

Φύλ. ρκϛ. Fol. 126.

Γνῶμαι γρηγορίου δίστιχοι. εὐεπίης. ἐσθλὸν. ἄθυρμα. νέοῖς. καὶ. χάρις. ἐξοδίη.

Sententiae Gregorii distichis XXXI. constantes et hanc acrostichin referentes.

A. Γυμνὸς ὄλβου βοιότοιο.
T. ἔξοχά σοι μελέτω.
†. Extant tom. 2. opp.

Φύλ. ρκϛ. Fol. 126.

Ἄλλη δίστιχος εὐεπίη δι' ἰάμβων γρηγορίου τοῦ θεολόγου.

Alia disticha iambica Gregorii theologi.

A. Ἀρχῆς καλῆ. κάλλιστον.
T. ἧς ἄνθος χλοῆς.

†. In cit. edit. p. 153. gnomae dicuntur distichis iambicis LXX. comprehensae. Hic autem numero LXXVI.

φύλ. ρλα. Fol. 151.

Εἰς ἑαυτὸν καὶ πρὸς τοὺς φθονοῦντας. — In seipsum et ad invidentes.

A. Γέρων μέν εἰμι καὶ κακῶν.

T. χείροσι ςοβεῖν θέλεις.

†. Acrostichis est haec:

Γρηγορίου ἱερῆος ἀθύρματα τε ςόναχαί τε
τερπεσθ' οἷσι φίλον πήμασιν ἡμετέροις.
Ἔχει τι κομψὸν ἡμῖν ἡ ληρωδία.
ἐκ τῶν ἰάμβων ἄλλο μέτρον τίκτεται.
Ἀκροςίχοις πρόσελθε καὶ γνώσῃ σαφῶς.

In edit. cit. p. 187.

φύλ. ρλβ. Fol. 132.

Τοῦ ἁγίου γρηγορίου θεολόγου εἰς τὰ ἔμμετρα. — Sancti Gregorii theologi in versus.

A. Πολλοὺς ὁρῶν γραφόντας.

T. χωρὶς κολοιῶν κ' ἀετῶν ὑψώματα.

†. Carmen iambicum vers. CIII. In edit. cit. p. 73.

φύλ. ρλδ. Fol. 134.

Τοῦ αὐτοῦ κατὰ ἀπολιναρίου περὶ ἐνανθρωπήσεως. — Eiusdem contra Apollinarium de incarnatione.

A. Νοῦν τὸν μέγιςον ἴσμεν.

T. προσκύνει τὴν τριάδα.

†. Sunt versus LXXIV. In edit. cit. p. 247. sunt iambici LXXIX.

φύλ. ρλς. Fol. 136.

Τοῦ αὐτοῦ ςίχοι ἴαμβοι προς μάξιμον. — Eiusdem versus iambici ad Maximum.

A. Τί ταῦτα. τολμᾷς καὶ σύ.

T. πλέκοιτ' ἂν εὐφρονῶν μάτην.

†. Sunt versus iambici LXV. In edit. cit. p. 249.

Φύλ. ρλζ. Fol. 137.

Τοῦ αὐτοῦ ςίχοι. τὰ ἐνόδια. — Eiusdem versus. Enodia.

A. Ἐν σοὶ μὲν ἠρεμοῦμεν.

T. εὐμενῶς τε καὶ ῥάςης τυχεῖν.

†. Iter facientis versus iambici XXIII. In edit. Tollii p. 98. itineris italici versus XXIV.

Φύλ. ρλη. Fol. 138.

Τοῦ αὐτοῦ πρὸς ἑαυτόν. — Eiusdem ad se ipsum.

A. Ἐξηπάτημαι χριςέ μου.

T. τὸ χριςὸν ἐξανηλώσας μόνῳ.

†. Sunt versus VII. In edit. cit. vers. XII. p. 191.

Φύλ. ρλη. Fol. 138.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς ἑαυτὸν ἕτερα. — Eiusdem ad se ipsum alia.

A. Οἴμοι, κέκμηκα χριςέ.

T. τὴν ἐμὴν ἀτιμίαν.

†. Sunt versus iambici XXI. In edit. cit. vers. XIII. p. 191.

Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τοὺς ἀφίλους. — Eiusdem ad non amicos.

A. Οἱ σύνθυται. τέθνηκα τῷ φθόνῳ.

T. τῆς μήχης μεταίχμιον.

†. Est heptastichon iambicum in cit. edit. p. 251.

Ἄλλα. — Alia.

A. Δεινὸν τὸ πάσχειν. ἂν δὲ.

T. πῶς φύγῃ κακῶν φοράν.

†. Est pentastichon iambicum in cit. edit. p. 182.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν ὑπομονήν.	Eiusdem in patientiam.

A. Ὅτ ἂν τιν' εὕρῃς εὐπαθοῦντα.

T. Ταῦτα πειθέτω νικηφόρος.

†. Sunt versus IX. In cit. edit. heptastichon p. 181. In anecdotis Muratorii p. 172. vers. IX.

φύλ. ρλθ.	Fol. 159.
Τοῦ αὐτοῦ εἰς πενίαν φιλόσοφον.	Eiusdem in paupertatem philosophicam.

A. Χαίρεις τρυφῶν σὺ τῇ νόσῳ

T. ἀσθενεστέρου δέ γε.

†. Sunt versus VIII. in edit. cit. p. 191.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς παρθένον.	Eiusdem in virginem.

A. Ἅγνευε πᾶσι παρθένε.

T. ὡς διπλῆν ἔξω βχλῆ.

†. Sunt versus XVII. In edit. cit. vers. XVI. p. 182.

Ἄλλα.	Alia.

A. Καλὸν γάμῳ δεδέσθαι.

T. παρθένε. πίθου θεῷ.

†. Sunt versus iambici LXV. In cit. edit. p. 175. de pudicitia.

φύλ. ρμ.	Fol. 140.
Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν ἐξ ἑνὸς ἐλεγείου, καὶ τριῶν ἰάμβων.	Eiusdem ad animum suum ex uno elegiaco et tribus iambicis.

A. Ἔργον ἔχεις ψυχή, καὶ μέγα

T. μή τι πάθῃς καμάτῳ.

†. Sunt versus XVII. in edit. cit. p. 176. Pentametri IV, interiectis senariis XII.

φύλ. ρμα.	Fol. 141.
Τοῦ αὐτοῦ ἱκετηρία εἰς χριστόν.	Eiusdem supplicatio ad Christum.

A. Μή σου λαθοίμην. μηδέ μου.
T. λόγοις τε καὶ νοήμασιν.

†. Est heptastichon iambicum in edit. cit. p. 176.

Ἄλλα. Alia.

A. Οἴ μοι προσῆλθε χ̅ε̅ μου.
T. μηςὴν ἐξ ξύλου.

†. Est heptastichon iambicum in cit. edit. Octastichon p. 176.

Τοῦ αὐτοῦ δέησις πρὸς θεόν. Eiusdem oratio ad Deum.

A. ἐπιςάτα κλύδων με δεινός.

†. Est tantum tristichon. In edit. cit. decastichon iambicum ad Christum p. 176.

Ἄλλα. Alia.

A. Τολμῶ φράσαι τι χ̅ε̅.
T. τοῖς κακοῖς βαρούμενος.

†. Est heptastichon. In edit. cit. ad priora pertinet.

Τοῦ αὐτοῦ εὐχὴ ἑωθινή. Eiusdem oratio matutina.

A. Ὄρθρος δίδωμι τῷ θεῷ.
T. χ̅ε̅ μου σὺ δ' εὐόδου.

†. Est heptastichon iambicum in edit. p. 176.

φύλ. ρμβ. Fol. 142.

Τοῦ αὐτοῦ ὕμνος ἑσπερινός. Eiusdem hymnus vespertinus.

A. Ἐψυσάμην σε τὴν ἀληθ'.
T. χ̅ε̅ καὶ πάλιν φανείς.

†. Est hectastichon. In edit. cit. heptastichon lamentat. ad Christum. p. 176.

Ἄλλη δέησις πρὸς θεὸν τῇ ἐπαύριον. Alia ad Deum precatio matutina.

A. Ἐζημίωμαι χ̄ε τὴν χθές.
T. καὶ στήσεις βλάβην.

†. Sunt versus IX. In edit. cit. tristichon est, et apud Hoeschelium duobus versibus auctum.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν πονηρόν. Eiusdem in malum.

A. Πάλιν προσῆλθεν ὁ δράκων.
T. ὦ κάκιστε προσβολῆς.

†. In edit. cit. tristichon ad Christum p. 177.

Ἄλλα. Alia.

A. Καὶ τοῦτο τῆς σῆς ὦ κάκιστε.
T. καὶ τρέμει φόβῳ κράτος.

†. Sunt versus XIV. In edit. cit. heptastichon in diabolum p. 177.

Ἄλλα. Alia.

A. Ποῖ θυμὲ βαίνεις. στῆθι.
T. τοῖς ὀλεθρίοις λάβῃ.

†. Est heptastichon iambicum. In edit. cit. ad animum suum, et legitur: πῆ. p. 177.

Ἄλλα. Alia.

A. Εἴ μοι πονήρως εἶχε.
T. πλὴν σοῦ κύριε.

†. Est heptasticon iambicum. In edit. cit. threnus. p. 177.

φύλ. ρμγ. Fol. 143.

Ἄλλα. Alia.

A. Κενὸν κενὸν τί τοῦτο.
T. χεῖρον ἐργαστήριον.

†. Est heptastichon iambicum. In edit. cit. p. 177. Καινὸν, καινόν.

Ἄλλα. Alia.

A. Εἰκὼν κενοῦται τίς.
T. εἰπὼν ἄφθαρτος μένοι.

†. Octastichon iambicum ad Christum in edit. cit. p. 177. In codice autem separantur tit. Ἄλλα. ita, ut duo sint tetrasticha.

Ἄλλα. Alia.

A. Ἀπελθ', ἄπελθε, δυσμενῆ.

T. καὶ φίλους λιτείζομαι.

†. Est heptastichon iambicum in edit. cit. ad diabolum. p. 178.

Ἄλλα. Alia.

A. Ἦλθες μὲν, ἦλθες ὦ κακισ'

T. ἡ χάρις παραςάτην.

Ἄλλα. Alia.

A. Πόσον πιέζεις δή με.

T. τὸν δὲ νοῦν οὐ πείσομαι.

†. Haec duo heptasticha in edit. cit. unita sunt ad diabolum. p. 178.

Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὴν νόσον. Eiusdem ad morbum.

A. Οἴμοι ςενοῦμαι τῷ βίῳ.

T. καὶ τὸ πῦρ μένει.

Ἄλλα. Alia.

A. Οἴμοι ςενοῦμαι τῷ βίῳ.

T. πρὶν λάβῃ με χείρονα.

†. Sunt threni duo in heptastichis iambicis ad Christum in edit. cit.

φύλ. ρμδ. Fol. 144.

Ἄλλα. Alia.

A. Νοσῶ, νοσῶ μὲν, καί.

T. καὶ τὸ δοῦλον ἄρτιον.

†. Est dodecastichon. In edit. cit. p. 178. precatio aegroti.

Ἄλλα. Alia.

A. Πῆξον με χε, ὡς ἐλύθην.

T. προύδωκα βαλοίμην ἔτι.

†. Est heptastichon, ut in cod. Caes. Lambecii lib. IV. p. 9. ubi ait, carmen perperam in duo divisum esse in edit. Paris. p. 180.

Ἄλλα. | Alia.

A. Τολμῶ τιλέξαι, ὦ μάκαρ.

T. κακῶν τε καὶ καθαρσίων.

†. In edit. cit. p. 181. unitum est hoc heptastichon cum precatione ad Christum. τέθνηκα τῶδε.

Ἄλλα. | Alia.

A. Ἦν, ἦν, ὅτ' ἤνθουν.

T. σὰρξ δέ μοι τεθνηκέτω.

†. Sunt versus LIII. Post versus XII. initium est: ἐξηπόρημαι. quod in elencho Fabriciano occurrit. Notatur autem tristichon. Vocantur omnia tristicha XV.

Φύλ. ρμε. Fol. 145.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν ἀπαλλαγήν. | Eiusdem in vitae exitum.

A. Παρῆλθον ἄνθη. Καιρός.

T. σῇ ποδηγίᾳ μάκαρ.

†. Est dodecastichon iambicum. In edit. Paris. ἔξοδον, non ἀπαλλαγὴν legitur, quamvis idem significet. In codice Vindob. etiam legitur ἀπαλλαγήν. v. Lambec. lib. IV. p. 11.

Φύλ. ρμϛ. Fol. 146.

Ἄλλα. | Alia.

A. Τέθνηκα τῷ δε τῷ.

T. ὄψομαι τὸν δεσπότην.

†. Est heptastichon. In edit. cit. precatio ad Christum vers. XV. inscribitur. Reliqui supra occurrunt ab his separati.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν ἑαυτοῦ ἀναχώρησιν. | Eiusdem in suum secessum a mundo.

A. Αλ-

A. Ἄλλοι μὲν εὐπλοοῦσι.

T. μὴ τυχόντ' ἀμφοῖν φίλοιν.

†. Est dodecastichon. In edit. cit. dicuntur vers. XXII.

Ἄλλα. Alia.

A. Κόσμον πόριζε τῷ παρόντι.

T. σπεύδωμεν ἐπτερωμένοι.

†. Est heptastichon. In edit. p. 180.

Ἄλλα. Alia.

A. Σκεύαζε σεαυτὸν, ὡς τάχος.

T. καὶ κακῶν τῶν ἐντάδε.

†. Est tetrastichon. In edit. p. 252.

Ἄλλα. Alia.

A. Ἐγὼ τραπέζης μυστικῆς.

T. καὶ τρέμοιτε λαῶν ποιμένες.

†. Est heptastichon. In edit. cit. decastichon et pars carminis. Ἄλλοι μὲν εὐπλόουσι.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς σιγάντιον ἐρημίτην. Eiusdem in Sigantium eremitam.

A. Χαίρων μὲν ἦλθον.

T. τῶν θεοῦ νοημάτων.

†. Est enneastichon. In cit. edit. p. 180.

Φύλ. ρμζ. Fol. 147.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὰ θαύματα ἡλιοῦ τοῦ προφήτου καὶ ἐλισσαίου. Eiusdem in miracula Eliae prophetae et Elissaei.

A. Τοσαῦτα θαυμαθ' ἡλίου.

T. συντεθέντων ὀστέων.

†. Sunt versus XIV. in Eliam, et XVI. in Elissaeum. In edit. cit. p. 204. numerantur versus XVII. de Eliae miraculis. In Elissaeum inc. Ἰορδάνην διῆλθε. Quod in elencho Fabriciano non occurrit.

Τοῦ αὐτοῦ ἐπίγραμμα εἰς τὸ μαρτύριον ἡλιοῦ, τὸ καλούμενον χηρεῖον.	Eiusdem epigramma in templum Eliae dictum χηρεῖον.

A. Αὕτη ξεν' ἐς ἄρεπτα.

T. ὠδίνων δίχα.

+. Est dodecastichon. In edit. cit. p. 195. carmen iambicum IV.

Τοῦ αὐτοῦ ἐπιτίμησις κατὰ τοῦ ἀλόγου τῆς ψυχῆς.	Eiusdem increpatio ad brutam animae partem.

A. ἔμπουσα μαινὰς ὦ.

T. καὶ σὲ τὴν εὐδαίμονα.

†. Sunt versus XXXIX. In edit. cit. p. 196.

Φύλ. ρμη. Fol. 148.

Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τοὺς φθανοῦντας.	Eiusdem ad invidos.

A. Δίκη. δικαςαί.

T. οὔ τις ἐκβάλλει φθόνος.

†. Sunt versus XXXIII. In editione totidem p. 87.

Φύλ. ρμθ. Fol. 149.

Ἄλλα.	Alia.

A. Ἐξ ου θεῷ προσῆλθον.

T. χε σῆς τῆς ἀφθόνου.

†. Est dodecastichon. In edit. Hoeschelii p. 87.

Ἄλλα.	Alia.

A. Τριὰς σάου με.

T. καὶ τῶν χάρις.

†. Est dodecastichon. In editione Tollii p. 84.

Φύλ. ρν. Fol. 150.

Ἄλλα.	Alia.

A. Ποθῶ, ποθῶ σε.

T. τὸ σὸν τριάς.

†. Est dodecastichon in edit. Tollii p. 90.

Ἄλλα. Alia.

A. Σιὼν ὁδοὶ πενθοῦσι.

T. εἴξαιεν πάλαι.

†. Est dodecastichon in edit. Tollii p. 90.

Ἄλλα. Alia.

A. Φθεγγοισθ' ἅπαντες.

T. Τί χρὴ δρᾶσαι.

†. Est dodecastichon in edit. Tollii. p. 84.

Ἄλλα. Alia.

A. Οὐ μ' οὐδ' ἁμαρτάς.

T. γρηγόριος πορρωτάτω.

†. Est dodecastichon in edit. Tollii p. 86. Ex Kollarii nota ad Lambec. lib. IV. p. 8. videntur tres sequentes versus illius codicis adhuc ad hoc pertinere, licet hìc expressè separentur.

φύλ. ρνα. Fol. 151.

Ἄλλα. Alia.

A. Τριὰς λάλοιτο. καί.

T. οὐ παύσομαι.

†. Hi tres versus in indice Fabriciano non apparent. Videntur autem esse in edit. Tollii p. 104.

Ἄλλα. Alia.

A. Μετῆλθον, ἦλθον, ἔρχομαι.

T. ἀλλ' οἴχομαι.

†. Est dodecastichon in edit. Tollii p. 88.

Ἄλλα. Alia.

A. Τείχη πυλῶνας.

T. βλάπτει φρένας.

†. Est dodecastichon in edit. Tollii p. 88.

Ἄλλα. Alia.

A. Δὶς οἶδα τοῦτο.

T. τόσοις ἐλαύνομαι.

†. Est dodecastichon. In edit. Tollii p. 92. latine solum in edit. opp. p. 197.

Ἄλλα.	Alia.

A. Τίς ἡ τυραννίς.

T. ἠδίκημαι χε̄ μου.

†. Est dodecastichon. In edit. opp. p. 195. ad Christum carmen iambicum V.

φύλ. ρνβ. Fol. 152.

Ἄλλα.	Alia.

A. Πέπονθα δεινὰ πλεῖςα.

T. οἶδα τὴν μοχθηρίαν.

†. Est pentastichon. In edit. p. 178. et 195.

Ἄλλα.	Alia.

A. Φίλοι πολῖται.

T. οὐ λήσεσθε με.

†. Est tristichon in edit. cit. p. 178.

Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν κόσμον διαλογητικός.	Eiusdem ad mundum dialogeticus.

A. Δικάζομαί σοι κόσμε.

T. οὕτως ἔχει.

†. Est dodecastichon dialogi cum mundo. In edit. cit. p. 179.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν ὑπομονήν.	Eiusdem in patientiam.

A. Ἐπεί με βάλλεις.

T. τὸ σκότος πόσον.

†. Est dodecastichon in edit. cit. p. 180.

Τοῦ αὐτοῦ κατὰ τυμβωρύχων.	Eiusdem in sepulchrorum effosores.

A. Ἐπεί σε κευθμῶν.

T. δεδοίκαμεν.

†. Est dodecastichon. In edit. cit. carmina XVI. p. 202,

Φύλ. ρνγ. Fol. 153.

Ἄλλα. Alia.

A. Τὸν τυμβοφόντην.

T. δράσας χάριν.

†. Est octastichon. Tum sequuntur carmina adhuc plura distincta:

Τίς οὗτος, ὃς σκαπτῆρα. Pentastichon.

Φρὺξ ἦν ὁ μίδας, ὡς δ' ἅπαντα. Pentastichon.

Κἀνταῦθα χεῖρας ὦ κακοί. Tetrastichon.

Ὁ τύμβος οὐκ ἔγχρυσος. Tristichon.

Ἐξηπάτημαι τὸν τάφον. Tetrastichon.

Ὄρυσσ', ὄρυσσε τύμβον. Tetrastichon.

Πέπονθε δεινὸν τύμβος. Tetrastichon.

Ὄλοιτ', ὄλοιτο χρυσός. Similiter.

Ὡς ἀσβόλη σοι χρυσός. Tristichon.

Σκόπει τιν ἠδικήσας. Tetrastichon.

Σκείρων τίς οὗτος, ἢ. Tetrastichon.

Νεκροὶ βοηθεῖτ', ἀλλά. Tetrastichon.

Δίκη, δικασταὶ καὶ νόμοι. Tetrastichon.

Καρποὺς ἄρουρα. χρυσόν. Similiter.

In indice Fabriciano haec initia non occurrunt, excepto δίκη, δικασταί, quae tamen alia sunt.

Φύλ. ρνδ. Fol. 154.

Τοῦ αὐτοῦ περὶ προνοίας. Eiusdem de providentia.

A. Ἔρροιεν οἱ τὸ θεῖον.

T. δέξιον τέλος.

†. Sunt versus CXVI. In edit. cit. p. 188.

Φύλ. ρνϛ. Fol. 159.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς εὐγενῆ, δύστροπον δὲ ὄντα. Eiusdem in nobilem, male verò moratum.

A. Εἴ σοι πίθηκον.

T. χρηστὸν φέρειν.

†. Sunt versus XXXIV. In edit. cit. p. 251.

Φύλ. ρνζ. Fol. 157.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν ἑαυτοῦ ψυχήν.	Eiusdem in animam suam.

A. Τί σοι θέλεις γενέσθαι.

T. σὺν κακῶν μεγίςῳ.

†. Sunt versus CLXXIX. In edit. cit. p. 182. CLXXXI.

Φύλ. ρξα. Fol. 168.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν πονηρόν.	Eiusdem in malum.

A. Ἅρπασον, ἅρπασον.

T. πάντ' ἐλαύνων.

†. Sunt versus VI. In edit. Tollii p. 100. in diabolum.

Τοῦ αὐτοῦ ὕμνος διὰ λυρικῶν μέτρων.	Eiusdem hymnus in lyricis versibus.

A. Σὲ τὸν ἄφθιτον.

T. αἰῶνος ἀμέτρου.

†. Sunt versus LI. In edit. cit. p. 185. hymnus ad Christum versibus anacreonticis.

Φύλ. ρξβ. Fol. 162.

Τοῦ αὐτοῦ περὶ ἁγνείας.	Eiusdem de castitate.

A. Ἀρετὴ πᾶσα δικαίοις.

T. ἵνα μειζόνων τύχοιτε.

†. Est decastichon anacreonticum. In edit. cit. p. 252.

Τοῦ αὐτοῦ ἐπιτύμβια εἰς τὸν μέγαν βασίλειον ἀρχιεπ. καισ. καππαδ.	Eiusdem epitaphia in Basilium M. archiep. Caes. Cappad.

A. Σῶμα δίχα ψυχῆς.

T. τὴν δὲ δύο δέκα.

†. Sunt epitaphia XII distincta, ut in codice Lambec. VIII. p. 366. sed sine commentario.

φύλ. ρξδ. Fol. 164.

Τοῦ αὐτοῦ ὅροι παχυμερεῖς. Eiusdem definitiones rudiores.

A. Θεὸς μέν ἐςι οὐσία.

T. ἐκτύπως ὁρίσματα.

†. In edit. cit. p. 198.

φύλ. ρξθ. Fol. 169.

Τοῦ αὐτοῦ ὕμνος ἑσπερινός. Ιμιαμβοί. Eiusdem hymnus vespertinus. Hemiiambi.

A. Σὲ καὶ νῦν εὐλογοῦμαι.

T. εἰς τοὺς αἰῶνας. ἀμήν.

†. In edit. Tollii p. 90. gr. et lat.

φύλ. ρο. Fol. 170.

Στίχοι ἡρωικοὶ τοῦ μεγάλου βασιλείου. Versus heroici Basilii M.

A. Ἦν ὅτε χ̅ς ἴαυεν.

T. θεοῦ φύσιν οἱ παρεόντες.

†. Est heptastichon. In edit. cit. p. 178. de Christo tempestatem componente hektastichon.

Στίχοι ἀνακρεόντειοι. ἐπιτύμβια. Versus anacreontici. Epitaphia.

A. Ἄπορον βίου τὸ τέρμα.

T. καλάμης γὰρ ἔσχον ἔργα.

†. Sunt versus XXIV. In edit. cit. p. 179. anacreontici L. Pauli cuiusdam epitaphium.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν μάταιον βίον, καὶ κατὰ ὑπερηφάνων. Eiusdem in vanam vitam et contra superbos.

A. Ἄνδρες ἐγερσιγέλωτες.

T. ἔσβεσε λύπην.

†. Sunt versus LVII. In indice Fabriciano non notantur, fors in prioribus contenti, aut Georgii **Pisidae** sunt, cuius similis titulus habetur.

Φύλ. ροβ. Fol. 172.

Ἕτεροι εἰς τὴν αὐτὴν ὑπόθεσιν. ἰαμβικοί.

Alii in idem argumentum iambici.

A. Ὁ χοῦς, ὁ πηλός.

T. δακρύει βίον.

†. Sunt versus XVI. in edit. cit. p. 179.

Γεωργίου διακόνου τῆς ἁγίας τοῦ θεοῦ μεγάλης ἐκκλησίας τοῦ πισίδους προοίμιον τῆς ἑξαημέρου διὰ ἰαμβικῶν ςίχων.

Georgii Pisidae diaconi magnae Dei ecclesiae prooemium hexaëmeri versibus iambicis.

A. Ὦ παντὸς ἔργου

T. καὶ συγγράφει.

Φύλ. ροβ. Fol. 172.

Τοῦ αὐτοῦ ἡ ἑξαήμερος διὰ ςίχων.

Eiusdem hexaëmeron in versibus.

A. Ὁ τὴν ἀνεξερεύνητον.

T. καὶ σοφὴ παντουργία.

†. Est Georgii Pisidae A. C. 630. clari poëma de sex dierum opificio mundi. Occurrit adhuc in codd. 189 et 201. Extat verò gr. et lat. inter veteres poëtas Lectii tom. 2. p. 241.

Φύλ. σζ. Fol. 207.

Ἰγνατίου τοῦ εὐλαβεςάτου σκευοφύλακος τῆς μεγάλης ἐκκλησίας παραίνεσις νέοις κατὰ ςοιχεῖον.

Ignatii piissimi vasorum custodis magnae ecsiae paraenesis ad iuvenes ordine alphabetico.

A. Ἄκουσον ὦ παῖ.

T. ἐξ ὅλης τῆς καρδίας ....

†. Non integrum esse carmen, iam ex fine constat. Integrum edidit primùm graece Bandinius vol. I. p. 516. Ter ibi carmen hoc morale occurrit, nec tamen lectiones trium variantes notavit. In codice

codice Bavarico haec discrepant. v. 3. αὐτὴν. σῆς v. 16. πραῦς. v. 13. νόμους. v. 20. τουτῶν.

Claruit autem Ignatius Saec. IX. Quid sit Sceuphylan, v. Meursium in glossario p. 638.

φύλ. σθ. Fol. 209.

Διαίρεσις τῶν τῆς ἡλικίας ὀνομάτων.	Discretio nominum aetatis.

A. Ἀπὸ τῆς γενήσεως.

T. καὶ ὁ γέρων.

Διάλογος τῶν ἁγίων βασιλείου καὶ γρηγορίου τοῦ θεολόγου.	Dialogus sanctorum Basilii et Gregorii Theologi.

A. Τί ἐςιν ἀρχή.

T. καὶ τύχοις σωτηρίας.

†. Folium antepenultimum deberet esse ultimum, cum dialogi adhuc partem contineat. Caveus tom. I. hist. liter. p. 242. hunc dialogum editum in bibl. PP. tom. 4. p. 1093. inter supposititia refert Apud Pasinum p. 382. idem occurrit et dicitur, esse de invisibili Dei essentia.

Cod. CCCCXVII.

Chartaceus, in assere, corio albo tectus, aere munitus et clausus, in folio, literis minutis et nitidis, mutilus, Saec. XV, in foliis 198, cum marginalibus, signatus p. 70. n. 19. optime conservatus et inscriptus:

Σιμπλικίου ἐξήγησις εἰς τὸ περὶ ψυχῆς ἀριςοτέλους.	Simplicii expositio in Aristotelem de anima.

A. Καὶ τούτων νοητῶν θεωρητικῶν

T. τοῦ εἶναι μετουσία τελειοτέρα, τέλος.

†. In ora superiore notatum: λείπει μόνη ἡ ἀρχὴ τῶν προοιμιακῶν τῆς ἐξηγήσεως. Deest tantum initium prooemii expositionis. Prooemium verò desi-

nit in haec: ἤδη δὲ τῶν ῥητῶν ἐχόμεθα. — Incipit tum cap. 2. τὸ προοίμιον, τὸν σκόπον τε ἅμα τῆς προκειμένης πραγματείας κ. τ. λ.

Primus liber desinit: καὶ αὐτοτελές ἐςι εἶδος ψυχικόν. Τέλος τοῦ α̅ περὶ ἀριςοτέλους ψυχῆς.

Secundus liber incipit: ἐν τῷ πρώτῳ ἱςορήσας, et des. ποιῇτε καὶ πάσχῃ ζῶα.

Tertius liber incipit: τί μὲν καὶ ποῖος ὁ χωριςός, et des. τοῦ εἶναι μετουσία τελειοτέρα. τέλος. Liber hic tertius latinas explicationes marginales adhuc continet, et lacunulis scatet plurimis. Apud Bandinium tom. III. p. 278. idem commentarius occurrit, eodem initio et fine mutilo, ut ipse notat. Videtur igitur praesens codex ex illo descriptus. Prodiit Venet. 1525. f.

Simplicius Cilix saeculo post Christum sexto floruit.

De Matthaei p. 24. hanc notam habet: σιμπλίκιος καὶ εὐλάλιος Φρύγες, μαθηταὶ δαμασκίου. Καίτοι αὐτὸς σιμπλίκιος διδάσκαλον καὶ καθηγεμόνα ἑαυτοῦ ὀνομάζει τὸν ἀμμώνιον ἐν τῷ α̅ τῆς φυσικῆς. τὸ δὲ μαθητεῦσαι αὐτὸν τῷ δαμασκίῳ, εὕρεται ἐν λεξικῷ. δύναται δὲ ἴσως καὶ ἀμφότερα εἶναι, καὶ μαθητεῦσαι ἀμφοτέροις, ὡς ἐν τοῖς αὐτοῖς οὖσι χρόνοις.

Simplicius et Eulalius Phryges, discipuli Damascii. Iam verò ipse Simplicius magistrum et praeceptorem suum vocat Ammonium primo physicae libro. Fuisse autem Damascii discipulum, invenitur in lexico. Fors utrumque dici potest, et utriusque discipulus, ipsis coaetaneis.

Φύλ. ρϞε. Fol. 195.

Ἀλεξάνδρου ἀφροδισιέως ἐν ᾧ περὶ ψυχῆς. β. περὶ νοῦ κατ' ἀριςοτέλην.	Alexandri Aphrodisiensis, in quo de anima. 2. de mente s. A.

A. Νοῦς ἐςι κατ' ἀριςοτέλην τρίτος.
T. οὕτω γὰρ ἐγένετο καὶ ἐν ἡμῖν.

†. Est breve apospasmation huius medici et philosophi, qui Saec. III. claruit. Apud de Matthaei in catalogo Mosquensi legitur Graeci nota de ipsius patria et aetate p. 23.

Ἀλέξανδρος ἀφροδισιεὺς, μαθητὴς σωσιγένους, ἐπὶ ἀντωνίνου καὶ σεβήρου. Alexander Aphrodisiensis, discipulus Sosigenis, tempore Antonini et Severi.

Fabricius tom. III. p. 235. edit. Harles. ait, huius commentarium in animam sec. Aristotelem periisse, et p. 236. ait, in ipsius libris ἀποριῶν καὶ λύσεων quaedam loca de anima illustrari. Cl. Harlesius demum in nota addit, editioni Paris. 1528. f. Themistii esse additum Alexandrum Aphrodiseum de anima ex H. Donati versione.

Cod. CCCCXVIII.

Chartaceus, in assere, corio fusco tectus, et laminis aereis clausus, in folio, titulis et initialibus miniatis, literis minutis et nitidis, manu Andreae Darmarii exaratus, Saec. XVI, in foliis III, signatus p. 75. n. 4. optime conservatus et inscriptus:

Ἀριςείδου τοῦ κοιντιλιανοῦ περὶ μουσικῆς. Aristidis Quintiliani de musica.

A. Ἀεὶ μὲν ἐμοὶ θαυμάζειν ἔπεισι.
T. μιᾷ καταθέσθαι πραγματείᾳ.

Πόνος ἀνδρέου δαρμαρίου ἔτει ἀπὸ χυ ᾳφξδ ὀκτωβ ς. εἴληφε τέρμα.

Labori Andreae Darmarii A. C. 1564. 6 Octob. finem cepit.

†. Occurrit adhuc in codd. 104. 215.

φύλ. οη.	Fol. 78.
Γεωμετρία.	Geometria.
Τοῦ σοφωτάτου χαρτοφύλακος βουλγαρίας κυροῦ ἰωάννου τοῦ πεδιασήμου σύνοψις περὶ μετρήσεως καὶ μερισμοῦ γῆς.	Sapientissimi chartophylacis Bulgariae dom. Ioan. Pediasimi synopsis de dimensione et partitione terrae.

A. Πολλοὶ τῶν ἀμυήτων γεωμετρίαν

T. ἤγουν μοδίου τετάρτου ὀγδόου.

†. Occurrit adhuc in codd. 269. 300. ubi ex Herone et aliis esse intelligitur. Hic verò marginales auctorum citationes non habentur. Pertinet adhuc ad inedita.

Cod. CCCCXIX.

Bombycinus, in assere, corio fusco tectus, aere munitus et clausus, in folio, titulis, initialibus et numeris miniatis, literis minutissimis et nitidissimis, cum scholiis marginalibus, in foliis 157. Saec. XIV, signatus p. 75. n. 5. probe conservatus et inscriptus:

Νεμεσίου ἐπισκόπου ἐμέσης περὶ φύσεως ἀνθρώπου λόγος κεφαλαιώδης.	Nemesii episc. Emeseni de natura hominis liber summarius.

A. Τὸν ἄνθρωπον ἐκ ψυχῆς νοερᾶς.

T. τὰ αὐτὰ παρὰ φύσιν.

†. Desinit in cap. XLI. usus praestanti hoc codice de Matthaei gr. et lat. cum notis et lectionibus variantibus edidit Halae 1803. 8. Occurrit adhuc in codd. 29. 100. qui etiam ad priorem editionem adhibiti fuere.

φύλ. λγ.	Fol. 33.
Πρόκλου διαδόχου λυκίου στοιχείωσις φυσική. ὅροι τοῦ πρώτου.	Procli Diadochi Lycii elementa physica. Definitiones primi.

A. Συνεχῆ ἐςιν, ὧν τὰ πέρατα ἕν.

T. ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

†. Sunt libri duo de motu, collecti ex tertio Aristotelis physicorum libro. Dividuntur in capita, quorum liber 1. cap. XXXI. lib. II. cap. XXI. continet. Prodiere gr. et lat. Occurrunt adhuc in cod. 151. et apud Bandinium tom. 2. p. 645. In bibl. Mosquensi apud de Matthaei p. 204. n. 34. Auctoris patria et aetas habetur ibi in nota p. 24. Πρόκλος ἐκ λυκίας, διδάσκαλος ἀμμωνίου τοῦ ἑρμείου.

Proclus ex Lycia, magister Ammonii Hermiae.

φύλ. νη. Fol. 58.

Κλαυδίου πτολεμαίου τετράβιβλος. Προοίμιον. Claudii Ptolemaei quadripartitum. Prooemium.

A. Τῶν τὸ δ' ἀςρονομίας προγνωςικόν.

T. ἐπισκέψεως τοσοῦτος ἂν τις εἴη.

†. Sunt libri IV, quorum primo praemittitur index capitum, qui in reliquis deest, editi gr. et lat. In hoc codice etiam scholia marginalia habentur in librum I, nec illum integrum. Incipiunt:

Αἰγυπτίου ἀνωνύμου σχόλια.

Τὰ προοίμια ποιεῖται ὁ πτολεμαῖος πρὸς τοὺς τὴν ἀςρολογίαν μὴ οἰομένους εἶναι τέχνην. Des. καὶ παρατηρρήσει ἀποτελεσματικῇ.

Auctor huius expositionis Proclus haberi consuevit, teste Morellio bibl. gr. p. 194.

Integra anonymi occurrit in cod. 59. bibl. Monac. et est edita nomine Demophili Basil. 1559. f.

In fine nomen possessoris sic scriptum legitur: νικολαῶς παρπατζας υχε τούτον τὸ βηβηλυῶ.

Nicolaus Parpatza hunc librum habuit.

Φύλ. ρδ. Fol. 104.

Κλαυδίου πτολεμαίου κεφάλαια ἀποτελεσμάτων τὰ ἐπονομαζόμενα καρπός.

Claudii Ptolemaei capita apotelesmatica, vocata fructus.

A. Προεκθέμενοι, ὦ σύρε, τὰς ἐνεργείας.

T. ἐγχώριος ἔσαι ὁ ἐχθρός.

†. Est cl. Ptolemaei centiloquium, seu liber centum aphorismorum ad Syrum fratrem editus graecè Norimbergae. 1535. 4. ubi perperam legitur ἐναργεῖς. In manuscriptis enim plurimis ἐνεργείας legitur. Huic subiicitur epigramma εἰς τὴν τετράβιβλον seu quadripartitum:

Γαίης ἐν νώτοισι ὀχούμενος, ὦ πτολεμαῖε,
οὐκ ἀςρῶν δὴ μούνων ἀεὶ δίνητον ἀνάγκην
ἀλλὰ καὶ αὐτά περ ὅτ]ι τελεῖ σημήϊα Φαίνεις
αἰθέριόν τε νόον Φορέειν, οὐ γηΐνον ἔμπης,
καὶ Φύσιος θνητῶν περ ἀλυκτοπέδησιν ἐδέσμου
ἔξω σαρκὸς ἔβης δὲ καὶ ἄχλυο ἰλυοέσσης.
καὶ βροτέης Φύσεως δεσμούμενος ἔνδοθι τεθμῶν
οὐδὲ πόλοιοΦορὰν σὺ διέγνως ἀςατέουσαν
τὸν νεαδὴ χρειὼ καλέειν σε τιν' οὐρανιώνων.
εἰ γὰρ καὶ μερόπεσι χαμερπέσι συμβιοτεύσας,
ἀλλὰ νόον παθέων ἐν τοῖσι πόνοισι καθῆρας
καὶ τελέσει προέειπας ἐσύςερον τέρμα λαχούσας.

In terrae dorsis vectus magne ô Ptolemaee,
Non tantum astrorum semper versatile fatum,
Ipsa adeo verum quotquot sunt, signa videris
Aethereamque animam ferre, haud telluris aratae.
Humanae quamvis naturae carcere clausus,
Haud fugienda fugis tenebrosae vincula carnis.
Et licet mortalis naturae legibus insis,
Instabilemque poli non sit tibi noscere motum,
Coelicolae meritò communi nomine gaudes.
Humanae quamvis adsint commercia vitae,

Morbosae tibi debentur purgamina mentis,
Certaque posterius facti praedictio finis.

φύλ. ρη. Fol. 108.

Sine tit. A. Ἐπειδὴ τὰ περὶ τῆς συγκρατικῆς θεωρίας.

†. Ex solo initio iam colligitur, esse Porphyrii isagogen in apotelesmaticam Ptolemaei, quae prodiit cum Demophilo Basil. 1559. f. nullo licet titulo praefixo. Porphyrii patria et aetas ex graeca nota habetur etiam apud Matthaei p. 23.

Πορφύριος, ἐπὶ αὐρηλίου, διδάσκαλος ἰαμβλίχου, τύριος τὸ γένος.

Porphyrius sub Aurelio, magister Iamblichi, Tyrius genere.

Occurrit adhuc in cod. 59. tit. πορφυρίου φιλοσόφου εἰσαγωγὴ εἰς τὴν ἀποτελεσματικὴν πτολεμαίου. προοίμιον. In aliis verò codicibus Antiocho tribuitur.

φύλ. ριη. Fol. 118.

Ὡραπόλλωνος νειλώου ἱερογλυφικὰ, ἃ ἐξήνεγκε μὲν αὐτὸς αἰγυπτίᾳ φωνῇ, μετέφρασε δὲ φίλιππος εἰς τὴν ἑλλάδα διάλεκτον. πῶς αἰῶνας σημαίνουσιν.	Horapollinis Niloi hieroglyphica, quae ipse quidem aegyptiaca lingua edidit, Philippus verò in graecam linguam transtulit. Quomodo αἰῶνας significant.

A. Αἰῶνα σημαίνοντες, ἥλιον καὶ σελήνην γράφουσι.

T. αὕτη γὰρ ποιεῖ πάντα τὰ κτίσματα.

†. Constat lib. II. quorum secundum inscribitur: ὥρου ἀπόλλωνος νειλώου τῆς τῶν παρ' αἰγυπτίοις ἱερογλυφικῶν γραμμάτων ἑρμηνείας βιβλίον δεύτερον. Διὰ δὲ τῆς δευτέρας πραγματείας. Hori Apollinis Niloi hieroglyphicarum apud Aegyptios literarum expositionis liber secundus. Quis verò Philippus ille interpres fuerit, non satis liquet. Utitur autem vo-

cibus graeco-barbaris, quo minus sit valde antiquus. Horapollo, Isidis filius, Homero antiquior dicitur. Prodiere primùm graece Venet. 1505. f. Tum saepius graece et latine. Edidit etiam D. Hoeschel ex hoc codice A. 1605. Occurrit adhuc MSC^m^ apud Bandinium, tom. 2. p. 445.

Φύλ. ρκθ. Fol. 129.

Θέωνος ἀλεξανδρέως προοίμιον.	Theonis Alexandrini prooemium.

A. Τὴν λογικὴν ἔφοδον τῆς τῶν προχείρων κανόνων πραγματείας ὁρίσασιν.

T. εἰς ἡμᾶς ἐληλυθέναι.

†. Ex hoc prooemio constat, esse commentarium in Ptolemaei canones expeditos. Sequitur cap. 1. περὶ τῆς ἐκθέσεως τοῦ τῶν ἐπισήμων πόλεων κανονίου. πρὸ τῆς πραγματείας.

Totum opus consistit in lib. V, ut ex his prooemii verbis liquet: πεποιήμεθα τὴν τῶν προκειμένων διδασκαλίαν ἐν πέντε βιβλίοις. — Quilibet liber in sua capita divisus est. Liber primus huius codicis iam desinit in capite περὶ μεσουρανήσεως. Desunt adeoque cap. IX. —

Liber II^us^ incipit in capite: περὶ συνόδων, καὶ πανσελήνων. ἐφεξῆς δὲ καί, et desinit in his: τὴν τότε κατὰ μῆκος ὡραίαν πάροδον. Desunt adeoque tria prima capita.

Lib. III^us^ incipit: Πόνημα εἰς τοὺς προχείρους κανόνας πτολεμαίου τόμος γ. Διεξελθόντες ἐν τῷ δευτέρῳ, et desinit: ἤτοι τῶν ἀνέμων καταλαμβάνονται. Liber tertius adeoque integer est. Lib. IV^us^ τόμος τέταρτος περὶ τῆς τῶν ἀπλανῶν ἀςέρων πραγματείας. Διεξελθόντες ἐν τοῖς πρὸ τούτου τρισὶ τόμοις τέκνον ἐπιφάνιε. — et desinit in capite: περὶ τῆς ἐκθέσεως τοῦ κέντρου τοῦ ἐπικύκλου τοῦ ἑρμοῦ τοῦ ἀςέρος σελιδίου,

καὶ

καὶ ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἀςέρος. ἵνα δὲ. Ultima verba sunt: *καὶ κατὰ τὴν τῆς Φιλίππου βασιλείας τὸ ἀπόγιον τοῦ ἐκκέντρου.*

Hinc mutilus quartus est.

Lib Vus omnino deest in hoc codice. Ex his datis iam intelligitur, duo Theonis syntagmata extare in Ptolemaei canones expeditos. Hoc dicitur prius, ineditum et Fabricio incognitum.

Posterius occurrit in cod. 105. et cuius fragmenta extant.

Prius etiam occurrit apud Bandinium tom. 2. p. 22. ubi libros IV cum ipsorum capitibus recenset.

Reiserus p. 76. novum tractatum addit: *περὶ συνόδων καὶ πανσελήνων,* non animadvertens, esse caput libri IIi Theonis in Ptolemaei canones expeditos.

Cod. CCCCXX.

Bombycinus, in assere, corio albo tectus et aere clausus, in folio, titulis et initialibus miniatis, literis minutis et nitidis, initio et in fine manu alia suppletus, cum abbreviationibus antiquis, in foliis 336, Saec. XIII, ad margines valde corrosus, initio et fine mutilus, signatus p. 33. n. 6. et inscriptus:

Ἐξήγησις εἰς τὴν ἱερὰν καὶ θείαν κλίμακα τοῦ ἁγίου Ἰωάννου, καὶ καθηγουμένου ὄρους σινᾶ, τοῦ λεγομένου σχολαςικοῦ πονηθεῖσα τῷ ἱερωτάτῳ μητροπολίτῃ κρήτης κυρῷ ἠλία.	Expositio in sacram et divinam scalam sancti Ioannis et Abbatis montis Sina, dicti scholastici, elaborata a sacerrimo metropol. Cret. D. Elia.

†. Hic quidem titulus non est praemissus, initio. ut dixi, desiderato. Sumpsi autem ex fine totius operis. Parum initii deest. Prima enim, quae

occurrit, textus sectio est: Πρὸ πάντων τοῦτο ζητή-σουσι, καὶ ποιήσουσιν οἱ χῷ γνησίως δουλεῦσαι βουλόμενοι κ. τ. λ. Cuius expositio est: οἷς μὴ ὑπάρχει κυβέρνησις, πίπτουσιν, ὥσπερ φύλλα κ. τ. λ. Et est in primum scalae gradum. Sequitur secundus gradus seu sermo.

2. Περὶ ἀπροσπαθείας. Μετὰ τὴν τῆς.
3. Περὶ ξενιτείας. ξενιτεία ἐςι κατάλειψις.
4. Περὶ ἐνυπνίων. τρεῖς εἰσὶ πόροι.
5. Περὶ μετανοίας. Ὅτι οὐ περὶ μετανοίας.
6. Περὶ μνήμης θανάτου. ὥσπερ δὴ πάσης.
7. Περὶ τοῦ χαροποιοῦ πένθους. Διτ7ὸν τὸ πένθος.
8. Περὶ ἀοργησίας, καὶ πραότητος. ὥσπερ δὴ κατά.
9. Περὶ μνησικακίας. Ὅρα, πῶς εὐφυῶς.
10. Περὶ καταλαλίας. Πρόγονοι τῆς καταλαλίας.
11. Περὶ πολυλογίας. ἐν τοῖς προλαβοῦσι.
12. Περὶ ψεύδους. Ὁ σίδηρος καὶ ἡ πυρίτις.
13. Περὶ ἀκηδείας. Πολλῶν καὶ διαφόρων.
14. Περὶ γαςρός. Περὶ γαςρὸς ὁ λόγος.
15. Περὶ ἁγείας καὶ σωφροσύνης. Ἀφθάρτους μέν.
16. Περὶ φιλαργυρίας. Οἱ πλείους τῶν σοφῶν.
17. Περὶ ἀκτημοσύνης. Ἀκτημοσύνη ἐςί.
18. Περὶ ἀναισθησίας. Ἀναισθησία ἐςί.
19. Περὶ ὕπνου. Ἡ ὑλικὴ καὶ ῥοώδης.
20. Περὶ δειλίας ἀνάνδρου. Ἄνανδρον τὴν δειλίαν.
21. Περὶ τῆς κενοδοξίας. Τινὲς μὲν ἰδιαζόντως.
22. Περὶ ὑπερηφανίας. Ζητήσεως ἄξιον.
23. Περὶ λογισμῶν. Ἀνεκφράςους μὲν τούς.
24. Περὶ πραότητος. Οὐ περὶ φυσικῆς.
25. Περὶ ταπεινοφροσύνης. Ἐνταῦθα διηγεῖται.
26. Περὶ διακρίσεως λογισμῶν. Περὶ τοῦ.
27. Περὶ ἡσυχίας. Σώματος μὲν ἡσυχίαν.
28. Περὶ προσευχῆς. Μητέρα τῶν ἀρετῶν.
29. Περὶ τοῦ ἐπιγείου οὐρανοῦ. Δχυιτικὸν μέν.
30. Περὶ τοῦ συνδέσμου. Σύνδεσμον τὰς τρεῖς.

Ultima verba textus sunt: *Καὶ ἦν καὶ ἔςαι εἰς ἀορίςους αἰῶνας. ἀμήν.*

Tum immediatè sine textus expositione his clauditur: *τέλος τοῦ προτρεπτικοῦ λόγου. τέλος σὺν Θεῷ ἁγίῳ τῆς εἰς τὴν ἱερὰν, καὶ θείαν κλίμακα ἐξηγήσεως τοῦ ἁγίου Ἰωάννου, καὶ ἡγουμένου ὄρους σινᾶ, τοῦ λεγομένου σχολαςικοῦ, τῆς καὶ πονηθείσης τῷ ἱερωτάτῳ μητροπολίτῃ κρήτης κυρῷ ἠλίᾳ.*

Finis libri adhortatorii. Finis cum Deo sancto expositionis in sacram et divinam scalam sancti Ioannis et Abbatis montis Sina, dicti scholastici, elaboratae a sacerrimo Cretae Metròpolita Elia.

Hinc integer ex omni parte liber hic non habetur, et recte Fabricius appellat capite et fine mutilum, licet parum desit.

Integer asservatur in bibl. Laur. medic. v. Bandinii tom. 1. p. 406. ubi in nota asserit, integrum et in vol. III. distinctum asservari in bibl. Taurin. cod. XLII. At fallitur Bandinius. Descriptio enim huius codicis sequens est: Codex partim chartaceus, partim bombycinus saec. XVI. foliis constat 452. Continentur eo decem priores gradus scalae paradisi Ioannis Climaci cum amplissimis commentariis Eliae Cretensis, adeoque nec integer dicitur, nec in tria distinctus volumina. Recurrit adhuc p. 181. At neque ibi in tria distinctus volumina est, et folia multò pauciora habentur.

Bessarionis codex integer et in tria distinctus volumina a Fabricio dicitur tom. IX. p. 525. edit. nov. An et plura ibi contineri credendum est? An non potius ex maiori literarum forma in tantam excrevit molem? Commentarius hic Eliae Cretensis Saec. VIII. clari adhuc ineditus est. Matth. enim Raderus scholia anonymi Elia iunioris gr. et lat. edidit, paucis ex Elia permixtis.

Φύλ. τκη. Fol. 328.

Πρὸς τὸν ποιμένα. Ad pastorem.

A. Ἐν τῇ μὲν κάτω βίβλῳ.

T. καὶ προσκύνησις εἰς τοὺς αἰῶνας.

†. Est Ioannis Scholastici seu Climaci epistola ad Ioan. Raithnensem Abbatem de officio coenobiarchae. Finita hac epistola, sequuntur σχόλια τοῦ αὐτοῦ λόγου. Scholia eiusdem sermonis. Primum est Marco monacho inscriptum: Ὅταν ἀκούσῃς, ὅτι ἔσονται οἱ ἔσχατοι πρῶτοι. Subsequuntur adhuc Barsanuphii, Isaaci, Maximi, Basilii M., Chrysostomi et Diadochi. Finis autem est mutilus, ultimo Isaaci scholio. Δύο τρόποι εἰσί. Edidit haec scholia Matth. Raderus Monachii 1614. 8. unacum epistola. Occurrunt adhuc in cod. 221. Apud Bandinium tom. 1. p. 481. alia adhuc scholia marginalia habentur, quorum specimina ibi reperies.

Cod. CCCCXXI.

Membranaceus, in assere, corio albo tectus et aere clausus, in folio, titulis et initialibus miniatis, literis minutis et elegantissimis, atramento flavescente, bipartitò scriptus, in foliis 157, in fine laceratus et mutilus, Saec. X, initio suppletus alia manu antiqua, signatus p. 11. n. 29. sat conservatus et inscriptus, literis titulorum capitalibus:

Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου τοῦ θεολόγου ἀπολογητικὸς τῆς εἰς τὸν πόντον φυγῆς, καὶ αὖθις ἐπανόδου.

Sancti patris nostri Gregorii Theologi apologeticus de fuga in Pontum et rursus reditu.

A. Ἥττημαι, καὶ τὴν ἧτταν ὁμολογῶ.

T. καὶ ποιμένες. ἐν χῷ κ. τ. λ.

†. Titulus non adeo obsoletus est, ut sanis oculis legi non possit, licet ita Reisero visum sit. Codex est mutilus, relictis duobus foliis vacuis. At parum deesse videtur. Occurrit adhuc in cod. 154. eodem initio et fine.

Φύλ. λδ. Fol. 34.

Πρὸς τοὺς καλέσαντας ἐν τῇ ἀρχῇ, καὶ μὴ ἀπαντήσαντας μετὰ τὸν πρεσβύτερον ἐν τῷ πάσχα.

Ad eos, qui ipsum primò acciverant, et non venerant, quando Presbyter ordinatus est in paschate.

A. Πῶς βραδεῖς ἐπὶ τὸν ἡμέτερον λόγον.

T. ἐξέτασιν. ἐν χῷ. κ. τ. λ.

†. Est eiusdem Gregorii oratio, ut et sequentes.

Φύλ. λη. Fol. 38.

Εἰς καισάριον τὸν ἀδελφὸν ἐπιτάφιος.

In Caesareum fratrem funebris.

A. Οἴεσθέ με ἴσως, ὦ φίλοι.

T. μακαρίαν τὴν ἐν χῷ. κ. τ. λ.

Φύλ. νϛ. Fol. 56.

Εἰς τὴν ἑαυτοῦ ἀδελφὴν ἐπιτάφιος.

In sororem suam funebris.

A. Ἀδελφὴν ἐπαινῶν, τὰ οἰκεῖα.

T. κατοικοῦντες ἐν χῷ κ. τ. λ.

†. Est in laudem Gorgoniae sororis.

Φύλ. οα. Fol. 71.

Εἰρηνικὸς ᾱ ἐπὶ τῇ ἑνώσει τῶν μοναζόντων.

De pace I. de unione monachorum.

A. Λύει μοι τὴν γλῶτταν.

T. ὑπερεχούσης. ἐν χῷ κ. τ. λ.

Φύλ. πζ. Fol. 87.

Εἰρηνικὸς β̄. εἰς τὴν σύμβασιν, ἣν μετὰ τὴν στά-

De pace II. in concordiam, quam post discor-

σιν ἐποιησάμεθα, οἱ ὁμόδοξοι. — diam fecimus, idem sententies.

A. Θερμὸς ὁ ζῆλος, πρᾶον.
T. καὶ ὕϛερον. ἐν χω̅ κ. τ. λ.

†. Reiserus legit: μετὰ τὴν σύϛασιν, post coitionem orthodoxorum.

φύλ. ϟε. Fol. 95.

Ἀπολογητικὸς εἰς τὸν ἑαυτοῦ πατέρα γρηγόριον συμπαρόντος αὐτῷ βασιλείου, ἡνίκα ἐπίσκοπος ἐχειροτονήθη σασίμων ναζιανζοῦ γὰρ ὁ πατὴρ αὐτοῦ. — Apologeticus in patrem suum Gregorium, praesente Basilio, quando Sasimorum episcopus ordinatus est. Nazianzi enim ipsius pater.

A. Πάλιν ἐπ' ἐμὲ χρῖσμα.
T. ἀρχιποίμενος ἡμῶν ιυ̅ χυ̅.

φύλ. ρ. Fol. 100.

Ἀπολογητικὸς εἰς ἑαυτὸν καὶ τὸν πρ̅α. — Apologeticus in seipsum et patrem.

A. Οὐδὲν ἰσχυρότερον γήρως.
T. ἐπ' ἐλπίδι τῆς δόξης τοῦ κυ̅.

φύλ. ρβ. Fol. 102.

Εἰς γρηγόριον τὸν ἀδελφὸν βασιλείου ἐπιϛάντα μετὰ τὴν χειροτονίαν. — In Gregorium fratrem Basilii praesentem post ordinationem.

A. Φίλου πιϛοῦ οὐκ ἔϛιν.
T. ἐποφθείσης ἐν χω̅.

φύλ. ρη. Fol. 108.

Εἰς ἑαυτὸν καὶ τὸν γέροντα. — In seipsum et senem.

A. Τὸ ϛόμα μου ἤνοιξα.
T. τῆς χάριτος ἐν αὐτῷ χω̅. κ. τ. λ.

Φύλ. ριβ.	Fol. 112.
Εἰς πατέρα σιωπῶντα διὰ τὴν πληγὴν τῆς χαλάζης.	In patrem silentem ob plagam grandinis.

A. Τί λύετε τάξιν ἐπαινουμένην.

T. καὶ τὰ ἡμέτερα ἐν χῷ κ. τ. λ.

Φύλ. ρκη.	Fol. 128.
Ἐπιτάφιος εἰς τὸν ἑαυτοῦ πατέρα ἐπὶ παρουσίᾳ βασιλείου.	Funebris in patrem suum praesente Basilio.

A. Ἄνθρωπε τοῦ θεοῦ καὶ πιστέ.

T. ἐκστάσεως. εἰς φθόραν κα ....

†. Haec ultima et fine mutila notatur in margine ιγ. 13. Prima adeoque deest. Occurrit adhuc in pluribus aliis codicibus.

Cod. CCCCXXII.

Chartaceus, membrana tectus, in folio oblongo, sine minio, literis minutissimis et elegantibus, laceratus initio, valde maculatus, Saec. XVI, manu Theodori Rentii exaratus et inscriptus:

Theodori Rentii index.

†. Praecedit explicatio nominum auctorum citatorum in hoc codice, v.g. Ma. Macrobius. Mur. Muretus. Subsequitur index alphabeticus materiarum. Inc. Ἀβαντίς. 133. Παυ. Pausanias. ἀβαντὶς ἡ εὔβοια. στρ. 194. Strabo, et desinit. ὢψ, ὠπὸς, τὰ ἐξ αὐτοῦ σύνθετα σῆ. 768. 37. etc.

Theodori Rentii nullibi fit mentio, nisi apud Mingarelli p. 234. ubi plures ipsius epistolae ad Syrletum, Pinellum etc. omnes Taurini datae occurrunt. Nec tamen annus datus habetur. In codice 560 ipsius

Aristotelicae poeticae etc. metaphrasis continetur cum anno 1566. ut adeo tempus, quo vixit, notum sit. Quis fuerit, et unde ortus, non dicitur, quamvis suspicer, ex ipsius epistolis hoc erui posse. An fors ex Chio insula?

Cod. CCCCXXIII.

Chartaceus, membrana tectus, eiusdem cum priori formae et eadem manu scriptus, sine inscriptione, in foliis 163.

Index alphabeticus graecus materiarum cum explicatione latina. Vg. *ἀβίωτον.* Nulla est mihi vita expetenda. *ἀβουλία.* Te talem virum nihil temere fecisse. et des. *ὥςε.* Huc iam rem duxerat, ut etc. *ὠφελῆσαι,* eum recepit. Videtur igitur ad priorem indicem pertinere et eiusdem esse.

Cod. CCCCXXIV.

Membranaceus, in assere, corio albo tectus et aere clausus, in folio, titulis et initialibus miniatis, literis minutis et nitidissimis, columnis binis, cum lacunis, in foliis 367, Saec. XI. probe conservatus et inscriptus:

Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἰωάννου ἀρχιεπισκόπου κωνςαντινουπόλεως τοῦ χρυσοςόμου ὑπόμνημα εἰς τὸ κατὰ ματθαῖον ἅγιον εὐαγγέλιον.

Sancti patris nostri, archiepiscopi Constantinopolitani Ioannis Chrysostomi, commentarius in sanctum Matthaei evangelium.

†. Sunt homiliae priores XLV, quarum initia sequuntur:

1. *Ἔδει μὲν ἡμᾶς μηδὲ δεῖσθαι.*
2. *Ἄρα μέμνησθε τῆς παραγγελίας.*

3. Ἰδου

3. Ἰδου τρίτη διάλεξις.
4. Εἰς τρεῖς διεῖλε μερίδας.
5. Πολλῶν ἀκούω λεγόντων.
6. Πολλῆς ἡμῖν δεῖ τῆς.
7. Εἶδες ἅπαντα εἰς ἔλεγχον.
8. Πῶς οὖν Φησὶ ὁ λουκᾶς.
9. Καὶ μὴν οὐκ ἐχρῆν.
10. Ποίαις ἡμέραις ἐκείναις.
11. Πῶς οὖν Φησὶν ὁ χ̅ς̅.
12. Μετὰ τῶν δούλων ὁ δεσπότης.
13. Τότε πότε μετὰ τὴν.
14. Τίνος ἕνεκεν ἀναχωρεῖ. Edit. ἀνεχώρησεν.
15. Ὅρα τὸ ἀΦιλότιμον, καί.
16. Τίς γὰρ τοῦτο ὑπώπτευσεν.
17. Ἀπαρτίσας τὴν προτέραν.
18. Ὅρας, ὅτι οὐ περὶ ὀΦθαλμοῦ.
19. Τὸ τυραννικώτερον πάντων.
20. Καλὸν ἐνταῦθα ϛενάξαι.
21. Ὅρας πῶς κατὰ μικρόν.
22. Εἰπὼν περὶ τῆς ἀναγκαίας.
23. Τί οὖν, οὐ χρὴ τοῖς.
24. Διὰ τί μὴ εἶπεν.
25. Καὶ μὴν ἀκόλουθον ἦν.
26. Ὁ μὲν λεπρὸς καταβάντι,
27. Ὁ μὲν μάρκος καί. Edit. ὁ δὲ.
28. Ὁ μὲν οὖν λουκᾶς ἀπαλλάτϳων.
29. Ἰδίαν αὐτοῦ πόλιν ἐνταῦθα.
30. Ποιήσας γὰρ τὸ θαῦμα.
31. Κατέλαβε τοὺς λόγους. Ed. κατέλαχε.
32. Τί δή ποτε παρέλκει.
33. Ἐπειδὴ περὶ τῆς ἀναγκαίας.
34. Εἰπὼν ἐκεῖνα τὰ Φοβερά.
35. Πάλιν τὰ Φορτικώτερα.
36. Ἐπειδὴ γὰρ αὐτοὺς ἔπεμψεν.
37. Τὸ μὲν κατὰ τοὺς μαθητάς.

58. Ὁρᾶς, διὰ πόσων αὐτούς. Ed. Ὅρα.
59. Ὁ δὲ λουκᾶς φησί.
40. Πάλιν ἐν σαββάτῳ θεραπεύει.
41. Καὶ ἤδη τοῦτο κατηγόρησαν.
42 Πάλιν ἑτέρως αὐτούς.
43. Ἆρα τί γένοιτ' ἄν.
44. Ὅπερ πρώην ἔλεγον.
45. Ἄξιον θαυμάσαι τοὺς μαθητάς.

Occurrunt adhuc in cod. 365. et extant tom. VII. edit. Montfauc. Moralia etiam supra et infra leguntur.

Cod. CCCCXXV.

Chartaceus, charta spissiore tectus, in folio, titulis et initialibus rubricatis, literis minutis et nitidis, in foliis 326. maculatus, caeterum probe conservatus, Saec. XVI. signatus p. 82. n. 9. cum correctionibus marginalibus et lacunulis, inscriptus:

Πρόκλου πλατωνικοῦ φιλοσόφου καὶ διαδόχου τῶν εἰς τὸν παρμενίδην τοῦ πλάτωνος ἑπτὰ βιβλίων. α.

Procli Platonici philosophi, et Diadochi lib. VII. in Parmenidem Platonis.

A. Εὔχομαι τοῖς θεοῖς πᾶσι.

T. καθὼς συντίθεται ὁ προσδιαλεγόμενος.

†. Liber VIIus et ultimus non a Proclo, sed a Damascio suppletus fuit, licet hic non notetur. At in cod. XI. bibl. Monac. id clare dicitur, ibique liber VIIus in novem hypotheses dividitur. Id quod hic non fit. Finis autem est prorsus idem. Septem hi libri nondum prodiere, licet fragmentis quibusdam editis. Uberiorem lib. VII. descriptionem adfert Bandinius tom. III. p. 255.

Cod. CCCCXXVI.

Chartaceus, charta spissiore tectus, in folio, titulis et initialibus miniatis, literis minutis et nitidis, a Sophiano Melisseno Cretensi exaratus, Saec. XVI, in foliis 159, signatus p. 82. n. 5. optime conservatus et inscriptus:

Ὀλυμπιοδώρου φιλοσόφου εἰς τὸν πλάτωνος φαίδωνα.	Olympiodori philosophi in Platonis Phaedonem.

A. Οὐ μέν τοι ἴσως — εἰπὼν ὁ σωκράτης.

†. Tituli reliqui sunt: πράξις σὺν θεῷ, et eiusmodi praxes numero XII. Ad praxin VIII^m in margine notatur: Ἀρχὴ τοῦ δευτέρου τμήματος. Ad praxin XII^m in margine notatur: λείπει ἐν τῷ παλαιῷ φύλλα ε̄. Desunt in antiquo folia V. Apud Nessel. P. IV. p. 11. iam ab initio sex folia deesse notantur ex scholio tituli: λείπει δὲ τούτοις τὰ ἐξ ἀρχῆς φύλλα ἕξ. Desunt his sex prima folia. —

Post praxin XII. sequuntur cap. CCIII, sine titulo, quibus finitis inscriptum: περὶ τοῦ ἀπὸ τῶν ἐναντίων λόγου διάταξις τοῦ ἡμετέρου καθηγεμόνος τότε ἐνδεχόμενον, τότε ἀληθὲς τοῦ λόγου διασώζουσα.

Inc. τὸν ἀπὸ τῶν ἐναντίων τοῦ πλάτωνος λόγον.
Des. ἀλλὰ καὶ τῶν κακῶν.

De sermone a contrariis.

Memini in Cod. 100. bibl. Monac. idem initium et eundem finem haberi. At ibi non Olympiodoro, sed Paterio Attico expositio in sermonem à contrariis tribuitur. Duo ibi libri observantur. Hic sine librorum mentione capita in margine notantur, et quidem I° cap. XLV. Sequitur titulus: Κεφάλαια τοῦ ἐκ τῶν ἀναμνήσεων λόγου. Ὅτι πέντε ὑποθέσεις. Capita ex sermone de reminiscentiis et

sunt CCX. In margine verò notatum: Αὔτη ἡ πρᾶξις κατὰ τῶν ἐφεξῆς.

Sequitur novus titulus: εἰς τὸν μῦθον. ὅτι τρίτον μέρος τοῦ διαλόγου, cum cap. XCV. Des. δικαιότατος δὲ κατὰ τὴν ὄρεξιν. Sequitur alius adhuc titulus: εἰς τὸν Φαίδωνα ἀπὸ τοῦ περὶ ἐναντίων. ὅτι σκοπος ἐπιδεῖξαι.

In Phaedonem ex sermone de contrariis. Cap. XXVII.

Idem commentarius adhuc occurrit in cod. 100. bibl. Monac. ubi verò anonymo inscribitur. Verus autem titulus adhuc habetur in bibl. S. Marci apud Theupolum p. 110. ubi Olympiodoro in Platonis Phaedonem adscribitur et sex etiam prima folia deesse notantur.

Ex hoc commentario fragmenta tantum prodiere.

φύλ. ρε. Fol. 105.

Ἐπιχειρημάτων διαφόρων συναγωγὴ δεικνύντων, ἀναμνήσεις εἶναι τὰς μαθήσεις ἐκ τῶν τοῦ χειρωνέως πλουτάρχου.	Collectio variorum argumentorum demonstrantium, reminiscentias esse doctrinas ex Plutarcho Chaeronensi.

A. Εἰ ἀφ' ἑτέρου ἕτερον ἐννοοῦμεν.

T. οὐ χωριστῶς μὲν, ἀχωρίστως δέ.

†. Constat cap. LXII. Ad cap. LVIII^m habetur titulus: ἀπορίαι, ὅτι ὁμοίως ἐροῦμεν. Idem occurrit in cod. 100. bibl. Monac. ubi legitur: ex Chaeronaeo, quin addatur, quis sit. Hic iam determinatur, esse ex Plutarcho, quem ex multorum testimoniis constat, scripsisse libros tres de anima, iam pridem, ut Fabricio videtur, deperditos. Ex illis petita esse, existimo, quae hîc continentur. Teste cl. Harlesio, Wyttenbachius l. c. ex deperditis libris de anima

fragmentum adfert gr. et lat. notisque illustrat, et Plutarcho vindicat, quod hucusque in omnibus Stobaei sermon. CXIX. editionibus, etiam in prima Trincavelli tribuitur Themistio.

φύλ. ρια. Fol. 111.

Ἀπορίαι ϛράτωνος πρὸς τὸν πρῶτον λόγον τὸν ἀπὸ τῶν ἐναντίων.	Dubia Stratonis ad primum librum a contrariis.

A. Εἰ μὴ ἐκ τῶν ἐφθαρμένων τὰ ὄντα.

T. ἀριθμὸν, ἔπειτα κατ' εἶδος.

†. Sunt dubia et solutiones VII. connectitur autem in margine ad prius ex Plutarcho et constituit cap. LXIII. et LXIV.

Eadem occurrunt etiam in cod. 100. bibl. Monac. quin tamen Fabricius eorum meminerit, nec sequentis.

φύλ. ριβ. Fol. 112.

Ἀπορίαι ϛράτωνος πρὸς τὸν ἀπὸ τῶν ἀναμνήσεων λόγον.	Dubia Stratonis ad sermonem a reminiscentiis.

A. Εἰ περὶ χρόνου ἔχουσι τὰς ἐπιϛήμας.

T. τοῖς δὲ πολλοῖς χρεία γυμνασίας.

†. Sunt n°. 3. Connectuntur etiam cum priore Plutarchi et constituit cap. LXV. et citatur Strato Occurrit item in cod. 100. bibl. Monac.

Περὶ τελευταίου.	De extremo.

A. Διὰ τί τὸν περὶ αἰτίων διεπραγματεύσατο.

T. τὰς ψυχὰς ἀναγομένας τὸν παιᾶνα ᾄδειν.

†. Connectitur etiam cum collectione ex Plutarcho et constituit cap. LXVI—CLVII. Occurrit etiam in cod. 100.

φύλ. ρκδ. Fol. 124.

Φιλήβου εἰς τὸ περὶ ἡδονῆς.	Philebi in id, de voluptate.

A. Ὅτι περὶ ἡδονῆς ὁ σκόπος.

T. ἐν τοῦ διαλόγου σκόπῳ διωριζόμεθα.

†. Constat cap. CCLVI. In fine subscriptio: ἐκ τῶν νέων ἀντιγράφων τουτὶ ἐγράφθη, χειρὶ δὲ σοφιανοῦ μελησσινοῦ κρητός. ἐν πατταβίῳ αφξθ ὀκτομβρίῳ ι. ἐκ τῆς σωτηριώδους τοῦ χῦ γεννήσεως. Ex novis antigraphis hoc scriptum est, manu verò Sophiani Melisseni Cretensis. Patavii 1569 Octob. X. ab incarnatione Xī. Ex Creta oriundi sunt multi insignes calligraphi, quorum nomina adfert Montfaucon. in palaeog. graeca p. III. nec tamen huius Sophiani meminit. In codice 100. alius opusculi titulus occurrit, nempe τοῦ αὐτοῦ εἰς Φίληβον, adeoque eiusdem Stratonis in Philebum. Alius item apud Nessel. p. IV. p. 11. Ibi enim est: Anonymi cuiusdam eclogae scholiorum in Platonis Philebum, sive dialogum de voluptate vel de summo bono, ex Olympiodori, philosophi Alexandrini, ore exceptorum. Videntur igitur etiam omnia praecedentia ex Olympiodoro sumpta.

Cod. CCCCXXVII.

Bombycinus, charta spissiore et membrana tectus, in folio, titulis et initialibus rubricatis, literis minutis et elegantissimis, maculatus, corrosus, conglutinatus, cum figuris geometricis, in foliis 244, Saec. X. signatus p. 82. n. 11. male conservatus et inscriptus:

Πρόκλου διαδόχου εἰς τὸ ᾱ εὐκλείδου στοιχείων ου. α̅ β̅ γ̅ δ̅. Procli Diadochi in I. Euclidis elementorum. A. B. C. D. 1. 2. 3. 4.

A. Τὴν μαθηματικὴν οὐσίαν οὔτε

T. τὰς δύο ὀρθαῖς ἴσας, ὅπερ ἄτοπον.

†. Sunt lib. IV. sine lacunis et cum notis quibusdam marginalibus graece et latine editi. Ex hoc

quoque codice editiones multùm suppleri possent. v. Morellii bibl. gr. etc. p. 157. ubi idem occurrit. Versio latina Barthol. Zamberti Veneti extat in cod. VI. MSc. lat. biblioth. Regiae Monac. Plures graecos vertit, eorumque versiones hic asservantur.

φύλ. σλδ. Fol. 234.

Εἰς εὐκλείδην ἀναφερόμενον ιδ. ὑψικλέα.	In Euclidem relatus lib. XIV. Hypsicli.

A. Βασιλείδης ὁ τύριος, ὦ πρώταρχε.

T. καὶ τὸ ἔλασσον τμῆμα.

†. Liber hic XIVus scholiis marginalibus instructus refertur ad Hypsiclem Alexandrinum, ut et liber XVus, qui hic deest. Prodiere autem inter Euclidis opera. Etiam horum latina versio Barth. Zamberti in bibl. Monac. asservatur.

φύλ. σμα. Fol. 241.

A. Πρῶτον δεῖ θέσθαι, τί τὸ διδόμενον

T. ἐν τοῖς εἰς τὸ βιβλίον ὑπομνήμασι.

†. Ex initio et fine constat, esse praefationem Marini philosophi in Euclidis data, editam in cit. operum editione. Utrumque et Hypsiclis lib. XIVm elementorum Euclidis et Marini praefationem ad Euclidis data Reiserus indicare omisit, licet prioris titulus expressus sit.

Cod. CCCCXXVIII.

Chartaceus, in assere, corio fusco tectus, in folio, titulis et initialibus miniatis, literis minutissimis et nitidissimis, cum notis quibusdam marginalibus, in foliis 195, Saec. XIV, ex libris Acacii Heïts. D. signatus p. 83. n. 37. optime conservâtus et inscriptus:

Συμπλικίου Φιλοσόφου ἐξήγησις εἰς τὸ ε τῆς τοῦ ἀριστοτέλους Φυσικῆς ἀκροάσεως. Simplicii philosophi expositio in Vm Aristotelis auditus physici librum.

A. Ἐν τῷ τρίτῳ βιβλίῳ ταύτης τῆς.

T. εἰς τουναντίον μεταβάλλουσαν ....

†. Scripsit commentarium in lib. VIII auditus physici Aristotelis. Hic priores quatuor desiderantur, et lib. VI. folium primum exscissum est, octavi finis est mutilus. Reperi autem in margine ante sex folia finis ad tit. ἕν γὰρ καθ' ἑκάστην κίνησιν. ἓν δὲ μᾶλλον, ἢ πολλὰ, ἢ πεπερασμένα, ἢ ἄπειρα ἕως τοῦ, ἔσται ἀρχὴ τοῖς ἄλλοις κινήσεως, hanc notam: τέλος εὗρον ἐνταῦθα εἰς ἕτερον βιβλίον. Hic finem inveni in alio libro. Sequuntur tum septem adhuc tituli miniati, quorum primus est: Φανερὸν δὲ καὶ ἐκ τούτου, ὅτι ἀνάγκη εἶναι τι ἕν, ἕως τοῦ, οὐ συνεχὴς ἡ ὅλη κίνησις, ἀλλ' ἐφεξῆς.

Ultimus verò horum titulus est: τριῶν δὲ οὐσῶν κινήσεων, ἕως τοῦ, καὶ φθορᾶς, εἴ ἐστιν ἡμῖν, πρώτη ἤδε, ὑστέρα τὴν πρώτην, cuius finis mutilus est. Prodiit graece commentarius Venet. 1527. f. sed sine his septem titulis prius indicatis. In editione finis est: ὃ ἔσται ἀρχὴ τῆς ἄλλης κινήσεως, ut supra positus est.

Finis sexti libri sic effertur: πεπλήρωται καὶ τὸ ἕκτον τοῦ σιμπλικίου ὑπόμνημα. Finis autem septimi est: το εἰς τὸ ζ. τῆς ἀριστοτέλους Φυσικῆς ἀκροάσεως.

Reiserus inscripsit: Simplicius in physicam Aristotelis acroamaticam, non observans, initium hic esse a lib. V°. Simplicius erat Cilix, Saec. VI. clarus, uberrimae eruditionis vir, ut ex hoc commentario apparet.

Cod. CCCCXXIX.

Chartaceus, in assere, corio albo tectus et aere clausus, in folio, titulis et initialibus rubris, literis minutis

nutis et nitidissimis, cum abbreviationibus, marginibus corrosis, in foliis 150, Saec. XIV. Nicephori sacerdotis manu exaratus, a Ioanne Birgete possessus, signatus p. 33. n. 10. sat conservatus et inscriptus:

Ἀπομνημονευμάτων ἐκ διαφόρων ποιητῶν τε καὶ ῥητόρων. ἔκ τε τῶν θύραθεν, καὶ τῆς καθ' ἡμᾶς ἱερᾶς, καὶ φιλοθέου παιδείας ἑκάστη τῶν προκειμένων ὑποθέσεων οἰκείων ἁρμοζόντως ἔχουσα.

Commentariorum ex variis poetis et rhetoribus et ex profanis aeque ac sacris scriptoribus, quodlibet praesentium argumentorum propria convenienter continens.

†. Constat cap. LVI, quorum primum est:

1. Περὶ *νηστείας καὶ πῶς δεῖ νηστεύειν*, de ieiunio et quomodo oporteat ieiunare.

   Auctores citantur, Zacharias, David etc. S. Basilius, Theologus, Chrysostomus, Climacus, Nilus, Cassianus, Antiochus Monachus.

2. Περὶ *ἐλεημοσύνης*, de eleemosyna.

   Evangelia, S. Paulus, S. Scriptura V. S. Basilius, Theologus, S. Athanasius, Hesychius, Maximus, Nilus, Irenaeus, Philo, Didymus, Democrates, Plutarchus.

3. Περὶ *προσευχῆς*, de oratione.

   S. Evangel. S. Iacobus, Test. V. S. Basilius, Theologus, S. Athanasius, Chrysostomus, Cyrillus, Nyssenus, Eusebius, Maximus, Climacus, Nilus, Leontius Presb. CP., Isocrates, Aristoteles.

4. Περὶ *εὐεργεσίας καὶ χάριτος, εὐχαριστείας καὶ ἀχαριστείας*, de beneficentia et gratia, de gratitudine et ingratitudine.

S. Script. S. Basilius, Theologus, Chrysostomus, Clemens Rom. Photius, Isidorus, Isocrates, Plutarchus, Philo, Lysander, Sextus, Synesius, Cratetus, Dio Rom. Demosthenes, Democritus, Moschio, Cato, Epicurus, Thespis, Thucydides.

5. Περὶ δικαιοσύνης καὶ νόμου, de iustitia et lege.

S. Script. S. Basilius, Theologus, Chrysostomus, Nyssenus, Evagrius, Cyrillus, Clemens, Nilus, Plato, Philippus rex, Demosthenes, Demosthenes minor, Isocrates, Plutarchus, Menander, Hyperides, Epictetus, Pythagoras, Clitarchus, Moschio, Philemon, Xenophon, Bias, Cyrus, Philo, Zaleucus, Solon, Socrates.

6. Περὶ πίστεως, de fide.

S. Script. S. Basilius, Theologus, Chrysostomus, Athanasius, Cyrillus, Hesychius, Isocrates.

7. Περὶ ἀγάπης, de charitate.

S. Script. Ioan. Theologus, Basilius, Theologus, Chrysostomus, Cyrillus, Maximus, Climacus, Nyssenus, Senedus, Evagrius, Photius CP., Ephraem, Isidorus, Plutarchus, Apollinarius, Epictetus, ex Firmi epistolis.

8. Περὶ ὑπομονῆς καὶ μακροθυμίας κ. τ. λ. de patientia et longanimitate etc.

S. Script. S. Basilius, Theologus, Chrysostomus, Nyssenus, Maximus, Ephraem, Solon, Isocrates, Lycon, Democritus, Metrodorus, Phavorinus.

9. Περὶ φρονήσεως καὶ βουλῆς, de prudentia et consilio.

S. Script. S. Basilius, Theologus, Chrysostomus, Nilus, Ignatius, Philo, Plutarchus, Me-

nander, Isocrates, Phavorinus, Diodorus, Pythagoras, Solon, Epictetus, Bias, Clitarchus, Babrias, Sophocles, Aristoteles, Democritus, Euripides, Socrates, Demades, Choricius, Diodorus, Aristides, Herodotus, Simonides.

10. *Περὶ πλούτου κ. τ. λ.* de divitiis etc.

S. Script. S. Basilius, Theologus, Chrysostomus, Cyrillus, Nyssenus, Maximus, Nilus, Philo, Democritus, Isocrates, Antiphanes, Menander, Plutarchus, Diogenes, Bion, Lucianus, Simonides, Aristides, Musonius, Demosthenes, Theocritus, Moschio, Sophocles, Polyaenus, Lysias.

11. *Περὶ φίλων*, de amicis.

S. Script. S. Basilius, Theologus, Chrysostomus, Nyssenus, Maximus, Philo, Plutarchus, Aristoteles, Isocrates, Diodorus Siculus, Philippus Rex, Dio Chrys. Alexander Rex, Dio Rom. Demosthenes, Socrates, Euripides, Clitarchus, Moschio, Cato, Menander, Periander Cypselida, Demonax, Epictetus, Sextus, Pitacus, Cyrus, Nicocles, Antigonus Rex, Dio Pisonianus, Libanius, Philistion, Aristippus.

12. *Ἑρμηνεία τοῦ ἁγίου βασιλείου καὶ λοιπῶν ποιητῶν τοῦ, τί ἐςι κυβέρνησις, καὶ περὶ τῆς ἀςάτου, καὶ ἀβεβαίου τῶν ἀνθρωπίνων πραγμάτων καταςάσεως*, expositio S. Basilii et reliquorum auctorum, quid sit gubernatio. Et de instabili ac inconstanti rerum humanarum constitutione.

S. Script. S. Basilius, Theologus, Chrysostomus, Nyssenus, Nilus, Philo, Aristonymus, Phippedes, Democritus, Diogenes, Hippothoon, Iseodes, Euripides, Bias, Sophocles, Apelles.

13. Περὶ ἁμαρτίας, de peccato.

S. Script. S. Basilius, Theologus, Chrysostomus, Maximus, Nilus, SS. PP. Plutarchus, Philo, Didymus, Theotimus, Theophrastus, Pythagoras, Simonides.

14. Περὶ ὅρκου καὶ ἐπιορκίας, de iuramento et periurio.

S. Script. S. Basilius, Theologus, Chrysostomus, Cyrillus, Eusebius, Nilus, Philo, Isocrates, Plutarchus, Amphidabus, Solon.

15. Περὶ λύπης καὶ ἀθυμίας, de tristitia et pusillanimitate.

S. Script. S. Basilius, Theologus, Chrysostomus, Cyrillus. Maximus, Climacus, Nilus, Photius, SS. PP. Philo, Isocrates, Euripides, Plutarchus, Leucippus, Charicles, Moschio, Demonax, Theopompus, Epictetus, Posidippus, Antagoras.

16. Περὶ νουθεσίας καὶ διδαχῆς, de admonitione et doctrina.

S. Script. S. Basilius, Theologus, Chrysostomus, Nilus, Climacus, Isocrates, Plutarchus, Empedocles, Aristoteles, Diogenes, Antisthenes, Demetrius Phal. Euripides, Epictetus, Hiero, Clitarchus, Moschio, Demosthenes, Aesopus, Menander.

17. Περὶ ἐλπίδος, de spe.

S. Script. S. Basilius, Theologus, Chrysostomus, Nyssenus, Nilus, Procopius Soph. Plutarchus, Dio Chrysost. Leucippus, Bion Rom. Moschio, Charicles.

18. Περὶ γαστριμαργίας, de gula.

S. Script. S. Basilius, Theologus, Chrysostomus, Nyssenus, Maximus, Climacus, Nilus,

Philo, Isocrates, Democritus, Cato, Antisthenes, Epictetus, Diogenes, Crates.

19. Περὶ συνηθείας καὶ ἔθους, de consuetudine et more.

S. Script. S. Basilius, Theologus, Chrysostomus, Clemens Rom. Philo, Plutarchus, Philistion, Dio Chrys. Theophrastus, Aristides, Isocrates, Choriclus, Menander, Theocritus, Polyaenus, Charicles, Serinus, Jodotus, Solon, Romulus.

20. Περὶ ἐξαγορεύσεως, de confessione.

S. Script. S. Basilius, Theologus, Chrysostomus, Maximus, Climacus, Nilus, Severus, Phavorinus, Philo, Theotimus, Iosephus, Plutarchus, Isocrates, Didymus, Aristoteles, Demosthenes, Pythagoras, Moschion, Zeno.

21. Περὶ ὕπνου καὶ ἀγρυπνίας, de somno et vigilia.

S. Script. S. Basilius, Theologus, Chrysostomus, Nyssenus, Clemens, SS. PP. Anastasius, Philo, Plutarchus, Plato, Democritus, Pythagoras, Leucippus, Menander.

22. Περὶ ὑπερηφανίας καὶ ταπεινοφροσύνης, de superbia et humilitate.

S. Script. S. Basilius, Theologus, Chrysostomus, Cyrillus, Evagrius, Maximus, Clemens, Climacus, Nilus, Antiochus mon. SS. PP. Philo, Isocrates.

23. Περὶ γλωσσαλγίας, de loquacitate.

S. Script. S. Basilius, Theologus, Chrysosomus, Cyrillus, Hesychius, Nyssenus, Evagrius, Clemens, Nilus, SS. PP. Theophilus. Isocrates, Philo, Plutarchus. Epictetus. Clitarchus, Demosthenes, Plato, Chares, Nicostratus, De-

mocritus, Apollonius, Pythagoras, Aesopus, Glyco, Simocata, Philo, Theophrastus, Simonides, Hiero Tyran.

24. Περὶ κολακίας, de adulatione.

S. Script. S. Basilius, Theologus, Chrysostomus, Clemens, Photius, Isocrates, Philo, Diogenes, Demosthenes, Antisthenes, Crates, Zeno, Pythagoras, Epictetus, Dio Chrys. Phocion, Polyaenus.

25. Περὶ σιώπης, de silentio.

S. Script. S. Basilius, Theologus, Chrysostomus, Athanasius, Cyrillus, Dionysius, Nilus, Philo, Apollonius, Sextus, Isocrates, Diogenes, Aristoteles, Plutarchus, Sophocles, Xenocrates, Alexander, Philonides, Democritus, Simonides, Bias, Demosthenes, Solon.

26. Περὶ ἐπιμελείας ψυχῆς, de cura animae.

S. Script. S. Basilius, Theologus, Chrysostomus, Maximus, Evagrius, Climacus, Nilus, Clemens, SS. PP. S. Diadochus, Clitarchus, Moschion, Philistion, Democritus, Epictetus, Pythagoras.

27. Περὶ γέλωτος, de risu.

S. Script. S. Basilius, Theologus, Chrysostomus, Clemens, Nilus, Plato, Plutarchus, Isocrates, Moschion, Epictetus, Cato, Strato.

28. Περὶ ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας, de principatu et potestate.

S. Script. S. Basilius, Theologus, Chrysostomus, Maximus, Nilus, Ioan. Damasc. Iosephus, Philo, Isocrates, Plutarchus, Xenophon, Dio Rom. Aristoteles, Democritus, Clitarchus, Cato, Plato, Diogenes, Cyrus, Solon, Agathon,

Epictetus, Musonius, Democritus, Antisthenes, Menander, Demosthenes, Thucydides.

29. Περὶ βασιλέως χρηστοῦ καὶ ἀχρήστου, de rege bono et inutili.

S. Script. Theologus, Chrysostomus, Clitarchus, Cato, Diodorus, Philippus, Eumenes, Alexander, Agapetus, Demetrius Phal.

30. Περὶ ψόγου καὶ διαβολῆς, de reprehensione et calumnia.

S. Script. S. Basilius, Theologus, Chrysostomus, Maximus, Photius, Nilus, Ephraem, Isocrates, Plutarchus, Democritus, Socrates, Moschion, Diogenes, Aristippus, Pelopides, Philemon, Demosthenes, Menander, Sextus, Chrysippus, Lucianus.

31. Περὶ εὐτυχίας καὶ δυστυχίας, de bona et adversa fortuna.

S. Script. S. Basilius, Theologus, Chrysostomus, Nilus, Photius, Evagrius, Philo, Plutarchus, Isocrates, Democritus, Socrates, Demonax, Alexander, Epicurus, Demetrius Phal. Cypsellida Corinth. (Periander) Epictetus, Bias, Zeno, Thales, Geron, Euripides, Iosephus, Dio Rom. Diodorus, Demosthenes, Libanius.

32. Περὶ ὀκνηρίας καὶ γογγυσμοῦ, de pigritia et murmuratione.

S. Script. S. Basilius, Nilus, Antiochus ⳩, Theologus, Philo.

33. Περὶ γεωργίας καὶ γεωργῶν, de agricultura et agricultoribus.

S. Script. S. Basilius, Chrysostomus.

34. Περὶ ὀργῆς κ. τ. λ. de ira etc.

S. Script. S. Basilius, Theologus, Chrysostomus, Cyrillus, Evagrius, Clemens, Apollonius, Dionysius, Philo, Isocrates, Plutarchus, Aristoteles, Euripides, Sotion, Demonax, Theognis, Epicharmus, Aristippus, Evenus.

35. Περὶ μέθης, de crapula.

S. Script. S. Basilius, Theologus, Chrysostomus, Nilus, Plutarchus, Diogenes, Anacharsis, Menander, Cleostratus, Epictetus, Plato, Xenophon.

36. Περὶ φθόνου, de invidia.

S. Script. S. Basilius, Theologus, Chrysostomus, Nyssenus, Maximus, Ephraem, Isocrates, Philo, Aristoteles, Plutarchus, Anacharsis, Democritus, Cleobulus, Bion, Agathon, Aristo, Anaximenes, Themistocles, Socrates.

37. Περὶ δόξης, de gloria.

S. Script. S. Basilius, Theologus, Chrysostomus, Theodoretus, Cyrillus, Ignatius, Nilus, Climacus, Plutarchus, Aristoteles, Isocrates, Iosephus.

38. Περὶ παιδίας καὶ φιλοσοφίας, de institutione et philosophia.

S. Script. Theologus, Chrysostomus, Clemens, Isidorus Pelus. Plutarchus, Didymus, Philo, Isocrates, Demosthenes, Democritus, Demonax, Hiero, Philistion, Oenipides, Socrates, Demades.

39. Περὶ τιμῆς γονεῶν καὶ φιλοτεκνίας, de honore parentum et liberorum amore.

S. Script. S. Basilius, Theologus, Chrysostomus, Cyrillus, Nilus ☧, Dionysius, Iosephus, Procopius Soph., Philo, Plutarchus, Aristoteles,

Plato,

Plato, Isocrates, Xenophon, Alexander, Milesius, Euripides, Epictetus, Solon.

40. Περὶ ἀνδρείας καὶ ἰσχύος, de fortitudine et robore.

S. Script. S. Basilius, Theologus, Chrysostomus, Nilus, Philo, Plutarchus, Isocrates, Carcinus, Menander, Alexander, Leonidas, Dio, Aristoteles, Plutarchus, Caius Marius, Lucianus.

41. Περὶ ἁγνείας καὶ σωφροσύνης, de castitate et temperantia.

S. Script. S. Basilius, Theologus, Chrysostomus, Athanasius, Nyssenus, Clemens, Maximus, Cyrillus, Nilus, Climacus, Moschio, Plutarchus, Aristippus, Isocrates, Alexander rex, Diogenes, Xenophon, Democritus, Pythagoras, Xanthus.

42. Περὶ εἰρήνης καὶ πολέμου, de pace et bello.

S. Script. S. Basilius, Theologus, Chrysostomus, Nyssenus, Maximus, Nilus, Iosephus, Demosthenes, Xenophon, Plutarchus, Thucydides, Menander.

43. Περὶ τοῦ ἔχειν φόβον θεοῦ, de habendo Dei timore.

S. Script. S. Basilius, Theologus, Maximus, Nilus, Cassianus, Clemens, Severinus, Ephraem, Didymus, Isocrates, Epicurus, Aias, Democritus, Xenophon.

44. Περὶ ἐνυπνίων, de insomniis.

S. Script. S. Basilius, Theologus, Chrysostomus, Climacus, Leucippus, Euripides.

45. Περὶ κενοδοξίας, de vana gloria.

S. Script. S. Basilius, Theologus, Chrysostomus, Nyssenus, Evagrius, Maximus, Nilus,

Cyrillus, Philo, Isocrates, Plutarchus, Alexander, Philistion, Menander, Aristoteles.

46. Περὶ ἀληθείας καὶ ψεύδους, de veritate et mendacio.

S. Script. S. Basilius, Theologus, Chrysostomus, Evagrius, Isidorus, Severinus, Iustinus, Amphilochius, Plutarchus, Philo, Thales Milesius, Gorinus, Epictetus, Aesopus, Plato, Menander, Charicles, Diogenes.

47. Περὶ θανάτου, de morte.

S. Script. S. Basilius, Theologus, Chrysostomus, Maximus, Nilus, Aristoteles, Athanasius, Iosephus, Philo, Plutarchus, Dio Rom. Phavorinus, Diogenes, Demonax, Polyaenus, Democritus, Menander, Epictetus, Bias, Socrates, Philistion.

48. Περὶ κάλλους καὶ βλακείας, de pulchritudine et mollitie.

S. Script. S. Basilius, Theologus, Chrysostomus, Cyrillus, Isocrates, Plutarchus, Diogenes, Heterocles, Aesopus, Moschio, Menander, Socrates, Leucippus, Philippus, Diodorus, Xenophon.

49. Περὶ γήρως καὶ νεότητος, de senectute et iuventute.

S. Script. S. Basilius, Theologus, Chrysostomus, Nyssenus, Evagrius, Nilus, Symeon, Philo, Phavorinus, Solon, Alexander, Procopius Soph. Philemon, Plato, Democritus, Orgias.

50. Περὶ εὐγενείας καὶ δυσγενείας, de nobilitate et ignobilitate.

S. Script. S. Basilius, Theologus, Chrysostomus, Demosthenes, Diogenes, Theopompus,

Charicles, Plutarchus, Zeno, Philaretus, Plutarchus, Sclerias, Epicharmus.

51. Περὶ φιλαυτίας, de amore proprio.

S. Script. S. Basilius, Theologus, Chrysostomus, Demosthenes, Diogenes, Maximus, Plato, Philo, Critias, Socrates, Menander, Diogenes.

52. Περὶ ἰατρῶν, de medicis.

S. Script. S. Basilius, Theologus, Chrysostomus, Nyssenus, Philo, Hiero, Trophilus, Nicocles, Stratonicus.

53. Περὶ ἐχθρῶν, de inimicis.

S. Script. Theopompus, Plutarchus, Theologus, Chrysostomus, Cyrillus, Dionysius, Nilus, Philo.

54. Περὶ πολυπραγμοσύνης, de curiositate.

S. Script. S. Basilius, Theologus, Chrysostomus, Cyrillus, Plutarchus, Moschio, Serinus, Aristoteles, Demonax.

55. Περὶ ἀφροσύνης, de imprudentia.

S. Script. S. Basilius, Theologus, Chrysostomus, Philo, Plutarchus, Crates, Zeno.

56. Περὶ γυναικῶν ἀγαθῶν καὶ πονηρῶν, de mulieribus bonis et malis.

S. Script. S. Basilius, Theologus, Chrysostomus, Nilus, Clemens, Eusebius, Philo, Solon, Pythagoras, Secundus, Philoxenus, Plutarchus, Euripides, Diogenes, Plato, Democritus.

In fine subscriptio est: ἡ παροῦσα μέλισσα ἐγράφη ἐν τῷ ϛωνδ ἔτει, μηνὸς ἰουλίου ιγ. παρ' ἐμοῦ τοῦ ἁμαρτωλοῦ νικηφόρου ἱερέως.

Καὶ ὅσοι ἀνὰ χεῖρας λάβετε, αὐτοὶ εὔχεσθαί μοι διὰ τὸν κύριον.

Ὁ Θεὸς συγχωρήσει πάντας ὑμᾶς.

Ἡ μέλισσα· βίβλος μέλισσα καλῶν πραγμάτων.

Praesens apis scripta est anno 6854, seu 1346. mens. Iul. XIII. a me peccatore Nicephoro sacerdote.

Et quotquot in manus sumite, precamini pro me per Dominum.

Deus ignoscet vobis omnibus.

Apis. Liber apis bonarum rerum. Ioan. Birgetis poss.

Enarravi auctores suo ordine citatos, ut quilibet intelligere possit, quanti faciendae sint eiusmodi collectiones. Sententiarum seu capitum theologicorum praecipuè ex sacris et profanis libris tom. III. per Antonium et Maximum monachos olim collecti etc. prodiere Tiguri 1546. Quacum editione haec descriptio conferri queat. Similis collectio cap. LXXII. occurrit apud Bandinium tom. 1. p. 252. ubi idem citationis ordo habetur et auctores ordine alphabetico recensentur. Melissa verò non nominatur ibi liber.

Cod. CCCCXXX.

Membranaceus, in assere, corio albo tectus et aere clausus, in folio, titulis et initialibus non miniatis, literis minutis et nitidissimis, atramento flavescente, cum scholiis marginalibus minutissime scriptis et evanescentibus, in foliis 260, Saec. X, possessus ab Isidoro Metropolita Athenarum, antiqua manu suppletus, ab Hoeschelio cum editis collatus, signatus p. 69. n. 40. probe conservatus et inscriptus:

Θουκυδίδου συγγραφῆς βιβ. η. Thucydidis historiarum lib. VIII.

A. Θουκυδίδης ἀθηναῖος ξυνέγραψε.

T. ἕν καὶ εἰκοστὸν ἔτος πληροῦται.

Τέλος σὺν θεῷ τῆς βίβλου Θουκυδίδου.
Finis cum Deo libri Thucydidis.

†. Est cum annotationibus marginalibus antiquis Scholiastae graeci anonymi, quarum prima est: Ἄλλο γράψαι καὶ ἄλλο συγγράψαι. Τὸ μὲν γὰρ ἐπὶ ἕν λέγεται· τὸ δὲ συγγράψαι ἐπὶ πολλῶν. Et ista scholia usque ad finem protenduntur. In fine adhuc tetrastichon maioribus literis exaratum legitur:

Ὦ φίλος, εἰ σοφὸς εἶ, λάβε μ' ἐς χέρας. εἰ δὲ πέφυκας
  νῆϊς μουσάων, ῥίψον, ἃ μὴ νοέεις.
Εἰμὶ γὰρ οὐ πάντεσσι βατός. παῦροι δ' ἠγάσαντο
  Θουκυδίδην ὀλόρου, κεκροπίδην τὸ γένος.

Ô amice, si sapis, in manus me sume, musarum
  verò ignarus, proiice, quae non intelligis.
Non enim omnibus rubus sum. Pauci mirabantur
  Thucydidem Olori, Cecropidem genere.

Quod extat in anthologiae lib. 1, c. 44. cum lectionum tamen varietate. Idem historiarum liber occurrit adhuc in codd. 126, 223.

Antiquissimus et optimus codex existit in bibl. medic. apud Bandinium tom. 2. p. 622. ubi adfert scholium antiquum in fine libri IVi. Quod idem prorsus cum nostro est. Bauer in sua editione novissima Lips. 1790. 4. variis codicis huius Augustani lectionibus optime usus est. Reiserus notat in catalogo suo haec: Hoeschelius habet, se antehac ex hoc codice excerpta, quae in aliis editionibus desiderantur, cum variae lectionis annotatione Henr. Stephano misisse. In folio 2°. notatum graecè legitur:

Αὕτη ἡ βίβλος ἐστὶν τοῦ μητροπολίτου τῶν ἀθηνῶν ἰσιδώρου, ἣν ἐκ τῆς πόλεως αἰχμαλωτισθῆσαν ἐξηγώρακεν ἐκ τῶν ἰδίων αὐτοῦ καὶ πρὸς ὃν ἂν τύχοιεν περιπεσεῖν, εὐχέσθω τῇ ψυχῇ τοῦ ταύτην κεκτημένου, τοῦ λυτρωθῆναι αἰωνίου κολάσεως καὶ τῆς χριστοῦ βασιλείας τυχεῖν.

Hic liber est Metropolitae Athenarum Isidori, quem ex urbe abductum, ex propriis coemit, et ille, ad quem unquam pervenerit, oret pro anima possessoris, ut a supplicio aeterno liberata, Christi regno potiatur.

Ἐκοιμήθη ἡ ἁγία κυριάκη ἡ μοναχὴ κυρ. θεοδώρα ῥαύλαινα καντακουζηνὴ κομνηνὴ ἡ παλαιολόγη, ἡ ἐξαδέλφη τοῦ εὐσεβεστάτου βασιλέως κυρ. ἀνδρονίκου ἐν ἔτει ςωθ. ἰνδ. τὴν ς̄. τοῦ δεκεμβρίου μηνὸς, ὥρα ζ̄. τῆς αὐτῆς νυκτός.

Obdormiit sanctâ Dominicâ monacha Dom. Theodora Rhaulaena, Kantakuzena, Comnena, Palæologa, Consobrina piissimi imperatoris dom. Andronici anno 6809, seu 1301 indict. VI. mens. Decemb. hora septima eiusdem noctis.

Cod. CCCCXXXI.

Chartaceus, in charta spissiore, in folio, titulis et initialibus miniatis, scriptura minuta et nitida, cum figuris geometricis, manu diversa, Saec. XIV et XV, in foliis 114, signatus p. 81. n. 4. optime conservatus et inscriptus:

Ἥρωνος ἀλεξανδρέως τινὰ κλάσματα, ἃ ἐν τοῖς νῦν σωζομένοις αὐτοῦ συγγράμμασιν μόλις εὑρίσκοιν τ' ἄν.	Heronis Alexandrini fragmenta quaedam, quae in servatis nunc eius scriptis vix inveniantur.

A. *Ἔστω σμηρισμάτιόν τι, οὗ τὸ μὲν ἄρρεν.*

T. *προσενεχθέντος αὐτῷ ποτηρίου πίεται.*

†. Habentur vasorum figurae, quarum aliquae cum vasis Heronis pneumaticis conveniunt, et eandem descriptionem continent, ut collatione facta vidi. Quaedam verò sunt prorsus diversae, ad pneumatica tamen seu spiritalia pertinent, quae gr. et lat. Parisiis prodiere inter mechanicos. Numeravi eiusmodi figuras XXIII. Horum fragmentorum Fabricius non meminit.

Φύλ. ιζ. Fol. 17.

Ἥρωνος ἀλεξανδρέως περὶ αὐτοματοποιητικῆς.	Heronis Alexandrini de automatorum fabrica.

A. Τῆς αὐτοματικῆς πραγματείας.
T. οἰκονομοῦνται, ὅτι διαλλάσσονται.

†. Numeravi fig. XVII. In medio occurrit adhuc titulus miniatus: περὶ ςατῶν αὐτομάτων. Qui videtur esse libri secundi. Alias enim dicuntur duo libri. Hìc autem nulla fit librorum divisio. Prodiere gr. et lat. Paris. 1693. f. cum mechanicis. Reiserus de his automatis prorsus silet, ut et de sequenti.

Φύλ. λζ. Fol. 37.

Γεωμετρία.	Geometria.
Τοῦ σοφωτάτου χαρτοφύλακος βουλγαρίας κυρ. ἰωάννου τοῦ πεδιασήμου σύνοψις περὶ μετρήσεως καὶ μερισμοῦ γῆς.	Sapientissimi chartophylacis Bulgariae dom. Ioan. Pediasimi synopsis de dimensione et partitione terrae.

A. Πολλοὶ τῶν ἀμυήτων γεωμετρίαν μέν.
T. ἤγου μοδίου τετάρτου ὀγδόου. τέλος.

†. Occurrit adhuc in codd. 269. 300. Nondum nec graecè, nec latinè prodiit.

Φύλ. ξδ. Fol. 64.

Heronis philosophi spirabilium lib. I.

Inc. Cum apud antiquos philosophos et mechanicos studium negotii spirabilium in dignitate hominis fuerit.

Des. Ut violentior et magis continua conversio fiat.

†. Est haec versio latina sine textu graeco. Graece autem et latine cum versione Commandini prodiit Parisiis inter mechanicos.

φύλ. ϟε. Fol. 95.

Εἰς τὴν γεωμετρίαν. — In geometriam.

A. Ὅτι σκόπος ἐϛι τῆς πραγματείας ταύτης διττός.

T. οὐδ' ἂν μορφωτικῶς ἐποιεῖτο τὰς ἐνεργείας.

Εὐκλείδου ϛοιχείων τῆς θέωνος ἐκδόσεως. — Euclidis elementorum Theonis editionis.

A. Σημεῖον ἐϛιν, οὗ μέρος οὐδέν.

T. ὅπερ ἔδει ποιῆσαι.

†. Initium tantum adest, reliquis desideratis, ideoque, ut videtur, a Reisero omissum.

φύλ. ϟϛ. Fol. 96.

Κανὼν ἀκριβὴς δεικνὺς τὰς νουμενίας. μῆνες ῥωμαίων. — Canon accuratus monstrans novilunia. Menses Romanorum.

φύλ. ϟζ. Fol. 98.

Ἀσκληπίου φιλοσόφου τραϊανοῦ εἰς τὸ πρῶτον βιβλίον τοῦ νικομάχου ἀριθμητικῆς εἰσαγωγῆς σχόλια. — Asclepii philosophi Traiani in lib. I. Nicomachi isagogae scholia.

A. Οἱ παλαιοὶ κ. τ. λ. Πλατωνικὸς ὢν ὁ πατήρ.

T. πρὸς εἰσαγωγικὴν διδασκαλίαν.

†. Malè Reiserus legit τροϊανοῦ. Clarè scriptum τραϊανοῦ. Sed et hoc perperam scriptum est. Scribendum enim erat: τραλλιανοῦ. Hic Ammonii

nii discipulus in Nicomachi arithmeticam commentatus est, commentario nondum edito. Sunt verò duo libri (Non primus tantum, ut Reiserus malè inscripsit), quorum secundi titulus est:

Τοῦ αὐτοῦ σχόλια εἰς τὸ δεύτερον βιβλίον. ἐπειδὴ ςοιχεῖον λέγεται. εἴρηται ἡμῖν, ὅτοι τοῦ ποσοῦ τὸ πρός τι τὸ μέν ἐςιν ἴσον, τὸ δὲ ἄνισον.

Ioannis Philoponi commentarius ineditus in librum primum et secundum iisdem verbis incipit. Hinc factum, ut unius commentarius alteri etiam ab eruditis viris tribueretur, v. Morellii bibl. gr. etc. p. 199. Occurrit adhuc Tralliani commentarius in cod. 76.

Cod. CCCCXXXII.

Chartaceus, in assere, corio fusco tectus, in folio, titulis et initialibus miniatis, manu diversa, scriptura minuta et nitida, cum notis marginalibus, Saec. XV, in foliis 283, signatus p. 77. n. 2. probe conservatus et inscriptus:

Ἀριςείδου ῥήτορος παναθηναϊκός.	Aristidis rhetoris panathenaica oratio.

A. Νόμος ἐςὶ τοῖς ἕλλησι παλαιός.

T. ἧσπερ καὶ ὁ λόγος, καὶ ἡ πόλις.

Ὧδε τέλος εἴληφεν ἀριςείδου παναθηναϊκός.

Hìc finem cepit Aristidis panathenaica.

†. Est sine scholiis marginalibus et occurrit adhuc in codd. 123. 249.

Φύλ. λη.	Fol. 38.
Πρὸς καπίτωνα ἐπιμεμφόμενον δῆθεν τούτω, ὡς ἀντιλέγοντι τῷ πλάτωνι, ἐν οἷς οὗτος πεποίηκε λόγους δύο ὑ-	Ad Capitonem sibi nempe succensentem, tanquam contradicenti Platoni, in quibus duas orationes pro

περ ῥητορικῆς, ὅςις δὴ λόγος οὗτος καὶ ὀφίλει μετ᾽ ἐκείνους τάττεσθαι τρίτος. rhetorica hic habuit, quae oratio post illas ponenda tertia.

A. Νῦν σε καὶ μᾶλλον φιλοῦμεν.

T. πραχθέντων, ἠνέγκαμεν εἰς μέσον.

φύλ. μγ. Fol. 43.

A. Πλάτων ἐπισημότατος ἐν φιλοσοφίᾳ.'

T. ἐγκλημάτων τὴν διαβολήν.

†. Ex initio et fine constat, esse argumentum orationis Aristidis pro 4or viris.

φύλ. με. Fol. 45.

A. Παραιτεῖσθαι μὲν οὐκ οἶδα, ὅτι δεῖ.

T. οὐκ ἄρ᾽ εὐφρονεῖν δόξομεν.

†. Initium et finis ostendunt, esse Aristidis orationem pro Pericle.

φύλ. νζ. Fol. 57.

Προθεωρία κίμωνος. Protheoria Cimonis.

A. Κίμων μιλτιάδου γέγονε παῖς.

T. κίμωνα καὶ πεισιάνακτα.

Ἀριςείδου κίμων. Aristidis Cimon.

A. Ἀλλὰ νὴ δία ὁ κίμων φαῦλος τις.

T. καὶ οὕτω προσῆκεν.

φύλ. ξ. Fol. 60.

Ὑπόθεσις μιλτιάδου. Argumentum Miltiadis.

A. Ἡρόδοτος ἐν τῇ ἕκτῃ ἱκανῶς.

T. ἄμφω γὰρ λέγεται.

Περιήκει δὲ ἡμῖν ὁ λόγος εἰς αὐτόν.

T. ἔγω γε οὐχ ὁρῶ.

†. Est Aristidis oratio pro Miltiade.

φύλ. ξδ. Fol. 64.

Ἀριςείδου θεμιςοκλῆς. Aristidis Themistocles.

A. Λοιπὸς τοίνυν Θεμιςοκλῆς.
T. ἐθέλεις προσεῖναι προσήκει.

Φύλ. ος. Fol. 77.

A. Ἃ μὲν τοίνυν περὶ τῶν ἀνδρῶν.
T. Φίλον, οὐκ ἐχθρὸν κρίνω.

Ἀριςείδου πρὸς πλάτωνα ὑπὲρ τῶν τεσσάρων ῥητόρων.
Aristidis in Platonem pro 4or rhetoribus.

†. Est Aristidis communis apologia. v. in alio libro Synes. 4.

Φύλ. ρη. Fol. 108.

Ἕτερος ἀριςείδου πρὸς πλάτωνα ὑπὲρ τῆς ῥητορικῆς. Alia Aristidis ad Platonem pro rhetorica.

A. Τὸ προοίμιον ἔλαβεν — Οἶμαι δεῖν.
T. ὧν ἕνεχ' εὑρέθη.

Ὁ μὲν οὖν ὑπὲρ ῥητορικῆς λόγος οὗτος.
Haec igitur oratio pro rhetorica.

†. Est ipsius oratio I.

Φύλ. ρλγ. Fol. 133.

Ἀριςείδου πρὸς πλάτωνα ὑπὲρ ῥητορικῆς λόγ. β. Aristidis ad Platonem pro rhetorica orat. IIa.

A. Ἐπεὶ δὲ καὶ μιλτιάδου καὶ θεμιςοκλέους.
T. τάδε οὑτωσὶ πεζῇ. τέλος τοῦ δευτέρου.

Φύλ. ρμ. Fol. 146.

Περὶ τοῦ πέμπειν βοήθειαν τοῖς ἐν σικελίᾳ. De mittendo auxilio Niciae in Siciliam.

A. Τὸ μὲν κατηγορεῖν, ὦ ἀθηναῖοι.
T. ἢ πλέον οὐδὲν ἕξουσιν.

†. Aristidis oratio suasoria ad Athenienses pro auxiliis novis Niciae mittendis, quum Syracusas in Sicilia obsideret.

Φύλ. ρνα. Fol. 151.

Εἰς τὸ ἐναντίον. — In contrarium.

A. Συνευξασθαι μὲν, ὦ ἀθηναῖοι τῇ πόλει.

T. μόνος ἐξ ἁπάντων ὄφλειν.

Εἰς τὸ ἐναντίον σικελικὸς δεύτερος.
In contrarium Sicula II[a].

†. Est Aristidis suasoria de auxiliis Niciae missis revocandis. Canterus duas has orationes perditis perperam accensuit. Ex his inprimis apparet, quantus fuerit Aristides orator.

Φύλ. ρνζ. Fol. 157.

Ὑπὲρ τῆς πρὸς λακεδαιμονίους εἰρήνης. — Pro danda Lacedaemoniis pace.

A. Πρῶτον μὲν, ὦ ἀθηναῖοι, χάρις.

T. δοξάντων γενέσθαι τὴν τύχην.

Φύλ. ρξ. Fol. 160.

Ὑπὲρ τῆς πρὸς ἀθηναίους εἰρήνης. — Pro danda Atheniensibus pace.

A. Ἦν μὲν ἐκ πολλοῦ πάντες.

T. καὶ τοῖς ὅπλοις καὶ τῇ φιλανθρωπίᾳ.

Φύλ. ρξγ. Fol. 163.

Φιλίππου δίοδον αἰτοῦντος παρὰ θηβαίων ἐπ ἀθηναίους ἤκουσιν ἀθηναῖοι ἑκόντες ἑαυτοὺς εἰς συμμαχίας διδόντες. — Philippo transitum petente a Thebanis contra Athenienses, illi ultrò sese offerunt ad belli societatem.

A. Οὔτε Φιλίππου θαυμάσαι.

T. οὐκ ὀρθῶς ἐγίγνωσκεν.

Φύλ. ρξθ. Fol. 169.

Πρὸς θηβαίους περὶ τῆς συμμαχίας. — Ad Thebanos de ineunda belli societate.

A. Ἀφικόμεθα μὲν οὐ λόγῳ.
T. καὶ Θήβας συνασπίζωσιν.

Φύλ. ροδ. Fol. 174.

Ὑπόθεσις τῶν λευκτρικῶν. Argumentum Leuctricorum.

A. Μετὰ τὸν πελοποννησιακὸν πόλεμον.
T. στάσις δὲ πραγματικὴ ἄγραφος.

Λευκτρικὸς πρῶτος ὑπὲρ λακεδαιμονίων. Leuctrica prima pro Lacedaemoniis.

A. Οὕτως ἔχων, ὦ ἀθηναῖοι, γνώμης.
T. πρὸς ἁπάντων ἔχον διηνεκῆ.

Φύλ. ρπβ. Fol. 182.

Λευκτρικὸς δεύτερος. ὑπὲρ θηβαίων πρῶτος. Leuctrica 2ª. Pro Thebanis prima.

A. Οἶμαι μὲν, ὦ ἀθηναῖοι, τήμερον.
T. μὴ καθαρῶς ὑπὲρ ὑμῶν ἅπαντα.

Φύλ. ρϟ. Fol. 190.

Λευκτρικὸς τρίτος. ὑπὲρ λακεδαιμονίων δεύτερος. Leuctrica tertia. Pro Lacedaemoniis 2ª.

A. Μεθ' ὑμῶν, ὦ ἀθηναῖοι, σκεψόμενος.
T. ἤδη τό γ' ἐμὸν μέρος.

Φύλ. ρϟδ. Fol. 194.

Λευκτρικὸς τέταρτος. ὑπὲρ θηβαίων δεύτερος. Leuctrica 4ª. Pro Thebanis 2ª.

A. Εἰκότως, ὦ ἀθηναῖοι, πολλῶν.
T. ἀλλὰ καὶ συμπράττειν προθύμως.

Φύλ. ρϟζ. Fol. 197.

Λευκτρικὸς πέμπτος. ὑπὲρ τοῦ μηδετέροις βοηθεῖν. Leuctrica 5ª. Pro neutros iuvando.

A. Εἴ τι κἀμοὶ μετέστιν.
T. τὰ ὑμέτερα αὐτῶν εὖ τίθεσθαι.

φύλ. σα. Fol. 201.

Πρὸς τοὺς αἰτιωμένους, ὅτι μὴ μελετώη. — Ad criminantes, quod non declamaret.

A. Οὐκ ἀμφοτέρων ἄρα τῶν καιρῶν.
T. μὴ ῥαδίως οὑτωσὶ καταψεύδεσθε.

φύλ. σδ. Fol. 204.

Σμύρνης ἐγκώμιον, ἢ προςφωνηματικός. — Smyrnae encomium seu acclamatoria.

A. Ὁ μὲν λόγος οὐκ ἐξ ἴσου.
T. κέρδος ἡγῆσθαι τὰ τοιαῦτα.

φύλ. σζ. Fol. 207.

Σμύρνης ἐγκώμιον· προφωνητικὸς πολιτικός. — Smyrnae encomium. Allocutio politica.

A. Ἐβουλόμην ἄν, ὦ θαυμάσιε.
T. τὰ τῆς ἀγαθῆς τύχης πανταχῆ.

φύλ. ση. Fol. 208.

Λαλία εἰς ἀσκλήπιον. — Sermo in Aesculapium.

A. Ὦ πολλὰ δὴ πολλάκις.
T. καὶ ἐπιψηφίζειν τοὺς λόγους.

φύλ. σια. Fol. 210.

Ἀριστείδου ῥήτορος εἰς ῥώμην. — Aristidis rhetoris in Romam.

A. Ἔθος τοῖς πλέουσι καὶ ὁδοιποροῦσιν.
T. ἔξεστιν ἤδη φέρειν τὴν ψῆφον.

φύλ. σκ. Fol. 220.

Εἰς Δία. — In Iovem.

A Τὰ δέ σοι κατ' εὐχὴν ζεῦ.
T. μόνον αὐτὸν ὄντα τῶν πάντων.

φύλ. σκβ. Fol. 222.

Εἰς τὸ αἰγαῖον πέλαγος. — In laudem Aegaei maris.

A. Πέλαγος δὲ οὐδείς πω διὰ τέλους.
T. αὐτόν τε καὶ σύμπλους.

Φύλ. σκδ. Fol. 224.

Εἰς τὴν σάραπιν. In Serapim.

A. Εὐδαίμον γε ὁ τῶν ποιητῶν.
T. βελτίω τῶν παρόντων γενέσθαι.

Φύλ. σκζ. Fol. 227.

Ἰσθμικὸς εἰς ποσιδῶνα. Isthmicus in Neptunum.

A. Ἐπειδὴ τῆς γε ὀλυμπικῆς.
T. ἐπὶ τὰ προσήκοντα ἡμῶν ἑκάστου.

Φύλ. σλ. Fol. 230.

Ἐπὶ ἀλεξάνδρῳ ἐπιτάφιος. In Alexandrum funebris.

A. Εἶκος μὲν ἦν καὶ ἀπὸ πάσης.
T. ἐμαυτῷ προσήκειν ὑπολαμβάνω.

Φύλ. σλδ. Fol. 234.

Ῥοδιακός. Ad Rhodios.

A. Ἄνδρες οἱ περιλειπόμενοι ῥοδίων.
T. ζεῦ καὶ πάντες θεοί.

Φύλ. σμα. Fol. 241.

Μαντευτοῖ ἀθηνᾶ. Minervae divinatrici.

A. Ἔςω τοίνυν ἡμῖν ὕπαρ τὸ ὄναρ.
T. νικώη τὰ βελτίω.

†. Scribendum puto μαντευθοῖ, ut in aliis codicibus legitur. Abresch verò in Miscell. obs. crit. vol. V. p. 335. μαντευτοῖ ϰ λέγοι explicat. At tunc non circumflexus, sed gravis accentus est. Caeterum omnes istae Aristidis, qui sub Hadriano iam floruit, orationes gr. et lat. prodiere in eius operibus Oxon. 1722—30. 4. curâ Iebb.

φύλ. σμδ. Fol. 244.

Δημοσθένους λόγος ὀλυνθιακὸς πρῶτος. — Demosthenis oratio olynthiaca prima.

A. Ἀντὶ πολλῶν ἄν, ὦ ἄνδρες.

T. χρηστὰ δέ εἴη παντὸς ἕνεκα.

φύλ. σμϛ. Fol. 246.

Σχόλια τοῦ α̅ λόγου. — Scholia orationis I.

A. Ὅτι τὸ προοίμιον πλέκεται.

T. ταῦτα ποιῆσαι, οὐ πράξει.

†. Demosthenis orationes et scholia in illas eadem occurrunt in cod. Bavar. 85. de quibus Morellius p. 289. loquitur. Sunt verò scholia fere omnia vulgata vel ex codicibus Parisinis in editione Morellii ac Lambini an. 1570. vel ex Augustano in Francf. an. 1604. Ex Augustano eodem et Bavarico a Reiskio, qui iam edita quidem, emendatiora verò in codicibus his invenit. Inedita, quae restant, evulgare haud operae pretium est.

φύλ. σμζ. Fol. 247.

Ὀλυνθιακὸς δεύτερος. — Olynthiaca 2ª.

A. Ἐπὶ πολλῶν μὲν ἄν τις ἰδεῖν.

T. τῶν ὅλων ὑμῖν ἐχόντων.

φύλ. σν. Fol. 250.

Σχόλια εἰς δεύτερον λόγον. — Scholia in orat. 2am.

A. Ἐξ ἀορίστου προλήψεως τὶ σχῆμα.

φύλ. σνα. Fol. 251.

Ὀλυνθιακὸς γ̅. — Olynthiaca IIIª.

A. Οὐχὶ ταῦτα παρίσταταί μοι.

T. καὶ ἅπασιν συνοίσειν μέλλει.

†. Omnes hae tres olynthiacae orationes scholiis simul marginalibus praeditae sunt praeter indicata post tex-

textum cuiuslibet orationis. In hac verò tertia post textum nulla amplius sequuntur, exceptis marginalibus, quae incipiunt: ἐξ ἐπιτιμήσεως τὸ προοίμιον, ὅτι προσοχὴν διὰ τοῦ παροξισμοῦ ἀπεργάζεται. Et scholia marginalia minio iam evanescente exarata sunt. Reiserus tres quidem olynthiacas orationes memorat, scholia verò indicare omisit.

Φύλ. σνδ. Fol. 254.

Κατὰ Φιλίππου ᾱ. Contra Philippum I.

A. Εἰ μὲν περὶ καινοῦ τινος πράγματος.

T. ὑμῖν μέλλει συνοίσειν.

†. Adnectitur oratio tit. πόρου ἀπόδειξις. Ἃ μὲν ἡμεῖς. Scholia marginalia minio iam ferè evanescente exarata incipiunt. Ἀπολογεῖται μὲν ἐν προοιμίῳ περὶ τοῦ προαρπάξαι τὴν τάξιν τῶν γερόντων.

Φύλ. σνη. Fol. 258.

Κατὰ Φιλίππου β̄. Contra Philippum 2ᵃ.

A. Ὅταν, ὦ ἄνδρες ἀθηναῖοι, λόγοι.

T. καὶ τῆς ζημίας δίκειν ὑποσχεῖν.

†. Marginalia scholia minio exarata tantum aliquot apparent et incipiunt: ἐπιτιμητικὸν προοίμιον τῆς τῶν ἀθηναίων ῥαθυμίας. ἔχει δὲ καὶ προσοχήν.

Φύλ. σξ. Fol. 260.

Περὶ τῆς εἰρήνης. De pace.

A. Ὁρῶ μὲν, ὦ ἄνδρες ἀθηναῖοι.

T. σκίας νυνὶ πολεμῆσαι.

†. Est cum scholiis.

Φύλ. σξβ. Fol. 262.

A. Ἄνδρες ἀθηναῖοι, οὐκ ἔστιν.

T. καὶ συμφέρουσαν ὑμῖν.

†. Est ipsius oratio de Haloneso, ut in fine additur: τέλος περὶ ἁλονέσου. Libanio autem iudice rectius inscribitur: πρὸς τὴν ἐπιςολὴν Φιλίππου, ad epistolam Philippi. Est cum nonnullis notis marginalibus.

Φύλ. σξϛ. Fol. 266.

Κατὰ Φιλίππου περὶ τῶν ἐν χερρονήσῳ. Contra Philippum de Chersoneso.

A. Ἔδει μὲν, ω ἄνδρες ἀθηναῖοι.

T. δυνήσεται τὴν πόλιν σῶσαι.

τέλος τοῦ περὶ τῶν ἐν χερρονήσῳ. ςτ. ΔΔΔΔΔ.
Finis de Chersoneso. Vers.

†. Est cum scholiis marginalibus miniatis, quae incipiunt: ἀπὸ εὐνοίας τὸ προοίμιον.

Φύλ. σοα. Fol. 271.

Κατὰ Φιλίππου τρίτος. Contra Philippum III[a].

A. Πολλῶν, ὦ ἄνδρες ἀθηναῖοι, λόγων.

T. ὦ πάντες θεοὶ συνενέγκοι.

†. Est cum scholiis marginalibus miniatis. Titulus quidem est: κατὰ αἰνίππου, non verò rectè sic inscriptum.

Φύλ. σοζ. Fol. 277.

Κατὰ Φιλίππου δ̄. Contra Philippum IV[a].

A. Καὶ σπουδαῖα νομίζων, ὦ ἄνδρες.

T. Φαύλως ἔχειν, ἢ ἡμᾶς αὐτούς. |H| H ΔΔΔ.

†. Est cum scholiis marginalibus miniatis.

Φύλ. σπγ. Fol. 283.

Πρὸς τὴν ἐπιςολὴν Φιλίππου. Ad epistolam Philippi.

A. Ὅτι μὲν, ὦ ἄνδρες ἀθηναῖοι

T. τὸ κατορθοῦν αὐτὸν ....

†. Est cum scholio marginali. Finis textus est mutilus. Est enim unius tantum folii. Contuli omnes has Demosthenis orationes cum editione Paris. 1790. 4. Didot. Reiserus indicat quidem orationes IV. contra Philippum. Intermedias autem omisit.

Cod. CCCCXXXIII.

Chartaceus, in assere, corio fusco tectus, in folio, titulis et initialibus miniatis, literis minutis et nitidis, in foliis 190. Saec. XV, signatus p. 74. n. 24. optime conservatus et inscriptus:

Πρόκλου διαδόχου πλατωνικοῦ εἰς τὴν πλάτωνος θεολογίαν τόμος β̄.	Procli Diadochi Platonici in Platonis theologiam tomus II[us].

A. Ὁ μὲν δὴ περὶ τῶν νοητῶν λόγος.

T. τὰ αὐτὰ κἀν τούτοις ἀναγράφειν.

†. Praemittitur cuilibet libro capitularium, libri verò sunt IV. V. VI. secundi huius tomi. Libri tres priores, seu tomus I. continetur in cod. 413. ubi dixi, omnes esse editos Hamburgi. Occurrunt adhuc in cod. 98.

Cod. CCCCXXXIV.

Chartaceus, in assere, corio nigro tectus et aere munitus, in folio, titulis et initialibus miniatis, literis minutis et elegantibus, cum fig. astronomicis, scriptus a Nicolao Choniate, cuius manum ex cod. 139. novi, Saec. XVI, in foliis 294, signatus p. 68. n. 26. cum lacuna magna et aliis, optime conservatus et inscriptus:

Τοῦ σοφωτάτου καὶ μακαριωτάτου κυροῦ μιχαὴλ τοῦ γλυκᾶ χρονικὸν κόσμου συν-	Sapientissimi et beatissimi dom. Michaelis Glycae chronicon mundi

οπτικὸν, διεξιὸν κατ' ἐπιτομὴν περί τε τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, περί τε τοῦ φωτὸς αὐτοῦ καὶ πάντων ἁπλῶς τῶν ὑπὸ θεοῦ δημιουργηθέντων ἐν ἡμέραις ἕξ, περί τε τῆς πλάσεως τοῦ ἀδὰμ καὶ τῶν λοιπῶν καθεξῆς. Πρόλογος.

synopticum, narrans in epitome de coelo et terra, de ipsius lumine et omnibus simpliciter a Deo creatis, in diebus sex, de formatione Adami et de reliquis deinceps. Prologus.

A. *Βραχυσύλλαβον ἐγχαράττω σοι.*

T. *τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸν κομνηνὸν ἰωάννου.*

Ἕως *ὧδε τὸ πέρας τῆς κατὰ χρονικὰ διηγήσεως.*

Hucusque finis chronicae narrationis.

†. Praemittitur tabula capitum, qua finita sequitur titulus antea positus, post quem versus iambici in hunc librum:

στίχοι ἴαμβοι εἰς τὴν παροῦσαν βίβλον.

βίβλος χρονικὴ σύνθεσις τεχνουργίας
λόγος παριστᾶς. κλῆσις ἡ συγγραφέως,
ἣν ἐκ γενους ἔσχηκε γλυκεπωνύμου.

Liber chronicus, arte compositus
sermo ades. Nomen scriptoris,
quod ex genere glycarum tenuit.

Ἕ*τεροι στίχοι.*

Γ*λυκᾶς ὁ γράψας μιχαὴλ τὸ βιβλίον,*
θείων λόγων νοῦς, καὶ κανὼν τῶν δογμάτων.

Michael Glycas auctor libri, qui est
divinorum sermonum mens et canon dogmatum.

Χ*ροικὸν σύντομον ἐπισύναξις τοῦ γραμματικοῦ κυροῦ μιχαὴλ τοῦ γλυκᾶ.*

Chronicon succinctum, collectio
grammatici dom. Michaelis Glycae.

Iam ex fine chronici sc. A. C. 1118 sat dignoscitur, auctorem saec. XII°. vixisse et non saec. XV°.,

ut Allatius, Lamius et Oudinus perperam contendunt. Certè Morellius in bibl. gr. etc. p. 266. codicem bibl. S. Marci Saec. XIII°. scriptum recenset et hanc assertionem confirmat.

Occurrit adhuc idem chronicon in cod. 139. quo Bavarico et Augustano hoc codice adiutus, graece et latine Phil. Labbeus edidit.

Cod. CCCCXXXV.

Chartaceus, charta spissiore tectus, in folio, titulis et initialibus rubris, charactere minuto et nitido, manu diversa, cum lacunulis, Saec. XV, in foliis 159, signatus p. 82. n. 8. optime conservatus et inscriptus:

Πρόκλου διαδόχου λυκίου ϛοιχείωσις Φυσικὴ. ὅροι τοῦ πρώτου.	Procli diadochi Lycii elementa physica. Definitiones primi.

A. Συνεχῆ ἐϛὶν, ὧν τὰ μὲν πρῶτα ἕν,

T. καὶ ἀπειροδύναμον, οπερ ἔδει δεῖξαι.

Χριϛὲ δίδου πονέοντι τὴν πολύολβον ἀῤῥωγήν.

Christe da laboranti felices vires.

†. Constat opusculum duobus libris, graecè et latine tit. de motu editum. Initio non πρῶτα, sed πέρατα legendum, ut in cod. 151. rectè legitur.

Φύλ. ιϛ.	Fol. 16.
Πρόκλου διαδόχου τῶν πλατωνικῶν εἰς τὸν πλάτωνος ἀλκιβιάδην.	Procli Diadochi Platonici in Platonis Alcibiaden.

A. Τῶν πλατωνικῶν διαλόγων καὶ πάσης.

T. τὸ κακὸν καὶ τὸ αἰσχρόν.

†. Est in priorem Platonis Alcibiadem, non sine lacunulis. Occurrit adhuc in codd. 98. 307. Integrior codex Medico-Laurent. censendus est. Bandi-

nius enim vol. III. p. 256. vacuum septem foliorum spatium relictum ait. Excerpta ex hoc commentario dedit latinè Marsil. Ficinus tit. Procli de anima ac daemone, de sacrificio et magia. Commentarius ipse Procli graecus, vix dimidiam Alcibiadis Platonici partem exponit et desinit in verbis: *καθόσον εἰσχρὸν ἀγαθὸν οὐ φαίνεται.* p. 219. edit. Basil.

Bandinius adhuc ait in cit. loco, occurrere in variis bibliothecis Galliae, Angliae et Italiae, cur non et Germaniae? Latina Ant. Herm. Gongavae versio extat in bibl. Vindob. v. Lambec. lib. VII. p. 43.

φύλ. ρκϛ. Fol. 126.

Τοῦ ὑπερτίμου ψέλλου ἐξήγησις τῆς ἐν τῷ τιμαίῳ τοῦ πλάτωνος μαθηματικῆς. περὶ ψυχῆς ὑπάρξεως, ἢ γεννήσεως.

Hypertimi Pselli expositio mathematicae in Platonis Timaeo. De animae existentia seu generatione.

A. *Ἐκ μέρους ἠρώτηκας με.*

T. *ἡ δὲ μαθηματικὴ αὕτη.*

φύλ. ρκη. Fol. 128.

Ἑτέρας πλατωνικῆς ἐξήγησις διανοίας ἀπὸ τοῦ τιμαίου.

Alterius Platonicae mentis expositio ex Timaeo.

A. *Ἐρᾷς τῆς πλατωνικῆς ἀκορέςως πηγῆς.*

T. *κατοπτεῦσαι δὲ δυνήμεθα.*

φύλ. ρλ. Fol. 130.

Ἐξήγησις τελεώτερα περὶ τοῦ λείμματος.

Expositio perfectior de limmate seu hemitenio.

A. *Τί ποτέ ἐςι τὸ λεῖμμα ἠρώτηκας.*

T. *περὶ ὧν ἐζητήσας λόγον.*

φύλ. ρλβ. Fol. 132.

Ἐξήγησις τῆς πλατωνικῆς ἐν τῷ Φαίδρῳ διφρείας τῶν

Expositio Platonicae in Phaedro aurigationis ani-

ψυχῶν καὶ ϛρατείας τῶν θεῶν. marum et exercitus deorum.

A. Πλατωνικὰ ταῦτα ῥητά.

T. τῷ τὰ γελοῖα γελοίως.

Φύλ. ρλδ. Fol. 134.

Ἐπίλυσις, πῶς ἐϛὶ τὸ διὰ πέντε ἡμιολίων· καὶ ὅτι περὶ τὰ πέντε σχήματα οὐ ϛαθήσεται ἕτερον σχῆμα περιεχόμενον ὑπὸ ἰσοπλεύρων καὶ ἰσογονίων, ἴσων ἀλλήλοις. Solutio, quomodo sit hemiolium per quinque, et quod praeter V figuras, alia non consistat a lateribus et angulis sibi invicem aequalibus.

A. Οὐκ ἐπιϛολῆς μέτρῳ προσήκει.

T. οὐκ ἔχει τοιοῦτον λόγον.

Φύλ. ρλϛ. Fol. 136.

Περὶ τοῦ Φυσικοῦ ἀριθμοῦ. De numero physico.

A. Ἐθαύμασας εἰρηκότος κατὰ τὴν χθές.

T. δημιουργικοὶ, ἀλλ' οὐκ ἀριθμητικοί.

Φύλ. ρλη. Fol. 138.

Περὶ τῆς ἠθικῆς ἀριθμητικῆς καὶ τῆς θεολογικῆς. De ethica et theologica arithmetica.

A. Ὥσπερ εἰσὶν ἀριθμοὶ τῇ Φύσει.

T. οὐκ ἂν ῥᾶϛα τὰς θεωρίας παραδεξαίμεθα.

Φύλ. ρμ. Fol. 140.

Περὶ τῶν καθ' ἡμᾶς θείων ἀριθμῶν. De nostris divinis numeris.

A. Δοκεῖς μοι θαυμάζειν ἀεί.

T. πνευματικῆς ποιότητος καὶ ποσότητος.

†. Omnes hae Mich. Pselli elucubrationes in forma epistolarum sunt scriptae. In indice ipsius epistolarum CCXXX alphabetico, quem Bandinius vol. 2. p. 406. sistit, hae non reperiuntur. Fabri-

cius vol. V. p. 48. memorat, ipsius epistolas circiter XXXIII, et in nota asserit, eiusdem novem esse gr. et lat. editas ab Allatio post syntagma de Simeonibus. Apud Bandinium vol. II. p. 474. primae tres eodem titulo, initio et fine occurrunt, nisi quod in prima γνώσεως pro γεννήσεως legatur.

In bibl. Ant. Augustini cod. 191. teste ibidem Fabricio p. 40. priores quinque occurrunt omnes ineditae.

Ex hac descriptione Mich. Pselli opusculorum sat clarè intelligitur, quàm imperfecta Reiseri descriptio fuerit.

Φύλ. ρμβ.	Fol. 142.
Τὸ περὶ ἐνεργείας δαιμόνων διάλογος τιμοθέου καὶ θρακός· καὶ κατὰ μάνεντος.	De operatione daemonum dialogus Timothei et Thracis. Et contra Manetem.

A. Χρόνιος ὦ θρὰξ ἐπὶ τὸ βυζάντιον.

T. συῤῥακουσίων δεκάτας καταθησόμεθα.

†. Auctor quidem titulo non praefigitur. Est verò Mich. Psellus, ut in aliis codicibus etiam Augustanis apertè ponitur. Hinc miror, quod Reiserus auctoris nomen reticuerit. Prodiit gr. et lat. in libris IIbus. Hìc autem nulla fit librorum divisio. Occurrit adhuc in cod. 100.

Cod. CCCCXXXVI.

Chartaceus, charta spissiore tectus, in folio, titulis et initialibus obscurè miniatis, literis minutis et nitidis, cum marginalibus notis, in foliis 104, Saec. XIV, possessus a Bessarione Card. et a Card. Tusculano, in fine mutilus, signatus p. 56. n. 13. probe conservatus et inscriptus:

Ἡ ὀγδόη

Ἡ ὀγδόη κατὰ Φωτίου σύνοδος καὶ ἄλλη ὑπὲρ αὐτοῦ.

Octava synodus contra Photium et alia pro ipso.

Βίος καὶ ἄθλησις τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἰγνατίου ἀρχιεπ. κωνςαντ. συγγραφεὶς παρὰ νικήτα δούλου ῑῡ χῡ, τοῦ καὶ Δαυὶδ τοῦ παφλαγόνος.

Vita et luctatio sancti patris nostri Ignatii archiep. Constantinop. conscripta a Niceta, servo Iesu Christi, Davide Paphlagon.

A. Πάντων μὲν τῶν ἁγίων βίους.
T. καὶ ἀθλοφόρου. ἐν χῷ κ. τ. λ.

Φύλ. κθ. Fol. 29.

Ἀπὸ τοῦ ἐγκωμίου τοῦ εἰς τὸν ἅγιον ἰγνάτιον τὸν γεγονότα πατριάρχην κωνςαντ. συντεθέντος παρὰ μιχαὴλ μοναχοῦ, πρεσβυτέρου καὶ συγκέλλου.

Ex encomio sancti Ignatii Patriarchae Constantinop. composito a Michaele monacho, Presbytero et Syncello.

A. Ὁ νέος οὗτος καὶ μέγας θεοφόρος.
T. μόλις οὗτος ἐκβάλλεται.

†. Hoc encomium subsequitur libellus Ignatii continens omnia contra se acta. — Epistola Nicolai Papae — Alia Epiphanii archiep. Cypri. Tum actionum prooemium, et ipse actiones X. editae in Harduini act. conc. tom. V, p. 943 usque 1150.

Φύλ. ρκζ. Fol. 127.

Πρακτικὰ τῆς ἁγίας συνόδου συγκροτηθείσης ἐν κωνςαντινουπόλει ὑπὸ Φωτίου τοῦ ἁγιωτάτου καὶ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου ἐπὶ ἑνώσει τῆς τοῦ θεοῦ ἁγίας καὶ ἀποςολικῆς ἐκκλησίας.

Acta sacrae synodi congregatae Constantinopoli a Photio sanctissimo et oecumenico patriarcha pro unione sanctae Dei et apostolicae ecclesiae.

A. Προκατεϑέντος τοῦ Φωτίου τοῦ ἁγιωτάτου.
T. καὶ τὴν ἰδίαν ....

†. Actio I desinit: Φωτίου καὶ Ἰωάννου τῶν ἁγιωτάτων πατριάρχων πολλὰ τὰ ἔτη. Photio et Ioanni sanctissimis patriarchis multos annos. Tum haec nota graeca est: ὅρα καὶ ἐνταῦθα τὴν κακουργικὴν σκαιότητα καὶ ὑπόμωρον μαρτυροῦσαν, ὡς αὐτοῦ εἰσι σοφίσματα καὶ τεχνάσματα ταῦτα τὰ λεγόμενα πρακτικὰ τῆς ἁγίας συνόδου. ἐν γὰρ τῇ ϑῆϑεν εὐφημίᾳ προτάττει ἑαυτὸν τοῦ ῥωμαίου Ἰωάννου. Vide et hic malitiosam et insanam obliquitatem, quae testatur, ipsius esse sophismata et artificia dicta haec acta sacrae synodi. In praesenti enim hac acclamatione seipsum Romano Ioanni praeponit.

Desinit autem actio VI. his verbis: τῶν ϑεσπεσίων ἐκείνων ἀνδρῶν ὁμολογίαν καὶ τὴν ἰδίαν .... Est verò actio unius folii. Finis igitur est mutilus. At non video, cur Reiserus scripserit: Codex et à principio mutilus. Certe Ignatii vita, quae est primò posita non est mutilata.

In ora folii primi superiore notatum: Card. Tusculani et κτῆμα βησσαρίωνος καρδηναλέως, tanquam possessorum. Sed et inscriptio alterius manus initio est. Codex graecus Ms. chartaceus, foliorum hodie CIV. De quo celeberrimus dn. D. Reiserus indic. Msc. bibl. Aug. p. 36. codex et a principio et in fine mutilus, Augusta Vindelicorum missus Francofurtum ad Moenum A°. MIOCVC. die XII Sept. d. viro illustri Iobo Ludolfo S. C. M. consiliario etc.

Cod. CCCCXXXVII.

Membranaceus, in assere, corio fusco tectus et aere clausus, in folio, titulis et initialibus miniatis, literis minutis et nitidissimis, initio et versus finem

laceratus et mutilus, in foliis 354, Saec. XI. signatus p. 1. n. 5. in medio sat conservatus et turbato foliorum ordine inscriptus:

Συναγηγὴ ἐξηγήσεων τῶν εἰς τὸ κατὰ ἰωάννην εὐαγγέλιον γεγονῆα παρὰ νικητᾶ θεοφιλεςάτου μητροπολίτου ἡρακλέας τοῦ σεῤῥῶν.	Collectio expositionum in Ioannis evangelium facta a Niceta Dei amantissimo metropolita Heracliae Serrarum.

A. *Πᾶσα μὲν ἡ τῶν εὐαγγελίων φωνή.*

T. *πόθεν εἰμί ....*

†. Contra expressum clarè titulum Reiserus inscripsit: S. Chrysostomi commentarius prior in S. Ioannem. Est verò catena SS. PP. in S. Ioannem, ut ex titulo clarè patet. In margine notantur SS. Athanasius, Basilius, Maximus, Chrysostomus, Cyrillus, Isidorus, Theologus, Dionysius, Gregorius Nyssenus, Ioan. Damascenus, Clemens, Origenes, Cosmas, Macarius, Amphilochius, Nilus.

Desinit autem: *οὐκ οὖν τὸ μὲν οἶδα, πόθεν εἰμί,* fine adeoque mutilo. Occurrit adhuc in cod. 37. eodem initio. Cuius etiam cl. Harlesius tom. VIII. p. 689. edit. novae Fabricii in nota meminit. Codicis autem Augustani meminisse non poterat, falsa codicis inscriptione. Fol. 76. in ora superiore haec leguntur: M. *Μαρτίνου τοῦ κρουσίου ἐν τυβίγγῃ. παρὰ κυ. λεοντίου ἱερομονάχου τοῦ φιλοπόνου κυπρίου: τῇ κγ. μηνὸς μαρτίου, ἐν ἔτει τῷ αφϟ. πιςεύω ἔγωγε, ὅτι προ τ ἢ υ ἔτων τὸ τεῦχος ἐγράφη τοῦτο. ἔπεμψα δ' ἐγὼ ὁ εἰρημένος κρούσιος αὐτὸ τῇ κγ μηνὸς μαρτίου τοῦ αφϟδ. ἔτους ἐκ τυβίγγης εἰς αὐγούςης τῆς ῥαιτικῆς τὴν ἑλληνικὴν βιβλιοθήκην,* M. Martini Crusii Tybingae. A dom. Leontio Hieromonacho laboris amante Cyprio. 23 mens. Martii 1590. credo ego, hunc codicem scriptum esse ante annos CCC vel CCCC. Misi autem

memoratus Crusius illum 23 mens. Martii A. 1594. Tybinga in bibliothecam graecam Augustanam.

Tria igitur tantum exemplaria extant de hac Nicetae Heracleensis catena SS. PP. in S. Ioannis evangelium. Et nunc duo simul in biblia regia Monac. asservantur. Tertium in bibl. Taurinensi apud Pasinum p. 69. memoratur.

Cod. CCCCXXXVIII.

Bombycinus, in assere, corio albo tectus et laminis aereis clausus, in folio, titulis et initialibus, notis et numeris marginalibus miniatis, literis nitidissimis, manu diversa, in foliis 322, Saec. XIII et XIV, possessus a Basilio filio, Primicerio Romano et Georgio Birgote, signatus p. 22. n. 11. optime conservatus et inscriptus:

Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν μαξίμου τοῦ ὁμολογητοῦ κεφάλαια διάφορα θεολογικά τε καὶ οἰκονομικὰ καὶ περὶ ἀρετῆς καὶ κακίας.	Sancti patris nostri Maximi confessoris capita varia theologica et oeconomica. Et de virtute ac vitio.

A. Ἓν ἐςὶ τὸ ὑπεράναρχον καὶ ὑπερούσιον.

T. οὗ χάριν τὸν πόθον ἐλάβομεν.

Τέλος τῶν θεολογικῶν κεφαλαίων.

†. Sunt centuriae V, non VII, ut Reiserus asserit, editae in S. Maximi conf. operibus Paris. 1675. f. tom. I. p. 512.

Φύλ. ρκγ.	Fol. 123.
Τοῦ αὐτοῦ κεφάλαια περὶ ἀγάπης πρὸς ἐλπίδιον τὸν ὁσιώτατον. πρόλογος.	Eiusdem capita de charitate ad Elpidium sanctissimum, prologus.

A. Ἰδοῦ πρὸς τῷ περὶ ἀσκητικοῦ βίου λόγῳ.

T. ἐπειδὴ ὁ θεὸς ἀγάπη ἐςι. αὐτῷ κ. τ. λ.

†. Sunt centuriae IV, ibidem editae tom. 1. p. 394.

Φύλ. ρπβ. Fol. 182.

Τοῦ αὐτοῦ περὶ θεολογίας καὶ τῆς ἐνσάρκου οἰκονομίας. Eiusdem de theologia, Deique filii in carne dispensatione.

A. Εἷς θεὸς ἄναρχος, ἀκατάληπτος.

T. τοῦ λόγου γεγονὼς οἰκητήριον.

†. Vocantur γνωστικὰ κεφάλαια et sunt centuriae II. ibidem editae p. 461. non verò centuria I, ut Reiserus ait.

Φύλ. σλβ. Fol. 232.

Ioannis Damasceni logica.

A. Τὸ μὲν στένον τῆς διανοίας καὶ τὸ ἄπορον.

T. ἀσύγχυτόν τε καὶ ἄτρεπτον.

†. Praemittitur prooemium, quod in aliis codicibus inscribitur ad Cosmam episc. Maïumae, et desinit: τῶν εὐχῶν χορηγίαν ἀντίδοτε. Sequitur cap. 1. περὶ γνώσεως — οὐδὲν τῆς γνώσεως. Est verò liber divisus in cap. L., quorum ultimum est: περὶ τῆς καθ' ὑπόστασιν ἑνώσεως. Discrepat non parum ab editione Billiana. Observo, scholia etiam marginalia hìc haberi, quorum primum ad cap. III. est: ση. διὰ τί τὸ ὂν διαιρούμενον εἰς οὐσίαν καὶ συμβεβηκὸς, οὐκ ἔστιν γένος αὐτοῦ. Eiusmodi scholia etiam in codd. Vindob. apud Nesselium occurrunt.

Φύλ. σξβ. Fol. 262.

Τοῦ αὐτοῦ κεφάλαια ρ̄ περὶ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως. Eiusdem capita C. de orthodoxa fide.

A. Θεὸν οὐδεὶς ἑώρακε πώποτε.

T. τὰ πάντα πληρῶν καὶ .....

†. Praemittitur tabula cap. C. Iam verò desinit in cap. XI°. Sunt verò edita in eius operibus.

Φύλ. σοα.	Fol. 271.
Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν γρηγορίου νύσσης συγγράμματα. τοῦ αὐτοῦ περὶ ψυχῆς μετὰ τῆς ἰδίας αὐτοῦ ἀδελφῆς μακρίνης.	Sancti patris nostri Gregorii Nysseni opuscula. Eiusdem de anima cum sorore sua Macrina.

A. Ἐπειδὴ τοῦ ἀνθρωπίνου βίου μετέστη.

T. ἥτις ἐστὶν ἡ ἀνθρωπίνη φύσις.

†. Habetur cum scholiis quibusdam marginalibus ex S. Basilio. Prodiit verò in eius operibus, et occurrit adhuc in cod. 23. In fine subscriptum: Γεώργιος βιργώτης ἠγώρασα τὸ παρὸν βιβλίον ἐκ χειρὸς κυροῦ πριμικηρίου ῥωμανοῦ ἐν ἔτει ἀπὸ χῦ αῦπθ.

Ἡ παροῦσα δέλτος ἐστὶ τοῦ γεωργίου βιργωτῆ, ἣν ὠνήσατο ἐκ χειρὸς πριμικηρίου ῥωμανοῦ. αυο̄ς ἐν μηνὶ πιο .... ιζ. ἐπέθανε ὁ μέγας μαστορες ὄφρε.

Georgius Birgotes emi hunc librum è manu dom. Primicerii Romani anno Christi 1489.

Praesens liber est Georgii Birgotis, quem emit è manu Primicerii Romani, A. 1476 mens.... XVII. mortuus est magnus Mastores Ophre.

Cod. CCCCXXXIX.

Chartaceus, in assere, corio nigro tectus et aere clausus, in folio, ultimo titulo miniato, reliquis desideratis, literis minutis et abbreviatis, manu diversa, in foliis 83, Saec. XIV et XV, signatus p. 76. n. 9. male conservatus et inscriptus:

Πυῤῥωνείων ὑποτυπώσεων βιβ. γ̄.	Pyrrhoniarum institutionum lib. III.

A. Τίς ζητοῦσι τι πρᾶγμα, ἢ εὕρεσιν.

T. πρὸς τὸ ἀνύειν τὸ προκείμενον. τέλος.

†. Sunt Sexti Empirici lib. III., praemisso cuilibet libro capitulario, in eius operibus editi.

φύλ. νθ. Fol. 59.

Somnium Scipionis graecè cum enarratione.

†. Rectè sic inscripsit Reiserus, licet titulus absit et initium mutilum sit. Prima enim verba sunt: *διαζώννυται, ἐντεῦθεν δ' ἐπὶ τὰ ἑπόμενα μεταβῶμεν. — ἐξ οὗ κατανοοῦντι πάντα λαμπρὰ τ' ἄλλα, καὶ θαυμαστά μοι ἐδόκει. ἦσαν δ' οὗτι ἀστέρες. κ.τ.λ.* Id quod in p. 7. edit. Basil. 1524. 12. occurrit. Est verò Ciceronis fragmentum graecè versum cum commentario graeco. Cuiusnam autem textus et commentarius in somnium Scipionis sit, nec hic apparet, nec Reiserus indicavit. Memini autem me legere, somnium Scipionis et Macrobii commentarium in illud a Maximo Planude graecè esse versum. Et revera! Collatione enim instituta vidi, esse Planudeam Macrobii versionem. Commentarius enim ad textum suprà positum sic incipit: *ἐν τῷ λέγειν, ἐξ οὗ κατανοοῦντι πάντα, τὸ αὐτὸ βέβαιοι, ὅπερ ἀνωτέρῳ εἰρήκαμεν, ἐν αὐτῷ τῷ γαλαξίᾳ τοῦ γε σκηπίωνος, καὶ τῶν γεννησαμένων γενέσθαι τὴν σύνοδον.* Quae Macrobius latinè sic habet. lib. 1. c. 16. p. 16. Tractatum ad sequentia transferamus. Ex quo mihi omnia contemplanti praeclara caetera et mirabilia videbantur etc. Dicendo, ex quo mihi omnia contemplanti: id quod suprà diximus, affirmat: in ipso lacteo Scipionis et parentum per somnium contigisse conventum.

Ex quo manifestè intelligitur, esse somnium Scipionis et Macrobii commentarium a Maximo Planude graecè versum. Sed et Theodorus Gaza somnium Scipionis vertit graece, in cit. editione Basil. editum. Hic incipit: *ἡνίκα περὶ τὴν ἀφρικὴν*

ἀφικόμην 'Αντίου μανλίου. Planudes verò: *ἡνίκα ἐπὶ τὴν ἀφρικὴν ἀφικόμην 'Αντίου μαλλίου,* ut apud Montfaucon in bibl. Coislin. lego p. 520.

Finis in hoc codice est mutilus. Desinit enim: *τοῦτο δὲ καὶ διὰ τὴν ϛενοχωρίαν ....* Quod est secundi libri cap. IV. de sono acuto et gravi fol. 25. B. edit. Venet. 1513. f. Planudis textus et commentarius graecus nunquam prodiit.

φύλ. οε. Fol. 75.

Fragmentum logicum de genere etc. initio et fine mutilum.

φύλ. οθ. Fol. 79.

Θέωνος ἀλεξανδρέως εἰς τὸ η̄ τῆς μαθηματικῆς πτολεμαίου συντάξεως.	Theonis Alexandrini in lib. VIII^m. mathematicae Ptolemaei constructionis.

A. *Διεξελθὼν ὁ πτολεμαῖος ἐν τῷ ζ̄. βιβλίῳ.*

T. *τυχεῖν τοὺς τῶν φάσεων κανόνας.*

†. Post finem editionis Basil. 1538. f. haec adhuc in uno contextu sequuntur in codice: *ὅταν δὲ διὰ ρ̄ν̄ ἔτων ἡμέραν μίαν ἐπιλαμβάνῃ ἡ τῶν φάσεων καὶ κρύψεων πραγματία, ἐντεῦθεν ἂν τις καταμάθοι. ἐπεὶ γὰρ ὁ μὲν πρὸς τὰ τοπικὰ καὶ ἡμερινὰ σημεῖα θεωρούμενος ἐνιαύσιος χρόνος ἡμέρων ἀπεδείχθη τξε. ιδ. μη̄. κινεῖται δὲ καὶ ἡ τῶν ἀπλανῶν ⊕ διὰ ἔτων ρ̄μ̄ μίαν, η ἔγγιϛα ὁ ♂ ἐν τῇ μίᾳ κινεῖται, ὥϛε καὶ ἐν τῷ ἑκατόϛῳ ἔτει τοῦ χρόνου, τουτέϛιν, ἡ μὲν τῶν ἀπλανῶν ⊕ ἐν ἐνιαυτῷ ἑνί. ὁ δ᾽ ♂ ἐν ἑξηκοϛοῖς μιᾶς τοτολϛτ κινηθήσονται μιᾶς μ°ι ἑξηκοϛοῖς τοτολϛ̄. κ.τ.λ.* usque ad finem suprà indicatum.

Cod. CCCCXL.

Bombycinus, in assere, corio albo tectus, laminisque aereis clausus, in folio, titulis et initialibus rubrica-

bricatis, literis minutis et nitidissimis, Saec. XIII, in foliis 187, signatus p. 33. n. 7. optime conservatus et inscriptus:

Βίος ἐν ἐπιτομῇ τοῦ ἀββᾶ Ἰωάννου τοῦ ἡγουμένου ἁγίου ὄρους σινᾶ, τοῦ ἐπίκλην σχολαςικοῦ, τοῦ ἐν ἁγίοις ἀληθῶς.

Vita in epitome Abbatis Ioannis praepositi sacri montis Sinae, cognomine Scholastici, verè sancti.

A. Τὸ μὲν τίς ἡ ἐνεγκαμένη τὸν γεννάδα.

T. ςηρίγματα λέγοντα τάδε.

†. Auctor huius vitae est Daniel monachus Rhaituensis, v. edit. Scholastici, et infra. Inscriptio verò haec praemittitur cum versibus:

Ἐνθάδε προτάξαι βίον, ἵν' ὁρῶντες τοὺς κόπους, μὴ ἀπιςῶμεν τοῖς δράμασιν.

Est hic finis prologi. Caetera desunt.

τρίδομος κλίμαξ, τρισδέκα βαθμῶν πέλων:
τρίδωρον χάριν τοῖς βροτοῖς χορηγοῦσα:
τῶν ἀρετῶν ἐκ πηγῶν τῶν θεορρύτων:
τριαντάριθμος οὐρανοδρόμος κλίμαξ:
εἰς οὐρανοὺς φέρουσα τοὺς βρότους βάσις:
Ἣν πᾶσαν ἐλθών, εὐθὺς σὺν χω̄ πέλει.
τοῦ τρισσοφεγγοῦς φωτὸς ἠξιουμένος.

Post finem verò vitae sequitur titulus: Δανιὴλ ταπεινοῦ μοναχοῦ ῥαϊθηνοῦ εἰς τὸν βίον τοῦ κυροῦ Ἰωάννου τοῦ ἐπίκλην σχολαςικοῦ.

Πεπείραμαι κυροῦν ἐν βράχεσι πλεῖςα ῥήματα.
ῥήτορσι γὰρ κάλλος συντομία ἔπους.

Danielis humilis monachi Rhaituensis in vitam domini Ioannis Scholastici cognomine.

Conatus sum multa breviter dare verba.
Rhetoribus enim pulchra verborum concisio.

Φύλ. δ. Fol. 4.

Λόγος ἀσκητικὸς τοῦ ἀββᾶ Ἰωάννου τοῦ ἡγουμένου τῶν ἐν

Sermo asceticus Abbatis Ioannis praepositi mo-

τῷ σινᾶ ὄρει μοναχῶν, ὃν καὶ ἀπέστειλε τῷ ἀββᾶ ἰωάν. τῷ ἡγουμένῳ τῆς ῥαΐθου, προτραπεὶς παρ' αὐτοῦ συντάξαι.

nachorum in monte Sina, quem et misit Abbati Ioanni praeposito Raithi, sollicitatus ab ipso, ut componeret.

A. Τοῦ ἀγαθοῦ καὶ ὑπεραγαθοῦ.
T. εἰς ἀορίστους αἰῶνας φῶς. Ἀμήν.

†. Incipit hic scalae gradus primus, inter quem et secundum novus titulus insertus est: πλάκες πνευματικαί. Ἰωάννης ἰωάννῃ χαίρειν. Ἀπεδεξάμην, ὡς πρέπουσαν τῷ σεμνῷ σου, καὶ ἀπαθεῖ υἱῷ. Tabulae spirituales: Ioannes Ioanni salutem. Cuius finis hic non apparet, turbato scilicet foliorum ordine. Est verò prologus 2dus.

Post finem scalae subscriptio librarii est: κε ιυ χε υἱὲ τοῦ θεοῦ ἐλέησον με τὸν ἁμαρτωλὸν σάβαν ἱερομόναχον. καὶ οἱ ἀναγινώσκοντες εὔχεσθαι μοι διὰ τὸν κύριον. Domine Iesu Christe, fili Dei, miserere mei peccatoris Sabae hieromonachi. Et lectores precamini mihi per dominum. Sequitur tum tabula scalae ordine inverso, et qui sequuntur, versus:

Ἠλλιωμένος ὅλος ἐκ πνεύματος ἁγίου.
πέφηνας πὲρ παμμάκαρ ἰωάννη.
ὅθεν ἐξύφανας ἡμῖν ἱστὸν θεογνωσίας.
Δι' οὗ πᾶς τις τέμνεται καρδίαν.
καὶ πρόσω βαίνειν τῆς ἧσπερ ἐκέκτητο ἀχλύος.
φωταγωγούμενος σαῖς δαδουχίαις.
εἰς ἔφεσιν γλυκίου πάμπαν.
οὗπερ πολίτης ληστῆς ὑπάρχει.
σὺν σοὶ φέριστε καὶ χορείας ἁγίων πάντων.
ὧν ταῖς πρεσβείαις σωθείημεν πάντες.

Mutatus totus ex spiritu sancto
apparuisti pater beatissime Ioannes,
ex quo texuisti nobis telam scientiae Dei,

qua unusquisque secatur corde,
et ulterius suam per caliginem pergit
tuis illuminatus facibus
ad desiderium dulcis omnino,
cuius civis existit latro, coeli,
tecum optime, chorique sanctorum,
quorum suffragiis salvemus omnes.

φύλ. ροϛ. Fol. 176.

Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν ποιμένα. Eiusdem ad pastorem.

A. Ἐν μὲν τῇ κάτω βίβλῳ ἔγω γε.

T. ἀποϛηθίζειν ψαλμούς .....

†. Extant haec omnia in Raderi editione Paris. 1633. f.

Cod. CCCCXLI.

Chartaceus, charta spissiore et membrana tectus, in folio, titulis et initialibus miniatis, charactere minutissimo et nitidissimo, Saec. XV, in foliis 147, signatus p. 76. n. 11. optime conservatus et inscriptus:

Στέφανος περὶ πόλεων. Stephanus de urbibus.

A. Ἄβαι, πόλις Φωκική.

T. ὀφθεὶς κατὰ χρῆσιν οὕτω τέως εὗρον.

†. Non est manuscriptum, sed editio Aldina Venet. 1502. f.

Sequuntur tum Demosthenis orationes cum Libanii argumentis.

Λιβανίου ὑπόθεσις τῶν λόγων Δημοσθένους.

A. Ἐπειδὴ κράτιϛε ἀνθυπάτων μόντιε.

T. πραγμάτων ἑκάϛων ἰδιότητα.

†. Est in vitam Demosthenis extans in eius operibus tom. 2. p. 275.

Φύλ. γ. Fol. 3.

Ὑπόθεσις λόγου ὀλυνθιακοῦ. Argumentum orationis olynth.

A. Ὄλυνθος ἦν πόλις ἐπὶ θρακῆς.

T. τοῦ τὰ πράγματα ἀπόλυσθαι.

Φύλ. δ. Fol. 4.

Δημοσθένους ῥήτορος ἀθηναίου λόγοι. ὀλυνθ. ᾱ. Demosthenis rhetoris Atheniens. orationes.

A. Ἀντὶ πολλῶν ἄν.

T. χρηςὰ δὲ εἴη παντὸς ἕνεκα.

Φύλ. ζ. Fol. 7.

Ὑπόθεσις λόγου ὀλυνθιακοῦ β̄. Argumentum olynthiacae IIae.

A. Προσήκαντο μὲν

T. εἶναι καθ' ἑαυτούς.

Ὀλυνθιακὸς β̄. Olynthiaca IIa.

A. Οὐχὶ ταῦτα παρίςαται.

T. καὶ ἅπασιν ὑμῖν μέλλει.

Φύλ. ι. Fol. 10.

Ὑπόθεσις λόγου ὀλυνθιακοῦ γ̄. Argumentum orat. IIIae olynthiacae.

A. Ἔπεμψαν βοήθειαν.

T. προϊςαμένων τῆς πόλεως.

Ὀλυνθιακὸς τρίτος. Olynthiaca IIIa.

A. Ἐπὶ πολλῶν μέν.

T. πραγμάτων ὑμῖν ἐχόντων.

Φύλ. ιδ. Fol. 14.

Ὑπόθεσις λόγου τοῦ κατὰ Φιλίππου ᾱ. Argumentum orationis I. contra Philippum.

A. Εἰ μὲν περὶ καινοῦ.

T. πρὸς αὐτὸν ὑπάρχῃ.

Κατὰ Φιλίππου α̅. | Contra Philippum I.

A Εἰ μὲν περὶ καινοῦ.

T. μέλλει συνοίσειν.

Φύλ. ιθ. Fol. 19.

Ὑπόθεσις τοῦ κατὰ Φιλίππου λόγου β̅. | Argumentum orat. II[ae]. contra Philippum.

A. Παραίνει διὰ τούτου.

T. εἰς τοὺς ἀθηναίους.

Κατὰ Φιλίππου β̅. | Contra Philippum II[a].

A. Ὅταν ὦ ἄνδρες.

T. δίκην ὑποσχεῖν.

Φύλ. κγ. Fol. 23.

Ὑπόθεσις τοῦ κατὰ Φιλίππου γ̅. | Argumentum orat. III[ae]. contra Philippum.

A. Πολλῶν, ὦ ἀθηναῖοι.

T. κοινῇ τοῖς ἕλλησι.

Κατὰ Φιλίππου γ̅. | Contra Philippum orat. III[a].

A. Πολλῶν, ὦ ἄνδρες.

T. θεὸς συνένεγκοι.

Φύλ. λα. Fol. 31.

Ὑπόθεσις λόγου τοῦ περὶ εἰρήνης. | Argumentum orationis de pace.

A. Μηκυνομένου τοῦ πολέμου.

T. καὶ ἀδωροδόκητον.

Περὶ εἰρήνης. | De pace.

A. Ὁρῶ μέν, ὦ ἄνδρες.

T. νυνὶ πολεμῆσαι.

Φύλ. λγ. Fol. 33.

Ὑπόθεσις λόγου τοῦ περὶ ἁλονήσου. | Argumentum orationis de Haloneso.

A. Οὗτος ὁ λόγος.
T. εἶναι τὸν ἐκείνου.

Περὶ ἁλονήσου.	De Haloneso.

A. Ἄνδρες ἀθηναῖοι.
T. καὶ συμφέρουσαν ὑμῖν.

Φύλ. λη.	Fol. 38.
Ὑπόθεσις λόγου τοῦ περὶ τῶν ἐν χεῤῥονήσῳ.	Argumentum orationis de Chersoneso.

A. Ὁ λόγος οὗτος.
T. πρὸς ἑτέρους ἐξηγήσεως.

Περὶ τῶν ἐν χεῤῥονήσῳ πραγμάτων.	De rebus in Chersoneso.

A. Ἔδει μὲν, ὦ ἄνδρες.
T. τὴν πόλιν σῶσαι.

Φύλ. με.	Fol. 45.
Ὑπόθεσις λόγου Δ̄ τοῦ κατὰ Φιλίππου.	Argumentum orationis IV^ae contra Philippum.

A. Καὶ οὗτος τὴν αὐτήν.
T. περὶ συμμαχείας πρεσβεύεσθαι.

Φιλιππικὸς Δ̄.	Philippica IV^a.

A. Καὶ σπουδαῖα.
T. ἢ ὑμᾶς αὐτούς.

Φύλ. νβ.	Fol. 52.
Ὑπόθεσις λόγου τοῦ πρὸς τὴν Φιλίππου ἐπισολήν.	Argumentum orationis contra Philippi epistolam.

A. Ὁ Φίλιππος πρὸς τούς.
T. μεσὸν παραμυθίας.

Πρὸς τὴν Φιλίππου ἐπισολήν.	Contra Philippi epistolam.

A. Ὅτι μὲν, ὦ ἄνδρες.
T. τῶν ἄλλων ἑλλήνων.

φύλ. νδ. Fol. 54.

Ἐπιςολὴ Φιλίππου. Epistola Philippi.

A. Ἐπειδὴ πολλάκις.

T. περὶ τῶν καθ' ὑμᾶς.

φύλ. νζ. Fol. 57.

Ὑπόθεσις λόγου τοῦ περὶ τῆς συντάξεως. Argumentum orationis de republica ordinanda.

A. Ὁ λόγος οὗτος οὐκέτι.

T. τῶν παλαίων δεικνύς.

Περὶ τῆς συντάξεως. De republica ordinanda.

A. Περὶ μὲν τοῦ.

T. τοὺς πεισομένους.

φύλ. ξ. Fol. 60.

Ὑπόθεσις λόγου τοῦ περὶ συμμοριῶν. Argumentum orationis de classibus.

A. Φήμης γενομένης.

T. λειτουργούντων σύνταγμα.

Περὶ τῶν συμμορίων. De classibus.

A. Οἱ μὲν ἐπαινοῦντες.

T. νῦν ἁμαρτόντες.

φύλ. ξδ. Fol. 64.

Ὑπόθεσις λόγου τοῦ περὶ τῆς τῶν ῥοδίων ἐλευθερίας. Argumentum orationis de Rhodiorum libertate.

A. Τὸν συμμαχικόν.

T. εἰς τὴν πόλιν.

Ἄλλως. A. Συνεμάχουν. T. καὶ πάντων ἑλλήνων.

†. Huic adnexum est scholium:

Σχολ. Οἶμαι δεῖν ὑμᾶς. Τὴν εὐλάβειαν, ἣν ἔχει πρὸς τὴν ὑπόθεσιν, διὰ τῆς ἐπιβολῆς ἐνδείκνυται. οὐ γὰρ ἔχει παῤῥησίαν εἰπεῖν, ὑπὲρ ἀνδρῶν δοκούντων, πολλὰ καὶ μεγάλα τὸν δῆμον ἀδικηκέναι. διὰ δὲ τῆς ἑξῆς ἐννοίας τοῦ αὐτοῦ προοιμίου, προκαταλαμ-

βάνει τὸν ἀκροάτην, καὶ βούλεται λαβεῖν ὁμολογοῦντα, ὅτι ποιήσει τὰ συμβουλευόμενα, ὥς' αὐτὸ διοικεῖσθαι διὰ τῶν δύο ἐννοιῶν, τότε ἀνασχέσθαι λέγοντος, καὶ τὸ πεισθῆναι τοῖς λεγομένοις ἅμα καὶ πρᾶξαι.

Ὁ λόγος.	Oratio.
A. Οἶμαι δεῖν ὑμᾶς.	
T. τῶν ἀναθέντων ἀρετάς.	
Φύλ. ξη.	Fol. 68.
Ὑπόθεσις λόγου τοῦ περὶ μεγαλοπολιτῶν.	Argumentum orationis de Megalopolitanis.
A. Ὅτι λακεδαιμόνιοι.	
T. τὴν λακεδαίμονα.	
Ὑπὲρ μεγαλοπολιτῶν.	De Megalopolitanis.
A. Ἀμφότεροί μοι.	
T. τῷ μείζονι.	
Φύλ. οα.	Fol. 71.
Ὑπόθεσις τοῦ παρόντος λόγου.	Argumentum huius orationis.
A. Ἀλεξάνδρου τοῦ.	
T. καὶ βδελυρεύσεται.	
Περὶ τῶν πρὸς ἀλέξανδρον συνθηκῶν.	De foedere cum Alexandro.
A. Ἄξιον ἀποδέχεσθαι.	
T. τοῖς παραβεβηκόσιν.	
Φύλ. οδ.	Fol. 74.
Ὑπόθεσις τοῦ περὶ ςεφάνου.	Argumentum de corona.
A. Τεῖχος μὲν ὁ ῥήτωρ.	
T. τοῦτο ψηφίζεται.	
Δημοσθένους ὑπὲρ τοῦ ςεφάνου.	Demosthenis pro corona.

A. Πρῶ-

A. Πρῶτον μὲν, ὦ ἄνδρες.
T. καὶ σωτηρίαν ἀσφαλῆ.

φύλ. ρια. Fol. 111.

Ὑπόθεσις λόγου τοῦ παραπρεσβείας. — Argumentum orationis de falsa legatione.

A. Αἰσχύνης ἦν ἀνήρ.
T. εἴη τὸ νόημα.

Περὶ τῆς παραπρεσβείας. — De falsa legatione.

A. Ὅσην μὲν, ὦ ἄνδρες.
T. καὶ τοῖς ἄλλοις ἕλλησιν.

†. Sunt adeoque orationes Demosthenis olynthiacae III, Philippicae IV. de pace, Haloneso, Chersoneso, ad Philippi epistolam, literae Philippi, de republica ordinanda, de classibus, de Rhodiorum libertate, de Megapolitis, de foedere Alexandri, de corona, de falsa legatione cum Libanii argumentis.

Cod. CCCCXLII.

Bombycinus, in assere, corio albo tectus et aere clausus, in folio, indice, titulis et initialibus miniatis, literis minutis et nitidis abbreviatisque, in foliis 366, Saec. XIV, maculatus, initio et fine male conservatus, cum imaginibus auctoris, Theodori Lascaris Imp. Michaelis et Andronici, signatus p. 68. n. 19. inscriptus:

Χρονικὸν γεωργίου παχυμέρου πρωτεκδίκου καὶ δικαιοφύλακος. — Chronicon Georgii Pachymerae Protectici et Dicaeophylacis.

A. Γεώργιος κωνςαντινοπολίτης μέν.
T. ἀλλὰ καὶ τῆς πόλεως ξυνέπιπτε .....

†. Praemittitur index librorum V. eorumque capitum miniatus. Opus in fine mutilum est. Adsunt

enim libri ultimi duo tantum prima folia. In corpore autem scriptorum Byzant. constat lib. XIII, cuius sex libri primi tractant res gestas Michaelis Palaeologi, et septem posteriores illas Andronici Palaeologi.

Auctor circa A. C. 1242. Nicaeae natus et educatus, ut ex prooemio intelligitur, omni scientiarum genere imbutus, plura scripsit, et A. C. 1340. obiit.

Post praemissum indicem imagines habentur:

I°. Auctoris cum hac inscriptione: *Γεώργιος πρωτέκδικος τῆς ἁγιωτάτης τοῦ θεοῦ μεγάλης ἐκκλησίας καὶ δικαιοφύλαξ ὁ παχυμέρης καὶ συγγραφεύς.*
Georgius Protecticus sanctissimae Dei magnae ecclesiae, et Dikaeophylax Pachymeres et auctor.

II°. Theodori Lascaris cum inscriptione: *Θεόδωρος ἐν χῷ τῷ θεῷ πιςὸς βασιλεὺς καὶ αὐτοκράτωρ ῥωμαίων ὁ λάσκαρις.*
Theodorus in Christo Deo fidelis Imperator et Autocrator Romanorum Lascaris.

III°. In fine P. 1. et fol. 174. Michaelis Palaeologi cum sequenti inscriptione: *Μιχαὴλ ἐν χῷ τῷ θεῷ πιςὸς βασιλεὺς, καὶ αὐτοκράτωρ ῥωμαίων, Δούκας ἄγγελος, κομνηνὸς ὁ παλαιολόγος.*
Michael in Christo Deo fidelis imperator, et Autocrator Romanorum, Ducas angelus, Comnenus Palaeologus.

IV°. Andronici Palaeologi cum inscriptione: *Ἀνδρόνικος ἐν χῷ τῷ θεῷ πιςὸς βασιλεὺς, καὶ αὐτοκράτωρ ῥωμαίων ὁ παλαιολόγος.*
Andronicus in Christo Deo fidelis imperator, et Autocrator Romanorum Palaeologus. Icones horum IV^or ex hoc codice expressas Hier.

Wolfius suo Nicephorao Gregorae praemisit Basil. 1562. f. Item Lambeccius habet lib. VII. p. 155.

Cod. CCCCXLIII.

Bombycinus, in assere, corio albo tectus et aere clausus, in folio, titulis et initialibus rubricatis, literis minutis et elegantibus, bipartitò scriptus, parum abbreviatus, in foliis 311, Saec. XIII, maculatus, signatus p. 31. n. 35. sat conservatus et inscriptus:

Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἀνδρέου ἀρχιεπισκόπου κρήτης τοῦ ἱεροσολυμίτου λόγος εἰς τὴν γέννησιν τῆς ὑπεράγνου Θεσποίνης ἡμῶν θεοτοκοῦ καὶ ἀεὶ παρθένου μαρίας.

Sancti patris nostri Andreae, archiepiscopi Cretae Hierosolymitani sermo in nativitatem sanctissimae Dominae nostrae Deiparae et semper virginis Mariae.

A. Εἰ μετρῆται γῆ σπιθαμῇ.

T. εἰς τοὺς ἀτελευτήτους αἰῶνας κ. τ. λ.

†. Dicitur etiam esse Georgii Nicomediensis apud Fabricium tom. IX. p. 112. In bibl. Vindob. et Coislin. tribuitur Andreae Cretensi, cuius nomine edidit gr. et lat. Combefisius in auctario novo tom. I. p. 1305. Sub Germani CP. nomine prodiit tom. 2. auctarii Ducaei p. 450.

φύλ. ε. Fol. 5.

Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου μοναχοῦ καὶ πρεσβυτέρου τοῦ δαμασκηνοῦ λόγος εἰς τὸ γενέθλιον τῆς ὑπεράγνου δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου, καὶ ἀεὶ παρθένου μαρίας.

Sancti patris nostri Ioannis monachi et presbyteri, Damasceni sermo in nativitatem purissimae dominae nostrae Deiparae, et semper virginis Mariae.

A. Δεῦτε πάντα τὰ ἔθνη, πᾶν γένος.
T. καλλωπιζόμενος. ἀλλ' ἀντι ....

†. Extat gr. et lat. in operibus eius.

Φύλ. θ.	Fol. 9.
Μαρτύριον τῶν ἁγίων μαρτύρων εὐδοξίου, ῥωμήλου, ζήνωνος καὶ μακαρίου.	Martyrium sanctorum martyrum Eudoxii, Romuli, Zenonis et Macarii.

A. Τραϊανοῦ τοῦ δυσσεβοῦς βασιλέως.
T. τῆς κοιλίας σου ις̄ χς̄. κ. τ. λ.

†. Latine extat apud Lipoman. tom. VI. et apud Surium Sept. V.

Φύλ. ιβ.	Fol. 12.
Μαρτύριον τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος σεβηριανοῦ.	Martyrium magni Martyris Severiani.

A. Λικιννίου τοῦ δυσσεβοῦς βασιλέως.
T. προϊστάμενος. ἐν χῷ κ. τ. λ.

†. In elencho Fabriciano non occurrit tom. IX. p. 141.

Φύλ. ιη.	Fol. 18.
Σεπτεμβ. ι.	Sept. X.
Μαρτύριον τῶν ἁγίων γυναικῶν μηνοδόρας, μητροδόρας καὶ νυμφοδόρας.	Martyrium sanctarum mulierum Menodorae, Metrodorae et Nymphodorae.

A. Οὐδὲ γυναιξὶν, οὐδὲ κόραις.
T. ἐπιτυχεῖν χάριτι τοῦ κῦ κ. τ. λ.

†. Extat latine apud Lipoman. tom. VI. et Surium Sept. X. Dicitur esse Metaphrastae.

Φύλ. κγ.	Fol. 23.
Σεπτεμβ. ιβ.	Septemb. XII.
Μαρτύριον τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος αὐτονόμου.	Martyrium sancti sacri martyris Autonomi.

A. Τῆς ἴσης ἀτοπίας εἶναι νομίζω.
T. προελομένους. ὅτι αὐτῷ κ. τ. λ.

†. Extat latine apud Lipoman. tom. VI. et apud Surium Sept. XII.

Φύλ. κε.	Fol. 25.
Σεπτεμβ. ιγ.	Septemb. XIII.
Πρᾶξις καὶ τελείωσις τοῦ ἁγίου κορνηλίου τοῦ ἑκατοντάρχου.	Actio et perfectio sancti Cornelii Centurionis.

A. Μετὰ τὴν σωτήριον ἐπὶ γῆς.
T. τοῦ ἁγίου. χάριτι κ. τ. λ.

†. Extat latine apud Lipoman. tom. VI. et apud Surium Sept. XIII.

Φύλ. λ.	Fol. 30.
Σεπτεμβ. ιδ.	Septemb. XIV.
Διήγησις ὀφέλιμος ἐκ παλαιῶν ἱστοριῶν συλλεγεῖσα, καὶ ἀνάμνησιν ποιοῦσα περὶ τῆς εὑρέσεως τοῦ τιμίου σταυροῦ, καὶ τῶν ἥλων παρὰ τῆς ἁγίας ἑλένης διὰ τοῦ ἰουδᾶ μετονομασθέντος κυριακοῦ, καὶ περὶ τοῦ ἐγκαινισμοῦ ἱεροσολύμων καὶ ἑτέρων τινῶν ὑποθέσεων.	Narratio utilis ex antiquis historiis collecta, et mentionem faciens de inventione pretiosae crucis et clavorum a sancta Helena per Iudam transnominatum Cyriacum. Et de encaeniis Hierosolymae, et aliis quibusdam argumentis.

A. Ἐγένετο κατὰ τὸν καιρὸν ἐκεῖνον.
T. ἐκομίσαντο. εἰς δόξαν. κ. τ. λ.

†. In elencho Fabriciano deest.

Φύλ. λη.	Fol. 38.
Σεπτεμβ. ιζ.	Septemb. XVII.
Μαρτύριον τῶν ἁγίων γυναικῶν σοφίας, καὶ τῶν θυ-	Martyrium sanctarum mulierum Sophiae, et fi-

γατερῶν αὐτῆς, πίςεως, ἐλπίδος καὶ ἀγάπης. liarum eius, fidei, spei et charitatis.

A. Μετὰ τὸ διαλεχθῆναι πανταχοῦ.

T. καὶ προσκύνησις. νῦν κ. τ. λ.

†. Adscribitur a Fabricio Metaphrastae, edita latine apud Lipomán. tom. VI. Sept. XVII. et apud Surium Aug. I.

Φύλ. με. Fol. 45.

Σεπτεμβ. ιθ. Septemb. XIX.

Μαρτύριον τῶν ἁγίων τροφίμου, σαβατίου καὶ δωρυμέδοντος. Martyrium sanctorum Trophimi, Sabatii et Dorymedontis.

A. Πρόβου τοῦ δυσσεβοῦς τὸ βασίλειον.

T. δοξάζοντες πατέρα καὶ υἱὸν κ. τ. λ.

†. Adscribitur ab eodem Metaphrastae, latinè editum apud Lipoman. tom. VI. et apud Surium Sept. XIX.

Φύλ. νβ. Fol. 52.

Σεπτεμβ. κ. Septemb. XX.

Μαρτύριον τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος εὐςαθίου καὶ τῆς συμβίου αὐτοῦ θεοπίςης καὶ τῶν τέκνων αὐτοῦ ἀγαπίου καὶ θεοπίςου. Martyrium sancti magni martyris Eustathii et coniugis ipsius Theopistae et filiorum eius Agapii et Theopisti.

A. Τραϊανοῦ τὰ ῥωμαίων σκῆπτρα διέποντος.

T. καὶ μεγαλοπρέπεια. νῦν κ. τ. λ.

†. Adscribitur ab eodem Metaphrastae, editum latinè apud Lipoman. tom. VI. Sept. XX. et apud Surium. Nov. 2.

Φύλ. ξη. Fol. 68.

Σεπτεμβ. κγ. Septemb. XXIII.

Τοῦ ἐν ἁγίοις ἀντιπάτρου ἐπισκόπου βοςρῶν εἰς τὴν σύλ- Sancti Antipatri episc. Bostrensis in conceptio-

ληψιν τοῦ προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ ἰωάννου. — nem Ioannis, praecursoris et baptistae.

A. Ἐκ γεννητῆς γυναικῶν οὐδένα ἰωάννου.

T. ὁ θεὸς τῶν χριστιανῶν. αὐτῷ κ. τ. λ.

†. Apud Fabricium differt aliquantum initium, et dicitur extare latinè apud Lipoman. tom. VI. et apud Surium Iun. XXIV.

Φύλ. οα. — Fol. 71.

Σεπτεμβ. κε. — Septemb. XXV.

Βίος καὶ πολιτεία τῆς ὁσίης εὐφροσύνης τῆς ἐν ἀλεξανδρίᾳ. — Vita et institutum sanctae Euphrosinae Alexandrinae.

A. Ἄρτι τὰ ῥωμαίων σκῆπτρα θεοδοσίου.

T. καὶ προσκύνησις. νῦν κ. τ. λ.

†. Adscribitur a Fabricio Metaphrastae editum latinè apud Lipoman. tom. VI. Sept. XXV. apud Surium Ian. I. et apud Bollandum Feb. XI. cum notis.

Φύλ. οζ. — Fol. 77.

Σεπτεμβ. κϛ. — Septemb. XXVI.

Ὑπόμνημα εἰς τὸν ἅγιον ἀπόστολον καὶ εὐαγγελιστὴν ἰωάννην τὸν θεολόγον. — Commentarius in sanctum apostolum et evangelistam Ioannem theologum.

A. Ὅτι μὴ πολὺ τῶν ἀγγέλων ἀφέστηκεν.

T. καὶ προσκύνησις. νῦν κ. τ. λ.

†. Adscribitur ab eodem Metaphrastae, editum graecè et latinè ad calcem Oecumenii in epistolas etc. Paris. et Veronae.

Φύλ. πδ. — Fol. 84.

Σεπτεμβ. κζ. — Septemb. XXVII.

Μαρτύριον τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος καλλιστράτου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ. — Martyrium sancti magni martyris Callistrati et sociorum.

A. Τὴν τοῦ χυ ποίμνην ὅσαι ἡμέραι.

Τ. καὶ προσκύνησις εἰς τοὺς αἰῶνας. κ. τ. λ.

†. Adscribitur Metaphrastae editum latinè apud Lipoman. tom. VI. et apud Surium Sept. XXVII.

Φύλ. ϟ. Fol. 90.

Σεπτεμβ. κη. Septemb. XXVIII.

Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν καὶ ὁμολογητοῦ χαρίτωνος.

Vita et institutum sancti patris nostri et confessoris Charitonis.

A. Πολλὰ τῆς διδασκαλίας τῶν.

Τ. καὶ προσκύνησις. νῦν. κ. τ. λ.

†. Adscribitur Metaphrastae, editum latine apud Lipoman. tom. VI. et apud Surium Sept. XXVIII.

Φύλ. ϟζ. Fol. 97.

Σεπτεμβ. κθ. Septemb. XXIX.

Βίος τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν τοῦ κυριακοῦ τοῦ ἀναχωρητοῦ.

Vita sancti patris nostri Cyriaci Anachoretae.

A. Τοὺς εὐλογοῦντας σε Φησί.

†. Adscribitur Metaphrastae editum graecè in analectis graecis post monumenta Cotelerii p. 100 etc. cum vers. Ant. Pouget. latinè apud Lipoman. et Surium.

Φύλ. ρδ. Fol. 104.

Σεπτεμβ. λ. Septemb. XXX.

Βίος καὶ πολιτεία καὶ μαρτύριον τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος γρηγορίου ἐπισκόπου γενομένου τῆς μεγάλης ἀρμενίας.

Vita et institutum et martyrium sacri martyris Gregorii, episcopi magnae Armeniae.

A. Τῆς τῶν περσῶν ἀρχῆς εἰς πάρθους.

Τ. δοξαζομένου. ἐν χῳ κ. τ. λ.

†. Adscribitur Metaphrastae, editum latinè apud Lipoman. et Surium in citatis supra locis.

Sequi-

Sequitur post hos sermones XVIII tabula illorum miniata, cum initiis atramento exaratis, quam subsequitur subscriptio non librarii, sed possessoris, ut sequitur: *ἀφιερώθη καὶ ἐξεδώθη τὸ παρὸν βιβλίον τριμιναῖον ἔφρασης διὶ ἐξόδου καὶ κόπου ἐμοῦ ἐλεηνοῦ καὶ ἀθλίου καὶ ταλαιπόρου λαίοντος τοῦ κυρ. γεωργίου τοῦ καλογέρου εἰς τὸν ἅγιον καὶ πάνσεπτον ναὸν τῆς θεοτόκου τῶν ἀπαιρέων εἰς συγχώρησιν καὶ ἄνεσιν τῶν ἁμαρτιῶν αὐτοῦ, καὶ εἰς μνημόσυνον αὐτοῦ, καὶ τῆς συνοδίας αὐτοῦ.* Κ*ἔμπροσθεν τῶν κληρικῶν ἱερέων μοναχῶν κυρ. οἰκονόμου τοῦ κυρ· γαφὰ τοῦ προδο παπά, καὶ ἑτέρου πρεσβυτέρου προτοπ τοῦ ἀπέρεως, καὶ λέοντος τοῦ κυρ. νμοκοῦ:*

Καὶ οἱ ἀναγινώσκοντες τὴν βίβλον ταύτην εὔξεσθαι μοι παρακαλόντασας διὰ τὸν κύριον: ἔτους ϛϡο μηνὶ ἀπρίλλ. γ ἡμέρα σα.

Consecratus traditusque hic liber trimestris narrationum expensis et labore meo miseri et calamitosi Leonis dom. Georgii Caloeri in sanctum et venerabile templum Deiparae Apaereorum in veniam et remissionem ipsius peccatorum et coniugis est. Erat prius clericorum, sacerdotum et monachorum dom. Oeconomi protopapae, et alterius presbyteri protopapae Apaerei et Leonis dom.

Et lectores huius libri praecamini mihi, consolantes per dominum: Anno 6970, seu aera nostra 1462. mens. April. die tertio, Sabbato.

Φύλ. ρκγ.	Fol. 123.
Κοσμᾶ βεστήτορος ἐγκώμιον εἰς τοὺς δικαίους Ἰωακεὶμ, καὶ ἄνναν, καὶ εἰς τὴν ὑπέραγνον θεοτόκον.	Cosmae vestitoris encomium in iustos Ioachim, et Annam, et purissimam Deiparam.

A. *Ἡ χθὲς τῆς θεοτόκου γενεθλιακή.*

T. *τῇ συγκαταβάσει τοῦ θεοῦ κ. τ. λ.*

†. Occurrit in indice Fabriciano, nec dicitur gr. vel lat. editum.

Φύλ. ρκε. Fol. 125.

Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Φωτίου ἀρχιεπ. κωνςαντινουπ. λόγος εἰς τὸ γενέσιον τῆς ὑπεραγίας θεοτόκου.

Sancti patris nostri Photii archiep. Constant. sermo in nativitatem sanctissimae Deiparae.

A. Πᾶσα μὲν ἑορτὴ καὶ πᾶσα πανήγυρις.

T. θεάμασιν ἐν χῷ ῑῡ. κ. τ. λ.

†. Extat gr. et lat. in Combefisii auctario novo tom. 1. p. 1583.

Φύλ. ρλ. Fol. 130.

Λέοντος τοῦ εὐσεβεςάτου βασιλέως λόγος εἰς τὸ γενέσιον τῆς ὑπεραγίας θεοτόκου.

Leonis piissimi imperatoris sermo in nativitatem sanctiss. Deiparae.

A. Αὕτη ἡμέρα κῡ. ἀγαλλιασώμεθα.

T. φέρωμεν. νῦν κ. τ. λ.

†. Extat gr. et lat. in auct. novo Combefisii tom. 1. p. 1605.

Φύλ. ρλδ. Fol. 134.

Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν, καὶ ὁμολογητοῦ Ἰωσὴφ ἀρχιεπ. θεσσαλονίκης λόγος εἰς τὸν τίμιον καὶ ζωοποιὸν ςαυρόν.

Sancti patris nostri, et confessoris Iosephi archiep. Thessalonic. sermo in pretiosam et vivificam crucem.

A. Σταυροῦ ἑορτὴ προκεῖται σήμερον.

T. καὶ ζωοποιῷ αὐτοῦ πνεύματι κ. τ. λ.

†. Extat in Chrysostomi operibus Savil. tom. V. p. 819.

Φύλ. ρλϛ. Fol. 136.

Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἀνδρέου ἀρχιεπ. κρήτης τοῦ

Sancti patris nostri Andreae archiep. Cretae Hie-

ερoσoλυμίτου λόγος εἰς τὴν ὕψωσιν τοῦ τιμίου ςαυροῦ. — rosoly. sermo in exaltationem pretiosae crucis.

A. Κινήσωμεν ἀγαπητοὶ σήμερον.

T. προσκυνουμένῳ. νῦν κ. τ. λ.

†. Extat in editione ipsius Combefisii, et apud Gretserum.

Φύλ. ρλθ. Fol. 139.

Μηνὶ ὀκτοβ. ᾱ.	Mens. Octob. I.
Μαρτύριον τοῦ ἁγίου ἀποςόλου ἀνανίου.	Martyrium sancti apostoli Ananiae.

A. Λουκιανοῦ τοῦ δυσσεβοῦς κατὰ τῆς ἑώας.

T. κατέθησαν. εἰς δόξαν κ. τ. λ.

†. Extat latine apud Lipoman. tom. VI. et apud Surium Oct. I.

Φύλ. ρμα. Fol. 141.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ β̄.	Eiusdem mens. II.

A. Πολλὰ καὶ μεγάλα με τὴν ἀντιόχου.

T. παρέχοντα. εἰς δόξαν κ. τ. λ.

†. Extat apud Lipoman. tom. VI. Oct. 2. apud Surium Sept. XXVI.

Φύλ. ρν. Fol. 150.

Μαρτύριον τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος διονυσίου τοῦ ἀρεοπαγίτου.	Martyrium sancti martyris Dionysii Areopagitae.

A. Πάλαι μὲν ἐν τύποις ἦν τὰ τῆς κτίσεως.

T. καὶ προσκύνησις. νῦν κ. τ. λ.

†. Adscribitur Metaphrastae editum gr. et lat. apud Surium Oct. IX. p. 190.

Φύλ. ρνϛ. Fol. 156.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ εἰς τὴν ε̄.	Mensis eiusdem V.
Μαρτύριον τῆς ἁγίας καὶ ἐνδόξου μάρτυρος χαριτίνης.	Martyrium sanctae et gloriosae martyris Charitinae.

A. Ἐκράτει ποτὲ τῆς ἀσεβείας.
T. ἄγοντος ἐν χῷ. κ. τ. λ.

†. Adscribitur Metaphrastae, editum latinè apud Lipoman. tom. VI. et apud Surium Octob. V.

Φύλ. ρνη.	Fol. 158.
Ὀκτωβ. ς̄.	Octob. VI.
Ὑπόμνημα εἰς τὸν ἅγιον τοῦ χῦ ἀπόστολον Θωμᾶν.	Commentarius in sanctum Xī apostolum Thomam.

A. Πάλαι μὲν τὰς κατὰ γῆν.
T. καὶ προσκύνησις. νῦν κ. τ. λ.

†. Adscribitur Metaphrastae, editus latinè apud Lipoman. tom. VI. Octob. VI. et apud Surium Dec. XX.

Φύλ. ρξβ.	Fol. 162.
Τῷ αὐτῷ μηνὶ. η̄.	Eiusdem mensis VIII.
Βίος καὶ πολιτεία τῆς ὁσίας πελαγίας τῆς ἐν ἀντιοχείᾳ.	Vita et institutum sanctae Pelagiae Antiochenae.

A. Γυναικείαν ἀρετὴν τῆς τῶν ἀνδρῶν.
T. ςεφάνων, ὅτι αὐτῷ κ. τ. λ.

†. Adscribitur Metaphrastae, edita latinè apud Lipoman. tom. VI. Oct. 8.

Φύλ. ρξς.	Fol. 166.
Τῷ αὐτῷ μηνὶ ι.	Eiusdem mens. X.
Ἄθλησις εὐλαμπίου καὶ εὐλαμπίας.	Luctatio Eulampii et Eulampiae.

A. Ἄρτι τῆς θεογνωσίας εἰς πάντα.
T. καὶ προσκύνησις εἰς τοὺς αἰῶνας.

†. Adscribitur Metaphrastae edita latinè apud Lipoman. tom. VI. et apud Surium Octob. X.

φύλ. ρο. Fol. 170.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ. ιγ. Eiusdem mens. XIII.

Ἄθλησις τῶν ἁγίων καὶ ἐνδόξων τοῦ χυ μαρτύρων κάρπου, καὶ παπύλου, καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς. Certamen sanctorum et gloriosorum Xī martyrum Carpi, et Papyli, et sociorum.

A. Μεμνῆσθαι τῶν ὑπὲρ χυ παθόντων.

T. ἴαμα. εἰς δόξαν θεοῦ κ. τ. λ.

†. Adscribitur Metaphrastae, editum gr. et lat. apud Bollandum tom. II. April. XIII. p. 962.

φύλ. ροη. Fol. 178.

Ὀκτωβ. εἰς τὴν ιδ. Octob. XIV.

Ἄθλησις τῶν ἁγίων καὶ ἐνδόξων μαρτύρων ναζαρίου, γερβατίου, προτασίου καὶ κελσίου. Certamen sanctorum et gloriosorum martyrum Nazarii, Gervasii, Protasii et Celsii.

A. Νέρωνος ἄρτι τὰ ῥωμαίων σκῆπτρα.

T. ἀξιωθῆναι. χάριτι κ. τ. λ.

†. Adscribitur Metaphrastae, editum latinè apud Lipoman. tom. VI. Octob. XIV. et apud Surium Iun. XIX.

φύλ. ρπγ. Fol. 183.

Ὀκτωβ. ιε. Octob. XV.

Βίος καὶ ἄθλησις τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Λουκιανοῦ. Vita et certamen sancti martyris Luciani.

A. Σαμόσατα πόλις τῆς συρίας ἐςίν.

T. καὶ μεγαλοπρεπεία. νῦν κ. τ. λ.

†. Extat latine apud Lipoman. Surium et Bollandum Ian. VII.

φύλ. ϙϛ. Fol. 190.

Ὀκτωβ. ις. Octob. XVI.

Τοῦ ἁγίου μάρτυρος λογγίνου τοῦ ἑκατοντάρχου τοῦ ἐπὶ τοῦ ςαυροῦ. Sancti martyris Longini centurionis apud crucem.

A. Τοῦ θεοῦ λόγου διὰ τὴν ἐκ τῆς.
T. καὶ ἡ δεσποτεία αὐτοῦ κ. τ. λ.

†. Extat latinè apud Lipoman. Octob. XVI. et apud Surium Mart. XV.

Φύλ. ρϟε. Fol. 195.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ ιη. Eiusdem mens. XVIII.

Ὑπόμνημα εἰς τὸν ἅγιον ἀπόστολον καὶ εὐαγγελιστὴν λουκᾶν. Commentarius in sanctum apostolum et evangelistam Lucam.

A. Εἰ καὶ δικαίου μνήμη μετ' ἐγκωμίων.
T. πνευματικῆς. χάριτι κ. τ. λ.

†. Extat gr. et lat. in Combefisii auctario novissimo tom. I. p. 513.

Φύλ. ρϟθ. Fol. 199.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ. ιθ. Eiusdem mens. XIX.

Ἄθλησις τοῦ ἁγίου μάρτυρος Οὐάρου. Certamen sancti martyris Vari.

A. Μαξιμιανοῦ τοῦ τυράννου τὸ δυσσεβές.
T. ἰδεῖν. ὅτι αὐτῷ πρέπει κ. τ. λ.

†. Extat latinè apud Lipoman. tom. VI. et apud Surium Oct. XIX.

Φύλ. σζ. Fol. 207.

Ἄθλησις τοῦ ἁγίου μάρτυρος καὶ ὁμολογητοῦ ἀνδρέου τοῦ ἐν τῇ κρίσσῃ. Certamen sancti martyris et confessoris Andreae in Crisi.

A. Πολλὴ κατὰ τῶν χῦ μαρτύρων.
T. ἀπολαύσει. χάριτι κ. τ. λ.

†. Adscribitur Metaphrastae, editum latinè apud Lipoman. tom. VI. Oct. XIX. et apud Surium Octob. XVII.

Φύλ. σιδ.	Fol. 214.
Μηνὶ τῷ αὐτῷ κ.	Eiusdem mens. XX.
Μαρτύριον τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος τοῦ χῦ ἀρτεμίου.	Martyrium sancti magni martyris Christi Artemii.

A. Μετὰ τὴν τοῦ κῦ καὶ σρ̄ς ἡμῶν.

T. καὶ μεγαλοπρέπεια. νῦν κ. τ. λ.

†. Extat apud Lipoman. tom. VI. et apud Surium Octob. XX.

Φύλ. σλζ.	Fol. 237.
Μηνὶ τῷ αὐτῷ κα.	Eiusdem mens. XXI.
Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν ἱλαρίωνος.	Vita et institutum sancti patris nostri Hilarionis.

A. Ἐν παλαιςίνῃ πόλις ἐςὶν οὐκ ἔλαττον.

T. καὶ μεγαλοπρέπεια. νῦν κ. τ. λ.

†. Adscribitur Metaphrastae, edita latinè apud Lipoman. tom. VI. Oct. XXI.

Φύλ. σνζ.	Fol. 257.
Μηνὶ τῷ αὐτῷ. κβ.	Eiusdem mensis XXII.
Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν ἀβερκίου, ἐπισκόπου γενομένου ἱεραπόλεως.	Vita et institutum sancti patris nostri Abercii, episc. Hierapolitani.

A. M. Ἀντωνίνου καὶ λευκίου κύρου.

T. καὶ προσκύνησις. νῦν κ. τ. λ.

†. Extat latine apud Lipoman. tom. VI. et apud Surium Oct. XXII.

Φύλ. σοε.	Fol. 275.
Μηνὶ τῷ αὐτῷ κγ.	Eiusdem mensis XXIII.
Ὑπόμνημα εἰς τὸν ἅγιον ἀπόςολον ἰάκωβον τὸν ἀδελφόθεον.	Commentarius in sanctum apostolum Iacobum, fratrem Domini.

A. Οὐχ οὕτως ἥδύτι τῷ Φιλαρέτῳ.

T. καὶ μεγαλοπρέπεια. νῦν κ. τ. λ.

†. Adscribitur Metaphrastae, editus graecè et latinè apud Combefisium p. 519. et apud Bollandum cal. Maii tom. I. p. 735. et p. 18.

Φύλ. σπγ. Fol. 283.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ κε.	Eiusdem mens. XXV.
Ἄθλησις τῶν ἁγίων μαρτύρων καὶ νοταρίων μαρκιανοῦ καὶ μαρτυρίου.	Certamen sanctorum martyrum et notariorum Marciani et Martyrii.

A. Ἐπεχωρίαζε μὲν καὶ πρότερον.

T. ὑπέστησαν εἰς δόξαν πατρὸς κ. τ. λ.

†. Adscribitur Metaphrastae, editum latinè apud Lipoman. Vol. VI. et apud Surium Oct. XXV. In ora superiore ad finem notatum: ζήτει τὸν λόγον τοῦ μεγάλου δημητρίου εἰς τὸν α δεκεμβ.

Quaere sermonem magni Demetrii in Decemb. I.

Φύλ. σπδ. Fol. 284.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ κθ.	Eiusdem mens. XXIX.
Βίος καὶ πολιτεία καὶ μαρτύριον τῆς ἁγίας ὁσιομάρτυρος ἀναστασίας τῆς ῥωμαίας.	Vita et institutum et martyrium sanctae martyris Anastasiae Romanae.

A. Διττὰς ἡμῖν ὁ λόγος ἀναστασίας.

T. κατέθεντο. εἰς δόξαν κ. τ. λ.

†. Adscribitur Metaphrastae, edita latina apud Lipoman. tom. VI. et apud Surium Oct. XXVIII.

Φύλ. σϟα. Fol. 291.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ.	Eodem die.
Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν ἀμβραμίου.	Vita et institutum sancti patris nostri Abramii.

A. Ἀνδρῶν Φιλαρέτων βίος.

T. καὶ προσκύνησις. νῦν κ. τ. λ.

†. Ad-

†. Adscribitur Metaphrastae, edita latinè apud Lipoman. tom. VI. Oct. XXIX. et Surium Mart. XVI.

Φύλ. τη.	Fol. 308.
Μηνὶ τῷ αὐτῷ λ̄.	Eiusdem mens. XXX.
Βίος καὶ μαρτύριον τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος ζηνοβίου, καὶ ζηνοβίας τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ.	Vita et martyrium sancti martyris Zenobii, et Zenobiae sororis eius.

A. Αἶγαι πόλις ἐςὶν ἐπὶ κόλπῳ.

T. καὶ μεγαλοπρέπεια. νῦν κ. τ. λ.

†. Adscribitur Metaphrastae, edita latinè apud Lipomanan. tom. VI. et apud Surium Octob. XXX.

In primo folio membranaceo orae inferioris inscriptum malis mutilisque literis:

τουτο το χαρτη γεγονεν του πριμικηριου ρωμανου ϗ οποςον βασιλειας μακαρισι ϗ ναισι χαρεσι ϗ εκεινον ....

Hic liber fuit Primicerii romani, et quantum imperii beatis et novis gratiis et illum ....

Praemittuntur folia 4ᵒʳ membranacea, et postponuntur in fine totidem, in quibus titulus occurrit: περὶ τοῦ μοναχοῦ τοῦ ἐν σαβρίου. λβ̄. de monacho Stabriensi sermo XXXII.

Omnia ibi scripta sunt literis capitalibus erectis Saec. X.

Cod. CCCCXLIV.

Bombycinus, in assere, corio albo tectus et aere clausus, in folio, titulis et initialibus haud miniatis, literis minutis et nitidissimis, Saec. XIII, in foliis 309, a Gregorio quodam possessus, signatus p. 22. n. 9. pessime conservatus et inscriptus a Reisero:

πατρικὸν, id est, quaestiones a SS. PP. explicatae, ut Chrysostomo, Climace, Basilio.

Epiphanii synopsis haeresium.

†. Est sine titulo graeco et initio. Sermo enim primus, constans foliis XV, deest. Sermo vero II[us] hoc titulo notatur:

2. *ἑρμηνεία τῶν θείων λόγων ἐν ἐπιτομῇ, καὶ κεφάλαια συντείνοντα εἰς τὰς αὐτὰς ἑρμηνείας ἔκ τε τοῦ χρυσοςόμου, καὶ ἑτέρων ἁγίων, καὶ θεοφόρων πατέρων. καὶ ὅτι ὁ διὰ τὴν ἀρετὴν πάσχων κακῶς παρὰ τῶν ἀνθρώπων, οὗτος μακάριςός ἐςιν κ. τ. λ.*

Expositio divinorum sermonum in epitome, et capita pertinentia ad easdem expositiones ex Chrysostomo et aliis sanctis ac divinis patribus. Et quod male patiens ab hominibus ob virtutem, beatissimus est etc.

5. *Περὶ ἀποταγῆς δούλων ἐλθόντων ἐπὶ τῷ μονάσαι κ. τ. λ.*

De abdicatione servorum venientium ad solitariè vivendum etc.

6. *Περὶ τῶν ἀναχωρούντων ἀπὸ ἀδελφότητος κ. τ. λ.*

De secedentibus à fraternitate etc.

7. *Περὶ διαφορᾶς σκανδάλων κ. τ. λ.*

De differentia scandalorum etc.

8. *Περὶ διδασκάλων διαφορᾶς κ. τ. λ.*

De magistrorum differentia etc.

9. *Περὶ διαφορᾶς ὀργῆς καὶ θυμοῦ εὐλόγου τε, καὶ ἀλόγου.*

De differentia irae et furore rationali et irrationali.

10. *Περὶ λοιδορίας καὶ παντοίας ὕβρεως καὶ ἀργολογίας κ. τ. λ.*

De calumnia et omnimoda iniuria et scurrilitate etc.

11. *Περὶ τοῦ διαλλάτεσθαι τῷ πλησίον κ. τ. λ.*

De conciliando proximo etc.

12. Περὶ συγκαταθέσεως τῆς πορνείας, καὶ τῶν ἰδιωμάτων αὐτῆς κ. τ. λ.
De fornicationis eiusque proprietatum consensione etc.

13. Περὶ μοιχείας καὶ πορνείας κ. τ. λ.
De adulterio et fornicatione etc.

14. Περὶ ὅρκου καὶ διαφορᾶς ψεύδους κ. τ. λ.
De iuramento et differentia falsi etc.

15. Περὶ ἀνεξικακίας καὶ ἀπροσπαθείας κ. τ. λ.
De non tolerando malo et indifferentia etc.

16. Περὶ ἀκακίας καὶ ἀφελότητος κ. τ. λ.
De innocentia et simplicitate etc.

17. Περὶ ὑπακοῆς κ. τ. λ.
De obedientia etc.

18. Περὶ θελημάτων οἰκείων καὶ ἀλλοτρίων κ. τ. λ.
De voluntatibus propriis et alienis etc.

19. Περὶ ἀγαθοῦ θελήματος κ. τ. λ.
De bona voluntate etc.

20. Περὶ ἐλεημοσύνης κ. τ. λ.
De eleemosyna etc.

21. Ὅτι κρεῖσσον ἐςὶν εἰς τοὺς πένητας διανέμειν τὰ χρήματα, ἢ προσφέρειν αὐτὰ ἐν ἐκκλησίαις κ. τ. λ.
Melius esse, opes in pauperes distribuere, quam eas afferre ad ecclesias etc.

22. Ὅτι οὐ δεῖ κακοποιεῖν, ἢ μισεῖν οἷον δή ποτε ἄνθρωπον.
Non oportere malum inferre, aut odio habere quemcunque demum hominem.

23. Περὶ τῶν ποιούντων ἐλεημοσύνην ἐξ ἀδικίας καὶ οὐκ ἀπὸ δικαιοσύνης.
De facientibus eleemosynam ex iniustè et non iustè acquisitis.

24. Ὅτι, ἐὰν σκοπῷ τοῦ δοῦναι τοῖς πτώχοις, τὰ τῶν πλουσίων χρήματα σκορπίζει τις, οὐχ ἁμαρτάνει, ὥστε αὐτοὺς πένεσθαι κ. τ. λ.

Quod, si ex fine dandi pauperibus, divitum opes quis dissipet, ut ipsi pauperes fiant, non peccet.

25. Ὅτι δεῖ ὑπερεύχεσθαι μᾶλλον τῶν ἀσεβῶν αἱρετικῶν τε καὶ ἑλλήνων, καὶ πάντων τῶν ἁμαρτωλῶν, καὶ μὴ καταρᾶσθαι αὐτούς.

Potius precandum esse pro impiis, haereticis simul et infidelibus, omnibusque peccatoribus, quàm iis imprecandum.

26. Τύπος προσευχῆς μετὰ ψαλμωδίας κ.τ.λ.

Typus orationis cum psalmodia etc.

27. Περὶ τῶν μετὰ εὐχῆς ἐν ὁδῷ ὁδευούντων κ. τ. λ.

De in itinere orantibus κ. τ. λ.

28. Ὅτι ὁ εὐχὴν παρά τινων ἐπιζητῶν, αὐτὸς δὲ ἀμελῶν, οὐδὲν ὠφελεῖται κ. τ. λ.

Quod aliorum preces quaerens, ipse verò negligens, nil iuvetur.

29. Περὶ ἀνθρωπαρεσκείας καὶ ὑποκρίσεως.

De cultu humano et hypocrisi.

30. Περὶ ἀκτημοσύνης.

De inopia.

31. Ὅτι οὐ δεῖ τὸν διδάσκαλον φιλοχρήματον εἶναι κ.τ.λ.

Non oportere magistrum divitiarum amantem esse etc.

32. Ὅτι βλαβερά ἐστιν ἡ συνομιλία τῶν μοναχῶν μετὰ τῶν κοσμικῶν κ.τ.λ.

Nocivam esse conversationem monachorum cum mundanis etc.

33. Ὅτι οὐ δεῖ κατηγορεῖν τινων ἕνεκεν τῆς ἀναγκαίας περὶ τὰ [illegible] χρείας.

Non accusandum quemdam esse de vivendi necessitate.

54. Περὶ πλούτου καὶ πενίας.
De divitiis et paupertate.

φύλ. σϟδ. Fol. 294.

55. Πῶς χρὴ τὴν ἐλεημοσύνην ποιεῖν φανερῶς, καὶ μὴ σαλπίζειν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων κατὰ τοὺς ὑποκρίτας κ. τ. λ.
Quomodo sit facienda eleemosyna palam, et non tubicinis ante homines, sicut hypocritae.

56. Περὶ προσευχῆς, καὶ πῶς δεῖ εὔχεσθαι κ. τ. λ.
De oratione, et quomodo sit orandum.

57. Τύπος προσευχῆς καὶ διαγωγὴ ἀναχωρητῶν κ.τ.λ.
Typus orationis et anachoretarum vita.

Ex hoc capitum conspectu iam intelligitur, esse Niconis monachi collectanea ex S. scriptura, ex sacris synodis, patribus, scriptoribus ecclesiasticis et asceticis in cap. LXIII. v. Montfaucon bibl. Coislin. p. 197. et Bandinium tom. I. p. 93. ubi index capitum habetur.

Fuit verò Nicon monachus Rhaituensis Palaestinus, qui sub Constantino Duca A. 1060 hanc pandecten de interpretationibus mandatorum divinorum collegit, librum ineditum dignum verò luce, ut Fabricius testatur. Codex dimidio fere mutilus est, ut capitum conspectus monstrat. Reiserus nil de hoc vel somniavit. Sequuntur sententiae breves XCVIII. et varia adhuc gerontica. Demum subscriptio possessoris:

Ὁ δοῦλος γρηγόριος καὶ δοῦλος πάντων τῶν δούλων τοῦ θεῦ.

Servus Gregorius et servus servorum Dei omnium.

Φύλ. σπα. Fol. 281.

Τοῦ μακαρίου ἐπισκόπου κύπρου ἐπιφανίου διήγησις σύντομος τῶν ἐκτεθείσων αἱρέσεων πασῶν, ἤτοι δογμάτων, ὧν μητέρες τε καὶ πρωτότυποι καὶ ὀνομαςαὶ τέσσαρες, ἐξ ὧν καὶ ἄλλαι πᾶσαι ἐφύησαν.

Beati Epiphanii episcopi Cyprii narratio succincta haeresium editarum omnium, sive dogmatum, quorum matres et prototypi, et nominatae 4or, ex quibus aliae omnes ortae sunt.

A. Βαρβαρισμὸς, ὅςις καθ' ἑαυτὸν διήρκεσεν.

T. ταῦτα φαμὲν αὐτὸ δύο τινῶν εἶναι.

†. Hic liber nil aliud est, quàm epitome S. Epiphanii panarii de haeresibus conscripta a S. Ioanne Damasceno, in cuius operibus edita est.

Idem titulus occurrit in Vinodob. bibl. v. Lambec. tom. VIII. p. 426.

Ultimus titulus huius codicis est, descriptis haeresibus LXXXIII: περὶ φύσεως καὶ ὑποςάσεως, ὅπως οἱ ἐκ σευήρου δοξάζουσι, καὶ πόσας μερικὰς δογματίζουσιν οὐσίας.

Ἰω. τοῦ γραμματικοῦ τοῦ τριθεΐτου λεγομένου φιλοπόνου ἐκ τοῦ Δ λόγου τοῦ διαιτητοῦ. ὅ γε κοινὸς, καὶ καθόλου τῆς τοῦ.

De natura et subsistentia, quomodo Severiani opinentur, et quantas admittant partiales essentias.

Ioan. Grammatici Tritheitae dicti Philoponi ex 4o. serm. arbitri sententiarium (non dialogo, ut Cotelerius legit).

Tritheita autem vocatus est, utpote Tritheitarum sectae auctor.

Cod. CCCCXLV.

Chartaceus, charta spissiore et corio albo circa dorsum tectus, in folio, titulis et initialibus miniatis,

literis minutissimis et elegantibus, Saec. XVI, in foliis 57, signatus p. 79, n. 6. optime conservatus et inscriptus a Reisero:

Gnomologus, sententias continens ex auctoribus diversis.

Platonis Cratyli et orationis funebris fragmenta.

†. Est sine titulo proprio et initio. Prima verba sunt: *ἀλλ' ἐστι δή τις ἄλλος ἐν βροτοῖς ἔρως ψυχῆς δικαίας σώφρονός τε κἀγαθῆς.* Ex Euripide.

De Epaminonda: *πρέσβεις ἧκον παρὰ βασιλέως.* Citantur dein Democritus, Nicolaus *περὶ ἐθῶν*, Plato, Antiphon, Callisthenes, Xenophon, Iamblichus, Pythagoras, Isocrates, Aristoteles, Bias, Cleobulus, Isaeus, Musonius, Antisthenes, Phocion, Diogenes, Menander, Theognis, Sotades, Pittacus, Linus, Aristonymus, Teles, Chaeremon, Plutarchus, Theophrastus, Periander, Gaius, Dionysius, Chrysippus, Herodotus, Crito, Archytes, cuius finis est: *ἐπὶ ἐμπειρίᾳ καθ' ἕκαστα κρίνει. Τέλος τοῦ α λόγου.* Reliqui libri, partim mutili, non amplius notantur. Inter hos occurrunt adhuc tituli:

Δημητρίου Φαλήρεως τῶν ἑπτὰ σοφῶν ἀποφθέγματα. Μέτρον ἄριστον.

Demetrii Phalerei septem sapientum apophthegmata.

Σωσιάδου τῶν ζ. σοφῶν ὑποθῆκαι. Ἕπου θεῷ.

Sosiadis septem sapientum sententiae.

Ἱππάρχου σόλωνος ἐλεγεῖα. Μνημοσύνης καὶ ζηνός.

Hipparchi Solonis elegia.

In margine saepius Stobaei editio citatur.

Φύλ. μθ. Fol. 49.

Πλάτωνος κράτυλος. Platonis Cratylus.

A. Βούλει οὖν καὶ σωκράτει τῶδε.

T. τοὺς τὴν ψυχὴν .....

†. Citatur tom. I. p. 383. Finis est mutilus.

φύλ. νε. Fol. 55.

Πλάτωνος Μενέξενος ἢ ἐπιτάφιος λόγος.	Platonis Menexenus, seu sermo funebris.

A. Ἔργῳ μὲν ἡμῖν οἵδε ἔχουσιν.

T. ἐπὶ τὴν πόλιν πάντας .....

†. Citatur tomus II. p. 236. Finis est mutilus.

Cod. CCCCXLVI.

Chartaceus, charta spissiore tectus, in folio, notis et numeris miniatis, literis minutis et lisibilibus, ab Elia Ehingero scriptus et latine versus, Saec. XVII, in foliis 140, signatus p. 57. n. 34. optime conservatus et inscriptus:

Πεύσεις προσαχθεῖσαι ὑπὸ κωνςαντίου, θεοχαρίςου, ἀνδρέου, γρηγορίου, δόμνου, ἰσιδώρου, λεοντίου, ἐπὶ σικρίτῳ καισαρίῳ τῷ ἀδελφῷ τοῦ ἁγίου γρηγορίου ἐπισκόπου ναζιάνζου, ὁπηνίκα ἐκρατήθη ἐν κωνςαντινουπόλει διδάσκων ἐπὶ ἔτη κ.	Quaestiones propositae a Constantio, Theocharisto, Andrea, Gregorio, Domno, Isidoro, Leontio in secretario, Caesario fratri sancti Gregorii episc. Nazianz. cum Constantinopoli moraretur annos XX docens.

A. Οἱ τὴν μεγάλην καὶ εὐρύχωρον.

T. τοῖς περὶ αὐτὴν ἰσχολακόσι.

Ἕως ὧδε τοῦ καισαρίου αἱ λύσεις.

Hucusque Caesarii solutiones.

†. Praemittitur index latinus cap. LXXVII. Ἐπὶ σικρίτῳ vertitur, quo tempore Caesarius Nazianzeni germanus frater a secretis erat. In titulo autem

autem Leontio adhaeret. Inscriptio in folio primo haec est: Caesarii, S. Gregorii Nazianzeni fratris, quaestiones LXXVII theologicae et philosophicae gr. et lat. nunc primum editae ab Elia Ehingero August. beneficio codicis electoralis Bavarici et Augustani. — Codex Bavaricus est n. 145. In cod. Vindob. dialogi vocantur, de quorum vero auctore v. Lambec. lib. IV, p. 32. ubi *κωνσαντίνου*, non *κωνσαντίου* legitur.

Cod. CCCCXLVII.

Chartaceus, charta spissiore tectus, in folio, sine minio, literis minutis et nitidis, Saec. XV, emptus Constantinopoli a Stephano Gerlachio et possessus a Mart. Crusio, in foliis 96, signatus p. 83. n. 33. optime conservatus et inscriptus:

Εἰς τὴν ἀρισοτέλους ῥητορικὴν ὑπόμνημα ἀνώνυμον.	In Aristotelis rhetoricam commentarius anonymus.

A. *Καὶ ἡ διαλεκτικὴ οὐ σκοπεῖ.*
T. *ἡ ἐκ παραβολῆς τὸ ἡ παρέλκον.*

†. In folio I°. haec inscriptio habetur: Scholia in tres libros rhetoricae Aristotelis nunc primum in lucem edita cum regio privilegio in quinquennium Parisiis per Conrad. Neobarium regium typographum 1559.

Hoc titulo scholia sunt Lutet. Paris. edita, sed principio aeque mutilo, ut in hoc m. s. cod. id est, eodem. Accepi autem haec a Mart. Crusio 4 kal. Aug. 1595.

In ora inferiore textus graeci prima: *Μαρτίνου τοῦ κρουσίου ἐν τυβίγγῃ ἔλαβον ιθ. δεκεμβρίου αφοη. ἐκ κωνσαντινουπόλεως*, Martini Crusii Tybingae accepi 19. Decemb. 1578 ex Constantinopoli.

Inscripsit etiam Steph. Gerlachius: In usum clarissimi viri domini Martini Crusii, professoris in academia Tubingensi celeberrimi, emi ῥητορικὸν τοῦτο ab ornatissimo viro domino Theodosio Zygomala, protonotario patriarchico, Constantinopoli in festo Palmarum anno Dni etc. 78. Steph. Gerlach. cui M. Crusius subscripsit: Idem M. Crusius hunc librum Tybinga D. D. mittens 25. Iul. 1595. clarissimo viro D. M. Davidi Hoeschelio, scholae Annaeae apud Augustanos rectori, amico suo honorando. Si iam hic liber in alias aliquando manus venerit, etiam scribatur, hinc ab alio ad alium identidem.

In fine M. Crusius itidem sua scripsit manu. Μαρτίνου τοῦ κρουσίου ἐν τυβίγγῃ. Accepi 19. Decemb. per D. Steph. Gerlach è Constantinopoli.

Idem commentarius eodem initio, alio autem fine occurrit in cod. 200.

Cod. CCCCXLVIII.

Membranaceus, in assere, corio albo tectus et aere clausus, in folio, sine titulis miniatis, literis minutis et nitidissimis, cum marginalibus minutissimis alterius manus, possessus a Georgio sacerdote, et Birgete, atramento flavescente, Saec. X. in foliis 302, signatus p. 10. n. 27. optime conservatus et inscriptus praemisso indice homil. XXXI.

Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν γρηγορίου τοῦ θεολόγου ἀπολογητικὸς τῆς εἰς πόντον φυγῆς ἕνεκεν, καὶ αὖθις ἐπανόδου ἐκεῖθεν διὰ τὴν τοῦ πρεσβυτέρου χειροτονίαν, ἐν

Sancti patris nostri Gregorii Theologi apologeticus ob fugam in Pontum et rursum reditus ob presbyteri ordinationem, in quo, quid sacerdotis pro-

ῷ τί τὸ τῆς ἱεροσύνης ἐπάγγελμα, καὶ ὁποῖον εἶναι δεῖ τὸν ἐπίσκοπον. λογ. ᾱ. | fessio et qualem oporteat esse episcopum. Serm. 1.

A. Ἥττημαι, καὶ τὴν ἧτταν ὁμολογῶ.
T. ποιμένες. ἐν χω̅ κ. τ. λ.

†. Est cum quibusdam scholiis marginalibus, et occurrit adhuc in cod. 154.

φύλ. μβ. Fol. 42.

Πρὸς τοὺς κκλέσαντας ἐν ἀρχῇ καὶ μὴ ἀπαντήσαντας μετὰ τὸν πρεσβύτερον ἐν τῷ πάσχα. λόγ. β̅. | Ad eos, qui initio vocaverant, et non frequentabant, cum factus esset Presbyter in paschate. Serm. II.

A. Πῶς βραδεῖς ἐπὶ τὸν ἡμέτερον λόγον.

†. Initium tantum sermonis adest.

Εἰς καισάριον τὸν ἴδιον αὐτοῦ ἀδελφὸν ἐπιτάφιος, περιόντων ἔτι τῶν γονέων. λόγ. θ̅. | In Caesareum fratrem sermo funebris, superstitibus adhuc parentibus. Serm. IX.

A. Οἴεσθέ με ἴσως, ὦ φίλοι.
T. καὶ μακαρίαν, τὴν ἐν χω̅. κ. τ. λ.

φύλ. νς. Fol. 56.

Ἐπιτάφιος εἰς τὴν ἀδελφὴν αὐτοῦ γοργονίαν, λεχθεὶς ἐν κώμῃ ἀριάνζῳ τῆς καππαδοκίας. λόγ. ι̅. | Funebris in sororem suam Gorgoniam, dicta in vico Arianzo Cappadociae. Orat. X.

A. Ἀδελφὴν ἐπαινῶν, τὰ οἰκεῖα θαυμάσομαι.
T. κατοικοῦντες. ἐν χω̅ κ. τ. λ.

φύλ. ξζ. Fol. 67.

Ἐπιτάφιος εἰς τὸν ἑαυτοῦ πατέρα, ἐν ᾧ καὶ εἰς νόνναν τὴν μητέρα παραμυθικός. εἰ- | Funebris in patrem suum, in qua et in Nonnam matrem consolatoria. Di-

ρηται δὲ ὑπὸ παρουσίᾳ Βασιλείου, εἰς ὃν καὶ τὸ προοίμιον ποιεῖται τοῦ λόγου. λόγ. ια.

cta autem praesente Basilio, in quem et prooemium orationis facit. orat. XI.

A. Ἄνθρωπε τοῦ θεοῦ. καὶ πιστέ.

T. ἀνθρώπους ἄνθρωποι προπέμποντες.

†. Est cum scholiis multis marginalibus, quorum primum incipit: Ἄνδρα ἐπιθυμίων τὸν Δανιὴλ ἐκάλεσεν, ὁ φανεὶς αὐτῷ ἄγγελος εἰπών. Δανιὴλ ἄνερ ἐπιθυμίων κ. τ. λ.

φύλ. ϟα. Fol. 91.

Πρὸς τοὺς πολιτευομένους ἀγωνιῶντας, καὶ τὸν ἄρχοντα ὀργιζόμενον. λόγ. ιβ.

Ad Nazianzenos timore perculsos et praefectum irascentem. orat. XII.

A. Τὴν κοιλίαν μου ἀλγῶ.

T. ἀνεκτοτέρων. ἐν χῷ κ. τ. λ.

φύλ. ϟζ. Fol. 97.

Περὶ δόγματος καὶ κατασάσεως ἐπισκόπων. λογ. ιγ.

De dogmate et officio episcoporum. Orat. XIII.

A. Ὅταν ἴδω τὴν νῦν γλωσσαλγίαν.

T. τοῦτο εἰπεῖν. ἐν αὐτῷ χῷ. κ. τ. λ.

φύλ. ργ. Fol. 103.

Πρὸς εὐνομιανοὺς προδιάλεξις ἢ ὅτι οὐ παντὸς, τὸ περὶ θεοῦ διαλέγεσθαι, ἢ πάντοτε. λόγ. ιδ.

Ad Eunomianos orat. I. seu non omnis esse, de Deo disserere vel semper. Orat. XIV.

A. Πρὸς τοὺς ἐν λόγῳ κομψούς.

T. τελεώτερον. ἐν αὐτῷ χῷ κ. τ. λ.

φύλ. ρη. Fol. 108.

Περὶ θεολογίας. δεύτερος. λόγ. ιε.

De theologia. Orat. II. Orat. XV.

A. Ἐπειδὴ ἀνεκαθήραμεν τῷ λόγῳ.

T. ὀκνῶ γὰρ εἰπεῖν ὑπὲρ ἅπαντα.

φύλ. ρκϛ. Fol. 126.

Περὶ υἱοῦ. ᾱ. λόγ. ιϛ.	De filio I. orat. XVI.

A. Ἃ μὲν οὖν εἴποι τις ἂν ἐπισκόπων.
T. τῶν ποθουμένων. ἐν αὐτῷ χω̄ κ. τ. λ.

φύλ. ρλζ. Fol. 137.

Περὶ υἱοῦ β̄. λόγ. ιζ̄.	De filio II. orat. XVII.

A. Ἐπειδή σοι τὰς μὲν ἐκ τῶν λογισμῶν.
T. πνευματικῶς, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας. ἀμήν.

φύλ. ρμη. Fol. 148.

Περὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος. λόγ. ιη̄.	De sancto spiritu. Orat. XVIII.

A. Ὁ μὲν δὴ περὶ τοῦ υἱοῦ λόγος,
T. καὶ δύναμιν. ὅτι αὐτῷ κ. τ. λ.

φύλ. ρξδ. Fol. 164.

Περὶ τῆς εὐταξίας τῆς ἐν ταῖς διαλέξεσι. λόγ. ιθ̄.	De moderatione in disputationibus. Orat. XIX.

A. Ἐπειδὴ συνεληλύθατε προθύμως.
T. καὶ θεωρίας. ἐν χω̄ κ. τ. λ.
†. Est cum scholiis marginalibus.

φύλ. ροδ. Fol. 179.

Εἰς ἥρωνα τὸν φιλόσοφον ἐκ τῆς ἐξορίας ἐπανελθόντα. λόγ. κ̄.	In Heronem philosophum exilio reducem. Orat. XX.

A. Τὸν φιλόσοφον ἐπαινέσομαι.
T. καὶ ὕστερον. ἐν χω̄ κ. τ. λ.

†. Est cum scholiis marginalibus, quorum primum est: Οὗτος κυνικὸς μὲν φιλόσοφος ἦν ἀλεξανδρεὺς τὸ γένος, ὡς καὶ ἐπιγραφὴ δηλοῖ, εὐγενὴς ἐξ εὐγενῶν κ. τ. λ.

Bellarminus ex Hieronymo Maximum substituendum ait. At Marcus Ephesius Heronem vocat in epistola ad Scholarium.

φύλ. ρϞ. Fol. 190.

Πρὸς τὸν κατάπλουν εἰς τοὺς ἀπ' αἰγύπτου ἐπιδημήσαντας. λόγ. κα. — Ad adnavigationem in Aegyptios. Orat. XXI.

A. Τοὺς ἀπ' αἰγύπτου προσφθέγξομαι.

T. τῆς γραφῆς. αὐτῷ κ. τ. λ.

†. Initio in margine notatum: ἦσαν γάρ τινες ἐξ αὐτῶν φθονήσαντες πρότερον τῷ ἁγίῳ ἕνεκα τοῦ θρόνου, erant enim ex ipsis, qui prius sancto invidebant sedem.

φύλ. ρϞϛ. Fol. 196.

Πρὸς ἀρειανοὺς καὶ εἰς ἑαυτόν. λόγ. κβ. — Ad Arianos, et in se ipsum. Orat. XXII.

A. Ποῦ ποτέ εἰσιν οἱ τὴν πενίαν.

T. καὶ ἡμεῖς ἐν αὐτῷ χῷ κ. τ. λ.

†. In margine notatum: οὗτος ὁ λόγος ἐν βυζαντίῳ ἐλέχθη ἐπὶ θεοδοσίου τοῦ μεγάλου μετὰ τελευτὴν τοῦ ουαλεντινιανοῦ, καὶ οὐάλεντος τῶν ἀριανῶν βασιλέων. καταφέρεται δὲ τῶν ἀρειανῶν ἀνειδιζόντων αὐτὸν οὐ μόνον περὶ δογμάτων, ἀλλὰ καὶ περὶ πενίας καὶ εὐτελείας, ἐξ ὧν ᾤοντο μὲν διαβάλλειν, ὡς μηδὲ λόγου ἄξιον εἶναι κ.τ.λ. Oratio haec Byzantii habita est sub Theodosio M. post mortem Valentiani et Valentis, Arianorum imperatorum. Invehitur autem contra Arianos, qui ipsi exprobrabant non solum dogmata, sed et paupertatem et vilitatem, ex qua eum calumniari putabant, ut nulla illius habenda ratio etc. Scholiastes fallitur, Valentinianum etiam vocando Arianum. Ipsius enim facta clarè contrarium ostendunt. V. Pollucis hist.

φύλ. σδ. Fol. 204.

Εἰς ἑαυτόν, καὶ πρὸς τοὺς λέγοντας αὐτὸν ἐπιθυμεῖν — In seipsum, et ad eos, qui dicebant, sedem Con-

καθέδρας κωνςαντινουπόλεως. λόγ. κγ. stantinop. ab ipso affectari. Orat. XXIII.

A. Ἐγὼ θαυμάζω. τί ποτέ ἐςιν.

T. εὐαγγελίζομαι. ἐν αὐτῷ χῷ κ.τ.λ.

†. Est etiam cum scholiis marginalibus, quorum primum incipit: Καὶ ὁ πρότερος λόγος ὁ πρὸς ἀρειανοὺς εἰς ἑαυτὸν ἐπιγέγραπται. πρὸς ὃν ὁ παρὰν λέγεται δεύτερος. ὅςις πρὸς τὸν ἐν κωνςαντινουπόλει λαὸν ἐκπεφώνηται περὶ ἑαυτοῦ. φθόνῳ γάρ τινων κ.τ.λ.

φύλ. σί. Fol. 210.

Εἰς ἑαυτὸν ἐξ ἀγροῦ ἐπιςὰς κατὰ μάξιμον. λόγ. κδ. In seipsum ex agro redux contra Maximum.

A. Ἐπόθουν ὑμᾶς, ὦ τέκνα.

T. καὶ θεωρίας. ὦ πᾶσα τιμὴ κ.τ.λ.

†. Scholium marginale sic sonat: Μάξιμός τις αἰγύπτιος κυνικὸς φιλόσοφος προσελθὼν τῷ μεγάλῳ τούτῳ πατρὶ, καὶ κατηχηθεὶς, καὶ βαπτισθεὶς, καὶ τῷ κλήρῳ καταλεγεὶς, συνήθης αὐτῷ καὶ ὁμοδίαιτος γίνεται. εἶτα τοῦ θρόνου κωνςαντινουπόλεως ἐρασθεὶς ἐπιβουλεύει, συνεργῷ χρώμενος κληρικῷ τινι τῶν οἰκειοτάτων τῷ θεολόγῳ καὶ χρήματα ςείλαντες εἰς ἀλεξάνδρειαν, ἄγουσιν ἐκεῖθεν ἐπισκόπους χειροτονήσοντας τὸν μάξιμον ἐπίσκοπον κωνςαντινουπόλεως. ἐπεὶ δὲ λαθραίως ἔνδον τῆς ἐκκλησίας γενόμενοι ἔμελλον ἔργου ἔχεσθαι, ὁρῶντες οἱ εὐσεβεῖς, ἀπήλασαν αὐτοὺς μετ' αἰσχύνης. ἀπελθόντες δὲ εἰς οἰκίαν χοραύλου τινὸς, ἐν αὐτῇ χειροτονοῦσιν αὐτόν. πολλὰ δὲ σπουδάσας, καὶ μηδὲν ἀνύσας, ἀπεκηρύχθη παντάπασιν ὑπὸ τῆς ἐν κωνςαντινουπόλει συνόδου τῶν ρν ἐπισκόπων, δι' αὐτὸ δὲ τοῦτο καὶ ὅτι ἠλέγχθη τὰ ἀπολλιναρίου νοσῶν. ἀλλὰ τοῦτο μὲν ὕςερον. τοτε δὲ λυπηθεὶς ὁ θεολόγος οὗτος ἐξῆλθεν εἰς ἀγρὸν καὶ μετὰ μικρὸν βιασθεὶς ἐπανῆκε καὶ προσεφώνησε τὸν παρόντα λόγον.

Maximus quidam Aegyptius, Cynicus philosophus, ad magnum hunc patrem accedens, et catechizatus, et baptizatus, et clero adlectus, familiaris ei et domesticus fit. Dein sedis Constantinopolitanae amore captus, insidiatur, socio usus clerico quodam theologo familiarissimo. Et missis Alexandriam pecuniis, episcopos inde adducunt, Maximum Constantinopolis episcopum ordinaturos. Cum verò clam in ecclesia existentes, opus aggressuri essent, pii, viso hoc, cum pudore eos abegerunt. Regressi verò in domum cuiusdam choraulis, ibi eum ordinarunt. Multa verò molitus et nil proficiens, omnino depositus est a synodo Constantinopolitana CL episcoporum, propter hoc ipsum, et quod Apolinarii asseccla deprehenderetur. At hoc quidem posterius. Tunc tristatus Theologus hic, in agrum exiit, ac paulo post coactus rediit et hunc sermonem pronuntiavit.

Φύλ. σκα. Fol. 221.

Πρὸς κληδόνιον πρεσβύτερον ἐπιϛολὴ πρώτη. λόγ. κε.	Ad Cledonium presbyterum epist. I. Orat. XXV.

A. Βουλόμεθα μαθεῖν, τίς ἡ καινοτομία.

T. καὶ ἰσχὺν λαμβάνοντος.

†. Est cum scholiis marginalibus, quorum Im. est: συμπρεσβύτερον τὸν κληδόνιον καλεῖ. καίτοι τὸν πρεσβυτέρου βαθμὸν οὗτος ὑπεραναβὰς. ἤδη γὰρ ψῆφος κοινὴ πάντων τῶν ἀρχιερέων τῶν ἐκ διαφόρων ἐπαρχίων κελεύσει τοῦ βασιλέως θεοδοσίου τοῦ μεγάλου εἰς κωνϛαντινούπολιν ἐλθόντων κατὰ μακεδονίου τοῦ πνευματομάχου τὸν ἐνταῦθα θρόνον τοῦτον κεκύρωκεν κ. τ. λ.

Φύλ. σκζ. Fol. 227.

Πρὸς κληδόνιον ἐπιϛολὴ δευτέρα. λόγ. κϛ.	Ad Cledonium epist. II. orat. XXVI.

A. Ἐπει-

A. Ἐπειδὴ πολλοὶ προσελθόντες.
T. παντάπασι ὁμόνοιαν.

†. Est quoque cum scholiis marginalibus.

Φύλ. σλ. Fol. 230.

Πρὸς νεκτάριον ἐπίσκοπον κωνςαντινουπόλεως. λόγ. κζ.	Ad Nectarium episcopum Constantinop. Orat. XXVII.

A. Ἔοικε τὴν παροῦσαν ζωήν.
T. διὰ τῆς παρρησίας αὐτῶν κατισχύσει.

Φύλ. σλβ. Fol. 232.

Εἰς τὴν χειροτονίαν Δοάρων ὁμιλία ἐκδοθεῖσα εὐλαλίῳ ἐπισκόπῳ. λόγ. κη.	In electione Eulalii Doarensium episcopi. Orat. XXVIII.

A. Δέξασθε τὸν ἡμέτερον λόγον.
T. ἱεράτευμα. ἐν χῷ κ. τ. λ.

Φύλ. σλδ. Fol. 234.

Πρὸς εὐάγριον μοναχὸν περὶ θεότητος. λόγ. κθ.	Ad Evagrium monachum de deitate. Orat. XIX.

A. Σφόδρα σε θαυμάζω καὶ λίαν.
T. δίκαιον ᾠήθην λόγον.

†. Cave vol. 1. p. 248. dubiis adnumerat.

Φύλ. σλς. Fol. 236.

Στηλιτευτικὸς ά κατὰ ἑλλήνων καὶ κατὰ ἰουλιανοῦ. λόγ. λ.	Invectiva I. contra Graecos et contra Iulianum.

A. Ἀκούσατε ταῦτα πάντα τὰ ἔθνη.
T. ἐλπίζοντες ἄξιον.

†. Scripta fuit post Apostatae mortem, ut ex oratione ipsa clarescit, non illo vivo, ut Petrus Cuneus perperam affirmat.

Φύλ. σπγ. Fol. 283.

Στηλιτευτικὸς β. λόγ. λα. Invectiva II. Orat. XXXI.

A. Οὗτος μὲν δὴ τῶν ἐμῶν λόγων.

T. τῶν ἴσων καὶ ἀντιτύχωσιν.

τέλος τοῦ β̄ βιβλίου τοῦ θεολόγου.

†. Subscriptum est: ἡμῖν δ'ἄλλος ἄεθλος οδε κράτερὸς τετέλεςαι, πολυνόσοιο κύκλου πήματ' ἀκεσσαμένοις. Γεωργίου τοῦ εὐτελοῦς ἱερέως. Ἰω̄. βιργητις.

Nobis verò alter hic labor difficilis finitus est, aegroti valde circuli vitia sanaturis. Georgii vilis sacerdotis. Ioan. Birgetis.

In primo autem folio membranaceo haec praemissa sunt, quae sequuntur:

Τίς ὁ θρασυνθεὶς πρῶτος εἰπεῖν τοὺς λόγους
ἥκιςα τούτους ἀναγινωσκομένους.
τίς κοσμολαμπὲς φῶς καλύπτει γωνία.
τίς ἀςέρας λάμποντας ἐγκρύπτει νέφει.
τίς μαργάρους ςίλβοντας εἰς γῆν χωννύει.
φεῦ κλήσεως μὲν βασκάνου ψευδώνυμον.
εἰ δ' ἔργον εἶχε ζημίας παγκοσμίου.
νῦν δ' οὐ γάρ ἐςιν ἔργον, ἀλλ' ἄλλως λόγος.
τὸ φῶς ὁράσθω φαῖνον ἐν τῇ λυχνίᾳ
πᾶσι προκείσθω, πᾶσι κοινῇ λαμπέτω.
ὅσοι βλέπειν ἔχουσιν τῶν ἄλλον πλέον.
ὡς εἴθε πάντες εἶχον εἰδέναι τάδε.
εἴθε προσεῖχον τοῖς δε πάντες τοῖς λόγοις.
οὕτω γὰρ ἂν πρόχειρος ἡ σωτηρία
παρῆν ἅπασι ἐκ μιᾶς ταύτης βίβλου.
ἐῶ γὰρ εἰπεῖν, ὡς σοφοὺς ποιεῖ μόνη,
ἀρκοῦσα πρὸς παίδευσιν ἀνθρώποις ὅλην.
πλήρης μέν ἐςι δογμάτων ἀποκρύφων.
πλήρης δὲ θείων καὶ σοφῶν μυςηρίων.
πλήρης δὲ χρηςῶν ἠθικῶν διδαγμάτων

πλήρης δὲ κομψῶν τεχνικῶν μαθημάτων
μεσεῖον αὐτόχρημα γνῶσιν ἐμπνέον.
ταύτης οὐ μεμπτὸν τὴν γραφὴν κχταρτίσας
πολλοῖς τρυφὴν προύθηκα οὐ κενουμένην.
Quis ausus dicere primus, sermones
Minime hos legi?
Quis mundi lucernam operit angulo?
Quis stellas lucentes tegit caligine?
Quis margaritas fulgurantes terra obruit?
Heu falsi nominis invidum!
Si rem habuisset damni generalis.
Iam verò non est res, sed inanis sermo.
Lux videatur splendens in candelabro.
Omnibus extet, omnibus communiter luceat,
Qui aliis plus videre possunt.
Utinam omnes haec sciant.
Utinam omnes his advertant sermonibus.
Sic enim facilis foret salus
Omnibus ex unico hoc libro.
Non dicam, solum reddere sapientes,
Sufficientem omni omnium institutioni.
Plenus enim est dogmatum arcanorum.
Plenus divinorum et sapientum mysteriorum.
Plenus bonarum moralium doctrinarum.
Plenus scitarum et ingeniosarum disciplinarum.
Mediam reverà scientiam inspirans.
Non improbandam huius scripturam praebens,
Non vanas multis delicias proposui.

Sequitur index orationum XXXI. At ex recensione iam constat, aliquot deesse, scilicet:

3. in patrem suum et Basilium.
4. In eosdem post ordinationem.
5. in patrem suum de commissa Nazianzenae ecclesiae cura.
6. 7. 8. De pace.

Cod. CCCCXLIX.

Chartaceus, in assere, corio fusco tectus, in folio, titulis et initialibus miniatis, literis minutissimis et nitidissimis, sine abbreviatione, cum notis marginalibus Iac. Schegkii medici, Saec. XV, in foliis 262, signatus p. 73. n. 17. optime conservatus et inscriptus:

Πορφυρίου περὶ τοῦ πλωτίνου βίου καὶ τῆς τάξεως τῶν βιβλίων αὐτοῦ.	Porphyrii de Plotini vita, et ordine ipsius librorum.

A. *Πλωτῖνος ὁ καθ' ἡμᾶς γεγονώς.*

T. *αὐτὸ σημαίνει τὸ ἔργον.*

Τέλος τοῦ πλωτίνου βίου τοῦ παρὰ τοῦ πορφυρίου πεποιημένου.

Φύλ. ιδ. Fol. 14.

Πλωτίνου φιλοσόφου ἐννεάδες ς̄.	Plotini philosophi enneades VI.

A. *Ἡδοναὶ καὶ λυπαὶ φόβοι τε καὶ θάρρη.*

T. *φυγὴ μόνου πρὸς μόνον.*

†. In cap. XXX[i]. enneadis IV[ae] fine librarii haec subscriptio habetur:

Ἡ βίβλος ἥδε ἐγράφη διὰ τῆς ἐμῆς χειρὸς δημητρίου τριβόλου πελοποννησίου ἐκ σπάρτης, διατρίβοντος ἐν πόλει κρήτης γορτύνη, μετὰ τὴν τῆς ἐμῆς πατρίδος ἅλωσιν ἐν ἔτει ͵ςϡογ.

Liber hic scriptus est manu mea Demetrii Tribolae Peloponnesii ex Sparta, agentis in urbe Cretae Gortuna, post patriae meae expugnationem anno 6973, aera nostra 1465.

Idem Demetrius Tribola occurrit in cod. 222. cuius possessorem se dicit.

Enneades prodiere Bas. 1580. f.

In folio assuto legitur haec dedicatio:

B. F.

Ad bibliothecam rer. litter. optimo. Publ.
Instructissimam Nobiliss. R. P. Augustan.
Vindel. exaugendam
Hoc Plotini Platonici philosophi
Ex Budensis. biblioth. direptione felici manu
ereptum. eximium
Et ab optimo Max. Ferdinando Imp. Ac. Aug.
Jac. Schegkio. Medico. et Philosopho.
Cuius subinde ad oram glossae.
In sing. Clem. testim. D. datum.
Opus, ut Manuscriptum.
Ita. utpote paucissima cuius per Europam.
exstent exemp. Manuscripp.
carum. ac rarum.
Ampliss. Nobiliss. Splendidiss. Q. Senat.
ac Pop. August. Vindel.
Jac. Schegkius I. N. Iuriscons.
D. N. D. Q. E.
L. M. offerebat. ac donabat.
M. D. XCV.
David. Hoeschelio V. Cl.
Annaeae. Scholae. Rectore.
Notore. ac conciliatore.

Cod. CCCCL.

Bombycinus, in assere, corio albo tectus laminisque aereis clausus, in folio, titulis, initialibus ac marginalibus miniatis, literis minutis ac nitidis, Saec. XIV, in foliis 242, signatus p. 68. n. 27. male conservatus et inscriptus a Reisero:

Nicetae Choniatis annales μιξοβάρβαροι, seu historiae Byzantinae libri.

†. Est codex initio et fine mutilus, adeoque vero titulo destitutus. Prima verba sunt: *δὲ κατὰ τοῦ ῥωμαϊκοῦ ϛρατοῦ...*

Verus autem titulus est, ut apud Montfauc. in bibl. Coislin. p. 209. legitur:

Τοῦ λογοθέτου τῶν σεκρέτων, καὶ ἐπὶ τῶν κρίσεων, γεγονότος δὲ καὶ ἐφόρου, καὶ κριτοῦ τοῦ βήλου, καὶ προκαθημένου τοῦ κοιτῶνος, Νικήτα τοῦ χωνειάτου ἱϛορία ἀρχομένη ἀπὸ τῆς βασιλείας τοῦ βασιλέως κυροῦ Ἰωάννου τοῦ κομνηνοῦ τοῦ υἱοῦ κυροῦ ἀλεξίου. Αἱ ἱϛορίαι ἄρα κοινωφελές τι χρῆμα. ut in edit. Paris. 1647. f.

Est verò opus distributum in tom. XXII. et pertingit usque ad Theodorum Lascarin imp. In hoc codice ultima verba sunt: *ϛρατηγοῦντος ἐν αὐτῷ τερῇ τινος ἀνδρός ..... καὶ πρὸς ἀνδρείαν ἐπαινετοῦ. ἀρματωθέντες ....* Hoeschelius notat, Alexandrum, chartophylacem Byzantinum, descripsisse et Wolfium convertisse.

Occurrit adhuc in cod. 93. integrum opus. Utriusque meminit cl. Harlesius, non verò dicit, unum esse mutilum, et alterum integrum. Nec mirum. Reiserus enim hoc indicare oblitus est.

Cod. CCCCLI.

Bombycinus, in assere, corio albo tectus et aere clausus, in folio, titulis, initialibus et marginalibus miniatis, charactere minuto et eleganti, scriptus a Manuele Tzycandyla, folio primo, alterius manu suppleto, mutilus, in foliis 275, Saec. XIV, signatus p. 67. n. 6. optime conservatus et inscriptus:

Ἀρριανοῦ ἱϛορίων ἀναβάσεως ἀλεξάνδρου. βιβ. προοίμιον.	Arriani historiarum expeditionis Alexandri. Lib. prooemium.

A. Πτωλεμαῖος ὁ λάγου, καὶ ἀριςόβουλος.
T. Φιλίππου τὸν μακεδῶνα.

Ἀρριανοῦ ἱςορίων ὀγδόη, ἡ Ἰνδική.

†. Constat opus lib. VIII. ut finis ostendit. At in aliis codicibus, ut Laurent. medic. apud Bandinium, continet libros VII. et historia Indica videtur esse opusculum peculiare, utpote et dialecto Ionica scriptum. In libro VII°. huius codicis lacuna unius fere folii apparet, loco vacuo relicto inter πρὸς θυμοῦ ἀντὶ et ἡφαιςίων. τούτῳ τῷ λόγῳ. ut in codice Laur. Medic. apud Bandinium, ubi a tychographis in margine notatum, deesse quid, et sic etiam in antigraphis haberi. Post lib. VIIIum novus titulus sequitur: Διοδωρου ταφαὶ ἀλεξάνδρου. Πυθαγόρας ὁ σάμιος, καί τινες ἕτεροι τῶν παλαιῶν φυσικῶν usque ad ἀρριδαῖος συντελελεκὼς τὴν ἁρμάμαξαν κ. τ. λ. ubi margini adscriptum. Ab hoc loco habentur haec in Diodoro ex editione Henr. Stephani p. 641. 8. lin. antepenult. Desinit verò in haec: καὶ ἀγῶσι μεγαλοπρεπέσι τιμήσας κατέθετο. Tunc sequitur librarii subscriptio: Ἡ παροῦσα βίβλος ἐγράφη ἐν τῷ μυζιθρᾷ διὰ χειρὸς μανουὴλ τοῦ τζυκανδύλη κατὰ μῆνα μαρτιον τῆς ὀγδόης ἰνδικτιῶνος τοῦ ἑξακιλιοςοῦ ὀκτακοσιοςοῦ, ἑβδομηκοςοῦ ὀγδόου ἔτους.

Praesens liber scriptus est Myzithrae manu Manuelis Tzycandylae in mens. Martio indictionis octavae 6878, seu 1370 anni.

Idem scriba in Montfauc. palaeog. graeca bis occurrit, sc. p. 71 et 72. I°. 1362 et II°. 1370 mens. Septemb. ubi notatum, apud Cinnanum ducem quemdam tempore Manuelis Comneni, τζυκανδύλην dictum, occurrere. Sequitur dein nota alia:

Hunc codicem B. V. cum suo contulit, et quàm plurimis locis emendavit Basil. 1576.

Id quod confirmatur alia in assere primo: Accepi hunc codicem 18. Iul. 1576, et collatum remisi 23 Decemb. eiusdem anni.

Est verò Bonaventura Vulcanius. Plures Arriani saeculo post Christum secundo clari editiones extant. Editio novissima operum Borhekiana Lemgo, 1792. 8.

Cod. CCCCLII.

Bombycinus, in assere, corio fusco tectus et aere munitus, in folio, titulo primo miniato, literis minutis et nitidis, madefactus et maculatus, mutilus, in foliis 158, Saec. XIV, signatus p. 67. n. 13. et inscriptus:

Βιβλίον τακτικὸν. πῶς ὀφείλουσιν οἱ κατὰ γῆν τε, καὶ θάλατταν μαχόμενοι πολεμεῖν. ὅπερ συνέγραψε κωνςαντῖνος βασιλεὺς ὁ τοῦ ῥωμανοῦ υἱός. περὶ ἑτοιμασίας ὅπλων.	Liber tacticus. Quomodo debent terra marique pugnantes bellum gerere. Quem conscripsit Constantinus imp. romani filius. De apparatu armorum.

A. Ὀφείλεις ςρατηγὲ φροντίσαι περὶ ὅπλων.
T. πεντακοσίου. τῷ δὲ θεῷ ἡμῶν κ. τ. λ.

†. Initio in margine notatur cap. V. p. 50. puta ad editionem tacticae Leonis imp. et sic etiam de reliquis. — In oris verò superioribus et inferioribus adscriptum, deesse quaepiam. Hoeschelius monet, exemplar hinc descriptum V. JU. Hieronymo Contareno Venetias esse missum.

In bibl. Vindobon. apud Nessel. P. IV. p. 35. titulus est: Κωνςαντίνου βασιλέως κωνςαντινουπόλεως βιβλίον τακτικὸν, τάξιν περιέχον τῶν κατὰ θάλατταν καὶ γῆν μαχομένων. — Ὑπολαμβάνω χρήσιμον εἶναι τὸ μνημονεῦσαι εἰς ὀλίγον περὶ τῆς ἀρχαίας ἐξοπλίσεως τῶν

τῶν πεζῶν, καὶ τῶν καβαλλαρίων, καθὼς αἰλιανὸς κ. τ. λ. Finis autem est: *ἐποίησε τοῦτο οὕτω καὶ λαμπρὰ πολλὰ καὶ .....* Hoc ipsum est exemplar Mscum, ex quo Ioan. Meursius inter Constantini Porphyrogeniti imp. opera Lugd. 1617. 8. gr. et lat. edita, librum hunc tacticum primus edidit, sed graece tantum et similiter in fine imperfectè. —

Constantinus hic Porphyrogenitus, Romani pater, non filius, ut Fabricius et Harlesius testantur, imperare coepit A. 912, et obiit A. 959. —

At in codice non solum Augustano, sed et Veronensi, quem Scipio Maffeius latinè vertit, non Constantino patri, sed Romani filio, qui praefuit ab A. 976 ad 1028, attribuitur? — Nil obest. Ex praemisso codicis Vindobonensis titulo apparet, deesse quid initio in codice Augustano, qui pag. 10. edit. Lugd. citatae primum incipit. Initium verò editionis in codice Augustano fol. 7. inter alia sine ulla separatione continetur: *ἕως οὗ φθάσωσιν αἱ ἅμαξαι ἀργότερον περιπατοῦσαι. ὑπολαμβάνω δὲ χρήσιμον εἶναι καὶ τὸ μνημονεῦσαι εἰς ὀλίγον κ. τ. λ.* ut in cit. edit.

Ex quo alium longè ordinem hic perspexi. Non potui persequi ulterius editionem citatam, quae in exemplari inspecto mutila est, et in pag. 47. iam desinit. Ultimum codicis nostri caput est, titulo desiderato: *ἔστι μέν τις ἐπαγωγὴ ἐν ταῖς πορείαις καλουμένη, καὶ ἄλλη παραγωγή, καὶ ἐπαγωγὴ μέν, ὅταν κατὰ τάγμα πορευομένη τάγματος οὐραγὸς κ. τ. λ.* Desinit, ut supra indicatum est.

Illud adhuc observo, quod in codice Vindobon. liber tacticus a p. 168 usque ad 195. contineatur, adeoque foliorum tantum XXVII. sit. In codice autem Augustano folia numerantur 158, et quidem pressè scripta. Et tamen Sambuci ibi subscriptio est: Desunt paucula. Cum ergo mihi videre-

tur opus diversum ab edito, ex eo potissimum, quod Constantino, Romani filio, non patri hic adscribatur, consului Io. Meursii opera, ubi tom. VI. p. 1212. hic titulus est:

Liber tacticus, quomodo debent, qui terra marique pugnant, bellum gerere, quem conscripsit Constantinus imp. Romani filius. Ioan. Lamius è codice Veronensi v. cl. Scipionis Maffeii mancum mutilumque restituit, et latinam suam interpretationem nunc addidit.

Hac igitur cum editione graeco-latina contuli codicem Augustanum, factaque collatione vidi, eadem prorsus haberi usque ad belli terrestris finem, qui est *πρὸς τὴν βασιλείαν ἡμῶν. ἐν χῷ κ. τ. λ.* Hoc autem finito alius titulus manu alia positus occurrit, et est: *Περὶ τοῦ γινομένου εἰς τὴν θάλασσαν στόλου. Ἀφ' ἧς δὲ εἴπομεν ταῦτα ἀπάρτι, ἵνα διαταξώμεθά σοι καὶ περὶ τῆς γινομένης εἰς τὴν θάλασσαν μάχης διὰ τῶν δρομώνων. πλὴν εἰς μὲν τὰ πολλὰ τακτικὰ, ὀυδὲν εὕρομεν περὶ αὐτῆς. ἐξ ὧν δὲ ἔγνωμεν ἡμεῖς σκορπιστὰ ὧδε, καὶ ἐκεῖ, καὶ εἰς ὅσα ἐλάβομεν ὀλίγην πεῖραν, ἐξ ὧν ἀνεμάθομεν παρὰ τῶν πλοΐμων στρατηγῶν τῆς βασιλείας ἡμῶν ἄλλα μὲν γὰρ ἐποίησαν ἐκεῖνοι ὄπισθεν, ἄλλα δὲ ἔπαθον ὕστερον. Ἐκ τούτων ἡμεῖς ἀναλεξάμενοι ὀλίγα καὶ ὅσον ἀφορμὴν δοῦναι τοῖς μέλλουσι μάχεσθαι καὶ εἰς τὴν θάλασσαν διὰ τῶν δρωμώνων, ἵνα διορισώμεθα ἐν ὀλίγοις λόγοις. Πρῶτον μεν κ. τ. λ.* In margine verò notatur cap. XIX. p. 321. desinit autem: *ἐξ ἡμῶν δὲ τιμὰς καὶ δωρίας τὰς πρεπούσας, οὐ ψευδόμενος τὸ ὄνομα τοῦ στρατηγοῦ. ἀλλὰ στρατηγὸς τῇ ἀληθείᾳ, καὶ ὢν, καὶ καλούμενος. τοσαῦτα περὶ θαλασσομαχίας ἐν συντόμῳ εἰρήκαμεν.* Quae collata cum cap. XIX. editae Leonis imp. tacticae inter Io. Meursii opera vol. VI. p. 826—47. evidenter aliam libri accommodationem, non inventionem demonstrant. Haec verò Constantini Por-

phyrogeniti naumachia in editione Io. Lamii deest, et in codice quoque Veronensi defuisse suspicor.

Post haec naumachica aliud sine titulo, relicto tamen spatio, sequitur, et in margine cap. XX. p. 352. notatur:

Ἀφ' οὗ πληρώσεις, ςρατηγὲ, τὰς παραγγελίας καὶ διατάξεις, ἃς εἴπομεν. Ὀφείλει ἡ ἐνδοξότης ἡ σὴ ἀναγνῶναι, καὶ τὰς γνώμας ταύτας, ἃς ἄρτι νῦν μέλλομεν εἰπεῖν, ἀναλεξάμενοι ταύτας ἀπὸ πολλῶν ςρατηγικῶν παλαιῶν κ. τ. λ.

Quae vel sola sufficiunt ostensuro, esse cap. XX. Leonis imp. tacticae non ad verbum, sed aliter accommodatum. Facta collatio id confirmat.

Hoc capite finito, sine ullo titulo prosequitur, quasi uno contextu, et citatur p. 415. §. 221.

Ἁρμόζει ἐκλέξασθαι πεζοὺς ςρατιώτας ἀπὸ ῥωμαίων καὶ ἀρμενίων ἄνδρας μεγάλους καὶ νεωτέρους, μὴ ὄντας πλέον τῶν τεσσαράκοντα χρόνων. εἶτα γύμνασον αὐτοὺς κ. τ. λ. Est verò de divisione exercitus, ordinibus pedestribus et equestribus.

Quibus finitis titulus est: *περὶ ἀπλήκτου* seu castris, hoc initio: *προςαχθήτωσαν πάντες οἱ ςρατηγοὶ καὶ οἱ ἄρχοντες τῆς κεφαλῆς τοῦ ςρατοῦ, εἰς ὁποῖον μέρος ἕκαςος αὐτῶν ὀφείλει ἀπληκεύσειν. περὶ τοὺς πρόσφυγας. περὶ τῶν καταλήξεων.* Sequuntur exempla ducum antiquorum. Tandem de epagoge et paragoge cum fine supra indicato.

Cod. CCCCLIII.

Chartaceus, in assere, corio albo circa dorsum tectus, in folio, titulis et initialibus miniatis, literis minutis et nitidis, in foliis 50, Saec. XV, signatus p. 83. n. 30. optime conservatus et inscriptus:

Πλάτωνος λόγοι. Platonis dialogi.

Εὐθύφρων, ἢ περὶ ὁσίου. Euthyphron, seu de sancto.

A. Τί νεώτερον, ὦ σώκρατες.

T. ὅτι ἄμεινον βιωσοίμην.

†. Inscribitur πειραστικὸς, et est de vera et falsa pietate.

φύλ. η. Fol. 8.

Ἀπολογία σωκράτους. Apologia Socratis.

A. Ὅτι μὲν ὑμεῖς, ὦ ἄνδρες.

T. παντὶ πλὴν τῷ θεῷ.

†. Inscribitur ἠθικός. Cassius Severus nec patrono, nec reo dignam pronuntiavit, non quidem patrono, qui sciret, magistrum suum illa neutiquam indigere, reo, qui iniquitatem inimicorum suorum indignam responsione habebat. Quaero ego, pro quibus potissimum sint apologiae?

φύλ. ιη. Fol. 18.

Κρίτων ἢ περὶ πρακτέου. Crito, seu quid sit agendum.

A. Τί τηνικάδε ἀφῖξαι, ὦ κρίτων.

T. ἐπειδὴ ταύτῃ ὁ θεὸς ὑφηγεῖται.

†. Inscribitur ἠθικός. In editionibus est: περὶ δόξης ἀληθοῦς καὶ δικαίου, de opinione vera et iusta. Suasit Crito Socrati, ut aufugeret. Laudatur a Cicerone de divinat. I. cap. 25.

φύλ. κγ. Fol. 23.

Φαίδων, ἢ περὶ ψυχῆς. Phaedo, seu de anima.

A. Αὐτὸς, ὦ Φαίδων, παρεγένου.

T. φρονιμωτάτου καὶ δικαιοτάτου.

†. Inscribitur ἠθικὸς de animorum immortalitate. Fatetur, deesse demonstrationem, dum ait, εἰ μή τις δύναιτο ἀσφαλέστερον καὶ ἀκινδυνότερον ἐπὶ βε-

βαιοτέρου ὀχήματος, ἢ λόγου θείου τινὸς διαπορευθῆναι. Nisi detur, firmius securiusque niti divino aliquo testimonio. Ratio humana! Quoties sisteris?

Cod. CCCCLIV.

Membranaceus, in assere, corio albo tectus et aere clausus, in 4to, sine minio, atramento flavescente, literis minutis et elegantissimis, in foliis 232, Saec. X, signatus p. 9. n. 35. optime conservatus et inscriptus:

Ἰησοῦς. Iosue.

A. Ἐγένετο μετὰ τὴν τελευτὴν μωυσῆ.

T. ἔτη δέκα καὶ ὀκτώ.

φύλ. κε. Fol. 25.

Κριταί. Iudices.

A. Καὶ ἐγένετο μετὰ τὴν τελευτὴν ἰησοῦ.

T. ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ ἐποίει.

φύλ. μθ. Fol. 49.

Ῥούθ. Ruth.

A. Καὶ ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις.

T. ἰεσσαὶ ἐγεννησε τὸν δαυίδ.

φύλ. να. Fol. 51.

Βασιλείων Δ̄. Regum lib. IV.

A. Ἄνθρωπός τις ην ἐξ ἀρμαθαΐμ.

T. πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτοῦ.

Παραλειπομένων. Paralipomena.

A. Ἀδὰμ. σὴθ. ἐνὼς. καϊνάν.

T. καὶ ἀναβήτω.

Cod. CCCCLV.

Bombycinus, in assere, corio albo tectus et aere munitus, in 4to, titulis et initialibus miniatis, literis mi-

nutis et nitidissimis, cum marginalibus, in foliis 439, Saec. XIV, signatus p. 7. n. 19. optime conservatus et inscriptus a Reisero:

Theophylacti Bulgariae archiepiscopi interpretatio in epistolas omnes D. Pauli, excepta ad Thessalonicenses altera, et ad Philemonem.

†. Codex initio est mutilus suoque carens titulo. Prima sunt: *δαμάσκου ἤρξατο καὶ ἀνῆλθεν εἰς ἱ.... ἐκεῖθεν εἰς τάρσον. ἐκεῖθεν εἰς ἀντιοχείαν.* et des. *ἤγουν ἐν τεσσαρακοστῇ ἐννάτῃ τοῦ ἰουνίου μηνός.* Sequitur tum epistolae ad Romanos argumentum: *ταύτην ἐπιστέλλει ἀπὸ κορίνθου.* Quo finito est *εὐαγγελικὴ διδασκαλία περί τε τῶν ἔξω τῆς χάριτος τοῦ χυ̅ καὶ τῶν ἐν χάριτι. καὶ περὶ ἐλπίδος καὶ πολιτείας πνευματικῆς.* Et est tabula. Sequitur tum aliud argumentum:

Ἡ *συνεχὴς ἀνάγνωσις τῶν θείων γραφῶν.*

Expos. *οὔτε μωσῆς, οὔτε πολλοὶ τῶν μετ' αὐτόν.*

Argumentum epistolae ad Corinthios I.

Ἡ *κόρινθος πολλῷ πλούτῳ καὶ σοφίᾳ κομῶσα.*

Expos. *τουτέστιν, οὐκ αὐτὸς εὗρον κ.τ.λ.*

Argumentum epistolae ad Corinthios II.

Δευτέραν πρὸς κορινθίους ἐπιστολὴν προστίθησιν.

Expos. *ἐν τῇ πρώτῃ ἐπιστολῇ πέμψας ἐκεῖ.* cum schol. marginal. et in fine: *ποῦ εἰσιν οἱ λέγοντες, τάξιν εἶναι ἐπὶ τῶν ὑποστάσεων τῆς ἁγίας τριάδος.*

Argumentum epist. ad Galatas:

Πολλοῦ τὸ προοίμιον γέμει θυμοῦ.

Expos. *εὐθέως ἀναιρεῖ τὸ εἶναι ἐκείνων μαθητής.* cum schol. marginal.

Argumentum epist. ad Colossenses:

Πᾶσαι μὲν αἱ ἐπιστολαὶ παύλου.

Expos. *εὐθὺς ἡ ἀρχὴ καθαιρεῖ.*

Argumentum epist. ad Philippenses:

Οἱ Φιλιππήσιοι ἀπὸ πόλεως μιᾶς.

Expos. ἐνταῦθα οὐ τίθησι τὸ αὐτοῦ ἀξίωμα.

Argumentum epistolae ad Ephesios:

Ἔφεσος πόλις ἐςὶ τῆς ἀσίας.

Expos. ἰδοὺ τὸ διὰ τῷ πατρὶ δέδωκε.

Argumentum epistolae I. ad Thessalonicenses:

Ταύτην ἀποςέλλει ἀπὸ ἀθηνῶν.

Expos. πρὸς θεσσαλονικεῖς γράφων ὁ ἀπόςολος.

Argumentum epist. II. ad Thessalonicenses:

Δευτέραν πρὸς θεσσαλονικεῖς ποιεῖται.

Expos. καὶ ἐν τῇ πρώτῃ ἐπιςολῇ οὕτως ἤρξατο.

†. Perperam igitur Reiserus in titulo ait, hanc abesse.

Argumentum epist. I. ad Timotheum:

Ταύτην ἀποςέλλει ἀπὸ λαοδικείας.

Expos. ἐπειδὴ μέλλει νομοθετεῖν.

Argumentum epist. II. ad Timotheum:

Ταύτην ἀποςέλλει πάλιν ἀπὸ ῥώμης.

Expos. τί δήποτε καὶ δευτέραν ἐπιςολήν.

†. Apud alios hoc aliud argumentum est.

Argumentum epist. ad Titum:

Ταύτην ἀποςέλλει ἀπὸ νικοπόλεως.

Expos. ἀδιαφόρως ταῦτα τίθησι.

Argumentum epistolae ad Hebraeos:

Ἔθνων ἀπόςολος ἦν ὁ μακάριος παῦλος.

Expos. ἐπειδὴ ταλαιπορούμενοι ὑπὸ τῶν κακῶν.

In fine subscriptio librarii est:

τῷ συντελεςῇ τῶν καλῶν θεῷ χάρις.
θεοῦ θέλοντος οὐδὲν ἰσχύει φθόνος, καὶ
μὴ θέλοντος οὐδὲν ἰσχύει πόνος.
φεβρυαρίῳ ιζ. N. ιη.

Consummatori bonorum Deo gratia.
Deo volente nil valet invidia, et
non volente nil valet labor.
Februarii XVII°. Indict. XVIII^a.

Ex conspectu dato patet, alium longè ordinem hîc haberi, quàm in aliis codicibus; argumentorum etiam et expositionum initium aut finem non semper convenire. Textus minio, expositio atramento exarata est.

φύλ. τπβ. Fol. 382.

Τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ β̄ τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἰω̄. ἀρχιεπ. κωνςαντινοπ. τοῦ χρυσοςόμου λόγος εἰς τὴν ξηρανθεῖσαν συκῆν.	Sancta et magna 2da. sancti patris nostri Ioan. Chrysostomi archiep. CP. sermo in arefactam ficum.

A. Ὀφθαλμὸς μὲν ὁρῶν, ἢ δένδρον.
T. ςαυρωθέντα χ̄ν, ᾧ ἡ δόξα κ. τ. λ.

†. Subsequuntur reliquae eiusdem homiliae in Matthaeum, quarum initia sunt:

2. Τοῦτο καὶ Ἰωάννης φησιν. LXVIII. homil.
3. Πολλὰ ἀπὸ τῆς παραβολῆς. LXIX.
4. Εἴδες καὶ ἐν τῇ προτέρα. LXX.
5. Αυται αἱ παραβολαὶ τῇ προτέρᾳ. LXXIX.
6. Τῆς περικοπῆς ταύτης τῆς. LXXX.
7. Ἡ γυνὴ αὕτη δοκεῖ μὲν εἶναι. LXXXI.
8. Πρώτην τῶν ἀζύμων, τὴν πρὸ τῶν. LXXXII.
9. Βαβαὶ πόση ἦν ἡ πήρωσις. LXXXIII.
10. Ἐπειδὴ ἀδιασπάςως αὐτοῦ εἶχον. LXXXIV.
11. Τίς οὖν οὗτος ὁ τὸ ὠτίον κόψας. LXXXV.
12. Διὰ τί ταῦτα ἐποίουν. LXXXVI.
13. Ὁρᾷς, τί πρῶτον ἐξετάζεται. LXXXVII.
14. Ὥσπερ ἔκ τινος συνθήματος. LXXXVIII.
15. Τοῦτο ἐςὶ τὸ σημεῖον. LXXXIX.
16. Πανταχοῦ ἡ πλάνη ἑαυτῇ. XC.
17. Διὰ τούτους τοὺς ςρατιώτας. XCI.

Omnes has homilias XVII. silentio praeteriit Reiserus, licet tituli expressè legantur. Textus ubique est miniatus.

Cod.

Cod. CCCCLVI.

Chartaceus, membrana tectus, in 4to oblongo, sine minio, literis minutis et nitidis, Saec. XVI, in foliis 300, oris inferioribus versus finem exesis, Saec. XVI, sat conservatus et inscriptus:

Thesaurus rhetoricorum scriptorum.

†. Consistit hic anonymi thesaurus:

1. Ex Aristotelis rhetorica.
2. Ex Theodoro de comoedia.
3. Ex Hermogene de invent. et statibus.
4. Ex Demetrio Phalereo.
5. Ex Hermogene de ideis et methodo.
6. Ex Ioanne philos. Siculo in ideas.
7. Ex Syriano.
8. Ex Alexandri scholiis de figuris.
9. Ex Menandro de divisione.
10. Ex Apsinis arte rhetorica.
11. Ex Minuciano.
12. Ex rhetorica ad Alexandrum.
13. Ex Aristidis polit.
14. Ex Halicarnasseo.
15. Ex Rodolpho agricola, lib. III.

Cod. CCCCLVII.

Membranaceus, in assere, corio albo tectus et aere clausus, in folio, sine minio, literis ligatis, antiquissimis et elegantissimis, atramento flavescente, initio mutilus, in foliis 321, Saec. IX, signatus p. 1. n. 8. optime conservatus et inscriptus:

Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰω. τοῦ χρυσοςόμου ἑρμηνεία τῆς πρὸς ῥωμαίους ἐν λόγοις μ̄.	Sancti patris nostri Ioan. Chrysostomi commentarius in Pauli epist. ad Romanos in homil. XL.

†. Cum codex initio mutilus titulo careat, hunc ex fine sumpsi. Prima verba sunt: *τοῦτον καὶ κολασσαεῦσιν ἐπισέλλων διεγείρει λέγων. εἴπατε ἀρχίππῳ.* Et in margine notatur p. 3. in edit. Anglicana: Totum prooemii loco ponitur. Homiliarum verò initia sunt:

2. Μωσῆς μὲν πέντε βιβλία.
3. Πρέπον τῇ μακαρίᾳ ψυχῇ.
4. Ὅρα τὴν παύλου σύνεσιν.
5. Πάντα μὲν οὖν ἄτιμα.
6. Ἵνα μὴ δόξῃ αὐτούς.
7. Εἰπὼν, ὅτι οὐδὲν λείπει.
8. Κατηγόρησεν ἑλλήνων.
9. Εἶπεν, ὅτι ὑπόδικος. Edit. εἰπὼν.
10. Πολλὰ καὶ μεγάλα περὶ τοῦ.
11. Καθάπερ οἱ τῶν ἰατρῶν ἄρισοι.
12. Ὅπερ καὶ ἔμπροσθεν ἔφθην.
13. Ἐπειδὴ πολλὴν ἀπήτησεν.
14. Ἐπειδὴ εἶπεν, ὅτι μεγάλα.
15. Δείξας, ὅσον τὸ ἔπαθλον.
16. Ἐνταῦθα μοι δοκεῖ.
17. Ἆρα οὐ μεγάλα τινὰ.
18. Μέλλει πάλιν αὐτῶν.
19. Πάλιν ἀναιρεῖ τὴν γνώμην. Edit. συγγνώμην.
20. Εἶπεν, ὅτι οὐκ ἀπώσατο.
21. Πολλὰ περὶ τῆς τοῦ θεοῦ.
22. Πάλιν τῷ αὐτῷ ὑποδείγματι.
23. Διδάξας αὐτοὺς, πῶς.
24. Πολλὺν τοῦ πράγματος τούτου.
25. Ἐπειδὴ πάντα, ἅπερ ἐχρῆν.
26. Οἶδα, ὅτι πολλοῖς ἄπορον.
27. Πρότερον ἐπιτιμήσας τῷ κρίνοντι.
28. Ἔθος ἀεὶ τῷ παύλῳ εἰς εὐχάς.
29. Πάλιν περὶ τῆς τοῦ χυ̅.
30. Εἶπεν, ὅτι, ἐφ' ὅσον εἰμί. Edit. εἰπών.

31. Ἐπειδὴ εἶπεν, ὅτι τόπον.
32. Πολλοὺς καὶ τῶν σφόδρα.
33. Πάλιν παραίνεσις, καὶ εὐχή.
τέλος τῆς ἑρμηνείας τῆς πρὸς ῥωμαίους τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἰω. τοῦ χρυσοστόμου ἐν λόγοις μ̄.

At ut ex conspectu dato habetur, non sunt homil. XL, licet in fine legatur. Quo deceptus Reiserus verum numerum non indicavit. Moralia cuiuslibet homiliae marginibus adscripta sunt, ubi etiam unum alterumve scholium apparet.

Cod. CCCCLVIII.

Membranaceus, in assere, corio fusco tectus et aere clausus, in 4to, titulis et initialibus miniatis, scriptura ligata et nitidissima, in foliis 216, Saec. XIII, signatus p. 33. n. 8. optimè conservatus et inscriptus:

Βιβλίον τῆς θείας καὶ ἱερᾶς κλίμακος.	Liber divinae sacraeque scalae.

A. Ἐσκόπησεν ὄντως ἀρίστως μάλα.
T. μὴ ἀπιστῶμεν τοῖς δράμασιν.

†. Haec est tantum pars prologi, quae in M. Raderi edit. Paris. 1633. in fine introductionis habetur.

Φύλ. α.	Fol. 1.
Βίος ἐν ἐπιτομῇ τοῦ ἀββᾶ Ἰωάννου τοῦ ἡγουμένου τοῦ ἁγίου ὄρους σινᾶ τοῦ ἐπίκλην σχολαστικοῦ, τοῦ ἐν ἁγίοις ἀληθῶς.	Vita compendiaria abbatis Ioannis, praepositi sancti montis Sina, cognomine Scholastici, verè sancti.

A. Τὸ μέν τις ἡ ἐνεγκαμένη τὸν γεννάδα.
T. στηρίγματα, λέγων τάδε.

†. In fine minio exaratum hoc est:
Δανιὴλ μοναχοῦ ῥαϊθηνοῦ εἰς τὸν βίον τοῦ κυροῦ. Ἰωάννου τοῦ ἐπίκλην σχολαστικοῦ.

Πεπείραμαι κυροῦν ἐν βραχέσι πλεῖςα.
Ῥήτορσι γὰρ κάλλος συντομία ἔπους.
Ῥητρεύσεών σου, ὡς ἔφης, τὰς ἐκφράσεις
Χωλᾶς τὸ πῶς νοοῦντες εἰπεῖν οὐκ ἔχω.
Ἠμείψαμέν που ἢ κεκόψαμεν πάλιν.
Ἀλλ' ὡς πὴρ σύγγνωθι φιλτάτοις τέκνοις.
Θαρρεῖν γάρ ἐςιν, οὐ κακίζειν τοῦτο σε.
Danielis monachi Rhaiteni in vitam
D. Ioannis, cognomento, Scholastici.
Tentavi pleraque paucis firmare.
Rhetoribus enim pulchra dictionis brevitas.
Orationum tuarum, ut dixisti, enarrationes
Mutilas, quomodo cogitantes, dicere non possum,
Mutaverimus, aut secuerimus rursum.
At, ut pater, ignosce carissimis filiis.
Confidimus enim, te id non improbaturum.

Horum versuum duo primi, tanquàm quid prosaicum, vitam a Radero editam claudunt, ut ex fine patet, Daniel monachus Rhaithuensis hanc vitam conscripsit, quae cum iisdem versibus apud Bandinium quoque extat. Vol. 1. p. 266.

φύλ. ς. Fol. 6.

Ἐπιςολὴ τοῦ ἀββᾶ Ἰωάννου τοῦ ἡγουμένου τῆς ῥαϊθοῦ πρὸς Ἰω. ἀξιάγαςον τὸν τοῦ σιναίου ὄρους ἡγούμενον.	Epistola Abbatis Ioannis praepositi Rhaituensis ad Ioannem admirandum montis Sina praepositum.

A. Γινώσκοντες ἡμεῖς οἱ εὐτελεῖς.
T. ὑποδείξειεν. ἔρρωσο κ. τ. λ.

φύλ. ζ. Fol. 7.

Ἀντίγραμμα. Ἰωάννης Ἰωάννῃ χαίρειν.	Responsum. Ioannes Ioanni salutem.

A. Ἀπεδεξάμην, ὡς πρέπουσαν τῷ σεμνῷ.
T. ὁ Θεὸς τοὺς μισθοὺς ἀποδίδωσιν.

Φύλ. θ.	Fol. 9.
Ὁ πρόλογος τοῦ λόγου, οὗ ἐπωνυμία, πλάκες πνευματικαὶ τετέλεσται, κλίμαξ θείας ἀνόδου.	Prologus libri cognominati, tabulae spirituales completus est, scala divini ascensus.

A. Τοῖς ἐν τῇ βίβλῳ τῆς ζωῆς.
T. τέλος δὲ ὁ τῆς ἀγάπης θεός.

†. Huic prologo subnectitur tabula XXX graduum minio exarata.

Φύλ. ι.	Fol. 10.
Τοῦ ἀββᾶ Ἰωάννου τοῦ ὄντως μεγάλου μοναχοῦ τοῦ γενομένου ἡγουμένου ἐν τῷ ἁγίῳ ὄρει τοῦ σινᾶ τοῦ ἐπικληθέντος σχολαστικοῦ λόγοι ἀσκητικοὶ τριάκοντα, ὧν ἡ ἐπωνυμία Φωτισμὸς ψυχῆς, οὓς καὶ ἀπέστειλε τῷ ἀββᾶ Ἰωάννῃ τῷ ἡγουμένῳ τῆς ῥαϊθοῦ, προτραπεὶς παρ' αὐτοῦ συντάξαι ἐπὶ σωτηρίᾳ τῶν τὸν μονήρη βίον ἐπανηρημένων. Περὶ ἀποταγῆς βίου καὶ ἀποφυγῆς τοῦ ματαίου κόσμου καὶ ἀναχωρήσεως τῶν τοῦ κόσμου τερπνῶν. λόγ. ᾱ.	Abbatis Ioannis verè magni monachi praepositi in sancto monte Sina, cognominati Scholastici, sermones ascetici triginta, cognomine illuminatio animae, quos et misit Abbati Ioanni praeposito Rhaithuensi, ab ipso admonitus, ut componeret in salutem profitentium vitam monasticam. De abdicatione vitae, et fuga mundi vani, et secessu a mundi deliciis. Sermo I.

A. Τοῦ ἀγαθοῦ καὶ ὑπεραγάθου.
T. εἰς ἀορίστους αἰῶνας, Φῶς ἀμήν.

†. Ultimus gradus XXXus est: περὶ τῆς συνδέσμου τῆς ἐναρέτου τριάδος ἐν ἀρεταῖς.

Φύλ. σ.	Fol. 200.
Πρὸς τὸν ποιμένα.	Ad pastorem.

A. Ἐν μὲν τῇ κάτω βίβλῳ.
T. δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας. ἀμήν.

†. Ad latus haec subscriptio est: ἐν ἔτει α̅ ὀγδοηκοστῷ τερμάτωται ἡ κλίμαξ. ἑκατοντὰς ἑβδόμη σὺν αὐτοῖς πρὸς τοῖς ἑξακισχιλίοις.

Anno octogesimo primo completa est scala. Centuria septima cum ipsis ad sexies mille, sc. ϛψπα, 6781, aera nostra 1273.

Cod. CCCCLIX.

Membranaceus, in assere, corio albo tectus et aere clausus, in 4to, indice, titulis, initialibus et marginalibus rubricatis, literis minutis et nitidis, in foliis 474, Saec. XIII, signatus p. 32. n. 48. probè conservatus et inscriptus:

Φίλωνος περὶ περιτομῆς. — Philonis de circumcisione.

A. Τὰ μὲν γένη τῶν ἐν εἴδει.
T. ἐπὶ μοναρχίας ὁρισθέντας.

φύλ. δ. Fol. 4.

Τοῦ αὐτοῦ περὶ μοναρχίας. — Eiusdem de monarchia.

A. Τινὲς ἥλιον καὶ σελήνην.
T. ἐξ ἱερῶν ὑπογράφει.

φύλ. η. Fol. 8.

Τοῦ αὐτοῦ περὶ μοναρχίας ἔτι. — Eiusdem de monarchia adhuc.

A. Τὸ μὲν ἀνωτάτω καὶ πρὸς ἀλήθειαν.
T. καὶ τὴν μητέρα.

φύλ. ιδ. Fol. 14.

Τίνα γέρα ἱερέων; — Quae praemia sacerdotum?

A. Τοῖς ἱερεῦσιν οὐκ ἀπένειμε.
T. πρὸς θυσίαν ἐςὶν ἐπιτήδεια.

Φύλ. ις. Fol. 16.

Περὶ ζώων τῶν εἰς τὰς θυσίας καὶ τίνα τῶν θυσίων εἴδη.

De animalibus ad sacrificium, et victimarum speciebus.

A. Τῶν ἐν ταῖς ἱερουργείαις.
T. καὶ περὶ τῶν θυόντων λέξομεν.

Φύλ. κγ. Fol. 23.

Περὶ θυόντων.

De sacrificantibus.

A. Βούλεται τὸν ἄγοντα τὰς θυσίας.
T. ἀθάνατον βίον ζῶσιν.

Φύλ. κθ. Fol. 29.

Περὶ τῶν μετονομαζομένων, καὶ ὧν ἕνεκα μετονομάζονται.

De transnominatis, et cur transnominantur?

A. Ἐγένετο ἀβραὰμ ἐτῶν ϟθ.
T. ἐγχαράττων βεβαιότατον εἶδος.

Φύλ. μζ. Fol. 47.

Νόμων ἱερῶν ἀλληγορία β.

Sacrarum legum allegoria IIa.

A. Δόγμα εἰσηγεῖται διδάσκον.
T. τιτρώσκειν πεφυκότων μεςήν.

†. Est tertia extans vol. I. p. 87. edit.

Φύλ. ο. Fol. 70.

Τοῦ αὐτοῦ περὶ τοῦ, τίς ὁ τῶν θείων πραγμάτων κληρόνομος καὶ περὶ τῆς εἰς ἴσα καὶ ἐναντία τομῆς. λόγ. θ.

Eiusdem de eo, quis rerum divinarum sit haeres, et de sectione in aequalia et contraria. Serm. IX.

A. Ἐν μὲν τῇ πρὸ ταύτης βίβλῳ.
T. γίνονται πρὸς τὰ ἄφθαρτα.

φύλ. ϟβ. Fol. 92.

Τοῦ αὐτοῦ περὶ ἄθλων καὶ ἐπιτιμίων. λόγ. ῑ. | Eiusdem de praemiis et poenis. Serm. X.

A. Τὰς μὲν οὖν τῶν διὰ τοῦ.
T. ὁρισθείσας ἀρὰς ἐπισκεπτέον.

φύλ. ρα. Fol. 101.

Τοῦ αὐτοῦ περὶ ἀρῶν. λόγ. ια̅. | Eiusdem de execrationibus. Serm. XI.

A. Πρώτην ἀρὰν, ὡς κουφότατον.
T. πρὸς πολυανθρωπίαν ἐπιδιδόασιν.

φύλ. ρε. Fol. 105.

Τοῦ αὐτοῦ περὶ ἀνδρείας. λόγ. ιβ̅. | Eiusdem de fortitudine. Serm. XII.

A. Περὶ δικαιοσύνης, καὶ τῶν.
T. ἀποχρώντως λελέχθω.

φύλ. ρθ. Fol. 109.

Τοῦ αὐτοῦ περὶ τοῦ βίου μωσέως. λόγ. ιγ̅. | Eiusdem de vita Mojsis. Serm. XIII.

A. Μωσέως τοῦ κατὰ μέν τινας.
T. ὡς ἁρματτούσας μάλιστα βασιλεῖ.

φύλ. ρμ. Fol. 140.

Τοῦ αὐτοῦ περὶ βίου μωσέως. λόγ. ιδ̅. | Eiusdem de vita Mojsis. Serm. XIV.

A. Ἡ μὲν προτέρα σύνταξίς ἐστι.
T. καὶ ἀϊδίου γεννητή.

φύλ. ρμϛ. Fol. 146.

Τοῦ αὐτοῦ περὶ βίου μωσέως. λόγ. ιε̅. | Eiusdem de vita Mojsis. Serm. XV.

A. Δύο μὲν εἴδη μωσέως τοῦ βίου.
T. διὰ τῶν ἱερῶν μηνύεται.

φύλ.

φύλ. ρξγ. Fol. 163.

Τοῦ αὐτοῦ περὶ τῆς μωσέως κοσμοποιΐας. λόγ. ιϛ.	Eiusdem de creatione mundi. Serm. XVI.

A. Τῶν ἄλλων νομοθετῶν οἱ μέν.

T. καὶ θειότητος χαραχθεῖσαν.

†. Est cum scholiis marginalibus recentioris manus.

φύλ. ρπα. Fol. 181.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν δεκάλογον μωσέως. λόγ. ιζ.	Eiusdem in decalogum Moisis. Serm. XVII.

A. Τοὺς βίους τῶν κατὰ μωσέα.

T. πολέμων ἡγεμόνες εἰσίν.

†. Mangeius tom. 2. p. 180. vertit: de decem oraculis, et notat, codicem Augustanum congruere cum editis in titulo huius libelli. An alium inspexit? Hunc etiam ad usum editionis adhibitum, numeri marginales ostendunt.

φύλ. ρϟβ. Fol. 192.

Τοῦ αὐτοῦ περὶ καταστάσεως ἀρχόντων. λόγ. ιη.	Eiusdem de constitutione principum. Serm. XVIII.

A. Ἔνιοι τὰς κληρώτας εἰσηγήσαντο.

T. χωρίῳ τὰ ἀγάλματα.

φύλ. ρϟη. Fol. 298.

Τοῦ αὐτοῦ περὶ τοῦ, πάντα σπουδαῖον εἶναι ἐλεύθερον. λόγ. ιθ.	Eiusdem, omnem sapientem esse liberum. Lib. XIX.

A. Ὁ μὲν πρότερος λόγος ἦν.

T. τῷ ἀκολούθως τῇ φύσει ζῆν.

†. Scripsit librum, quod omnis insipiens servus sit, teste Hieronymo. Sequitur igitur, hunc esse,

quod omnis sapiens sit liber, ut Stoicorum dogma est. Adeoque neque Gelenius bene transtulit: Omnis probus liber; neque Mangeius: Liber, qui virtuti studet.

φύλ. σθ. Fol. 209.

Τοῦ αὐτοῦ περὶ βίου θεωρητικοῦ, ἢ ἱκετῶν ἀρετῆς τὸ τέταρτον.

Eiusdem de vita contemplativa, seu supplicum virtute. IV. Lib. XX.

A. Ἐσσαίων περὶ διαλεχθείς.
T. φθάνον ἡγεμονίας.

†. Verius est, Iudaeorum genus hîc describi, non Christianorum, licet viri docti hoc sibi persuaserint.

φύλ. σιε. Fol. 215.

Τοῦ αὐτοῦ περὶ τοῦ, μίσθωμα πόρνης εἰς τὸ ἱερὸν μὴ προσδέχεσθαι. λόγ. κα.

Eiusdem de mercede meritricis non accipienda in sacrarium. Lib. XXI.

A. Πάνυ καλῶς ἐν ταῖς ἱεραῖς.
T. ἀναξίως εἰπεῖν δυνηθείη.

φύλ. σιζ. Fol. 217.

Τοῦ αὐτοῦ περὶ τῶν ἀναφερομένων ἐν εἴδει νόμων εἰς δύο γένη τῶν δέκα λογίων τότε ϛ καὶ τὸ ζ. τὸ κατὰ μοιχῶν, καὶ παντὸς ἀκολάστου, καὶ τὸ, κατὰ τῶν ἀνδροφόνων, καὶ πάσης βίας. λόγ. κβ.

Eiusdem de specialibus legibus, quae referuntur ad duo capita decalogi, sextum et septimum contra moechos, omnesque libidinosos, et contra homicidas, et omnem violentiam. Lib. XXII.

A. Ἦν ποτε χρόνος, ὅτε φιλοσοφία.
T. τοῖς δρῶσιν ἐξομοιοῦσθαι.

†. Est egregius, iudice Mangeio, de adulterio et homicidio commentarius.

Φύλ. σλα. Fol. 231.

Τοῦ αὐτοῦ βίος πολιτικὸς, ὅπερ ἐςὶ περὶ τοῦ Ἰωσὴφ. λόγ. κγ.

Eiusdem vita viri civilis, sive de Iosepho. Lib. XXIII.

A. Τρεῖς μέν εἰσιν, ἰδέαι, ὧν.

T. πρυτανεύειν ἱκανότατος.

†. Est historia et allegoria vitae Iosephi, quam Hieronymus inscripsit: de conversatione vitae, et Sophronius eius interpres: περὶ ἀγωγῆς βίου.

Φύλ. σμη. Fol. 248.

Τοῦ αὐτοῦ ἱςορία πάνυ ὠφέλιμος, καὶ τῷ βίῳ χρήσιμος τὰ κατὰ τὸν Φλάκκον, ἤτοι περὶ προνοίας. λόγ. κδ.

Eiusdem historia valdè utilis ad vitam, continens Flacci gesta, seu de providentia. Lib. XXIV.

A. Δεύτερος μετὰ σηϊανὸν Φλάκκος.

T. ἐπικουρίας τῆς ἐκ θεοῦ.

†. In editione Parisiensi inscribitur: εἰς Φλάκκον, in Flaccum, Iudaeos malè tractantem, in exilium dein pulsum et interfectum.

Φύλ. σνθ. Fol. 259.

Τοῦ αὐτοῦ ἱςορία πάνυ χρήσιμος, καὶ ὠφέλιμος περὶ τῶν κατὰ τὸν γάϊον, καὶ τῆς αἰτίας τῆς πρὸς ἅπαν τὸ Ἰουδαίων ἔθνος ἀπεχθείας αὐτοῦ. λόγ. κε.

Eiusdem historia valdè utilis de gestis Caii, et de causa ipsius odii adversus omne Iudaeorum genus. Lib. XXV.

A. Ἄχρι τίνος ἡμεῖς οἱ γέροντες.

T. λεκτέον δὲ καὶ τὴν παλινῳδίαν.

†. In editionibus et aliis codicibus inscribitur: περὶ ἀρετῶν καὶ πρεσβείας πρὸς γάϊον, de virtutibus et legatione ad Caium.

Φύλ. σπβ.

Τοῦ αὐτοῦ τὰ πρὸς δικάστην. λόγ. κϛ.

Fol. 282.

Eiusdem de iudice. Lib. XXVI.

A. Οἴεται δεῖν ὁ νόμος ἅπαντας.

T. καὶ συμφέρον αὐτὸ μολεῖν.

†. Pauca desunt, quae Lutetiana editio subiicit p. 489.

Φύλ. σϟγ.

Τοῦ αὐτοῦ περὶ ὧν ἱερουργοῦσιν ἄβελ τε, καὶ κάϊν. λόγ. κζ.

Fol. 293.

Eiusdem de sacrificiis Abelis et Caini. Lib. XXVI.

A. Καὶ προσέθηκε τεκεῖν τὸν ἀδελφόν.

T. παρέχεται ὁλοκαυτοῦν θεῷ.

Φύλ. τη.

Τοῦ αὐτοῦ περὶ τῶν χερουβεὶμ καὶ τῆς φλογίνης ῥομφαίας καὶ τοῦ κτισθέντος α̅ ἐξ ἀνθρώπου κάϊν. λόγ. κη.

Fol. 308.

Eiusdem de Cherubim et flammeo gladio et de Caino, primo ex homine procreato. Lib. XXVIII.

A. Καὶ ἐξέβαλε τὸν ἀδάμ.

T. ὡς αἰτίου τὸ σώζεσθαι.

Φύλ. τιθ.

Τοῦ αὐτοῦ περὶ γεωργίας. λόγ. κθ.

Fol. 319.

Eiusdem de agricultura. Lib. XXIX.

A. Καὶ ἤρξατο νῶε ἄνθρωπος.

T. αὐτοῦ λέγων αὖθις.

†. In fine scholium habetur sequens: ἰστέον, ὅτι ἡ βίβλος ἐσφαλμένη ἦν, καὶ ὁ βουλόμενος κατήγορος ἔστω μοι τῆς ἀμαθίας. Sciendum est, librum esse mutilum, et volens inscitiam meam accuset. Cui recentiore manu subiicitur: περὶ φυτουργίας τὸ δεύτερον. Extat in edit. Lutet. p. 147. De plantatione liber secundus hic deest.

φύλ. τλγ.	Fol. 333.
Τοῦ αὐτοῦ, ὅτι ἄτρεπτον τὸ θεῖον. λόγ. λ̄.	Eiusdem, Deum esse immutabilem. Lib. XXX.

A. Καὶ μετ' ἐκεῖνο φησί.
T. γνωσθέντων ἀναδικάζοιεν.

φύλ. τμη.	Fol. 348.
Τοῦ αὐτοῦ περὶ γιγάντων. λόγ. λα.	Eiusdem de gigantibus. Lib. XXXI.

A. Καὶ δὴ ἐγένετο, ἡνίκα.
T. τρεψώμεθα. ἔςι δὲ ταῦτα.

φύλ. τνδ.	Fol. 354.
Τοῦ αὐτοῦ περὶ ἀποικίας. λόγ. λ̄β.	Eiusdem de migratione. Lib. XXXII.

A Καὶ εἶπε κύριος τῷ ἀβραάμ.
T. τὸ πρατ]όμενον ἔργον.

φύλ. τοε.	Fol. 375.
Τοῦ αὐτοῦ περὶ τῆς πρὸς τὰ προπαιδεύματα συνόδου. λόγ. λ̄γ.	De congressu eruditionis causa eiusdem. Lib. XXXIII.

A. Σάρρα δὲ ἡ γυνὴ ἀβραάμ.
T. τοῖς ἀρετῆς ἄθλοις διαθλούσης.

φύλ. τϟ.	Fol. 390.
Τοῦ αὐτοῦ, νόμων ἱερῶν ἀλληγορίας τῶν μετὰ τὴν ἑξαήμερων. λόγ. λ̄δ.	Eiusdem sacrarum legum allegoria post hexaëmeron. Lib. XXXIV.

A. Καὶ συνετελέσθησαν ὁ οὐρανός.
T. καὶ νεκροῦ συνθέτου τοῦ σώματος.

φύλ. υα.	Fol. 401.
Τοῦ αὐτοῦ τὴν μετὰ τὴν ἑξαήμερον. λόγ. λ̄ε.	Eiusdem post hexaëmeron. Lib. XXXV.

A. Καὶ εἶπε κύριος ὁ θεός.
T. πανήγυρις ἀνθρώπων ἐχώρησε.

φύλ. υιβ. Fol. 412.

Τοῦ αὐτοῦ περὶ τοῦ θεοπέμπτους εἶναι τοὺς ὀνείρους. λόγ. λϛ.

Eiusdem, quod a Deo mittantur insomnia. Lib. XXXVI.

A. Ἡ μὲν πρὸ ταύτης γραφή.
T. ζάλην ἐκφυγοῦσα.

φύλ. υλβ. Fol. 432.

Τοῦ αὐτοῦ περὶ τοῦ, θεοπέμπτους εἶναι τοὺς ὀνείρους. λόγ. λζ.

Eiusdem, quod a Deo mittantur insomnia. Lib. XXXVII.

A. Τὸ τρίτον εἶδος τῶν θεοπέμπτων.
T. καὶ χείλη καὶ τοῖς.

†. Est cum Hoeschelii notis marginalibus, ut et alia.

φύλ. σνζ. Fol. 257.

Βίος σοφοῦ τοῦ κατὰ διδασκαλίαν τελειωθέντος, ἢ νόμων ἀγράφων. λόγ. λη.

Vita sapientis doctrina perfecti, seu de legibus non scriptis. Lib. XXXVIII.

A. Τῶν ἱερῶν νόμων ἐν πέντε βίβλοις.
T. καὶ θεσμὸς ἄγραφος.

†. In indice miniato praemisso ad Lib. IX. de divinarum rerum haerede scholium recentioris Graeci adscriptum est: ἐν τῷ παρόντι λόγῳ εὑρήσεις αὐτὸν ὁμολογοῦντα ἀμυδρῶς καὶ συνεσκιασμένως τὴν ἁγίαν τριάδα. In praesenti libro invenies eum confitentem obscurè et adumbratim sanctam trinitatem. — In primo autem folio hunc librorum ordinem alius statuit:

Ἐν τῷ παρόντι βιβλίῳ πρῶτον ὀφείλουσιν ἀναγινώσκεσθαι οἱ δύο περὶ μοναρχίας λόγοι. εἶτα ὁ περὶ κοσμοποιΐας, καὶ μετ' αὐτὸν ὁ λδ καὶ λε, οἵ εἰσιν εἰς

τὴν μετὰ τὴν ἑξαήμερον, ὅτι κατ' ἀκολουθίαν ἕπονται τῆς ἱϛορίας, καὶ ἀλληγορίας. καὶ μετ' αὐτοὺς ὁ η̄ λόγος, ὅς ἐπιγράφεται, περὶ νόμων ἱερῶν ἀλληγορία δευτέρα. πλὴν δοκεῖ ἀναμέσον τούτων ἔχειν καὶ ἕτερον λόγον, ὅς ἐν τῷ παρόντι βιβλίῳ οὐκ ἔϛιν, μετ' αὐτὸν δὲ τὸν η̄ λόγον ἀναγινώσκεται ὁ κη̄ λόγος, οὗ ἡ ἐπιγραφή, περὶ τῶν χερουβεὶμ, καὶ τῆς φλογίνης ῥομφαίας. ἔχει δὲ μέσον τούτων ἔλλειψίν τινα ὡς οἶμαι. —

In praesenti libro legendi sunt primò duo libri de monarchia. Dein liber de mundi creatione. Post hunc lib. XXXIVus et XXXVus post hexaëmeron, quia sequuntur in ordine ad historiam et allegoriam. Post illos liber VIIIus, qui inscribitur: de sacris legibus allegoria 2da. Videtur tamen intermedius esse alius liber, qui in hoc codice non est. Post librum VIIIum legitur liber XXVIII, cuius inscriptio est: de Cherubim et flammeo gladio. Puto autem, in medio quid deesse.

Adhuc nota alterius subiecta est: *εἰς τὸν λᾱ λόγον περὶ γιγάντων εὑρήσεις, ὅτι δοξάζει. καὶ ὅλος ὁ κόσμος πεπλήρωται ψυχῶν, καὶ αὐτοὶ οἱ σύμπαντες ἀϛέρες εἰσὶν ἔμψυχοι, ἐπεὶ ἀεὶ καὶ ῥητοί εἰσι.* In libro XXXIo de gigantibus invenies, quid sentiat. Et mundus totus animis repletus est, et ipsae stellae omnes animatae sunt, utpote ordine ipsis semper praescripto.

Demum ultima haec est: *τρεῖς γὰρ δόξας ἐναντίας τῇ ἐκκλησίᾳ εὑρίσκω τοῦτον σφάλλοντα, τὴν ὕλην προϋπαρξιν ψυχῶν, τοὺς ἀϛέρας ζῶα καὶ τὸν ἀέρα ζῶον.*

Tres opiniones ecclesiae contrarias invenio, in quibus lapsus est, materiam aeternam, praeexistentiam animarum, stellas animantes et aerem animantem. Reiserus in loco citato notam addit: Haec hactenus antiquiore manu sunt exarata, reliqua et sequentia recentiore. Fallitur autem. Alia quidem manu, coaeva tamen, ut ex charactere patet.

Cod. CCCCLX.

Chartaceus, membrana tectus, in fol., titulis, initialibus et marginalibus miniatis, literis minutis et nitidis, in foliis 73, Saec. XV, signatus p. 82. n. 12. optime conservatus et inscriptus:

Τὸ καθ' ὑσμινῆ καὶ ὑσμινίαν δρᾶμα. ποίημα εὐςαθίου φιλοσόφου. — De Hysmine et Hysminia drama, auctore Eustathio philosopho.

A. Πόλις εὐρύκωμις, καὶ τ' ἄλλα.

T. καὶ τὸν ὑσμινίαν ἐμέ.

†. Constat lib. XI, hinc inde alia manu suppletus. Extat gr. et lat. Occurrit saepius in hac bibliotheca, ut codd. 96. 456.

Cod. CCCCLXI.

Chartaceus, in charta spissiore, circa dorsum lacerata, in folio, titulis et initialibus miniatis, charactere minuto et nitido, manu diversa, in foliis 185, Saec. XIV, XV. signatus p. 81. n. 3. optime conservatus et inscriptus:

Θεμιςίου φιλοσόφου βασανιςὴς, ἢ φιλόσοφος. — Themistii philosophi explorator seu philosophus.

A. Ἄνδρες, ὅσοι συνελέγητε ὑπ' ἐμοῦ.

T. οὐδὲ ἐν κόσμῳ ἐχρῆτο.

†. Extat inter alias eiusdem orationes. Occurrit adhuc in cod. 59.

φύλ. ις. Fol. 16.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν αὐτοῦ πατέρα. — Eiusdem in patrem suum.

A. Θρήνους μὲν δὴ ἄδειν καὶ ὀδυρμούς.

T. καὶ ἀνδρίαν εἰς τὸν ἀγῶνα.

†. Extat ibidem, et occurrit adhuc in cod. 59.

φύλ.

φύλ. κα. Fol. 21.

Ἰουλιανοῦ καίσαρος εἰς τὸν βασιλέα ἥλιον πρὸς σαλουςῖνον. Iuliani Caesaris in regem solem ad Sallustinnm.

A. Προσήκειν ὑπολαμβάνω τοῦ λόγου.

T. καὶ πολυετεῖς περιόδους.

†. Est in eius operibus Paris. 1630. 4. inscripta ad Sallustium praefectum. Occurrit adhuc in codd. 59. 113. 305. 339, ut et sequens.

φύλ. λη. Fol. 38.

Ἰουλιανοῦ αὐτοκράτορος καίσαρος ἀντιοχικὸς, ἢ μισοπώγων. Iuliani Caesaris Antiochicus seu Misopogon.

A. Ἀνακρέοντι τῷ ποιητῇ πολλά.

T. ὁ δὲ πολλῶν ἀντάξιος ἑτέρων.

†. Subsequuntur duo folia vacua.

φύλ. μη. Fol. 48.

Πρισκιανοῦ φιλοσόφου λυδοῦ μετάφρασις τῶν θεοφράςου περὶ αἰσθήσεως. Prisciani philosophi metaphrasis Theophrasti de sensu.

A. Περὶ αἰσθήσεως αὐτῷ ὁ σκόπος.

T. τοῦ πέμπτου βιβλίου ἐπεξεργαζόμενοι.

†. Priscianus, Simplicii et Damascii aequalis, memoratur. Ipsius paraphrasis Theophrasti de sensu in editione Theophrasti Basil. 1541. f. prodiit, et saepe cum aliis. Fabricius autem ait, vol. III. p. 444. eam quoque editam cum Alexandri Aphrodis. quaestionibus naturalibus Venet. 1536. Morellius autem adfirmat, p. 149. bibl. gr. etc. nunquam cum Alexandri quaestionibus naturalibus eas reperire sibi licuisse. Occurrit adhuc in bibl. Medic. apud Bandinium. In bibl. S. Marci.

Φύλ. ξε. Fol. 65.

Πρισκιανοῦ φιλοσόφου λύδου μετάφρασις τῶν Θεοφράςου περὶ φαντασίας. Prisciani philosophi Lydi metaphrasis Theophrasti de phantasia.

A. Ἡ φαντασία, περὶ ἧς ἑξῆς.

T. οὐδὲ τὸ ὅταν γένηται. ζῆ.

†. Etiam apud Bandinium idem finis habetur, non autem memoratur, quidpiam deesse. Hic verô ad marginem adscriptum: ζήτει. Caeterum ubi prior, etiam haec metaphrasis prodiit.

Φύλ. οη. Fol. 78.

Νικηφόρου τοῦ γρηγορᾶ. Nicephori Gregorae.

A. Οὐδὲν καινὸν, εἰ πολλὰ τῶν πάλαι.

T. τῶν δ' ἡμεῖς αἴτιοι.

†. Est haec Nicephori Gregorae Saec. XIV. clari protheoria in Synesii insomnia, ubi etiam ipsius icon habetur hac inscriptione: συνέσιος ὁ σοφός. Occurrit adhuc apud Bandinium vol. 1. p. 489. et in codd. Bav. 29. 87.

Φύλ. πα. Fol. 81.

Συνεσίου περὶ ἐνυπνίων. Synesii de insomniis.

A. Εἰ δέ εἰσιν ὕπνοι προφῆται.

T. κατὰ θεόν τι πιςεύηται.

†. Est etiam cum explicatione interlineari v.g.: τὸν ἄπονόν φησιν ἐνταῦθα. ἀγαθῶν, τῇ λογικῇ δυνάμει τῆς ψυχῆς κ. τ. λ. ut in cod. 85.

Νικηφόρου τοῦ γρηγορᾶ. ἑρμηνεία εἰς τὸν περὶ ἐνυπνίων λόγον. Nicephori Gregorae expositio in Synesii librum de insomniis.

A. Ὥσπερ τὰ τῶν βασιλέων κειμήλια.

T. εἰπόντες οὗτοι οἱ ποιηταί.

†. Edita haec omnia sunt in Synesii operibus.

φύλ. ριζ. Fol. 117.

Πορφυρίου φιλοσόφου περὶ ἀποχῆς ἐμψύχων.	Porphyrii philos. de abstinentia ab esu animalium.

A. Τῶν πρὸς ὑμᾶς ἡκόντων, ὦ Φίρμε.

T. προςάττοντος καὶ πελάνοις.

†. Constat lib. IV. opusculum notis marginalibus miniatis ubique instructum. Primus graecè P. Victorius edidit. Latinè Venet. 1547. 4. cum versione Feliciani prodiit. Occurrit adhuc in codd. 39. 91. 171.

Cod. CCCCLXII.

Membranaceus, in assere, corio albo tectus et aere clausus, in 4to, titulis et initialibus miniatis, bipartitò scriptus, cum notis marginalibus miniatis, in foliis 323, Saec. XIII, praemisso indice miniato, signatus p. 6. n. 16. sat conservatus et inscriptus:

Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰω. ἀρχιεπ. κωνςαντ. τοῦ χρυσοςόμου λόγος περὶ ὑπομονῆς καὶ μακροθυμίας.	Sancti patris nostri Ioan. Chrysostomi, archiep. Constantinop. homilia de patientia et longanimitate.

A. Εἰ βούλεσθε, προθῶμεν.

†. Sunt eclogae è variis sermonibus S. patris nostri Ioan. Chrysostomi, in ipsius operibus tom. XII. edit. Montfauc. editae. Occurrunt adhuc in cod. 108. alio autem ordine. Huius codicis ordo est

2. Περὶ ἐλεημοσύνης, de eleemosyna.
3. Περὶ ἀγάπης, de dilectione.
4. Περὶ διδαχῆς κ. τ. λ. de doctrina etc.
5. Περὶ ἁμαρτίας κ. τ. λ. de peccato etc.
6. Περὶ ἀρχῆς κ. τ. λ. de imperio etc.
7. Περὶ μελλούσης κρίσεως, de futuro iudicio.
8. Περὶ ἀρετῆς καὶ κακίας, de virtute et vitio.

9. Περὶ ἀνδρείας καὶ ἰσχύος, de fortitudine et robore.
10. Περὶ ὅρκων, de iuramentis.
11. Περὶ θανάτου, de morte.
12. Περὶ παίδων ἀνατροφῆς, de liberorum educatione.
13. Περὶ ἀκακίας κ. τ. λ. de mansuetudine etc.
14. Ἐγκώμιον εἰς τὸν ἅγιον παῦλον συντεθὲν παρὰ θεοδώρου μαγίστρου κ. τ. λ. Encomium in S. Paulum collectum a Theodoro magistro etc.
15. Περὶ σιωπῆς κ. τ. λ. de silentio etc.
16. Περὶ εὐχῆς, de oratione.
17. Περὶ μετανοίας, de poenitentia.
18. Περὶ νηστείας κ. τ. λ. de ieiunio etc.
19. Περὶ ταπεινοφροσύνης, de humilitate.
20. Περὶ ψυχῆς, de anima.
21. Περὶ τοῦ μὴ καταφρονεῖν τῆς τοῦ θεοῦ ἐκκλησίας κ. τ. λ. De non contemnenda Dei ecclesia et sacris mysteriis.
22. Περὶ προνοίας, de providentia.
23. Περὶ πλούτου καὶ πενίας, de divitiis et paupertate.
24. Περὶ γαστριμαργίας κ. τ. λ. de gula etc.
25. Περὶ ἀρρωστίας κ. τ. λ. de infirmitate etc.
26. Περὶ γυναικῶν κ. τ. λ. de mulieribus etc.
27. Περὶ πλεονεξίας, de avaritia.
28. Περὶ εὐτυχίας κ. τ. λ. de prosperitate.
29. Περὶ ἀλαζονείας κ. τ. λ. de superbia etc.
30. Περὶ φθόνου, de invidia.
31. Περὶ μίσους κ. τ. λ. de odio etc.
32. Περὶ λύπης κ. τ. λ. de tristitia etc.
33. Περὶ ὀργῆς καὶ θυμοῦ, de ira et furore.

In oris miniatè notatum, ex qua homilia quaelibet ecloga sumpta sit.

Cod. CCCCLXIII.

Chartaceus, in charta spissiore, corio fusco tectus, in 4to, titulo secundo miniato, literis minutis et ni-

tidis, in foliis 100, Saec. XV, signatus p. 78. n. 8. optime conservatus et inscriptus:

Δημοσθένους ὁ περὶ τοῦ στεφάνου λόγος.	Demosthenis de corona oratio.

A. Πρῶτον μὲν, ὦ ἄνδρες ἀθηναῖοι.
T. καὶ σωτηρίαν ἀσφαλῶς.

φύλ. μζ. Fol. 47.

Ἀριστείδου ῥήτορος παναθηναϊκόν.	Aristidis rhetoris panathenaica.

A. Νόμος ἐστὶ τοῖς ἕλλησι παλαιός.
T. καὶ ὁ λόγος, καὶ ἡ πόλις.

†. Sophista Adrianensis Saec. IIº. floruit.

Cod. CCCCLXIV.

Membranaceus, in assere, corio albo tectus et aere clausus, in 4to, sine minio, bipartitò scriptus, atramento flavescente, literis minutis et elegantissimis, initio et fine in charta suppletus a Constantino Lascare, in foliis 191, Saec. X, signatus p. 23. n. 13. malè conservatus et inscriptus:

Ἐκ τοῦ βίου τοῦ ἁγίου γρηγορίου πάπα ῥώμης.	Ex vita sancti Gregorii papae romani.

A. Ὁ μακάριος γρηγόριος γενόμενος.
T. θεοτόκου, ὅτι αὐτῷ πρέπει κ. τ. λ.

†. Occurrit apud Bandinium vol. 1. p. 428. eodem initio, alio autem fine, et dicitur anonymi. De hac Fabricius vol. IX. p. 497. videtur dicere, nondum vidisse lucem. V. Photium cod. 252.

Finita vita sine titulo sequitur: Γνωστόν ἐστω, ὅτι ἡ ἱερὰ θυσία ἐκείνους τοὺς νεκροὺς ὠφελεῖ, οἵτινες ἐν τῷ παρόντι βίῳ ζῶντες ἐγκρατεῖς τῶν πονηρῶν ἐγένοντο.

Notum sit, sacram hostiam illis prodesse mortuis, qui in hac vita a malis abstinebant operibus.

Quod videtur esse fragmentum ipsius liturgiae. In margine notatur cap. LXI. et LXII.

Φύλ. δ. Fol. 4.

Γρηγορίου τοῦ ἁγιωτάτου καὶ ἀποϛολικοῦ πάπα τῆς πρεσβυτέρας ῥώμης διάλογοι ἱϛορικοὶ πρὸς πέτρον ἀρχιδιάκονον τῆς αὐτῆς ἐκκλησίας.	Gregorii sanctissimi et apostolici Papae V. R. dialogi historici ad Petrum archidiaconum eiusdem ecclesiae.
Περὶ πολιτείας διαφόρων πατρῶν ἐν τῇ ἰταλίᾳ διαλαμψάντων. λόγ. δ̅.	De instituto variorum patrum in Italia illustrium. Lib. IV.

A. *Μιᾷ τῶν ἡμέρων σφόδρα τισὶν ἀνάγκαις.*

T. *ἡμεῖς αὐτοὶ θυσία γενώμεθα. ἀμήν.*

†. In fine haec subscriptio habetur: *τέλος τοῦ ἁγιωτάτου γρηγορίου πάπα ῥώμης, ὃν κωνϛαντῖνος ὁ λάσκαρις ἐν μεσσήνῃ τῆς ἰταλίας ὠνησάμενος ἐτέλεσε, ὡς ὁρᾶτε ἔτει ͵αυ̅ϟ.*

Finis dialogi sanctissimi Gregorii Papae romani, quem Constantinus Lascaris Messanae in Italia emptum supplevit, ut videtis, anno 1490. Fuit autem Constantinus Lascaris Byzantinus, qui grammaticam Messanae et Mediolani scripsit A. 1460 ad 1470. unus restauratorum linguae graecae in Italia.

Dialogus ipse constat lib. IV. quorum cuilibet capitularium praemittitur. Lib. I. continet cap. XII. Lib. II^us cap. XXXVIII. Lib. III^us cap. XXXVIII. Lib. IV^us cap. LXII.

In lib. IV. cap. 31. fol. 165. acrostichiden Zachariae patriarchae recentiore manu exaratam lego, his conceptam verbis:

Ἀκροϛιχὶς ζαχαρίου πατριάρχου.
Ζωῆς θησαυρὸς ὑποκεῖται ἐνταῦθα.

Ἁγίων πατρῶν ἐνάρεστοι βίοι,
χεῖρα ὀρέγοντες τοῖς κάτω κειμένοις.
Ἀγὼν δὲ τοῦτο ὑπάρχει γρηγορίου,
Ῥέθρα βλύσαι τῶν ἐνθέων διδαγμάτων,
ἱλαρὸς προσιὼν τῷ λόγῳ τοῖς πᾶσιν.
Οὗτος δὲ πρῶτος τῷ ὀνόματι τούτῳ,
Ὑπάρχει τῆς ῥωμαίων πόλεως πάπας.
Πόθῳ δὲ θείῳ καὶ ἐναρέτῳ ζήλῳ
Ἀγόμενος ὁ πάνσοφος ζαχαρίας,
Τοῦ κορυφαίου πέτρου κοσμῶν τὸν θρόνον,
Ῥῶσιν ψυχῆς καὶ αὐτὸς παρέχειν θέλων,
Ἰωσὴφ ἄλλος ἄρτι ὃς ἀνεδείχθη,
Ἄρτον ζωῆς σιτοδοτίσας τῷ κόσμῳ.
Ῥωμαίων τῇ γλώττῃ τὸ πρότερον ὄντα
Χῦ τοῦ θεοῦ τοῦτον κεκοιμηκότος,
Ὅλην τὴν βίβλον ἑλληνικῇ γλώττῃ
Ὑφηγήσας τοῖς πᾶσιν ἑρμηνεύς.
Acrostichis Zachariae patriarchae.
Vitae thesaurus hic subiacet,
Sanctorum patrum praeclarae vitae,
Manum porrigentes hic viventibus.
Conatus verò hic est Gregorii,
Fundere divinarum fluenta doctrinarum
Hilaris accedens sermone omnibus.
Hic autem primus hoc nomine
Est Romanorum urbis Papa.
Sed divino desiderio, et virtutis zelo
Actus sapientissimus Zacharias,
Principis Petri decorans sedem
Robur animae et ipsus praebere volens,
Qui Iosephum alterum se nunc monstravit,
Panem vitae distribuens mundo,
Scriptum prius latina lingua,
Christo Deo hunc ad se vocante,

Librum totum lingua graeca
Reddidit omnibus interpres. —

Ex qua acrostichide apparet, Zachariam Pont. Rom. A. 741—752. hos dialogos post Gregorii M. mortem seu circiter CLXV annos in linguam graecam transtulisse, non latinam, qui calami error est apud Fabricium vol. IX. p. 497. ubi notat, plura ibi legi fabulis simillima, et prorsus incredibilia, legenda autem praefatio est in hos dialogos cum aliis Gregorii M. operibus gr. et lat. editos Paris. 1705. f. Extat etiam Melchior. Cani iudicium de his dialogis lib. XI. loc. theol. cap. VI.

Cod. CCCCLXV.

Membranaceus, in assere, corio fusco tectus et aere clausus, in 4to, titulis et initialibus rubricatis, literis minutissimis et nitidissimis, a Mauro sacerdote exaratus, in foliis 140, cum scholiis marginalibus Saec. XII, signatus p. 21. n. 4. sat conservatus et inscriptus:

Ἀπὸ φωνῆς τοῦ ἁγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου πάσης βουλγαρίας κυρ. θεοφυλάκτου ὑπόθεσις εἰς κατὰ λουκὰν ἅγιον εὐαγγέλιον.	Ex ore sanctissimi archiepiscopi totius Bulgariae dom. Theophylacti argumentum in sanctum Lucae evangelium.

A. *Λουκᾶς ὁ θεῖος ἀντιοχεὺς μὲν ἦν.*
T. *ἀκούειν τοῦ εὐαγγελίου.*

†. Praeeunte hoc brevi argumento sequitur S. Lucae evangelii textus, et Theophylacti commentarius, qui incipit: *ἐπειδήπερ πολλοὶ) τίνες ἦσαν οἱ πολλοὶ οὗτοι, οἱ ἐπιχειρήσαντες.*

Des. *καὶ ἐνάρετος βίος, ὅτι αὐτῷ πρέπει κ. τ. λ.* cum hac subscriptione:

Εὐαγγέλιον κατὰ λουκὰν ἐγράφη εἰς ἀλεξανδρείαν τὴν μεγάλην μετὰ ιε ἔτη τῆς ἀναλήψεως τοῦ κυ. ἔχει δὲ

δὲ $^{HH}_{\rho\rho}$ τρισχίλια ὀκτακόσια τρία. ἔχει ϛίχους δισχιλίους ἑπτακοσίους πεντήκοντα.

Evangelium Lucae scriptum est Alexandriae post XV annos ascensionis Domini. Habet dicta ter mille octingenta tria. Habet versus bis mille septingentos quinquaginta.

φύλ. ϟε. Fol. 95.

Εὐαγγέλιον κατὰ μάρκον. ἐξήγησις τοῦ ἁγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου πάσης βουλγαρίας, κυρ. θεοφυλάκτου.	Evangelium S. Marci. Expositio sanctissimi archiepiscopi totius Bulgariae, d. Theophylacti.

†. Praeit argumentum: τὸ κατὰ Μάρκον ἅγιον εὐαγγέλιον μετὰ δέκα ἔτη τῆς χῦ ἀναλήψεως ἐγράφη ἐν ῥώμῃ. ⸫. Ἦν μὲν γὰρ οὗτος ὁ μάρκος κ. τ. λ. Des. ἄκουε γάρ. Sequitur:

Ἀρχὴ τοῦ εὐαγγελίου ἰῦ χῦ υἱοῦ τοῦ θεοῦ κ. τ. λ. Ἰωάννης τελευταῖος τῶν προφήτων. ἀρχὴν εἶναι κ. τ. λ. Des. καὶ ἔργων δόξα καὶ εὐχαριϛεία εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. ἀμήν.

Sequitur subscriptio librarii:

σῶσον με σωτὲρ ἁμαρτωλόν σου θύτην, μαῦρον ταπεινὸν καὶ ἔσχατον σου δοῦλον, καὶ λόγον ἀκούσομαι φωνῆς καλλίϛης εὐλογήμενος κχλοῦντα ὧδε.

Salva me salvator peccatorem tuum sacerdotem, Maurum humilem et ultimum tuum servum, et sermonem audiam vocis optimae Benedictus vocantem hic.

Reliqua sunt abscissa, sc. scriptionis annus etc. ut ex literis abscissis apparet. Initio evangelii in ora superiore scriptum: ἐν μ^{tt} σεπτεμβ. ιβ δίμματα ἰλίου ἐκιμήθη ἡ δούλη τοῦ θεοῦ μαρία ἡ κόρι τοῦ μακαρίου πέτρου τοῦ ακ... ϛου . καὶ ἱ ἀναγινώσκοντες μακαρίσατε αὐτὴν κατὰ ἔτους ατπϛ. τοῦ χῦ.

XII. mens. Septemb. obiit serva Dei Maria, virgo beati Petri Ac... sti. Et lectores beatam praedicate illam. A. 1386 XI.

In utroque evangelio lectiones evangeliorum et alia quaedam in marginibus notantur.

Theophylactus A. C. 1070 clarus haec commentaria ex Chrysostomo et aliis antiquis scriptoribus collegit, teste Rich. Simon lib. III. hist. crit.

Extant gr. et lat. Paris. 1631. f. Sed longe melior editio, ex hoc et aliis antiquis codicibus parari posset.

Cod. CCCCLXVI.

Membranaceus, in assere, corio fusco tectus et aere clausus, in 4to, titulis quibusdam miniatis, literis minutis et elegantissimis, atramento flavescente, manu diversa, in foliis 178, Saec. XII, signatus p. 20. n. 40. sat conservatus et inscriptus:

Τοῦ ἁγίου βασιλείου ἀρχιεπισκόπου καισαρείας καππαδοκίας πρὸς εὐνόμιον ἀντιῤῥητικός.	Sancti Basilii archiep. Caesareae Cappadociae ad Eunomium antirrheticus.

A. Εἰ μὲν ἐβούλοντο πάντες.
T. ἀλλὰ καὶ αὐτὸ ἑαυτῷ.

Φύλ. κη.	Fol. 28.
Πρὸς εὐνόμιον λόγος δεύτερος. περὶ υἱοῦ.	Ad Eunomium sermo 2dus de filio.

A. Εἰ τοίνυν τοῖς περὶ θεοῦ.
T. ἀνταποδόσεως ἀναμένων.

Φύλ. νζ.	Fol. 57.
Περὶ τοῦ πνεύματος τοῦ ἁγίου πρὸς εὐνόμιον λογ. γ.	De sancto spiritu ad Eunomium serm. IIIus.

A. Μόλις ποτὲ κορεσθείς.

T. θεωρίας ἀξιωθῶμεν.

†. Extant hi tres antirrhetici sermones ad Eunomium inter eius opera.

φύλ. ξγ. Fol. 63.

Τοῦ ἁγίου βασιλείου πρὸς ἀμφιλόχιον ἐπίσκοπον ἰκονίου τῆς λυκκόνων περὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος ἐν κεφαλαίοις λ̄. προσφωνητικῶς πρὸς τὸν ἐρωτήσαντα.	Sancti Basilii ad Amphilochium episcopum Lycaoniae de sancto spiritu in cap. XXX. allocutive ad interrogantem.

A. Ἐπήνεσα τὸ φιλομαθές σου.

T. ὑπὸ τοῦ ἁγίου πνεύματος. ἀμήν.

†. Praemittitur capitularium cum titulo. Ultima προσφωνητικῶς πρὸς ἐρωτήσαντα in editione non habentur.

Apud Bandinium tom. III. p. 324. legitur: προσφωνητικῶς προσερωτήσαντος, et vertitur: Salutatio Amphilochii, a quo consultus fuerat. In nota ait, fortasse legendum est: προσφωνητικός. Reiserus in cit. loco notat in parenthesi: Malè legitur in caeteris indicibus, quasi hoc opusculum sit Iconii alicuius, cum nullus in antiquitate ecclesiastica hoc nomine sit cognitus; certum verò, Amphilochium, Basilio amicissimum, Iconiensem fuisse episcopum. In quibus hoc legitur indicibus? Ego nullum reperi, excepto Ehingeri, ubi pag. 22. legitur, Iconii episcopi de spiritu sancto. At hic evidenter est typographi error, et legendum: eiusdem ad Amphilochium Iconii episcopum de spiritu sancto. Sic enim integer titulus est, et sic alii sumpsere.

In fine huius tractatus hi versus sequuntur:

Εἰ καὶ παρῆλθες τοῦ πνεύματος τὸ κλέος
ἐν τῷ τρίτῳ λόγῳ σὺ τῷ γεγραμμένῳ,

ἀλλὰ θεὸν τὸ πνεῦμα νυνὶ δεικνύεις
σαφῶς, καθαρῶς, ἠκριβωμένως μάκαρ.
Licet praeterieris spiritus gloriam
in tertio sermone a te scripto:
At nunc Deum spiritum ostendis
clare, pure, accurate felix.

Φύλ. ρις. Fol. 116.

Τοῦ αὐτοῦ μεγάλου βασιλείου περὶ υἱοῦ ἐν κεφαλαίοις λβ. — Eiusdem Basilii M. de filio in cap. XXXII.

A. Εἰ φύσει θεὸς ὁ υἱός, θεὸς δὲ φύσει.

T. καὶ τὸ σωτήριον σου δόης ἡμῖν.

†. Est liber IVus contra Eunomium, quem Reiserus non notavit. Hoc finito sequitur titulus: προοίμιον περὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος. Ἐνθυμηθῶμεν πᾶσα ψυχὴ ζητοῦσα περὶ τῶν θειοτέρων. Des. ἓν πνεῦμα ἐςίν, αὐτῷ ἡ δόξα.

Quod in Fabriciano Basilii M. elencho non occurrit.

Φύλ. ρνς. Fol. 156.

Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν γρηγορίου ἐπισκόπου νύσσης λόγος εἰς κοιμηθέντας. — Sancti patris nostri Gregorii episc. Nysseni oratio in defunctos.

A. Οἱ τὴν ἀναγκαίαν τῆς φύσεως.

T. οἰκτιρμῶν αὐτοῦ, ὅτι αὐτῷ κ. τ. λ.

†. Inter haec: ὥσπερ τι ἄχθος ἀποσκευάσας τῆς φύσεως, et ἕως ἂν ἐφ' ἑαυτοῖς ἡ φύσις ἀπαρατρεπτομένη. Intermedia duo folia cancellata sunt, et ad marginem duo scholia antiquorum scholiastum duorum habentur:

1. Ἰςέον, ὅτι τὸ μεταξὺ τοῦτο κομμάτιον τὸ ἐν τοῖς δυσὶ τούτοις φύλλοις ἀλλότριόν ἐςι παντελῶς, καὶ τοῦ λόγου, καὶ τῆς ὀρθῆς τοῦ ἁγίου δόξης. τέλος γὰρ δογμα-

τίζει κολάσεως καὶ ἐςι προσθήκη τῶν τὰ ὠριγένους Φρονούντων. Διὸ καὶ ἐν ἑτέροις βιβλίοις τοῖς ὀρθῶς τε καὶ ἀνοθεύτως ἔχουσιν οὐχ εὕρηται τοῦτο, καὶ διὰ τοῦτο καὶ παρ' ἡμῶν ἐντεῦθεν ἐκβέβληται, ὡς αἱρετικὸν δόγμα, καὶ συκοΦαντία κατὰ τοῦ ἁγίου.

Sciendum, frustulum hoc intermedium duorum foliorum prorsus alienum esse et a sermone, et a vera sancti sententia. Finem enim statuit punitionis et est additamentum Origenis assectarum. Ideo et in aliis codicibus genuinis et non adulteratis hoc non reperitur. Hinc et a nobis hic reiectum tanquam haereticum dogma, et calumnia contra sanctum.

2. *Ἐν ἄλλῳ βιβλίῳ ἀναπτύξας καὶ καλῶς ἐξετάσας, εὗρον, ὅτι τὰ παρόντα δύο Φύλλα καλῶς γεγραμμένα, καὶ ἀνοθεύτως εἰσὶ, πλὴν ἐν τοῖς χωρίοις, οἷς ἐσημείωσα, καὶ ἀπέβαλον, ὡς αἱρετικῶν ΦλήναΦείας. Διὰ τοῦτο οἱ ἐντυγχάνοντες ἀπὸ τοῦ νῦν ἀναγινωσκέτω χωρίς τινος ἀμΦιβολίας, μηδὲν ἐνδοιάζων, σκοπῶν τὰ πρὸ ἐμοῦ ἐξητασμένα. Ἴσως γὰρ ὁ μακαρίτης ἐκεῖνος, ὁ σημιώσας, οὐκ ἐνέτυχε θεάσασθαι τὸν παρόντα λόγων ἐγγράΦως ἐν ἄλλῳ βιβλίῳ, καὶ μὴ Φέρων τὴν ἔκΦυλον δόξαν, ἣν προσέτησαν τινες κακόδοξοι κατὰ τοῦ ἁγίου, καὶ τῆς ὀρθῆς δόξης τῶν χριςιανῶν, ἀπέβαλε μέρος, καὶ τὰ καλῶς εἰρημένα παρὰ τοῦ ἁγίου, ἐν οἷς ὑπῆρχον ἀναμεταξὺ αἱ παραχρήσεις τῶν κακοδόξων, τῶν ληροδούντων εἶναι ποτε τέλος κολάσεως.*

In alio codice indagans et probe examinans, inveni, haec duo folia bene scripta, nec adulterata, nisi in quibusdam locis, quae notavi et reieci, tanquam haereticorum nugas. Hinc a quovis obvio in posterum legi poterit sine ulla ambiguitate, nil haesitante, considerando, quae ante me explorata sunt. Fortassis enim beatus ille notator non incidit in codicem alium, qui hunc continuit sermonem, nec fe-

rens alienam hanc sententiam, quam malevoli quidam addidere contra sanctum, et veram Christianorum sententiam, reiecit partem bene dictorum a sancto, in quibus erant abusus malevolorum nugantium, esse finem punitionis.

Hic igitur alter Scholiastes relinquit duo folia, tanquam bene scripta, exceptis, quae notavit, reiicienda. Sunt verò:

1. ἡ μετὰ τὴν ἐνθένδε μετανάστασιν διὰ τῆς τοῦ καθαρσίου πυρὸς χωνείας.
2. Addit ad: δι' ὧν σωζόμεθα, καὶ δι' ὧν ἀπόλλυμεθα.
3. Quae sunt inter τῆς θειότητος, et ταῦτα δ' ἐστι, notat. στίχον τελείως ὧδε.
4. τῶν δὲ λοιπῶν usque τῶν ἀποβαλλόντων haec corrigit: τῶν δὲ διὰ τῆς ὕστερων μεταμελείας τῆς ἐν τῷ καθαρσίῳ τῶν δακρύων, τῷ καὶ μετανοίας βαπτίσματι ἀποβαλλόντων.

Reliqua, tanquam orthodoxa, reliquit. Et tamen Fabricius tom. IX. p. 120. edit. nov. ait: Totus in hoc sermone Origeniana dogmata sapit Nyssenus. Ibi verò inscriptio est: πρὸς τοὺς πενθοῦντας, non esse dolendum de mortuis, qui ex hac vita ad sempiternam transierunt.

Ter adhuc in bibl. Monac. occurrit in codd. 23. 107. 192. Nullibi verò eiusmodi scholium legitur. Consule Germanum patr. CP. in apologia Gregorii Nysseni, quam Photius refert in biblia sua. Cod. 233.

Cod. CCCCLXVII.

Membranaceus, in assere, corio albo tectus et aere clausus, in 4to, titulis et initialibus miniatis, literis minutis et elegantibus, cum aliquot marginalibus, in

foliis 258, Saec. XI, possessus a Ioanne Birgete, signatus p. 12. n. 32. male conservatus et inscriptus:

Ἀναϛασίου μοναχοῦ τοῦ σινᾶ ὄρους.	Anastasii Monachi montis Sina.

A. Παρακαλοῦμεν τοὺς μέλλοντας ἐντυγχάνειν.
T. βλασφημιῶν αὐτὸν ἐπλήρωσαν.

†. In ora superiore alia manu inscriptum: Ἀρχὴ βιβλίου τοῦ ὁδηγοῦ, initium libri ducis viae. Est igitur Anastasii Sinaitae, qui Saec. VII. floruit, dux viae contra Acephalos haereticos. Praemittitur prooemium, quod in bibl. Vindob. appendix quaedam operis nominatur. In editione Gretseri gr. lat. Ingolst. 1606. 4. ex hoc codice etiam est prooemium.

Subsequitur tabula contentorum hoc tit.: τάδε ἐϛὶν ἐν τῇδε τῇ βίβλῳ τῇ λεγομένῃ ὁδηγῷ. Sunt verò cap. XXIV. quorum I^um est: προθεωρία κατ' ἐπιτομὴν, ὧν δεῖ ἐξασκεῖν τὸν περὶ πίϛεως θεοῦ λαλεῖν καλῶς βουλόμενον. σὺν θεῷ προγυμνασία κατ' ἐπιτομήν. et ultimum:

Τοῦ ἁγίου Διονυσίου ἀπόφασις φάσκουσα, ὅτι κατ' οὐδένα τρόπον ἐκοινώνησεν ὁ πατὴρ ἢ τὸ ἅγιον πνεῦμα τῇ τοῦ λόγου σαρκώσει, εἰ μὴ τῇ εὐδοκίᾳ μόνῃ, τοῦτο δὲ παρεθέμεθα, διὰ τὸ φάσκειν σευῆρον συνσεσαρκῶσθαι τῷ υἱῷ τὸν πατέρα, καὶ τὸ πνεῦμα, πρὸ δὲ φύλλου τοῦ κδ κεφαλαίου εὑρήσεις σχόλιον περὶ τῆς μιᾶς τοῦ θεου λόγου φύσεως σεσαρκωμένης.

Des. διετάξαντο, αὐτῷ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. ἀμήν.

Et hic finis est tituli ultimi, reliquis additi, qui sonat: προσθήσω δὲ, ὥσπερ τινα φάνην ἐπινίκιον νυμφικὴν τῇ βίβλῳ καὶ τάδε. Νόμος θεῖος κ.τ.λ. Reiserus adhuc addit:

Eiusdem opus de fide orthodoxa etc. Severi, Gabalensis in Syria episcopi, sermo in dictum Apo-

stoli: In Christo habitat. Non enim animadvertit, esse capita eiusdem tractatus.

Φύλ. ρκη.	Fol. 128.
Πασῶν αἱρέσεων μητέρες καὶ πρωτότυποι τέσσαρες, ἐξ ὧν αἱ ἄλλαι πᾶσαι ἀνεφύησαν.	Omnium haeresium matres et prototypi quatuor, ex quibus reliquae omnes ortae sunt.

Α. Βαρβαρισμὸς, ὅϛις καθ' ἑαυτὸν ἔϛη.

†. Sunt cap. XLVI. et ultima haeresis Tatianorum hac subscriptione: ταῦτα τὰ κεφάλαια τῶν γ̄. τοῦ ᾱ βιβλίου τόμων περὶ τῶν μϛ̄. αἱρέσεων. Sequitur titulus tom. IV. Lib. II. haeresium XVIII. Ἀνακεφαλαίωσις τοῦ β̄. βιβλίου τόμου δὲ δ̄. ἐν ᾧ εἰσὶν αἱρέσεις ιη̄, quarum ultima est Origenianorum hac subscriptione: Αὗται τοῦ Δ̄ τόμου, β̄. δὲ βιβλίου αἱρέσεις ιη̄. Sequitur tomus V. Lib. II. haeresium V. τάδε ἔνεϛιν ἐν τῷ ε̄ τόμῳ, β̄ δὲ βιβλίου αἱρέσεις ε̄, quarum ultima est Arianorum hac subscriptione: αὗται τοῦ ε̄ τόμου, β̄ δὲ βιβλίου αἱρέσεις ε̄.

Sequitur tom. VI. lib. III. haeresium VII. τάδε ἔνεϛιν ἐν τῷ ϛ̄. τόμῳ, γ̄ δὲ βιβλίου αἱρέσεις ζ̄, quarum ultima est Aetianorum hac subscriptione: αὗται εἰσὶν ὁμοίως τοῦ ϛ̄ τόμου, γ̄ δὲ βιβλίου αἱρέσεις Δ̄, quarum ultima Massalianorum.

Sequitur tom. VII.

Αὕτη τοῦ ζ̄. τόμου ἀνακεφαλαίωσις. κεφάλαια τοῦ τῶν μασσαλιανῶν δυσσεβοῦς δόγματος ἀναληφθέντα ἐκ τοῦ βιβλίου αὐτῶν.

Ἔτι περὶ τῆς εἰρημένης αἱρέσεως τῶν μασσαλιανῶν τῶν ἐν μοναϛηρίοις μάλιϛα εὑρισκομένων, ἐκ τῆς ἱερᾶς ἱϛορίας θεοδωρήτου.

Αὗται μὲν ἕως μαρκιανοῦ αἱ αἱρέσεις. ἀπὸ δὲ μαρκιανοῦ, καὶ δεῦρο, καὶ μικρῷ πρὸς ἐπὶ λέοντος ἀνέφυησαν αἱ αἱρέσις αὗται.

A cap.

A cap. LXXXI. usque C. quarum ultima est Saracenorum, et desinunt: *οἰνοποσίαν δὲ παντελῶς ἀπηγόρευσεν.*

In margine notatur: *ἐπιφανίου*, et quidem recenti manu. Ex datis etiam his omnibus apparet, librum hunc nil aliud esse, quàm epitomen Panarii S. Epiphanii continuatam a S. Ioan. Damasceno usque ad sua tempora. Certè in bib. Vindob. apud Nessselium p. 430. hic illius liber occurrit eodem initio:

Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ιωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ εἰς τὰ περὶ αἱρέσεων. Πασῶν αἱρέσεων μητέρες καὶ πρωτότυποι, et extat in editione Damasceni Lequiniana cum tit. de centum haeresibus compendium gr. et lat.

Graecè librum integrum de haeresibus CIII. primus vulgavit Io. Bapt. Cotelerius cum vers. et notis tom. I. monum. eccles. p. 278. ubi finis nostri codicis in haeresi CI. occurrit.

Φύλ. ρν. Fol. 150.

Ἀναςασίου πατριάρχου θεουπόλεως ἐξήγησις περὶ τῶν ἐν περσίδι πραχθέντων.

Anastasii patriarchae Antiocheni narratio de factis in Perside.

A. *Βασιλεύοντος ἀρρενάτου τῆς περσικῆς.*

T. *ὤφειλαν, εἰ ἀληθῆ δοκεῖ.*

Τέλος τοῦ ἱςορικοῦ λόγου περὶ τῶν ἐν περσίδι πραχθέντων.

†. Alii Anastasium Sinaitam monachum, et patriarcham Antiochenum in unum confundunt. At differunt. Patriarcha enim obiit A. 599. et Sinaita monachus narrat, quae post A. 608. contigere. Gretserus ait, hanc narrationem olere fabulosum quid, ut difficile creditu sit, ex Anastasii Antiocheni officina prodiisse. Certe illius tempore nullus Arena-

tus regnavit in Persia. v. Bolland. tom. 2. April. p. 854.

φύλ. ρoβ. Fol. 172.

Περὶ τῶν ἓξ οἰκουμενικῶν συνόδων. De sex oecumenicis conciliis.

A. Χρὴ γινώσκειν πάντα χριςιανὸν, οτι ἓξ εἰσιν.
T. Φυλάξατε. ἐν χῷ κ.τ.λ.

†. Ex initio credebam, esse synopsin Germani patriarchae CP. At ex ulterioribus, et ex fine collatis cum editione Harduiniana statim perspexi, hanc synopsin ab illa Germani differre, ac proin anonymi esse. Prolixior enim multum est.

φύλ. ρϟα. Fol. 191.

Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν, καὶ ὁμολογητοῦ Θεοδώρου τοῦ τῶν ςουδίων ἡγουμένου, συγγραφεὶς παρὰ θεοδώρου μαγίςρου τοῦ δαφνοπάτου. Vita et institutum sancti patris nostri et confessoris Theodori Studitae conscripta a Theodoro Daphnopate magistro.

A. Καὶ πᾶσι μὲν ἡδὺς καὶ τοῦ παντὸς ἄξιος.
T. ἀναπέμποντες, ᾧ πρέπει κ.τ.λ.

†. Ultima tituli verba recentiore manu adscripta sunt, sc. συγγραφεὶς παρὰ Θεοδώρου τοῦ δαφνοπάτου. In alio codice eiusdem Studitae vita a Michaele monacho conscripta huic quoque Theodoro Daphnopati tribuitur. Plures de eo vitas Fabricius enarrat. At haec vita in ipsius vitarum elencho tom. IX. edito non habetur.

Cod. CCCCLXVIII.

Bombycinus, in assere, corio fusco tectus et aere munitus ac clausus, in fol. m̄. titulis et initialibus miniatis, charactere minuto et nitido, in foliis 38,

atramento flavescente et imbibito, Saec. XIII. signatus p. 27. n. 21. sat conservatus et inscriptus:

Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἀθανασίου ἀρχιεπ. ἀλεξανδ. πρὸς ἀντίοχον ἄρχοντα περὶ πλείστων ζητημάτων τῶν ἐν ταῖς γραφαῖς ἀπορουμένων, καὶ παρὰ πᾶσι χριστιανοῖς γινώσκεσθαι ὀφειλόντων.	Sancti patris nostri Athanasii archiep. Alexand. ad Antiochum principem de plerisque quaestionibus in scriptura controversis et omnibus Christianis scitu necessariis.

A. Πιστεύσαντες καὶ βαπτισθέντες.

T. πολλαὶ κολάσεων διαφοραί.

†. Quaestiones nullo signatae numero sunt. Numeravi verò CXXXIX, quorum ultima est: διὰ τί ἰουδαῖος, ἢ ἄπιστος, ἢ σαμαρείτης πεποιήκει πολλὰ ἀγαθά. Ἆρα εἰσέρχεται εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν.

Idem scholium, θεὸν ἕκαστον καθ' ἑαυτὸν θεωρούμενον κ.τ.λ. quod post primam responsionem occurrit in cod. 270. hic etiam habetur cum reliquis.

Editae sunt hae quaestiones in eius operibus gr. lat. Sed omnes sunt suppositae. Citantur enim Ioan. Climacus, Maximus, Nicephorus CP. qui longè posteriores sunt.

Φύλ. λβ.	Fol. 32.
Ἑρμηνεία τῶν παραβολῶν τοῦ εὐαγγελίου.	Expositio parabolarum evangelii.

A. Τίς ἐπέβαινεν ἀπὸ ἱλῆμ εἰς ἱεριχώ.

T. ὁ δεῖπνος τοῦ κυρίου.

†. Sequuntur alia adhuc fragmenta vg. dialogus inter Adamum, serpentem et Evam etc. et alia ex evangeliis.

Cod. CCCCLXIX.

Bombycinus, in assere, corio albo tectus et aere clausus, in fol. m̄. titulis miniatis, literis minutis et

nitidis, diversa manu, in foliis 254, Saec. XIV, signatus p. 63. n. 77. malè conservatus et inscriptus:

Γαληνοῦ ἑρμηνεῖαι εἰς τὸ ἱπποκράτους περὶ διαίτης ὀξέων. ᾱ περὶ πισάνης.	Galeni expositio Hippocratis de diaeta acutorum 1. de ptisana.

A. Οἱ ξυγγράψαντες τὰς κνιδείας.

T. περὶ ὧν ἐφεξῆς ποιήσομαι τὸν λόγον.

Τέλος σὺν θεῷ τῆς παρούσης πιξίδος.

†. Sunt lib. IV. editi in operibus cum aliquot notis marginalibus. Praecessere alia adhuc, cum primus foliorum numerus sit 18.

φύλ. ϟδ. Fol. 94.

Γαληνοῦ τὰ ἐρωτήματα τῆς ἰατρικῆς.	Galeni quaestiones de arte medica.

A. Τί ἐςὶ τέχνη. τέχνη ἐςὶ σύςημα.

T. ποιεῖται τὴν κίνησιν ἐν τε κύκλῳ.

†. Ultima quaestio est de pulsu.

φύλ. ϟε. Fol. 95.

Γαληνοῦ περὶ τῶν ἐτεσίων καιρῶν, ὧν δεῖ διαιτᾶσθαι.	Galeni de temporibus Etesiarum, quomodo utendum sit.

A. Ἀπὸ πλειάδων δύσεως ἕως τῶν χειμερινῶν.

T. τὸν ἀπόλλωνος καὶ ζεύσου χρόνον.

Γαληνοῦ περὶ τῆς τῶν ἁπλῶν φαρμάκων δυνάμεως.	Galeni de facultate medicamentorum simplicium.

A. Τῆς ῥίζης ὁ φλοῖος μετ' οἴνου.

T. ἑλκῶν ἐχρησάμεθα.

†. Sunt lib. VIII. IX. X. XI. editi Basil. p. 113. tom. 2.

φύλ. ροε. Fol. 175.

Γαληνοῦ, τίνας δεῖ καθαίρειν, καὶ ποίοις καθαρτηρίοις, καὶ πότε.	Galeni, quinam purgandi sint, quibus purgativis, et quando.

A. Τοὺς ὑγιεινὰ σώματα ἔχοντας.
T. ἑτέρας κενώσεως γίνεται.

Ἐνταῦθα τέλος γαληνοῦ μονοβίβλου.

†. Occurrit adhuc apud Bandinium hic libellus tom. 3. p. 152. et non 122, ut Fabricius citat. Reiserus malè cum superiore tractatu confundit. Extat tom. X. p. 470. operum Galeni.

Φύλ. ρπ. Fol. 180.

Καὶ ἀρχὴ ῥούφου μονοβίβλου.	Et principium Rufi libri singularis.

A. Οὔτε πάντας τοὺς ὁπωσοῦν διακειμένους.
T. ςήθους καὶ πνεύμονος.

†. Est de purgativis, quod etiam occurrit apud Bandinium tom. III. p. 152. Erat medicus Ephesius Saec. II° post Christum clarus.

Φύλ. σλδ. Fol. 234.

Ρούφου ἐφεσίου περὶ τῶν ἐν κύςει καὶ νεφροῖς παθῶν.	Rufi Ephesii de vesicae, et renum morbis.

A. Ὅσα περὶ τοὺς νεφροὺς καὶ τὴν κύςιν.
T. τὸ δὲ ψυχρὸν ἐγκρατέςατον τῇ κύςει.

†. Hoeschelius in catalogo suo notat, libellum utrumque, priorem et hunc posteriorem, plura suppeditare, quàm editio Paris. 1554. habet.

Φύλ. σνγ. Fol. 253.

Τοῦ αὐτοῦ περὶ σατυριασμοῦ ἢ γονορροΐας.	Eiusdem de Satyriasmo seu gonorrhoea.

A. .... ᾧ τὸ αἰδοῖον ἐπάλλετο.
T. ὅπως διὰ σωφροσύνης καταςήσωσιν αὐτοὺς παντελῶς.

Περὶ σατυριασμοῦ ἢ γονοῤῥοΐας.

†. In elencho scriptorum Rufi Ephesii hic titulus non occurrit, nec Reiserus illius notionem dedit, licet expressè legatur: τοῦ αὐτοῦ περὶ σατυριασ... Erui difficulter in titulo potest, literis iam evanescentibus. At in fine clarè expressum est, v. Paul. Aegin. lib. III. ἡ σατυρίασίς ἐςι παλμὸς τοῦ αἰδοίου, φλεγμονώδει τινι διαθέσει τῶν σπερματικῶν ἀγγείων, ἑπόμενος μετ' ἐντάσεως. Dicitur morbus acutissimus atque exitialis propter accidentia, rarus, mulieribusque contingens. Ait enim: ἔςι δὲ νόσημα σπάνιον μὲν καὶ γυναιξὶ συμβαῖνον.

Cod. CCCCLXX.

Bombycinus, in charta spissiore, in fol. m̄. titulis, interlinearibus et initialibus rubris, charactere minuto et nitido, cum explicatione interlineari eiusdem manus, in foliis 157, Saec. XV, signatus p. 81. n. 2. initio madefactus, caeterum probe conservatus et inscriptus:

Βουκολικὰ θεοκρίτου. εἰδύλ. ᾱ.	Bucolica Theocriti. Idyl. 1.

A. Ἁδύ τι τὸ ψιθύρισμα.
T. μὴ ὁ τράγος ὔμμιν ἀναςῇ.

†. Explicatio interlinearis initio evanuit. Ultima est: πηδήσητε. ἵνα καθ' ὑμῶν.

φύλ. η.	Fol. 8.
Σιμαίθα φαρμακεύτρια.	Simaeta Pharmaceutria.

A. Πᾷ μοι ταὶ δάφναι φέρε.
T. νυκτὸς ὀπαδοί.

†. Explicatio interlinearis incipit: ποῦ αἱ δάφναι. ὦ πῆ τὰ εἰς φιλίαν κινοῦντα φάρμακα.

φύλ. ιϛ. Fol. 16.

Βάτος αἴπολος ἢ κωμάστης. Batus caprarius vel Comastes.

A. Κωμάσδω ποτὶ τὰν ἀμαρυλλίδα.

T. κατὰ βρόχθοιο γένοιτο.

†. Explicatio interlinearis incipit: ἀπέρχομαι πρὸς τήν. In fine Hoeschel. notat. Idyll. 4. λείπει h. l. Subiicitur quinto.

φύλ. ιϑ. Fol. 19.

Κομάτας αἴπολος καὶ λάκων ποιμήν. Comates caprarius et Lacon pastor.

A. Αἶγες ἐμαὶ τῆνον τὸν ποιμένα.

T. μελάνθιος ἀντὶ κομάτα.

†. Explicatio interlinearis incipit: ἐκεῖνον τὸν ἐκ συβάρεως.

φύλ. κϛ. Fol. 26.

Βάττος αἴπολος. κορύδων βούκολος. Batus caprarius. Corydon bubulcus.

A. Εἶπε μοι, ὦ κορύδων.

T. κακοκνάμοισιν ἐρίσδει.

†. Explicatio interlinearis incipit: ὄντος δή. ὄντως αὐτὰς λάθρα πρὸς ἑσπέραν.

φύλ. κθ. Fol. 29.

Βουκολιασταὶ δαμοίτας καὶ δάφνις. Bucolici cantores Damoetas et Daphnis.

A. Δαμοίτας καὶ δάφνις ὁ βώκολος.

T. ἀνάσσατοι δὲ γένοντο.

†. Explicatio interlinearis incipit: βούκολος. ὦ. ἦν. καθήμενοι.

φύλ. λα. Fol. 31.

Θαλύσια. θεόκριτος. Thalysia. Theocritus.

A. Ἦς χρόνος ἀνίκ' ἐγώ.

T. ἐν ἀμφοτέρησιν ἔχοισα.

†. Explicatio interlinearis incipit: ὅτε. τόπον ἐβαδίζομεν. ἡμῖν. τῇ δήμητρι ἐτέλει.

φύλ. λη. Fol. 38.

Βουκολιασταί. Bucolici cantores.

A. Δάφνιδι τῷ χαριέντι.

T. ἐὼν ἔτι παῖδα γᾶμεν.

†. Explicatio interlinearis incipit: συνήντησε βοῦς νέμοντι, πρόβατα βόσκων. Φασί. Sunt adeoque Idyllia VIII. eodem ordine, ut in editione, excepto quarto. Theocritus Syracusanus Saec. III. ante Christum floruit.

φύλ. μγ. Fol. 43.

Ἡσιόδου ἔργα καὶ ἡμέραι. Hesiodi opera et dies.

A. Μοῦσαι πιερίηθεν ἀοιδῇσι κλείουσαι.

T. καὶ ὑπερβασίας ἀλεείνων.

†. Explicatio interlinearis incipit: ὦ ἐκ τῆς πιερίας ταῖς ὑμετέραις μελωδίαις. δοξάζουσαι τοὺς ἀνθρώπους. Hesiodus floruit nono ante Christum saeculo.

φύλ. πα. Fol. 81.

Πινδάρου ὀλύμπια. Pindari Olympia.

Ἱέρωνι συρακουσίῳ κέλητι. Hieroni Syracus. Celeti.

†. 1. Ἄριστον μὲν ὕδωρ. Expl. interl. κράτιστον τῶν ἄλλων στοιχείων.

2. Ἀναξιφόρμιγγες ὕμνοι. Expl. interl. ἄνακτες τῆς φόρμιγγος.

3. Τυνδαρίδαις τε φιλοξείνοις. Expl. interl. Διοσκούροις κάστορι καὶ πολυδεύκει.

4. Πλατὴρ ὑπέρτατε. Expl. interl. διοικετὰ ὕψιστε.

5. Ὑψηλᾶν ἀρετᾶν. Expl. interl. ὑψηλῶν ἀρετῶν.

6. Χρυσέας ὑποστάσαντες. Expl. interl. λαμπρὰς ὑποβάλλοντες.

7. Φιάλαν, ὡς εἴ τις. Expl. interl. ποτήριον ὥσπερ.

8. Μᾶ-

8. Μἄτερ ω χρυσοςεφ.	Expl. interl.	ἀγώνων, ὅπου μάντεις.
9. Τὸ μὲν ἀρχιλόχου.	—	— φωνηθὲν. ἐκ τρίτου.
10. Τὸν ὀλυμπιονίκαν.	—	— τὸν ἐν ὀλυμπίᾳ νικήσαντα.
11. Ἔςιν ἀνθρώποις.	—	— χρεία. κόπω. ἀφορμαί.
12. Λίσσομαι παῖ ζηνός.	—	— ἱκετεύω θύγατερ ἐφόρου.
13. Τρισολυμπιονίκαν.	—	— τὸν τρὶς ἐν ὀλυμπία νενικηκότα.
14. Καφησίων ὑδάτων.	—	— καφησοῦ ποταμοῦ οἰκεῖτε.

Eodem ordine, initio et fine occurrunt in editione Heyne Götting. 1773. 8.

Cod. CCCCLXXI.

Membranaceus, in assere, corio fusco tectus, in 4to, literis minutis et elegantissimis, titulis, initialibus et notis quibusdam musicis rubris, usu tritus, in foliis 320, Saec. XI, signatus p. 40. n. 57. sat conservatus et inscriptus:

Στιχηράριον τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ μὴν σέπτεμβρος. Ᾱ.	Sticherarium totius anni mens. Septemb. I.
Ἀρχὴ τῆς ἰνδικτ. καὶ μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν σιμεὼν τοῦ ςυλίτου καὶ μνήμη ῑῡ τοῦ νάβη καὶ τῶν ἁγίων πνευματικῶν.	Initium indictionis, et memoria sancti patris nostri Simeonis Stylitae, et memoria Iesu Nave et sanctorum spiritualium.

A. Ἐπέςη ἡ εἴσοδος τοῦ ἐν αυτοῦ.

†. Incipit a Septembri, et desinit in Augusto die 31. τῆς τιμίας ζώνης τῆς ὑπηραγίου θεοτόκου, his verbis: καὶ προςασία καὶ σωτηρία ἡμῶν, et consistit in echis.

Finitis his novus titulus sequitur: fol. 188. Ἀρχὴ τῆς ἁγίας τεσσαρακοστῆς καὶ ἡ παραβολὴ τοῦ τέλωνος καὶ τοῦ Φαρισαίου. Μὴ προσευξώμεθα Φαρισαϊκῶς, ἀδελφοί.

Fol. 275. hae subscriptiones recenti manu leguntur:

1. In monocondilio. Νικόλαος δομεστικὸς σμύρνης ἡπαρχη τω ββολη ὥντον το. Sic.
2. Ο χε̄ μου. φοτίσων το νοῦν νέου τούτου καὶ φοτίσων φοτι τοι σῆς θεογνοσίας. Sic.
3. ςη. 1586. μὴν ὀκτοβρίου ςη. II. τω ἐπιραμον ἀποτι σμύρνης νικαῖ ἔφερα τῶν τω ς] βενετ]ά ςολω γαγοργιο. ναπροσιληθον. ἀμήν. Sic.

Fol. 290. Tit. ςιχερὰ ἀναςάσιμα.
εὐφράνθητε οὐρανοὶ σαλπίσατε τὰ θεμέλια τῆς γῆς.

Fol. 318. ἰδιόμελα τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν ἀθανασίου. Τὸν ἀνέσπερον φωςῆρα τῆς οἰκουμένης μέλψωμεν πάντες ἀθανάσιον, et des. καὶ ὑπὲρ τούτου τὸ θεῖον ἐξιλεούμενος.

Reiserus inscripsit: liber cantionum graecarum in festis sanctorum. Hic autem titulus verus non est, sed quem ego posui miniatè exaratum et literis capitalibus, abbreviatum, et ita innexum, ut Reiserus enodare nesciret.

Sticheraria sunt libri, in quibus scribuntur versus officii ecclesiastici prolixiores, de quibus vide Iac. Goarum in notis ad euchologium.

Anastasima autem sunt libelli chorales pro paschatis diebus.

Cod. CCCCLXXII.

Membranaceus, in assere, corio albo tectus et aere clausus, in 4to, sine minio exaratus, literis ligatis et nitidissimis in foliis 370, initio laceratus, Saec. XI,

caeterum optime conservatus, signatus p. 6. n. 17. et inscriptus a Reisero:

Prophetae maiores et minores cum periochis Hesychii, presbyteri Hierosolymitani, Theodoreti, Polychronii et fragmento Chrysostomi in Susannam.

†. Occurrit primò titulus I.:

ἑρμηνεία. οἱ δύο καὶ δέκα προφῆται οὐχ ὡς ἀλλήλοις συνεζηκότες καὶ κατ' αὐτὸν γεγονότες. Des. τὴν ὑπόθεσιν προδιδάξαντες.

Tit. II. Ὑπόθεσις τῆς ὡσηὲ προφητείας. Τῆς τοῦ λαοῦ διαιρέσεως ἐπὶ ῥοβοὰμ. Des. ἤδη τῆς κατὰ μέρος ἑρμηνείας.

Tit. III. Ἡσυχίου πρεσβυτέρου ἱεροσολύμων ϛιχηρὸν τῶν ιβ. προφητῶν, καὶ ἠσαΐου, καὶ δανιὴλ ἔχον ἐν παραθέσεσιν τὰς τῶν δυσχερεϛέρων ἑρμηνείας. ἔϛι μὲν ἀρχαῖον τοῦτο τοῖς θεοφόροις τὸ σπούδασμα ϛιχηδόν.

Sequuntur Osee cap. XX. et ipsius liber cum scholio finali: ὡσηὲ ἑρμηνεύεται σωζώμενος.

Ioel cap. X. cum ipsius libro et scholio finali: ἰωὴλ ἑρμηνεύεται ἀγαπητὸς κυρίου.

Amos cap. XVII. cum ipsius libro et scholio finali: Ἀμὼς ἑρμηνεύεται ϛερέωσις ἢ ἰσχύς.

Abdiae cap. III. cum ipsius libro et scholio finali: Ἀβδιοῦ ἑρμηνεύεται δοῦλος ἐξομολογητός.

Ionae cap. IV. cum ipsius libro et scholio finali: Ἰωνᾶς ἑρμηνεύεται ὑψιϛοῦ πονοῦντος.

Michaeae cap. XIII. cum ipsius libro et scholio finali: Μιχαίας ἑρμηνεύεται ταπείνωσις.

Naum cap. I. cum libro et scholio finali: Ναοὺμ ἑρμηνεύεται παράκλησις.

Habacuc cap. IV. cum libro et sine scholio finali.

Sophoniae cap. VII. cum libro et scholio finali: Σοφονίας ἑρμηνεύεται σκοπία κυρίου.

Aggaei cap. V. cum libro et scholio finali: Ἀγγαῖος ἑορτάζων ἑρμηνεύεται.

Zachariae cap. XXXII. cum libro et scholio finali: Ζαχαρίας ἑρμηνεύεται μνήμη ὑψιςοῦ.

Malachiae cap. X. cum libro et scholio finali: Μαλαχίας ἑρμηνεύεται ἄγγελος.

Isaiae cap. LXXXVIII. cum Theodoreti Cyri argumento: ἅπαντες οἱ θεσπέσιοι προφῆται, et cum libro.

Ieremiae liber: τῇ ῥῆμα τοῦ θεοῦ, ὃ ἐγένετο.

Fol. 261. Theodoreti Cyri episc. in Ezechielem: Ὁ μακάριος ἐζεκιὴλ ὁ προφήτης. v. edit.

Fol. 264. Polychronii argumentum in Ezechielem: Ἦσαν δὲ κατὰ τοῦτον τὸν καιρὸν καὶ ψευδοπροφῆται.

Ezechielis liber cum lacunulis.

Fol. 344. Ioan. Chrysostomi ex homilia in Susannam: Ἀγωνιζέσθω οὖν καὶ σουσάννα.

Danielis liber.

Hesychii Hieros. ςιχηρὸν sive κεφάλαια in XII prophetas minores Conr. Rittershusius cum latina sua versione in asse fatidico sive XII prophetis metaphrasi latina donatis Ambergae 1604, 8. edidit. Confer de his capitibus R. Simonis epist. criticas.

Polychronii argumentum in Ezechielem graecè edidit cum Hesychii argumentis in XII prophetas etc. D. Hoeschelius ex hoc, ut videtur, codice.

Ioan. Chrysostomi argumentum in eius operibus. Theodoreti argumentum in eius editione.

